This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Breviarium San-Papulense

Saint Papoul diocese

Digitized by Google

Digitized by Google

13841. e. 39

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Pars Æstiva

Digitized by Google

BREVIARIUM
SAN-PAPULENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. DANIELIS-BERTRANDI DE LANGLE, Epiſcopi & Domini Sancti Papuli auctoritate, & Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS ÆSTIVA.

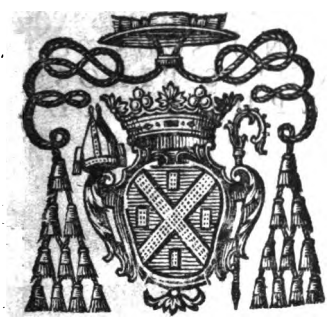

TOLOSÆ,
Sumptibus ſuis ediderunt BIBLIOPOLÆ Uſuum San-Papulenſium.

M. DCC. LXXII.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

Digitized by Google

NOMINA BIBLIOPOLARUM.

J. FRANCISCUS FOREST,
ANTONIUS BIROSSE,
JOSEPHUS DALLES.

Digitized by Google

DANIEL-BERTRANDUS DE LANGLE,

MISERATIONE DIVINA, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ auctoritate, Epiſcopus & Dominus Sancti-Papuli.

CLERO SÆCULARI ET REGULARI NOSTRÆ DIŒCESEOS.

Salutem & benedictionem.

OPTANDUM *ſanè foret*, FRATRES *CARISSIMI*, *ut qui ex ipſâ ſui conditione toti divino cultui ſunt mancipati, eâ animi propenſione currerent ad officia pietatis, ut ad implendum orationis aſſiduæ munus nullo legum ſtimulo adigerentur, verum quoniam diverſis hujuſce fluctuantis ac miſeræ vitæ neceſſitatibus diſtracti, ſensim ac ſine ſenſu à cœleſtibus ad*

Digitized by Google

terrena labimur, magnoperè timendum esset, ne Dei oblivio tandèm animos occuparet, nisi ad Deum precandum aliquâ lege admoneremur.

Itaque ad Ecclesiæ religionem pertinebat & animosam paucorum fidem, ne languescerent, sustentare; & refrigescentem aliorum pietatem, ne penitùs deficeret, excitare; quod quidem assecuta est salubri illâ, ac omnibus Ecclesiasticis viris semper amandâ institutione, quâ certis saltèm statis horis, quotidiè debitas supremo numini laudes persolvere, precesque tàm pro semetipsis, quàm pro Populo fundere tenentur, quibus suo tempore celebratis, felici orandi consuetudine spiritum orationis acquirunt, & sic censendi sunt Deum semper orare, & ab oratione nunquàm deficere.

Nec Ecclesiæ providentiæ satis fuit hanc orandi legem suis Ministris imponere, nisi modum & ordinem quibus orarent illis tradidisset. Hinc celebres illi Ecclesiastici cursus, varii pro variis locis & temporibus, qui posteà Breviarii nomine donati sunt, quorum in non nullis levioris momenti diversitas, nedùm Ecclesiæ decori aliquid detrimenti unquàm attulerit, dilectam coontrà Christi sponsam quasi multiformi gemmarum colorumque nitore ditare semper visa est & exornare: (1) Stat enim Regina Ecclesia, *inquit Fulbertus Carnotensis*, à dextris Regis sui in vestitu deaurato circumdata varietate,

(1) Epist. 7.

Digitized by Google

Ne autem in immensum crescens illa rituum & precationum varietas desineret in confusionem, sapienter decreverunt antiqui Canones, ut uniuscujusque Provinciæ Ecclesiæ, eum in psallendo, quoad fieri posset, modum tenerent, quem in Metropolitanâ Sede cognovissent institutum, (1) ut ea Sedes, quæ unicuique Sacerdotalis mater est dignitatis, esset & Ecclesiasticæ magistra rationis.

Quam religiosè hæc majorum instituta Gallicarum Ecclesiæ olim tenuerint, probant pretiosa quæ ad nos usque pervenerunt fragmenta ritûs illius antiquissimi, qui si non in omnibus, saltèm in plerisque uniformis, in totâ Galliâ vigebat, quem ideò communi appellatione cursum Gallicanum dicebant; in quo non sine singulari quâdam animi voluptate comperimus, ea ferè omnia à majoribus nostris in officiis Ecclesiasticis usurpata fuisse, quæ hodiè in usu sunt apud nos, Psalmos scilicèt, Antiphonas, Hymnos, Lectiones Sacras, & his similia.

Verùm labentibus seculis id effecerat sivè imperita quorumdam pietas, sivè temporum injuria ut Divinis Officiis plura intermiscerentur à pristino sacrarum Ecclesiæ precum splendore prorsùs aliena. Hinc in variis posteriorum ætatum Conciliis singulis Episcopis studiosè commendabatur, ut Ecclesiarum suarum Breviaria revisserent accuratè atque emendarent; quorum votis

(1) Conc. Toletan. XI. Can. 3.

cum obſtarent rerum difficultates, ſatius viſum eſt pleriſque harum præſertim regionum Præſulibus, ſuum facere Breviarium Romanum à Pio quinto ſummo Pontifice reformatum.

Hanc viam inierunt hujuſce Provinciæ Epiſcopi in ultimo Concilio Toloſano, (1) & ad hanc uſque ætatem nullo alio Breviario uſa eſt Eccleſia noſtra; quod quidèm hodiè non reſpuimus faſtidientes, (quidquid enim à Sanctâ Sede emanaverit, nobis ſemper pretioſum erit ac venerandum;) ſed veterum Conciliorum Decretis obſequentes, quod Illuſtriſſimi Metropolitani noſtri juſſu novum elaboratum eſt Breviarium in Eccleſiæ ſuæ commodum, hoc nobis adoptare operæ pretium eſſe duximus; iis additis Sanctorum Officiis quæ Eccleſiæ noſtræ propria ſunt, ac detractis quæ peregrina.

Nec quemquam moveat nova & antè ſibi ignota hujus Breviarii diſpoſitio; quâ parte enim ab antiquis Breviariis diſcrepat, hinc mirus nitor, dignitas eximia, & exquiſitus pietatis ac doctrinæ guſtus officiis acceſſiſſe videbitur. Opus iſtud quod vobis exhibetur verè Breviarium eſſe, hoc eſt divinæ pariter & Eccleſiaſticæ Doctrinæ compendium ipſo uſu comperietis: quod enim in Sacris Litteris ad fidem ſtabiliendam, vel mores infirmandos magis idoneum, quod in Scriptis Patrum nervoſum ac luminoſum magis, quod in Actis Sanctorum utilioris exempli, hoc

(1) Anno 1590.

Digitized by Google

In Officio sivè Diurno, sivè Nocturno pasisim vobis occurret.

Singulis Hebdomadibus totum recitabitur Psalterium, quod ut sine tædio fiat, singulis uniuscujusque diei Horis, Psalmi proprii addicti sunt, ità tamen ut prolixiores in plures Doxologias secarentur; & sic inæqualitas Officiorum tolleretur, quod olim sanxerat Concilium Narbonense.

Psalterium autem ita distribuitur, ut pars diei cuilibet assignata proprium obtineat scopum. Die Dominicâ ob lucem creatam, Christum resurgentem, & promulgatam novam Legem, Dei & divinæ Legis amor accenditur; Feriâ secundâ benignus ac beneficus Deus celebratur; Feriâ tertiâ & quartâ amor proximi & Christianorum spes commendantur; Feriâ quintâ ob institutam Eucharistiam, quæ Fidei mysterium est collaudatur fides; Feriâ sextâ Christi patientiæ exempla in vitæ hujus ærumnis & laboribus imitanda proponuntur; Sabbato deniquè propter beneficia à Deo accepta grates Deo persolvuntur.

Sacræ Scripturæ per totam anni seriem legendæ, non modò nullus prætermissus est liber; sed nec ulla dies ab hac Lectione vacat. Homiliæ Patrum ex sinceris eorum operibus, eæ selectæ sunt, & quæ proposito magis conveniant, & ad docendum sint accommodatæ. In

Digitized by Google

Sanctorum Historiis nihil legendum proponatur, nisi ex ipsorum legitimis actis, aliisque purissimis monumentis depromptum.

Singulis anni diebus Canon unus ad Absolutionem Capituli legendus assignatur, qui vel Solemnitati respondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri, & ad pietatem incitari possitis.

Cum igitur nobis sit omninò sperandi locus fore ut ex hocce Breviario quod authoritate nostrâ, & Venerabilis Ecclesiæ nostræ Cathedralis Capituli consensu editum est, pietas vestra magis ac magis augeatur, & media vobis subministrentur erudiendis Populis, & ad virtutem excitandis aptissima & efficacissima, omnibus & singulis nostræ Diœceseos Clericis tàm Sæcularibus quàm Regularibus nostræ Jurisdictioni subditis qui Divini Officii recitandi lege obligantur, mandamus & præcipimus ut tàm in Officio publico, quàm in recitatione privatâ hocce nostro Breviario in posterum utantur.

Unum superest hortari vos in Domino, FRATRES CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum, ne sitis Populus ille, de quo ait,* (1) Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me; *sed in gratiâ cantetis in cordibus vestris Deo; nec aliud vox sonet, aliud mens cogitet; quia verè*

(1) Math. 15.

Digitized by Google

(1) non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, *ſtudete in juſtitiâ & ſanctitate coram Deo ſic ambulare, ut* (2) ſacrificium laudis honorificet eum, *& ipſe* (3) tribuat vobis ſecundum cor veſtrum & omne conſilium veſtrum confirmet.

Datum Sancti-Papuli in Palatio noſtro Epiſcopali, die Feſto Purificationis, ſecundâ Februarii, anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi-ſecundi.

(1) Eccli. 15. (2) Pſal. 49. (3) Pſal. 19.

†*DANIEL-BERTRANDUS, Epiſcopus Sancti-Papuli.*

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi & Domini Sancti-Papuli,
PRADERE, *Preſbyter, Secretarius.*

Digitized by Google

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Dominica post Epiphan.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

Digitized by Google

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA.	Ascensio Domini.	Pentecoste.	Fest. Corp. Christi.	Domin. post Pentec.	Domica I. Adv
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov

Digitized by Google

In sequenti Calendario, quantùm licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. significat anno c. ann. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi.

Festa quæ majusculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Simpl.* an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio*, cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus.* cum Oct. *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semid.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Octav. Epiph. *Semid.* cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Eccles. Doct. (è 13.) *Duplex-minus* : c. ann. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presbyt. Nolani : c. ann. 185.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofolienſis Abbat. *Semid.* c. fin. VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Epiſc. & Doct. (è 1.) *Semid.* ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex* : an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedr. S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ primùm ſedit deindè Romæ, *Semid.* *Prima ſedes Septuageſimæ.*
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 644.
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. min.* circa ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Pap. & Mart. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Raymundi de Pegnafort, Preſb. (è 7.) *Semid.* an. 1275.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretenſis Epiſc. 2. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio Sancti Pauli, Apoſtoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* ann. 169. cum *commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ, ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum, qui pro Libris ſacris interierunt. *Semid.* an. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Epiſcopi & Doctoris, *Semiduplex* : ann. 445.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus.* ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.	JANUARIUS.
*	c	Prid.	31 Petri Nolasci, (è territorio San-Papulensi,) instit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semid.* (è 25. Dec.) ann. 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, (è 20. Dec.) *Semiduplex*: ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRG. Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	*Prima sedes diei Cinerum.*
25. xxvj	g	Prid.	4	
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis & Martyris, *Semiduplex*: ann. 251. [In Quadrag. *commem.* & sic de sequentib.]
xxiij	b	viij	6	Amandi, (sive Alani) Trajectensis Episcopi, Vaurensium Patroni, *Semid.* c. an. 679. [In Quadrag. *commem.*]
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Instit. Ord. SS. Trinitatis, *Semiduplex*: (è 21. Dec.) an. 1213. [In Quadrag. *commem.*]
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandrinæ Virginis & Mart. *Semid.* an. 249. [In Quadrag. *commem.*]
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Simplex*: circ. ann. 543. [In Quadrag. *commem.*]
xviij	g	iij	11	Benedicti, Arianensis Abbatis, *Semid.* an. 821. [In Quadrag. *commem.*]
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xij	f	xiij	17	Sylvini, Toloſæ nati, Epiſcopi, *Semid.* ann. 728.
xj	g	xij	18	Simeonis Hieroſolymitani, Epiſcopi & Mart. *Semid.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	*Ultima ſedes Septuageſimæ.*
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apoſt. *Dupl. maj. 1. cl. In anno Biſſextili.* [*Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 3. poſt Dom. Quinquag.*]
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum qui obierunt in caritatis officio ergà peſtilentiâ afflictatos Alexandriæ. *Semid. III. cl. In anno Biſſextili.*
*	*	*	29	

In annis Biſſextilibus (ii ſunt quibus in Tabulâ temporaria Feſtorum mobilium, aſſignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempè, die 24. & 25. undè illi anni Biſſextiles vocantur : & Feſtum S. Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Biſſextili die 25. celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit aſſumpta menſe Januario mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. poſt Cineres fit Officium de Quinque Plagis Chriſti, Duplex-majus.

Feriâ vj. poſt Dominicam tertiam Quadrageſimæ fit Officium de ſancta Corona ſpinea Domini, Duplex-majus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſcopi, *Simplex* : ann. 550.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginenſium Mart. *Simpl. c.* an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima ſedes Novilunii Paſch.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Simpl. c.* ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima ſedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apoſtoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	*Prima ſedes Paſchæ.*
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemne-maj.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ Virg. Dupl. maj.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur poſt Paſcha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	Iſidori, Hiſpalenſis Epiſcopi & Doct. (è 4.) *Dupl. min.* an. 636. (Si occurrat in Quadrageſ. transfertur poſt Paſcha.) *Ultima ſedes Novilunii Paſch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	Inventio, Tranſlatio & Elevatio Corporis S. Papuli, Preſbyteri & Mart. *Dupl. maj.* (In Cathedrali, *Solemne-minus.*) ann. 1672. (Si occurrat in Quadrageſ. transfertur poſt Paſcha.)
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Juſtini, Religionis Apologiſtæ & Martyris, *Semid.* ann. 167.
xv	f	xviij	14	Hermenegildi, Martyris. (è 13.) *Semid.* ann. 586.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Joannis de Deo, Inſtit. Ordin. Hoſpitalitatis, (è 8. Mart.) *Semid.* ann. 1550.
ix	e	xij	20	Joſeph, Sponſi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus*: 1. f.
viij	f	xj	21	Anſelmi, Cantuarienſis Epiſc. & Doct. *Semid.* ann. 1109

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episcopi *Semid.* an. 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Sylvii, Tolos. Episc. *Semid.* IV.
				Dominicâ post Pentecosten fi pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS Solemne-majus.
				Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, Annuale, cum Octav
				Feriâ quintâ in Octava CORPORIS CHRISTI fit Festum Sacerdotii Dom. nostri Jesu Christi, Duplex-majus.
				Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS Domini nostri JESU CHRISTI, Solemne-min.
				JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum Martyrum, *Semid.* ann. 177.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. s.
xxiij	A	Prid.	4	SS. Marcellini & Petri, Martyrum, (è 2.) *Semid.* an. 304.
xxij	b	Non.	5	Bonifacii Moguntini, Episcopi & Martyris, *Semid.* ann. 754. vel 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semid.* ann. 1134.
xx	d	vij	7	Claudii, Vesontini Episcopi, (è 6.) *Semid.* ann. 698.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *Duplex-maj.* 1. *s.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima sedes Pentecostes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Episcopi Tolosini, *Duplex-minus* : c. init. v. *s.*
xij	e	xvij	15	Aniani, Aurelianensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 453.
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semid.* init. iv. *s.*
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	SS. Gervasii & Protasii, Mediolanensium Mart. *Sem.* 1. vel II. *s.*
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Institut. Ordinis Camaldulensis, *Semiduplex* : c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	Raymundi, Barbastensis Episc. *Semid.* XII. *s.*
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS - BAPTISTÆ, *Solemne - maj.* cum Octava.
ij	A	vij	25	De Octava S. Joannis Baptistæ, *Semidupl.*
j	b	vj	26	SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyr. *Semid.* c. ann. 362. cum *commem.* Oct. S. Joannis.
*	c	v	27	Crescentis, primi Viennensis Episc. *Semid.* 1. *s. comm.* Oct.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Doctoris, & Soc. ejus, Mart. *Dupl. min.* c. an. 202. *commem.* Octav. & Vigil. SS. Apost. Petri & Pauli, cum *Jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* cum Octav. c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. S. Joann. & S. Petri Apost.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joan Baptistæ, *Duplex-minus*, c *commem.* Octav. SS. Apos lorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virg. *Dup. m* cum *commem.* Oct. SS. Apo
xxiv	b	v	3	Raymundi, Presbyt. Eccles. Saturnini Canon. *Semid.* vel XII. s. cum *comm.* Octav SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apostolorum
xxij	d	iij	5	*Semid.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli, Apo tolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semi* v. s.
xix	g	viij	8	Martialis, Lemovicensis Epis (è 30. Jun.) *Semid.* III. s.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S Felicitatis, Mart. *Semid.* c ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis (è 21. Mart.) *Semid.* an. 543 [*Translatio hâc die*: c. an. 653.
xv	d	iv	12	Honesti, Presbyteri, socii S. Saturnini, *Semid.* III. s.
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Dupl. min.* an. 1274. [*Canonis. hâc die*: ann. 1323.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congreg. Mission. Instit. *Semiduplex*: 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
vj	f	xij	21	Victoris, Massilienſis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. ſ.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apoſt. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Chriſtophori, Mart. in Lycia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomedienſis Martyris, *Simpl.* ann. 305. vel 306.
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi, Mediolanenſium Martyrum, *Semidup.* I. vel II. ſ.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Antiſſiod. Epiſcopi, *Semid.* ann. 448. (è 31.)
xv. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Preſbyt. *Semid.* ann. 1556.

				AUGUSTUS.
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Chriſtum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſbyt. Inſtit. Ordinis Fratrum Prædicat. (è 6.) *Semid.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-maj.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		
xviij	b	vij	7	Xiſti, Papæ & Mart. (è 6. *Semid.* ann. 258.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mar *Duplex - maj.* ann. 258. cu *commem.* S. Romani, Mar ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virginis, Clariſſ. Abb tiſſæ, *Semidup.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Regina Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, *Annuale*, cum Octava.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Peſſulanum, *Duplex-minus*; ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semid.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	Ludovici, Toloſani Epiſcopi, *Duplex-minus*, c. fin. XIII. ſ. cum *commem.* Oct. Aſſumpt.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallenſis Abbatis, & Eccleſiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava Aſſumptionis, *Semid.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - maj.*
ij	d	x	23	Joannæ-Franciſcæ (*de Chantal*,) Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Viſitat. B. Mariæ Fundatricis, *Semid.* an. 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	17	Cæſarii, Arelatenſis Epiſc. & Doct. *Dupl. min.* ann. 542.

Auguſtini,

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Dupl. maj.* ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semid.* c. ann. 547.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamiensium Patroni, *Semid.* III. s.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus:* ann. 604. (è 12. Martii.) *Ordinatio hac die* : ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Christi hospitum, *Dupl. min.* 12 s.
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simpl.* an. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigensis Episcopi, *Semid.* an. 584. cum *commem.* Octav. Nativitatis.
xiij	b	iij	11	
xij	c	Prid.	12	} De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Solemne-minus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-minus.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		OCTOBER.
				commem. S. Gauderici, Agricolæ, (*è territorio Mirapiscensi*) IX. s.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ; *Dupl. maj.* I. s.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Caprasii, Martyris Aginnensis, *Semid.* c. fin. III. s.
ij	g	xij	21	Ursulæ & Soc. Virg. & Mart. *Semid.* an. 450. cum *comm.* S. Hilarionis, Abbatis: an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Eremberti, Tolosani Episcopi, *Semid.* c. ann. 678.
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Rustici, Narbonensis Episc. *Semid.* ann. 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apost. *Duplex maj.* I. s.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. *Semid.* c. ann. 387.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio.*
				NOVEMBER.
xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, *Annuale* : institut. c. ann. 835. cum Octava.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *Dupl. maj.* institut. an. 998. [*Si sit Dominica transfertur in diem quartam, & Officium S. Caroli fit de quinta.*]
xix	f	iij	3	PAPULI, PRESBYTERI ET MARTYRIS, Ecclesiæ Cathedralis, & totius Diœcesis Patroni, *Annuale* : III. s.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.	
			Episc. & Cand. (è 3.) *Dup. min.* ann. 1584. cum *commem.* Octav. Omnium SS. & S. Papuli.
xviij	A	Non.	5 De Octava Omnium SS.
xvj	b	viij	6 *Semidup.* cum *commem.*
xv	c	vij	7 Octavæ S. Papuli.
xiv	d	vj	8 Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-maj.* cum *commem.* Oct. S. Papuli.
xiij	e	v	9 De Octava S. Papuli, Presb. & Mart. *Semid.* cum *commem.* S. Stremonii, primi Arvernorum Episcopi: III. f.
xij	f	iv	10 Octava S. Papuli, Presb. & Mart. *Duplex-majus.*
xj	g	iij	11 Martini, Turonensis Episc. *Dupl. maj.* ann. 397.
x	A	Prid.	12 Martini, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 655. (è 16. Sept.)
ix	b	Idib.	13 Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. (è 10.) *Dupl. min.* c. ann. 461. cum *commem.* S. Brictii, Turonensis Episcopi: ann. 444.
viij	c	xviij	14
vij	d	xvij	15
vj	e	xvj	16
v	f	xv	17 SS. Asciscli & Victoriæ, Fratrum Mart. *Semid.* III. vel IV. f.
iv	g	xiv	18 Odonis, Cluniacensis Abb. *Semiduplex*: ann. 942.
iij	A	xiij	19 Gregorii Thaumaturgi, Neocæsariensis Episc. & Eccles. Doct. (è 17.) *Semiduplex*: ann. 264.
ij	b	xij	20 Gregorii, Turonensis Episcopi, (è 17.) *Semiduplex*: ann. 595.
j	c	xj	21 Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*

Digitized by Google

Cyel. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris *Semid.* II. vel III. f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Mart. *Semid.* ann 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semiduplex* IV. f.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semidup.* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Tolosanorum Apostoli, & Protopræsulis, Martyris, *Solemne-minus* : III. f.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Duplex-maj.* 2. f.

				DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. Indiarum Apost. *Semiduplex* : ann. 1552.
xviij	A	iij	3	Petri Chrisologi, Ravennatensis Episc. & Doctoris, (è 2.) *Semidup.* c. ann. 450. *Ultima sedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semid.* III. f.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Semid.* c. ann. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xij	g	v	9	De Octav. Concept. B. M. V.
xj	A	iv	10	*Semid.*
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semid.* ann. 384. *commem.* Oct.
ix	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonensis Episc.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				Semid. III. ſ. cum *commem.* Oct. Concept.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. ſ. cum *commem.* Octav. Concept. B. M. V.
vij	e	xix	14	Honorati, Toloſani Epiſcopi, *Semid.* III. ſ. cum *commem.* Octavæ Concept. B. Mariæ Virg.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonenſis Epiſcopi, *commem.* III. ſ.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	Anaſtaſiæ, Viduæ & Mart. (è 25.) *commem.* ann. 304.
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies 25. 26. 27. aut 28. incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, ſed tunc de Dominica intrà Octavam Nativitatis Domini, fit Offic. ritu ſemiduplici die 30. ſine commem. Octavæ, ut notatur in Proprio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, *Dupl. maj.* initio II. ſ. cum *commem.* Octav. Natal. Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				min. I. f. cum *commemorat* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Se miduplex*, cum *commemorat* S. Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Martyris : ann. 1170.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semi-duplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semi-duplex*, cum *commemoratione* S. Silvestri, Papæ : ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

E Typis JOSEPHI DALLES.

Digitized by Google

TABULA

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

ANNUALE.
SOLEMNE-MAJUS.
SOLEMNE-MINUS.
DUPLEX-MAJUS.
DUPLEX-MINUS.
SEMIDUPLEX.
SIMPLEX.
Vigilia.
Feria.

ANNUALIA.

Natale Domini.
Pascha.
Pentecostes.
Festum principale Patroni primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Ipsa dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Demùm Festa quibus in Calendario vel in Breviario apponitur hæc vox, *ANNUALE.*

Annualia Domini nulli cedunt Festo.

SOLEMNIA-MAJORA.

Epiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MAJUS.*

Solemnia-majora Domini nulli cedunt Festo. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Ascensio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem sequentem, quocumque Festo in ea occurrente.

Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes, & omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MINUS.*

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis.
Feria III. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Digitized by Google

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex majus.*

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum superius non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dies Octavæ Solemnium majorum non Domini, nisi aliter notetur.
Et Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex minus.*

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà easdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes nulli cedunt Festo. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium majorum Domini non admittunt nisi Duplicia & suprà. Intra Octavas Solemnium quæ non sunt Domini fit Officium de Semiduplici.*

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in Sabbato.
Vigiliæ minores quæ anticipari possunt.
Et Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ

I. Classis,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

Dominica I. Adventûs.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ

II. Classis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia majora.

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadragesimæ.

Digitized by Google

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ

III. Classis,

Quæ admittunt Solemnia majora & suprà, & in concurrentia Duplicia majora.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

DOMINICÆ

IV. Classis,

In quibus fit de Duplicibus majoribus & supra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo.

Feriæ omnes Quadragesimæ.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici.

Feriæ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI. post Octavam Ascensionis.
Feriæ Quatuor Temporum.
Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.
Anno 1579. Part. 3.
Tit. 6.

CLerus, cum psallendum est, primùm Psalmi argumentum mente animoque concipiat: observet præterea quis in Psalmo loquatur; an Deus, an Ecclesia; an pœnitens, an aspirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè salutarem affectum Psalmus referatur. Cùm ita se religiosè paravit, magnâ animi attentione se ad verba sententiasque Psalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimescat, sicut Psalmorum voces indicant.

Digitized by Google

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. ℣. 23.

Ante recitationem Officii Divini.

Oratio.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perversis & alienis cogitationibus; intellectum illumin affectum inflamma, ut tentè, reverenter & c votè, hoc Officium re tare valeam, & exaud merear ante conspectu divinæ majestatis tuæ; P Christum Dominum no trum.

Domine, in unione di vinæ illius intentionis qu ipse in terris laudes De persolvisti, has tibi Ho ras persolvo.

Digitized by Google

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS ÆSTIVA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

PAter noſter, qui es in cœlis ; ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum Filium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad ínferos : tértiâ die reſurrexit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice ſignando ſibi os ſigno crucis.

DOmine, † lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

Deinde ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum ;

℣. Deus, † in adjutórium meum intende : ℟.

Digitized by Google

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum, Amen. Alleluia.

Sic dicitur Allelúia. *etiam ad alias Horas.*

Invitatorium. Deum, qui nos creávit & in Christo confessi sucitávit, * Venite, adorémus. *Gen.* 1. *Eph.* 2.

PSALMUS 94.

Christus Rex : ipsi parendum.

VEnite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Deum qui nos creávit & in Christo confessi sucitávit, * Venite, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam ; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Venite, adorémus.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus ; venite, adorémus, & procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster ; nos autem pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Deum qui nos creávit & in Christo confessi sucitávit * Venite, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obdurâre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Venite, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni *huic*, & dixi : Semper hi errant corde ; ipsi verò non cognovérunt vias meas : *quibus* jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Deum qui nos creávit & in Christo confessi sucitávit, * Venite, adorémus.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

* Venite, adorémus.

Repetitur, Deum, qui nos creávit & in Christo confessi sucitávit, * Venite, adorémus.

HYMNUS.

DIe diérum princípe
Lux è tenébris érutæ
Christus sepulchri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.

Et mors, & horrendum cahos
Vocem jubentis áudiunt :
Nos surdióres, ô pudor !
Deo pigébit óbsequi !

Digitized by Google

Umbris sepulta dum stupet
Natura, lucis filii
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.
Legem, Prophétas, & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divina templa pérsonent.
Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam resúrgentis novam.
Hoc consequémur, te duce;
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis litteræ
Vitæ datórem Spíritum.
Sit laus Patri, laus Filio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ignibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Astérisc hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS 1.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestilentiæ non sedit;

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem projicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum peribit.

Glória Patri, & Filio, * & Spíritui sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servite Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum, * & projiciámus à

Digitized by Google

nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplinam, nequando iracátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplinam.

℣. *Ant.* 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & sopor rátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdantis me: exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, susceptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodivi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

Digitized by Google

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protéctor meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descéndit: * & caligo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in nubibus aéris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fulgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & revelàta sunt fundamenta orbis terrárum: * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de súmmo [Dóminus,] & accépit me, * & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis; * & ab his qui odérunt me: quóniam confortáti sunt super me.

Digitized by Google

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custódivi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo; * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impolluta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua susténpit me.

Et disciplina tua corréxit me in finem, * & disciplina tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Persequar inimicos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Digitized by Google

Et præcinxísti me virtúte ad bellum ; * & supplantásti insúrgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odientes me dispérdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi : * in auditu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi : * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & súbdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Propterèa confitébor tibi in natiónibus, Dómine ; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Elóquia Dómini igne examinàta ; protector est ómnium sperántium in se.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus : ℟. Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adversa, spes resurgendi.

AD te, Dómine, clamábo ; Deus meus, ne sileas à me : * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Digitized by Google

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extólle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Pállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Pállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem:

Avertísti fáciem tuam: me; * & factus sum con turbátus.

Ad te, Dómine, cla mábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo i corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dóminus, & m sértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum & circumdedísti me lætitia

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar * Dómine Deus meus, æternum confitébor tibi

Ant. Pállite Dómino sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS. 65.

Canticum Resurrectioni

JUbilate Deo, omnis tra; psalmum dicite nomini ejus: * date glóriæ laudi ejus.

Digitized by Google

Dicite Deo : Quám terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, & psállat tibi : * psálmum dicat nómini tuo.

Venite, & vidéte ópera Dei : * terribilis in consiliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransibunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum ; óculi ejus super gentes respiciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum ; * & auditam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, *Deus* : * igne nos examinásti, sicut examinátur argentum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medullàta ófferam tibi cum incenso arietum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterèa exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Venite, audite, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisivi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum deceptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dícitur :

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli ; * tibi cœli, & universæ potestátes ;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant :

Digitized by Google

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus ſábaoth.
Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.
Te gloriófus * Apoſtolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis número rus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia.
Patrem * immenſæ majeſtátis:
Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paracletum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ, Chriſte,
Tu Patris * ſempiternus es Filius:
Tu, ad liberandum ſuſcepturus hóminem, * non horruiſti Virginis úterum:
Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:
Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.
Judex créderis * eſſe ventúrus.
Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſubveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.
Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;
Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.
Per ſíngulos dies * benedicimus te;
Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.
Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodire.
Miſerére noſtri, Dómine; * miſerére noſtri.
Fiat miſericórdia tua Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.
In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Si non continuò ſequantur Laudes, hîc dicitur

Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina. *Pſ.* 69.

Glória Patri, &c.

Ant. 8. G. Deus.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum deſiderium.

Digitized by Google

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter tibi caro mea * in terra desérta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuísti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: sitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servite Dómino.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; servite Dómino in lætítia: * introíte in conspéctu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Digitized by Google

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introite portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servite Dómino in lætitia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fulgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & ſuper exaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuper exaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azu

Digitized by Google

ria, Misael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hîc, loco Glória Patri dicitur:

Benedicámus Patrem, & Filium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

*Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & superexaltátus in sécula.*

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipſe dixit, & facta sunt: * ipſe mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & univerſa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes judices terræ;

Juvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféſſio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Hymnus ómnibus sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

CAPITULUM. Deut. 6.

AUdi, Israel: Dóminus Deus noſter, Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitudine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itinere, dormiens atque consúrgens.

Digitized by Google

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rursùs vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars
sumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quòd evolutus fáscIis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quòd tráditum neci Pater,
Ut sóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Filium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum Sator
Aspexit orbem, prótinus,
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.
At lætius quanto óbtulit
Sese Patri spectáculum
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.
At splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.
Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vet
Sectémur omne quod juk
Amen.

℣. Manè astábo tibi, D
mine, & vidébo; ℟. Qu
niam non Deus volens i
quitátem tu es. *Ps.* 5.

Antiphona, ut in Propri

CANTICUM ZACHARIÆ
Luc. 1.

De Redemptoris adven gratiarum actio.

BEnedictus Dóminu
Deus Israel, * qui
visitávit, & fecit redemp
tiónem plebis suæ;
Et eréxit cornu salúti
nobis * in domo Davi
púeri sui,
Sicut locútus est per o
sanctórum, * qui à sécul
sunt, Prophetárum ejus,
Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;
Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:
Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi
In sanctitáte & justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,
Ad dandam sciéntiam

Digitized by Google

ſálútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſidere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens iníne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tua
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente proſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos fóves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. In toto corde.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob ſalvatoris manifeſtationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſrael quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Digitized by Google

Bonum est confidere in Dómino, * quàm confidere in hómine.

Bonum est sperâre in Dómino, * quàm sperâre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non moriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justitiæ: * ingréssus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in **sald**

Lápidem quem **repr** vérunt ædificantes: * factus est in caput **áng**

A Dómino **factum** istud, * & est **mirábi** óculis nostris.

Hæc est dies **quam** f Dóminus: * **exultému** lætémur in ea.

O Dómine, **salvum** fac; ô Dómine, **benè p** perare: * **benedictus** venit in nómine **Dómin**

Benedíximus **vobis** domo Dómini: * **De** Dóminus, & illuxit **nob**

Constítuite diem **soler** nem in condensis, * usq ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & **co** fitébor tibi: * Deus **mei** es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, *quó* niam exaudísti me, * & factus es mihi in salutem

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum **miseri** cordia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur **vi**

Digitized by Google

* ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod didici judicia juſtitiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelínquas uſquequáquè.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non obliviſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

RETribue ſervo tuo, vivifica me; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra; * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſiderâre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſilium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivifica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum inſtrue me; * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatáſti cor meum.

Digitized by Google

In festo SS. Trinitatis, & in omnibus Dominicis, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut teneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque integram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes personas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris,ália Filii, *ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spíritûs sancti una est divinitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius * omnipotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque personam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; *

Digitized by Google

sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trinitas in Unitáte venerânda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.

Æquális Patri sécundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnino, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad inferos, * tértiâ die resurréxit à mórtuis:

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque crediderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118.

CAPITULUM. Ephes. 5.

FRátris aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probántes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui surrexísti à mórtuis, (*Hic versus*

Digitized by Google

quandoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio.) * Miſerére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spíritui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò ſit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, Officium capituli incipitur abſolutè ſic.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta Maria, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem dicitur Pſalmus De profundis. *& in fine*, Requiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Orat.* Abſolve, quæſumus. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina. Glória Patri, & Filio, & Spíritui ſancto: Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Digitized by Google

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Domine, & in ópera tua; & dirige filios eorum: ℟. Et ſit ſplendor *Dómini Dei* noſtri ſuper *nos*; & opera mánuum *noſtrárum* dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri, &c.

Orémus.

DIrigere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in ætérnum, te auxiliante, ſalvi & liberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedicere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè* Benedictionem.

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcribat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum ſit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco: in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, *Hebdomadarius dicit*: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini: ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedicite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem; fáciens in nobis quod pláceat coram ſe; per Jeſum Chriſtum: cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Poſteà ſi aliud Officium non ſequatur dicitur ſecretò: Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coápta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio,
Qui caritáte nos fóves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.

Ant. 6. Da mihi.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquiram eam ſemper.

Digitized by Google

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimónia tua, * & non in avaritiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; * quia in judíciis tuis superspérávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divísio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant usquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me * propter peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non

Digitized by Google

sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intellectum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè inquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. Joan. 2.

IN hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandata ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est: qui autem servat verbum ejus, verò

in hoc cáritas Dei perfecta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me, * In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fulgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut urer in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſi oblítus.

Quot ſum dies ſervi tu * quando fácies de per quéntibus me judicium ?

Narravérunt mihi iniq fabulatiónes; * ſed non lex tua.

Omnia mandáta tua, v ritas : * iniquè perſecu ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſumm vérunt me in terra : * eg autem non dereliqui ma dáta tua.

Secundùm miſericórdia tuam vivífica me, * cuſtódiam teſtimónia or tui.

In æternum, Dómine * verbum tuum pérmane in cœlo.

In generatiónem & ge nerationem véritas tua : fundaſti terram, & pé manet.

Ordinatióne tuâ perſe vérat dies; * quóniam óm nia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua medi tátio mea eſt, * tunc for tè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non obli viſcar juſtificatiónes tuas * quia in ipſis vivificaſt me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquisivi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * teſtimónia tua intellexi.

Omnis

Digitized by Google

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine ! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo ; * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intellexi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * propterèa odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen semitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper ; * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandátis tuis non erávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum ; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & suscéptor meus es tu ; * & in verbum tuum superspérávi.

Declináte à me, maligni ; * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero ; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis, * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecérunt in

Digitized by Google

salutáre tuum, * & in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iniquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Testimónia tua intellexi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimìs. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem; * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua super aurum: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam solis rotâ,
Inclinat in noctem dies;
Sic vita suprémam cit[illegible]
Festinat ad metam [illegible] du.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spiritus.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua; * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illuminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spiritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundùm elóquium tuum; * & non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Digitized by Google

Mandásti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimici mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificationes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum; * & lex tua veritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Divísio Psalmi 118.

Clamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requiram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longè fácti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in æternum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Judica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divísio Psalmi 118.

Príncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem

dixi tibi * ſuper judícia juſtitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábã ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodivit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupivi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio me eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas; pax multa diligéntibus legem tuam, Dómi

CAPITULUM. 1. *Tim.*

Finis præcepti eſt c tas de corde puro, conſciéntiâ bonâ, & non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ me In conſpectu tuo, Dómi Omnes. ℣. Servávi m dáta tua * & teſtimó tua, * In conſpectu t Glória. Omnes.

℣. Cuſtodivit ánima n teſtimónia tua, ℟. Et lexit ea vehementer. *Pſ.* 1

Oratio conveniens.

AD VESPERA

℣. Deus, † in adju rium, &c.

Ant. 7. ç. Dixit Dór nus.

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas, regnu & Sacerdotium.

Dixit Dóminus D mino meo; * Se à dextris meis;

Donec ponam inimíc tuos, * ſcabellum pedu tuórum.

Virgam virtútis tuæ emi tet Dóminus ex Sion: dominâre in médio inim córum tuórum.

Tecum principium in d virtútis tuæ in ſplendó bus ſanctórum: * ex úte ante luciferum génui te.

Jurávit Dóminus, & nc pœnitébit eum: * Tu Sacerdos in æternum ſ cundùm órdinem Melch ſedech.

Dóminus à dextris tuis

Digitized by Google

* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua per Christum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus: * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se: * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium; * fidélia omnia mandáta ejus:

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. *f.* Qui timet Dóminum.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Digitized by Google

Dispersit, dedit paupéribus; * justitia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimìs.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem : * & de stércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui v
mus.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum beratio : idolorum vani

IN éxitu Israel de Ægto, * domûs Jacob pópulo bárbaro ;

Facta est Judæa sanficátio ejus, * Israel posstas ejus.

Mare vidit, & fugit : Jordánis conversus est trorsùm.

Montes exultavérunt aríetes, * & colles sic agni óvium.

Quid est tibi, mar quòd fugísti ? * & tu, Jo dánis, quia conversus retrorsùm ?

Montes, exultastis sic aríetes ? * & colles, sic agni óvium ?

A fácie Dómini mota e terra, * à fácie Dei Jacob

Qui convertit petram i stagna aquárum, * & n pem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine non nobis, * sed nómi tuo da glóriam super misericórdia tua & veritát tua ;

Nequando dicant gentes * Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster i cœlo : * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium ar gentum & aurum : * óper mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos ha

Digitized by Google

sent, & non vidébunt.

Aures habent, & non audient : * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt : * non clamábunt in gúttur suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israël : * benedixit dómui Aáron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inacceſsâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.
Hunc nempè nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat splendida
Flammantis astri cláritas.
Moráris heu! nimis diù
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.
His cùm solúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.
Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas.

Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur tota die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sæculum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;
Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.
Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.
Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sæcula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usquè ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis per Annum, pagina 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.
Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.
Dedísti lætítiam in corde

Digitized by Google

meo : * à fructu frumenti, vini & ólei ſui multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum dórmiam & requieſcam : * quóniam tu, Dómine, ſinguláriter, in ſpe conſtituíſti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altiſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suſceptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, ſperábo in eum ;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, & ſub pennis ejus ſperábis : * ſcuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre nocturno, * à ſagitta volante in die :

A negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem millia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verumtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuíſti refugium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne : * eripiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedicite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri ;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis

à timóre nocturno. *Pſ.* 90.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi perſólvimus;
Pronóque, dum nox incipit,
Proſtérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hoſtis vulnera.
Infeſtus uſquè circuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ ſub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quando luceſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 5.

OMnes vos filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & fóbrii ſimus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS. *Luc.* 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum,
Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram; & omnes inſídias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum. ℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Digitized by Google

Postea dicitur Antiphona de B. Maria Virgine, quæ habetur infrà ad calcem Psalterii.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, 1. *Invit.* Deum, qui prior dilexit nos * venite, adorémus. 1. *Joan.* 4. *Ps.* 94. Venite.

Post unamquamque hujus Psalmi Strophen vel divisionem, dicetur alternatim invitatorium integrum, & ejus ultima pars, ut habetur suprà in Dominicâ. Et sic in sequentibus Feriis.

HYMNUS.

DEi canámus glóriam,
Cœlum secundo qui die
Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.
Poli stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœlestis irrorat Pater.
Quam præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ:
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.
Hanc qui fidéli cómbibunt.
Aquam salúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.
Beáta gens, quam prodigâ
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.
Quæ nos prior sic diligis,
Tibi, beáta Trinitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub unâ duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.
Confessiónem & decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento;
Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;
Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;
Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;
Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut educas panem de terra, * & vinum lætificet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illíc paſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpo * ſol cognóvit occáſi ſuum.

Poſuiſti ténebras, facta eſt nox; * in i pertransíbunt omnes béſ ſylvæ.

Cátuli leónum rugie tes, ut rápiant, * quærant à Deo eſcam ſi

Ortus eſt ſol, & co gregáti ſunt; * & in cub libus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad op ſuum, * & ad operati nem ſuam uſque ad vé perum.

Diviſio Pſalmi 103.

QUàm magnificáta ſun ópera tua, Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus; * illic reptília, quorum non eſt número, animália puſilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt: * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * auferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes Spíritum tuum,

& creabuntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in séculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis ;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu fuam.

Jucundum sit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint : * benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecísti, Dómine : impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodigia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham ; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ ;

Cùm essent número brevi, * paucíssimi, & ínquilæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferr-

Digitized by Google

rum pertránsit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs súæ, * & princípem omnis possessiónis súæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem élegit ipsum.

Posuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyia, & cínifes * in ómnibus finibus eórum.

Posuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit vineas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrivit lignum finium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat número:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum

in exultatióne, * & electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requirant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Vísita nos.

PSALMUS 105.

Misericórdia Dei celebranda. Israëlicus populus peccata sua agnoscens & recolens, salutem poscit.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est: * & deduxit eos in abyssis, sicut in desérto.

Et salvavit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & mísit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb, * & adoravérunt ſculptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, ut proſtérneret eos in deſerto,

Et ut dejiceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phinees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos * & filias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipſi autem exacerbavérunt eum in conſilio ſuo, & hu-

Digitized by Google

miliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnituit eum secúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu ómnium qui cóperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium. *Ant.* 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus suis magnificus, justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cithara;

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem, * ut intéreant in sæculum sæculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimici tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insúrgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiándum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

CONfitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terra per aquas, * quóniam æternum misericórdia

Qui fecit luminária na, * quóniam in num misericórdia ejus

Solem in potestátem * quóniam in æternum sericórdia ejus;

Lunam & stellas in testátem noctis, * niam in æternum mis córdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus in æternum misericór ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[CONfitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptu cum primogénitis eórum * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de m dio eórum, * quóniam i æternum misericórdia ejus

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum miseri córdia ejus;

Qui divisit mare rubrum in divisiones, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et eduxit Israël per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum

Digitized by Google

ſinum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni cárni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Quando fit Officium de Feria, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis ſimilis tuſ.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Iſrael ab inimicis ſuis liberatus, Deo gratias agit.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnipotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos: * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtipulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregatæ ſunt abyſſi in médio mari.

Digitized by Google

Dixit inimícus : Pérsequar, & comprehendam; * dividam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ; * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti, * & portásti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & irráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom ; robústos Moab obtinuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis ;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsius.

Opera omnis carnis co-

Digitized by Google

rum illo, * & non eſt quidquam abſconditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpéctu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob univerſa in populum ſuum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

Laudíte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in pluviam fecit;

Qui producit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus;

Qui percuſſit gentes multas, * & occidit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, pſállite nómini ejus; quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me dilígo ; & qui manè vigilant ad me , invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus nostris eges ,
Sed filios amas , Pater ;
Multâque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profunda cónsilî
Noctis canat síléntium :
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

Tantis minor miráculis
Mens óbstupet , vox déficit :
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans.

Erumpat ergò : te memor
Clamet parentem, qui mala
Præsentis ævi mítigas ,
Spondes futuri præmia.

Huc vota tendunt córdium ;
Infirma sed tardat caro :
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse Jesu , sémitam.
Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ, Dómine; ℟. Et exultávimus , & delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. Benedictus Dóminus Deus Israel ; quia visitávit , & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Preces , quando dicuntur , & Suffragia , habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio , quando propria non assignatur , dicitur de Dominica præcedenti ; & sic in aliis Horis & Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus , † in adjutórium.

Hymnus , Jam lucis. *infrà post Completorium Sabbati , & sic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noster , * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos , * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos , ópera digitórum tuórum ; * lunam & stellas , quæ tu fundasti.

Quid est homo , quòd memor es ejus ? * aut filius hóminis , quóniam vísitas eum ?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis , glóriâ & honóre coronasti eum : * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus , * oves & boves universas , insuper & pécora campi ;

Vólucres cœli , * & pis-

Digitized by Google

es maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 76.

Consolatio spiritalis ex benignitate Dei sumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Renuit consolari ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non apponet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui operum Dómini, * quia memor éro ab initio mirabílium tuórum:

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecísti in pópulis virtutem tuam:

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Quid est homo, * Dómine, quod memor es

ejus ? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum ? *Ps.* 8.

Capitulum, Rr. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur infrà post Completorium Sabbati; & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium. *Hymnus*, O fons amóris. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. Tóllite hóstias.

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído,

Non erubéscam, * neque irrideant me inimici mei.

Etenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur: * confundantur omnes iníqua agéntes supervácuè.

Vias tuas, Dómine, * demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris: * secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dábit delinquéntibus in vi

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis éripe me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte

dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Christus: judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est súper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium daemónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum: étenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ESóte imitatóres Dei, sicut fílii carissimi; & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus dilexit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. *br.* Quid retribuam Dómino * Pro ómnibus quæ retribuit mihi? Quid retribuam. ℣. Vota mea

Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retribuam ?

℣. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 6. Elégit.

PSALMUS 46.

Christus Rex magnus super omnem terram : ipsi Psallendum.

OMnes gentes, plaudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis ;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham ; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi : * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ, jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus ; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Digitized by Google

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos : ipse est cui serviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, iracántur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus ; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, & ultíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus ; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam, quam dilexit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spíritui nostro quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & hæredes : hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

℟. *br.* Confiteántur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteántur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum : * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteántur. *Ps.* 106.

℣. Quómodò miserétur pater filiórum, ℟. Misértus est Dóminus timéntibus se. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, LaBente. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

PSALMUS 52.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospe-

xit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent: * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd ſua quemque maneant præmia, conſolatione levantur.

QUàm bonus Iſraël Deus * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei;

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſuperbia: * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum: * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam: * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò ſcit Deus? * & , Si eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres, & abundantes in ſéculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo ſic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc: * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos, dum allevarentur.

Digitized by Google

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * subitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & neséivi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Divísio Psalmi 72.

TEnuísti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxísti me, Dómine, & cum glória suscepísti me. *Ps.* 72.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 2. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiduciáliter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómi-

Digitized by Google

ne, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & justus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Dóminus custos ánimæ fidélis & universæ Ecclésiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non úret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclésiæ à periculis erepta grátiarum áctio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absórbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertránsiret ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Digitized by Google

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * *sicut* torrens in austro.

Qui sémĩant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine filiórum Edom, * in d Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinanísexinaníste * usque ad fundmentum in ea.

Fília Babylónis míser * beátus qui retríbuet retributiónem tuam, qu retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit & allídet párvulos tuos petram.

Ant. Adhæreat lir mea fáucibus meis, si proposúero Jerúsalen princípio lætítiæ mea

CAPITULUM. 1. *Pet*

NUnc non vide créditis: cre autem, exultábitis inenarrábili & glori reportantes finem vestræ, salútem rum.

HYMNUS.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illúc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.
Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.
Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.
Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.
Felix labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget paciſci gáudium?
Quæ nos prior sic dîligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Digitized by Google

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Chriſti pro nobis patientis oratio. Adjutorium noſtrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te ſperávi : * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me ;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud ; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis iánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua ; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus *meus*, * *in* præcepto quod *mandaſti.*

*Et ſy*nagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum : * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum ;

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipſius iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſállam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, *Capitulum*, ℟. *breve*, *Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces*, *quando dicuntur*, *habentur infrà poſt Completorium*

Digitized by Google

Sabbati : & sic in cæteris feriis.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum pacis & dilectiónis, * Venite, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Psalmus 94. Venite. 2.

HYMNUS.

JUbes : & , in præceps aquis
Repente confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta vélis Aridá.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedísti fíliis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exúlamus, sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres vixerint.

At, qui malígnis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœléstis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudúm labórans fústinet,
Ardétque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pignore.

Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.

Amen.

Ant. 7. d. Quis requiéscet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi vitæ salutis aperit.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in córde suo, * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & opprobrium non accépit adversus próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspéctu ejus malígnus : * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Natúrâ & lex, Christus & Evangelium, dilectionem proximi commendant.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit

sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tantos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillícidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Digitized by Google

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Divíſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes ſérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipſo ſemper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium , ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula : * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël , * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum ; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra : Fiat , fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Chriſti , quæ cunctos in proximum iniquos diſperdet , deſcribitur.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi , Dómine.

Pſallam , & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo , * hunc perſequébar.

Superbo óculo , & inſatiábili corde , * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ , qui facit ſupérbiam : * qui lóquitur iníqua, non direxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ , * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Digitized by Google

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematibus pingitur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à sólis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes ; * ánima eórum in ipsis defecit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum dirúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominánta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos ; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * &

mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis múltis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt ficut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis; * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divísio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam, salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Posuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros & plantavérunt vineas; & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & errare fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & posuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabúntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

Páter nóster.

℣. *Sacerd.* Magnificáte

Dóminum mecum, ℟. Exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. ✠ *Pr.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cælos ducit, ubi Christus Rex glóriæ ingréditur est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem a Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Christi expectatum & promíssum, regnum pacis.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remísisti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam, quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus

* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dábit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audíam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. a. Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit ; exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum ; * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino ; * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. d. Vivens.

In Feriis, CANTICUM EZECHIÆ. *Isa.* 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum nóscant.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi residuum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Digitized by Google

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis, CANTICUM *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificatus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, &

Digitized by Google

effunde iram : * tolle adversárium, & affláge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur ; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput princípum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob ; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab initio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israël quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glória tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in tubæ : * laudáte e psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tym & choro : * laudát in chordis & órgano.

Laudáte eum in cy lis benesonántibus ; dáte eum in cymbal bilatiónis : * omnis tus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dómi in sanctis ejus : la eum secundùm mult nem magnitúdinis ejus

CAPITULUM. 1. *Joan*

MAndátum novum bo vobis, quod rum est & in Christo in vobis ; quia téne tranfiérunt, & verum men jam lucet. Qui d se in luce esse, & frat suum odit, in ténebris usque adhuc. Qui dil fratrem suum, in lúm manet, & scándalum eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summ Deus, Jubes amóre díligi : Tibi secundum prótinùs Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo Communiónem réspice, Quâ corpus unum plúrim Unum cor, una mens fiunt

Illam fides & véritas Amábili stipant choro : Oblíquus hinc livor proc Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis auctor, m tuos

Digitized by Google

Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
Æterna laus & glória
Qui sit & trino Deo,
Qui moris uníus sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam Deus diluculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 1. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

Christus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur, * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquàm pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à dirigéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi

lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt. super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléfia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & annuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nóstri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

Exúrge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dí Devorávimus eum.

Erubéscant & rev tur símul, * qui gr tur malis meis.

Induantur confusió reveréntiâ, * qui m loquuntur súper me.

Exúltent & lætentu volunt justítiam mea & dicant semper, ficétur Dóminus, qu lúnt pacem servi ejus.

Et lingua mea medi tur justítiam tuam, * die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi mo essent, quasi próximu quasi fratrem nostrum complacébam.

AD TERTIA

Ant. 1. f. Cum in non sédebo.

PSALMUS 2

Ánima fidelis inter quos innocentiam suam vat.

Judica me, Dómi quóniam ego in in céntia mea ingre sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, tenta me: * ure re meos & cor meum;

Quóniam misericór tua ante óculos meos * & complácui in veri tua.

Non sedi cum concil vanitátis; * & cum i qua ségerentibus non i troíbo.

Odívi eccléfiam mali

Digitized by Google

...ntium; * & cum ímpiis ...n sedébo.

Lavábo inter innocentes ...us meas, * & circúm... altáre tuum, Dó...e;

Ut áudiam vocem lau..., * & enarrem universa ...abília tua.

Dómine, dilexi decórem ...ís tuæ, * & locum ...tatiónis glóriæ tuæ.

...e perdas cum ímpiis, ..., ánimam meam; * ... cum viris sánguinum ... meam,

... quorum mánibus ini...tátes sunt: * déxtera ...um repléta est muné...us.

Ego autem in innocén... mea ingressus sum: * ...me me, & miserére ...

Pes meus stetit in di...ecto: * in ecclésiis bene...dícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventus prænuntiatur. Non ex cæ...is victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus manifestè vénier; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Ísrael, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu énarras justítias meas, &

assúmis testamentum meum per os tuum ?

Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, & tácui.

Exístimasti iníquè, quòd ero tuí símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscimini Deum ; * ne quando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non sedébo : inter innocéntes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Pſ.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte : & propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascéndet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus ? Quis ascéndet. ℣. Innocéntibus * & mundo cór
* Stabit in loco san
ejus. Glória Patri.,
ascéndet. *Pſ.* 23.

℣. Congregáte Dóm
sanctos ejus, ℟. Qui ór
nant testamentum ejus
per sacrifícia. *Pſ.* 49.

AD SEXTAM

Ant. 4. c. Justus.

PSALMUS 36.

*Lex Dei perseveranter o
servanda : bonorum & m
lorum quàm dispar stat
& exitus.*

NOli æmulári in mí
lignántibus, * ne
que zeláveris fa
cientes iniquitátem ;

Quóniam tanquam fœ
num velóciter arescent, *
& quemádmodùm ólera
herbárum citò decident.

Spera in Dómino, &
fac bonitátem ; * & inhá
bita terram, & pascéris
in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, *
& dábit tibi petitiónes cor
dis tui.

Revéla Dómino viam
tuam, & spera in eo ; * &
ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen
justítiam tuam, * & judí
cium tuum tamquam me
ridiem.

Súbditus esto Dómino, *
& ora eum.

Noli æmulári in eo qui
prosperátur in via sua, *

hómine faciente injus-
as.
ésine ab ira, & dere-
ue furórem : * noli
lári, ut malignéris ;
uóniam qui malignan-
, exterminabuntur : *
nentes autem Dómi-
, ipsi hæreditábunt
am.
adhuc pusillúm, &
erit peccátor ; * &
res locum ejus, & non
nies.
nsuéti autem hæredi-
nt terram, * & delec-
ntur in multitúdine
is.
bservábit peccátor jus-
, * & stridébit super
déntibus suis.
óminus autem irridé-
eum ; * quóniam prós-
cit quòd véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt
peccatóres, intendérunt ar-
cum suum ; * ut dejíciant
páuperem & inopem, ut
trucídent rectos corde.
Gládius eórum intret in
orda ipsórum, * & arcus
órum confringátur.
Mélius est módicum justo,
super divítias peccató-
um multas ;
Quóniam bráchia pec-
atórum conterentur : *
onfirmat autem justos Dó-
inus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies
immaculatórum ; *
hæréditas eórum in æter-
num erit.

Non confundentur in
témpore malo, & in diébus
famis saturabuntur ; *
quia peccatóres perìbunt.
Inimíci verò Dómini,
mox ut honorificáti fúerint
& exaltáti, * deficientes,
quemádmodùm fumus,
defícient.
Mutuábitur peccátor,
& non solvet : * justus
autem miserétur, & tríbuet.
Quia benedicentes ei hæreditábunt
terram ; * maledicentes
autem ei disperíbunt.
Apud Dóminum gressus
hóminis dirigentur, * &
viam ejus volet.
Cùm cecíderit, non collidétur
; * quia Dóminus
suppónit manum suam.
Júnior fui, étenim sénui
; * & non vidi justum
derelictum, nec semen
ejus quærens panem.
Totâ die miserétur, &
cómmodat ; * & semen
illíus in benedictióne erit.
Declína à malo, & fac
bonum ; * & inhábita in
séculum séculi.
Quia Dóminus amat
judícium, & non derelinquet
sanctos suos : *
in æternum conservabuntur.
Injusti punientur ; * &
semen impiórum perìbit.
Justi autem hæreditábunt
terram, * & inhabitábunt
in séculum séculi
super eam.

Digitized by Google

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm perierint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt símul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die miserétur, & cómmodat semen illíus in benedi ne erit.

CAPITULUM. 1. *Joan.*

QUi habúerit súbs tiam hujus mundi víderit fratrem si necessitátem habére, cláuserit víscera sua ab quómodò cáritas Dei net in eo? Filíoli m non diligámus verbo, que linguâ, sed óper veritáte.

℟. *br.* Jucundus hom Qui miserétur, & có modat. Jucundus. ℣. æternum * non comm vébitur, * Qui miserét Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit pa péribus: ℟. Justítia e manet in séculum sécu *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

PSALMUS 108.

Christus inimicos su diligens, injustum eoru odium arguit, & imm nentem Dei in ipsos vi dictam prænuntiat.

DEus, laudem mea ne tacúeris; * qu os peccatóris & dolósi super me apertu est.

Locúti sunt adversùm m linguâ dolósâ, & sermo nibus ódii circumdedérun me, * & expugnavérun me gratis.

Pro eo ut me dilígerent detrahébar

detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & odium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

CONstítue [. Dómine] super eum peccatórem ; * & diábolus stet à déxtris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat álter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & vénient ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui detrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Digitized by Google

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi , & tu benedíces : * qui insúrgunt in me , confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi , pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis , * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

NOlíte esse prudentes apud vosmetipsos , nulli malum pro malo reddentes , providentes bona non tantùm coram Deo , sed étiam coram ómnibus homínibus : si fíeri potest , quod ex vobis est , cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala , ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Ps.* 7.

AD VESPER

Ant. 3. b. Multùm cola fuit.

PSALMUS 11

Justus , cum his qui runt pacem , manet ficus.

AD Dóminum , tribulárer , cl vi ; * & ex vit me.

Dómine , líbera mam meam à lábiis quis , * & à lingua lósa.

Quid detur tibi , quid apponátur tibi * linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acú * cum carbónibus des tóriis.

Heu mihi , quia inco tus meus prolongátus e habitávi cum habitántil Cedar : * mult fuit ánima mea.

Cum his qui odéru pacem , eram pacíficus : cùm loquébar illis , i pugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fi ánima mea , Dómine cum his qui odérunt p cem , eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fr tres meos.

PSALMUS 121.

Justus , propter fratres proximos suos , pace quærit.

LÆtátus sum in hi quæ dicta sunt mihi * In domum Dómini ibi mus.

Digitized by Google

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illùc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſraël, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod deſcendit in barbam, barbam Aáron; * quod deſcendit in oram veſtimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui deſcendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

PSALMUS 140.

Orat juſtus ut ſit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt judíces eórum: * au-

dient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singulariter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovísti sémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres Deus,
Unum quibus Christus caput.
Virále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!
Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu,
Inferre vim gratam tibi!
Hanc quisque díligat domum;
Hanc pace concors récreet:

Digitized by Google

Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum ſémina.
Sed damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Proſuntque, dùm nocent, mali.
Vox blanda ſævit triſtiùs,
Dùm pectus incautum ſubit,
Lapſúque cæco dúlcibus
Laudum venénis inficit.
Præſta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Proſimus alter álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & lætentur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Reſpéxit Deus humilitátem áncillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò *avertis fáciem tuam à me?*

Quámdiù ponam conſília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me?

Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adverſùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, ſi motus fúero.

Ego autem in miſericórdia tua ſperávi: * exultábit cor meum in ſalutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo súper te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus.

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum; * ne fortè dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris, * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Introéat in conspectu tuo gémitus compeditórum: * secundùm magnitúdinem bráchii tui, póssside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum

impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſæculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

Ad Officium Noct.

Invit. Deum ſpei, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Mírámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ ſcripta ſcintillántibus
Refulger aſtrórum globis.
Ut ſol diéi, cándida
Sic luna nocti præſidet:
Exércitu totum novo
Diſcríminant ſtellæ polum.
At ipſe, cœlórum decus,
Sol novit occáſus ſuos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapſus ſíderum.
Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu ſemper idem, néſcius
Mortálium ſpem fállere.
Turbáta quid mens fluctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna ſi cordi ſalus,
Æterna nos ſalus manet.
Supréma laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres ſinu.
Amen.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

Pſalmus 9.

Eccleſia de victóriis jam reportatis grates agit & ſpem ſumit, pro reportandis opem poſcit.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * pſallam nómini tuo, Altíſſime:

In convertendo inimícum meum retrorſum; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſedíſti ſuper thronum, qui judicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſæculum ſæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi; * ad-

Digitized by Google

jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quæréntes te, Dómine.

Pſállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion; * exultábo in ſalutári tuo.

Infixæ ſunt gentes in interítu quem fecérunt: * in láqueo iſto quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non perſíbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, I giſlatórem ſuper eos; ut ſciant gentes quónia hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, r ceſſiſti longè? * dé picis in opportunitátibus in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius incénditur pauper: * com prehenduntur in *conſiliis* quibus cógitant.

Quóniam laudátur pec cátor in deſidériis *ánima* ſuæ, * & iníquus bene dícitur.

Exacerbávit *Dóminum* peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ *non* quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia *tua* à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in *generatiónem ſine* malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo *in ſpe*lunca ſua.

Digitized by Google

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in féculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquísti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis enarrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascéntur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans,

Generátio quæ non direxit cor suum, * & non

Digitized by Google

eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et obliti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Numquid & panem pó terit dare, * aut parár menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus & díſtulit: * & ignis ac cenſus eſt in Jacob, & ir aſcendit in Iſraël;

Quia non credidérunt i Deo, * nec ſperavérunt i ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus dé ſuper, * & jánuas cœli apé ruit.

Et pluit illis manna ac manducandum, * & pa nem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

Tránſtulit [Dóminus] Auſtrum de cœlo; * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis; & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non cre-

Digitized by Google

didérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dispérdet eos.

Ant. Fílii qui nascéntur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. d. Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divísio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,

Digitized by Google

& non timuérunt : * & inimícos eórum opériit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fâcie eórum gentes ; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum ; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, converti sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit ; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cedidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divísio Psalmi 77. Et Excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit ;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum, * in terra quam fundávit in sæcula :

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intellectibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulìt Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israël. *Ps.* 120.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Ps.* 63.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè astábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te; in æternum exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo: * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronásti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes

Digitized by Google

Dei : * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine ; * quemadmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum ſperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adverſa, Eccleſia in Dei promiſſis ſpem ſuam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpeciósa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento ; * clamábunt,

Digitized by Google

énenim hymnum dicent.
Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.
Ant. 1. a. Ecce.

In feriis, CANTICUM. *Isa.* 12.

Anima fidelis in Christo spem suam ponit, & nihil ab homine timet.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis*, CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat: in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspéctu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & trémore confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum,

Digitized by Google

omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum eſt.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum eſt in eis qui ſperant ſuper miſericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus : * Deo noſtro ſit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus : * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus ; * & ſapiéntiæ ejus non eſt número.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humíllians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

CAPITULUM. *Iſ.* 26.

IN ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te : nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte ; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PRomittis, & ſervas datam
Immóbilis fidem, Deus :
Hanc mane primo ſédulâ
Repóſcimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo ;
Sic quaſſa, ſi incumbas ſuper,
Arundo transfíget manum.

Beátus ergo, qui tuo
Se totus abdit in ſinu :
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de ſtatu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet ſacramento, Deus :
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prenſat bona.

Jam mente præſúmens polum,
Secúra ſublími throno
Aſſiſtit, & cœléſtium

Digitized by Google

Prælíbat undas flúminum.
Fons ô perennis grátiæ,
Colenda ſemper Trínitas,
Te ſpem ſalútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Jurávit Dóminus datúrum ſe nobis, ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberati, ſerviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti in cruce morientis, & ſpiritum ſuum Patri fiduciáliter commendántis.

IN te, Dómine, ſperávi; non confúndar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci: * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valdè; & timor notis meis: * qui vidébant me foràs, fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde: * factus ſum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent ſimul adversùm me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi,

Digitized by Google

Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum , * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine , non confúndar , quóniam invocávi te : * erubescant ímpii , & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa , * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem , in supérbia , & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ , Dómine , quàm abscondísti timéntibus te , * perfecísti eis qui sperant in te , in conspéctu filiórum hóminum !

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus , * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem orátiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum , omnes sancti ejus ; * quóniam veritátem requíret Dóminus , & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite , & confortétur cor vestrum , * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino sperávi : exultábo , & lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

In Deo sperandum. Justus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te , Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem , vivum : * quando véniam , & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , & effúdi in me ánimam meam , * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis , usque ad domum Dei ,

In voce exultatiónis & confessiónis , * sonus epulantis.

Quare tristis es , ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * sa-

Digitized by Google

lutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * propteréa memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per singulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedísti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum;

Digitized by Google

℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat in Dómino.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei: * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanu ignis in témpore vult tui : * Dóminus in i ſua conturbábit eos, devorábit eos ignis.

Fructum eórum de ter perdes, * & ſemen eór à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérun in te mala : * cogitavé runt conſília, quæ no potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dor ſum : * in relíquiis tui præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus : & inde ſpes confirmanda.

BEnedic, ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino ; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui coróna te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Digitized by Google

Notas fecit vias suas *Móysi*, * filiis Israël voluntátes suas.

Divísio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum iracétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misértus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non cognoscet *ámplius* locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

NUnc fílii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus ; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas : * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli :

Digitized by Google

℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus eſt.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelſior Deus, omnium Judex : ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis ?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus génti-bus.

PSALMUS 93.

Eccleſia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo ſuperborum everſore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur ?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo ; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non conſíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet ? * qui docet hóminem ſciéntiam ?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam *non* derelinquet ;

Digitized by Google

Quoadúsque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi adversùs malignántes ? * aut quis stabit mecum adversùs operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitásset in inferno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus ; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem : patiéntia enim vobis necessária est ; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri ; * quia multùm repléti sumus despectióne ;

Quia multùm repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum ;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum ; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii ; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poscentis.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obsérváveris, Dómine ; * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia,

Digitized by Google

ſericórdia , * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus : ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

Non in ſe , ſed in Deo , ſperandum eſt.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum , * neque eláti ſunt óculi mei ;

Neque ambulávi in magnis , * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, ſed exaltávi ánimam meam : * ſicut ablactátus eſt ſuper matre ſua , ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino , * ex hoc nunc , & uſque in ſeculum.

Ant. Speret Iſraël in Dómino.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo ; ut abundétis in ſpe , & virtúte Spíritûs ſancti.

HYMNUS.

HOrres ſuperbos , nec tuam
Das álteri laudem , Deus :
Humána nil iſthinc ſibi
Decerpat arrogántia.

Ingráta quippe mens tuæ
Fluenta ſiſtit grátiæ ;
Triſtique marceſcit ſtatim ,
Ceu gramen exuſtum ſiti.

Ut ſervus in manus heri
Intenta figit lúmina ;
Sic ora ſacris móntibus
Non dimovémus ánxii.

Deſiderátam ſi dare
Opem moráris ; ſpes tamen ,
Tenácis inſtar anchoræ ,
Immóta fundat pectora.

Sit ſumma Patri glória :
Sit ſumma Nato , qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hæreditátis óbſidem.

Amen.

℣. A cuſtódia matutína uſque ad noctem. ℟. Speret Iſraël in Dómino. *Pſ.* 129.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído ; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránſmigra in montem ſicut paſſer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum , paravérunt ſagittas ſuas in pháretra ; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti , deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit ?

Dóminus in templo ſancto ſuo : * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſ-

Digitized by Google

tum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit insípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolóse agébant : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt : * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniq tátem, * qui dévorant p bem meam ſicut eſc panis ?

Dóminum non invo verunt : illic trepidavér timóre, ubi non erat mor ; * quóniam Dómir in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis con diſtis, * quóniam Dón nus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſal táre Iſraël ? * cùm avért rit Dóminus captivitáte plebis ſuæ, exultábit J cob, & lætábitur Iſraël

PSALMUS 15.

Chriſti pro nobis patient oratio cum ſpe reſurgend

CONſerva me, Dómine * quóniam ſperávi in te

Dixi Dómino : Deu meus es tu ; * quóniam bo norum meórum non eges

Sanctis qui ſunt in terr ejus, * mirificávit omne voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infir mitátes eórum : * póſte acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui

Digitized by Google

tribuit mihi intellectum : * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum *in* conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * insuper & caro mea requiescet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine ; quóniam sperávi in te. *Pf.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum ex fide justificantem : * Veníte, adorémus. *Rom.* 3.

Pf. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

IIsdem creáti flúctibus
Pisces natant, volant aves :
Utrumque mortáli genus
Parátur esca córpori.

Menti sed æternæ cibus
Debétur alter : hæc Dei
Sermóne vivit : hanc fovet
Cœléstis & nutrit fides.

Quæsíta Christi sánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis incitat
Factis meréri præmia.

Sancti leónum, per fidem,
Mulsêre rugítus : truces
Fregêre regnantûm minas ;
Risêre stridentes rogos.

Hâc luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Incomprehensa Trínitas,
Quam credit & colit fides,
Tibi decus, laus, glória,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundûm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentáti-

Digitized by Google

bus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini; * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus dissipat consília géntium: * répr autem cogitatiónes p lórum, & réprobat co lia príncipum.

Consílium autem Dór in æternum manet, * gitatiónes cordis ejus in neratiónem & genera nem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus Dóminus Deus ejus pópulus quem elégit in reditátem sibi.

De cœlo respexit Dó nus: * vidit omnes fil hóminum.

De præparáto habitác suo * respexit super om qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim c da eórum: * qui intélli ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per m tam virtútem; * & gig non salvábitur in multi dine virtútis suæ.

Fallax equus ad salúte * in abundántia autem vi tútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini sup metuentes eum, * & eis qui sperant super mi ricórdia ejus;

Ut éruat à morte án mas eórum, * & alat e in fame.

Anima nostra sústin Dóminum; * quóniam a jútor & protector noster e

Quia in eo lætábitur c nostrum, * & in nómi sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua

Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usquè ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi épulentur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspéctu ejus.

Turbabúntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * símiliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, á fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciei domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœléstis reges super eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die

quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi ; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris ;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Altera divisio Psalmi 67.

VIdérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psallántibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excessu : * príncipes Juda, duces eórum ; príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem : * tibiófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis ; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut excludántur eos qui probáti sunt argento.

Dissipa gentes quæ bo volunt : * vénient leg ex Ægypto ; Æthió prævéniet manus ejus D

Regna terræ, cant Deo ; psállite Dómino : psállite Deo, qui ascend super cœlum cœli ad orie tem.

Ecce dabit voci suæ v cem virtútis : * date gl riam Deo.

Super Israël magnificé tia ejus, * & virtus ejus i núbibus.

Mirábilis Deus in sanct suis ; Deus Israël ipse dab virtútem & fortitúdinem plebi suæ : * benedíctu Deus.

Ant. Dóminus dabi verbum evangelizántibus Deus Israël ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Misericordia & veritas Dei in populum suum celebrandæ. Promissiones, quas Christo & Ecclesiæ fecit, immutabiles sunt, nec adversis hujus vitæ delentur : hinc firmatur fides.

MIsericórdias Dómini* in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : in æternum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ;

Digitized by Google

* jurávi David ſervo meo:
Uſque in æternum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * etenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem fluctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti, ſicut vulnerátum, ſuperbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti;

Aquilónem & mare tu creaſti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ; * miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

Beátus pópulus qui ſcit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſraël regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum: * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum

Digitized by Google

ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David ménriar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspéctu meo,

Et sicut luna perfécta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti & despexísti, * distulísti Christum tuum.

Evertísti testamentum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram deprimentium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Digitized by Google

Ant. Dómine, in lúmine *vultûs* tui ambulábunt, & *in* nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obscurabuntur à te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Cognoscant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu solus Altíssimus in omni terra. *Ps.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * dilata os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me; * Israël si in viis meis ambulásset;

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos mísissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos miséricórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divísio Psalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine:] * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * exultábo, & dividam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nónne tu, Deus, qui repulísti nos? * & non exíbis, Deus, in virtú bus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM ANNÆ. 1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potestatem laudans de Ecclesia & Christo prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriántes: * recédant vétera de ore vestro;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturári sunt:

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ mul-

Digitized by Google

tós habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat : * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

℣ *In Festis*, CANTICUM.

1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de suprema Dei majestate.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum ; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória : * tu dominàris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te ;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus ;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſraël: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquilitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

HYMNUS.

DIgnas, quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monſtras viam?
Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præeſt tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda ſursùm dírigit.
Te deſtitúta ſpíritu
Nil pompa ſacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.
Vox inde cordi cónſona
Veſtígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.
O, qui ſuperbos réſpuis,
Et ſímplices amas, Deus,
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.
Sit ſumma Patri glória:
Sit ſumma Nato, qui fidem
Cruóre fundávit ſuo:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Chriſtum adducet.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Digitized by Google

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi viciſſitudines & adverſa, fides Deo æterno adhæret, & inde ſolatium ſumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * mane ſicut herba tranſeat.

Mane flóreat & tranſeat: * véſpere décidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni; * ſi autem in potentátibus, octoginta anni:

Et ámplius eórum labor & dolor: * quóniam ſupervénit manſuetúdo, & corripiemur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus mane miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos: * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum ſuum ſuper nos; ut cognoſcámus in terra viam tuam, Dómine. *Pſ.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

PSALMUS 26.

Deus in Chriſto fidelium lumen & ſalus. Auxilium ejus adverſus hoſtes poſcitur.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo.

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Digitized by Google

Dum approprìant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper ínimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacula unicum animæ fidelis deſiderium.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in

Digitized by Google

ſecula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te : * aſcenſiónes *in* corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem chriſti tui ;

Quia mélior eſt dies una *in* átriis tuis * ſuper míllia. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Pſ.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

ESt fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abſcondiſti timéntibus te ! Quàm magna. ℣. Perfeciſti eis * qui ſperant in te. * Quàm abſcondiſti. Glória Patri. Quàm magna. *Pſ.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; ℟. Sed non ut lex tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

Menſam in conſpectu fidelium ſuorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Digitized by Google

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divísio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & persequere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

Digitized by Google

℟. *br.* Gressus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Gressus meos. ℣. Ut custódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória Patri. Gressus meos.

℣. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Adjútor meus.

PSALMUS 69.

Inter adversa hujus mundi, auxilium & salutem à Deo fides instanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Christi adventum fides poscit.

QUi regis Israël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousquè irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos

*

Digitized by Google

usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, * & singulàris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos; & ostende fáciem tuã; * & salvi érimus.

Ant. Adjútor meus & liberátor meus es tu: Dómine, ne moréris.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspéctu géntium revelávit justítiam suam. ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 2. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipiendus & vota Domino reddenda.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 3. g. Confitébor,

Digitized by Google

PSALMUS 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Digitized by Google

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus súper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

COrde créditur ad justítiam, ore autem confessio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

HYMNUS.

OFortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere,
Germen salútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus:
Hæc armanobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,

Digitized by Google

Quo nítitur ſpes ómnium
Uno ſalútis pígnore.
Placátus illo nómine,
Labántibus feres opem;
Dabiſque, ſanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Inſúſa per quem córdibus
Relúcet imis véritas.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Juſtorum paucitas: eloquiorum Domini ſumma fidelitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magnílloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos; * & cuſtódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miſeria: Divinum poſtulatur ſubſidium.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſiſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúmtamen univerſa vá-

Digitized by Google

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divísio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insípienti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere fecísti sicut arániam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ámplius non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum adjutórem in tribulatiónibus, * Venite, adorémus. *Ps.* 45. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm sánctius moves opus
Tecum, Deus, delíbrans:
Mundo recenti príncipem
Tibíque præcónem paras.
Homo creátur: hunc sacri
Cœléstis oris hálitu
Succendis, & vivam tui
Spiráre das imáginem.
Ergo per omnes æquoris
Tellúris omnes & sinus
Regnábit: at memor sui
Deo minórem se gerat.
Heu, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo superbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.
Hinc quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe, ni feras opem,
Spes tota fontes déferat.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Flamen labóres súblevans,
Par sit tibi laus & decus.
Amen.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus, justos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die *injustítiam* cogitávit lingua tua:

Digitized by Google

* sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa : * proptérea Deus déstruet te in finem.

Evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum ;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & prævàluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecísti ; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam : * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris ;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum ; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas ; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique ;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors súper illos, * & descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * & Dóminus salvábit me.

Divísio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus súper óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta súper Dóminum curam tuam ; & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Contrístatus sum exercitatióne mea, & co turbátus sum ; quóniam d clinavérunt in me iniqu tátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgént bus in me.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus Patrem suum orat : Judæ incredulis dispersionem pr nuntians, regnumque suu super gentes.

ERipe me de inimíci meis, Deus meus ; & ab insurgéntibus in m líbera me.

Eripe me de operánti bus iniquitátem, * & d viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ámi mam meam : * irruérun in me fortes.

Neque iníquitas mea neque peccátum meum Dómine ; * sine iniquitát cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide ; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes ; * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véspe ram ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur *in ore* suo, & gládius in lábiis eórum ; *

eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus súsceptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divísio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos : * ne occídas eos, nequando obliviscántur pópuli mei.

Dísperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum ; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in consummatióne ; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véspe-ram ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducándum ; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo mane misericórdiam tuam ;

Quia factus es súsceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psállam ; quia Deus súsceptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspéctu Dei : * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine ; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Digitized by Google

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui opprobrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & p regrínus ffliis matris mea

Quóniam zelus dom tuæ comédit me, * & o próbria exprobrántium ti cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio án mam meam; * & factu est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentu meum cilícium: * & fact sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebat tur qui sedébant in porta * & in me psallébant q bibébant vinum.

Ego verò oratión meam ad te, Dómine: tempus beneplàciti, Deu In multitúdine miser córdiæ tuæ exaudi me, in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, u non infígar; * líbera m ab iis qui odérunt me, 8 de profundis aquárum.

Non me demergat tem pestas aquæ, neque abíór beat me profundum, neque úrgeat super me pú teus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna es misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miserationum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velócite exaudi me.

Digitized by Google

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & miseriam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit ; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel ; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant ; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta ; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt ; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium ; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & lætentur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum, & miséria.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua : ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina. *Ps.* 31.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum ; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: * in justítia t líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aure tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum pr tectórem, & in locum m nítum, ut salvum me f cias; * quóniam firmame tum meum & refúgiu meum es tu.

Deus meus, éripe me manu peccatóris, * & manu contra legem age tis, & iníqui;

Quóniam tu es patiént mea, Dómine: * D mine, spes mea à juve túte mea.

In te confirmátus su ex útero: de ventre matr meæ tu es protector meus * in te cantátio mea sem per.

Tanquam prodígium fa tus sum multis, * & adjútor fortis.

Repleátur os meum la de, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitu dinem tuam.

Ne projícias me in tém pore senectútis: * cùm d fécerit virtus mea, ne der linquas me.

Quia dixérunt inimí mei mihi; * & qui cu todiébant ánimam meam consílium fecérunt in u num,

Dicentes: Deus derel quit eum; persequímini, comprehéndite eum, quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me

Digitized by Google

* *Deus meus*, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in potentias Dómini : * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuíſti me à juventúte mea ; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et uſque in ſenectam & ſénium, * Deus, ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in *altíſſima* quæ feciſti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas ? * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam ; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM HABACUC. *Cap.* 3.

Prophetia de Chriſti & Eccleſiæ paſſionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Digitized by Google

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes ; & contrísti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salúte cum christo tuo.

Percussísti caput de dom ímpii ; * denudásti fund mentum ejus usque ad c lum.

Maledixísti sceptris ejus cápiti bellatórum ejus, veniéntibus ut turbo dispergendum me.

Exultátio eórum, * sic ejus qui dévorat páuper in abscóndito.

Viam fecísti in mari equ tuis, * in luto aquár multárum.

Audívi, & conturbát est venter meus : * à vo contremuérunt lábia me

Ingrediátur putrédo óssibus meis, * & subt me scáteat ;

Ut requiescam in die t bulatiónis, * ut ascend ad pópulum accinctum no trum.

Ficus enim non flor bit ; * & non erit germe in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; & arva non áfferent cibu

Abscindétur de ovíli p cus ; * & non erit armen tum in præsépibus.

Ego autem in Dómin gaudébo, * & exultábo Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitud mea ; * & ponet pede meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea d dúcet me victor * in psal mis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris

Dómine, misericórdiæ recordáberis.

℣. *In Festis*, CANTICUM. *Isaïæ* 26.

Deus superbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te; * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam díscent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non díscet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant: Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. ℟.

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psállam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Digitized by Google

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum & víduam suscípiet ; * & vias peccatórum dísperdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Is.* 33.

DOmine, miserére nostrî ; te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtrícibus nos úndiquè
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium ?
Mundus faceſſat : nil opis
Favóre præstat fútili :
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.
Flagella nos terrent tua ;
Non illa spem demunt tamen :
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.
At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime :
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.
Quid ergo ceſſas ? ingruunt
Intùs foríſque prælia ;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redempta sánguine ?
Audis precantes : ánimæ
Spes blanda jam meæ redit :
O Christe, tetros mors tu
Mortis pavóres díscutit.
Sit Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut clementiæ
Rursùm recordétur suæ.
Amen.

℣. Exultábo manè in misericórdiam tuam ; ℟. Quia factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. g. Exurge.

PSALMUS 43.

Ecclesia priora in se Dei beneficia recolens, posteriorâque exponens mala, opem sibi à Deo poscit.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantásti eos : * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illumináti-

Digitized by Google

tio vultûs tui, * quóniam complacuísti in eis.

*Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.*

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insúrgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de afflígentibus nos, * & odientes nos confudísti.

Divísio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos; * & non egredièris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recéssit retrò cor nostrum, * & declinásti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divísio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare ob-

dormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Circumdedérunt.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * I meus, vólui, & le tuam in médio cordis n

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justít tuam in ecclésia m na; * ecce lábia mea prohibébo: Dómine, scisti.

Justítiam tuam non al condi in corde meo: * ritátem tuam & salut tuum dixi.

Non abscondi misericó diam tuam & veritáte tuam * à concílio mult

Tu autem, Dómine, longè fácias miseratión tuas à me: * misericó dia tua & véritas tua sem per suscepérunt me.

Quóniam circumdedérun me mala, quorum non es númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge,

Exultent & lætentur su-

Digitized by Google

per te omnes quærentes te ; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, & Dei vindictam in ipsos prænuntiat.

SI verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas *leónum* confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quórum non est numerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobísmetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratis. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratis. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

Digitized by Google

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cinerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miserébéris Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut serviant Dómino.

Respondit ei in via virtú-

Digitized by Google

tis fuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

*Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.*

Altera divisio Psalmi 101.

IŃitio tu, Dómine, terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestiméntum veterascent; * & sicut operírium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miscébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli negligere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, castígat; flagéllat autem omnem fílium quem recípit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspéctu meo semper: * In flagella. Glória Patri. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 21.

[D]Eus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsédérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum laudáte eum ; universum semen Jacob, glorificáte eum : * tímeat eum omne semen Israël.

Quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis ; nec avertit fáciem suam à me : * & cùm clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum ; * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum universi fines terræ : * & adorábunt in conspéctu ejus universæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli justí-

Digitized by Google

tiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquísti? longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

QUare in perpétuum oblivíscéris nostrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros, sicut à princípio; sed projíciens repulísti nos, iratus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Usquequò, Dómine, Oblivíscéris me in finem? Usquequò. ℣. Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivíscéris. Glória Patri. Usquequò. *Ps.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne oblivíscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ:

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres prolongavérunt iniquitatem suam.

Ant. 2. Posuísti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis omnia cognoscentis mirabilis scientia.

DOmine, probásti me & cognovísti me * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitationes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu novísti ómnia, novísti antíqua: * tu formásti & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est scientia tua ex me: *

táta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua deducet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illumináti mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illumináb itur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Posuísti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divísio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod feci sti in occulto; * & subitántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & sicut arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * interróga me, & cognósce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, *ab* hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas súas si-

Digitized by Google

cut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et fines extendérunt in láqueum : * juxtà iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in miséris non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspiciéntes in auctórem fídei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

HYMNUS.

LUgéte, pacis Angeli : Mortális en ultrò Deus, Culpæ gerens imáginem, Pœnam nocentûm sústinet.

Amóris ô miráculum ! O cordis humáni stupor ! Insons Deus neci datur ; Pigébit & fontes pati !

Nos sempiternis crux tua, O Christe, flammis éruit : Hîc ure vindex, hîc seca, Parcas in æternum modò.

Caro reclámat ; sed Patris Urget voluntas : nos tuâ Virtúte da fortes sequi, Jesu, quod exemplo doces.

Livóre sanátos tuo, Tuóque lotos sánguine, Peccando ne novam sinas Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri, Natóque sit laus víctimæ : Par sit tibi laus, qui sacram Succendis aram, Spíritus.

Amen.

℣. Clamávi ad te, Dó-

mine, totâ die : ℣. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo : dispersit superbos mente cordis sui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum venidm.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Digitized by Google

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me ; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne diſcéſſeris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo ſperans, nihil ab homine timet.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inímici mei totâ die, * quóniam multi bellantes adverſùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : * adverſùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro nſhilo ſalvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * poſuiſti lácrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua ; * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

SABBATO AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.

At dum perenni ſéptimam

Digitized by Google

Lucem quiéti cónsecras,
En te reposcit dénuò
Alter Creatórem labor.
Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus díssonat.
Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.
Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci flectitur
Divína majestas prece.
Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cónditi,
Nutúque servat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

Christus propter nos egenus; morti traditus resurrectionem suam petit & impetrat.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus conservet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus universum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur & períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur; * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.
Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.
In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

Digitized by Google

PSALMUS 48.

Homo de prístino suo státu per peccátum lapsus, divítiis non redimitur; nil contra infernum possunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * símul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psáltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam, & pretium redemptiónis ánimæ suæ,

Et laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem : * non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis ; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno ; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divísio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non súmet ómnia ; * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepísti me, Deus ;

Digitized by Google

& confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áfluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, * duo hæc audívi:

Quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & in-

Digitized by Google

firmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Fruſtrà extollunt ſe iniqui: Deus judex eſt.

CONfitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum: * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis, Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus, Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: * *hunc* humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judíciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtes árcuum, * ſcutum, gladium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equum.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut

fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera :

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Eccleſiam motus, ipſorumque confuſio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & diſperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * ſimul adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis ; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ, * ſicut Jabin torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endo * facti ſunt ut ſtercus ter

Pone príncipes eórum cut Oreb, & Zeb, * Zébee, & Sálmana ;

Omnes príncipes eórun * qui dixérunt : Hæred táte poſſideámus ſanctu rium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone ill ut rotam, * & ſici ſtípulam ante fáciem vent

Sicut ignis qui combúr ſylvam, * & ſicut flamm combúrens montes ;

Ita perſequéris illos i tempeſtáte tua, * & in ir tua turbábis eos.

Imple fácies eórum igno mínia ; * & quærent nome tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturben tur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant :

Et cognoſcant quia no men tibi, Dóminus ; * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Tu terríbilis es, Deus Jacob, & quis reſiſtet tibi ? *Pſ.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; ℟. Et ſancti tui benedicant tibi. *Pſ.* 144.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Tota die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

AD

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte : * igne me examinásti ; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non lóquatur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in semitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ * custódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in semitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem suum concluserunt : * os eórum locútum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, prævéni eum, & supplanta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, fráneam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis ; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo : satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio ; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére mei, Deus, miserére mei ; * quóniam in te confidit ánima mea.

Digitized by Google

Consumentur fame, * & devorabunt eos aves morsu amarissimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * juvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinàm sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum;

Et dícerent: Manus nóstra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonnè ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonnè hæc condita sunt apud me, * & signáta thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adesse festínant tempora.

Judicábit Dóminus pulum suum, * & in vis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirma sit manus, * & clausi que defecérunt, reliquí consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis medébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitá vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim ego, lus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripuerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hostibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes;

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindictam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfecta sunt ópera.

℣. *In Festis*, CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis: cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erípere nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occísúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum & gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu spirituáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & creséntes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RErum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.
Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Digitized by Google

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubì
Et vera nos manet quies;
Ubì voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!
Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti do[illegible] tes in sepulcris, q[illegible] non es memor ámpli[illegible] & ipsi de manu tua [illegible] sunt.

Posuérunt me in la[illegible] ferióri, * in teneb[illegible] & in umbra mortis.

Super me confirm[illegible] furor tuus, * & omne[illegible] tus tuos induxisti sup[illegible]

Longè fecisti noto[illegible] à me: * posuérunt m[illegible] minatiónem sibi.

Tráditus sum, & [illegible] egrediébar: * ócu[illegible] languérunt præ inóp[illegible]

Clamávi ad te, Dó[illegible] totâ die: * expandi[illegible] manus meas.

Numquid mórtuis [illegible] mirabília? * aut m[illegible] suscitábunt, & co[illegible] buntur tibi?

Numquid narrábit[illegible] quis in sepulcro mise[illegible] diam tuam, * & v[illegible] tem tuam in perditión[illegible]

Numquid cognosc[illegible] in ténebris mirabília t[illegible] & justítia tua in terra [illegible] viónis?

Et ego ad te, Dómi[illegible] clamávi; * & manè [illegible] tio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, [illegible] pellis oratiónem meam? [illegible] avertis fáciem tuam à m[illegible]

Pauper sum ego, [illegible] in labóribus à juventú[illegible] mea: * exaltátus aute[illegible] humiliátus sum & contu[illegible] bátus.

In me transiérunt ira

* & terróres tui con-
vérunt me.
Circumdedérunt me sicut
totá die ; * circum-
runt me simul.
Longasti à me amícum
óximum , * & notos
à miséria.

PSALMUS 142.

*tio Pœnitentis auxi-
& salutem à Deo
ntis.*

Omine , exaudi ora-
tiónem meam : * áu-
percipe obsecratió-
eam in veritáte tua ;
me in tua justítia.
non intres in judí-
cum servo tuo ; *
non justificábitur in
ectu tuo omnis vi-
.
Quia persecútus est ini-
cus ánimam meam : *
millávit in terra vitam
am.
Collocávit me in obscú-
sicut mórtuos séculi ; *
ifiátus est super me spí-
us meus : in me turbá-
m est cor meum.
Memor fui diérum anti-
quórum : meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis ; *
in factis mánuum tuárum
meditábar.
Expandi manus meas ad
te : * ánima mea sicut
terra sine aqua tibi.
Velóciter exaudi me ,
Dómine , * defécit spíritus
meus.
Non avertas fáciem tuam
à me ; * & símilis ero
descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè
misericórdiam tuam ; *
quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam in
qua ámbulem ; * quia ad te
levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis
meis , Dómine ; ad te
confúgi : * doce me fácere
voluntátem tuam , quia
Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedú-
cet me in terram rectam : *
propter nomen tuum , Dó-
mine , vivificábis me in
æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne
ánimam meam ; * & in mi-
sericórdia tua disperdes ini-
mícos meos.
Et perdes omnes qui trí-
bulant ánimam meam , *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ant. Nótam fac mihi
viam in qua ámbulem ;
quia ad te levávi ánimam
meam , Dómine , *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

*Vox prædicationis Evan-
gelicæ regnum Christi præ-
nuntians.*

AFferte Dómino , fílii
Dei ; * afferte Dó-
mino fílios aríetum.
Afferte Dómino glóriam
& honórem ; afferte Dó-
mino glóriam nómini ejus :
* adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Digitized by Google

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutientis desértum; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condénsa; * & in templo ejus ómnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * propterèa benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo f per femur tuum, * Pote títsime.

Spécie tuâ & pulchrit dine tuâ intende, * pró perè procéde,

Et regna propter verit tem, & mansuetúdinem & justítiam; * & dedu cet te mirabíliter déxte tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, p puli sub te cadent, * i corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in s culum séculi: * virga d rectiónis, virga regni tui

Dilexísti justítiam, odísti iniquitátem; * prop téreà unxit te, Deus, Deu tuus, óleo lætítiæ præ con sórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, dómibus ebúrneis; * ex qui bus delectavérunt te fília regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextri tuis in vestítu deaurato, circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fím

Digitized by Google

bris áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus qui exaltabit mansuetos in salutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in eccléſia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psállant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubílibus suis.

*Exal*tatiónes Dei in gúttture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi ; grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea : ℟. Psállam Deo meo, quámdiù fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

Eccleſia in se habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus lætífi-

Digitized by Google

cat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirántes sunt, * conturbáti sunt, cómmóti sunt.

Tremor apprehendit eos * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Ecclesiæ Dei dilatatio : ipse fundavit eam Altissimus.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion

Digitized by Google

ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; propterèa non timébimus. *Pſ.* 45.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

Chriſtus mala gentis ſuæ deflet: regnique ſui dilatationem prænuntiat.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonnè tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Digitized by Google

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulísti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt: * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámplius.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare; * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes & torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, domibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

Digitized by Google

& inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

CAPITULUM. *Philipp.* 4.

QUæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandásti justítiam * Testimónia tua. Mandásti. ℣. Et veritátem tuam * nimis. * Testimónia tua. Glória Patri. Mandásti.

℣. Feci judícium & justítiam : ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus : hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Digitized by Google

Ephráta : * Invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam ; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exúltent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divísio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos ;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit : Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum ; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissípabis eos : * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Digitized by Google

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, miséricórdia mea, & súsceptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divíso Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut símilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium, Tu sanctitátis frúgibus Justos ab orbe cóndito Tenóre ditas pérpeti.

Hîc spes, fides & cáritas Dulci cohærent vínculo : Præsentis ævi post diem, Manébit una cáritas.

O cáritas ! ô véritas ! O lux perennis ! en erit, Post tot labóres, ut tuo Tandem fruámur Sábbato.

Hîc mille per discrímina Semen gementes spárgimus : Illîc ovante splendídam Gestábimus messem manu.

Tu trine, tu, potens Deus, Fructus adauge quos petis : Mox dona, justus árbiter, Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére mei.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére mei, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Digitized by Google

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salúti meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útiquè * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Christus in angustia mortis à Deo Patre sibi pro nobis salutem poscit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam servi tui; * quóniam ad te,

Digitized by Google

Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine; * & non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecísti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére mei, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

Digitized by Google

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Vigiliis simplicibus, dicuntur flexis genibus PRECES *sequentes.*

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodùm speravímus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis, sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universa Eccléstia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro ℟. Dómine, salvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infírmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis *qui habetur suprà p.* 96 *& in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Ps.* Miserére. *suprà, p.* 159, *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et

ostende fáciem tuam, & sálvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt

SUFFRAGIA, seu Commemorationes communes, (in Officio Feriali tantùm) ut sequitur.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo súper lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio*: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, &c.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus universis, Ecclésia tua secúrâ tibi férviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi*

Digitized by Google

sint,) *præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobíscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. Amen.

Deindè, Pater. *& sic ad alias Horas.*

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Vesperas, ubi separantur ab Hora præcedenti, ut & antè Laudes cùm Officium Nocturnum immediatè non sequuntur, dicitur secretò, Pater & Ave.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore símplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
Superba ne nimìs caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet súperbiam,
Potûs cibíque párcitas.
Qui nos creávit, laus
Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Feriali Officio, Psalmi & Antiph. dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Antiph. semper sumitur de Proprio, vel de Communi, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris, [*Hic versus sæpè mutandus est, ut notatur in Proprio, & in Communi.*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octa-

Digitized by Google

vas, continuò dicitur : Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio.* Dómine Deus, *infrà, p.* 167.

In Feriis verò adduntur sequentes

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

[*Quando Preces dicuntur flexis genibus, adduntur sequentes* ℣℣. *antè* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corônat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Re-

Digitized by Google

novábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.]

Deindè ſignando ſe ſigno crucis :

℣. Adjutórium noſtrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens :

CONfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres :] quia peccávi nimìs cogitatióne, verbo & ópere, [*ad ſequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit :

Miſereátur tuî omnípotens Deus ; & , dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confeſſionem ; & ubi dictum eſt vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in ſuis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, ſoróres, *&* mater.]

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit :

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus ; & , dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit*, Confíteor, *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & addità particulâ* &, *antè voces* ómnibus & omnes.

Deindè. Miſereátur. *ſemèl, ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.]

Deindè ſignando ſe ſigno crucis.

INdulgéntiam, † abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Digitized by Google

℣. Dóminus vobíscum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur absolutè sic:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, si legendum sit; & post ejus lectionem, dicitur Suffragium sequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum sit Necrologium, statim post præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis sic:

Dicitur Ps. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobíscum. *& Oratio*, Absólve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

In Feriis & Festis à populo non feriatis dicuntur sequentes

PRECES

ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nos-

Digitized by Google

tra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, sic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secreto: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus
O sanctę donórum plenus,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Qui nos creávit, laus Patri
Laus, qui redémit, Fílio
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus
Amen.

[*In Feriali Officio Psalmi & Antiphonæ dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Ant. semper sumitur de Proprio vel de Communi, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

Capit. & ℟. brève sumuntur ubi sumitur Antiph. super Psalmos; & sic ad alias Horas.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster: *secretò.* ℣. Et ne

ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & sálvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm sólis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.
Fac plena nostris súlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Psalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita súprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in ampléxu mori.
Qui nos creávit, laus Patri,
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Psalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Laudes. 162. *In iis, loco Ps.* De profundis. *dicitur Ps.* Miserére. *pag.* 159.

SUFFRAGIA.

in Officio Feriali tantùm.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi abíit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

Digitized by Google

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicámus. *dicitur*, Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens

De omnibus Sanctis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus universis, Eccléstua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eundem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qu tecum vivit, & regnat i unitáte Spíritûs sanc Deus, per ómnia sécul seculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S Joann. Bapt. & S. Joseph si nominandi sint, præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobíscum ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Secretò: Fidélium, & Pater. *si Completorium immediatè non sequatur.*

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere, *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia. *Gal.* 6. ℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. Ps. 84.

Hic facienda est Confessio peccatorum, ut habetur suprà ad Primam, Pag. 166. *scilicèt mediocri voce:* Confíteor, &c.

Digitized by Google

Deindè elevans vocem, ℣. Deus, † in adjutórium. *Antiphona & Psalmi convenientes.*

Hymnus.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox incipit,
Prosternimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus expiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.
Insestus usquè circuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quandò luceſcet tuus
Qui neſcit occásum dies!
O quandò sancta se dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!
Quinos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Capitulum. 1. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, circuit quærens quem dévoret: cui *resístite* fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

Canticum Simeonis. *Luc.* 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octavas, continuò dicitur: Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio* Vísita. *infrà.*

In Feriis verò adduntur sequentes

PRECES.

Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater *secretò.* ℣. Et ne

Digitized by Google

nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm speravimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submíſſâ voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Poſteà dicitur,

ANTIPHONA DE BEATA.

SAlve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo & spes nostra, salve: ad te clamámus, éxules fílii Evæ; ad te suspirámus, gementes & flentes in hac lacrymárum valle: eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; & Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium ostende; ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℟. Omnes dívites plebis. *Pſ.* 44.

Digitized by Google

Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui glorióſæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperante, præparaſti: da, ut cujus commemoratióne lætamur, ejus piâ interceſſióne, ab inſtántibus malis & à morte perpétua liberémur; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Completum Officium dicitur Secretò, Pater, Ave, Credo.

Digitized by Google

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.

℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
Et pro III. & VI. Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei, *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit:

Digitized by Google

Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

[*Quando D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet:* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit: Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS B. MARIÆ V. quæ sunt ix. Lectionum.

Absolut. & Benedict. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà: in II. verò Nocturno, ut sequitur.

Absolutio. Judith 13.

NObíscum sit Deus, qui in Ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël.

BENEDICTIONES.

4. Deus, à quo missus est Angelus Gábriël ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.

5. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos

per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

Eædem Absolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Feriis Adventus, & à Septuagesima ad Quadragesimam, diebus intrà octavas Domini, ac B. Mariæ, nec-non Anniversarii Dedicationis, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

In Festis Sanctorum, quæ sunt ix. Lectionum.

Absol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà; in II. autem, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus det nobis illumínátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

In Festis Sanctorum, quæ sunt trium Lectionum tantùm.

Absolutio dicitur secundùm Feriam; Benedictiones verò ut sequitur.

1. Deus det, &c.
2. Dignos nos, &c.
3. Aperiantur, &c. *ut suprà.*

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit.

Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Digitized by Google

PROPRIU
DE TEMPOR
PARS ÆSTIVA.

IN FESTO SS. TRINITAT
SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. DIxit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum ; hoc nomen mihi est in æternum. *Exod.* 3.

Ant. 2. Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. *Deut.* 6.

Ant. 3. a. Ipse est Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deuter.* 10.

Ant. 4. E. Solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem. 1. *Tim.* 6.

Ant. 5. a. Dóminus exercítuum, Deus Israël, magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jerem.* 32.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei! quàm incomprehensíbilia sunt judícia ejus, & invéstigábiles viæ ejus! ℟. Deo grátias.

℟. Non est símilis Dómine : magnus es & magnum nomen tuum in fortitúdine : * timébit te, ô Rex ✠. Magna & mirabília sunt ópera tua, Deus omnípoter & veræ sunt viæ tuæ, & veritas tua, Rex seculórum : * Qui non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum ? *Repetitur.*

Humána mens, hic alta
Dei, pavens
Miráre: lumen ní præeat
fides,
Cæcútis; & tunc differendo
Decípitur rátio ſuperba.
Hinc qui fidélis, fit puer
ex fide,
Et dogma menti ſúſcipit
ínvium:
Perſóna triplex, Numen
unum;
Hoc rátio ſtupet; hoc
adórat.
Laus ſumma Patri, qui
Génitum dedit;
Qui nos redémit, glória
Fílio;
Qui caritátis mittis ignes,
Divus Amor, tibi laus
per ævum. Amen.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Dómini Dei tui cœlum eſt, & cœlum cœli; terra, & ómnia quæ in ea ſunt. Ipſi adhærébis: ipſe eſt laus tua, & Deus tuus. *Deut.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commemoratione Sabbati ante Dominicam primam poſt Pentecoſten.

Ant. Vocávit Dóminus Sámuel, & ait Sámuel: lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. 1. *Reg.* 3.

℣. Beneplacitum eſt Dómino in pópulo ſuo; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Oratio, Deus, in te ſperántium. *infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 7. *d.* Vidéte quòd ego ſim ſolus, & non ſit álius Deus præter me: vivo ego in æternum. *Deut.* 32.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego Dóminus; hoc eſt nomen meum: glóriam meam álteri non dabo. *Iſ.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum unum, Patrem, Fílium, & Spíritum Sanctum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SUblíme Numen, ter potens, ter máximum,
Incomprehenſum lucis immenſæ jubar,
Simplex & unus, & tribus conſtans Deus,
Te res creátæ laude jugi cóncinant.
Tu Trinitátis fons inexhauſtus, Pater,
Filíque naſcens Patris æterno ſinu,
Ac ſancte manans è dúobus Spíritus,
Nil vos in una dívidit ſubſtántia.
Perſóna triplex: una jungit Unitas:
In Patre ſemper Natus; in Nato Pater;

Digitized by Google

Uterque ſacro ſemper eſt
in Spíritu ;
In Patre ſemper, inque
Nato Spíritus.
Sed nullus horum quémli-
bet vincit, gradu
Vel major extat, vel
prior poténtiâ :
Æquále regnum, parque
majeſtas trium,
Orígo nulli dígnius con-
fert bonum.
Rerum creátor, laus tibi,
vivens Pater :
Laus æqua, mundum
qui redémit, Fílio :
Quo nos ſupernis ígni-
bus ſuccéndimur,
Compar in ævum Flámi-
ni ſit glória. Amen.

Pſalmi de Dominica in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dómine Rex omnípotens, tu feciſti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur : Dóminus ómnium es. *Eſther* 13.

Ant. 7. d. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem ; quia tu creaſti ómnia. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt *ómnia* : ipſi glória in ſécula. *Rom.* 11.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti ſunt, ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Pſ.* 32.

Pater. *Abſol. & Bened. habentur poſt Pſalterium.*

De Libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi, & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. . . . Et ait [Deus] : faciámus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram ; & præſit píſcibus maris, & volatílibus cœli, & béſtiis, univerſæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem ſuam ; ad imáginem Dei creávit illum. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram ; & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas : * Et † Ait Deus : Faciámus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram. ℣. In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum ; & Deus erat Verbum. * Et ait. Glória. † Ait. *Geneſ.* 1. *Joan.* 1.

Lectio ij. Cap. 18.

APpáruit [Abrahæ] Dóminus in convalle Mambre ſedenti in óſtio tabernáculi ſui in ipſo fervóre diéi. Cúmque elevaſſet óculos, apparuérunt ei tres viri ſtantes propè eum ; quos cùm vidiſſet, cucurrit in occurſum eórum de óſtio tabernáculi, & ado-

rávit in terram; & dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum; sed afferam pauxillum aquæ, & laváte pedes vestros, & requiéscite sub árbore. Ponamque buccellam panis, & confortáte cor vestrum, póstea transíbitis; idcircò enim declinastis ad servum vestrum. Qui dixérunt: Fac ut locútus es.

℟. Appáruit Abrahæ Dóminus: cúmque elevasset óculos, apparuérunt ei tres viri: * Quos cùm vidísset, † Adorávit, & dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. * Quos. Glória. † Adorávit. *Genes.* 18. 1. *Joan.* 5.

De Isaía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 6.

VIdi Dóminum sedéntem super sólium excelsum & elevátum; & ea quæ sub ipso erant; replébant templum. Séraphim stabant super illud; sex alæ uni, & sex alæ álteri; duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glóriâ ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum à voce clamantis, & domus repléta est fumo.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glóriâ ejus. ℣. In circúitu sedis, quátuor animália plena óculis, réquiem non habébant, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens. * Sanctus. Glória Patri. *Repetitur.* ℟. Séraphim, *usque ad* ℣. *Isa.* 6. *Apoc.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Unxit Jesum Deus Spíritu sancto, & virtúte. *Act.* 10.

Ant. 1. a. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Et Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 2. Per Jesum Christum habémus accessum in uno Spíritu ad Patrem. *Ephes.* 2.

℣. In Deo laudábo Verbum; ℟. In Dómino laudábo Sermónem. *Ps.* 55.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de Fide, ad Petrum.

Cap. 2. *Lectio iv.*

FIdes, quam sancti Patriarchæ atque Prophétæ ante Incar-

Digitized by Google

natiónem Fílii Dei divínitùs accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritûs sancti magistério instructi, non sólùm sermóne prædicavérunt, verùm étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum, scriptis suis inditam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eademque persóna dicerétur Pater & Fílius & Spíritus sanctus.

℟. Jesu baptizáto, & orante, descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum; & * Vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus dilectus; in te complácui mihi. ℣. Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit. * Vox. Glória. * Vox. *Luc.* 3. *Ps.* 28.

Lectio v.

SI enim sicut est Patris & Fílii & Spíritûs sancti una substántia, sic esset una persóna; nihil omninò esset in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursùs Trínitas quidem vera esset, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodùm Pater & Fílius & Spíritus sanctus persónarum sunt ab ínvicem proprietáte distincti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo mo vero Deo Trinitáte, non sólùm quòd unus Deus est, sed étiam quòd Trínitas est, naturáliter verum est; propterèa ipse verus Deus in persónis Trínitas est, & in una natúra unus est.

℟. Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: * Pater, hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misísti Jesum Christum. ℣. Nosse te, Deus, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. * Pater. Glória. * Pater. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

Lectio vj.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu sancto est, & totus Fílius in Patre & Spíritu sancto est, totusque Spíritus sanctus in Patre & Fílio est. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est; quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantùm ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritûs sancti ætérnitátem immensitatemque aut præcédere aut excédere naturáliter potest.

Digitized by Google

℟. Sanguis Christi qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, * Emundábit conscientiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi. ℣. Cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor, * Emundábit. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Sanguis Christi, *usque ad* ℣. *Hebr.* 9. *Is.* 59.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra clamantem: Abba, Pater. *Galat.* 4.

Ant. 6. In Christo unxit nos Deus, & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. 2. *Cor.* 1.

Ant. 8. G. Nemo potest dicere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. 1. *Cor.* 12.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Lectio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 28.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Euntes ergò, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. [illegible] 3.

CUm ad confitendum Patrem, & Fílium & Spíritum sanctum ácies mentis inténdimus procul ab ánimo formas visibílium rerum, & ætates temporálium naturarum, procul córpora locorum, & loca córporum repellámus. Discédat corde, quod spátio extenditur, quod fine concláudi tur, & quidquid nec sem per ubíque, nec totum est. Cogitátio de deitáte Trinitátis concepta, nihil per distántiam intélligat, nihil per gradus quærat. At si quid dignum de Deo sénserit, nulli hoc ibi áudeat negáre persónæ, tamquàm honorificéntius Patri adscríbat, quod Fílio Spiritui que non tríbuat. Non est píetas unigénito præferre genitórem. Fílii contuméli a, Patris est injúria: quod uni démitur, utríque detráhitur. Nam cùm illis & sempitérnitas sit commúnis & déitas, nec omnípotens Pater, nec incommutábilis æstimátur, si aut minórem se génuit, aut quem non hábuit, habendo profécit.

℟. Locútus est Jesus úndecim discípulis: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíri-

+ Petro. Cap. 4 et Cap. 5.

ûs sancti. ℣. Erit fons pa-
tens habitántibus Jerúsa-
lem in ablutiónem pecca-
tóris. * Docéte. Glória.
Docéte. *Matth.* 28. *Zach.*
13.

Lectio viij.

DIcit quidem Dóminus Jesûs discípulis suis: Si diligerétis me, gauderétis útiquè quia ad Patrem vado, quia Pater major me est. Sed hoc illæ aures quæ ipsius audiérunt: Ego & Pater unum sumus; & Qui me videt, videt & Patrem, sine deitátis accípiunt differéntia; nec de illa hoc essentia intélligunt, quam sempiternam cum Patre & ejusdem natúræ novérunt esse firmâ ratióne. Commendátur ergò etiam sanctis Apóstolis in incarnatióne Verbi Dóminici humána provèctio; & qui denunciáto sibi Dómini turbabantur abscessu, ad æterna gáudia honóris sui incitantur augmento. Gaudéte quia vado ad Patrem, quia Pater major me est. Univi enim vos mihi, & factus sum filius hóminis, ut vos filii Dei esse possítis. Undè licèt unus in utróque sim, tamen quo vobis conformor, Patre sum minor: quo autem à Patre non dívidor, etiam meipso sum major. Natúra ítaque quæ minor est Patre, vadit ad Patrem, ut ibi sit caro, ubi semper est Verbum; & una Ecclésiæ cathólicæ fides, quem secundùm humanitátem non diffitétur minórem, secundùm deitátem credat æquálem.

℟. Loquente Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. * Tunc † Respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizentur hi qui Spíritum sanctum accepérunt? Et jussit eos baptizári in nómine Jesu. ℣. Cùm requievisset in eis Spíritus, prophetavérunt. * Tunc. Glória. † Respondit. *Act.* 10. *Num.* 11.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio ix. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericordes, sicut & Pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 83. *de verb. Evang. aliàs* 15 *de verb. Domini.*

DUo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio: Dimittite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoscendum pértinet: Date, & dábitur vobis, ad præstandum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscendo, & tu vis tibi ignosci

Digitized by Google

quod peccas, & habes álium cui tu possis ignóscere. Rursùs, quod pértinet ad tribuendum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quandò orámus, mendíci Dei sumus: ante jánuam magni Patrisfamílias stamus, imò étiam prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid volentes accípere; & ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid à te petit mendícus? panem. Et tu, quid petis à Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi? Ignósci vobis vultis? ignóscite: remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? date, & dábitur vobis.

℟. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui (benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, * sicut) elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. ℣. Recordátus est Dóminus pópuli sui; pósuit in médio ejus Spíritum sancti sui. * Sicut. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Benedíctus. *usque ad* ℣. *Ephes.* 1. *Is.* 63.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; ℟. Et métuant eum omnes fines terræ. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. UNus Deus & ter ómnium, est súper omnes, & ómnia, & in ómnibus bis. *Ephes.* 4.

Ant. 2. Deus erat bum: in ipso vita erat vita erat lux hómin & lux in ténebris lu *Joan.* 1.

Ant. 3. *a.* In uno Sp omnes nos in unum co baptizáti sumus. 1. *Co*

Ant. 4. E. Grátia.

CANTICUM. *Eccli. Nemo ad Deum laudand sufficit.*

MUlta dicémus, & ficiémus in ver * consummátio autem mónum, ipse est [Dó nus] in ómnibus.

Gloriantes, ad quid lébimus? * Ipse enim O nípotens súper ómnia ór ra sua.

Terríbilis Dóminus, magnus vehementer, * mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificantes Dómin quantumcumque potu tis: * supervalébit eni adhuc, & admirábilis ma nificéntia ejus.

Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantum potestis: * major enim est omni laude.

Exaltantes eum, replémini virtúte; ne laborétis: * non enim comprehendétis

Quis vidébit eum, & [illegible]rábit? * & qui magni[illegible]bit eum sicut est ab iní[illegible]

Glória Patri.

Ant. Grátia, misericór[illegible] & pax à Deo Patre, & [illegible]isto Jesu Dómino nos[illegible] 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. a. Benedicentes [illegible]minum, exaltáte illum [illegible]ntùm potestis; major est [illegible]m omni laude. *Eccli.* 43.

[illegible]PITULUM. *Apocal.* 7.

[illegible] Enedíctio, & cláritas, [illegible] & sapiéntia, & gratiá[illegible] áctio, honor, & vir[illegible], & fortitúdo Deo nos[illegible] in sécula seculórum: [illegible]en. ℟. Deo grátias.

[illegible] HYMNUS.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta semper Trínitas;
[illegible] confitémur, crédimus,
[illegible]ioque corde quærimus.
O sancte sanctórum Pater!
O Nate de Deo Deus!
O caritátis vínculum,
Jungens utrumque Spíritus!
Ut se videt totum Pater,
Coæva Proles náscitur;
Amorque quo se díligunt,
Et ipse procédit Deus.
Est totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius;
Natoque plenus ac Patre
Inest utríque Spíritus.
Quod Natus est, hoc Spíritus;
Hoc est uterque quod Pater:
Tres una summa Véritas,
Tres una summa Cáritas.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Ps.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Benedictum, Dómine, nomen glóriæ tuæ sanctum; & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui dedisti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejusdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur adversis; Per Dómiminum.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eâdem quippe mensúrâ quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6.

℣. Mane astábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, adesto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil

potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symb. Quicumq.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Spíritum * a Patre procedentem. *Joan.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

FIlium Deus constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula: qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

℟. *br.* Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu: * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ego * hódie génui te. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 2.

℣. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum; ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* In uno.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me: * Allelúia, allelúia. Spíritus. Propter nomen tuum, Dómine, * vivificábis me * Allelúia. Glória Patri. Dómine. *Ps.* 142. *Spíritus*

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Benedicentes

CAPITULUM. *Ephes.*

IMplémini Spíritu sancto loquentes vobísmetipsis in psalmis, & hymnis, & cánticis spirituálibus, cantantes & psallentes in córdibus vestris Dómino, gratias agentes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo & Patri.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum Deum nostrum * Allelúia, allelúia. Exaltáte. ℣. Et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus. * Allelúia. Glória Patri. Exaltáte. *Ps.* 98.

℣. Tu Dóminus altíssimus super omnem terram; ℟. Nimis exaltátus es super omnes deos. *Ps.* 96.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. ESCimus quòd nullus est Deus nisi unus: nam etsi sunt qui dicantur

Digitized by Google

…, ſive in cœlo, ſive in …; nobis tamen unus …s. 1. *Cor.* 8.

…nt. 4. E. Nobis unus …s, Pater, ex quo óm… & nos in illum. 1. …8.

…nt. 6. Unus Dóminus … Chriſtus, per quem …ia, & nos per ipſum. *…or.* 8.

…t. 8. G. Unus Spíritus, … Dóminus, una fides, …n baptiſma. *Epheſ.* 4.

…nt. 1. g. Ipſe Spíritus …mónium reddit ſpirítui …o, quòd ſumus hæré… quidem Dei, cohæré… autem Chriſti. *Rom.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 13.

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas … & communicátio …ti Spíritûs ſit cum óm…us vobis.

Allelúia, allelúia. ℣. Sa…; & glória, & virtus, …eo noſtro eſt, quia vera …juſta judícia ſunt ejus. …lelúia. *Apoc.* 4.

HYMNUS.

TEr ſancte, ter potens Deus,
Incomprehenſa Trinitas;
O lux perennis! própriis
O ter beáta gáudiis!
O vera ſemper Unitas!
O una ſemper Véritas!
O ſancta ſemper, quæ bonum
Diffundis omne, Caritas!
Te denſa circùm núbila,
Te circùm inacceſſum jubar,
Quod intùs ardent Angeli
Circùm trementes cérnere.
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque præſíbat fide
Amor quod ambit præmium.
Da poſſe quod jubes, Pater;
Da ſcire, Fíli, quod doces;
Fac corde toto, Spíritus,
Nos velle quod probas bonum.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Electis ſecundùm præſciéntiam Dei Patris in ſanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aſperſiónem ſánguinis Jeſu Chriſti, grátia & pax. 1. *Petr.* 1.

Oratio, Omnípotens. *ſuprà ad Laudes*, 185.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Non eſt diſcípulus ſuper magiſtrum; perfectus autem omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter ejus. *Luc.* 6.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſæculum. *Pſ.* 43.

Oratio, Deus, in teſperántium. *ut ſuprà*, 185.

Digitized by Google

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cætera ut heri, 178.

IN FERIIS PER ANNUM.

Omnia dicuntur ut in Psalterio, præter ea quæ sunt propria unicuique Feriæ.

FERIA SECUNDA.

Incipit liber primus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FUit vir unus de Ramáthaïm-Sophim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcana, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen secundæ Phenenna: fuerunt que Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, Sacerdótes Dómini. Venit ergò dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri suæ, & cunctis fíliis ejus & filiábus, partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat: Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & vehementer angébat, in tantùm ut exprobráret quòd Dóminus concluslsset vulvam ejus: sicque faciébat per síngulos annos, cùm redeunte témpore, ascenderent ad templum Dómini; & sic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna cur fles? & quarè non comedis? & quamobrem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem fílii?

℟. Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & * Ad quem ascendet à nobis? ℣. Ecce Sponsus venit: exíte óbviam ei. * Ad quem. 1. *Reg.* 6. *Matt.* 25.

Lectio ij.

SUrrexit autem Anna, postquàm coméderat & bíberat in Silo: & Heli sacerdóte sedente super sellam ante postes templi Dómini, cùm esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus meî fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascendet super caput ejus. . . . Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Sámuel; eò quòd à Dómino postulásset eum.

Digitized by Google

Aſcendit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóſtiam ſolemnem & votum ſuum; & Anna non aſcendit. Dixit enim viro ſuo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpectum Dómini, & máneat ibi júgiter..... Et adduxit eum ſecum, poſtquàm ablactáverat, in vitulis tribus & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & adduxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio veſtrî: & * Præparáte corda veſtra Dómino, & ſérvite ei ſoli, & éruet vos. ℣. Genus cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro aut argento aut lápidi Divínum eſſe símile. * Præparáte. 1. *Reg.* 7. *Act.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

SAmuel miniſtrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater ſua, quam afferébat ſtatútis diébus, aſcendens cum viro ſuo, ut immoláret hóſtiam ſolemnem. Et benedixit Heli Elcanæ & uxóri ejus..... Et magnificátus eſt puer Sámuel apud Dóminum. Heli autem erat ſenex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii ſui univerſo Iſraëli; & quómodò dormiébant cum muliéribus quæ obſervábant ad óſtium tabernáculi; & dixit eis: Quare fácitis res hujúſcemodi, quas ego áudio, res péſſimas, ab omni pópulo? Nolíte, fílii mei: non enim eſt bona fama quam ego áudio, ut tránſgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei poteſt Deus: ſi autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vócem patris ſui, quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuel proficiébat atque creſcébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Servíte Dómino, & nolíte declináre poſt vana; * Et non derelinquet Dóminus pópulum ſuum propter nomen ſuum magnum; † Quia jurávit Dóminus fácere vos ſibi pópulum. ℣ Nolíte dilígere mundum neque ea quæ in mundo ſunt. * Et non. Glória † Quia. 1. *Reg.* 12. 1. *Joan.*

FERIA TERTIA

De libro primo Regum

Lectio j. Cap. 3.

PUer Sámuel miniſtrábat Dómino coram Heli, & ſermo

mini erat pretióſus in diébus illis : non erat víſio manifeſta. Factum eſt ergò in die quadam , Heli jacébat in loco ſuo , & óculi ejus caligáverant , nec póterat vidére : lucerna Dei ántequàm extinguerétur , Sámuel dormiébat in templo Dómini , ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui reſpondens , ait : Ecce ego. Et cucurrit ad Heli , & dixit : Ecce ego ; vocaſti enim me. Qui dixit : Non vocávi ; revértere , & dormi. Et ábiit , & dormívit. Et adjécit Dóminus rursùm vocáre Samuélem. Conſurgenſque Sámuel ábiit ad Heli , & dixit : Ecce ego ; quia vocaſti me. Qui reſpondit : Non vocávi te , fili mi ; revértere , & dormi. Porrò Sámuel necdùm ſciébat Dóminum , neque revelátus fúerat ei ſermo Dómini.

℟. Timéte Dóminum , & * Servíte ei in veritáte , & ex toto corde veſtro : vidiſtis enim magnífica quæ in vobis géſſerit. ℣. Máxima & pretióſa nobis promiſſa donávit , ut per hæc efficiámini divínæ conſortes natúræ. * Servíte. 1. *Reg.* 12. 2. *Petr.* 1.

Lectio ij.

ET adjécit Dóminus , & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui conſurgens ábiit ad Heli , & ait : Ecce ego ; quia vocaſti me. Intellexit ergò Heli quia Dóminus vocáret púerum , & ait ad Samuélem : Vade , dormi ; & ſi dormíerit , dices : Lóquere , Dómine ; quia audit ſervus tuus. Abiit ergò Sámuel , & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus , & ſtetit ; & vocávit , ſicut ántea cáverat ſecundò : Sámuel , Sámuel. Et ait Sámuel : Lóquere , Dómine ; quia audit ſervus tuus. Et ait Dóminus ad Samuélem : Ecce ego fácio verbum in Iſraël ; quod quicumque audíerit , tínnient ambæ aures ejus. In die illa ſuscitábo adversùm Heli ómnia quæ locútus ſum ſuper domum ejus : incípiam , & complébo. Prædixi ei quòd judicatúrus eſſem domum ejus in æternum propter iniquitátem , quòd nóverat indignè agere filios ſuos , & non corrípuerit eos. Idcircò jurávi domui Heli , quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usquam in æternum. Dormívit autem Sámuel uſque mane , & aperuítque óſtia domûs Dómini. Et Sámuel timébat indicáre viſiónem Heli.

℟. Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas , & non pótiùs ut obediátur voci Dómini ? * Mélior enim obediéntia quàm victimæ. ℣. Qui permánſerit in lege factor óper

ic beátus in facto ſuo erit. Mélior. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 1.

Lectio iij.

Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel, fili mi. Qui reſpondens, ait: Præſtò ſum. Et interrogávit eum: Quis ſermo quem locútus eſt Dóminus ad te? oro te ne celáveris me: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, ſi abſcónderis à me ſermónem ex ómnibus verbis quæ dicta ſunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel univerſos ſermónes, & non abſcondit ab eo. Et ille reſpondit: Dóminus eſt: quod bonum eſt in óculis ſuis fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo; & non cécidit ex ómnibus verbis eius in terram. Et cognóvit univerſus Iſraël, à Dan usque Bersábee, quòd fidélis Sámuel Prophéta eſſet Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, iuxta verbum Dómini. Et evénit ſermo Samuélis univerſo Iſraéli.

℟. Magnificátus es, Dómine Deus, * Quia non eſt símilis tui, neque eſt Deus extra te in ómnibus quæ audívimus áuribus noſtris: † Quæ eſt autem, ut pópulus tuus Iſraël, gens in terra? ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * Quia. Glória. † Quæ eſt. 2. *Reg.* 7. *Apoc.* 15.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum eſt in diébus illis, convenérunt Philíſthiim in pugnam: & egreſſus eſt Iſraël óbviam Philíſthiim in prælium, & caſtrametátus eſt juxtà Lápidem adjutórii. Porrò Philíſthiim venérunt in Aphec, & inſtruxérunt áciem contra Iſraël. Inito autem certámine, terga vertit Iſraël Philiſtæis; & cæſa ſunt in illo certámine paſſim per agros quaſi quátuor míllia virórum. Et reverſus eſt pópulus ad caſtra; dixeruntque majóres natu de Iſraël: Quare percuſſit nos Dóminus hódie coram Philíſthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini; & véniat in médium noſtrí, ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum. Miſit ergo pópulus in Silo, & tulérunt indè Arcam fœderis Dómini exercítuum ſedentis ſuper Chérubim; erantque duo fílii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PUgnavérunt ergò Philíſthiim, & cæſus eſt Iſraël, & fugit unuſquiſque in tabernáculum ſuum: & facta eſt plaga magna ni-

Digitized by Google

mls ; & cecidérunt de Iſraël triginta míllia péditum. Et Arca Dei capta eſt : duo quoque fílii Heli mórtui ſunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, ſciſsâ veſte, & conſperſus púlvere caput. Cúmque ille veniſſet, Heli ſedébat ſuper ſellam contra viam ſpectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille poſtquàm ingreſſus eſt, nuntiávit urbi ; & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixitque : Quis eſt hic sónitus tumultûs hujus ? At ille feſtinávit, & venit, & nuntiávit Heli.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

HEli autem erat nonaginta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego ſum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódiè. Cui ille ait : Quid actum eſt, fili mi ? Reſpondens autem ille qui nuntiábat : Fugit, inquit, Iſraël coram Philiſthiim, & ruína magna facta eſt in pópulo : ínſuper & duo fílii tui mórtui ſunt, Ophni & Phínees ; & Arca Dei capta eſt. Cúmque ille nominaſſet Arcam Dei, cécidit de ſella retrorſum juxta óſtium, & fractis cervícibus mórtuus eſt. Senex enim erat vir, & grandævus : & ipſe judicávit Iſraël quadraginta annis. Nurus autem ejus, uxor Phínees prægnans erat, vicínæ pártui : & audíto núntio quòd capta eſſet Arca Dei, & mórtuus eſſet ſocer ſuus & vir ſuus, incurvávit ſe & péperit ; irruérant enim in eam dolóres súbiti. Et ipſo autem momento mortis ejus, dixérunt ei, qui ſtabant circa eam : Ne timeas, quia fílium peperisti.

℟. Servite Dómino.

¶ *Si craſtinâ die occurrat Feſtum Solemne-minus, ſupra, transfertur in ſequentem ſextam ſequentem, etiamſi ſit Feſtum Annuum alicujus loci proprium : tamen de eo fiet Commemoratio in II. Veſperis Feſti Corporis Chriſti.*

Duplex quodcumque contra octavam occurrens transfertur poſt octavam.

De Feſto Semiduplici vel Simplici nulla fit Commem. in ipſo die Feſti Corporis Chriſti, neque transfertur ; ſola verò de iis fit Commem. quocumque die intrà Octavam incidérint.

IN FESTO

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. REdémit Dóminus I. D. Jacob, & liberávit eum: & vénient, & laudábunt in monte Sion; & cónfluent ad bona Dómini ſuper frumento & vino. *Jerem.* 41.

Ant. 2. Conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo: & inebriábo ánimam ſacerdótum pinguédine, ait Dóminus. *Jerem.* 31.

Ant. 3. a. Tríticum cómedent, & vinum bibent in átriis ſanctis meis. *Iſ.* 62.

Ant. 4. E. Erit ánima eórum quaſi hortus irríguus; & ultrà non eſúrient: & pópulus meus bonis meis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Ant. 5. C. Audíte audientes me, & comédite bonum: & férniam vobiſcum pactum ſempiternum. *Iſ.* 55.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

MEmória mea in generatiónes ſeculórum. *Qui* edunt me, adhuc eſúrient; & qui bibunt me, adhuc ſítient. Qui audit me, non confundétur.

℟. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: * Eſcam dedit timéntibus ſe: † Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui. ℣. Jeſus cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. * Eſcam dedit. Glória Patri. † Memor erit. *Repetitur* ℟. Memóriam, *uſque ad* ℣. *Pſ.* 110. *Joan.* 13.

HYMNUS.

NAte, qui Deo parenti
Par Deus nunc áſſides;
Chriſte, ſuprémus Sacerdos,
Atque factus hóſtia,
Ipſe Judex & Patrónus;
Et Deus, nobis homo.
Te tuis offers ſub aris
Incruento fúnere;
Noſtra, vel te glorióſum
Heu! cruentant crímina,
Júdicem te, te Patrónum,
In dies lacéſſimus.
Sacra ſicnè tam nocentes
Ambiunt altária?
Quam tremiſcunt intuendo
Purióres Spíritus,
Suſtinébunt inquináti
Núminis præſéntiam?
Morte victâ, qui triumphas,
Cógimus rursùs mori;
Morte placaſti Parentem,
Illa mors nil próderit?

Digitized by Google

Vana sunt an sic amóris
Sempiterna pignora?
Tolle vela, rumpe nubem,
Ore nudo pródeas,
Temperáto tu benignus
Vis latére Númine.
Nî premas, nos fulguranti
Enecáres lúmine.
Nube densâ delitentem,
Da fide te cérnere,
Sole puro puriórem
Ore puro pángere:
Da simul nos immolári
Immoláta víctimæ.
Laus supréma sit Parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque, qui redémit
Morte nos volens suâ,
Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine; ℟. Quam abscondísti timéntibus te! *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 6. duplicanda. Omnes sitientes, veníte ad aquas; properáte & comédite: & veníte ad me, & vivet ánima vestra, alleluia. *Is.* 55.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feriâ. Cætera ut infrà post secundas Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Panem vitæ Jesum Christum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan. 6.*

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis Jun
sint gáudia,
Et ex præcórdiis Son
præcónia:
Recédant vétera, N
sint ómnia,
Corda, voces, & ópe
Noctis recólitur Cœna
víssima,
Quâ Christus créd
Agnum & ázyma
Dedísse frátribus, Ju
legítima
Priscis indulta pátri
Post agnum typicum,
plétis épulis,
Corpus Domínicum
tum discípulis,
Sic totum ómnibu
Quod totum síngu
Ejus fatémur mánibu
Dedit fragílibus Córpo
férculum;
Dedit & tristítibus Sán
nis póculum,
Dicens: Accípite Qu
trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium Istud in
tuit,
Cujus offícium Commi
vóluit
Solis Presbyteris, Q
bus sic cóngruit
Ut súmant, & den
teris.
Panis angélicus Fit p
hóminum:
Dat panis cœlicus Fi
ris términum:
O res mirábilis! Man
cat Dóminum

Pauper, servus, & húmilis.
Te, trina Déitas, Unaque, póscimus;
Sic nos tu vísita Sicut te cólimus:
Per tuas témitas Duc nos quò téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalm. Conserva me. 98.

Dominus pars calicis nostri in Christo.

Ant. 1. D. Non congregábo conventícula de sanguínibus : Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei.

Psalm. Dóminus regit me. 111.

Divina mensa : calix inebrians.

Ant. 2. Calix meus inébrians quàm præclárus est ! *Ps.* Júdica me, Dómine. 68.

Mundo corde, puris manibus, altare Domini circumdandum.

Ant. 3. a. Circúmdabo altáre tuum, Dómine ; ut aúdiam vocem laudis, & enarrem mirabília tua.

℣. Acceptábis, Dómine, sacrifícium justítiæ, ℟. Oblatiónes & holocaústa. *Ps.* 50.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti : Mensis iste, vobis princípium ménsium : primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israël, & dícite eis : Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est número ut sufficere possit ad vescendum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxta número animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus : juxtà quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam-decimam diem mensis hujus : immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israël ad vesperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ assas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

℟. Immolábit agnum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ, & edent carnes & ázymos panes. * Quicumque coméderit fermentátum, períbit. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. * Quicumque. Glória. * Quicumque. *Exod.* 12. 1. *Cor.* 5.

Digitized by Google

Lectio ij. Cap. 16.

LOcútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmurationes filiórum Israël; lóquere ad eos: Vésperè comedétis carnes, & manè saturabímini pánibus; scietísque quòd ego sum Dóminus Deus vester. Factum est ergò vespere, & ascendens coturnix coopéruit castra: manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod significat, Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses: Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum.

℟. Appáruit in solitúdine minútum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, ait eis Móyses: * Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo; sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iste est. Glória Patri. * Iste est. *Exod.* 16. *Joan.* 6.

De libro tértio Regum.

Lectio iij. Cap. 19.

VEnit Elías in Bersábee Juda, & dimísit ibi púerum suum, & perrexit in desertum, viam uníus diéi. Cùmque venísset, & sedéret subter unam juníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam; neque enim mélior sum quàm patres mei. Projecítque se, & obdormívit in umbra juníperi: & ecce Angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, & cóme-de. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergò, & bibit, & rursùm obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secundò, & tétigit eum, dixítque illi; Surge, cóme-de; grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

℟. Respexit Elías, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergò & bibit, & ambulávit usque ad montem Dei, * In fortitúdine cibi illíus. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum. * In fortitúdine. Glória. * In fortitúdine. *Repetitur* ℟. Respexit. *usque ad* ℣. 3. *Reg.* 19. *Joan.* 6.

Digitized by Google

IN II. NOCTURNO.

Ps. Quemádmodum. *cum n divis.* 90.

Justus in domo Dei epu- us exultabit.

Ant. 5. C. Transíbo in um tabernáculi admirá- is, usque ad domum i: in voce exultatiónis confessiónis sonus epu- tis.

Ps. Júdica me, Deus. 91. *Deo duce, ad altare ejus roeundum.*

Ant. 7. *d.* Introíbo ad al- e Dei, ad Deum qui læ- at juventútem meam.

s. Te decet hymnus. 86. *delibus suis Deus cibum it.*

Ant. 4. *E.* Timébunt qui bitant términos, à signis is: parasti cibum illó- m, quóniam ita est præ- rátio ejus.

℣. Replébimur in bonis mûs tuæ: ℟. Sanctum t templum tuum, mirá- le in æquitáte. *Ps.* 64.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. *Lectio iv.*

IMmensa divínæ largitá- tis beneficia exhíbita pópulo Christiáno, in- æstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est aut fuit aliquándo tam gran- dis nátio, quæ hábeat deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus noster Unigénitus síquidem Dei Fílius suæ divinitátis volens nos esse partícipes, nostram natúram assúmpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc insuper quod de nostro assúmpsit, totum nobis eóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum; ut redempti à miserábili servitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti beneficii ingis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis & vini sumendum, fidélibus derelíquit.

℟. Dixit Jesus Judæis: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. * Litigábant ergò, dicentes ad ínvicem: Quómodò potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum? ℣. Oblíti sunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ ostendit eis. * Litigábant. Glória. * Litigábant. *Joan.* 6. *Ps.* 77.

Lectio v.

OPretiósum & admirandum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest, in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus súmendus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacramento mirabi-

Digitized by Google

lius? In ipso namque panis & vinum in corpus & sánguinem Christi substantiáliter convertuntur. Ideóque Christus Deus & homo perfectus, sub módici panis & vini spécie continétur. Manducátur sraque à fidélibus, sed mínimè lacerátur: quinimmò, divíso Sacramento, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia étiam sine subjecto in eódem exístunt; ut fides locum hábeat, dum invisíbile visibíliter súmitur sub aliéna spécie occultátum; & sensus à deceptióne immúnes reddantur, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Cœnántibus discípulis, accépit Jesus panem, & * Benedixit, ac fregit, † Deditque eis, & ait: Accípite, & comédite; hoc est corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. Glória. † Deditque. *Matth.* 26. *Ps.* 77.

Lectio vj.

NUllum étiam Sacramentum est isto salúbrius, quo purgantur peccáta, virtútes augentur, & mens ómnium spiritálium charísmatum abundántiâ impinguátur. Offertur in Eccléfia pro vivis & mórtuis; ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium instítutum. Suavitátem déniquè hujus Sacramenti nullus dignè exprímere sufficit; per quem spiritális dulcédo in suo fonte gustátur, & recólitur memória illíus, quam in passióne Christus monstravit, excellentíssimæ caritátis. Undè ut árctiùs hujus caritátis imménsitas fixum córdibus infigerétur, in última cœna, quando Paschâ cum discípulis celebráto, transitúrus erat hoc mundo ad Patrem, hoc Sacramentum instítuit, tanquàm passiónis suæ memoriále perenne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factorum máximum, & de contristátis abséntia solátium singuláre.

℟. Accípiens Jesus cœnam, grátias egit, & dedit illis, dicens: * Bíbite hoc omnes; hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui † Pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. ℣. Hic est sanguis fœderis, quod dedit Dóminus vobíscum. * Bíbite. Glória. † Pro multis. *Repetitur* ℟. *Accípiens usque ad* ℣. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURN

Ps. Exultáte Deo. 10[illegible]

Frumentum cœleste: [illegible] divinum.

Ant. 8. G. Cibávit eos ex ádipe frumenti; & de petra, melle saturávit eos

Digitized by Google

Ps. Quàm dilecta. 110.

Cor & caro in Deum vivum exultant.

Ant. 6. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Ps. Cantáte . . . . omnis terra. 49.

In atrio sancto suo adórandus Dominus.

Ant. 3. a. Afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

℣. Gustáte & vidéte quóniam suávis est Dóminus: ℟. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

De Trinit. *Lib.* 8. *n.* 13. & *seq.*

SI verè carnem córporis nostri Christus assumpsit, & verè homo ille qui ex María natus fuit; Christus est, nosque verè ílib mystério carnem córporis sui súmimus; (& per hoc unum érimus, quia Pater in eo est, & ille in nobis;) quómodò voluntátis únitas asséritur, cùm naturális per Sacramentum proprietas perfectæ sacramentum sit unitátis? Non est humáno aut séculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus: & túm perfectæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo didícimus, stultè atque ímpiè dícimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & sánguinis non relictus est ambigendi locus. Nunc enim, & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra, verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Annè hoc véritas non est? Contingat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum dénegant.

℟. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus: * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. ℣. Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, carissimi: * Qui. Glória. * Qui. *Joan.* 6. *Cant.* 5.

Lectio viij.

EST ergò in nobis ipse per carnem, & sumus

Digitized by Google

in eo, dùm secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quàm autem in eo per Sacramentum communicátæ carnis & sánguinis símus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus me jam non videt: vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis; quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Si voluntátis tantùm unitátem intélligi vellet, cur gradum quemdam atque órdinem consummandæ unitátis expósuit; nisi, ut cùm ille in Patre per natúram divinitátis esset, nos contrà in eo per corporálem ejus nativitátem, & ille rursùm in nobis per Sacramentórum inesse mystérium crederétur: ac sic perfecta per Mediatórem únitas docerétur, cùm nobis in se manéntibus ipse manéret in Patre, & in Patre manens manéret in nobis, & ita ad unitátem Patris proficerémus; cùm qui in eo naturáliter secundùm nativitátem ineat, nos quóque in eo naturáliter inessémus, ipso in nobis naturáliter permanente.

℟. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, & ipse vivet propter me. ℣. Ecce servi mei cómedent, ecce servi mei bibent: & exultábo & gaudébo in pópulo meo. * Et qui. Glória. * Et qui. *Joan. 6. Is. 65.*

Lectio ix.

QUàm autem naturáli in nobis hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit; ejus tantùm in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perfectæ autem hujus unitátis sacramentum supériùs jam docúerat, dicens: Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo per Patrem; & qui manducáverit meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergò per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus. Omnis enim comparátio ad intelligéntiæ formam præsúmitur; ut id de quo ágitur, secundùm propósitum exemplum assequátur. Hæc ergò vitæ nostræ causa est, quòd in nobis carnálibus manentem per carnem Christum habémus, victúris nobis per eum eâ conditióne quâ vivit ille per Patrem. Si ergò nos naturáliter secundùm carnem per eum vívimus, id est, natúram carnis suæ adepti; quómodò non naturáliter secundùm spíritum in se Patrem hábeat, cùm vivat ipse per Patrem?

℟. Unus panis & unum

corpus multi sumus, * Omnes qui de uno pane & de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo, * Omnes. Glória. * Omnes. *Repetitur* ℟. Unus panis. *usque ad* ℣. 1. *Cor.* 10. *Ps.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. DIxit Jesus: Panis quem ego dabo, caro mea est pro sæculi vita. *Joan.* 6.

Ant. 2. Panis quem ego dabo, caro mea est pro sæculi vita. *Joan.* 6.

Ant. 3. Panis quem ego dabo, caro mea est pro sæculi vita. *Joan.* 6.

Ant. 4. Panis quem ego dabo, caro mea est pro sæculi vita. *Joan.* 6.

CANTICUM. *Prov.* 9. *Prophetia de mystica mensa.*

SApiéntia ædificávit sibi domum, * excídit columnas septem.

Immolávit víctimas suas, * míscuit vinum, & propósuit mensam suam.

Misit ancillas suas, ut vocárent ad arcem, * & ad mœnia civitátis.

Si quis est párvulus, véniat ad me; * & insipiéntibus locúta est:

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míscui vobis:

Relínquite infántiam, & vívite, * & ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium sapiéntiæ tímor Dómini, * & sciéntia sanctórum prudéntia.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * & addentur tibi anni vitæ.

Ant. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, habet vitam æternam. *Joan.* 6.

Ant. 2. a. Qui mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dóminum. 1. *Cor.* 11.

CAPITULUM. *Malac.* 1.

AB ortu solis usque ad occásum magnum est nomen meum in géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda; quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

HYMNUS.

VExilla Regis prodeunt,
Fulget crucis mysterium,
Quo carne carnis conditor
Suspénsus est patíbulo.

Quæ vulnerata lancea
Mucróne diro críminum
Ut nos lavaret sórdibus
Manávit unda & sánguine.

Impléta sunt quæ cécinit
David fidéli cármine,
Dicéndo nationibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta cuius bráchiis
Pretium pepéndit sæculi:
Statéra facta córporis
Tulítque prædam tártari.

O crux ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te fons salútis Trínitas
Collaudet omnis spíritus:
Quos per crucis mysterium
Salvas, rege per sæcula.

Amen.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convescens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.
℣. Qui carne nos pascis tuâ,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Edent páuperes, & laudábunt Dóminum: ℟. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. J. *duplicanda.* Quotiescumque manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. 1. *Cor.* 11.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus; Qui vivis & regnas, &c.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia, Qui carne nos pascis tuâ; &c. *ut suprà ad Laudes.*

(*Dicitur etiam in Festis occurrentibus.*)

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dixit Jesus. *Non dicitur Symbolum,* Quicumque.

Capitulum de Dominica.

In ℟. *br.* Qui es panis * de cœlo descendens. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Amen, amen.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11.

FRatres; Ego accépi à Dómino quod & trádidi vobis, Quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte; hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *br.* Pane cœli * saturávit eos, * Allelúia, allelúia. Pane. ℣. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * Allelúia. Glória Patri. Pane. *Ps.* 104.

℣. Confiteantur Dómino mirabília ejus; ℟. Quia ánimam inánem satiávit bonis. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Nisi.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10.

UT prudéntibus loquor, vos ipsi judicáte quod dico: Calix benedictiónis cui benedícimus, non-

Digitized by Google

nè communicátio sánguinis Christi est? & panis quem frángimus, nonnè participátio córporis Dómini est?

℟. *br.* Paràsti, Dómine; * in conspéctu meo mensam, * Allelúia, allelúia. Paràsti. ℣. Adversùs eos * qui tríbulant me, * Allelúia. Glória Patri. Paràsti. *Ps.* 22.

℣. Justi epulentur, & exultent in conspéctu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui mandúcat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10.

NOlo vos sócios fieri dæmoniórum. Non potestis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non potestis mensæ Dómini partícipes esse, & mensæ dæmoniórum.

℟. *br.* Lavábo inter innocentes * manus meas, * Allelúia, allelúia. Lavábo. ℣. Et circúmdabo * altáre tuum, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Lavábo. *Ps.* 25.

℣. Cum homínibus operántibus iniquitátem: ℟. Non communicábo cum electis eórum. *Ps.* 140.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Æternum Christi Sacerdotium.

Ant. EGo sum panis vi-1.D. tæ: qui venit ad me, non esúriet; & qui credit in me, non sítiet unquàm. *Joan.* 6.

Psalm. Confitébor. 29.

Escam dedit Dominus timentibus se.

Ant. 3. E. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt. *Joan.* 6.

Psalm. Crédidi. 114.

Calix salutaris accipiendus: vota Domino reddenda.

Ant. 4. E. Hic est panis de cœlo descendens; ut si quis ex illo manducáverit, non moriátur. *Joan.* 6.

Ps. Beáti omnes. 127.

Christi & Ecclesiæ filii in circuitu mensæ Domini.

Ant. 5. a. Qui mandúcat hunc panem, vivet in æternum. *Joan.* 6.

Ps. Lauda, Jerúsalem. 107.

Laudandus Deus qui Ecclesiam suam adipe frumenti satiat.

Ant. 6. Beátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

ECce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non estália nátio tàm grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. *Deut.* 4. Allelúia.

HYMNUS.

PAnge, lingua, glorióſi
Córporis myſtérium,
Sanguiníſque pretióſi,
Quem in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparſo verbi ſémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

In ſuprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque ſanguis Chriſti merum;
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmandum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

Tantum ergo Sacramentum.

Venerémur cérnui;
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplementum
Sénſuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedictio:
Procedenti ab utróque
Compar ſit laudátio.

Amen.

℣. Filii tui ſicut novellæ olivárum, ℟. In circuitu menſæ tuæ. *Pſ.* 127.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum; ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo, allelúia. *Luc.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 5. *a.* Agnum óffert ad véſperam, in odórem ſuavitátis: ſacrifícium et Dómino oblatióne perpetuâ. *Exod.* 29.

HYMNUS.

O Quàm ſtupendas in duit
Formas amor! Verbum Dei
Jugis ſub ara víctima,
Se præbet in cibum ſuis.

Divínus hoſpes, íntimis
Infúſus hæret córdibus:
Hinc facta mortális caro
Divinitátis párticeps.

Jeſu, vóluptas córdium
Beáta pax amántium,
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.

A quo creámur, laus Patri;
Quo páſcimur, laus Fílio;
Quo conſecrámur, non minor
Laus utriuſque Flámini.

Amen.

(*Dicitur etiam in Feſtis occurrentibus.*)

Capitulum de Dominica.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Fecit nos reg-

Digitized by Google

num & Sacerdótes Deo & Patri suo : ipsi glória & imperium, allelúia. *Apoc.* 1.

DIEBUS INTRA OCTAVAM Corporis Christi.

Semiduplex.

AD NOCT. Invit. & Hymnus, ut in die. 194.

Psalmi de Feria, sub tribus Antiphonis quæ sumuntur cum suo Versículo è nibus Nocturnis Dominicæ quentis, alternatim secundum Feriam.

Lectiones & R.R.R. ut assúmantur infrà, in qualibet Feria, omisso ritu annali. Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, Cant. & Quinque Antiph. cum Capit. Hymn. &c. ut in die. 201.

Ant. ad Benedictus. *non duplicatur.*

AD HORAS, Psalmi de Feria. Reliqua ut in die, excepto ad Primam Capitulo de Feria, &c.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, &c. ut in die. 203.

Omittitur Allelúia *cum versu suo. Ant. ad* Magníficat *non duplicatur.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Antiph. Capitulum, &c. ut in die. 204.

FERIA SEXTA.

Tres Ant. è II. Noct. Dominicæ sequentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

PHilísthiim tulérunt arcam Dei, & asportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tuleruntque Philísthiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & státuérunt eam juxtà Dagon. Cùmque surrexíssent dilúculo Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini : & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursùmque manè die álterâ consúrgentes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini : caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen, porrò Dagon sólus truncus remánserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sácerdótes Dagon, & omnes qui ingrediúntur templum ejus, super limen Dagon in Azóto, usque in hodiérnum diem. Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos : & percússit in secretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebullíérunt villæ & agri in médio regiónis illius ; & nati sunt mures : & facta est confúsio mor-

gis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótij hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat arca Dei Israël apud nos; quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mittentes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt: Quid faciémus de arca Dei Israël? Respónderuntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israël. Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Dixit Jesus. 197.

Ex Epístola sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris, ad Smyrnenses.

Lectio ij.

COnsideráte eos qui áliam opiniónem tuentur contra grátiam Jesu Christi, quæ ad nos venit, quómodò contrárii sint sententiæ Dei. De caritáte non est cura ipsis, non de vídua, non de órphano, non de oppresso, non de vincto vel solúto, non de esuriente vel sitiente. Ab Eucharístia & oratióne ábstinent; eò quòd non confiteantur Eucharístiam carnem esse Servatóris nostri Jesu Christi, quæ pro peccátis nostris passa est, quam Pater suâ benignitáte suscitávit. Qui ergò contradícunt huic dono Dei altercantes moriuntur. Utile autem esset ipsis dilígere ut & resúrgerent.

℟. Cœnántibus. 198.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

L. 4. C. 17. & 18.

Lectio iij.

CHristus eum qui ex creatúra panis est accépit, & grátias egit, dicens: Hoc est meum corpus. Et cálicem simíliter, qui est ex ea creatúra, quæ est secundùm nos, suum sánguinem confessus est, & novi testamenti novam dócuit oblatiónem; quam Ecclésia ab Apóstolis accípiens, in universo mundo offert Deo, ei qui alimenta nobis præstat. Quómodò autem constábit eis eum panem in quo grátiæ actæ sint, corpus esse Dómini sui, & cálicem sánguinis ejus, si non ipsum fabricatóris mundi Fílium dicant, id est, Verbum ejus? Quómodò autem rursùs dicunt carnem in corruptiónem devenire, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & sánguine álitur? Ergò aut sententiam mutent, aut abstíneant offerendo quæ prædicta sunt. Nostra autem cónsonans est sententia Eucharístiæ, & Eucharístia rursùs confirmat sententiam nostram. Quemádmodùm enim qui

Digitized by Google

est à terra panis, percípiens invocatiónem Dei, jam non communis panis est, sed Eucharístia ex duábus rebus constans, terrená & cœlesti; sic & córpora nostra percipiéntia Eucharístiam, jam non sunt corruptibília, spem resurrectiónis habéntia.

℟. Accípiens. 198.

SABBATO.

Tres Ant. è III. Nocturno Dominicæ sequentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

FUit arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philisthiim sacerdótes & divínos, dicentes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodò remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remittitis arcam Dei Israël: nolite dimíttere eam vácuam: sed quod debétis, réddite ei pro peccáto; & tunc curabímini, & sciétis quarè non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid est quod pro delicto réddere debeámus ei? Respondéruntque illi: Juxtà númerum provinciárum Philisthinórum, quinque anos áureos faciétis, & quinque mures áureos; quia plaga una fuit ómnibus vobis, & sátrapis vestris..... Quare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus & Phárao cor suum? Nonnè postquàm percussus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergò arrípite & fácite plaustrum novum unum; & duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, & rechúdite vítulos earum domi. Tolletisque arcam Dómini, & ponétis in plaustro; & vasa áurea quæ exolvístis ei pro delicto, ponétis in capsellum ad latus ejus: & dimíttite eam, ut vadat.

℟. Caro mea. 199.

Sermo sancti Cyrilli Jerosolymitáni Epíscopi. *Cateches. Mystagog. 4. §. 1. 2. 3. edit. Benedict.*

Lectio ij.

VEl sola beáti Pauli institútio abundè sufficiens est, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat: quibus digni hábiti, concorpórei & consánguines Christi facti estis. Ille enim modò clamábat, quòd in ea nocte quâ tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, sumpto pane, & grátiis actis, fregit & dedit suis Discípulis, dicens: Accípite, manducáte; hoc est corpus meum. Et sumpto cálice, & grátiis actis, dixit: Accípite, bíbite; hic est sanguis meus. Cùm igitur ipse pronuntiáverit; & díxerit de pane: Hoc est corpus meum: quis audébit dein-

ceps ambígere? Et cùm ipse asseveráverit & dixerit: Hic meus est sanguis: quis unquàm dubitáverit, aiens non esse ejus sánguinem?

℟. Sicut misit me. 200.

Lectio iij.

AQuam olim in vinum, quod sánguini affine est, in Cana Galilææ transmutárit: & eum parùm dignum existimábimus cui credámus; cùm vinum in sánguinem transmutárit? Ad núptias corporáles vocátus, stupendum hoc miráculum effécit; & non eum multò magis fíliis thálami nuptiális corpus suum & sánguinem fruenda donásse confitébimur? Quam cum omni persuasióne tanquàm corpus & sánguinem Christi illa sumámus. Nam in figúra panis datur tibi corpus, & in figúra vini datur tibi sanguis, ut cùm súmpseris corpus & sánguinem Christi, concorpóreus & consanguis ipsi efficiáris. Sic étenim Christifferi effícimur, distribúto in membra nostra córpore ejus & sánguine. Sic juxtà beátum Petrum divínæ fimus consortes natúræ.

℟. Unus panis. 200.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ ut in die. 203.

CAPITULUM. 2. *Esd.* 9.

PAnem de cœlo dedísti eis in fame eórum, & aquam de petra eduxísti eis sitiéntibus: & dixísti eis ut egrederentur & possidérent terram, super quam levásti manum tuam ut tráderes eis.

Hymnus, Pange. *ut in II. Vesp. Festi.* 204.

℣. Ædificávit Dóminus sanctifícium suum in terra. ℟. Quam fundávit in sæcula. *Ps.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, & mansit in Cariathiárim; & requiévit omnis domus Israël post Dóminum. 1. *Reg.* 6. & 7.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA INTRA OCTAVAM Corporis Christi,

Quæ est II. post Pentecost.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. & Hymn. ut in die. 194.

Psalmi de Dominica.

Ant. ℣. & *Lect. ut infrà* ℟℟. *ut in die Festi omisso ritu annuali.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Dixit Móyses: Ite tollèntes ánimal per familias vestras, & immolate Phase. *Exod.* 12.

Ant. 2. *D.* Patres nostri manducavérunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

Ant. 3. Fontes amárissimi dulcáti sunt eis ad bibendum, & annónam de cœlo consecúti sunt. *Judith.* 5.

Digitized by Google

℣. Dívites eguérunt & esuriérunt : ℟. Inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono. *Ps.* 33. De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

FEcérunt Philísthiim hoc modo ; & tollentes duas vaccas, quæ lactábant vítulos, junxérunt ad plaustrum, vitulosque eárum conclusérunt domi. Et posuérunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam quæ habébat mures áureos & similitúdines anórum. Ibant autem in directum vaccæ per viam quæ ducit Béthsames, & itinere uno gradiebantur, pergentes & mugientes : & non declinábant neque ad déxteram neque ad sinistram ; sed & sátrapæ Philísthiim sequebantur usque ad términos Béthsames. Porrò Bethsamítæ metébant tríticum in valle : & elevantes óculos suos, vidérunt arcam, & gavísi sunt cùm vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus : & concidérunt ligna plaustri, vaccasque imposuérunt super ea holocaustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei, & capsellam quæ erat juxta eam, in qua erant vasa áurea, & posuérunt super lápidem grandem.

℟. Immolábit. 195.

Lectio ij.

VIri autem Bethsamítæ obtulérunt holocaústa, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque sátrapæ Philísthinórum vidérunt, & revérsi sunt in Accaron in die illa.... Percussit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent arcam Dómini : & percussit de pópulo septuagínta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percussísset plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ : Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus ? & ad quem ascéndet à nobis ? Miseruntque núntios ad habitatóres Cariathiárim, dicentes : Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini ; descéndite, & reducite eam ad vos.

℟. Appáruit. 196.

Lectio iij. Cap. 7.

VEnérunt ergò viri Cariathiárim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa : Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathiárim, multiplicáti sunt dies ; (erat quippe jam annus vigésimus ;) & requiévit omnis domus Israël post

Digitized by Google

Dóminum. Ait autem Sámuel ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestrî, Báalim & Astaroth; & præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergò fílii Israël Báalim & Astaroth, & servièrunt Dómino soli. Dixit autem Sámuel: Congregáte universum Israël in Maspháth, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maspháth: hausèruntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavitque Sámuel fílios Israël in Maspháth.

℟. Respéxit. 196.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo; & ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra; ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. *Ps.* 103.

Ex Apológia sancti Justíni Mártyris, pro Christiánis. *Apol.* 2. *al.* 1. *ad Antoninum pium.* *Lectio* iv.

Offertur ei qui frátribus præest, panis & póculum aquæ & vini; quibus ille acceptis laudem & glóriam rerum ómnium Patri per nomen Fílii & Spíritûs sancti ofert; & gratiárum actiónem, pro eo quòd nos donis suis hisce dignátus sit prolixè exéquitur. Atque ubi ille preces & gratiárum actiónem absolvit, pópulus omnis qui adest, faustâ acprobatióne acclámat, dicens: Amen. Amen autem Hebráicè significat, Fiat. Præsidens verò postquàm gratiárum actiónem perfecit, & pópulus universi supprecatióne lætâ eam comprobávit, qui apud nos Diáconi vocantur, distríbuunicuique præséntium, & partícipet eum in quo gratiæ actæ sunt, panem, vinum & aquam; & ad absentes pérferunt.

℟. Dixit Jesus. 197.

Lectio v.

Porrò alimentum hoc apud nos appellátur Eucharístia: quod nulli alii participáre licitum est quàm ei qui veram esse doctrínam nostram credit; qui que lavácro, propter remissiónem peccatórum regen-

Digitized by Google

rationemque dato, ablútus est, & qui ita vivit, ut Christus trádidit. Neque enim ut usitátum panem & usitátum potum hæc súmimus: sed quemádmodùm per Verbum Dei homo factus Jesus Christus Salvátor noster, & carnem & sánguinem, salútis nostræ causâ, hábuit; ita étiam, eam in qua per preces verbi ab ipso profecti grátiæ sunt actæ, alimóniam, undè sanguis & caro nostra per mutatiónem alúntur, incarnáti illíus Jesu carnem & sánguinem esse docti sumus. Apóstoli enim in Commentáriis à se scriptis, quæ Evangélia vocantur, ita tradidérunt præcepísse sibi Jesum; eum, accepto pane, cùm grátias egísset, dixísse: Hoc fácite in memóriam meî; hoc est corpus meum: & póculo símiliter accepto, cùm grátias egísset, dixísse: Hic est sanguis meus.

℟. Cœnántibus. 198.

Lectio vj.

IN ómnibus quas offérimus oblatiónibus, benedicendo laudámus factórem ómnium per Fílium ejus Jesum Christum & Spíritum sanctum. Et die quî dícitur Solis, ómnium quî vel in óppidis vel in agris manent, in eumdem locum conventus fit: & commentária Apostolórum, aut scripta Prophetárum, quámdiù fert hora, legúntur. Deindè, lectóre quiescente, Præsidens oratiónem, quâ pópulum ínstruit & ad imitatiónem tàm pulchrárum rerum exhortátur, habet. Tùm consúrgimus omnes, & preces fúndimus: &, ut ánteà díximus, précibus peráctis, panis offertur, & vinum & aqua; & Præpósitus ítidem, quantùm pro virtúte sua potest, preces & gratiárum actiónes profúndit; populusque acclámat, dicens: Amen. Et distribútio communicatióque fit eórum in quibus grátiæ sunt actæ, cuíque præsenti; abséntibus autem per Diáconos míttitur. Quibus cópiæ súppetunt, ii, pro arbítrio quísque suo, contríbuunt: & quod ita collígitur, apud Præpósitum depónitur; ílleque indè opitulátur pupíllis, víduis, vinctis, & ádvenis; & ipse ómnium indigéntium curátor est. Solis autem die conventum ágimus, quòd is primus dies sit in quo Deus, ténebras & matériam cùm vertísset, mundum effécit; & Jesus Christus Salvátor noster eo ipso die à mórtuis resúrrexit.

℟. Accípiens. 198.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *g.* Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo deserviunt. *Heb.* 13.

Ant. 3. *g.* Vidéte ne fortè

fit in áliquo veſtrûm cor malum ; partícipes enim Chriſti effécti ſumus. *Heb.* 3.

Ant. 8. *G.* Quanta putátis meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit ? *Heb.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℟. Et introíbo ad altáre Dei. *Pſ.* 42.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus cuídam de ſimul diſcumbéntibus cum ipſo in domo príncipis Phariſæórum : Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. in Pſ. 118. *Serm.* 18.

JAm menſæ cœleſtis honóre fuſcípior : épulis meis non plúvia undátur, non terræ partus labórat, non árborum fructus. Pótui meo non flúmina quærenda ; non fontes : Chriſtus mihi potus : caro Dei cibus mihi, & Dei ſanguis potus eſt mihi. O ! Non jam ad ſatietátem meſ annuos expecto proventus, Chriſtus mihi quotídie miniſtrátur. Non verébor, ne qua mihi eum cœli intempéries, aut ſterílitas ruris immínuat, ſi pii cultûs díligéntia perſevéret. Non jam cotúrnicum plúvias mihi opto deſcéndere, quas antè mirábar : nor manna quod antè cibis ómnibus præferébam : qui qui manna manducavérun patres, eſuriérunt. Meus ci bus eſt, quem ſi quis man ducáverit, non eſúriet Meus cibus eſt, qui no corpus impíngnat, ſed cor fírmat cor hóminis.

℟. Homo quidam feci cœnam magnam, & miſi ſervum ſuum horâ cœn dícere invitátis ut venírent * Quia paráta ſunt ómni

℣. Veníte, comédite p nem meum, & bíbite v num quod míſcui vobi * Quia. *Luc.* 14. *Prov.* 9

Lectio viij.

DEus panem, quem d ómnibus, dat quot diè, dat ſemper. In teip eſt ut accípias hunc p nem : accéde ad hunc p nem, & accípies eum: I hoc pane dictum eſt : O nes qui elongant ſe abs perſíbunt. Si te elongáve ab eo, perſíbis : ſi appr pinquáveris ad eum, viv Hic eſt panis vitæ ; qui gò vitam mandúcat, m non poteſt. Quómodò en moriétur, cui cibus v eſt ? Quómodò deficie qui habúerit vitálem ſul tántiam ? Accédite ad eu & ſatiámini ; quia pa eſt : Accédite ad eum, potáte ; quia, fons eſt: cédite ad eum, & illu námini ; quia lux eſt:

Digitized by Google

cédite ad eum, & liberámini; *quia* ubi spíritus Dómini, ibi libértas: Accédite ad eum, & absolvímini; quia remíssio peccatórum est. Quis sit iste, quæritis? Audíte ipsum dicentem: Ego sum panis vitæ: qui venit ad me, non esúriet: & qui credit in me, non sítiet unquàm.

℟. Cœpérunt símul omnes excusáre. * Primus dixit: Villam emi, & necésse hábeo vidére illam. Alter dixit: Juga boum emi, & eo probáre illa. ℣. Non audiérunt, sed abiérunt in voluntátibus & in pravitáte cordis sui malè; factíque sunt retrorsùm. * Primus. *Luc.* 14. *Jerem.* 7.

Lectio ix. libr. 5. *de Sacr. c.* 4.

SI quotidiánus est panis, cur post annum illum súmis? . . . Accipe quotídiè, quod quotídiè tibi prosit. Sic vive, ut quotídiè mereáris accípere. Qui non merétur quotídiè accípere, non merétur post annum accípere. Quómodò Job sanctus pro fíliis suis offerébat quotídiè sacrifícium, ne forte áliquid vel in corde vel in sermóne peccássent? Ergò tu audis quòd, quotiescumquè offertur sacrifícium, mors Dómini, resurréctio Dómini, elevátio Dómini significétur, & remíssio peccatórum: & panem istum vitæ non quotidiánum assúmis? Qui vulnus habet, medicínam requírit. Vulnus est, quia sub peccáto sumus: medicína est cœléste & venerábile Sacraméntum.

℟. Irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi citò in platéas & vicos civitátis; * Et † Pauperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. ℣. Si quis est párvulus, véniat ad me; * Et páuperes. Glória Patri. † Páuperes. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi, Antiph. & Canticum ut in die. 201.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11.

QUicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymnus, Verbum, 201.

℣. Edent páuperes, & saturabuntur: ℟. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine; factum est ut imperásti; & adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in viam

Digitized by Google

& sepes, & compelle intrá-re, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam pretióſo córpore & sánguine tuo mirabíliter réficis: infunde in eam Spíritum vivificantem, ut cœléſtis participatióne myſtérii, de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis: Qui vivis.... in unitáte ejuſdem Spíritûs Sancti Deus.

AD HORAS, omnia ut in die.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiphonæ de Feſto. 203.

CAPITULUM. *Apoc.* 22.

BEáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni; ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis ſervientes; & omnis qui amat & facit mendácium.

Hymnus, Pange. 204.

℣. Péreant peccatóres à fácie Dei, ℟. Et juſti epulentur & exultent. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Dico vobis quòd nemo virórum illórum qui vocáti ſunt, guſtábit cœnam meam. *Luc.* 14.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUND

Tres Antiph. è I. Noc
no Dominicæ præcedent

De libro primo Regu

Lectio j. Cap. 8

FActum eſt, cùm nuiſſet Sámuel, ſuit fílios ſuos ces Iſraël. Fuitque no filii ejus primogén Joël; & nomen ſecu Abía, júdicum in Bersa Et non ambulavérunt illíus in viis ejus; ſed clinavérunt poſt avarít acceperuntque múne & pervertérunt judíc Congregáti ergò una majóres natu Iſraël, runt ad Samuélem in matha, dixérúntque Ecce tu ſenuiſti, & tui non ámbulant in tuis; conſtítue nobis gem, ut júdicet nos, & univerſæ habent na nes. Diſplícuit ſermo óculis Samuélis, eò q dixiſſent: Da nobis reg ut júdicet nos. Et or Sámuel ad Dóminum. xit autem Dóminus ad puli in ómnibus quæ quuntur tibi; non enim abjecérunt, ſed me, regnem ſuper eos. Ju ómnia ópera ſua quæ fe runt à die quâ eduxi eos Ægypto uſque ad di hanc, ſicut dereliquén me, & ſerviérunt diis al nis, ſic fáciunt étiam ti Nunc ergò vocem eór

Digitized by Google

audi: verúmtamen contestáre eos, & prædic eis jus regis qui regnatúrus est super eos. Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum qui petíerat à se regem.

℟. Immolábit. 195.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

Epist. 150. *quæ est ad Hedibiam.*

Lectio ij.

DIco vobis: Non bibam ámodò de hoc genímine vitis úsque in diem illum quo bibam illud novum vobíscum in regno Patris mei. Ex hoc loco quidam mille annórum fábulam strúunt, in quibus Christum regnatúrum corporáliter esse contendunt, & bibitúrum vinum quod ex illo témpore úsque ad consummatiónem mundi non bíberit. Nos autem audiámus panem, quem fregit Dóminus, deditque discípulis súis, esse corpus Dómini salvatóris, ipso dicente ad eos: Accípite & comédite; hoc est corpus meum: & cálicem illum esse, de quo íterùm locútus est: Bíbite ex hoc omnes; hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundétur. Iste est calix de quo in Prophéta légimus: Cálicem salutáris accípiam. Et álibi: Calix tuus inébrians quàm præclárus est! Si ergò panis qui de cœlo descéndit, corpus est Dómini; & vinum quod discípulis dedit, sanguis illíus est novi testamenti, qui pro multis effúsus est in remissiónem peccatórum, Judáicas fábulas repellámus. Non enim est regnum Dei cibus & potus, sed justítia, & gáudium, & pax in Spíritu sancto. Nec Móyses dedit nobis panem verum; sed Dóminus Jesus, ipse convíva & convívium, ipse cómedens & qui comédítur.

℟. Appáruit. 196.

Lectio iij.

ILlíus bíbimus sánguinem, & sine ipso potáre non póssumus, & quotídiè in sacrifíciis ejus de genímine vitis veræ rubéntia musta calcámus, & novum ex his vinum bíbimus de regno Patris, nequáquàm in vetustáte líttera, sed in novitáte spíritûs; cantantes cánticum novum, quod nemo potest cantáre nisi in regno Eccléliæ, quod regnû Patris est. Hunc panem & Jacob Patriarcha comédere cupiébat, dicens: Si fúerit Dóminus Deus mecum, & déderit mihi panem ad vescéndum, & vestimentum ad operiendum. Quotquot enim in Christo baptizámur, Christum indúimus, & panem comédimus Angelórum, & audímus Dóminum prædicantem: Meus

Digitized by Google

cibus est ut fáciam voluntátem ejus qui misit me Patris, ut ímpleam opus ejus. Faciámus ígitur voluntátem ejus qui misit nos Patris, & impleámus opus ejus; & Christus nobiscum bibet in regno Eccléſiæ sánguinem ſuum.

℟. Reſpexit Elías. 196.

FERIA TERTIA.

Tres Ant. è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiël, ... fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus; & non erat vir de fíliis Iſraël mélior illo. Ab húmero & ſursùm eminébat ſuper omnem pópulum. Perierant autem ásinæ Cis patris Saül. Et dixit Cis ad Saül fílium ſuum: Tolle tecum unum de púeris, & consurgens vade, & quære ásinas. Qui cùm transíssent per montem Ephraïm, & per terram Sálisa, & non invenissent, transiérunt étiam per terram Salim, & non erant; sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem venissent in terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne fortè dimísserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: E vir Dei est in civitáte h vir nóbilis; omne quo quitur, sine ambigu venit: nunc ergò e illùc, si fortè índicet n de via noſtra, pro quam venimus.

℟. Dixit Jeſus. 197.

Sermo ſancti Joannis C sóſtomi.

Hom. 82. aliàs 83. in Ma

Lectio ij.

CUíque fidèli per mystérium Christ conjungit; & quos gé per ſe nutrit, nequ tradit: hocque tibi n probat ſe carnem acce tuam. Ne ítaque ſegne mus tantâ dignáti car & tanto honóre. No détis quanto ímpetu in tes lábia ſua mamillæ móveant? Cum eódem dio nos ad hanc accedá menſam, & ad mamil ſpirituális póculi; imò majóre cum ſtúdio ut tentes púeri grátiam ritûs attrahámus: unu nobis ſit dolor, ſi hoc rituáli alimento privém Non ſunt humánæ virt hæc ópera. Is qui tun illa cœna hæc confécit, nunc étiam operátur. miniſtrórum habémus dinem: qui verò illa fa tíficat & transmútat, i eſt. Nullus ergò Judas a ſit, nullus avárus: ſi q diſcípulus non eſt, re dat: non récipit hæc mer

eos qui tales non sunt. Cum discípulis, inquit, meis fácio Pascha. Nemo inhumánus accédat, nemo crudélis & immisericors, nemo impúrus. Hæc vobis, qui communicátis dico, necnon vobis qui ministrátis. Nam necesse est vos álloqui, ut cum multa diligéntia hæc dona distribuátis. Non parvum vobis supplícium deputátum est, si quem ímprobum vobis notum ad hujus mensæ participatiónem admittátis. Sanguis ejus exquirétur de mánibus vestris. Quamvis dux quíspiam sit, quamvis præfectus, sive is ipse qui diadémate redimítur, si indignè accédat, cóhibe, majórem tu quàm ille potestátem habes. Hæc vestra dignitas est, hæc secúritas, hæc coróna; non ut álbâ splendentéque túnicâ indúti circumeátis.

℟. Cœnántibus. 198.

Homil. 46. aliàs 45. in Joan.

Lectio iij.

INitiáti dictis obsequántur; ut non solùm per dilectiónem, sed étiam reipsâ, cum illa carne commisceámur: id quod efficitur per cibum quem ille dedit, volens nobis osténdere quanto erga nos férveat amóre. Propterea se nobis commíscuit, & in unum corpus totum constítuit, ut unum simus, quasi corpus junctum cápiti; nam ardentis amóris hoc est indícium. Hoc subindicans Job, de servis suis dicébat, à quibus sic amábatur, ut ejus cárnibus admiscéri peroptárent ut enim ardentem amórem osténderent, dicébant: Quis det nobis de cárnibus suis, ut saturémur? Ab illa ergò mensa recedámus tanquàm leónes ignem spirántes, diábolo terríbiles, cogitántes quod sit caput nostrum, & quantam nobis dilectiónem exhibúerit. Attendámus ígitur nobis ipsis, dilecti, cùm tantis fruámur bonis: & cùm turpe quídpiam loqui subit ánimum, vel quando irâ, vel pravo quópiam affectu nos córripi cérnimus, nobiscum reputémus quibus digniáti simus beneficiis, quem Spíritum accepérimus. Hæc cogitátio nostros temperábit affectus. Quousquè enim rebus præséntibus hærébimus? quousquè non excitábimur? quousquè nullam salútis nostræ curam habébimus? Cogitémus quibusnam nos Deus dignátus sit, grátias agámus, glóriam referámus, non modò per fidem, sed étiam per ópera, ut futúra consequámur bona, grátiâ & benignitáte Dómini nostri Jesu Christi, quícum Patri gloria, unà cum sancto

Digitized by Google

Spíritu, nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Accípiens. 198.

FERIA QUARTA.

Tres Ant. è III. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

CUm ascénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Nùm hic est Videns? Quæ respondentes, dixérunt illis: Hìc est: ecce ante te, festína nunc; hódiè enim venit in civitátem, quia sacrificium est hódiè pópuli in excelsò. Ingredientes urbem, statim inveniétis eum ántequàm ascendat excelsum ad vescendum. Neque enim comestúrus est pópulus, donec ille véniat; quia ipse benedícit hóstiæ, & deinceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergò conscéndite, quia hódiè reperiétis eum. Et ascendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviàm eis, ut ascénderet in excelsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Béni[illegible] min, & unges eum du[illegible] súper pópulum meum [illegible] raël: & salvábit pópu[illegible] meum de manu Phili[illegible] nórum, quia respéxi [illegible] pulum meum; venit [illegible] clamor eórum ad [illegible] Cùmque aspexisset Sá[illegible] Saülem, Dóminus [illegible] ei: Ecce vir quèm díxe[illegible] tibi; iste dominábitu[illegible] pulo meo.

℟. Caro mea. 199.

Ex libro sancti Amb[illegible] Epíscopi, de Mystéri[illegible]

Cap. 9. *Lectio ij.*

FOrtè dicas: Aliud [illegible] deo; quómodò tu [illegible] ásseris quòd Christi co[illegible] accípiam? Quantis úti[illegible] exemplis, ut probém[illegible] non hoc esse quod na[illegible] formávit, sed quod b[illegible] díctio consecrávit, m[illegible] remque vim esse bene[illegible] tiónis quàm natúræ? q[illegible] benedictióne étiam nat[illegible] ipsa mutátur. Virgam [illegible] nébat Móyses; proj[illegible] eam, & facta est serpe[illegible] Rursùs prehendit caud[illegible] serpentis, & in virgæ [illegible] túram revertit. Vides [illegible] tur prophéticâ grátiâ [illegible] mutátam esse natúram [illegible] serpentis & virgæ? S[illegible] Elisæo prophéta, uni[illegible] fíliis Prophetárum exc[illegible] sum est ferrum de secú[illegible] & statim mersum est. R[illegible] gávit Elisæum, qui a[illegible] ferat ferrum. Misit Elis[illegible]

...num in aquam, & fer... natávit. Utiquè & hoc ...ter natúram factum ...nóvimus; grávior est ...m ferri spécies, quàm ...árum liquor. Advérti... ígitur majóris esse ...útis grátiam, quàm ...úram; & adhuc tamen ...us prophéticæ benedic...nis numerámus grá...m. Quòd si tantùm vá... humána benedíctio, ... natúram convérteret; ...d dícimus de ipsa con...atióne divína, ubi ver... ipsa Dómini salvatóris ...antur? Nam sacra...tum illud quod ácci..., Christi sermóne con...r.

℟. Sicut misit me. 200.

Lectio iij.

DE totíus mundi opé...ribus legisti: Quia ... dixit, & facta sunt: ... mandávit, & creáta ... Sermo ergò Christi ... pótuit ex níhilo fácere ...d non erat, non po... ea quæ sunt, in id ...táre quod non erant? ...on enim minus est no...s rebus dare, quàm mu...re natúras. Sed quid ar...mentis útimur? Suis ...ámur exemplis, incarna...ionisque exemplo astruá...us mystérii veritátem. Numquid natúræ usus præ...cessit, cùm Jesus Dómi...us ex María nascerétur? Liquet ígitur quòd præter ...túræ órdinem Virgo ge...nerávit; & hoc quod confícimus corpus, ex Vírgine est. Quid hìc quæris natúræ órdinem in Christi córpore, cùm præter natúram sit ipse Dóminus Jesus partus ex Vírgine? Vera útiquè caro Christi, quæ crucifixa est, quæ sepulta est: verè ergò carnis illíus sacramentum est. Ipse clamat Dóminus Jesus, Hoc est corpus meum. Ante consecratiónem verborum cœléstium, ália spécies nominátur; post consecratiónem, corpus Christi significátur. Ipse dicit sánguinem suum. Ante consecratiónem, álliud dícitur; post consecratiónem, sanguis nuncupátur. Et tu dicis, Amen; hoc est, Verum est. Quod os lóquitur, mens interna fateátur: quod sermo sonat, affectus séntiat.

℟. Unus panis. 200.

¶ *Si Festum S. Joan. Baptistæ, SS. Apost. Petri & Pauli, vel aliud Festum Solemne, aut Annual. inciderit in Fer. quintam sequent. Officium Sacerd. Dom. Nostri Jesu Christi anticipabitur in Feriam quartam, & de eo fiet commemoratio in primis Vesperis illorum Festorum; de die verò octava Corp. Christi fiet commem. in Laud. & secundis Vesp. illorum Festor. per antiph. ℣℣. & orationem de die Festo Corporis Christi.*

Digitized by Google

FERIA QUINTA.
OCTAVA
CORPORIS CHRISTI, *& Festum*
SACERDOTII
D. N. JESU CHRISTI.
Duplex majus.
Psalmi de Feria.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. g. DIxit Dóminus ad Móysen: Applica ad te Aáron fratrem tuum cum fíliis suis, de médio filiórum Israël, ut Sacerdótio fungantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 2. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabisque illos, ut Sacerdótio funngantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 3. a. Oleum unctiónis fundes super caput Aáron; atque hoc ritu consecrábitur. *Exod.* 29.

Ant. 6. Fílios Aáron applicábis, & indues túnicis líneis, cingesque bálteo. *Exod.* 29.

Ant. 5. a. Státues Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Num.* 8.

CAPITULUM. *Levit.* 21.

SAncti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus: incensum enim Dómini, & panes Dei sui ófferunt; & ídeò Sancti erunt.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es Sacérdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. ℣. Alii quidem sine jurejurando Sacerdótes facti sunt; hic autem cum jurejurando, per eum qui dixit ad illum: * Tu es. Glória. * Tu es. Ps. 109. *Hebr.* 7.

HYMNUS.

CEssant figúræ; non latat ímpares
Impar Sacerdos ámplius hóstias:
Jam Póntifex fit Nomen ipsum;
Seque sibi Deus Agnus offert.
Vitam cruentus qui semel óbtulit,
Se non cruentum júgiter ímmolat;
Mactátus aris, & renascens
Perpétuò, moriens vivit.
Ad grande munus nos Deus érigit;
Quos ungit intùs sacrífice sibi:
Pondus cadúci sustinémus
Angélicis húmeris tremendum.
O quàm Stupendæ, quæ ágimus vices!
Quem prona cœli cúlmen súspicit,
Sacras ad aras imparantes
Nos dócilis Deus assentit.
Christum, Sacerdos, cœtus évocas,

Per te creátur, qui creat ómnia :
Immótus orbem qui gubernat,
Se tibi dat fácilem movéri.
Non impotenti, críminis árbiter,
Verbo resólvis férrea vincula :
Quàs fers magistrâ voce, Numen
Ecce sibi putat esse leges.
Laus súmma Patri, súmmaque Fílio ;
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus,
Quo Christus aris per minístros
Hóstia stat símul & Sacerdos. Amen.

℣. Si voluísses sacrifícium, Dómine, dedíssem útique ; ℟. Holocaustis non delectáberis *Ps.* 50.

Ad Magníficat. *Ant* J. Placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem, sicut dies séculi, & sicut anni antíqui. *Mal.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, *Capit. &c. ut supra, 105. exceptâ Doxologiâ quæ habetur infrà ad Horas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Pontíficem magnum, Jesum Filium Dei, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn qualis olim vértice légifer
Fumante sedit, cùm timídos mori
Nigrantis è nimbo procellæ
Jussa tonans pópulos docéret :
Adeste, gentes : fulmíneum jubar
Velante signo próvidus óculit,
Veníte ; nunc sacros amóris
Totus amor jaculátur ignes.
An ulla quondàm tàm fácili Deo
Potísta gens est ? dícite sécula ;
Quâ sole mundus claret ortâ,
Quâque tepet fugiente, dicat.
O gente quâvis nátio grándior,
Carumque cœlo, Christíadæ, genus,
Illámnè, quâ nos Christus arsit,
Usquè ádeó caluisse flammam !
Devóta Patri Fílius hóstia
Mox offerendus, se prius óbtulit,
Et, quâ litáret fúnerátus,
Nos dócuit reparáre vitam.
Aris renascens nómine dúplici
Verus Sacerdos, véraque Víctima,

Oblátus offert, & cruórem
Ipse suum sine cæde fundit.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Qui se Sacerdos, immolat Hóstiam:
Quo sacra flammis ardèt ara,
Spíritus, & tibi laus in ævum. Amen.

IN I. NOCTURNO.
Psalmi de Feria.

Ant. 1. a. Melchísedech, Rex Salem, Sacerdos Dei summi, obviávit Abrahæ regresso à cæde regum, & benedixit ei. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet Sacerdos in perpétuum. *Hebr.* 7.

Ant. 4. E. Décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedíxit. *Hebr.* 7.

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti sui, ℟. Quod hábuit ad Abraham púerum suum. *Ps.* 104.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

Accessit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respondit Sámuel Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedátis mecum hódiè, & dimittam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, índicábo tibi: & de ásinis quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël? nonnè tibi, & omni dómui patris tui? Respondens autem Saül, ait: Numquid non fílius Jémini ego sum, de mínima tribu Israël, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quarè ergò locútus es mihi sermónem istum? Assúmens itaque Sámuël Saúlem & púerum ejus, introduxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui súerant invitáti.

℟. Melchísedech, Rex Salem, * Próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei Altíssimi,) benedíxit Abrahæ. ℟. Sine ulla contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur. * Próferens. *Gen.* 14. *Hebr.* 7.

Lectio ij. Cap. 9. & 10.

Et comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excelso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário; stravitque Saül in solário, & dormívit. Cumque manè surrexíssent, & jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saül; egressíque sunt ambo,

Digitized by Google

ipſe vidélicèt, & Sámuël. Cúmque deſcénderent in extréma parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & & tránſeat: tu autem ſubſiſte pauliſper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuël lentículam ólei, & effúdit ſuper caput ejus, & deoſculátus eſt eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus ſuper hæreditátem ſuam in príncipem, & liberábis pópulum ſuum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus ſunt.

℟. Purgábit Fílios Levi, & * Colábit eos quaſi aurum & quaſi argéntum, & erunt. Dómino offerentes ſacrifícia in juſtítia. ℣. In quo hæc dicuntur, deália tribu eſt, de qua nullus altári præſtò fuit. * Colábit. *Mal. 3. Hebr. 7.*

Lectio iij.

ET convocávit Sámuël pópulum ad Dóminum in Maſpha; & ait ad fílios Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Ego edúxi Iſraël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódiè projeciſtis Deum veſtrum, qui ſolus ſalvávit vos de univerſis malis & tribulatiónibus veſtris; & dixiſtis: Nequáquàm; ſed regem conſtítue ſuper nos. Nunc ergò ſtate coram Dómino per tribus veſtras, & per famílias. Et applícuit Sámuël omnes tribus Iſraël, & cécidit ſors tribûs Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit uſque ad Saül fílium Cis. Quæſiérunt ergò eum, & non eſt inventus. Et conſuluérunt poſt hæc Dóminum, utrumnàm ventúrus eſſet illúc. Reſponditque Dóminus: Ecce abſcónditus eſt domi. Cucurrérunt ſtreque, & tulérunt eum indè; ſtetitque in médio pópuli, & áltior fuit univerſo pópulo ab húmero & ſurſùm. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit ſímilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex.

℟. Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & * Dominábitur ſuper fólio ſuo; & erit Sacerdos ſuper fólio ſuo. ℣. Conteſtátur, quóniam Tu es Sacerdos in æternum, ſecundùm órdinem Melchíſedech. * Dominábitur. Glória. * Dominábitur. *Zach. 6. Hebr. 7.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Melióris teſtamenti ſponſor factus eſt Jeſus. *Hebr. 7.*

Ant. 7. d. Alii quidèm plures facti ſunt Sacerdótes, idcircò quòd morte

Digitized by Google

prohiberentur permanére. *Hebr.* 7.

Ant. 1. D. Hic, eò quòd máneat in æternum, sempiternum habet Sacerdótium. *Hebr.* 7.

℣. Holocaustum & pro peccáto non postulásti: ℟. Tunc dixi; ecce vénio. *Ps.* 39.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Libr. 1. *contra adverſ. leg. & Proph. c.* 20. *Lectio iv.*

CHristus immolat Deo sacrifícium laudis, non secundùm órdinem Aáron, sed secundùm órdinem Melchísedech. Quod in eo Psálmo pósitum est, quem Dóminus Jesus in Evangélio de se conscriptum esse testátur. Ibi quippè & hoc dictum est: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Novérunt qui legunt, quid protúlerit Melchísedech, quandò benedíxit Abraham; & si jam sunt partícipes ejus, vident tale sacrifícium nunc offerri Deo toto orbe terrárum. Dei autem jurátio, incredulórum est increpátio. Et quòd Deum non pœnitébit, significátio est, quia hoc Sacerdótium non mutábit. Mutávit quippè Sacerdótium secundùm órdinem Aáron. Undè álius Prophéta dicit ad eum qui carnáliter est Israël: [illegible] est mihi voluntas in [illegible] bis, dicit Dóminus [illegible] potens, & hóstiam [illegible] ciplam de mánibus [illegible]

℟. Holocausta tua [illegible] raël,) in conspéctu [illegible] sunt semper. * Non [illegible] piam de domo tua vi[illegible] neque de grégibus tuis [illegible] cos.

℣. Si illud priùs [illegible] vacásset, non útique [illegible] cundi locus inquiresc[illegible] vitúperans enim eos di[illegible] * Non. *Ps.* 49. *Hebr.* [illegible] *Ex enarr.* 2. *in Ps.* 33[illegible]

Lectio v.

ERat, ut nostis, [illegible] crifícium Judæ[illegible] ánteà secundùm órdi[illegible] Aáron in víctimis pe[illegible] rium, & hoc in mysté[illegible] Nondùm erat sacrifíci[illegible] córporis & sánguinis [illegible] mini, quod fidéles nóru[illegible] & qui Evangélium le[illegible] runt; quod sacrifíci[illegible] nunc diffúsum est toto [illegible] be terrárum. Propónit ergò vobis ante óculos d[illegible] sacrifícia, & illud sacri[illegible] dùm órdinem Aáron, [illegible] hoc secundùm órdine[illegible] Melchísedech. Scriptum [illegible] enim: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: [illegible] es Sacerdos in æternu[illegible] secundùm órdinem Melch[illegible] sedech.

℟. Póntifex, cùm mac[illegible] táverit hóstiam pro peccá[illegible] pópuli, inferet sánguinem [illegible] ejus intra velum, [illegible]

Digitized by Google

ceptum est de sánguine
li; * Ut aspergat è re-
e oráculi, & expiet
ctuárium. ℣. Christus,
próprium sánguinem
olvit semel in sancta.
t. Levit. 16. Hebr. 9.

ctio vj. *n. 5. & 6.*

E quo dícitur: Tu es
Sacerdos in æternum
ndùm órdinem Melchí-
ech? De Dómino nos-
Jesu Christo. Quis
t Melchísedech? Rex
em: & tantus erat à quo
nedicerétur Abraham.
tulit panem & vinum,
benedíxit Abrahæ, &
t ei décimas Abraham.
te quid prótulit, &
benedíxit. Et dictum
póstea: Tu es Sacer-
in æternum secundùm
nem Melchísedech. Da-
hoc in spíritu dixit
gè post Abraham: tem-
óribus autem Abrahæ fuit
lchísedech. De quo álio
, Tu es Sacerdos in
ternum secundùm órdi-
m Melchísedech, nisi de
o cujus nostis sacrifí-
ium? Sublátum est ergò
acrificium Aáron, & cœ-
pit esse sacrifícium secun-
dùm órdinem Melchíse-
dech. Dóminus noster Je-
sus Christus in córpore &
sánguine suo vóluit esse sa-
crificátor & offértur nómini meo oblátio munda.

℣. Transláto Sacerdótio, necesse est ut & legis translátio fiat. * In. Glória. * In. *Mal. 1. Hebr. 7.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Jesus mélius fortítus est ministérium, quantò melióris testaménti Mediátor est. *Hebr. 8.*

Ant. 3. a. Non habet necessitátem quotídiè, quemádmodùm Sacerdótes, priùs pro súis delíctis hóstias offerre. *Hebr. 7.*

Ant. 5. a. Lex hómines constítuit Sacerdótes infirmitátem habéntes; sermo autem jurisjurandi, qui post legem est, Fílium in æternum perfectum. *Hebr. 7.*

℣. Congregáte illi sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps. 49.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore; Venit dies azymórum in qua necesse erat occídi Pascha; & misit Jesus Petrum & Joannem dicens: Euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. Et réliqua. Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

Epist. 63. ad Cæcilium de sacro Domini calice.

IN Sacerdóte Melchísedech sacrifícii Dominici sacraméntum præfigurátum vidémus, secun-

dùm quòd Scriptúra divína testátur, & dicit: Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei súmmi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psálmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útiquè hic est de sacrifício illo véniens; & indè descendens, quòd Melchísedech Sacerdos Dei súmmi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magìs Sacerdos Dei súmmi, quàm Dóminus nóster Jesus Christus, qui sacrifícium Deo Patri óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, súum scílicet corpus & sánguinem?

℟. Accépit Jesus panem, & grátias agens, fregit & dixit: * Accípite & manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Accípite. 1. *Cor.* 11. *Ps.* 77.

Lectio viij.

UT ergò in Genesi per Melchísedech Sacerdótem benedíctio circà Abraham pósset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrifícii Christi in pane & vino scílicèt constitúta. Quam rem perfíciens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum óbtulit; & qui est plenitúdo veritátis, veritátem præfiguràtæ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrifícii antè præmonstrans immolátæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altáris & Apostolórum, fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & súbdidit columnas septem; mactávit súas hóstias, míscuit in cratére vinum súum, & parávit mensam súam; & misit servos súos, cónvocans cum excelsâ prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míscui vobis. Vinum mixtum declárat, id est, cálicem Dómini aquâ & vino mixtum prophéticâ voce prænúntiat; ut appáreat in passióne domínica id esse gestum quod fúerat antè prædictum.

℟. Cálicem accépit Jesus, postquàm cœnávit, dicens: * Hic calix novum testamentum est in meo sánguine; hoc fácite,

Digitized by Google

quotiescumquè bibétis, in meam commemoratiónem. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobíscum. * Hic calix. 1. *Cor.* 11. *Exod.* 24.

Lectio ix.

SI Jesus Christus Dóminus & Deus noster ipse est summus Sacerdos Dei Patris; & sacrifícium Patri seipsum primus óbtulit, & hoc fieri in suî commemoratiónem præcépit; útiquè ille Sacerdos vice Christi verè fúngitur, qui id quod Christus fecit, imitátur; & sacrifícium verum & plenum tunc offert in Eccléfia Deo Patri, si sic incípiat offerre secundùm quod ipsum Christum vídeat obtulísse. Nam si Sacerdótes Dei & Christi fumus, non invénio quem magis sequi, quàm Deum & Christum debeámus; quandò ipse in Evangélio máximè dicat: Ego sum lumen mundi: qui me secútus fúerit, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Ne ergò in ténebris ambulémus, Christum sequi & præcepta ejus obsérváre debémus; ut cùm in claritáte sua & majestáte cœlesti veníre cœperit, invéniat nos tenére quod mónuit, obsérváre quod dócuit, & fácere quod fecit.

℟. Quotiescumquè manducábitis panem hunc & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. * Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. ℣. Cùm díxerint vobis: Quæ est ista religio? dicétis: Víctima tránsitûs Dómini est. * Probet. Glória. * Probet. 1. *Cor.* 11. *Exod.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Acceptábis, Dómine, sacrifícium justítiæ, ℟. Oblatiónes & holocausta. *Ps.* 50.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. TAlis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Débuit per ómnia frátribus similári, ut misséricors fieret & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delicta pópuli. *Hebr.* 2.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. *Ephes.* 5.

Canticum. Sapiéntia. *ut suprà* 101.

Ant. 7. *d.* Consummátus factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ, appellátus à Deo Póntifex juxtâ órdinem Melchisédech. *Hebr.* 5.

Ant. 8. *c.* Salváre in perpétuum potest accedentes

Digitized by Google

per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

INebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

HYMNUS.

SIc amas, ut quos amásti, Christe, numquàm déseras:
Ipse corpus das in escam Et propínas sánguinem.
Jamque factus lactis instar,
Ne cibus nos ópprimat.
Qualis ista fraus amóris Ut reis indúlgeas!
Non vides, sentis, nec audis,
Et manes immóbilis;
Talis astris imperantem An decet status Deum!
Non ut olim monte sancto
Hic Deus nos téxritas;
Inter ignes non mináris,
Hic amas mitéscere;
Quàm bonus, psudensque celas
Hic tuam præsentiam!
Paúperes nos, nos pusíllos,
Nos ab astris éxules,
Ut redúcas nos Olympo
Nosque reddas dívites,
Ipse factus es pusillus,
Pauper, exul, índigens.
Ventre natum virgináli
Corpus olim súmpseras;
Hoc Deo plenum redónas:
Ampliórifénore;
Ter, quater, nos ô beáti
Tanta per commércia!
Mensa qualis hic parátur
Si quis intùs éfurit!
Assides convíva nobis
Ipse tu convívium,
Fons salútis, si quis æger;
Si flet, hic solátium.
Summa laus Deo Parenti
Qui creávit ómnia;
Fílio, qui nos redémit
Pontifex & víctima;
Flámini, cujus supérno
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion induam salutári, ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Non in manufácta sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. *Hebr.* 9.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum tuum nobis dedísti summum Sacerdótem, eíque ad sacrificandum tibi hóstiam mundam Sacerdótes ministros fociásti: quæsumus, ut omnes qui vocatióne tàm sanctâ dignáti sunt, altári tuo devótè minístrent, & seipsos hóstiam vivam & sanctam offerre mereantur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia.

Jesu, Sacerdótum decus,

Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna fécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

℟. *br.* ℣. Qui es Sa-
dos * in æternum. *Hebr.*

AD TERTIAM.

Ant. 2. Débuit.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontífi-
cem qui non possit
pati infirmitátibus nos-
tris, tentátum autem per
ia pro similitúdine abs-
que peccáto. Adeámus ergò
fidúcia ad thronum
tiæ.

℟. *br.* Cálicem salutáris *
spiam: * Allelúia, al-
lúia. Cálicem. ℣. Et no-
men Dómini * invocábo.
Allelúia, allelúia. Gló-
ria. Cálicem.

℣. Vota mea Dómino
dam, ℟. In conspectu
omnis pópuli ejus. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes fidúciam in in-
tróitu sanctórum in
sánguine Christi, quam
initiávit nobis viam no-
vam & viventem per velá-
men, id est, carnem suam,
& Sacerdótem magnum su-
per domum Dei, teneá-
mus spei nostræ confessió-
nem indeclinábilem.

℟. *br.* Memor sit Dómi-
nus * omnis sacrifícii tui:
* Allelúia, allelúia. Me-
mor. ℣. Et holocaustum
tuum * pingue fiat: * Al-
lelúia, allelúia. Glória.
Memor.

℣. Lætábimur in salu-
tári tuo, ℟. Et in nómine
Dei nostri magnificábimur.
Ps. 19.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Salváre.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

TAlem habémus Pontí-
ficem qui consédit in
déxtera sedis magnitúdinis
in cœlis, Sanctórum mi-
nister, & tabernáculi veri,
quod fixit Dóminus, & non
homo.

℟. *br.* Salvum fecit Dó-
minus * Christum suum:
*Allelúia, allelúia. Salvum
fecit. ℣. Exáudiet illum *
de cœlo sancto suo: * Al-
lelúia, allelúia. Glória.
Salvum fecit.

℣. Tríbuat tibi secun-
dùm cor tuum, ℟. Et
omne consílium tuum con-
firmet. *Ps.* 19.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. HÆc dices filiis
Israël: Mea est
omnis terra; & vos éritis
mihi in regnum Sacerdo-
tále, & gens sancta. *Exod.*
19.

Ant. 2. Vos genus elec-
tum, regále Sacerdótium,
gens sancta, ut virtútes

annuntiétis ejus qui vos vocávit. 1. *Petr.* 2.

Ant. 3. a. Accedentes ad lápidem vivum, & ipsi tanquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, Sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. E. Diléxit nos Jesus Christus, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 5. C. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu & lingua, & fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. *Apoc.* 5.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum, qui fidélis est ei qui fecit illum.

HYMNUS.

HOste dum victo triumphans
Abraham revértitur,
Obvius fit magnus illi
Rex Salem Melchísedech,
Vina qui tanquam Sacerdos
Atque panem prótulit.

Quam vetus signábat umbra,
Clàra lucet véritas:
Póntifex novus secundùm
Ordinem Melchísedech
Dat suum sub pane corpus,
Subque vino sánguinem.

Quo creáta cuncta verbo
Mira fit mutátio:
Panis in carnem, merúmque
In cruórem vértitur:
Déficit sensus, sed alta
Róborat mentem fides.

Qui semel Patri cruentam
Obtulit se víctimam,
Síngulis idem diébus,
Per Minístrórum manus,
Ritè nostris incruentus
Se sub aris immolat.

Ipsa quin astans sacrátis
Sancta plebs altáribus,
Máximo Christum Parenti
Seque cum Christo litat:
Carne posthac quam litávit
Et cruóre páscitur.

Summa laus Deo Parenti
Qui creávit ómnia;
Fílio, qui nos redémit
Póntifex & víctima;
Flámini, cujus supérno
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Partícipes Christi effecti sumus, si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

Oratio ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut suprà*, 205 *exceptâ Doxologiâ, quæ habetur suprà ad Horas.*

Digitized by Google

FERIA SEXTA
Hebdom. II. post Pentecosten.

Officium ut in Psalterio.
De libro primo Regum.
Lectio j. Cap. 12.

DIxit Sámuël ad universum Israël: Ecce audívi vocem vestram juxtà ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem sénui, & incánui; porrò fílii mei vobíscum sunt: ítaque conversátus corám vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquímini de me coram Dómino, & coràm Christo ejus, utrùm bovem cujusquam túlerim, aut ásinum; si quémpiam calumniátus sum, si oppressi áliquem, si de manu cujusquam munus accépi: & contemnam illud hódiè, restítuamque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quídpiam. Dixitque ad eos: Testis est Dóminus adversùm vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quídpiam. Et dixérunt: Testis.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET ait Sámuël ad pópulum: . . . State, ut judício contendam adversùm vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum & cum pátribus vestris: quómodò Jacob ingréssus est in Ægyptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum; & mísit Dóminus Móysen & Aáron, & eduxit patres vestros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ, . . . & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, . . . Pósteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus; . . . nunc ergò érue nos, . . . & serviémus tibi. Et mísit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephthe, & Sámuel, & éruit vos. . . . Videntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon venísset adversùm vos, dixístis mihi: Nequáquàm, sed rex imperábit nobis, cùm Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergò præstò est rex vester. Sed vidéte rem ístam grandem. Numquid non messis trítici est hódiè? invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias; & vidébitis quia grande malum fecéritis vobis in conspéctu Dómini, petentes super vos regem.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit

Digitized by Google

Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem; & dixit universus pópulus ad Samuélem: Ora pro servis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim universis peccátis nostris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Nolíte timére, vos feciſtis universum malum hoc: verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini; sed servíte Dómino in omni corde vestro. Et nolíte declináre post vana, quæ non próderunt vobis, neque érirent vos; quia vana sunt. Et non derelínquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum; quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro: vidiſtis enim magnifica quæ in vobis géſſerit. Quòd ſi perſeveravéritis in malítia, & vos & rex vester períbitis.

℟. Servíte Dómino. 189. *Oratio*, Deus, qui Eccléſiam tuam. 214.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis usque ad Adventum, fit Officium de B. Maria in Sabbato, niſi occurrat Feſtum femiduplex aut ſuprà, vel dies intrà Octavam, vel aliqua Feria privilegiata.*

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

ELégit ſibi Saül tria míllia de Iſraël: & erant cum Saül duo míllia in Machmas & in monte Bethel, mille autem cum Jónatha in Gába Bénjamin: porrò cæterum pópulum remíſit unumquemque in tabernácula ſua. Et percuſſit Jónatha ſtatiónem Philiſthinórum quæ erat in Gábaa. Quod cùm audiſſent Philiſthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et universus Iſraël audívit hujuſcémodi fámam: Percuſſit Saül ſtatiónem Philiſthinórum. Et erexit ſe Iſraël adversùs Philiſthiim. Clamávit ergò pópulus poſt Saül in Gálgala.

℣. *Si fiat de Sabbato*, ℟. ℟. *ſúmuntur è Feria III. Hebd. I. poſt Pentecoſten*, 190. ℣.

Lectio ij.

ET Philiſthiim congregáti ſunt ad prælíandum contrà Iſraël, triginta míllia cúrruum, & ſex míllia équitum, & réliquum vulgus, ſicut aréna quæ eſt in lítore maris plúrima. Et aſcendentes caſtrametáti ſunt in Machmas ad orientem Béthaven. Quod cùm

Digitized by Google

vidiſſent viri Iſraël ſe in arcto poſitos, (afflictus enim erat pópulus,) abſcondérunt ſe in ſpelúncis & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſternis. Hebræi autem tranſferunt Jordánem in terram Gad & Gálaad. Cúmque adhuc eſſet Saül in Gálgala, univerſus pópulus pertérritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptem diébus juxtà plácitum Samuélis, & non venit Sámuël in Gálgala, dilapſúſque eſt pópulus ab eo.

Lectio iij.

AIt ergò Saül: Afferte mihi holocauſtum & pacífica. Et óbtulit holocauſtum. Cúmque compleſſet ófferens holocauſtum, ecce Sámuël veniébat; & egréſſus eſt Saül óbviàm ei, ut ſalutáret eum. Locutúſque eſt ad eum Sámuël: Quid feciſti? Reſpondit Saül: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxtà plácitos dies, (porrò Philiſthiim congregátifúerant in Machmas,) dixi: Nunc deſcendent Philiſthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Neceſſitáte compúlſus, óbtuli holocauſtum. Dixitque Sámuël ad Saül: Stultè egiſti, nec cuſtodiſti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod ſi non feciſſes, jam nunc præparáſſet Dóminus regnum tuum ſuper Iſraël in ſempitérnum; ſed nequáquam regnum tuum ultrà conſurget. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxtà cor ſuum; & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum, eò quòd non ſervàveris quæ præcépit Dóminus.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Factum eſt verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd conſtituérim Saül regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. 1. *Reg.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA poſt Pentecoſten.

Officium ut in Pſaltério.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

ACcidit quádam die ut díceret Jónathas fílius Saül ad adoleſcentem armígerum ſuum: .... Veni, tranſeámus ad ſtatiónem incircumcisórum horum, ſi fortè fáciat Dóminus pro nobis; quia non eſt Dómino difficile ſalváre, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei ármiger ſuus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quò cupis, & ero tecum ubicumquè volúeris. Et ait Jónathas:

Digitized by Google

Ecce nos transímus ad víros iſtos. Cùmque apparuérimus eis, ſi táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos; ſtemus in loco noſtro, nec aſcendámus ad eos. Si autem díxerint, Aſcéndite ad nos; aſcendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus noſtris: hoc erit nobis ſignum. Appáruit ígitur uterque ſtatióni Philiſthinórum; dixeruntque Philiſthiim: En Hebræi egrediuntur de cavernis in quibus abſcónditi fúerant. Et locúti ſunt viri de ſtatióne ad Jónatham & ad armígerum ejus, dixeruntque: Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum: Aſcendámus, ſequere me; trádidit enim Dóminus eos in manus Iſraël.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Ascendit autem Jónathas mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus poſt eum. Itaquè álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ percuſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi viginti virórum, ... & áccidit quaſi miráculum à Deo. Et reſpexérunt ſpeculatóres Saül, qui erant in Gábaa Bénjamin; & ecce multitúdo proſtrá & hùc illùcque diffúgi Et ait Saül populo, qui cum eo: Requírite, & dícte quis abíerit ex nó Cùmque requiſíſſent, pertum eſt non adé natham, & armígerum

℟. Si in toto c 189.

Lectio iij.

Salvávit Dóminus illa Iſraël. Pugn tem pervénit uſque B ven. Et viri Iſraël fu ſunt ſibi in die illa: adju autem Saül pópulum, d Maledíctus vir qui co rit panem uſque ad v ram, donec ulcíſcar d mícis meis. Et non g ducávit univerſus pó panem. . . . . Porrò J thas non audíerat, cùm juráret pater ejus pópul extendítque ſummitá virgæ quam habébat in nu, & intínxit in fa mellis; & convértit man ſuam ad os ſuum, & miináti ſunt óculi ejus. pondenſque unus de pó lo, ait: Jurejurando co trínxit pater tuus pópul dicens: Maledíctus vir, comédérit panem hód (defécerat autem pópul Dixítque Jónathas: Tur vit pater meus terram: v diſtis ipſi quia illumina ſunt óculi mei, eò quò guſtáverim páululùm mello iſto.

℟. Servite Dómino. 189

Digitized by Google

II. NOCTURNO.

mo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Sacerd. Lib. 4. C. 1.

Lectio iv.

Ptárim ergò iſtam tuam opiniónem veram eſſe, nimírùm ibus cóntigit non beeſſe públicо múneri, ſi mílliès eos dicas vi ctos fuiſſe, atque igtiâ peccaſſe,) optáinquam, eos effúgere ignem illum æternum, m hypócritis & infis partem habére. Veid tibi fáciam? Non es habet, non ita ſaſi vis, ut à regno m, quod apud Deum non eſt quanti Sacerm, eórum quæ dixi fáciam; Saül ille flcis, non ſuopte motu rex factus eſt; ſed ut quæreret áſinas, & iis Prophétam interre cœpit: ille verò de ipſum allocútus eſt. que tamen ille ſtatim ádiit, licèt id à ophéta audiſſet; ſed deecabátur, renuebatque, ens: Quis ſum ego, & domus patris mei? id ergò? An, cùm honóre ſibi per Deum trádito alè uſus eſſet, pótuit his erbis éximi ab ira ejus qui in regem conſtitúerat?

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio v.

ATqui póterat ad Samuélem increpantem dícere: Nùm ego regnum invási? Nùm inſilívi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otiósam & quiétam dúcere volébam: tu verò me in hanc dignitátem pertraxiſti. Si in illa humilitáte permanſíſſem, hæc offendícula fácilè declinaſſem: nam cùm ex vulgárium & ignobílium eſſem número, ad hoc opus miſſus numquàm fuiſſem; neque mihi bellum contra Amalecítas Deus commiſiſſet; quo mihi non commiſſo, in peccátum hujúſmodi nunquàm incidiſſem. Verùm hæc ómnia ad defenſiónem infirma ſunt; nec infirma modò, ſed periculóſa, quæ Dei magis iram accendant.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio vj.

EUm enim qui méritis majórem dignitátem accépit, non oportet ad peccatórum excuſatiónem honóris magnitúdinem oſténdere; ſed ad majórem in virtúte profectum uti magno illo Dei erga ſe ſtúdio. Ille verò, quia meliórem nactus dignitátem, ídeò peccáre ſibi lícitum eſſe exiſtimábat, nihil áliud quàm Dei cleméntiam peccatórum ſuórum cauſam fácere conátus eſt: quod ſanè ímpiis, & iis qui vitam ignávè ducunt, mos eſt díce-

Digitized by Google

re. Nos autem non sic affectos esse, nec in símilem decídere insániam decet; sed ubíquè curáre ut quæ facultátis nostræ sunt adhibeámus, ac benè de Deo cogitémus & loquámur.

℟. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Erant appropinquántes Jesu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, & manducat cum illis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang.

CONsiderandum nobis est, fratres mei, cur Dóminus plus de conversis peccatóribus, quàm de stántibus justis, in cœlo gáudium esse fateátur. Undè hoc? nisi quòd ipsi per quotidiánum visiónis experimentum nóvimus, quia plerumquè hi qui nullis se oppressos peccatórum mólibus sciunt, stant quidèm in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant, sed tamen ad cœléstem pátriam ánxiè non anhélant; tantóque sibi in rebus lícitis usum præbent, quantò se perpetrásse nulla illícita meminérunt. Et plerumquè pigri rémanent ad exercen bona præcípua; quia dè sibi secúri sunt, nulla commíserint gravióra.

℟. Erant appropinq tes Jesu publicáni & catóres; & murmurá Pharisæi & Scribæ, d tes: Quia hic * Pecc res récipit, & manc cum illis. ℣. Quàm gna misericórdia Dóm & propitiátio illíus verténtibus ad se! * catóres. *Luc.* 15. *Eccli*

Lectio viij.

AT contrà, nonquàm hi qui se áli illícita egísse meminér ex ipso suo dolóre c puncti, inardescunt in rem Dei, seséque in nis virtútibus exerce cuncta difficília sancti táminis áppetunt, ómnimundi derelinquunt, nóres fúgiunt, acce contuméliis lætantur, grant desidério, ad co tem pátriam anhélant quia se errásse à Deo c síderant, damna præséntia lucris sequénti recompensant. Majus gò de peccátore conve quàm de stante justo g dium fit in cœlo; quia dux in prælio plus eum litem díligit qui post fu gam reversus hostem fórt ter premit, quàm illu qui nunquàm terga pr buit, & nunquàm áliqu

Digitized by Google

fortiter geſſit. Sic agrícola illam ámpliùs terram amat quæ poſt ſpinas úberes fruges profert, quàm eam quæ nunquàm ſpinas hábuit, & nunquam fértilem meſſem producit.

℟. Quis ex vobis homo qui habet centum oves, & ſi perdíderit unam, * Nonné vadit ad ovem quæ perierat? & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem: docet & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Nonné. *Luc.* 15 *Eccli.* 18.

Lectio ix.

SEd inter hæc ſciendum eſt quia ſunt pleríque juſti in quorum vita tantum eſt gáudium, ut eis quælibet peccatórum pœnitentia præpóni nullátenus poſſit. Nam multi & nullorum ſibi malórum ſunt cónſcii, & tamen in tanti ardóris afflictióne ſe exercent, ac ſi à peccátis ómnibus coanguſtentur. Cuncta étiam ſcita réſpuunt, ad deſpectum mundi ſublimiter accinguntur, vícèreſibinolunt omnequod libet, bona ſibi ámputant étiamconceſſa, contemnunt viſibília, inviſibílibus accenduntur, lamentis gaudent, in cunctis ſemetipſos humíliant; & ſicut nonnulli peccáta óperum, ſic ipſi cogitatiónum peccáta deplórant. Quid ſraque iſtos díxerim, niſi & juſtos & pœnitentes, qui ſe & in pœniténtia de peccáto cogitatiónis humíliant, & recti ſemper in ópere perſevérant? Hinc ergò colligendum eſt, quantum Deo gaudium fáciat, quandò humíliter plangit juſtus, ſi facit in cœlo gáudium, quando hoc quod malè geſſit, per pœniténtiam damnat injuſtus.

℟. Ego paſcam oves meas: * Quod perierat, requíram; & quod abjectum erat, reducam; & † Quod infirmum fúerat, conſolidábo. ℣. Venit Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod perierat. * Quod perierat. Glória Patri. † Quod infirmum. *Ezech.* 34. *Luc.* 19.

Te Deum. (*Et dicitur in omnibus Dominicis uſque ad Adventum.*)

Ad Benedictus. *Ant.* 6. Múlier ſi perdíderit drachmam unam, quærit diligenter; & cùm invénerit cónvocat amícas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

Oratio.

PRotector in te ſperántium, Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amitamus

támus ætérna ; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Saül : Irruámus super Philísthæos nocte, & vastémus eos usquè dùm illucescat mane, nec relinquámus ex eis virum. Dixitque pópulus : Omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait sacerdos : Accedámus hùc ad Deum. Et consúluit Saül Dóminum : Nùm pérsequar Philísthiim ? si trades eos in manus Israël ? Et non respondit ei in die illa. Dixitque Saül : Applicáte hùc universos ángulos pópuli ; & scitóte, & vidéte per quem accíderit peccátum hoc hódiè. Vivit Dóminus salvátor Israël, quia si per Jónatham fílium meum factum est, absque retractatióne moriétur.

℟. Quis poterit 189.

Lectio. ij.

ET dixit Saül ad Dóminum Deum Israël : Dómine Deus Israël, da indícium : quid est quòd non respónderis servo tuo hódiè ? Si in me aut in Jónatha fílio meo est iniquitas hæc, da ostenem : aut si hæc iniq est in pópulo tuo sanctitátem. Et depr ísus est Jónathas & pópulus autem exívi ait Saül : Míttite s inter me & inter tham fílium meum captus est Jónathas. autem Saül ad Jónat Indica mihi quid f Et indicávit ei Jónat & ait : Gustans gust summitáte virgæ qu in manu mea, pán mellis ; & ecce ego rior. Et ait Saül : H ciat mihi Deus, & addat, quia morte m ris, Jónatha. Dix pópulus ad Saül : E Jónathas moriétur, fecit salútem hanc nam in Israël ? hoc est : vivit Dóminus, cíderit capillus de c ejus in terram, quia Deo operátus est h Liberávit ergò pópulus natham, ut non mo tur.

℟. Si in toto corde.

Lectio iij. Cap.

DIxit Sámuël ad Saül : Hæc dicit Dómin exercítuum : .... Vade, pércute Amalec, & molíre univérsa ejus : parcas ei, & non con piscas ex rebus ipsíus quid : Sed intérfice à v usque ad mulíerem,

Digitized by Google

párvulum atque lacténtem, bovem & ovem, camélum & aſinum.... Percuſſítque Saül Amalec. . . . Et apprehendit Agag regem Amalec vivum : Omne autem vulgus interfécit in ore gládii. Et pepercit Saül, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium, & armentórum, & véſtibus, & ariétibus, & univerſis quæ pulchra erant, nec voluérunt diſpérdere ea : quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demoliti ſunt. Factum eſt autem verbum Dómini ad Sámuël, dicens : Pœnitet me quòd conſtituérim Saül regem : quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Conſtiſtatuſque eſt Sámuël, & clamávit ad Dóminum totâ nocte.

℟. Servite Dómino. 189.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 15.

AIt Sámuël ad Saül : Sine me, & indicábo tibi quæ locútus ſit Dóminus ad me nocte. Dixitque ei : Lóquere. Et ait Sámuël : Nonnè cùm párvulus eſſes in óculis tuis, caput in tríbubus Iſraël factus es ? unxitque te Dóminus in regem ſuper Iſraël, & miſit te Dóminus in viam, & ait : Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnábis contrà eos uſque ad interneciónem eórum ? Quarè ergò non audiſti vocem Dómini ; ſed verſus ad prædam es, & feciſti malum in óculis Dómini ? Et ait Saül ad Samuëlem : Immó audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam miſit me Dóminus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæſa ſunt, ut immolet Dómino Deo ſuo in Gàlgalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

ET ait Sámuël : Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini ? Mélior eſt enim obediéntia quàm víctimæ, & auſcultáre magis quàm offerre ádipem aríetum : quóniam quaſi peccátum ariolandi eſt, repugnáre ; & quaſi ſcelus idololatríæ, nolle acquiéſcere. Pro eo ergò quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne ſis rex. Dixitque Saül ad Samuëlem : Peccávi, quia prævaricátus ſum ſermónem Dómini & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæſo, peccátum meum, & revértere me-

Digitized by Google

cum ; ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül : Non revertar tecum, quia projeciſti ſermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne ſis rex ſuper Iſraël.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET converſus eſt Sámuël ut abíret : ille autem apprehendit ſummitátem pállii ejus, quæ & ſciſſa eſt. Et ait ad eum Sámuël : Scidit Dóminus regnum Iſraël à te hódiè, & trádidit illud próximo tuo melióri te. Porrò Triumphátor in Iſraël non parcet, & pœnitúdine non flectétur ; neque enim homo eſt ut agat pœniténtiam. At ille ait : Peccávi ; ſed nunc honóra me coram ſenióribus pópuli mei, & coram Iſraël ; & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reverſus ergò Sámuël, ſecútus eſt Saülem, & adorávit Saül Dóminum. Dixitque Sámuël : Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus eſt ei Agag pinguíſſimus, & trémens. Et dixit Agag : Sícoinè ſéparat amára mors ? Et ait Sámuël : Sicut fecit abſque líberis muliéres gládius tuus ; ſic abſque líberis erit inter muliéres mater tua. Et in fruſta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis.

℟. Magnificátus es. 19

FERIA QUARTA

De libro primo Reg

Lectio j. Cap. 15. &

NOn vidit Sámuël trà Saül uſqu diem mortis verúmtamen lugébat, muël Saülem, quóniam minum pœnitébat, conſtituiſſet eum rege per Iſraël. Dixitque minus ad Samuëlem : quequò tu luges Saül, ego projécerim eum n net ſuperIſraël? Imple tuum óleo, & veni u tam te ad Iſaï Bethlel tem ; provídi enim liis ejus mihi regem. Sámuël : Quómodò vad áudiet enim Saül, & i ſciet me. Et ait D nus : Vítulum de arm tolles in manu tua, ces : Ad immolandum mino veni. Et vocábi ad víctimam, & ego o dam tibi quid fácias unges, quemcumque trávero tibi. Fecit er muël ſicut locútus eſt minus. Venítque in B lehem ; & admiráti ſenióres civitátis currentes ei ; dixerunt Pacíficuſne eſt ing tuus ? Et ait : P ficus ; ad immolan Dómino veni ; ſancti mini, & venite mecu ſmmolem, Sanctificávit gò Iſaï & fílios ejus, & cávit eos ad ſacrifícium.

℟. Q

2. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Umque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: m coram Dómino est ctus ejus? Et dixit Dóus ad Samuëlem: Ne ícias vultum ejus, e altitúdinem statuus; quóniam abjéci nec juxtà intuítum uis ego júdico: homo t videt ea quæ parent; minus autem intuétur Et vocávit Isaï Abíb, & addúxit eum coSamuële. Qui dixit: hunc elégit Dóminus. xit autem Isaï Samde quo ait: Etiam non elégit Dóminus. xit ítaque Isaï séptem suos coram Samuële; it Sámuël ad Isaï: Non it Dóminus ex istis.

. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ibitque Sámuël ad Isaï: Numquid jam éti sunt filii? Qui ndit: Adhuc réliquus rulus, & pascit oves. Sámuël ad Isaï: & adduc eum; nim discumbámus quàm huc ille véniat. it ergò, & addúxit Erat autem rufus, & ulcher aspéctu, decorâ facie. Et ait Dóminus: rge, unge eum; ipse est im. Tulit ergò Sámuël nu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus; & directus est Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps: surgensque Sámuël ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini recéssit à Saül, & exagitábat eum spíritus nequam à Dómino.

℣. Servíte Dómino. 180.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

COngregantes Philísthiim agmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ; & castrametáti sunt inter Socho & Azeca in fínibus Dommim. Porrò Saül & fílii Israël congregáti venérunt in vallem Terebinthi, & direxérunt áciem ad pugnandum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat suprà montem ex áltera parte; vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philísthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, & palmi: & cássis ærea super caput ejus, & lorícâ squamátâ induebátur: porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia siclórum æris erat; & ócreas æreas habébat in crúribus ejus, & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium; ipsum autem ferrum

hastæ ejus sexcentos siclos habébat ferri : & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

STansque clamábat adversùm phalangas Israël, & dicébat eis : Quarè venistis paráti ad prælium ? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül ? Elígite ex vobis virum, & descendat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi ; si autem ego prævalúero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et aiebat Philísthæus : Ego exprobrávi agmínibus Israël hódiè : Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

LOcútus est David Saüli : ... Ego servus tuus vadam, & pugnábo adversùs Philisthæum. Et ait Saül ad David : Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre adversùs eum, quia puer es ; hic autem vir belátor est ab adolescéntia sua. Dixitque David ad Saül : Pascébat servus tuus patris sui gregem, & veniébat leo, vel ursus, & tollébat arsétem de médio gis ; & persequébar eos, percutiébam, eruebam de ore eórum : & illi surgébant adversùm me, apprehendébam me eórum, & suffocábam, terficiebamque eos. & leónem & ursum in ego servus tuus : erit & Philisthæus hic inci císsus, quasi unus Nunc vadam, & áu opprobrium pópuli ; niam quis est iste thæus incircumcíssus ausus est maledícere tui Dei viventis ? David : Dóminus puit me de manu leo de manu ursi, ipse berábit de manu Phil hujus. Dixit autem S David : Vade, & Dó tecum sit.

℟. Magnificátus es.

FERIA SEXT

De libro primo Re

Lectio j. Cap. 1

TUlit [David] lum suum quem per habébat i nibus ; & elégit sibi que limpidíssimos l de torrente, & misit peram pastorálem qua bébat secum, & fu manu tulit ; & proce versùm Philisthæum. autem Philisthæus inc & appropinquans a sùm David, & ármiger ante eum. Cùmque pexisset Philisthæus, &

set David, despéxit eum; enim adolescens, ru- & pulcher aspectu. Et Philisthæus ad David: quid ego canis sum, tu venis ad me cum lo? Et maledíxit Phi- us David in diis suis; ue ad David: Veni ad & dabo carnes tuas libus cœli & béstiis Dixit autem David hilisthæum: Tu venis e cum gládio, & has- & clypeo; ego autem ad te in nómine Dó- xercítuum, Dei ágmi- Israël, quibus expro- hódiè: & dabit te us in manu mea, & iam te, & áuferam tu um à te: & dabo tera castrórum Philis- hódiè volatílibus cœli béstiis terræ: ut sciat is terra, quia est Deus ael.

℣. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

m ergò surrexísset Phi- listhæus, & veníret, & pinquáret contrà Da- stinávit David, & cu- ad pugnam ex adverso thæi. Et misit ma- suam in peram: tulit- unum lápidem, & fun- cit, & circumdúcens cussit. Philisthæum in te: & infixus est lapis fronte ejus, & cécidit in em suam super terram. valuitque David adver- sùm Philisthæum in funda & lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu David, cucurrit & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína sua; & interfécit eum, præciditque caput ejus. Videntes autem Philístháim quòd mórtuus esset fortíssimus eórum, fugérunt. Et consúrgentes viri Israël & Juda vociferáti sunt, & persecúti sunt Philisthæos usquè dùm venírent in vallem, & usque ad portas Accaron.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 18.

POrrò cùm reverterétur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israël, cantantes, choroque ducentes in occursum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres ludentes, atque dicentes: Percussit Saül mille, & David decem míllia. Irátus est autem Saül nimis, & displícuit in óculis ejus sermo iste, dixitque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei supéreſt, nisi solum regnum? Non rectis ergò óculis Saül aspiciébat David à die illa, & deinceps. Post diem autem álteram invásit spíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domus

Digitized by Google

suæ; David autem psallébat manu suâ, sicut per singulos dies. Tenebatque Saül lánceam, & misit eam, putans quòd confígere posset David cum paríete: & declinávit David à fácie ejus secundò. Et tímuit Saül David, eò quòd Dóminus esset cum eo, & à se recessisset.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 26.

AIt David ad Achímelech Hethæum, & Abísaï fílium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis descendet mecum ad Saül in castra? Dixitque Abísaï; Ego descendam tecum. Venérunt ergò David & Abísaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormientem in tentório, & hastam fixam in terra ad caput ejus; Abner autem & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixitque Abísaï ad David: Conclúsit Deus inimícum tuum hódiè in manus tuas; nunc ergò perfódiam eum lánceâ in terra semèl, & secundò opus non erit. Et dixit David ad Abísaï; Ne interfícias eum; quis enim extendet manum suam in christum Dómini, & ínnocens erit? Et dixit David; Vivit Dóminus, quia nisi Dóminus percússerit eum, aut dies ejus ve[...] ut moriátur, aut in [...] lium descendens per[...] propítius sit mihi D[...] nus, ne extendam ma[...] meam in christum D[...] ni. Nunc ígitur tolle [...] tam quæ est ad caput [...] & scyphum aquæ, & [...] mus.

[*Si fiat de Sabbato, [...] sumentur è Feria III. [...] domadæ I. post Pen[...] ten.* 190.]

Lectio ij.

TUlit ígitur David [...] tam & scyphum [...] qui erat ad caput Saü[...] abiérunt: & non era[...] quam qui vidéret, [...] tellígeret, & evigi[...] sed omnes dormiéb[...] quia sopor Dómini [...] rat super eos. Cu[...] transisset David ex a[...] so, & stetisset in v[...] montis de longè, & [...] grande intervallum [...] eos, clamávit Davi[...] pópulum, & ad Abne[...] lium Ner, dicens: N[...] respondébis, Abner [...] respondens Abner, [...] Quis es tu qui clam[...] inquiétas regem? [...] David ad Abner: Num[...] non vir tu es? & quis [...] símilis tuî in Israël? Q[...] ergò non custodísti d[...] num tuum regem? i[...] sus est enim unus de [...] ut interfíceret regem [...] minum tuum. Non e[...] num hoc quod fecisti [...]

Digitized by Google

it Dóminus, quóniam fi-
mortis estis vos, qui
custodístis dóminum
tum, christum Dómi-
Nunc ergò vide ubi sit
a regis, & ubi sit
hus aquæ qui erat ad
ut ejus.

Lectio iij.

Ognóvit autem Saül
vocem David, & dixit:
inquid vox hæc tua,
ni David? Et ait Da-
: Vox mea, dómine
rex. Et ait: Quam ob
am dóminus meus per-
itur servum suum?
feci? aut quod est
in manu mea? Nunc
audi, oro, dómine
, verba servi tui:
óminus incitat te ad-
m me, odorétur sa-
cium; si autem filii
inum, maledícti sunt
conspectu Dómini, qui
érunt me hódiè, ut
habítem in hæreditáte
ini, dicentes: Vade,
diis aliénis. Et nunc
effundátur sanguis
s in terram coram Dó-
o; quia egréssus est rex
, ut quærat púlicem
, sicut persequitur
ix in móntibus. Et ait
: Peccávi: revértere,
i David; nequáquam
ultrà tibi malefáciam,
quòd pretiósa fúerit
ima mea in óculis tuis
diè: appáret enim quòd
ulté égerim, & ignorá-
m multa nimis.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Venérunt viri Juda [in Hebron], & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. Venérunt quoque & senióres Israël, unxerúntque David in regem super Israël. 2. *Reg.* 2. & 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber secundus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FActum est, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saül, veste concíssâ, & púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixitque ad eum David: Undè venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum, quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælió, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt: sed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

DIxitque David ad adolescéntem qui nuntiá-

bat ei: Undè scis quia mórtuus est Saül, & Jónathas filius ejus? Et ait adolescens qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat super hastam suam: porrò currus & équites appropinquábant ei; & convérsus post tergum suum, vidensque me, vocávit. Cui cùm respondissem, Adsum; dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super me, & intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum; sciébam enim quòd vívere non póterat post ruínam; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armillam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum hùc.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

APprehendens autem David vestimenta sua scidit, omnesque viri qui erant cum eo; & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, & super Jónathám filium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Israël, eò quòd corruissent gládio. Dixitque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Undè es tu? Qui respondit: Fílius hóminis ádv[...] næ Amalecítæ ego su[...] Et ait ad eum David: Quarè non timuisti mír[...] manum tuam ut occíde[...] christum Dómini? Voc[...] que David unum de pu[...] suis, ait: Accédens [...] in eum. Qui percussit [...] lum, & mórtuus est. [...] ait ad eum David: S[...] guis tuus super caput tu[...] os enim tuum locútum [...] adversùm te, dicens: [...] interféci christum Dóm[...]

℟. Servíte Dómino.

IN II. NOCTURN[...]

Sermo sancti Joann[...] Chrysóstomi.

Homil. 2. de David & S[...]

Lectio iv.

CUm Saül incidisse[...] manus David, [...] datam salútem [...] séquens illum, & occíd[...] volens, cùmque posset h[...] tem cum universo exérc[...] concídere, dimísit ill[...] íntegrum & incólumem [...] ideóque cùm sciret m[...] bum regis immedicábil[...] esse, neque illum unqu[...] hostílem in se ánimum [...] sitúrum, submóvit sese [...] óculis illíus, & apud [...] báros vitam agébat, [...] viens, honóre privátu[...] pudóre suffúsus, labóre [...] miséria sibi ipsi parans [...] victum necessária. Atq[...] non hoc tantùm est quo[...] mirémur; sed illud quo[...] que, quod postéaquàm au[...] díerat régem in ácie cec[...]

...e; discídit vestem, & ...e se consperſit, & eo ... luxit, quo quis lu... amisso primogénito ...anóque fílio. Subindè ...n illius inclámans unà ... fílii nómine, compó... étiam encómiis, ac ...s acerbi dolóris testes ...ens, impransus mansit ...e ad vésperam, éxe... & ipsa loca quæ Saúlis ...inem excéperant.

Timéte Dóminũ. 190.

: *Lectio v.*

Unc mihi quisque re... cordétur inimíci qui ..., dolóre etiamnum ...mo æstuante, atque ... vivum servet, & ...defunctum deplóret, ... quidèm ad ostenta... ...n, sed ex ánimo ve... corde; etiamsi quid ...rendum sit incómmo... ...e quid offendat eum ...esit, ómnia tùm fá..., tùm patiátur, magna ...o expectans præmia. ...c étiam regnum adep...st, nec tamen inqui... cæde manus; sed dex... habens puram, sic ...nà redimítus est, sic ...lium ascendit, púr... ac diadémate magni...tius encómium ges..., vidélicèt quòd hosti ...ercisset, quòd eumdem ...nctum luxisset. Idcircò ...n vivus modò, sed & ...rtuus hóminum memó... celebrátur.

℟. Numquid vult. 190.

Homil. 3. Lectio vj.

MUlti, defunctis inimícis, in illórum liberos iram, quam in eos habébant, effudérunt. At non ita generósus ac magnánimus iste David: sed & viventem inimícum observávit, & illo defuncto, benevoléntiam quam erga illum gésserat, fíliis exhíbuit. Quid illíus mensâ sánctius, quam cingébant fílii hostis; hostis, inquam, occídere conáti? Quid illo convivio spirituálius, in quo tàm multæ abundábant benedictiónes? Angeli pótiùs quàm hóminis convocantis erat. Síquidèm inimíci fílios amplecti & amáre, & illíus fílium, qui tótiès ipsum tentasset è médio tóllere, atque id móliens excessisset è vita, id facit ut in illum chorum referátur.

℟. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, & ipse stabat secùs stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4.

UBi Dóminus multis impertívit vária génera sanitátum,

nec témpore, nec loco cœpit ab ſtúdio ſanandi turba cohibéri. Veſper incúbuit, ſequebantur: ſtagnum occurrit, urgébant. Et ídeò aſcendit in Petri navim. Hæc eſt illa navis quæ adhuc ſecundùm Matthæum flúctuat, ſecundùm Lucam replétur píſcibus; ut & princípia Eccléſiæ fluctuantis, & poſterióra exuberantis agnoſcas. Sanctus Lucas eam ſibi navim, in quâ Petrus píſcarétur, elégit. Non turbátur iſta quæ Petrum habet, in qua prudéntia návigat; abeſt perfídia, fides ſpirat. Quemádmodùm enim turbári póterat, cui præerat is in quo Eccléſiæ firmamentum eſt? Ibi ergò turbátio, ubi módica fides: hîc ſecúrizas, ubi perfecta diléctio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jeſum, ut audírent verbum Dei, aſcendens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam; en oſtendam vobis verba mea. * Sedens. *Luc.* 5. *Prov.* 1.

Lectio viij.

ETſi álias imperátur ut laxent rétia ſua, ſoli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc eſt in profúndum diſputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum v dére, ſcire Dei Fílium & profeſſiónem divínæ neratiónis aſſúmere? Qu licèt mens non queat mána plenæ rationis inv tigatióne comprehénder fídei tamen plenitúdo co pléctitur. In hoc altum putatiónis Eccléſia à tro dúcitur, ut vídeat refurgentem Dei Fílium indè Spíritum ſanct profluentem. Quæ ſunt tem Apoſtolórum quæ xári jubentur rétia, verbórum complexión & quaſi quidam oratió ſinus, & diſputatión receſſus; qui eos quos perint, non amittant? benè Apoſtólica inſt menta piſcandi rétia ſu quæ non captos périm ſed reſervant, & de p fundo ad lumen éxt hunt; fluctuantes de ſ mis ad ſuperna tradúcu

℟. Ut ceſsávit Jeſus qui, dixit ad Simónem Duc in altum, & * L xáte rétia veſtra in cap ram. ℣. Ecce ego m tam piſcatóres multos, cit Dóminus, & pi buntur fílios Iſraël. * L xáte. *Luc.* 5. *Jerem.* 16.

Lectio ix.

PRæceptor, inquit, t totam noctem lab rantes, nihil cépimus; in verbo tuo laxábo rét Et ego, Dómine, ſci quia nox mihi eſt, qua

Digitized by Google

dò non ímperas. Expecto ut jubeas : in verbo tuo [illegible]bo rétia. O vácua præ[illegible]ptio ! ô humílitas fruc[illegible]sa ! Qui nihil ánteà cé[illegible]rant, magnam in verbo [illegible]mini conclúdunt pís[illegible]m multitúdinem. Non [illegible] humánæ facúndiæ [illegible], sed supernæ voca[illegible]nis est munus. Cedunt [illegible]putatiónes hóminum : [illegible] suâ plebs credit. Rum[illegible]tur rétia, nec lábitur [illegible]cis. Vocantur ad adju[illegible]tum sócii qui erant in [illegible] navi. Quæ est illa ália [illegible], nisi fortè Judæa, [illegible] Joannes & Jacóbus [illegible]tur ? Hi de Synagó[illegible] navem Petri, hoc [illegible] ad Ecclésiam conve[illegible]unt, ut implérent am[illegible] navículas. Omnes [illegible] in nómine Jesu gé[illegible] flectunt, sive Judæus, [illegible] Græcus : ómnia & in [illegible]nibus Christus.

℟. Simon dixit Jesu : [illegible]ceptor, per totam noc[illegible] laborantes nihil cépi[illegible]; in verbo autem tuo [illegible]bo rete. Cùm hoc fe[illegible]ssent, * Concluférunt [illegible] multitúdinem co[illegible]. ℣. Ipsi vidérunt [illegible] Dómini, & mirabí[illegible] ejus in profundo. * Con[illegible]férunt. Glória Patri. * Concluférunt. *Luc.* 5. *Ps.* 106.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Rumpebátur rete eórum ; & annuérunt sóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt, & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergerentur. *Luc.* 5.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquillâ devotióne lætétur ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Simon Petrus prócidit ad génua Jesu, dicens : Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium quam céperant. *Luc.* 5.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

POst hæc consúluit David Dóminum, dicens : Nùm ascendam in unam de civitátibus Juda ? Et ait Dóminus ad eum : Ascende. Dixitque David : Quò ascendam ? Et respondit ei : In Hebron. Ascendit ergò David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli : sed & viros qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua ; & mansérunt in óppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, & unxérunt ibi Da-

vid, ut regnáret super dómum Juda.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET nuntiátum est David, quòd viri Jabes-Gálaad sepelissent Saül. Misit ergò David núntios ad viros Jabes-Gálaad, dixitque ad eos: Benedicti vos Dómino, qui fecistis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saül, & sepelistis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam & veritátem; sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecistis verbum istud. Confortentur manus vestræ, & estóte fílii fortitúdinis; licèt enim mórtuus sit dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

℟. Si in toto córde. 189.

Lectio iij.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth fílium Saül, & circumdúxit eum per castra; regemque constíruit super Gálaad, & super Gessúri, & super Jézraël, & super Ephraïm, & super Bénjamin, & super Israël universum. Quadraginta annórum erat Isboseth fílius Saül, cùm regnáre cœpisset super Israël; & duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David imperans in Hebron super domum Juda, septem annórum & sex ménsium.

℟. Servíte Dómino. 1[illegible]

FERIA TERTIA

De libro secundo Reg[illegible]

Lectio j. Cap. 3[illegible]

CUm esset præli[illegible] inter domum S[illegible] & domum Da[illegible] Abner fílius Ner reg[illegible] domum Saül. Fúerat [illegible]tem Saúli concubína; [illegible]mine Resphà, fília [illegible] Dixitque Isboseth ad A[illegible]ner: Quare ingressus es [illegible] concubínam patris m[illegible] Qui irátus nimìs prop[illegible] verba Isboseth, ait: Nu[illegible] quid caput canis ego su[illegible] adversùm Judam hódi[illegible] qui fécerim misericórdia[illegible] super domum Saül pat[illegible]tui, & super fratres [illegible] próximos ejus, & non tr[illegible]didi te in manus David & tu requisisti in me quo[illegible] argúeres pro mulíere hó[illegible]diè? Hæc fáciat Deus Ab[illegible]ner, & hæc addat ei, ni[illegible] quómodò juravit Dóm[illegible]nus David, sic fáciam cu[illegible] eo, ut transferátur re[illegible]num de domo Saül; [illegible] elevétur thronus David su[illegible]per Israël, & super Ju[illegible]dam, à Dan usque Bersá[illegible]bee. Et non pótuit res[illegible]pondére ei quidquam, qui[illegible] metuébat illum.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

Ilit ergò Abner núntios ad David pro se dentes : Cujus est terra ? ut loquerentur : Fac cum amicítias ; & erit mus mea tecum , & regam ad te universum Isl. Qui ait : Optimè : fáciam tecum amicí- ; sed unam rem peto à dicens : Non vidébis em meam , ántequàm úxeris Michol fíliam l ; & sic vénies , & vi- me. Misit autem Da- núntios ad Isbosèth fí- Saül , dicens : Redde em meam Michol , m desponsi mihi cen- præpútiis Philísthiim. t ergò Isbosèth , & eam à viro suo Phál- , fílio Laïs.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

Ermónem quoque íntu- lit Abner ad senióres raël , dicens : Tàm herì ám nudiustértiùs quæré- tis David ut regnáret per vos. Nunc ergò fá- cite , quóniam Dóminus locútus est ad David , di- cens : In manu servi mei David salvábo pópulum *meum* Israël de manu Phi- lísthiim , & ómnium ini- micórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Benjamin. Et ábiit ut lo- querétur ad David in He- bron , ómnia quæ placúe- rant Israéli , & universo Bénjamin. Venitque ad David in Hebron cum vi- ginti viris ; & fecit David Abner & viris ejus qui vénerant cum eo , convívium. Et Dixit Abner ad David : Surgam , ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Israël , & íneam tecum fœdus , & ímperes ómnibus , sicut desíderat ánima tua.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

VEnientes fílii Remmon Berothítæ , Rechab & Báana , ingressi sunt fervente die domum Isbosèth , qui dormiébat super stratum suum meridie : & ostiária domûs purgans tríticum , obdormívit. Ingressi sunt autem domum latenter assúmentes spicas trítici ; & percussérunt eum in íngui- ne Rechab & Báana frater ejus , & fugérunt. Cùm autem ingressi fuíssent domum , ille dormiébat super lectum suum in cubículo , & percutientes interfecérunt eum ; sublatóque cápite ejus , abiérunt per viam deserti totâ nocte : & attulérunt caput Isbosèth ad David in Hebron , dixeruntque ad regem : Ecce caput Isbosèth fílii Saül inimíci tui , qui quærébat ánimam tuam ; & dedit Dóminus dómino

meo regi ultiónem hódiè de Saúl & de fémine ejus.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

RESpondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia; quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saúl; qui putábat se prósperа nuntiáre, ténui; & occídi eum in Síceleg, cui opórtebat mercédem dare pro núntio: quantò mágis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt vírum innóxium in domo sua super lectum suum, non quærам sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit itaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentesque manus & pedes eórum, suspendérunt eos super pisínam in Hebron; caput autem Isbosethi tulérunt, & sepelíerunt in sepúlchro Abner in Hebron.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos os tuum & caro tua sumus: séd & heri & nudiustértiùs cùm esset Saúl rex super nos, tu eras edúcens & reducens Israël; dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxerúntque David in regem super Israël. Fílius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpísset; & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem ad Jebusæum habitatórem terræ; dictumque est David ab eis: Non ingrediéris hùc, nisi abstúleris cæcos & claudos, dicéntes: Non ingrediétur David hùc. Cepit autem David arcem Sion: hæc est cívitas David.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

CONgregávit rursùm David omnes electos ex Israël triginta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis

Digitized by Google

in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum; tuleruntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio fílii Abínadab minábant plaustrum novum. Cùmque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem & omnis Israël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefactis, & cítharis & lyris, & tympanis & sistris, & cymbalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

POstquàm autem veníerunt ad áream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam; quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratusque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percussit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxtá arcam Dei. Contristátus est autem David, eò quòd percussísset Dóminus Ozam; & vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David; sed divertit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatumque est regi David quòd benedixísset Dóminus Obédedom & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergò David, & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio: & erant cum David septem chori, & víctima vítuli. Cùmque transcendíssent qui portábant arcam Dómini sex passus, immolábat bovem & arietem; & David saltábat totis víribus ante Dóminum: porrò David erat accínctus ephod líneo. Et David & omnis domus Israël ducébant arcam testaménti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 7.

FActum est cùm sedísset rex in domo sua, & Dóminus dedísset ei réquiem úndiquè ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: Vidésne quòd ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei pósita sit in

Digitized by Google

médio pellium ? Dixitque Nathan ad regem : Omne quod est in corde tuo, vade, fac; quia Dóminus tecum est. Factum est autem in illa nocte ; & ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens : Vade, & lóquere ad servum David : Hæc dicit Dóminus : Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum ? Neque enim habitávi in domo ex die illa, quâ edúxi fílios Israël de terra Ægypti, usque in diem hanc ; sed ambulábam in tabernáculo & in tentório.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PEr cuncta loca quæ transívi cum ómnibus fíliis Israël, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israël, cui præcépi ut páscere populum meum Israël, dicens : Quarè non ædificastis mihi domum cédrinam ? Et nunc hæc dices servo meo David : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Ego tuli te de páscuis sequentem greges, ut esses dux super pópulum meum Israël ; & fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, & interféci universos inimícos tuos à fácie tua ; fecíque tibi nomen grande, juxtà nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israël, & plantábo eum ; & habitábit sub eo, & non turbábitur ámplius : nec addent fílii iniquitátis ut affligant eum sicut priùs, ex die qu constítui júdices super pópulum meum Israël ; & r quiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis : prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Si in toto corde. 18

Lectio iij.

CUmque compléti fúrint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempiternum. Ego ero ei in patrem ; & ipse erit mihi in fílium ; qui si inúquè áliquid gésserit, árguam eum in virgis virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli à Saül quem amóvi à facie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in æternum ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndùm ómnia verba hæc & juxtà universam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Servíte Dómino. 18

SABBATO.

libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11.

Factum est, vertente anno, eo témpore quo solent reges ad procédere, misit Da- Joab, & servos suos eo, & universum Is- ; & vastavérunt filios mon, & obsedérunt- ba; David autem re- sit in Jerúsalem. Dùm agerentur, áccidit ut eret David de strato post merídiem, & buláret in solário do- régiæ; viditque mu- m se lavantem, ex ad- super solárium suum: autem múlier pulchra . Misit ergò rex, & isívit quæ esset múlier. tiatumque est ei quòd esset Bethsábee fília m uxor Uríæ Hethæi. is ítaque David nún- , tulit eam; quæ cùm ressa esset ad illum, mívit cum ea; statim- sanctificáta est ab im- ndítia sua, & reversa in domum suam con- pto fœtu; mittensque tiávit David, & ait: ncépi. Misit autem Da- id ad Joab, dicens: tte ad me Uríam He- thæum.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur è Feria III. Hebdomadæ I. post Pentecosten*, 190.]

Lectio ij.

Misitque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæsivitque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egressus est Urías de domo regis, secutusque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descendit ad domum suam. Nuntiatumque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venisti? quarè non descendisti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Israël, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

Ait ergò David ad Uríam: Mane hìc étiam hódiè, & cras dimittam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut comédéret coram se & bíberet;

& inebriávit eum : qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergò mane, & scripsit David epístolam ad Joab, misítque per manum Uríæ, scribens in epístola : Pónite Urían ex adverso belli, ubi fortíssimum est prælium ; & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Urían in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant adversùm Joab, & cecidérunt de pópulo servórum David : & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Dixit David ad Dóminum : Peccávi valdè : sed precor, Dómine, ut tránseras iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. 2. *Reg.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

AUdívit uxor Uríæ quòd mórtuus esset Urías vir suus, & planxit eum. Transácto autem luctu, misit David, & introdúxit eam in domum suam, & facta est ei uxor, peperitque ei fílium : & displicuit verbum hoc quod fécerat David, coram Dómino. Misit ergò Dóminus Nathan ad David. Qui cùm venísset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper : dives habébat oves & boves plurimos valdè ; pauper autem nihil habébat omninò, præter ovem unam párvulam quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus símul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illíus dórmiens ; eratque illi sicut fília. Cùm autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

IRátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc : ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, & non pepércerit. Dixit autem Nathan

Digitized by Google

ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego unxi te in regem super Israël, & ego erui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israël & Júda; & si parva sunt ista, adjíciam tibi multò majóra.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

Quarè ergò contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo ? Uríam Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, & interfeciśti eum gládio filiórum Ammon : quamobrem non recédet gládius de domo tua usque in sempiternum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis hujus. Tu enim feciśti abscónditè ; ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, & in conspéctu solis.

℟. Servíte Dómino. 189.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Apológia David.

Ad Theodos. August. Cap. 2.

Lectio iv.

Unusquísque nostrûm per síngulas horas quàm multa delínquit ! & tamen unusquísque de plebe peccátum suum confitendum non putat. Ille rex tantûs ac potens, ne exíguo quidèm momento manére penès se delicti passus est conscién-tiam; sed præmatúrâ confessióne, atque immenso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicújus culpæ reus, non molestè ferat ? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à privato hómine corriperétur quòd gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed confessus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio v.

Déniquè Dóminum dolor íntimi movit affectûs, ut Nathan díceret : Quóniam pœnítuit te, & Dóminus tránstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profundam regis fuísse pœniténtiam de-

Digitized by Google

clarávit, quæ tanti erróris offensam tradúxerit. Alii hómines, cùm à sacerdótibus corripiuntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut defendere; ibíque eórum lapsus est major ubi desperátur correctio. Sancti autem Dómini qui consummáre pium certámen géstiunt & cúrrere cursum salútis, sícubi fortè ut hómines corruerint natúræ magis fragilitáte, quàm peccandi libídine, acrióres ad currendum resurgunt, pudóris stímulo majóra reparantes certámina; ut non solùm nullum attulisse æstimétur lapsus impedimentum, sed étiam velocitátis incentíva cumulasse.

℟. Numquid vult. 190.

C. 4. Lectio vj.

PEccávit Dávid, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Confessus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sécula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubescunt fácere privati, rex non erúbuit confitéri. Qui tenentur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignantur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis est; quòd supplicávit, correctiónis. Lapsus communis, sed specialis confessio. Culpam itaque incidisse, natúræ est; diluisse, virtútis.

℟. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Dico vobis, quia nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 16. in Matth.

CAritas est ómnium mater bonórum, certa discipulórum nota, quæ ómnia nostra continet. Jure ergò radíces & fontes inimicítiæ quæ illam pessumdat, cum veheméntia multa Christus ámputat & tollit. Nihil enim ita curat Deus, ut nos mútuis vínculis colligári. Ideò & per seipsum & per discípulos suos, tàm in novo quàm in véteri testamento, multo hoc præceptum sermóne commendat, & véhemens vindex est eórum qui hoc despíciunt. Etenim nihil ità malítiam omnem indúcit & fundat, ut caritátis remó-

Digitized by Google

tio. *Ideò* dicébat : Cùm abundáverit iníquitas, re-[illegible]escet cáritas multórum. Caïn fratricída factus [illegible] sic Esaü, sic fratres Jo-[illegible]; sic innúmera exorta [illegible] mala, avulsâ caritáte. [illegible]. Audistis quia dictum [illegible]ántíquis : Non occídes. [illegible]go autem dico vobis [illegible]a omnis qui iráscitur [illegible]ri suo, reus erit judí-[illegible] ℣. Locútus est Dómi-[illegible]ad Móysen : Lóquere [illegible]nnem cœtum filiórum [illegible] : Non stabis contrà [illegible]inem próximi tui. [illegible]go autem. *Matth.* 5. [illegible]. 19.

Lectio viij.

[illegible]Eque in supradictis [illegible] gradum sistit, sed [illegible] plura ádhibet, queis [illegible]ndit quantùm ejus há-[illegible]t ratiónem. Nam cùm [illegible] concílium, per judí-[illegible]n & per gehennam ig-[illegible] comminátus esset, ália [illegible]cit præcedéntibus cón-[illegible]; nempè : Si offers [illegible]nus tuum ad altáre, & [illegible] recordátus fúeris quia [illegible]ter tuus habet áliquid [illegible]versùm te, relinque mu-[illegible] tuum ante altáre, & [illegible] priùs reconciliári fra-[illegible] tuo; & tunc véniens [illegible] munus tuum. O bo-nitátem, ô benignitátem, quæ omnem sermónem súperat! Honórem suum déspicit pro caritáte erga próximum; ostendens se priùs comminátum esse; non ex inimicítia quadam, vel ex cupiditáte inferendi supplícii, sed ex amóre ferventi. Quid enim hisce verbis mansuétius fingi possit? Interrumpátur, inquit, cultus meus, ut cáritas tua máneat. Nam verè sacrifícium est reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, Postquàm obtúleris, vel, Antequàm ófferas; sed ipso múnere præsente, & jam sacrifício incipiente, mittit eum, ut se cum fratre reconcíliet; nec subláto jacente múnere, nec ántequàm munus attúlerit, sed illo in médio jacente jubet illùc accúrrere.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. ℣. Misericórdiam vólui, & non sacrifícium; & sciéntiam Dei, plusquàm holocausta. * Vade. *Matth.* 5. *Os.* 6.

Lectio ix.

CUr ergò sic jubet id ágere, & qua de causa? Hæc ambo ut mihi quidèm vidétur, subíndicans, & agens; unum quidèm, ut jam dixi, ut ostendat se caritátem magni fácere, & illam esse putáre máximum ómnium sacrifícium, seque sine caritáte

sacrifícium non admíttere; secundum autem, ut reconciliatiónis inevitábilem necessitátem áfferat. Nam qui justus est non priùs offerre quàm reconciliarétur, etiamsi non ex amóre próximi, saltèm ne sacrifícium imperfectum máneat, properábit ad offensum fratrem, ut inimicítiam solvat. Ideóque ómnia emphàticis expressit verbis, terrens illum excitansque. Cùm dixisset enim, Relinque munus tuum, non ibi substitit, sed subjunxit, Ante altáre: & postquàm ex loco in horrórem quemdam conjécit, Et vade, nec tantùm dixit, Vade; sed adjunxit, priùs; & tunc véniens, offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc mensam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exercent.

℟. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam, & peccáta illíus servans servábit. Relinque próximo tuo nocenti te; * Et tunc † Deprecanti tibi peccáta solventur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum; * Et tunc. Glória. † Deprecanti tibi. *Eccli.* 28. *Matth.* 5.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília prparásti: infunde córdibus nostris tui amóris affectum, ut te in ómnibus & sup ómnia diligentes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, con quámur; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Dico vobi Qui díxerit fratri suo, R ca, reus erit concílio. autem díxerit, Fátue, erit gehennæ ignis. *Matth.*

FERIA SECUNDA

De libro secundo Regi

Lectio j. Cap. 12.

DIxit David ad N than: Peccávi D mino. Dixitque N than ad David: Dómin quoque tránstulit peccá tuum; non moriéris. V rúmtamen, quóniam bla phemáre fecísti inimíc Dómini propter verbu hoc, fílius qui natus e tibi, morte moriétur. E reversus est Nathan in do mum suam. Percussit qu que Dóminus párvulu quem pepérerat uxor Ur David, & desperátus e Deprecatusque est Dav Dóminum pro párvulo; & jejunávit David jejúnio; & ingressus seorsùm, jácuit super terram. Venérunt autem senióres domûs ejus, cogentes eum ut súrgeret de terra: qui nóluit, nec comédit cum eis cibum.

Digitized by Google

℟. *Quis póterit.* 188.

Lectio ij.

ACcidit autem die séptimâ ut morerétur infans : timuerúntque servi David nuntiáre ei quòd mórtuus esset párvulus. Dixérunt enim : Ecce cùm párvulus adhuc víveret, loquebámur ad eum, & non audiébat vocem nostram ; quantò magis si dixérimus, Mórtuus est puer, se affliget ? Cùm ergò David vidísset servos suos mussitántes, intellexit quòd mórtuus esset infántulus ; dixítque ad servos suos : Nùm mórtuus est puer ? Qui respondérunt ei : Mórtuus est. Surréxit ergò David de terra, & lotus unctúsque est : mutatísque vestem, ingréssus est domum Dómini ; & adorávit, & venit in domum suam, petivítque ut ponerent ei panem, & comédit.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

DIxérunt autem ei servi sui : Quis est sermo quem fecísti ? Propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti & flebas ; mórtuo autem púero, surrexísti, & comedísti panem. Qui ait : Propter infántem, dùm adhuc víveret, jejunávi & flevi ; dicébam enim : Quis scit si fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans ? Nunc autem quia mórtuus est, quarè jejúnem ? Numquid pótero revocáre eum ámpliùs ? Ego vadam magis ad eum ; ille verò non revertétur ad me. Et consolátus est David Bethsábee uxórem suam, ingressúsque ad eam dormívit cum ea ; quæ génuit fílium, & vocávit nomen ejus Sálomon, & Dóminus dilexit eum. Misítque in manu Nathan Prophétæ, & vocávit nomen ejus Amábilis Dómino, eò quòd dilígeret eum Dóminus.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

FActum est, ut tondérentur oves Absálom in Baálhasor, quæ est juxtà Ephraïm : & vocávit Absálom omnes fílios regis, venítque ad regem, & ait ad eum : Ecce tondéntur oves servi tui ; véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absálom : Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & nolúisset ire, benedíxit ei.

℟. Timéte Dóminum. 190

Lectio ij.

ET ait Absálom : Si non vis venire, véniat, obsecro, nobíscum saltèm Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex : Non est necesse ut vadat tecum.

Digitized by Google

Cogit ítaque Abíalom eum, & dimíſit cum eo Amnon & univerſos fílios regis. Feceratque Abſalom convívium quaſi convívium regis. Præcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens: Obſervâte cùm temulentus fúerit Amnon vino, & dixero vóbis: Percútite eum, & interfícite, nolíte timére; ego énim ſum qui præcípio vobis: roboráminí, & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergò púeri Abſalom adversùm Amnon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgenteſque omnes fílii regis, aſcendérunt ſinguli mulas ſuas, & fugérunt.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percuſſit Abſalom omnes fílios regis, & non remanſit ex eis ſaltèm unus. Surrexit ítaque rex, & ſcidit veſtimenta ſua, & cécidit ſuper terram; & omnes ſervi illíus, qui aſſiſtébant ei, ſcidérunt veſtimenta ſua. Reſpondens autem Jónadab fílius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æſtimet dóminus meus rex quòd omnes púeri fílii regis occíſi ſint; Amnon ſolus mórtuus eſt, quóniam in ore Abſalom erat póſitus ex die quâ oppreſſit Thamar ſorórem ejus. Nunc ergò ne ponat dóminus meus rex ſuper cor ſuum verbum iſtud, dicens: Omnes fílii regis occíſi ſint; quóniam Amnon ſolus mórtuus eſt. Fugit autem Abſalom.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA QUARTA.

De libro ſecundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

CUm ingreſſa fuiſſet mulier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo ſuper terram, & adorávit, & dixit: Serva me, rex. Et ait ad eam rex: Quid cauſæ habes? Quæ reſpondit: Heu! múlier vídua ego ſum; mórtuus eſt enim vir meus: & ancillæ tuæ erant duo fílii, qui rixáti ſunt adversùm ſe in agro; nulluſque erat qui eos prohibére poſſet: & percuſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce conſurgens univerſa cognátio adversùm ancillam tuam, dicit: Trade eum qui percuſſit fratrem ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui quem interfécit, & doleámus hæredem; & quærunt extínguere ſcintillam meam quæ relícta eſt, ut non ſuperſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dó-

Digitized by Google

mini Dei sui, ut non multiplicentur próximi sánguinis ad ulciscendum, & nequáquàm interfíciant filium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis filii tui super terram. Dixit ergò múlier: Loquátur ancilla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixitque múlier: Quarè cogitasti hujuscémodi rem contrà pópulum tui, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejectum suum? Omnes mórimur, quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertuntur; nec vult Deus perdere ánimam, sed retractat cógitans ne pénitùs pereat qui abjectus est.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respondit múlier, & ait: Per salutem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinistram, nec ad déxteram est, ex ómnibus his quæ locútus est dóminus meus rex; servus enim tuus Joab ipse præcépit mihi, & ipse pónit in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem, dómine mi rex, sápiens es sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergò, & révoca púerum Absalom. Cadensque Joab super fáciem suam in terram, adorávit, & benedíxit regi; & dixit Joab: Hódiè intelléxit servus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex; fecisti enim sermónem servi tui. Surréxit ergò Joab, & ábiit in Gessur, & addúxit Absalom in Jerúsalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum suam, & fáciem meam non vídeat. Reversus est ítaque Absalom in domum suam, & fáciem regis non vidit.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

SUrréxit Joab, & venit ad Absalom in domum ejus, & dixit: Quarè succendérunt servi tui ségetem meam igni? Et respondit Absalom ad Joab: Misi ad te óbsecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quarè veni de Gessur? mélius mihi erat ibi esse: óbsecro ergò ut vídeam fáciem regis: quòd si memor est iniquitátis meæ, interfíciat me.

Digitized by Google

Ingressus itaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatusque est Absálom, & intrávit ad regem, & adorávit super fáciem terræ coram eo; osculatusque est rex Absálom.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij. Cap. 15.

IGitur post hæc fecit sibi Absálom currus, & équites, & quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et manè consurgens Absalom, stabat juxtà introítum portæ; & omnem virum qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Absálom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respondens aiébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebatque ei Absálom: Vidéntur mihi sermónes tui boni & justi; sed non est qui te áudiat constitútus à rege. Dicebatque Absálom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè judícem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehendens osculabátur eum. Faciebatque hoc omni Israël venienti ad judícium, ut audirétur à rege; & sollicitábat corda virórum Israël.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

DIxit Absálom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino, in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, & ábiit in Hebron. Misit autem Absálom exploratóres in universas tribus Israël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Absálom in Hebron. Porrò cum Absálom issent ducenti viri de Jerúsalem vocáti, euntes símplici corde, & causam pénitùs ignorantes. Accersívit quoque Absálom Achitophel Gilonítem consiliárium David, de civitáte sua Gilo. Cùmque immoláret victimas, facta est conjuratio válida; populúsque concurrens augebátur cum Absálom. Venit igitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérsus Israël séquitur Absálom. Et ait David servis suis qui erant cum eo in Jerúsalem: Súrgite, fugiámus.

℟. Magnificámus. 191.

FERIA

VTA.
egum.
is
um.
voce
iverſus pó-
ebat : rex quo-
anſgrediebátur tor-
Cedron , & cunc-
pulus incedébat con-
m quæ réſpicit ad
um. Venit autem &
facerdos , & uni-
Levítæ cum eo , por-
arcam fœderis Dei,
oſuérunt arcam Dei :
ndit Abíathar , do-
xplétus eſſet omnis
s qui egreſſus fúe-
e civitáte. Et dixit
Sadoc : Reporta ar-
Dei in urbem : ſi in-
grátiam in óculis
ni, redúcet me, & oſ-
mihi eam, & taber-
m ſuum. Si autem
mihi : Non places;
ſum , fáciat quod
eſt coram ſe.
Quis pórerit. 188.

Lectio ij.

dixit rex ad Sadoc
erdótem: O videns,
re in civitátem in
& Achímaas fílius
& Jónathas fílius
thar, duo fílii veſtri
obíſcum : ecce ego
ndar in campéſtribus
rti, donec véniat ſer-

mo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergò Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúſalem ; & manſérunt ibi. Porrò David aſcendébat clívum olivárum , ſcandens & flens , nudis pédibus incédens , & operto cápite ; ſed & omnis pópulus qui erat cum eo , operto cápite aſcendébat plorans. Nuntiátum eſt autem David quòd & Achítophel eſſet in conjuratióne cum Abſalom ; dixitque David : Infátua , quæſo , Dómine , conſílium Achítophel.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 16.

VEnit ergò rex David uſque Báhurim ; & ecce egrediebátur indè vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémei, fílius Gera ; procedebatque egrédiens , & maledicébat , mittebatque lápides contrà David , & contrà univerſos ſervos regis David. Omnis autem pópulus , & univerſi bellatóres à dextro & à ſiniſtro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cùm maledíceret regi : Egrédere , egrédere , vir ſánguinum , & vir Bélial : réddidit tibi Dóminus univerſum ſánguinem domûs Saül ; quóniam invaſiſti regnum pro eo , & dedit Dóminus regnum in manu Abſalom fílii tui ; & ecce premunt te mala

tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abíſaï fílius Sarviæ regi: Quarè maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis eſt, fílii Sarviæ? dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis eſt qui áudeat dícere, quarè ſic fécerit? Et ait rex Abíſaï, & univerſis ſervis ſuis: Ecce fílius meus qui egreſſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magis nunc fílius Jémini? Dimíttite eum, ut maledícat juxtà præceptum Dómini: ſi fortè reſpíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodierna.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro ſecundo Regum. *Lectio j.* Cap. 18.

COnſideráto David pópulo ſuo, conſtítuit ſuper eos tribúnos, & centuriónes. . . . Dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíſcum. Et reſpondit pópulus: Non exíbis; ſive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit; ſive média pars cecíderit è nobis, non ſatis curábunt; quia tu unus pro decem míllibus computáris; mélius eſt ígitur ut ſis nobis in urbe præſídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergò rex juxtà portam egrediebaturque pópulus per turmas ſuas, centéni & milléni. Et præcepit rex Joab, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Serváte mihi púerum Abſálom. Et omnis pópulus audiéba præcipientem regem cunctis princípibus pro Abſálom. Itaque egreſſus eſt pópulus in campum contra Iſraël, & factum eſt prælium in ſaltu Éphraïm. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſraël ab exército David.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟.℟. *ſumentur è Feria III. Hebdomadæ I. poſt pentecoſten.* 190.]

Lectio ij.

ACcidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo: cúmque ingreſſus fuiſſet mulus ſubter condenſam quercum & magnam, adhæſit caput ejus quércui: & illo ſuſpenſo inter cœlum & terram, mulus cui inſéderat pertransívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Abſálom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidiſti, quarè non confodiſti eum cum terra, & ego dediſſem tibi decem argenti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit

Digitized by Google

ad Joab : Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquàm mítterem manum meam in fílium regis : audiéntibus enim nobis, præcépit rex tibi, & Abíſaï, & Éthaï, dicens : Cuſtodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi feciſſem contrà ánimam meam audacter, nequáquàm hoc regem látére potuíſſet ; & tu ſtares ex adverſo ? Et ait Joab : Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergò tres lánceas in manu ſua, & infixit eas in corde Abſalom ; cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum.

Lectio iij.

APpáruit Chuſi, & véniens ait : Bonum apporto núntium, dómine mi rex ; judicávit enim pro te Dóminus hódiè de manu ómnium qui ſurrexérunt contrà te. Dixit autem rex ad Chuſi : Eſt-ne pax púero Abſalom ? Cui reſpondens Chuſi : Fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei regis, & univerſi qui conſurgunt advesùs eum in malum. Contriſtátus ſtaque rex aſcendit cœnáculum portæ, & flevit ; & ſic loquebátur, vadens : Fili mi Abſalom, Abſalom fili mi : quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Abſalom fili mi, fili mi Abſalom ?

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sálomon ſedit ſuper thronum David patris ſui, & firmátum eſt regnum ejus nimis. 3. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VI.
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. Cap. 1.

REx David ſenúerat, habebatque ætátis plúrimos dies. . . . . Adonías autem fílius Haggith elevabátur, dicens : Ego regnábo. Fecitque ſibi currus & équites, & quinquaginta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater ſuus aliquandò, dicens : Quarè hoc feciſti ? Erat autem & ipſe pulcher valdè, ſecundus natu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab fílio Sarviæ, & cum Abíathar ſacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò ſacerdos, Banaías fílius Joſadæ, & Nathan prophéta, & Sémei & Rei, & robur exércitûs David non erat cum Adonía.

℟. Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; & tibi laus : cuncta enim quæ in cœlo ſunt, &

Digitized by Google

in terra, tua sunt : * tuum, Dómine, regnum : in manu tua virtus & poténtia ; in manu tua magnitúdo & impérium ómnium. ℣. Quis prior dedit Dómino, & retribuétur ei ? quóniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia. * Tuum. 1. *Par.* 29. *Rom.* 2.

Lectio ij.

DIxit quoque rex David : Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, & Nathan prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingressi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomónem fílium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon ; & ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan prophéta, in regem super Israël ; & canétis búccinâ, atque dicétis : Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me : illíque præcípiam ut sit dux super Israël & super Judam.

℟. Dómine Deus Israël, non est símilis tui Deus in cœlo désuper, & super terram deorsùm : * Qui custódis pactum & misericórdiam servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. ℣. Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens. * Qui custódis. 3. *Reg.* 8. *Apoc.* 15.

Lectio iij.

ET respondit Banaías fílius Joíadæ regi, dicens : Amen ; fic loquátur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodò fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomóne, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descendit ergò Sadoc sacerdos, & Nathan prophéta, & Banaías fílius Joíadæ, & Cérethi, & Phélethi ; & imposuérunt Salomónem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacerdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem : & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon.

℟. Sit Dóminus Deus noster nobíscum, non derelinquens nos, neque projíciens : sed * Inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in univérsis viis ejus. † Sit quoque cor nostrum perfectum cum Dómino Deo nostro, ut custodiámus mandáta ejus. ℣. Deus est qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte. * Inclínet. Glória. † Sit. 3. *Reg.* 8. *Philip.* 2.

Digitized by Google

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi, super Psalmos.

Enarr. in Ps. 126. *n.* 2.

Lectio iv.

SAlomon erat témpore suo fílius David; magnus ille per quem multa sancta præcepta, & [illegible]úbria mónita, & divína [illegible]cramenta Spíritus sanc[illegible]s in divínis lítteris ope[illegible]tus est. Nam ipse Sálo[illegible]on mulíerum amátor [illegible]t, & reprobátus est à [illegible]eo: & usquè ádeò lá[illegible]eus illi fuit illa cupídi[illegible], ut à muliéribus étiam [illegible]ólis sacrificáre cogerétur, [illegible]ut de illo Scriptúra tes[illegible] est. Sed, si illo caden[illegible], quæ per illum dicta [illegible]nt, delerentur, judica[illegible]tur quia ipse díxerat, [illegible]on per illum dicta erant. [illegible]ptimè ígitur étiam hoc [illegible]it misericórdia Dei & [illegible]píritus ejus, ut quidquid [illegible]oni per Salomónem dic[illegible]um est, Deo tribuerétur; [illegible]eccátum autem hóminis, [illegible]hóminī.

℟. Usquequò claudicátis [illegible] duas partes? * Si Dó[illegible]minus est Deus, sequímini [illegible]; si autem Baal; se[illegible]químini illum. ℣. Nemo potest duóbus dóminis servíre. * Si Dóminus. 3. *Reg.* 18. *Matth.* 6.

Lectio v.

QUid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? In paradíso non cécidit Adam? Non cécidit de cœlo ángelus, & diábolus factus est? Ideò docémur in nullo hóminum spem esse ponendam; quia & iste Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Ecclésiæ & córporis Dómini. Undè dicit in Evangélio: Sólvite templum hoc, & in tríduo excitábo illud. Quia ergò iste ædificáverat illud templum, ædificávit sibi templum verus Sálomon Dóminus noster Jesus Christus, verus pacíficus. Nomen enim Salomónis interpretátur pacíficus.

℟. Deus noster, in nobis non est tanta fortitúdo, ut possímus huic multitúdini resístere, quæ írruit super nos: sed * Cùm ignorémus quid ágere debeámus, hoc solum habémus resídui, ut óculos nostros dirigámus ad te. ℣. Non est nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem, sed adversùs príncipes & potestátes tenebrárum harum. * Cùm ignorémus. 2. *Par.* 20. *Eph.* 6.

Lectio vj.

EST autem ille verus pacíficus, de quo dixit Apóstolus: ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum. Ipse est verus

pacíficus, qui duos paríetes è diverso venientes in se copulávit, quibus factus est lapis anguláris, venienti pópulo ex circumcisióne credéntium, & venienti pópulo ex præpútio Géntium, & ipsórum credéntium; fecit unam Eccléſiam ex duóbus pópulis, factus est illis lapis anguláris, & ídeò verè pacíficus.

℟. Dómine Deus Iſraël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ: tu feciſti cœlum & terram: * Nunc ígitur † Dómine Deus noſter, salvos nos fac, ut sciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus solus. ℣. Nunc facta est salus & virtus, & regnum Dei noſtri, & potestas Chriſti ejus. * Nunc ígitur. Glória. † Dómine. 4. *Reg.* 19. *Apoc.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN diébus illis; Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduò sústinent me, nec habent quod manducent. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in fame & ſiccitate. n. 7.

VIdes & ipsum noſtrum Deum, prætéritis áliis incómmodis, esurientes condolénti ánimo miserári. Miséreor enim, inquit, turbæ. Quarè & in extrémo judício, ubi ádvocat justos Dóminus, locum primum óccupat qui largus fuit ac liberális: nutritor primas tenet inter eos quibus præmia dantur: panem qui miníſtrávit, vocátur ante omnes: qui benígnus fuit & liberális, ante réliquos justos ad vitam transmíttitur. Qui illiberális éxtitit & sórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur. Jam te témporis ipsa opportúnitas ad legem vocat, quæ mater est ceterárum. Quarè magnóperè cura ne te prætéreat nundinárum occásio, atque commerciórum. Fluit enim tempus, nec expectat morantem: festínant dies, segnem prætergrediuntur. Ob id tu quoque mandátum velut fúgiens détine ac cónfice, & undélibet arreptum ulnis amplécte. Dato panca, & multa comparáto: exsólvito primigénium peccátum cibariórum largitióne. Quemádmodùm enim Adam ímprobo esu peccátum transmíſit; ſic

nos insidiantem escam abolémus, si fratris necessitátem famemque curámus.

℟. Cùm turba esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, ait discípulis: * Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduò sustinent me, nec habent quod mandúcent. ℣. Cónsent ad bona Dómini, ut ultrà non esúrient; & populus meus bonis meis implébitur, ait Dóminus. * Miséreor. *Marc.* 8. *Jerem.* 31.

Lectio viij.

Populi, audíte: Christiáni, áuribus accípite: Hæc dicit Dóminus, non suâ ipsíus voce conjúnans, sed servórum ore tanquàm instrumento rémans. Nos qui ratióne prediti sumus, ne brutis animántibus videámur immanióres. Quæ de gentíbus narrátur humánitas, excútiat nobis pudórem. Lex humanitátis plena apud quosdam illórum, unam mensam, commúnes cibos, & unam ferè famíliam, pópulum frequentem éfficit. Relinquámus externos, & veniámus ad trium míllium exemplum: æmulémur primum cœtum Christianórum, cùm eis commúnia essent ómnia, vita, ánima, consensus unus, commúnis mensa, fratérnitas indivísa: diléctio non ficta, córpora multa unum effíciens, ánimas diversas ad consensum unum compónens. Habes non pauca tùm ex véteri, tùm ex novo testamento, fraterni amóris exempla.

℟. Interrogávit Jesus discípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem. Et accípiens septem panes, grátias agens, fregit; * Et dabat discípulis suis ut appónerent. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & supérerit. * Et dabat. *Marc.* 8. 4. *Reg.* 4.

Lectio ix.

SEnem fame laborantem si víderis, accerse ipsum, & ale velut Joseph Jacob. Inimícum si repéreris in angústiis pósitum, ne adjunge ad iram, quâ occupáris, ultiónem; sed ale velut ille fratres à quibus fúerat vénditus. Si incíderis in juniórem afflictátum, ita eum desléto, uti ille Bénjamin senectútis fílium. Tentat te étiam fortasse avarítia, velut Joséphum hera: trahit te tuis vestimentis, ut mandátum spernas, ipsamque auri mundique amantem præ mandáto Dómini díligas. Ubi cogitátio subíerit huic mandáto repugnans, alliciensque ánimum benè morátum ad avarítiam, & caritátem fraternam neglígere cogens, teque secum détinens, áb-

jice & tu vestimenta ; irátus fecéde : fidem Dómino, velut ille, serváto : per unum annum, uti ille per septem, fami próvide & penúriæ.

℟. Jacta super Dóminum curam tuam, & * Ipse te enútriet ; † Non dabit in æternum fluctuatiónem justo. ℣. Sint mores contenti præséntibus ; ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelinquam. * Ipse. Glória Patri. † Non dabit. *Ps.* 54. *Hebr.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Præcépit Jesus turbæ discúmbere super terram ; & manducavérunt, & saturáti sunt. *Marc.* 8.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in suî dispositióne non fállitur ; te súpplices exorámus, ut noxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas ; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Sustulérunt quod superáverat de fragméntis septem sportas : erant autem qui manducavérunt quasi quátuor míllia, & dimísit eos. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum

Lectio j. Cap. 2.

APpropinquavérunt dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio suo, dícens : Ego ingrédior viam universæ terræ : confortáre, & esto vir. Et observa custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ... ut confirmet Dóminus sermónes suos quos locútus est de me, dicens : Si custodíerint fílii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de fólio Israël. Dormívit ígitur David cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David super Israël, quadraginta anni sunt : in Hebron regnávit septem annis, in Jerúsalem triginta tribus.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij. Cap. 3.

APpáruit autem Dómino Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei fílium sedentem super thronum ejus, sicut est hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo ; ego autem sum puer párvulus,

Digitized by Google

& ignórans egréssum & introítum meum ; & servus tuus in médio est pópuli quem elegísti , pópuli innúmeri, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergò servo tuo cor dócile , ut pópulum tuum judicáre possit , & discérnere inter bonum & malum : quis enim póterit judicáre pópulum istum , pópulum tuum hunc multum ?

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

PLácuit ergò sermo coram Dómino , quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc , & non petísti tibi dies multos, nec divítias , aut ánimas inimicórum tuórum , sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernendum judícium ; ecce feci tibi secundùm sermónes tuos , & dedi tibi cor sápiens & intélligens , in tantùm ut nullus ante te símilis tuî fúerit, nec post te surrecturus sit. Sed & hæc quæ non postulásti , dedi tibi , divítias scílicet & glóriam, ut nemo fúerit símilis tuî in régibus , cunctis retrò diébus : si autem ambuláveris in viis meis , & custodíeris præcepta mea & mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus , longos fáciam dies tuos.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 5.

MIsit Sálomon ad Hiram , dicens : Tu scis voluntátem David patris mei , & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum , donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum ; & non est Satan , neque occursus malus. Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei , sicut locútus est Dóminus David patri meo , dicens : Fílius tuus quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano , & servi mei sint cum servis tuis ; mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcumque petíeris ; scis enim quómodò non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

DEdit quoque Dóminus sapiéntiam Salomóni , sicut locútus est ei : & erat pax inter Hiram & Salomónem , & percussérunt ambo fœdus. Elegit-

Digitized by Google

que rex Sálomon operários de omni Israël, & erat indíctio triginta míllia virórum : mittebatque eos in Líbanum : decem míllia per ménses síngulos vicíssim, ita ut duóbus ménsibus essent in dómibus suis; & Adoníram erat super hujuscémodi indictióne. Fuerúntque Salomóni septuaginta míllia eórum qui ónera portábant, & octoginta míllia latomórum in monte, absque præpósitis qui præerant síngulis opéribus, número trium míllium & trecentórum, præcipiéntium pópulo & his qui faciébant opus.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij. Cap. 7. & 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini; & intulit quæ sanctificáverat David pater suus, argentum & aurum, & vasa; repósuitque in thesaúris domûs Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israël cum princípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum Israël ad regem Salomónem in Jerúsalem; ut deferrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israël in ménse Éthanim, in solemni die; ipse est ménsis séptimus. Veneruntque cuncti senes de Israël, & tulérunt arcam sacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo; ferébant ea sacerdótes & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Israël quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam; & immolábant oves & boves absque æstimatióne & número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum, subter alas Cherubim.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 9.

FACTum est cùm perfeciſſet Sálomon ædificium domûs Dómini & ædifícium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secundò, sicut apparúerat ei in Gábaon; dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam & deprecatiónem tuam quam deprecátus es coram me: sanctificávi domum hanc quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum; & erunt óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me,

Digitized by Google

ſicut ambulávit pater tuus, in ſimplicitáte cordis, & in æquitáte, & féceris ómnia quæ præcépi tibi, & legítima mea & judícia meaſ ſerváveris, ponam thronum regni tui ſuper Iſraël in ſempiternum, ſicut locútus ſum David patri tuo, dicens: Non auferétur vir de génere tuo, de ſólio Iſraël.

℟. Tua eſt. 267.

Lectio ij. Cap. 10.

REgína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingreſſa Jerúſalem multo cum comitátu, & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimis, & gémmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, & locúta eſt ei univerſa quæ habébat in corde ſuo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ propoſúerat. Non fuit ſermo qui regem poſſet latére, & non reſpondéret ei. Videns autem regína Saba omnem ſapiéntiam Salomónis, & domum quam ædificáverat, & cibos mensæ ejus, & habitácula ſervórum, & órdines miniſtrántium, veſtesque eórum, & pincernas, & holocaúſta quæ offerébat in domo Dómini; non habébat ultrà ſpíritum.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

DIxítque ad regem: Verus eſt ſermo quem audívi in terra mea ſuper ſermónibus tuis, & ſuper ſapiéntia tua; & non credébam narrántibus mihi, donec ipſa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major eſt ſapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti ſervi tui qui ſtant coram te ſemper, & áudiunt ſapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuíſti, & póſuit te ſuper thronum Iſraël, eò quòd dilèxerit Dóminus Iſraël in ſempiternum, & conſtítuit te regem, ut fáceres judícium & juſtítiam. Dedit ergò regi centum viginti talenta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiósas.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11.

REx Sálomon adamávit mulíeres aliénigenas multas, ... de géntibus ſuper quibus dixit Dóminus filiis Iſraël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingredientur ad veſtras; certíſſimè enim avertent corda veſtra, ut ſequámini deos eárum.... Cúmque jam eſſet ſenex,

depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

IGitur irátus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secundò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos; & non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcepta mea quæ mandávi tibi, dísrumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui scindam illud; nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo fílio tuo, propter David servum meum, & Jerúsalem quam elégi. Suscitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

JEróboam quoque fílius Nabat Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contrà regem. Et hæc est causa rebelliónis adversùs eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens; vidensque Sálomon adolescentem bonæ indolis & indústrium, constitúerat eum præfectum super tribúta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opertus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendensque Ahías pállium suum novum, quo eo opertus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras; hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

DOrmívit Sálomon cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David patris sui; regnavítque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem; illuc

Digitized by Google

enim congregátus erat omnis Israël ad constituendum eum regem. At verò Jeróboam fílius Nabat, cùm adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audítâ morte ejus, reversus est de Ægypto. Miseruntque & vocavérunt eum: venit ergò Jeróboam, & omnis multitúdo Israël, & locúti sunt ad Róboam, dicentes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis; tu ítaque nunc imminue páululùm de império patris tui durissimo, & de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, & serviémus tibi.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

RE sponditque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum, quod ei déderant; & locútus est eis secundùm consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum; ego autem addam jugo vestro: pater meus cæcídit vos flagellis; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo; quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quòd noluísset eos audíre rex, respóndit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Isai? Vade in tabernácula tua, Israël: nunc vide domum tuam, David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicumque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

DIxitque Jeróboam in corde suo: Nunc revertétur regnum ad domum David, si ascénderit pópulus iste ut fáciat sacrifícia in domo Dómini in Jerúsalem: & convertétur cor pópuli hujus ad dóminum suum Róboam regem Juda, interficientque me, & revertentur ad eum. Et excogitáto consílio, fecit duos vítulos áureos, & dixit eis: Nolíte ultrà ascéndere in Jerúsalem: ecce dii tui, Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Posuítque unum in Bethel, & álterum in Dan: & factum est verbum hoc in peccátum; ibat enim pópulus ad adorandum vítulum usque in Dan. Et fecit fana in excelsis, & sacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de fíliis Levi. Constituítque diem solemnem in mense octávo, quintâ-decimâ die mensis, in símilitúdinem sólemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℟. Sit Dóminus. 268.

Digitized by Google

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 18.

MIsit Achab ad omnes fílios Israël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequò claudicátis in duas partes; si Dóminus est Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum. Et non respondit ei pópulus verbum. Et ait rursùs Elías ad pópulum: Ego remansi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum; & in frusta cædentes ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei; & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis pópulus, ait: Optima propositio.

℣. *Si fiat de Sabbato,* ℟. ℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.* ℣

Lectio ij.

DIxit ergò Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis; & invocáte nómina deórum vestrórum, ignemque non suppónatis. Qui cùm tulíssent bovem quem déderat eis, fecérunt, & invocábant nomen Baal de mane úsque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret: transiliebantque altáre quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre, deus enim est, & fórsitan loquitur, aut in diversório est, aut in itínere; aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergò voce magnâ, & incidébant se juxta ritum suum cultris & lancéolis, donec perfunderentur sánguine.

Lectio iij.

CUmque jam tempus esset ut offerrétur holocaustum, accédens Elías Prophéta, ait: Dómine Deus Abraham, & Isaac & Israël, ostende hódie quia tu es Deus Israël, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia verba hæc. Exaudi me, Dómine, exaudi me; ut díscat pópulus iste quia tu es Dóminus Deus, & tu convertísti cor eórum ítem. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocaustum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, &

Digitized by Google

quam quæ erat in aquæ-ductu lambens. Quod cùm vidisset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixitque Elías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, ne unus quidèm effúgiat eórum. Quos cùm apprehendíssent, duxit eos Elías ad torrentem Císon, & interfécit eos ibi.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ascéndit Elías per túrbinem in cœlum; vidéns autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. 4. *Reg.* 2. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA VII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

DRævaricátus est Moab in Israël, postquàm mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascénde in occúrsum núntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eátis ad consúlendum Beélzebub deum Accaron? Quamobrem hæc dicit Dóminus: De léctulo super quem ascendísti, non descéndes; sed morte moriéris.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

ET ábiit Elías; revertísque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quarè revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo super quem ascendísti, non descéndes; sed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs est vir ille qui occurrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zonâ pellíceâ accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum; sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de

cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit ítaque ignis de cœlo, & devorávit eum & quinquaginta qui erant cum eo.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

RUrsùmque misit ad eum príncipem quinquagenárium álterum, & quinquaginta cum eo. Qui locútus est illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Festína, descende. Respondens Elías, ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit ergò ignis de cælo, & devorávit illum & quinquaginta ejus. Iterùm misit príncipem quinquagenárium tértium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cùm venisset, curvávit génua contrà Elíam, & precátus est eum, & ait: Homo Dei, noli despícere ánimam meam, & ánimas servórum tuórum qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de cœlo, & devorávit duos príncipes quinquagenários primos, & quinquagénos qui cum eis erant; sed nunc óbsecro ut misereáris ánimæ meæ. Locútus est autem Angelus Dómini ad Elíam, dicens: Descende cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur, & descendit cum eo ad regem.

℟. Sit Dóminus. 268.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Lib. 19. Moral. in Job, Cap. 6. Lectio iv.

SAncti ipsi, qui, sancto sublevante Spíritu, ad summa rapiuntur, quámdiù in hac vita sunt, ne áliquâ elatióne supérbiant, quibusdam tentatiónibus reprimuntur; ut nequáquàm tantùm proficere váleant, quantùm volunt: sed ne extollantur supérbiâ, fit in eis ipsárum quædam mensúra virtútum. Hinc est enim quòd Elías, dum tot virtútibus in alta profecísset, quâdam mensúrâ suspensus est, dùm Jézabel póstmodùm, quamvis regínam, tamen muliérculam, fugit.

℟. Usquequò. 269.

Lectio v.

PErpendo quippè hunc miræ virtútis virum ignem de cœlo tráhere, & secundò quinquagenários cum suis ómnibus petitióne súbitâ concremáre, verbo cœlos à plúviis cláudere, verbo cœlos ad plúvias aperíre, suscitantem mórtuos, ventúra quæque prævidentem: & ecce rursùs ánimo occurrit quo pavóre ante unam muliérculam fúgerit. Considero virum timóre perculsum, de manu Dei mortem pétere, nec accípere; de

Digitized by Google

mam mulíeris mortem fugiendo vitáre.

℟. Deus noster. 269.

Lectio vj.

QUærébat enim mortem dùm fúgeret, dicens : Súfficit mihi, tolle animam meam ; neque enim mélior sum quàm patres mei. Undè ergò sic loquens, ut tot illas virtútes fáciat ? Undè sic infirmus, ut ita féminam perhórrescat, nisi quia aquæ intrántur mensúrâ ; ut quidam sancti Dei hómines & tantùm váleant per potentiam Dei, & rursùm quídam mensúrâ modestiæ sint per infirmitátem suam ? In illis virtútibus cáutas quid de Deo accéperat, in istis infirmitátibus quid de se esse póterat, cognoscébat. Illa poténtia Christus fuit ; ista infirmitas ipsíus virtútis. In illis virtútibus ostendébat quid accéperat ; in istis infirmitátibus hoc quod accéperat, custodiébat. In miráculis monstrabátur Elías, in infirmitátibus servabátur.

℟. Dómine. 270.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces : à frúctibus eórum cognoscétis eos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Psalm. 118. *Serm.* 12.

NOn quicumque dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Non quicumque dicit mihi : Tuus sum, meus es. Meus. planè es, si vocem non redárguat consciéntia, si sermónem tuum ánimus aut ópera non refútent. Ego non nego meum esse eum qui ipse se non neget, aut certè si pro me seipsum sibi ábneget. Nolo habére servulum plúribus dóminis servientem. Nam quómodò meus est, si mihi dicat verbo : Tuus sum, & opéribus neget, & factis se diábolo adjúdicet & obstringat ? Non est meus quem libído succendit ; quia mea est cástitas. Non est meus quem cura spoliandi minóres exágitat ; quia mea integritas est. Non est meus quem ira móbilis inquiétat ; quia mea tranquíllitas est. Non est meus vini crápulâ tumulentus in lucem, ambitióne glóriæ seculáris ébrius, qui in perículum non possit sóbriæ moderatiónis serváre vestígium. Pax sum ego, litigáre non novi. Quid mihi ad eum

de quo véniat diábolus, & dicat: Meus est; nam mihi sua colla curvávit, mea in illo plura repério: nomen sibi tuum víndicat, & meum munus? Non est ergò Christi, nisi qui est aliénus à crímine: non est Christi, nisi qui potest semper te Christi sérvulum demonstráre.

℟. Atténdite à falsis prophétis, qui * Véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces. ℣. Non misi eos; & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. * Véniunt. *Matth. 7. Jerem. 27.*

Lectio viij.

NAm si quis mutábilis est, ut ego qui aut mœróre mutor, aut indignatióne, venit ira, & dicit: Meus est; ante horam meus erat, spero quòd ſterùm meus fiat. Venit tristítia, & dicit: Meus est; ante horam in mea possessióne fuit, in meo jure: erígere ánimum præ mœróre non póterat, nec óculos leváre; & si tríste áliquid accíderit, ad me íllicò revertétur. Quis ergò est Dei, nisi qui potest dícere: Nihil mihi cónscius sum? Ideò dicébat Paulus Apóstolus Jesu Christi, quia nulli álii obnóxius tenebâtur. Ille ergò dicébat, Christi sum; & respondébat ei Dóminus, Meus es. Qui verè dicit, Tuus sum, audit à Dómino, Meus es. Déniquè de ipso Dóminus ad Ananíam, cùm mitteret eum ad sanandum Paulum, air: Vade, quóniam vas electiónis est mihi. Et quia perséverávit Christi esse, quasi impléto certámine, corónam méruit invenire justítiæ.

℟. Prophétant de corde suo: * Cónsuunt pulvillos sub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália sub cápite ad capiendas ánimas. ℣. A frúctibus eórum cognoscétis eos. * Cónsuunt. *Ezech. 13. Matth. 7.*

Lectio ix.

REctè ergò prophéta David dixit, Tuus sum, qui semper in Dómino mansit. Et quâ ratióne díxerit, Tuus sum, áddidit, Justificatiónes tuas exquisívi; hoc est, nihil aliórum quæsívi, sed id solùm quod tuum est desiderávi. Alii quærunt monília pretiósa; ego solas justificatiónes tuas quasi quædam serta justítiæ: álii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quasi soli habitáre possint in terra hac, & elementum volunt occupáre commúne; álii possessiónem áëris ipsíus vindicáre; mihi in tuis justificatiónibus omne patrimónium est. Néscio possídere nisi quod

Digitized by Google

tui juris eſt. In tuis elóquiis ſpiritális mihi cura refúlſit argenti. Mihi pórtio Deus eſt. Tuus ſum ego; quia pars mihi hæreditáris non in auro, non in argento eſt, ſed in Chriſto Jeſu.

℟. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed, * Qui facit voluntátem Patris mei, ipſe intrábit in regnum cœlórum. ℣. Qui cuſtódit mandátum, cuſtódit ánimam ſuam. * Qui facit. Glória. * Qui facit. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Non poteſt arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matt.* 7.

Oratio.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum: ínſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augmentum; ut quæ ſunt bona, nútrias; ac pietátis ſtúdio quæ ſunt nutríta, cuſtódias; Per Dóminum

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matth.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 2.

ACceſſérunt fílii Prophetárum qui erant in Jéricho, ad Elíſæum, & dixérunt ei: Numquid noſti quia Dóminus hódiè tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi; ſiléte. Dixit autem ei Elías: Sede hic, quia Dóminus miſit me uſque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquaginta viri de fíliis Prophetárum ſecúti ſunt eos, qui & ſtetérunt è contrà, longè; illi autem ambo ſtabant ſuper Jordánem. Tulítque Elías pállium ſuum, & involvit illud, & percuſſit aquas, quæ divíſæ ſunt in utramque partem; & tranſiérunt ambo per ſiccum. Cùmque tranſiſſent, Elías dixit ad Elíſæum: Póſtula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixítque Elíſæus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. Qui reſpondit: Rem difficilem poſtulaſti; áttamen ſi víderis me, quandò tollar à te, erit tibi quod petiſti: ſi autem non víderis, non erit.

℟. Tua eſt. 267.

Digitized by Google

Lectio ij.

CUmque pérgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrumque; & ascéndit Elías per túrbinem in cœlum; Elisæus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehenditque vestimenta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Eliæ, quod cecíderat ei: reversúsque stetit super ripam Jordánis; & pállio Eliæ, quod cecíderat ei, percussit aquas, & non sunt divísæ. Et dixit: Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? Percussítque aquas, & divísæ sunt huc atque illuc: & tránsiit Elisæus. Vidéntes autem fílii Prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: Requiévit spíritus Elíæ super Elisæum. Et venientes in occursum ejus, adoravérunt eum proni in terram.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Elisæum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum, & ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Elisæus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parùm ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca; & ingrédere, & cláude óstium tuum, cùm intrínsecùs fúeris tu, & fílii tui: & mitte indè in ómnia vasa hæc; & cùm plena fúerint, tolles. Ivit ígitur mulier, & clausit óstium super se & super fílios suos: illi offerébant vasa, & illa infundébat. Cùmque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo; tu autem & fílii tui vívite de réliquo.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 4.

FActa est quædam dies, & transíbat Elisæus per Sunam; erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem: cùmque frequenter indè transíret, divertébat ad eam ut co-

Digitized by Google

mèderet panem. Quæ dixit ad virum ſuum : Animadverto quòd vir Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos frequenter. Faciámus ergò ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & menſam, & ſellam, & candelábrum ; ut cùm vénerit ad nos, máneat ibi. Facta eſt ergò dies quædam, & véniens divertit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixitque ad Giézi púerum ſuum : Voca Sunamítidem iſtam. Qui cùm vocaſſet eam, & illa ſtetiſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum : Lóquere ei eam : Ecce ſédulò in ómnibus miniſtraſti nobis, quid vis ut fáciam tibi ? Numquid habes negótium, & vis ut loquar regi, ſive príncipi milítiæ ? Quæ reſpondit : In médio pópuli mei hábito. Et ait : Quid ergò vult ut fáciam ei ? Dixítque Giézi : Ne quæras ; fílium enim non habet, & vir ejus ſenex eſt. Præcépit ítaque ut vocáret eam : quæ cùm vocáta fuiſſet, & ſtetiſſet ante óſtium, dixit ad eam : In témpore iſto, & in hac eádem hora, ſi vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa reſpondit : Noli, quæſo, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit fílium in témpore & in hora eádem quâ : díxerat Eliſéus.

℟. Uſquequò. 269.

Lectio ij.

CRevit autem puer. Et cùm eſſet quædam dies, & egreſſus iſſet ad patrem ſuum, ad meſſóres, ait patri ſuo : Caput meum dóleo, caput meum dóleo. At ille dixit púero : Tolle, & duc eum ad matrem ſuam. Qui cùm tuliſſet, & duxiſſet eum ad matrem ſuam, póſuit eum illa ſuper génua ſua uſque ad meridiem, & mórtuus eſt. Aſcendit autem, & collocávit eum ſuper léctulum hóminis Dei, & clauſit óſtium ; & egreſſa, vocávit virum ſuum, & ait : Mitte mecum, óbſecro, unum de púeris, & ásinam, ut excurram uſque ad hóminem Dei, & revertar.

℟. Deus noſter. 269.

Lectio iij.

INgreſſus eſt ergò Eliſéus domum, & ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus : ingreſſuſque clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper púerum, & orávit ad Dóminum. Et aſcendit, & incúbuit ſuper púerum ; poſuítque os ſuum ſuper os ejus, & óculos ſuos ſuper óculos ejus, & manus ſuas ſuper manus ejus ; & incurvávit ſe ſuper eum, & calefácta eſt caro púeri. At ille reverſus, deambulávit in domo, ſemel

Digitized by Google

huc atque illuc ; & ascendit , & incúbuit super eum , & oscitávit puer septiès , aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi , & dixit ei : Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta , ingressa est ad eum. Qui ait : Tolle filium tuum. Venit illa , & córruit ad pedes ejus , & adorávit super terram : tulítque filium suum , & egressa est : & Elisæus reversus est in Gálgala.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 5.

NAaman princeps milítiæ regis Syriæ , erat vir magnus apud Dóminum suum , & honorátus , ... sed leprósus..... Venit ergò cum equis & cúrribus , & stetit ad óstium domûs Elisæi. Misítque ad eum Elisæus núntium , dicens : Vade , & laváre septiès in Jordáne , & recípiet sanitátem caro tua , atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat , dicens : Putábam quòd egrederétur ad me , & stans invocáret nomen Dómini Dei sui , & tángeret manu suâ locum lepræ , & curáret me. Numquid non melióres sunt Abana & Pharphar flúvii Damasci ómnibus aquis Israël , ut láver in eis , & munder ? Cùm ergò vertísset se , & abíret indignans , accessérunt ad eum servi sui , & locúti sunt ei : Pater , & rem grandem dixísset tibi Prophéta , certè fácere debúeras ; quantò magis quia nunc dixit tibi : Laváre & mundáberis ? Descendit & lavit in Jordáne septiès juxtà sermónem viri Dei & restitúta est caro ejus sicut caro púeri párvuli & mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum universo comitátu suo , venit & stetit coram eo , & ait : Verè scio quòd non sit álius Deus in universa terra , nisi tantùm in Israël

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

DIxítque Giézi puer viri Dei : Peperci dóminus meus Náaman Syro ísti , ut non accíperet ab eo quæ áttulit vivit Dóminus , quia curram post eum , & accípiam ab eo áliquid. Et secútus est Giézi post tergum Náaman : quem cùm vidísset ille currentem ad se , desíliit de curru in occúrsum ejus , & ait : Recténe sunt ómnia ? Et ille ait : Rectè. Dóminus meus misit me ad te , dicens : Modò venérunt ad me duo adoleséentes de monte Ephraïm , ex fíliis Prophetárum ; da eis talentum argenti , & vestes mutatórias dúplices. Di-

Digitized by Google

zítque Náaman : Mélius est ut accípias duo talenta. Et coégit eum, ligavítque duo talenta argenti in duóbus saccis, & duplícia vestimenta, & impósuit duóbus púeris suis, qui & portavérunt coràm eo.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

CUmque venisset jam vésperi, tulit de manu eórum, & repósuit in domo, dimisítque viros ; & abiérunt : ipse autem ingressus stetit coram dómino suo. Et dixit Eliséus : Undè venis, Giézi? Qui respondit : Non ivit servus tuus quoquàm. At ille ait : Nonnè cor meum in præsenti erat, quandò reversus est homo de curru suo in occursum tuî ? Nunc ígitur accepisti argentum, & accepisti vestes, ut emas olivéta, & víneas, & oves, & boves, & servos, & ancillas. Sed & lepra Náaman adhærébit tibi, & sémini tuo, usque in sempiternum. Et egressus est ab eo leprósus quasi nix.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 6.

FActum est post hæc, congregávit Bénadad rex Syriæ universum exércitum suum, & ascendit, & obsidébat Samaríam. Fáctaque est fames magna in Samaría : & támdiù obsessa est, donec venumdarétur caput ásini octoginta argénteis, & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens : Salva me, dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus ; undè te possum salváre ? de área, vel de torculári ? Dixítque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : Mulier ista dixit mihi : Da fíliũ tuum, ut comedámus eum hódiè, & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergò fílium meum, & comédimus. Dixíque ei die alterâ : Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscondit fílium suum. Quod cùm audisset rex, scidit vestimenta sua, & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo vestítus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Eliséi fílii Saphat super ipsum hódiè.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 7.

DIxit autem Eliséus : Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, &

Digitized by Google

duo módii hórdei ſtatére uno, in porta Samaríæ. Reſpondens unus de dúcibus, ſuper cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataractas in cœlo, numquid póterit eſſe quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & indè non cómedes. Quátuor ergò viri erant leprósi juxtà íntróitum portæ, qui dixérunt ad ínvicèm: Quid hìc eſſe vólumus donec moriámur? Sive íngredi voluérimus civitátem, fame moriémur; ſive manſérimus hìc, moriendum nobis eſt: veníte ergò, & transfugiámus ad caſtra Syriæ; ſi pepércerint nobis, vivémus; ſi autem occídere volúerint, nihilóminùs moriémur. Surrexérunt ergò vésperi, ut venírent ad caſtra Syriæ: cùmque veniſſent ad princípium caſtrórum Syriæ, nullum ibídèm reperérunt.

℟. Deus noſter. 269.

Lectio iij.

ET egreſſus pópulus dirípuit caſtra Syriæ: factuſque eſt módius símilæ ſtatére uno, & duo módii hórdei ſtatére uno, juxtà verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu íncumbébat, conſtítuit ad portam; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus eſt, juxtà quod locútus fúerat vir Dei, quandò deſcéndere rex ad eum.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regu

Lectio j. Cap.

VEnit Eliſéus Dam cum, & Bénad rex Syriæ ægro bat; nuntiaveruntque dicentes: Venit vir huc. Et ait rex ad Háza Tolle tecum múnera, vade in occurſum viri & cónſule Dóminum eum, dicens: Si evá pótero de infirmitáte hac? Ivit ígitur Házael occurſum ejus, haben cum múnera, & ór bona Damaſci, ónera draginta camelórum. C que ſtetiſſet coram eo, Fílius tuus Bénadad re riæ miſit me ad te, dic Si ſanári pótero de infi táte mea hac? Dixítqu Eliſéus: Vade, dic ei: náberis; porrò oſte mihi Dóminus quia m moriétur. Stetítque eo, & conturbátus eſt u ad ſuffuſiónem vultûs: vitque vir Dei. Cui Há ait: Quarè dóminus m flet? At ille dixit: Q ſcio quæ factúrus ſis fi Iſraël mala. Civitátes rum munítas igne ſucc des, & júvenes eórum terſícies gládio, & pa los eórum elídes, & pe nantes dívides.

℟. Tua eſt. 267.

Lectio

Digitized by Google

Lectio ij. Cap. 9.

ELíseus autem Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc, vidébis Jehu fílium Jósaphat fílii Namsi: & ingréssus súscitábis eum de médio fratrum súorum, & introdúces in intérius cubículum; tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Aperiésque óstium, & fúgies, & non ibi subsístes. Abiit ergò adolescens puer Prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingréssus est illuc: ecce autem príncipes exércitûs sedébant, & ait: Verbum mihi ad te, ô princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, ô princeps.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

ET súrrexit, & ingréssus est cubículum: at ille fudit óleum super caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Unxi te regem super pópulum Dómini Israël; & percúties domum Achab dómini tui, & ulcíscar sánguinem servórum meórum Prophetárum, & sánguinem ómnium servórum Dómini, de manu Jézabel: perdamque omnem domum Achab; & interfíciam de Achab mingentem ad paríetem, & clausum, & novíssimum in Israël; & dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam fílii Nabat, & sicut domum Báasa fílii Ahía: Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, & fugit. Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui, qui dixérunt ei: Recténe sunt ómnia? Quid vénit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, & quid locútus sit. At illi respondérunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus est mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Festinavérunt ítaque, & unusquísque tollens pállium suum, posuérunt sub pédibus ejus in símilitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9.

EGréssus est Joram rex Israël, & Ochozías rex Juda, sínguli in súrribus suis, egreísique sunt in occursum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezrahelítæ. Cùmque vidísset Joram Jehu, dixit: Pax est, Jehu? At ille res-

Digitized by Google

pondit: Quæ pax? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ, & venefícia ejus multa vigent. Convertit autem Joram manum suam, & fúgiens ait ad Ochozíam: Insídiæ, Ochozía. Porrò Jehu tetendit arcum manu, & percussit Joram inter scápulas: & egressa est sagitta per cor ejus, statímque córruit in curru suo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem: Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezrahelítæ: mémini enim quandò ego & tu sedentes in curru sequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc leváverit super eum, dicens: Si non pro sánguine Naboth & pro sánguine filiórum ejus, quem vidi herì, ait Dóminus, reddam tibi in agro isto, dicit Dóminus. Nunc ergò tolle, & prójice eum in agrum, juxtà verbum Dómini. Ochozías autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti; persecutúsque est eum Jehu, & ait: Etiam hunc percútite in curru suo; & percussérunt eum in ascensu Gaver, qui est juxtà Jéblaam: qui fugit in Mageddo, & mórtuus est ibi.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟. ℟. ℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ VI.*]

Lectio ij.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías super Judam; venitque Jehu in Jézrahel. Porrò Jézabel, introítu ejus audíto, depinxit óculos suos stíbio, & ornávit caput suum, & respéxit per fenestram ingredientem Jehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavitque Jehu fáciem suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deorsùm. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cùmque introgressus esset, ut coméderet, biberetque, ait: Ite, & vidéte maledictam illam; & sepelíte eam, quia fília regis est. Cùmque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, & pedes, & summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel.

Lectio iij. Cap. 10.

ERant autem Achab septuaginta fílii in Samaría. Scripsit ergò Jehu lítteras, & misit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres

natu, & ad nutrítios *Achab*, dicens : Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma ; elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, & eum pónite super sólium patris sui, & pugnáte pro domo dómini vestri. Timuérunt illi vehementer, & dixérunt : Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, & quómodò nos valébimus resístere ? Miserunt ergò præpósiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicentes : Servi tui sumus, quæcumque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem ; quæcumque tibi placent, fac. Rescripsit autem eis lítteras secundò, dicens : Si mei estis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, & veníte ad me hâc eádem horâ cras in Jézrahel. Porrò fílii regis septuaginta viri apud optimátes civitátis nutriebantur. Cúmque venissent lítteræ *ad eos*, tulérunt fílios regis, & occidérunt septuaginta viros, & posuérunt cápita eórum in cóphinis, & misérunt ad eum in Jézrahel.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Tradidérunt se fílii Israël, ut fácerent malum coram Dómino : Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui : projecítque Dóminus omne semen Israël, & afflíxit eos. 4. *Reg.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII. post Pentecosten.

INI. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 11.

AThalía mater Ochozíæ, videns mórtuum fílium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, soror Ochozíæ, Joas fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus, de triclínio ; & abscondit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clàm in domo Dómini : porrò Athalía regnávit super terram. Anno autem séptimo, misit Jóiada, & assúmens centuriónes & míslites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus ; & adjúrans eos in domo Dómini, ostendit eis fílium regis.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

PRoduxítque fílium regis, & pósuit super

Digitized by Google

eum diadéma, & testimónium; feceruntque eum regem, & unxérunt; & plaudentes manu, dixérunt: Vivat rex. Audívit autem Athalía vocem pópuli currentis; & ingressa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal juxtà morem, & cantóres, & tubas propè eum, omnemque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis; & scidit vestimenta sua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus qui erant super exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra septa templi; & quicúmque eam secútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim sacerdos: Non occidátur in templo Dómini. Impostuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam introítûs equórum, juxtà palátium, & interfecta est ibi. Pépigit ergò Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut esset pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum Baal, & destruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè: Mathan quoque sacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 13.

ELíseus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus est; descenditque ad eum Joas rex Israël, & flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et ait illi Elíseus: Affer arcum & sagittas. Cùmque attulísset ad eum arcum & sagittas, dixit ad regem Israël: Pône manum tuam super arcum. Et cùm posuísset ille manum suam, superpósuit Elíseus manus suas mánibus regis, & ait: Aperi fenestram orientálem. Cùmque aperuísset, dixit Elíseus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Elíseus: Sagitta salútis Dómini, & sagitta salútis contrà Syriam; percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam. Et ait: Tolle sagittas. Qui cùm tulísset, rursùm dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percussísset tribus vícibus, & stetísset, irátus est vir Dei contrà eum, & ait: Si percussísses quinquiès, aut sexiès, sive séptiès, percussísses Syriam usque ad consumptiónem; nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergò Elíseus, & sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. Quídam autem sepe-

Digitized by Google

lientes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in ſepulchro Eliſéi. Quod cùm tetigiſſet oſſa Eliſéi, revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos.

℟. Sit Dóminus. 268.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Cyrilli Jeroſolymitáni.

Catech. 2. n. 13. Lectio iv.

ACHab rex Samaríæ ſceleratíſſimus, idolórum cultor, cùm veniſſet Elías Prophéta, & minas duntáxat intentaſſet, ſacco ſe índuit, & ſcidit veſtimenta. Et quid dicit clemens Deus ad Eliam? Vidiſti quómodò compunctus eſt Achab à fácie mea? tanquàm férvidum Prophétæ ingénium léniens ut ad miſericórdiam inclináret. Vultis cognóſcere quàm forte ſit pœniténtia armórum genus; quantùm confeſſio étiam adverſùs hoſtes præváleat? Centum octoginta quinque hóſtium míllia Ezechías per confeſſiónem ruit. Et hoc adhuc míniimum. Sententiam Dei adverſùm ſe pronuntiátam, per pœniténtiam diſſolvit. Ægrotanti enim ipſi dixit Iſaías: Moriéris tu, nec vives. Quæ jam ſpes, quæ ultrà ſalus vel expectátio, pronuntiante Prophétâ? At ille non revocátus eſt à pœniténtia, memor ejus quod ſcriptum eſt: Cùm averſus ingemúeris, tunc ſalváberis.

℟. Uſquequò. 269.

n. 15. Lectio v.

COnverſus eſt ad paríetem, & mentem per oratiónem ad cœlum tendens: Dómine, ait, memento meî; ſufficit enim ad ſanatiónem te meî meminiſſe. Tempóribus non ſúbjaces; ſed ipſe es vitæ árbiter & legiſlátor. Non enim ſecundùm genitúram aut aſtrórum complexiónem, ut nonnulli delírant, vitæ noſtræ rátio decurrit, ſed ſecundùm tuam voluntátem. Et illi, cujus deſperáta vita fúerat, annórum quíndecim vitæ accéſſio datur: atque in ſignum decem grádibus ſol retrogreſſus eſt. Jam verò ſol propter Ezechíam remeávit: at idem propter Chriſtum defécit, non retrocédens, ſed delíquium paſſus; eâ re quid inter utrumque, Ezechíam dico & Jeſum, intereſſet, demonſtrans. Et ille quidèm pótuit Dei ſententiam diſſólvere; Jeſus verò peccatórum véniam tribúere non póterit?

℟. Deus noſter. 269.

n. 15. & 16. Lectio vj.

CONvértere tu quoque, & ingemíſce; & óſtium claude: ora ut tibi dimittátur, ut urentes te flammas diſjíciat Deus. Po-

Digitized by Google

test enim pœniténtia & ignem extínguere ; potest & leónes cicuráre. Quòd si diffídas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & fóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt ? Quanta vis aquæ flammam ad cúbitos quadraginta novem ascendentem restínguere sufficiébat ? Sed ubi flamma vehementer superferebátur, ibi plúrimus pœniténtiæ fons effúsus est, cùm illi dícerent : Quóniam justus es in ómnibus quæ feciſti nobis ; & peccávimus, & transgressi sumus, & iníquè égimus. Cùm fornácis flammas compréſſerit pœniténtia, tu dúbitas utrùm gehennæ ignem restínguere váleat ?

℟. Dómine. 270.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore ; Dicébat Jesus ad discípulos suos : Homo quidam erat dives, qui habébat villicum ; & hic diffamátus est apud illum quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 32. ad Sever. aliàs 12.

NUlla nobis occásio est beneficéntiæ unquàm procrastinandæ, cùm si voluntas nostra non absit, pauper in promptu sit. Commodémus ergò secúri nunc egéno, & in paupéribus suis Christo ; ut ex ejus abundatúra in iisdem glóriâ participáre possímus. Propterea enim Dóminus ipse prædmonet, dicens : Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Vides quómodò Omnípotens fáciat de nocte lucem, & de iniquitáte justítiam ? Ut cùm defecéritis, inquit, recípiant vos in tabernácula æterna. Seminémus ergò illis carnália, ut metámus ab illis spiritália. Labóret nunc de terrénis manus, ut tunc de cœléstibus ánima reficiátur. Spes præsens ædificet rem futúram. Faciámus istìc tecta, quæ nos illìc tegant. Pascátur istìc pauper, ubi me dívite eget ; ut me illìc pascat, ubi me egente saturábitur. Vidéte commèrcium spirítale ; & si potestis, negáte nos avaros, qui terram véndimus & tribútum, ut immunitátem regni cum æternitáte coemámus.

℟. Villicus diffamátus est apud dívitem quasi dissipásset bona ipsíus ; & ait illi : Quid hoc áudio de te ? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ ; jam enim non póteris villicáre. ℣. Judícium durissimum his qui præsunt, fiet. * Redde. *Luc. 16. Sap. 6.*

Digitized by Google

Serm. de Gazophylac. post Epist. 33. n. 6. & 7.

Lectio viij.

O Abundántia bonitátis Dei! vult fenerári ex iis quæ ipse largítus est: cupit débitor fieri donórum suórum, ut cum multa tibi ratióne tuam reddat usúram. Própera ígitur, frater, tàm úberem tibi obstríngere debitórem, ut & amícum te ex servo vocet; & in tuis terréstribus nummis te expertus fidélem, de suis cœléstibus thesauris dívitem fáciat. Ne trépides, ne cunctéris, ne parcas. Ésto violéntus Deo, rape regna cœlórum. Nam potúerat, dilectíssimi, Dóminus omnípotens æquè universos dívites fácere, ut nemo indigéret álterο: sed infinítæ bonitátis consílio fécit míserum, ut agnósceret misericordem. Matéria divitiárum tibi est fraterna paupertas, si intélligas super egénum & páuperem, nec tibi tantùm hábeas quod accepísti, quia ídeò & illíus partem tibi in hoc sæculo cóntulit Deus; ut tibi deberet quidquid de *suis* donis tuo voluntário affectu indigéntibus obtulísses, ac te vicíssim in æterna die de illíus parte ditáret.

℟. Ego vobis dico: * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis; ut cùm defecéritis, recípiant vos in æterna tabernácula. ℣. Eleemósyna facit invenire misericórdiam & vitam æternam: * Fácite, *Luc.* 16. *Tob.* 12.

n. 9. *Lectio ix.*

C Ave ipsum te tantúmmodò ames, si te amas, quia iniquitátis est ista diléctio; & qui díligit iniquitátem, odit, ut scriptum est, ánimam suam. Plenitúdo autem legis est diléctio próximi, quod omnis homo hómini est germanitáte natúræ. Parem ergò curam tui & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Christi, non tibi, sed áliis utília curando, ut tuí impénsiùs Deo cura sit. Vide enim quanto crímine te supérbia aut avarítia discernat ab eo cui te Deus ópere suo junxit. Réfice esurientem ánimam, & non timébis in die malo ab ira superventúra. Beátus enim, inquit, qui intélligit super egénum & páuperem: in die malo liberábit eum Dóminus. Operáre ígitur & éxcole hanc regiónem terræ tuæ, ut gérminet tibi frugem fértilem, plenam ádipe frumenti, magno cum fénore centésimum tibi fructum multiplicáti séminis afferentem. In hujus vel possessiónis vel negotiatiónis appetítum & stúdium sancta & salutáris est ava-

Digitized by Google

test enim pœniténtia & ignem extínguere ; potest & leónes cicuráre. Quòd si diffídas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & sóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt? Quanta vis aquæ flamm[illegible] ad cúbitos quadragint[illegible] vem ascendentem [illegible] guere sufficiébat ? [illegible] flamma vehement[illegible] ferebátur, ibi [illegible] pœniténtiæ fon[illegible] cùm illi díce[illegible] niam justus [illegible] quæ fecisti [illegible] cávimus, [illegible] mus, & [illegible] à Cùm [illegible] ut me compr[illegible] *Luc.* 16. tu dú[illegible] *tio.* igne [illegible] nobis, quæsu[illegible] [illegible] us, Dómine, sem[illegible] [illegible] ipíritum cogitandi quæ [illegible] ecta sunt, propítius & agendi; ut qui sine te esse non póssumus, secundùm te vívere valeámus ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudenter fecisset ; quia fílii hujus séculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 18.

ANno tértio Osée fílii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda.

tra non[illegible] prom[illegible] mus [illegible] ne[illegible]

[illegible] nomen [illegible] [illegible]ctan. In Dómin[illegible] Israël sperávit : [illegible] post eum non fuit [illegible] ei de cunctis régibus [illegible] sed neque in his qui [illegible] eum fuérunt : & [illegible] Dómino, & non [illegible] à vestígiis ejus, fe[illegible] mandáta ejus, quæ [illegible] céperat Dóminus Mó[illegible]

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

ANno quarto regis [illegible] chíæ, qui erat [illegible] séptimus Osée fílii E[illegible] gis Israël, ascendit S[illegible] nasar rex Assyriór[illegible] Samaríam, & oppu[illegible] eam, & cepit. Na[illegible] annos tres, anno [illegible] Ezechíæ, id est, [illegible] anno Osée regis Is[illegible] capta est Samaría [illegible] tránstulit rex Assyrió[illegible] Israël in Assyrios, c[illegible] cavitque eos in Hala [illegible] Habor flúviis Gozan [illegible] civitátibus Medórum ; [illegible]

R. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 19.

Factum est in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percussit ástris Assyriórum octoginta quinque mque dilúculò vidit ómnia iórum; & & rever- acherib rex As- , & mansit in nive. Cùmque adoráret in templo Nesroch deum suum, Adrámelech & Sáraſar fílii ejus percussérunt eum gládio, fugeruntque in terram Armeniórum; & regnávit Asarhaddon fílius ejus pro eo.

R. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isaías fílius Amos, Prophéta, dixitque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem suam ad parietem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine, memento, quæso, quómodò ambuláverim coram te in veritáte & in corde perfecto; & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et áhtequàm egredé-

rítia : nam talis cupíditas, quæ regnum cœleste merétur, & bonum perenne desíderat, radix bonórum est.

℟. Ignem ardentem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis : * Et † Qui reddit grátiam, in témpore casûs sui invéniet firmamentum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet : * Et qui. Glória Patri. † Qui. *Eccli.* 3. 2. *Cor.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Ait víllicus intrà se : Scio quid fáciam, ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas. *Luc.* 16.

Oratio.

LArgíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitandi quæ recta sunt, propítius & agendi; ut qui sine te esse non póssumus, secundùm te vívere valeámus ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudenter feciſſet ; quia fílii hujus séculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 18.

ANno tértio Osée fílii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. viginti quinque annórum erat, cùm regnáre cœpísset ; & viginti novem annis regnávit in Jerúsalem... Fecitque quod erat bonum coram Dómino, juxtà ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissípavit excelsa, & contrívit státuas, & succídit lucos, confregítque serpentem æneum quem fécerat Móyses ; siquidèm usque ad illud tempus fílii Israël adolébant ei incensum : vocavitque nomen ejus Nohestan. In Dómino Deo Israël sperávit : ítaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt : & adhæsit Dómino, & non recéssit à vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée fílii Ela regis Israël, ascendit Salmánasar rex Assyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israël, capta est Samaría ; & tránstulit rex Assyriórum Israël in Assyrios, collocavítque eos in Hala & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum ; quia

Digitized by Google

non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum ejus : ómnia quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt. Anno quarto-décimo regis Ezechíæ, ascendit Sennácherib rex Assyriórum ad universas civitátes Juda munítas, & cepit eas.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 19.

CUm accepísset Ezechías líteras de manu nuntiórum, & legísset eas, ascendit in domum Dómini, & expandit eas coram Dómino, & orávit in conspectu ejus, dicens : Dómine Deus Israël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ : tu fecísti cœlum & terram. Inclína aurem tuam, & audi ; áperi, Dómine, óculos tuos, & vide ; audi ómnia verba Sennácherib, qui misit ut exprobráret nobis Deum viventem. Verè, Dómine, dissipavérunt reges Assyriórum gentes, & terras ómnium ; & misérunt deos eórum in ignem : non enim erant dii, sed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide ; & perdidérunt eos. Nunc ígitur, Dómine Deus noster, salvos nos fac de manu ejus ; ut sciant ómnia regna terræ quia tu es Dóminus Deus solus.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 19.

FActum est in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percussit in castris Assyriórum centum octoginta quinque míllia. Cùmque dilúculò surrexíssent, vidit ómnia córpora mortuórum ; & recédens ábiit, & reversus est Sennácherib rex Assyriórum, & mansit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Nesroch deum suum, Adrámelech & Sáraſar fílii ejus percussérunt eum gládio, fugeruntque in terram Armeniórum ; & regnávit Asarhaddon fílius ejus pro eo.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem : & venit ad eum Isaías fílius Amos, Prophéta, dixitque ei : Hæc dicit Dóminus Deus : Præcipe dómui tuæ ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem suam ad parietem, & orávit Dóminum, dicens : Obsecro, Dómine, memento, quæso, quómodò ambuláverim coram te in veritáte & in corde perfecto ; & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequàm egredé-

rétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas; & ecce sanávi te: die tértio ascendes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem hanc; & prótegam urbem istam propter me, & propter David servum meum.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

DIxítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cùm attulíssent, & posuíssent super ulcus ejus, curátus est. Díxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, & quia ascensúrus sum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum à Dómino, quòd factúrus sit Dóminus sermónem quem locútus est: Vis ut ascendat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrorsùm decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías prophéta Dóminum, & reduxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrorsùm decem grádibus.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 20.

IN témpore illo misit Bérodach Báladan, filius Báladan, rex Babyloniórum, líteras & múnera ad Ezechíam: audíerat enim quòd ægrotássset Ezechías. Lætátus est autem in adventu eórum Ezechías, & ostendit eis domum arómatum, & aurum, & argentum, & pigmenta vária, unguenta quoque, & domum vasórum suórum, & ómnia quæ habére póterat in thesáuris suis. Non fuit quod non monstráret eis Ezechías in domo sua, & in omni potestáte sua.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

VEnit autem Isaías prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei: Quid dixérunt viri isti? aut undè venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longínqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille respóndit: Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías: Omnia quæcúmque sunt in domo mea, vidérunt: nihil est quod non monstráverim eis in thesáuris meis. Dixit ítaque Isaías Eze-

Digitized by Google

chíæ: Audi sermónem Dómini: Ecce dies vénient, & auferentur ómnia quæ sunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui usque in diem hanc, in Babylónem: non remanébit quidquam, ait Dóminus. Sed & de fíliis tuis qui egredientur ex te, quos generábis, tollentur, & erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Isaíam: Bonus sermo Dómini, quem locútus es: sit pax & véritas in diébus meis.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 22.

DCto annórum erat Josías cùm regnáre cœpísset; triginta & uno annis regnávit in Jerúsalem... Fecitque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo-décimo regis Josíæ, misit rex Saphan..... Scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam, sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo; deturque fabris per præpósitos domûs Dómini; qui & distríbuant eam his qui operantur in templo Dómini, ad instauranda sartatecta templi.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 22.

NArrávit Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacerdos. Quem cùm legísset Saphan coram rege, & audísset rex verba libri legis Dómini, scidit vestimenta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdóti, & Ahicam fílio Saphan, & Achobor fílio Micha, & Saphan scribæ, & Asaíæ servo regis, dicens: Ite, & consúlite Dóminum super me, & super pópulo, & super omni Juda, de verbis volúminis istíus quod inventum est: magna enim ira Dómini succensa est contra nos; quia non audiérunt patres nostri verba libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 23.

ASceníditque rex templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo, sacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo usque ad magnum; legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui inventus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum; & fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post

Digitized by Google

Dóminum, & custodírent præcepta ejus, & testimónia, & cæremónias, in omni corde & in tota ánima, & suscitárent verba fœderis hujus quæ scripta erant in libro illo; acquievitque pópulus pacto. Et præcépit rex Helcíæ Pontífici, & sacerdótibus secundi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérsæ milítiæ cœli: & combússit ea foris Jerúsalem in convalle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúsalem; & eos qui adolébant incénsum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim signis, & omni milítiæ cœli.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

ET contrívit státuas, & succídit lucos; replevitque loca eórum óssibus mortuórum: insúper & altáre quod erat in Bethel, & excélsum quod fécerat Jeróboam fílius Nabat, qui peccáre fecit Israël; & altáre illud, & excélsum destrúxit atque combússit & comminuit in púlverem, succenditque étiam lucum. Et conversus Josías vidit ibi sepúlcra quæ erant in monte: misítque, & tulit ossa de sepúlcris, & combússit ea super altáre, & pólluit illud juxta verbum Dómini, quod locútus est vir Dei, qui prædíxerat verba hæc. Et ait: Quod est títulus ille quem vídeo? Respónderuntque ei cives urbis illíus: Sepúlcrum hóminis Dei, qui venit de Juda, & prædíxit verba hæc quæ fecísti super altáre Bethel. Et ait: Dimíttite eum, nemo commóveat ossa ejus. Et intácta manserunt ossa illíus, cum óssibus Prophétæ qui vénerat de Samária.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24.

IN diébus (Jóakim) ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, & factus est ei Jóakim servus tribus annis: & rursùm rebellávit contra eum. Immisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon; & immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auferret eum coram se, propter peccáta Manasse univérsa

quæ fecit, & propter sánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúsalem cruóre innocéntium; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem sermónum Jóakim, & univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

DEcem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem. . . . Et fecit malum coram Dómino juxtà ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circumdata est urbs munitiónibus. Venitque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam. Egressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus; & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit indè omnes thesauros domûs Dómini, & thesauros domûs régiæ; & concídit univérsa vasa áurea quæ fécerat Sálomon rex Israël in templo Dómini juxtà verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & universos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem; & omnem artíficem & clusórem: nihilque relíctum est, excepto paupéribus pópuli terræ.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, séptem míllia, & artífices & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxitque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo; imposuítque nomen ejus Sedecíam. Vigésimum & primum annum ætátis habébat Sedecías, cùm regnáre cœpísset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem. . . . . Et fecit malum coram Dómino, juxtà ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie sua; recessítque Sedecías à rege Babylónis.

℟. Sit Dóminus. 268.

Digitized by Google

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 25.

FActum est anno nono regni (Sedecíæ,) mense décimo, décimâ die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque vallata, usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nonâ die mensis; prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrupta est cívitas; & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem.) Fugit ítaque Sedecías per viam quæ dúcit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planítie Jéricho; & omnes bellatóres qui erant cum eo, dispérsi sunt, & reliquérunt eum. Apprehénsum ergò regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha; qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus efódit, vinxitque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

[*Si fiat de Sabbato* R.R.R. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ VI.*]

Lectio ij.

MEnse quinto, séptimâ die mensis, ipse e annus nonus-décimus reg Babylónis, venit Nabu zardan princeps exércitus servus regis Babylónis, Jerúsalem: & succend domum Dómini, & d mum regis, & domos J rúsalem; omnemque d mum combússit igni. muros Jerúsalem in circú tu destrúxit omnis exér tus Chaldæórum, qui e cum príncipe milítum. liquam autem pópuli p tem quæ remánserat in vitáte, & pérfugas transfúgerant ad regem bylónis, & réliquum v gus tránstulit Nabuzard princeps milítiæ, & paupéribus terræ relíq vinitóres & agrícolas. lumnas autem æreas erant in templo Dómi & bases, & mare æreu quod erat in domo Dó ni, confregérunt Chald & transtulérunt æs om in Babylónem.

Lectio iij.

FActum est verò in a no trigésimo séptim transmigratiónis Jóach regis Juda, mense duo cimo, vigésimâ séptim die mensis, sublevávit Evi-mérodach rex Babylónis, anno quo regnáre cœperat,

Digitized by Google

caput Jóachin regis Juda de cárcere. Et locútus est ei benignè; & pósuit thronum ejus super thronum regum qui erant cum eo in Babylóne. Et mutávit vestes ejus quas habúerat in cárcere, & comedébat panem semper in conspéctu eius cunctis diébus vitæ suæ. Annónam quoque constítuit ei sine intermissióne, quæ & dabátur ei à rege per síngulos dies ómnibus diébus vitæ suæ.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sapiéntia insipiéntibus locúta est: Relinquite infántiam, & vívite, & ambuláte per vias prudéntiæ. *Prov.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IX. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 1.

PArábolæ Salomónis, fílii David, regis Israël: ad sciendam sapiéntiam & disciplínam; ad intelligenda verba prudéntiæ, & suscipiendam eruditiónem doctrínæ, justítiam, & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis astútia, adolescenti sciéntia & intellectus. Audiens sápiens sapiéntior erit; & intélligens gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam & interpretatiónem, verba sapiéntium & ænígmata eórum. Timor Dómini, princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ; ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo.

℟. Beátus homo qui invénit sapiéntiam: pretiósior est cunctis ópibus; * Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, modésta, plena misericórdiâ & frúctibus bonis. * Viæ ejus. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

FIli mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiescas eis. Si dixerint: Veni nobíscum; insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insontem frustrà: deglutiámus eum sicut infernus viventem, & integrum quasi descendentem in lacum: omnem pretiósam substántiam reperiémus; implébimus domos nostras spóliis: sortem mitte nobíscum; marsúpium unum sit ómnium nostrûm. Fili mi, ne ámbules cum eis; próhibe pedem tuum à sémitis eórum: pedes enim illórum ad malum currunt, & festínant ut effúndant sánguinem.

Digitized by Google

℟. Vanitátem & verba mendácia longè fac à me, { Dómine } : * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi ; tríbue tantùm víctui meo necessária. ℣. Qui volunt dívites fieri, íncidunt in desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio iij.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem suam ; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba sua, dicens : Usquequò, párvuli, dilígitis infántiam ? & stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient, & imprudentes odíbunt sciéntiam ? Convertímini ad correptiónem meam : en próferam vobis spíritum meum, & ostendam vobis verba mea. Quia vocávi, & renuístis ; extendi manum meam, & non fuit qui aspíceret : despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis : ego quoque in intéritu vestro ridébo ; & subsannábo, cùm vobis id quod timebátis, advénerit : cùm irrúerit repentína calámitas, & intéritus quasi tempestas ingrúerit ; quandò vénerit super vos tribulátio & angústia. Tunc invocábunt me, & non exáudiam : manè consúrgent & non invénient me.

℟. Finem loquendi p riter omnes audiámus : Deum time, & † Mandá ejus obsérva ; hoc est en omnis homo. ℣. Finis pr cepti est cáritas de co puro, & conscién tiâ bon & fide non fictâ. * Deum Glória Patri. † Mandát ejus. *Eccles.* 12. 1. *Tim.* 1

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustín Epíscopi, de Civitát Dei.

Lib. 17. *C.* 20. *Lectio iv.*

PRopheтasse Sálomon reperítur in suis libris, qui tres recepti sunt in auctoritátem canónicam, Provérbia, Ecclesiastes, & Cánticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Ecclesiásticus dícitur, propter elóquii nonnullam símilitúdinem, ut Salomónis dicantur, obtínuit consuetúdo : non autem esse ipsíus non dúbitant doctióres ; eos tamen in auctoritátem, máximè occidentális, antíquitùs recépit Eccléfia. Quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, pássio Christi apertíssimè prophetátur. Impii quippè interfectóres ejus commemorantur, dicentes : Circumveniámus justum, quóniam insuávis est nobis, &

Digitized by Google

contrárius eſt opéribus *noſtris* : & illium Dei ſe *nóminat*, & gloriátur patrem Deum ſe habére. In Eccleſiáſtico autem fides géntium futúra prædícitur iſto modo: Miserére noſtrî, dominátor Deus ómnium, & immitte timórem tuum ſuper omnes gentes, & agnoſcant te ſecundùm quòd & nos agnóvimus te, quia non eſt Deus præter te, Dómine. Hanc optandi & precandi ſpécie prophetíam per Jeſum Chriſtum vidémus implétam.

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur; ita ut ſint inexcuſábiles. * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio v.

IN tribus verò illis quos Salomónis eſſe conſtat, & Judæi canónicos habent, ut oſtendátur ad Chriſtum & Eccléſiam pertinére quod in eis ejúſmodi reperítur, operóſa diſputátio neceſſária eſt, quæ nos ultrà quàm oportet, ſi nunc adhibétur, extendit. Tamen quod in Provérbiis légitur viros ímpios dícere: Abſcondámus in terra virum juſtum injuſtè, abſorbeámus verò eum tanquàm inférnus viventem, & auferámus ejus memóriam de terra, poſſeſſiónem ejus pretiósam apprehendámus, non ita obſcúrum eſt, ut de Chriſto & poſſeſſióne ejus Eccléſia, ſine laboriósa expoſitióne non poſſit intélligi. Tale quippè áliquid étiam Dóminus ipſe Jeſus per Evangélicam parábolam oſtendit dixiſſe malos colónos: Hic eſt hæres; veníte, occidámus eum, & noſtra erit hæréditas.

℟. Dómine, ne adincreſcant ignorántiæ meæ, & multiplicentur delícta mea, & peccáta mea abundent, & íncidam in conſpectu adverſariórum meórum. * Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu illórum. ℣. Hùjuſcémodi Dómino noſtro non ſérviunt; ſed per dulces ſermónes & benedictiónes ſedúcunt corda innocéntium. * Dómine. *Eccli.* 23. *Rom.* 16.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur Eccleſiaſtes, ubi ait: Non eſt bonum hómini, niſi quòd manducábit & bibet; quid credibílius dícere intellígitur, quàm quod ad participatiónem menſæ hujus pértinet, quam Sacerdos ipſe mediátor teſtamenti novi éxhibet ſecundùm órdinem Melchíſedech de córpore & sánguine ſuo? Id

Digitized by Google

enim ſacrifícium ſucceſſit ómnibus illis ſacrifíciis véteris teſtamenti, quæ immolabantur in umbra futúri: propter quod étiam vocem illam in Pſalmo tricéſimo & nono ejuſdem Mediatóris per prophetíam loquentis agnóſcimus: Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, corpus autem perfeciſti mihi; quia pro illis ómnibus ſacrifíciis & oblatiónibus corpus ejus offertur, & participántibus miniſtrátur. Nam iſtum Eccleſiaſten, in hac ſenténtia manducandi & bibendi, quam ſæpè répetit plurimúmque commendat, non ſápere carnális épulas voluptátis, ſatis illud oſtendit, ubi ait: Mélius eſt ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò Cánticum Canticórum ſpiritális quædam ſanctárum eſt voluptas méntium in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod eſt Chriſtus & Eccléſia. Sed hæc voluptas allegóricis tegmínibus involúta eſt, ut deſiderétur ardéntiùs.

℟. Oculi Dómini multò plus lucidióres ſunt ſuper ſolem, circumſpicientes omnes vias hóminum, & hóminum corda intuentes in abſcónditas partes: * Dómino enim Deo, ántequàm crearentur, ómnia ſunt ágnita. ℣. Non eſt ulla creatúra invisíbilis in conſpectu ejus: ómnia autem nuda & aperta ſunt óculis ejus: * Dómino Glória Patri. * Dómino *Eccli.* 23. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem, flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognoviſſes & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

39. *in Evang. hab. in Baſilica Conſtantiniana.*

QUia everſam jam Jerúſalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus introrsùs áliquam ſimilitúdinem trahere; atque ex everſis ædifíciis parietum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem, flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognoviſſes & tu. Hoc ſemèl egit, cùm perditúram civitátem eſſe nuntiávit. Hoc quotídiè Redemptor noſter per electos ſuos ágere nullátenùs ceſſat, cùm quoſdam ex bona vita ad mores réprobos perveníſſe conſíderat. Plangit enim eos qui néſciunt cur

Digitized by Google

plangantur ; quia , juxtà *Salomónis* verba , lætantur cùm malè fécerint , & exultant in rebus péſſimis. *Qui* ſi damnatiónem ſuam quæ eis imminet , agnoviſſent , ſemetipſos cum lácrymis electórum plángerent.

℟. Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem , videns civitátem , flevit ſuper illam , dicens : * Si cognoviſſes & tu , & quidèm in hac die tua , quæ ad pacem tibi ! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. ℣. Si in via Dei ambulaſſes , habitaſſes útiquè in pace ſempiterna. * Si cognoviſſes. *Luc.* 19. *Baruch* 3.

Lectio viij.

BEnè autem peritúræ ánimæ ſenténtia quæ ſubditur , cónvenit : Et quidèm in hac die tua , quæ ad pacem tibi ; nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Suam hìc diem habet ánima perverſa , quæ tranſitório gaudet in témpore. Cui ea quæ adſunt , ad pacem ſunt ; quia dùm ex rebus temporálibus lætátur , dum honóribus extóllitur , dùm in carnis voluptáte reſólvitur , dùm nullâ ventúræ pœnæ formídine terrétur , pacem habet in die ſua , quæ grave damnatiónis ſuæ ſcándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligenda eſt , ubi juſti lætabuntur : & cuncta quæ modò ei ad pacem ſunt , tunc in amaritúdinem rixæ vertentur ; quia rixári ſecum incípiet , cur damnatiónem quam pátitur , non expávit ; cur à proſpiciendis malis ſequéntibus óculos mentis clauſit.

℟. Vénient dies in te ; & circúmdabunt te inimíci tui vallo , * Et circúmdabunt te , & coanguſtábunt te úndiquè. ℣. Jáciam contrà te ággerem , & munimenta ponam in obſidiónem tuam ; humiliáberis : eritque repentè confeſtim. * Et. *Luc.* 19. *Iſ.* 29.

Lectio ix.

UNdè ei dícitur : Nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Perverſa quippè ánima rebus præſéntibus dédita , in terrénis voluptátibus reſolúta , abſcondit ſibi mala ſequéntia ; quia prævidére futúra réfugit , quæ præſentem lætítiam perturbant : dùmque in præſentis vitæ oblectatiónibus ſe déferit , quid áliud quàm clauſis óculis ad ignem vadit ? Undè benè ſcriptum eſt : In die bonórum ne ímmemor ſis malórum. Et indè per Paulum dícitur : Qui gaudent , tanquàm non gaudentes ſint. Quia , & ſi qua eſt præſentis témporis , ita eſt agenda lætítia , ut nunquàm amaritúdo ſequentis

Digitized by Google

judícii recédat à memória: quátenùs dùm mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfígitur, quantùm nunc præsens lætítia, tantùm pòst ira súbsequens temperétur.

℟. Ad terram prosternent te, & fílios tuos qui in te sunt; * Et non relínquent in te lápidem super lápidem, eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúsalem in prælium; & capiétur cívitas, & vastabuntur domus. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 19. *Zach.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cœpit Jesus ejícere vendentes in templo, & ementes, dicens illis: Scriptum est quia domus mea domus oratiónis est; vos autem fecístis illam spéluncam latrónum. *Luc.* 19.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: & ut peténtibus desiderata concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erat Jesus docens quotídié in templo, & non inveniébant quid fácerent illi: omnis enim pópulus súspensus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

FERIA SECUNDA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 3.

FIli mi, ne oblivíscáris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Misericórdia & véritas te non déserant: circumda eas gútturi tuo, & descríbe in tábulis cordis tui; & invénies grátiam & disciplínam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetipsum. Time Deum, & recéde à malo.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei; & implebuntur hórrea tua saturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Disciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias, cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit; & quasi pater in filio cómplacet sibi. Beátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & purissimi

Digitized by Google

fructus ejus. Pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 5.

Fili mi, attende ad sapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam; ut custódias cogitatiónes, & disciplínam ...ia tua conservent. Ne ...endas falláciæ mulíeris: ...us enim distillans lábia ...retrícis, & nitídius óleo ...tur ejus; novíssima au... illíus amára quasi ab...thium, & acúta quasi ...dius biceps. Pedes ejus ...scendunt in mortem, & ...ínferos gressus illíus pé...trant. Per sémitam vitæ ...n ámbulant; vagi sunt ...essus ejus, & investigábi...s. Nunc ergò, fili mi, ...udi me, & ne recédas à ...rbis oris mei. Longè fac ...ea viam tuam, & ne ap...ropinques fóribus domûs ...us. Ne des aliénis honó...em tuum, & annos tuos ...rudéli; ne fortè impleantur extránei víribus tuis, & labóres tui sint in domo aliéna; & gemas in novíssimis, quandò consúmpseris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: Cur detestátus sum disciplínam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magistris non inclinávi aurem meam?

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 6.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & disce sapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æstáte cibum sibi, & cóngregat in messe quod cómedat. Usquequò, piger, dórmies? quandò consurges è somno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónseres manus ut dórmias; & véniet tibi quasi viátor egestas, & paupéries quasi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons messis tua, & egestas longè fúgiet à te.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

HOmo apóstata, vir inútilis, gráditur ore perverso, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia séminat. Huic extemplò véniet perdítio sua, & súbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex sunt quæ odit Dóminus, & séptimum detestátur ánima ejus: Oculos sublímes, linguam mendácem, manus effundentes innóxium sánguinem, cor máchinans cogitatiónes péssimas, pe-

Digitized by Google

des velóces ad currendum in malum, proferentem mendácia teſtem fallácem, & eum qui ſéminat inter fratres diſcórdias.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 8.

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis interſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſúpérbiam, & viam pravam, & os bilingue deteſtor. Meum eſt consílium, & æquitas; mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decernunt: per me príncipes ímperant, & potentes decernunt juſtíriam. Ego diligentes me díligo; & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 10.

FIlius sápiens lætíficat patrem; fílius verò ſtultus mœſtítia eſt matris ſuæ. Nihil próderunt theſáuri impietátis: juſtítia verò liberábit à morte. Non affliget Dóminus fame ánimam juſti, & insídias impiórum ſubvertet. Egeſtátem operáta eſt manus remiſſa; manus autem fórtium divítias parat. Qui níſtitur mendáciis, hic paſcit ventos; idem autem ipſe ſequitur aves volantes. Qui cóngregat in meſſe, fílius ſápiens eſt; qui autem ſtertit æſtáte, fílius confuſiónis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini ſuper caput juſti: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum láudibus; & nomen impiórum putreſcet. Sápiens corde præcepta ſúſcipit: ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimpliciter, ámbulat confidenter: qui autem deprávat vias ſuas, manifeſtus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem; & ſtultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os juſti; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium ſúſcitat rixas, & univerſa delicta óperit cáritas.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

IN lábiis ſapientis invenítur ſapiéntia, & virga in dorſo ejus qui índiget corde. Sapientes abſcondunt ſciéntiam: os autem ſtulti confuſióni próximum eſt. Subſtántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egeſtas eórum. Opus juſti ad vitam; fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ, cuſtodienti diſciplínam: qui autem increpatiónes relinquit, errat. Abſcondunt ódium lábia mendácia: qui profert contuméliam, insípiens eſt. In multilo-

Digitized by Google

lo non déerit peccátum : i autem moderátur lá- a ſua , prudentíſſimus : Argentum electum , gua juſti ; cor autem piórum pro níhilo. Lá- , juſti erúdiunt plúri- s : qui autem indocti t , in cordis egeſtáte rientur.

. Finem loquendi. 304.

RIA QUINTA.

Parábolis Salomónis.

ectio j. Cap. 11.

Tatéra dolóſa , abo- minátio eſt apud Dó- minum ; & pondus um , voluntas ejus. fúerit ſupérbia , ibi & contumélia : ubi m eſt humílitas , ibi ſapiéntia. Simplícitas rum díriget eos ; & lantátio perverſórum ábit illos. Non próde- t divítiæ in die ultió- juſtítia autem liberá- morte. Juſtítia ſím- díriget viam ejus, impietáte ſua córi- ímpius. Juſtítia rectó- liberábit eos : & in ídiis ſuis capientur iní- . Mórtuo hómine ím- o , nulla erit ultrà ſpes; expectátio ſollicitórum ribit. Juſtus de angúſtia berátus eſt ; & tradétur pius pro eo.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij. Cap. 14.

St via quæ vidétur hó- mini juſta ; noviſſima tem ejus dedúcunt ad mortem. Riſus dolóre miſcébitur , & extréma gáudii luctus óccupat. Viis ſuis replébitur ſtultus , & ſuper eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : aſtútus conſíderat greſſus ſuos. Fílio dolóſo nihil erit boni ; ſervo autem ſapienti próſperi erunt actus , & dirigétur via ejus. Sápiens timet , & declínat à malo : ſtultus tránſilit , & confídit. Impátiens operábitur ſtultítiam ; & vir verſútus odióſus eſt.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 14. & 15.

QUi calumniátur egentem , éxprobrat factóri ejus : honórat autem eum , qui miſerétur páuperis. In malítia ſua expellétur ímpius ; ſperat autem juſtus in morte ſua. In corde prudentis requieſcit ſapiéntia , & indoctos quoſque erúdiet. Juſtítia élevat gentem ; míſeros autem facit pópulos peccátum. Acceptus eſt regi miniſter intélligens : iracúndiam ejus inútilis ſuſtinébit. Reſpónſio mollis frangit iram : ſermo durus ſúſcitat furórem. Lingua ſapiéntium ornat ſciéntiam : os fatuórum ebullit ſtultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplantur bonos & malos. Lingua placábilis , lignum vitæ ; quæ autem immo-

Digitized by Google

derata est, cónteret spíritum.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 16.

HOminis est ánimam præparáre; & Dómini, gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spirítuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigentur cogitatiónes tuæ. Universa propter semetipsum operátus est Dóminus; ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans; étiam si manus ad manum fúerit, non est innocens. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam; accepta est autem apud Deum magis quàm immoláre hóstias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convertet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 16. & 17.

HOmo perversus súscitat lites; & verbósus séparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum suum, & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia sua pérficit malum. Coróna dignitáti senectus, quæ in viis justítiæ reperiétur. Mélior est pátiens viro forti; & qui dominátur ánimo suo, est pugnatóre úrbium. Sortes mittuntur in sinum, sed à Dómino temperantur. Mélior est buccella sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur fíliis stultis, & inter fratres hæreditátem dívidet. Sicut igne probátur argentum, & aurum camíno; ita corda proba Dóminus.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 18.

OCcasiónes quærit qui vult recédere ab amico: omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit stultus verba prudéntiæ nisi ea díxeris quæ versántur in corde ejus. Impius cùm in profundum véneri peccatórum, contemnit; sed séquitur eum ignomínia & opprobrium. Aqua profunda verba ex ore viri & torrens redundans fons sapiéntiæ. Accípere personam ímpii non est bonum, ut declines à veritáte judícii. Lábia stulti miscent se rixis, & os ejus júrgia próvocat. Os stulti contrítio ejus, & lábia ipsíus ruína ánimæ ejus. Verba bilinguis quasi simplícia, & ipsa pervéniunt

Digitized by Google

...unt usque ad interióra ...tris.

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio. j. Cap. 22.

PRovérbium est: Adolescens juxtà viam suam; étiam cùm ...úerit, non recédet ab ... Dives paupéribus ím...at; & qui áccipit mú...m, servus est feneran... Qui séminat iniquitá...n, metet mala; & virga ... suæ consummábitur. ...i pronus est ad miseri...rdiam, benedicétur; de ...nibus enim suis dedit ...uperi. Victóriam & ho...em acquíret qui dat mú...; ánimam autem au... accipiéntium. Éjice ...isórem, & exíbit cum ... júrgium; cessabuntque ...sæ & contuméliæ. Qui ...git cordis mundítiam, ...pter grátiam labiórum ...rum, habébit amícum ...m. Oculi Dómini cus...iunt sciéntiam; & sup...ntantur verba iníqui. ...cit piger: Leo est foris; ... médio plateárum occi...ndus sum. Fóvea pro...nda os aliénæ: cui irá...s est Dóminus, íncidet ... eam. Stultítia colligáta ...t in corde púeri; & virga ...sciplínæ fugábit eam.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij. Cap. 26. & 27.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui volvit lápidem, revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem; & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in crástinum, ignórans quid superventúra páriat dies. Laudet te aliénus, & non os tuum; extráneus, & non lábia tua. Grave est saxum, & onerósa aréna; sed ira stulti utróque grávior. Ira non habet misericórdiam, nec erumpens furor: & ímpetum concitáti ferre quis póterit? Mélior est manifesta corréptio, quàm amor abscónditus. Melióra sunt vúlnera diligentis, quàm fraudulenta óscula odientis. Anima saturáta calcábit favum; & ánima esúriens étiam amárum pro dulci sumet.

Lectio iij. Cap. 29.

ERudi fílium tuum, & refrigerábit te, & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophetía defécerit, dissipábitur pópulus: qui verò custódit legem, beátus est. Servus verbis non potest erudíri; quia quod dicis intélligit, & respondére contemnit. Vidisti hóminem velócem ad loquendum? stultítia magis speranda est quàm illíus corréptio. Qui delicátè à puerítia nutrit servũ suum, pósteà séntiet eum contu-

mácem. Vir iracundus prόvocat rixas ; & qui ad indignandum fácilis eſt , erit ad peccandum proclívior. Superbum ſequitur humílitas ; & húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. Qui cum fure partícipat , odit ánimam ſuam ; adjurantem audit , & non índicat. Qui timet hóminem , citò córruet : qui ſperat in Dómino , ſublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis , & judícium à Dómino egréditur ſingulórum. Abominantur juſti virum ímpium ; & abominantur ímpii eos qui in recta ſunt via. Verbum cuſtódiens fílius , extra perditiónem erit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Cùm eſſet ſapientíſſimus Eccleſiaſtes , dócuit pópulum , & conſcripſit ſermónes rectíſſimos , ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

DOMINICA X.
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Eccleſiaſtæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Eccleſiaſtæ , fílii David , regis Jerúſalem. Vánitas vanitátum , dixit Eccleſiaſtes : vánitas vanitátum , & ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univerſo labóre ſuo , quo labórat ſub ſole ? Generátio præterit , & generátio ádvenit ; terra autem in ætérnum ſtat. Oritur ſol , & óccidit , & ad locum ſuum revértitur ; ibíque renáſcens gyrat per meridiem , & flectitur ad aquilónem. Luſtrans univerſa in circúitu pergit ſpíritus , & in círculos ſuos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare , & mare non redundat : ad locum undè éxeunt flúmina revertuntur , ut ſterùm fluant.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

CUnctæ res difficiles : non poteſt eas homo explicáre ſermóne. Non ſaturátur óculus viſu ; nec auris audítu implétur. Quid eſt quod fuit ? ipſum quod futúrum eſt. Quid eſt quod factum eſt ? ipſum quod faciendum eſt. Nihil ſub ſole novum , nec valet quiſquam dícere : Ecce hoc recens eſt ; jam enim præceſſit in ſéculis quæ fuérunt ante nos. Non eſt priórum memória ; ſed nec eórum quidèm quæ pósteà futúra ſunt , erit recordátio apud eos qui futúri ſunt in novíſſimo.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

EGo Eccleſiaſtes fui rex Iſraël in Jerúſalem : & propósui in ánimo meo quærere & inveſtigáre ſapienter de ómnibus quæ

Digitized by Google

fuint sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus filiis hóminum, ut occuparentur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, & ecce universa vánitas & afflictio spíritûs. Perversi difficilè corriguntur, & stultórum infinitus est número. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum; & præcessi omnes sapiéntiâ, qui fuérunt ante me in Jerúsalem; & mens mea contemplàta est multa sapienter, & dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, erroresque & stultítiam; & agnóvi quòd in his quoque esset labor & afflíctio spíritûs; eò quòd in multa sapiéntia multa sit indignátio; & qui addit sciéntiam, addit & labórem.

℟. Finem loquendi. 304.

INII. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Serm. 2. contra Concubin. Tom. 4. edit. Paris. 1621.

Lectio iv.

SAlomon, cùm seculárium rerum concupiscéntiâ tenerétur, magnas eas & admirandas putábat, multùmque in eis labóris & sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificando domos, copiósum coacervando aurum, congregando cantórum choros, vária genera ministrórum mensæ & popínæ, quærendo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátiâ, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam sectando. At ubi indè ad se reversus, & quasi ex umbrósa quadam abyssо ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit; tunc sublímem illam, & cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hâc sublimiórem, si voluéritis, efferétis sententiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantisper à mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio v.

QUamvis autem à Salomóne séculis superióribus non tàm multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen, & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit quàm viles & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus exercémur palæstris: & quid áliud, quàm quòd, sicut supernæ Virtútes intellectuáles & incorpóreæ illæ, vitam instituere jubémur?

Digitized by Google

℟. Dómine, 305.

Lectio vj.

ITaque licèt parva voluptas sit, opponátur ei vermis perpétuus, ténebræ exteriores, ignis inextinguíbilis, tribulátio, angústia, frídor déntium, víncula insolubília. Hæc sicut in tábula proponámus ante óculos, resiliamusque à pernicióso graviſſimóque morbo; ut cum fulgéntibus corónis hinc migrémus, & posſímus líbero ore ad Christum dícere: Propter te & glóriam tuam, & familiaritátes contémpſimus, & voluptáti imperávimus, & ánimam noſtram afflíximus, & electis amícis te, amoremque tui rebus ómnibus præpoſúimus. Sic enim lucrábimur noſmetipſos, lucrábimur eos qui ſcandalizantur, & cum ipſis Martyribus collocábimur, primóque in órdine eórum qui hoc máximo certámine vicérunt, & fórtiter cruciátus tulérunt.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad quoſdam qui in ſe confidébant tanquàm juſti, & aſpernabantur céteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut oráret, unus Phariſæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. 2. in Pſ. 31. n. 10.

QUi vult fortis eſſe, velut præſúmens de ſe, & jactans mérita ſua, qualiacumque illa ſint, erit símilis Phariſæo illi, qui quod à Deo ſe dicébat accepiſſe, ſuperbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Atténdite, fratres mei, quale genus ſupérbiæ commendet Deus: verè quale poteſt ſubintráre juſto hómini, quale poteſt ſubrépere étiam bonæ ſpei viro. Grátias tibi, dicébat. Ergò cùm dicébat, Grátias tibi, fatebátur ab illo ſe accepiſſe quod habébat. Quid enim habes quod non accepiſti? Ergò, Grátias tibi ago, dixit: Grátias tibi ago, quia non ſum ſicut céteri hómines, raptóres, injuſti, adúlteri, ſicut & Publicánus iſte. Undè ergò ſuperbus? Non quia de bonis ſuis Deo grátias agébat, ſed quia ſuper álterum ſe de ipſis bonis extollébat.

℟. Múnera prava non ſuſcípiet Deus, quóniam * Dóminus judex eſt, & non eſt apud illum glória perſónæ. Qui adórat Deum, in oblectatióne ſuſcipiétur, & deprecátio illíus uſque ad nubes propinquábit. ℣. Duo hómines aſcendérunt

ut orárent,
& alter
Dóminus.

iij.

am
si-

...us
...idem in
...ærética
...qui
...atten-
...tes quasi
totum mundum,
enim hæréticí in
...cis & in parte sunt)
...rent se quod in ipsis
...inserit quod de toto
...ndo perierit; ibi státim
...ait Dóminus, Putas
...iens Fílius hóminis in-
...ner fidem in terra? subi-
...it Evangelísta: Dixit
...em & ad quosdam qui
...justi videbántur & sper-
...ant céteros, símilitúdi-
...hanc: Quidam Phari-
...& Publícanus vené-
...in templum oráre; &
...era quæ nostis.
...Non habébit fucceſſus
...us corde; & peccátor
...ad peccándum.* Sy-
...superbórum non
...nitas; frutex enim
...ti radicábitur in illis,
...intelligétur. ℣. Pha-
...is stans, hæc apud se
...bat: Deus, grátias ago
..., quia non sum sicut
céteri hóminum. * Syna-
góga. *Eccli.* 3. *Luc.* 18.

Lectio ix.

PHarisæus ergò ille dicébat: Grátias tibi ago. Sed undè superbus? Quia spernébat céteros. Undè probas? In ipsis verbis. Quómodò? Pharisæus, inquit, ille contempsit de longè stantem, cui Deus confitenti propinquábat. Publicánus, inquit, de longínquo stabat; sed Deus ad illum de longínquo non stabat. Quarè Deus ab illo de longínquo non stabat? Quia álio loco dícitur: Propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor. Vidéte si Publicánus iste obtríverat cor; & ibi vidébitis quia propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longínquo stabat, & néque volébat ad cœlum óculos suos leváre, sed percutiébat pectus suum. Túnsio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? Deus, propítius esto mihi peccatóri. Et quid sententiæ Dóminus? Amen dico vobis, descendit justificátus de templo Publicánus ille magis quàm ille Pharisæus.

℟. Publicánus à longè stans, nolébat nec óculos ad cœlum leváre: * Dico vobis, † Descendit hic in domum suam justificátus. ℣. Orátio humiliántis se non discédet, donec Altíssimus aspíciat; & Dóminus

non elongábit. * Dico vobis. Glória Patri. † Defecerunt. *Luc.* 18. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Publicánus percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18.

Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam, parcendo máximè & miserando, manifestas: multíplica super nos misericórdiam tuam, ut ad tua promíssa currentes, cœlestium bonórum fácias esse consortes: Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Omnis qui se exaltat, humiliábitur: & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 2.

SUpergréssus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúsalem. Sapiéntia quoque persevérávit mecum: & ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si uterer labóre meo. Cùmque me convertíssem ad universa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole. Transívi ad contemplandam sapiéntiam, erroresque & stultítiam. Quid est, inquam, homo, ut sequi possit Regem factórem suum? Et vidi quòd tantùm præcéderet sapiéntia stultítiam, quantùm differt lux à ténebris.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 3.

QUid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendantur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus est Deus ab initio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius, nisi lætári & fácere bene in vita sua. Omnis enim homo qui cómedit & bibit, & videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est. Didici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, perseverent in perpétuum: non póssumus eis quidquam áddere nec auferre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum permanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt; & Deus instaurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, & in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

Digitized by Google

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ ſub ſole geruntur, & lácrymas innocéntium, & néminem conſolatórem; nec poſſe reſiſtere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio deſtitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm viventes; & feliciórem utróque judicávi, qui necdùm natus eſt, nec vidit mala quæ ſub ſole fiunt. Rursùm contemplátus ſum omnes labóres hóminum, & indúſtrias animadverti patére invídiæ próximi; & in hoc ergò vánitas, & cura ſupérflua eſt.

℟. Finem. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio j. Cap. 4. & 5.

CUſtódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, & appropínqua ut áudias. Multò enim mélior eſt obediéntia, quàm ſtultórum victimæ, qui néſciunt quid fáciunt mali. Ne témerè quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferendum ſermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram; ídcircò ſint pauci ſermónes tui. Multas curas ſequuntur ſómnia, & in multis ſermónibus inveniétur ſtultítia. Si quid vovíſti Deo, ne moréris réddere; díſplicet enim ei infidélis & ſtulta promíſſio; ſed quodcumque vóveris, redde; multóque mélius eſt non vovére, quàm poſt votum promíſſa non réddere.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

UBi multa ſunt ſómnia, plúrimæ ſunt vanitátes, & ſermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violenta judícia, & ſubverti juſtítiam in província, non miréris ſuper hoc negótio; quia excélſior excélſior eſt álius, & ſuper hos quoque eminentióres ſunt álii, & inſuper univerſæ terræ rex ímperat ſervienti. Avárus non implébitur pecúniâ; & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergò vánitas. Ubi multæ ſunt opes, multi & qui cómedunt eas: & quid prodeſt poſſeſſóri, niſi quòd cernit divítias óculis ſuis? Dulcis eſt ſomnus operanti, ſive parùm, ſive multùm cómedat: ſatúritas autem dívitis non ſinit eum dormíre.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 6.

ESt & áliud malum quod vidi ſub ſole, & quidèm frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem, & nihil deeſt ánimæ ſuæ ex ómnibus quæ deſíderat: nec tríbuit ei

Digitized by Google

ɔteſtátem Deus, ut có-
edat ex eo; ſed homo
ttráneus vorábit illud.
ſoc vánitas & miſéria
agna eſt. Si genúerit quíſ-
iam centum líberos, &
ſxerit multos annos, &
lures dies ætátis habúerit,
t ánima illíus non utátur
onis ſubſtántiæ ſuæ, ſe-
ulturâque cáreat; de hoc
go pronúntio quòd mélior
lo ſit abortívus. Fruſtrà
nim venit, & pergit ad
énebras, & oblivióne de-
ébitur nomen ejus. Non
idit ſolem, neque cognó-
it diſtántiam boni & mali.
Etiamſi duóbus míllibus
nnis víxerit, & non fúerit
ɔerfrúitus bonis: nonnè ad
num locum próperant óm-
ia? Omnis labor hóminis
n ore ejus; ſed ánima ejus
non implébitur.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio j. Cap. 7.

QUid neceſſe eſt hómini majóra ſe quærere, cùm ignóret quid condúcat ſibi in vita ſua, número diérum peregrinatiónis ſuæ, & témpore quòd velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre quid poſt eum futúrum ſub ſole ſit? Mélius eſt nomen bonum quàm unguenta pretióſa, & dies mortis die nativitátis. Mélius eſt ire ad domum luctûs quàm ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cogitat quid futúrum ſit. Melior eſt ira riſu; quia per triſtítiam vultûs corrígitur ánimus delinquentis. Cor ſapiéntium ubi triſtítia & cor ſtultórum ubi lætitia. Mélius eſt à ſapiénte córripi, quàm ſtultórum adulatióne décipi; quia ſicut ſónitus ſpinárum ardentium ſub olla, ſic riſus ſtulti: ſed & hoc vánitas. Calúmnia conturbat ſapiéntem, & perdet robur cordis illíus.

℟. Beátus homo. 306.

Lectio ij.

MÉlior eſt finis orationis, quàm principium: mélior eſt pátiens arrogante. Ne ſis velox ad iraſcendum; quia ira in ſinu ſtulti requieſcit. Ne dicas: Quid putas causæ eſt quòd prióra témpora melióra fuére quàm nunc ſunt? Stulta enim eſt hujuſcémodi interrogátio. Melior eſt ſapiéntia cum divítiis, & magis prodeſt vidéntibus ſolem. Sicut enim protégit ſapiéntia, ſic protegit pecúnia. Hoc autem plùs habet erudítio & ſapiéntia, quòd vitam tribuunt poſſeſſóri ſuo. Considera ópera Dei, quia nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit. In die bonis fruére bonis, & malo diem præcave; ſicut enim

Digitized by Google

hanc, sic & illam fecit Deus, ut non invéniat homo contrà eum justas querimónias.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

NOli esse justus multùm; neque plùs sápias quàm necessé est; ne stupescas. Ne ímpiè agas multùm; & noli esse stultus, ne moriáris in témpore non tuo. Bonum est sustentáre justum: sed ab illo ne súbtrahas manum tuam; quia qui timet Deum, nihil négligit. Sapiéntia confortávit sapientem super decem príncipes civitátis. Non est enim homo justus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis sermónibus qui dicuntur, ne accómmodes cor tuum; ne fortè áudias servum tuum maledicentem tibi: scit enim consciéntia tua quia & tu crebrò maledixisti alios.

℟. Finem. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 8.

DEdi cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt sub sole. Interdùm dominátur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepultos; qui etiam cùm adhuc víverent, in loco sancto erant, & laudabantur in civitáte quasi justórum óperum: sed & hoc vánitas est. Étenim quia non profertur citò contrà malos senténtia, absque timóre ullo fílii hóminum pérpetrant mala. Attamen peccátor ex eo quòd céntiès facit malum, & per patiéntiam sustentátur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui verentur fáciem ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongentur dies ejus; sed quasi umbra tránseant, qui non timent fáciem Dómini. Est & ália vánitas, quæ fit super terram. Sunt justi quibus mala provéniunt, quasi ópera égerint impiórum; & sunt ímpii qui ita secúri sunt, quasi justórum facta hábeant. Sed & hoc vaníssimum júdico.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij. Cap. 9.

OMnia hæc tractávi in corde meo, ut curiósè intellígerem. Sunt justi atque sapientes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen nescit homo utrùm amóre an ódio dignus sit; sed ómnia in futúrum servantur incerta, eò quòd universa æquè evéniant justo & ímpio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti víctimas, & sacrifícia contemnenti. Sicut bonus, sic & peccátor: ut perjúrus, ita & ille qui verum déjerat. Hoc est péssimum inter ómnia quæ sub sole

fiunt, quia eádem cunctis evéniunt. Unde & corda filiórum hóminum implentur malítiâ & contemptu in vita sua, & post hæc ad ínferos deducentur. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

HAnc quoque sub sole vidi sapiéntiam, & probávi máximam. Cívitas parva, & pauci in ea viri: venit contra eam rex magnus, & vallávit eam, extruxítque munitiónes per gyrum, & perfecta est obsídio. Inventúsque est in ea vir pauper & sápiens, & liberávit urbem per sapiéntiam suam, & nullus deinceps recordátus est hóminis illíus páuperis. Et dicébam ego meliórem esse sapiéntiam fortitúdine. Quómodo ergò sapiéntia pauperis contempta est, & verba ejus non sunt audíta? Verba sapiéntium audiuntur in silléntio, plusquàm clamor príncipis inter stultos. Mélior est sapiéntia quàm arma béllica: & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 10.

COr sapientis in déxtera ejus, & cor stulti in sinístra illíus. Sed & in via stultus ambulans, cùm insípiens sit, omnes stultum æstímat. Si spíritus potestátem habentis ascéndat super te, locum tuum ne dimíseris: quia curáre fáciet cessáre peccáta maxima. Est malum quod vidi sub sole, quasi errórem egrédiens à fácie príncipis: pósitum stultum in dignitáte sublími, & dívites sedére deorsum. Vidi servos in equis, príncipes ambulantes super terram quasi servos.

℟. Beátus homo. 307.

Lectio ij.

QUi fodit fóveam, cidet in eam; & dissípat sepem, mordébit eum cóluber. Qui transfert lápides, afflígetur in eis; & qui scindit ligna, vulnerábitur ab eis. Si retúsum fúerit ferrum, & hoc non ut prius, sed hebetátum fúerit, multo labóre exacuétur; & post industríam sequétur sapiéntia. Si mórdeat serpens in silléntio, nihil eo minus habet qui occúltè détrahit. Verba oris sapientis grátia: & lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Initium verbórum ejus stultitia, & novíssimum oris illíus error péssimus. Stultus verba multíplicat: homo nórat homo quid ante se fúerit; & quid post se fu

Digitized by Google

tarum sit, quis ei póterit indicáre?

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

VÆ tibi, terra, cujus rex puer est, & cujus príncipes manè cómedunt. Beáta terra, cujus rex nóbilis est, & cujus príncipes vescuntur in témpore suo ad reficiendum, & non ad luxúriam. In pigrítiis humiliábitur contigtio, & in infirmitáte ánuum perstillábit domus. In risum fáciunt panem & vinum, ut epuntur viventes; & pecúniæ obédiunt ómnia. In cogitatióne tua Regi ne detrahas, & in secréto cubículi tui ne maledíxeris diviti; quia & aves cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas, annuntíabit senténtiam.

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 11.

MItte panem tuum super transeuntes aquas; quia post tempora multa invénies illum. Da partem septem, nec non & octo: quia ignóras quid futúrum sit mali super terram. Si repletæ fúerint nubes, imbrem super terram effundent. Si cecíderit lignum ad austrum, aut ad aquilónem, in quocumque loco cecíderit, ibi erit. Qui observat ventum, non séminat: & qui consíderat nubes, nunquàm metet. Quómodò ignóras quæ sit via spíritûs, & quâ ratióne compingantur ossa in ventre prægnantis; sic nescis ópera Dei, qui fabricátor est ómnium. Manè sémina semen tuum, & vésperè ne cesset manus tua; quia nescis quid magis oriátur, hoc aut illud: & si utrumque simul, mélius erit.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij. Cap. 12.

MEmento Creatóris tui in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stellæ, & revertantur nubes post plúviam; quandò commovebuntur custódes domûs, & nutábunt viri fortíssimi, & otiósæ erunt molentes in minúto número, & tenebrescent videntes per forámina; & claudent óstia in platéa, in humilitáte vocis molentis; & consurgent ad vocem vólucris, & obsurdescent omnes fíliæ cárminis. Excelsa quoque timébunt, & formidábunt in via: florébit amygdalus, impin-

guábitur locusta, & dissipábitur cápparis; quóniam ibit homo in domum æternitátis suæ, & circuíbunt in platéa plangentes. Antequàm rumpátur funículus argénteus, & recurrat vitta áurea, & conterátur hydria super fontem, & confringátur rota super cisternam, & revertátur pulvis in terram suam undè erat, & spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

Lectio iij.

VAnitas vanitátum, dixit Ecclesiastes, & ómnia vánitas. Cùmque esset sapientíssimus Ecclesiastes, dócuit pópulum, & enarrávit quæ fécerat; & investígans, compósuit parábolas multas. Quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. Verba sapiéntium sicut stímuli, & quasi clavi in altum defíxi, quæ per magistrórum consílium data sunt à pastóre uno. His ámpliùs, fili mi, ne requíras. Faciendi plures libros nullus est finis; frequensque meditátio, carnis afflíctio est. Finem loquendi páriter omnes audiámus. Deum time, & mandáta ejus observa; hoc est enim omnis homo. Et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in judícium pro omni errâto, sive bonum, sive malum illud sit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine, à princípio. *Sap.* 9. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA XI. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum. Perversæ enim cogitatiónes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipientes: quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

SPíritus enim Sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte. Benignus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit malédicum à lábiis suis; quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus auditor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem

Digitized by Google

terárum ; & hoc quod cóntinet ómnia , sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur insqua , non potest latére , nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit : sermónum autem illíus auditio ad Deum véniet , ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia , & tumultus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergò vos à murmuratióne quæ nihil prodest , & à detractióne párcite linguæ ; quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit : os autem quod mentítur , occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ vestræ , neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum vestrárum : quóniam Deus mortem non fecit , nec lætátur in perditióne vivórum.

℟. Finem loquendi. 304.

IN II. *NOCTURNO.*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 120. *C.* 4. *Lectio iv.*

JUstítia quæ vivit in seipsa , procul dúbio Deus est , atque incommutabíliter vivit. Sicut autem hæc cùm sit in seipsa vita, etiam nobis fit vita , cùm ejus effícimur utcúmquè partícipes ; ita cùm in seipsa sit justítia, étiam nobis fit justítia , cùm ei cohærendo justè vívimus : & tantò magis minúsve justi sumus , quantò magis illi minúsve cohærémus. Undè scriptum est de unigénito Fílio Dei , cùm sit útiquè Patris Sapiéntia atque Justítia , & semper in seipsa sit , quòd factus sit nobis à Deo Sapiéntia & Justítia. Est plánè ille summus Deus vera justítia , vel ille verus Deus summa justítia , quam profectò esúrire & sítire ea nostra est in hac peregrinatióne justítia , & quâ postèa saturári ea nostra est in æternitáte plena justítia. Quid est autem álind justítia , cùm in nobis est , vel quælibet virtus quâ rectè sapienterque vívitur , quàm interióris hóminis pulchritúdo ? Et certè secundùm hanc pulchritúdinem, magis quàm secundùm corpus, facti sumus ad máginem Dei.

℟. Vani sunt. 305.

Serm. 159. *alias* 17. *de verb. Apost. C.* 2. 5. & 6.

Lectio v.

AManda est justítia , & in hac justítia amanda gradus sunt proficiéntium. Prius est ut amóri justítiæ non præponantur ómnia quæ delectant. Ipse est primus gradus. Quid est quod dixi ? Ut inter ómnia

Digitized by Google

quæ delectant, plùs te delectet ipsa justítia: non ut ália non delectent, sed plùs ipsa delectet. Delectant enim quædam naturáliter infirmitátem nostram, ut cibus & potus delectant esurientes atque sitientes; ut nos delectat hæc lux quæ de cœlo fúnditur sole exorto. Hæc lícita; sed delectant étiam illícita. Justítia sic delectet, ut vincat étiam lícitas delectatiónes; & ei delectatióni quâ lícitè delectáris, præpóne Justítiam. Mentem vestram delectet invisíbilis, pulchra, casta, sancta, canóra, dulcis justítia, ut non ad eam timóre cogámini. Si enim ad eam timóre cogímini, nondùm delectat. Peccáre non debes, non timóre pœnæ, sed amóre justítiæ. Quandò peccabátis, delectabámini in peccátis vestris. Timor vos adducébat ad peccandum, an suávitas peccáti? Respondébitis, Suávitas. Ad peccátum suávitas addúcit, & ad justítiam timor impingit? Probáte vos, inspícite vos. Amáte justítiam quómodò amastis iniquitátem. Digna est justítia quæ à vobis ímpetret ut exhibeátis illi quod exhibuístis iniquitáti.

℟. Dómine. 305.

Lectio vj. C. 6. & 7.

APpende justítiam & iniquitátem. Tantùmne digna est justítia, quantùm digna fuit iniquitas? Sa amanda est ista quómo amáta est illa? Absit ut sic, sed & útinàm vel sic. Er plùs? Plùs omninò. iniquitáte secútus es v luptátem: pro justítia tó ra dolórem. Jam tibi dí tur: Frui me vis? cò temne quidquid te áli delectat, contemne pro m Ecce contempsísti, part est ut contemnas quidqu te delectábat: contem quidquid te terrébat, co temne cárceres, conte ne víncula, contem equúleum, contemne t menta, contemne morte Hæc vicísti, me inveni Invénimus fórsitan áliqu qui præpónant justítiæ delectatiónem voluptátibus delectatióni córporis s Qui autem pro illa pœna dolóres mortemque co temnat, putas est áliqui vobis? Saltèm cogité quod profitéri non au mus. Quid cogitámus? U cogitámus? Míllia Már rum ádjacent óculis no tris, ipsi veri amató perfectíque justítiæ. O am re, ô ire, ô sibi perír ô ad Deum pervenire! S armandus est amátor just tiæ, sic armandus est am tor invisíbilis pulchritúd nis. Hoc quod loquor ma num est, summum e perfectum est, óptimum est. Non habétis? Pétite, & accipiétis.

Digitized by Google

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore; Éxiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum & mutum, & deprecabantur eum ut impónat illi manum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Inter Homilias æstivales de Tempore.

SUspíciens Jesus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod est, Adaperíre; & statim apertæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus. Rectè sanatúrus ægrótum Dóminus, suspicit in cœlum, & ingémuit; ut ubi nobis speranda salus, & quâ compunctiónis vel lacrymárum sit devotióne quærenda ac perenda significet. Suspíciens in cœlum ingémuit; quia nos quos ad cœléstia possidenda creávit, longè in terréstria dejectos esse dóluit. Suspíciens in cœlum ingémuit; ut nobis qui à cœléstibus gáudiis per terréna oblectamenta discéssimus, ad hæc per gémitus & suspíria insinuáret esse redeundum. Quod autem ait, Ephphéta, id est, Adaperíre, propter aures dicit sanandas, quas súrditas diútina cláuserat, sed ad audiendum jam tactus patefécit ipsius. Undè, credo, mos increbúerit Ecclésiæ, ut sacerdótes illíus his quos percipiendis baptísmi sacramentis præparant, priùs inter cétera consecratiónis exórdia de salíva oris sui nares tangant & aures, dicentes, Ephphéta; ut abjectis delectatiónibus nóxiis, solum Christi semper amplectantur odórem, & relicto audítu linguæ nequam, áudiant verba Christi.

℟. Éxiens de fínibus Tyri, * Venit Jesus inter médios fines Decapóleos, & addúcunt ei surdum & mutum. ℣. Deus ipse véniet, & aures surdórum patébunt, & aperta érit lingua mutórum. * Venit. *Marc. 7. Is.* 35.

Lectio viij.

ET unusquísque nostrûm, fratres carissimi, qui baptísma Christi ritè susscépit, hoc órdine consecrátus est. Undè multùm necesse est, ut quod Dóminus in nobis propítius ablúere & sanctificáre dignátus est, ipsi pasim contamináre, & pro níhilo profanáre timeámus. Sed & si qui in cœnum nequítiæ sordidantis incídimus, festinémus rursùm lacrymárum & pœniténtiæ

Digitized by Google

fonte mundári. Renovémus áurium puritátem, quam nobis audítu fídei divínitus constat fuísse collátam, cavéntes illud Apóstoli quod quibúsdam éxprobrans ait: Et à veritáte quidèm audítum avertent, ad fábulas autem converténtur. Cohibeámus linguam à malo, quæ confessióne fídei sanctificáta est: timeámus in ipsa quâ benedícimus Deum & Patrem, maledícere hómines qui ad imáginem Dei facti sunt. Qui enim putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, hujus vana est religio.

℟. Deprecabántur Jesum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seorsùm, * Misit dígitos suos in aurículas ejus; & éxpuens, tétigit linguam ejus. ℣. A Deo est omnis medéla. * Misit dígitos. *Marc.* 7. *Eccli.* 38.

Lectio ix.

Ecce enim dícitur quia apertæ sunt áures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Quárgò rectè loqui baptísmatis nostri témpore didícimus, corde credendo ad justítiam, óre autem confessiónem faciendo ad salútem, curándum summópere est, ne post baptísma ad injústa & nóxia verba declinémus. Si enim, ipso júdice attestante, omne verbum otiósum quod locúti fúerint hómines reddent ratiónem de eo in die judícii; quid putámus fieri de illis qui non solùm otiósa, sed & criminósa loquúntur; qui impudicítias, jactántias, blasphémias, & quod máximè minùs licet detractiónis sermónibus se vìre non timent; qui proferunt mendácia, testes fallaces, qui féminant inter fratres discórdias? Nos solùm autem à malis aures linguámque satis est castigáre loquélis, si non étiam juxtà Psalmistam inclinémus aurem nostram in verba oris Dei; si non os nostrum loquátur sapiéntiam, & meditátio cordis nostri prudéntiam: sed & cunctos simul interióris exterioríque hóminis nostri sensus, qui cuncti in baptísmo ablúti sunt, oportet mundos ac bonis opéribus servémus insuper semper ornátos.

℟. Suspíciens Jesus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod est, Adaperíre. Et statìm apertæ sunt aures ejus, & * Solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. ℣. Aures audiéntium diligenter auscultábunt, & lingua balbórum velóciter loquétur & planè. * Solutum est. Glória Patri. * Solútum est. *Marc.* 7. Is. 32.

Digitized by Google

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Præcépit illis ne cui dícerent. Quantò autem eis præcipiébat, tantò magis plùs prædicábant, & eò àmpliùs admirabantur. *Marc.* 7.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota: effunde super nos misericórdiam tuam, ut dimittas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsumit; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Benè ómnia fecit; & surdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ

Lectio j. Cap. 4.

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvertit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei & misericórdia est in sanctos ejus, & respectus in electos illíus. Condemnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs consummáta longam vitam injusti.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 5.

TUnc stabunt justi in magna constántia adversùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in subitatióne insperátæ salútis; dicentes intra se, pœniténtiam agentes, & præ angústia spíritûs gementes: Hi sunt quos habúimus aliquandò in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est. Ergò errávimus à via veritátis, & justítiæ lumen non luxit nobis, & sol intelligéntiæ non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitá-

Digitized by Google

Lectio iij.

QUæcumque sunt absconsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, & qui cápiat omnes spíritus: intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia; attingit autem ubíquè propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, & emanátio quædam est claritátis omnipotentis Dei sincéra; & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor est enim lucis æternæ, & spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. Cap. 8.

[SApiéntia] attingit à fine usque ad finem fórtiter, & dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi sponsam mihi eam assúmere, & amátor factus sum formæ illíus. Gen[...] sitátem illíus glorífica[...] contubérnium habens D[...] sed & ómnium Dóm[...] diléxit illam: doctrix e[...] est disciplínæ Dei, & e[...] trix óperum illíus. [...] divítiæ appetuntur in v[...] quid sapiéntiâ locuplét[...] quæ operátur ómnia? autem sensus operátur, [...] horum quæ sunt, m[...] quàm illa, est ártifex [...] si justítiam quis dílig[...] labóres hujus magnas [...] bent virtútes: sobrietá[...] enim & prudéntiam do[...] & justítiam, & virtút[...] quibus utílius nihil e[...] vita homínibus.

℣. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

PRopósui ergò hanc ad[...] dúcere mihi ad conv[...] vendum; sciens quónia[...] mecum communicábit d[...] bonis; & erit allocútio co[...] gitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud sénióres júvenis, & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me: tacentem me sustinébunt, & loquentem me respícient; &, sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam æternam his qui post me futúri sunt, relinquam.

Dispónam pópulos ; & natiónes mihi erunt súbditæ. *Timébunt* me audientes reges horrendi : in multitúdine vidébor bonus , & in bello fortis. Intrans in domum meam , conquiescam cum illa : non enim habet amaritúdinem conversátio illíus , nec tædium convíctus illíus , sed lætítiam & gáudium. Hæc cógitans apud me , & commémorans in corde meo , quóniam immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ , & in amicítia illíus delectátio bona , & in opéribus mánuum illíus honestas síve defectióne , & in certámine loquélæ illíus sapiéntia , & præclaritas in communicatióne sermónum ipsíus ; circuíbam quærens , ut mihi illam assúmerem.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 8. & 9.

ET ut scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens , nisi Deus det ; (& hoc ipsum erat sapiéntiæ scire cujus esset hoc donum ;) ádii Dóminum , & deprecátus sum illum , & *dixi* ex totis præcórdiis *meis* : Deus patrum meórum , & Dómine misericórdiæ , qui fecísti ómnia verbo tuo , & sapiéntiâ tuâ constituísti hóminem , ut dominarétur creatúræ quæ à te facta est ; ut dispónat orbem terrárum in æquitáte & justítia , & in directióne cordis judícium júdicet : da mihi sédium tuárum assístrícem sapiéntiam , & noli me reprobáre à púeris tuis ; quóniam servus tuus sum ego , & fílius ancillæ tuæ , homo infírmus , & exígui témporis , & minor ad intellectum judícii & legum. Nam & si quis erit consummátus inter fílios hóminum , si ab illo abfúerit sapiéntia tua , in níhilum computábitur.

℟. Oculi, 306.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 13.

VAni sunt omnes hómines , in quibus non subest sciéntia Dei ; & de his quæ vidéntur bona , non potuérunt intellígere eum qui est, neque opéribus attendentes agnovérunt quis esset ártifex : sed aut ignem , aut spíritum , aut citátum áërem , aut gyrum stellárum , aut nímiam aquam , aut solem & lunam , rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti , deos putavérunt , sciant quantò his dominátor eórum speciósior est ; speciéi enim generátor hæc ómnia constítuit. Aut si virtútem & ópera eórum miráti sunt , intélligant ab illis , quóniam qui hæc fecit , fórtior est illis : à

Digitized by Google

magnitúdine enim speciéi & creatúræ, cognoscibíliter póterit creátor horum vidéri.

℟. Beátus. 303.

Lectio ij.

SEd tamen adhuc in his minòr est queréla. Et hi enim fortassè errant, Deum quærentes & volentes invenire. Étenim cùm in opéribus illíus conversentur, inquírunt, & persuásum habent quóniam bona sunt quæ videntur. Iterùm autem nec his debet ignosci. Si enim tantùm potuérunt scire, ut possent æstimáre séculum, quómodò hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem sunt, & inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum & argentum, artis inventiónem, & similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manûs antíquæ.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 14.

ET hæc fuit vitæ humánæ decéptio; quóniam aut afféctui, aut régibus deservientes hómines, incommunicábile nomen lapídibus & lignis imposuérunt. Et non suffécerat errasse eos circà Dei sciéntiam; sed & in magno viventes insciéntiæ bello, tot & tàm magna mala pacem appellant. Aut enim fílios suos sacrificantes, aut ob cúra sacrifícia faciente aut insániæ plenas vigíl habentes, neque vitan neque núptias mundas ja custódiunt; sed álius áliu per invídiam occídit, a adúlterans contristat: ómnia commista sunt; sa gúis, homicídium, furtu & fíctio, corrúptio & in délitas, turbátio & perj rium, tumultus bonórum Dei immemorátio, anim rum inquinátio, nativitát immutátio, nuptiárum in constántia, inordinátio mo chiæ & impudicítiæ. Infan dórum enim idolórum cul túra omnis mali causa est & inítium & finis.

℟. Finem loquendi. 304

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 15.

TU, Deus noster, su vis & verus es, pá tiens, & in miseri córdia dispónens ómnia Étenim si peccavérimus, tui sumus, scientes magnitúdinem tuam; & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ, labor sine fructu, effígies sculpta per vários colóres, cujus aspec-

tus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres digni sunt qui spem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

[*Si fiat de Sabbato*, R/R/R. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij.

SEd & figulus mollem terram premens, laboriósè fingit ad usus nostros unumquodque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & similiter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, judex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & post pusillum redúcit se undè accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat. Sed cura est illi, non quia laboratúrus est, nec quóniam brevis illi vita est, sed concertátur aurifícibus & argentáriis; sed & ærários imitátur, & glóriam præfert, quóniam res supervácuas fingit. Cinis est enim cor ejus, & terra supervácua spes illíus, & luto vílior vita ejus; quóniam ignorávit qui se finxit, & qui insufflávit illi ánimam quæ operátur, & qui insufflávit ei spíritum vitálem. Sed & æstimavérunt lusum esse vitam nostram, & conversatiónem vitæ compósitam ad lucrum, & oportére undecumque étiam ex malo acquírere. Hic enim scit se super omnes delínquere, qui ex terræ matéria fragília vasa & sculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim insípientes, & infelíces supra modum ánimæ superbi, sunt inimíci pópuli tui, & imperantes illi; quóniam ómnia idóla natiónum deos æstimavérunt, quibus neque oculórum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spíritum, neque aures ad audiendum, neque dígiti mánuum ad tractandum, sed & pedes eórum pigri ad ambulandum. Homo enim fecit illos; & qui spíritum mutuátus est, is finxit illos. Nemo enim sibi símilem homo póterit deum fíngere. Cùm enim sit mortális, mórtuum fingit mánibus ínquis. Mélior enim est ipse his quos colit; quia ipse quidèm vixit, cùm esset mortális; illi autem nunquàm.

Ad Magníficat.

Ant 3. a. Doctrínam sapiéntiæ & disciplínæ scripsit Jesus fílius Sirach: Beátus qui in istis versátur bonis. Si enim hæc fécerit, ad ómnia valébit. *Eccli.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Digitized by Google

DOMINICA XII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiásticus.

Lectio j. Cap. 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies séculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intellectus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excelsis, & ingressus illíus mandáta æterna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est? & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est & manifestáta? & multiplicatiónem ingressûs illíus quis intellexit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Dilectio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, dilíguntur eam in visióne & in agnitióne magnálium súorum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini; & cum fidélibus in vulva concreátus est: cum electis féminis grádietur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. Timor Dómini, sciéntiæ religiósitas. Religiósitas custódiet & justificábit cor, jucunditátem atque gáudium dabit. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

FIlli, concupiscens sapiéntiam, conserva justítiam; & Deus præbébit illam tibi. Sapiéntia enim & disciplína, timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides & mansuetúdo; & adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini; & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Attende in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te; quóniam accessísti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácia.

℟. Finem loquendi. 304.

Digitized by Google

IN II. NOCTURNO.
Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.
Lib. 1. Cap. 25.
Lectio iv.

SUnt nonnulli qui vitam ſuam négligunt, & dùm tranſitória ápetunt, dùm æterna vel non intélligunt, vel intellecta contemnunt; nec dolórem ſéntiunt, nec habére consílium ſciunt. Cùmque ſuperna quæ amiſérunt, non cónſiderant, eſſe ſe (heu míſeri!) in bonis felices putant. Nequáquàm enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquàm ad contemplatiónem æternæ pátriæ, deſidérii áciem tendunt; ſed ſemetipſos in iis ad quæ projecti ſunt, deſerentes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiuntur; & in cæcitáte quam tólerant, quaſi in claritáte líminis exultant.

℣. Vani ſunt. 305.
Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dùm cuncta tranſitória nulla eſſe conſpíciunt, ad quæ ſint cónditæ exquírunt: cùmque eórum ſatisfactióni nihil extra Deum ſúfficit, ipsâ inquiſitiónis éxercitatióne fatigáta, illórum cogitátio, in Conditóris ſui ſpe & contemplatióne requieſcit, ſupernis intérſeri cívibus áppetit; & unuſquiſque eórum adhuc in mundo, córpore póſitus, mente jam extra mundum ſurgit; ærumnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad ſublímem pátriam inceſſántibus ſe amóris ſtímulis éxcitat. Cùm ergò dolens videt quàm ſit æternum quod pérdidit, ínvenit ſalúbre consílium, temporále hoc deſpícere quod percurrit; & quò magìs creſcit conſílii ſciéntia, ut peritúra déſerat, eò augétur dolor quòd necdùm ad manſúra pertingat.

℟. Dómine. 305.
Lectio vj.

INtuendum quoque eſt quàm nullus dolor mentis ſit in actióne præcipitatiónis. Qui enim ſine conſíliis vivunt, qui ſeipſos rerum eventibus præcípites déſerunt, nullo ſnterìm cogitatiónum dolóre fatigantur. Nam qui ſolerter in vitæ consílio figit mentem, cautè ſeſe in omni actióne circumſpiciendo conſíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adverſuſque ſubrípiat, hunc priùs mólliter póſito pede cogitatiónis palpat: penſat ne ab his quæ agenda ſunt, formído præpédiat; ne in his quæ differenda ſunt, præcipitátio impellat; ne prava per concupiſcéntiam aperto bello ſúperent; ne recta per inánem glóriam inſidiando ſupplantent.

Digitized by Google

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Converſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit : Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. de Doct. Chriſt. C. 26.

QUóniam præcepto non opus eſt ut ſe quiſque & corpus ſuum díligat ; id eſt, quóniam id quod ſumus, & id quod infra nos eſt, & ad nos tamen pértinet, inconcuſsâ natúræ lege dilígimus; reſtábat ut & de illo quod ſupra nos eſt, & de illo quod juxtà nos eſt, præcepta ſumerémus. Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum tanquàm teipſum. In his duóbus præceptis tota lex pendet, & Prophétæ. Finis ítaque præcepti eſt diléctio ; & ea gémina, id eſt, Dei & próximi. Quòd ſi te totum intélligas, id eſt, ánimum & corpus tuum, & próximum totum, id eſt, ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo conſtat & cór re,) nullum rerum dili dárum genus in his duó præceptis prætermiſſum Cùm enim præcurrat di tio Dei, ejuſque dilectio modus præſcriptus a reat, ita ut cétera in cónfluant, de dilectióne nihil dictū vidétur : ſed dictum eſt, Díliges pr mum tuum tanquàm ſum, ſimul & tuî abs t léctio non prætermiſſa

℟. Latrónes deſpoli runt hóminem ; &, p impóſitis, abiérunt ſe vo relicto. * Sacerdos, illo, prætérivit ; ſimi & Levíta : Samaritánu tem videns eum, mi córdiâ motus eſt. ℣. F re miſericórdiam & cium magis placet D no, quàm víctimæ. * S dos. *Luc.* 10. *Prov.* 2

Cap. 27. *Lectio vi*

ILle autem juſtè & ſa vivit, qui rerum ger æſtimátor eſt : ip autem qui ordinátam di tiónem habet, ne aut gat quod non eſt dil dum, aut non díligat eſt diligendum, aut ámp díligat quod minùs eſt gendum, aut æquè díl quod vel minùs vel ámp diligendum eſt, aut mi vel ámpliùs quod æquè gendum eſt. Omnis pe tor, in quantum pe eſt, non eſt diligendus; omnis homo, in quantu

Digitized by Google

homo eſt, diligendus eſt propter Deum; Deus verò propter ſeipſum. Et ſi Deus omni hómine ámpliùs diligendus eſt, ámpliùs quiſque debet Deum dilígere quàm ſeipſum. Item ámpliùs álius homo diligendus eſt quàm corpus noſtrum; quia propter Deum ómnia iſta diligenda ſunt: & poteſt nobiſcum álius homo Deo pérfrui, quod non poteſt corpus; quia corpus per ánimam vivit quâ frúimur Deo.

℟. Alligávit Samaritánus vúlnera ejus, infundens óleum & vinum; & * Impónens illum in jumentum ſuum, duxit in ſtábulum, & curam ejus egit. ℣. Qui credit in Dómino, miſericórdiam dſligit: miſericórdia & véritas præparant bona. * Impónens. *Luc.* 10. Prov. 14.

Cap. 28. & 30. *Lectio ix.*

OMnes autem æquè diligendi ſunt. Nam quòd nullum hóminum excéperit, qui præcépit ut próximum diligámus, ipſe in Evangélio Dóminus oſtendit. Namque ille cui duo ipſa præcepta protúlerat, atque in eis pendére totam legem prophetaſque díxerat, cùm interrogáret eum, dicens: Et quis eſt meus próximus? hominem quemdam propóſuit deſcendentem ab Jerúſalem in Jéricho, incidiſſe in latrónes, & ab eis gráviter vulnerátum, ſaucium, & ſemivívum eſſe derelictum: cui próximum eſſe non dócuit, niſi qui erga illum recreandum atque curandum miſéricors éxtitit, ita ut hoc qui interrogáverat, interrogátus ipſe faterétur. Cui Dóminus ait: Vade, & tu fac ſimíliter; ut vidélicèt eum eſſe próximum intelligámus, cui vel exhibendum eſt offícium miſericórdiæ, ſi índiget, vel exhibendum eſſet, ſi indigéret. Nullum autem exceptum eſſe cui miſericórdiæ denegétur offícium, quis non vídeat? quandò uſque ad inimícos étiam porrectum eſt, eódem Dómino dicente: Dilígite inimícos veſtros, benefácite iis qui odérunt vos.

℟. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuiſſe illí qui íncidit in latrónes? Legiſperítus dixit: Qui fecit miſericórdiam in illum. Ait Jeſus: * Vade, & tu fac ſimíliter. ℣. Indicábo tibi, ô homo, quid Dóminus requírat à te: útiquè fácere judícium, & dilígere miſericórdiam. * Vade. Glória. * Vade. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Legiſperítus tentans Jeſum, dixit: Magiſter, quid faciendo vitam æternam poſſidébo? At ille di-

Digitized by Google

xit ad eum : In lege quid ſcriptum eſt ? quómodò legis ? Ille reſpondens dixit : Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10.

Oratio.

OMnípotens & miſéricors Deus , de cujus múnere venit ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter ſerviátur : tríbue, quæſumus , nobis , ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus ; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo , & ex tota ánima tua , & ex ómnibus víribus tuis , & ex omni mente tua; & próximum tuum ſicut teipſum : hoc fac , & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 2.

FIli , accédens ad ſervitútem Dei , ſta in juſtítia & timóre , & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum , & ſúſtine : inclína aurem tuam , & ſúſcipe verba intellectûs ; & ne feſtínes in témpore obductiónis. Súſtine ſuſtentatiónes Dei : conjúngere Deo , & ſúſtine , ut creſcat in noviſſimo vita tua. Omne quod tibi applícitum fíerit , áccipe : & in dolóre ſúſtine , & in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis Crede Deo , & recuperábit te ; & dírige viam tuam , & ſpera in illum ſerva timórem illíus , & in illo veteraſce.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

REſpícite , fílii , natiónes hóminum ; & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino , & confúſus eſt. Quis enim permanſit in mandátis ejus , & derelíctus eſt ? aut quis invocávit eum , & deſpéxit illum ? Quóniam pius & miſéricors eſt Deus , & remíttet in die tribulatiónis peccáta ; & protector eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte. Væ dúplici corde , & lábiis ſceleſtis , & mánibus malefaciéntibus , & peccatóri terram ingredienti duábus viis. Væ diffolútis corde , qui non credunt Deo ; & ídeò non protegéntur ab eo. Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam , & qui dereliquérunt vias rectas , & divertérunt in vias pravas. Et quid facient , cùm inſpícere cœperit Dóminus ?

℟. Vanitátem. 394.

Lectio iij

QUi timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus ; & qui díligunt illum , cu ſervábunt viam illíus. Q

timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei; & qui díligunt eum, replebuntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda sua, & in conspéctu illíus sanctificábunt ánimas suas. Qui tíment Dóminum, custódiunt mandáta illíus; & patiéntiam habébunt usque ad inspectiónem illíus, dicentes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secundùm enim magnitúdinem ipsíus, sic & misericórdia illíus cum ipso est.

℟. Finem loquendi 304.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 3.

QUi honórat patrem ſuum, vitâ vivet longióre; & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat parentes; & quaſi dómini ſérviet his qui ſe genuérunt. In ópere & ſermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut ſupervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíſſimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum; maledíctio autem matris eradícat fundamenta. Ne gloriéris in contumélia patris tui; non enim eſt tibi glória, ejus confúſio: glória enim hóminis ex honóre patris ſui; & dédecus fílii pater ſine honóre. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; & ſi defécerit ſenſu, véniam da, & ne ſpernas eum in virtúte tua.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

FIli, in manſuetúdine ópera tua pérfice, & ſuper hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei ſolíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæſíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris; ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus. Non eſt enim tibi neceſſárium ea quæ abſcóndita ſunt vidére óculis tuis. In ſupervácuis rebus noli ſcrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curióſus; plúrima enim ſuper ſenſum hóminum oſtenſa ſunt tibi. Multos quoque ſupplantávit ſuſpício illórum, & in vanitáte detínuit ſenſus illórum.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

COr durum habébit malè in novíſſimo; & qui amat perículum, in illo

Digitized by Google

perſibit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit ſucceſſus; & pravus corde in illis ſcandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccandum. Synagógæ ſuperbórum non erit ſánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor ſapientis intellígitur in ſapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiſcéntia ſapiéntiam. Sapiens cor & intelligíbile abſtinébit ſe à peccátis; & in opéribus juſtítiæ ſucceſſus habébit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis; & Deus proſpector eſt ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casûs ſui invéniet firmamentum.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 4.

AB ínope ne avertas óculos tuos propter iram; & non relinquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicentis enim tibi in amaritúdine ánimæ, exaudiétur deprecátio illíus; exáudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito; & preſbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declína páuperi ſine triſtítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & reſponde illi pacífica in manſuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu ſuperbi, & non ácidè feras in ánima tua. In judicando eſto pupillis miſéricors ut pater, & pro viro matri illórum; & eris tu velut fílius Altíſſimi obédiens, & miſerébitur tui magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

FIli, conſerva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Eſt enim confúſio addúcens peccátum, & eſt confúſio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem adversùs fáciem tuam, nec adversùs ánimam tuam mendácium. Ne revereáris próximum tuum in caſu ſuo, nec retíneas verbum in témpore ſalútis. Non abſcondas ſapiéntiam tuam in decóre ſuo: in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti, & firmamentum in opéribus juſtítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo; & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne ſubjícias te omni hó-

Digitized by Google

mihi pro peccáto. Noli reſiſtere contra fáciem potentis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus eſſe in lingua tua; & inútilis, & remiſſus in opéribus tuis. Noli eſſe ſicut leo in domo tua, evertens doméſticos tuos, & óppримens ſubjectos tibi. Non ſit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindictæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui? aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit *triſte*? Altíſſimus enim eſt pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccátum ſuper peccátum. Et ne dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne différas de die in diem; ſúbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindictæ diſperdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injuſtis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindictæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; ſic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Eſto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſûs tui, & ſciéntia; & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

ESto manſuétus ad audiendum verbum, ut intélligas, & cum ſapiéntia próferas reſponſum verum. Si eſt tibi intellectus, reſponde próximo: ſin autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſenſáti; lingua verò imprudentis ſubvérſio eſt ipſius. Non appelléris ſuſurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim eſt confúſio & pœniténtia, & denotátio péſſima ſuper

Digitized by Google

bilinguem : susurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Justífica pusillum & magnum símiliter.

℟. Oculi. 306.

FÉRIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos : & lingua éucharis in bono hómine abundat. Multi pacífici sint tibi, & consiliárius sit tibi unus de mille. Si póssides amícum, in tentatióne pósside eum ; & ne fácilè credas ei. Est enim amícus secundùm tempus suum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et est amícus qui convértitur ad inimicítiam : & est amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Est autem amícus sócius mensæ, & non permanébit in die necessitátis. Amícus si permánserit fixus, erit tibi quasi coæquális, & in domésticis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

AB inimícis tuis separáre, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis : qui autem invénit illum, invénit thesaurum. Amíco fidéli nulla est comparátio ; & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. Amícus fidélis, medicamentum vitæ & immortalitátis ; & qui métuunt Dóminum, invénient illum. Qui timet Deum, æquè habébit amicítiam bonam ; quóniam secundùm illum erit amícus illíus.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 7.

NOli quærere à Dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor córdis ipse est : & penès regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fíeri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes ; ne fortè extimescas fáciem potentis, & ponas scandálum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immittas in pópulum : neque álliges duplícia peccáta ; nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo. Exoráre, & fácere eleemósynam ne despícias. Ne dicas : In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus ; & offeréntе me Deo altíssimo, múnera mea susc ípiet.

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine animæ ; est enim qui humíliat & exaltat cir-

Digitized by Google

cumspector Deus. Noli arare mendácium adversùs fratrem tuum; neque in amícum símíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum; & non íteres verbum in oratióne tua. Non óderis laboriósa ópera, & rusticatiónem creátam ab Altíssimo. Non te réputes in multitúdine indisciplinatórum. Memento íræ, quóniam non tardábit.

[*Si fiat de Sabbato*, RBBR. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ. IX.*]

Lectio ij.

NOn lædas servum in veritáte operantem, neque mercenárium dantem ánimam suam. Servus sensátus sit tibi dilectus quasi ánima tua: non defraudes illum libertáte, neque ínopem derelinquas illum. Pécora tibi sunt? attende illís; & si sunt utília, persevérent apud te. Filii tibi sunt? érudi illos, & curva illos à puerítia illórum. Fíliæ tibi sunt? serva corpus illárum, & non ostendas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade fíliam, & grande opus féceris; & hómini sensáto da illam. Múlier si est tibi secundùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tuæ ne obliviscáris: memento quóniam nisi per illos natus non fuísses; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dóminum; & sacerdótes illíus sanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & minístros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua; & honorífica sacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum & purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & sacrifícium sanctificatiónis ófferes Dómino, & instia sanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conspectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat visitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíssima tua, & in æternum non peccábis.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Sapiéntia, & disciplína, & sciéntia legis apud Deum: diléctio, &

Digitized by Google

viæ bonórum apud ipſum. *Eccli.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIII. poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 8.

NOn júdices contra júdicem; quóniam ſecundùm quod juſtum eſt, júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala ſua in te: ipſe enim ſecundùm voluntátem ſuam vadit, & ſimul cum ſtultítia illíus péries. Cum iracundo non fácies rixam, & cum audáce non eas in deſertum; quóniam quaſi nihil eſt ante illum ſanguis: & ubi non eſt adjutórium, elídet te. Cum fátuis conſílium non hábeas; non enim póterunt dilígere niſi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias conſílium; neſcis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifeſtes; ne fortè ínferat tibi grátiam falſam, & conviciétur tibi.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 10.

JUdex ſápiens judicábit pópulum ſuum, & principátus ſenſáti ſtábilis erit. Secundùm júdicem pópuli, ſic & miniſtri ejus: & qualis rector eſt civitátis, tales & inhábitantes in ea. Rex inſípiens perdet pópulum ſuum; & civitátes inhabitabuntur per ſenſum poténtium. In manu Dei poteſtas terræ; & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. In manu Dei proſpéritas hóminis, & ſuper fáciem ſcribæ impónet honórem ſuum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

ODíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia; & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injuſtítias, & injúrias, & contumélias, & diverſos dolos. Aváro autem nihil eſt ſceléſtius. Quid ſuperbit terra & cinis? Nihil eſt iníquius quàm amáre pecúniam. Hic enim & ánimam ſuam venálem habet; quóniam in vita ſua projécit íntima ſua. Omnis potentátûs brevis vita: languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: ſic & rex hódiè eſt, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit ſerpentes, & béſtias, & vermes. Inítium ſupérbiæ hóminis, apoſtatáre à Deo; quóniam ab eo qui fecit illum, receſſit cor ejus: quóniam inítium *omnis* peccáti eſt ſupérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis; & ſubvertet *eum in* finem. Proptéreà exhono-

Digitized by Google

Dóminus conventus
órum, & deſtrúxit eos
e in finem. Sedes du-
a ſuperbórum deſtrúxit
us, & ſedére fecit mites
eis.

℣. Finem loquendi. 304.

II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

mil. 20. in Ep. 2. ad Cor.

Lectio iv.

NE tardes converti ad Dóminum, & ne différas de die in ; neſcis enim quid úra ſit ſuperventúra Periculum enim & us eſt in dilatióne ; ſaverò certa ac ſecúra, ſi a ſit dilátio. Virtútem ur cole : ſic enim ſive nis hinc abſcédas, tutò cédes ; ſive ad ſenectú- pervénias, cum amplíſ- ópibus excédes ; duplique feſtivitátem per nem vitam habébis, & tio ábſtinens, & virtú- amplexans.

℣. Vani ſunt. 305.

Lectio v.

NE dicas : Erit tempus quando converti licé- verba enim hæc Deum dé exáſperant. Cur enim, m ipſe tibi æterna ſécula omíſerit, tu in præſenti ita quæ brevis & momenánea eſt, laboráre non is ; ſed ſic ignávus ac diſolútus agis, quaſi hâc breiórem áliam quamdam inuíras ? Annon eædem quotídiè comeſſatiónes ? annon eædem menſæ ? annon éadem theátra ? annon eædem pecúniæ ?

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

INebriátus es ? ventri indulſiſti ? rapuiſti ? Siſte jam gradum, verte te in diverſum : confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te abripúerit : ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrepti ſunt, & in manifeſtam damnatiónem abiérunt : time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium, ut in última ſenecta confiterentur. Quid ígitur ? Numquid & tibi dabit ? Fortaſsè dabit, inquis. Cur dicis, Fortaſsè ? Cóntigit aliquótiès. Cógita quòd de ánima delíberas ; & contrárium étiam pone, ac réputa, & dic : Quid autem, ſi non det ? Quid autem ſi det, inquis ? Dedit quidèm ipſe : verúmtamen hoc illo tútius eſt & utílius.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore ; Dùm iret Jeſus in Jerúſalem, transíbat per médiam Samaríam & Galilæam : & cùm ingrederétur quoddam caſtellum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Digitized by Google

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 27. de Divers. contra vitium ingratitudinis.

NOnnè decem mundáti sunt? Et novem ubi sunt? Meministis, credo, verba Salvatóris hæc esse, novem illórum ingratitúdinem arguentis. Benè siquidèm oráste, obsecrásse, postulásse leguntur, qui levavérunt vocem, dicentes: Jesu, fili David, miserére nobis. Sed défuit eis quarta, quam adjécit Apóstolus, gratiárum áctio; quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus usque hódiè fatis importúnè peténtes quod sibi deesse cognóverint; sed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas super acceptis beneficiis grátias ágere videantur. Nec reprehensíbile est quod instanter pétimus; sed planè petitióni negat effectum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam clementiæ esse vidétur, ingrátis negáre quod póstulant; ne contingat nobis, ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magis accumulátis beneficiis ingráti probábimur extitísse. Ergò misericórdiæ res est in hac parte subtráhere misericórdiam, quemádmodùm iræ & indignatiónis misericórdiam exhibére, eam sanè de qua per Prophétam ipse Pater misericordiárum lóquitur, dicens: Misereámur ímpio, & non discet fácere justítiam.

℟. Cùm ingrederétur Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, dicentes: * Jesu præceptor, miserére nostrî. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo. * Jesu. *Luc. 17. Sap. 16.*

Lectio viij.

QUàm multos enim vidémus & plángimus, fratres, non considerantes quemádmodùm ingratitúdinis vermis interióra corródens, ob hoc tantùm córticem, quem vident, transfóràre dissímulet, ne fortè recógitent & erubéscant, ipsáque verecúndiâ emendentur! Qui sic interdùm in nonnullis consúmpta esse interióra univérsa præsúmit, ut non vereátur ad ea quoque quæ foris appárent, venenátum producere caput: nisi fortè, quos vidémus manifestè apostatáre à Deo, repentè fieri péssimos arbitrámur, & non magis paulátim defeciísse, cùm coméderint aliéni robur eórum, & nescíerint. Vides ergò non ómnibus prodésse, quòd à lepra carnáliis conversatiónis, cujus peccáta manifésta sunt,

Digitized by Google

emundantur; ſed nonnullis pejus in occulto ingratitúdinis ulcus orſri, quod tantò periculóſius ſit quantò intérius. Et benè Salvátor hinc in Evangélio novem illos ubi ſunt quærit, quóniam longè à peccatóribus ſalus. Sic enim & primum hóminem poſt peccátum ubi ſit intérrogat, & in judício neſcíre ſeſe profitébitur operáries iniquitátis, cùm legámus in Pſalmo: Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, & iter impiórum períbit.

℟. Leprófos ut vidit Jeſus, dixit: * Ite, oſténdite vos ſacerdótibus. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. * Ite. *Luc. 17. Ezech. 44.*

Lectio ix.

FElix autem Samaritánus ille, qui cognóvit ſe nihil habére quod non accepiſſet: & idcircò ſervávit depóſitum, & cum gratiárum actióne ad Dóminum eſt reverſus. Felix, qui ad ſíngula dona grátiæ redit ad eum, in quo eſt plenitúdo ómnium gratiárum; cui dùm nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omnínò enim ſola nos à profectu converſatiónis ímpedit ingratitúdo noſtra, dùm quodam modo amiſſum réputans dator quod ingrátus accépit, cavet ſibi de cétero ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proindè, qui ſe alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibuſque beneficiis non mínimas refert grates, gratúitum eſſe non dúbitans neque diſſímulans, quod aliéno impénditur & ignóto. Nos autem míſeri & miſerábiles, cùm in inítio, dum adhuc aliénos nos æſtimámus, timoráti ſatis, ſatis devóti & húmiles inveniámur, tàm fácilè póſtmodùm oblivíſcimur quàm gratúitum ſit quidquid accépimus: & præſumentes non benè quaſi de familiaritáte Dei, nequáquàm advértimus quod mereámur audíre: Quóniam inimíci Dómini doméſtici ejus.

℟. Dùm irent leprófi, mundáti ſunt. * Unus autem regreſſus eſt cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jeſu, grátias agens; & hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti ſunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória. † Cécidit. *Luc. 17. Pſ. 77.*

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus: Nonnè decem mundáti

ſunt ? & novem ubi ſunt ? Non eſt inventus qui rediret, & daret glóriam Deo, niſi hic alienígena. *Luc.* 17.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, da nobis fidei, ſpei & caritátis augmentum : & ut mereámur áſſequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Áit Samaritáno Jeſus : Surge, vade ; quia fides tua te ſalvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 11.

IN veſtitu ne gloriéris unquàm, nec in die honóris tui extolláris ; quóniam mirabília ópera Altíſſimi ſolíus, & glorióſa, & abſconſa, & invíſa ópera illíus. Multi tyranni ſedérunt in throno, & inſuſpicábilis portávit diadéma. Multi potentes oppreſſi ſunt válidè, & glorióſi tráditi ſunt in manus alterórum. Priuſquàm intérroges, ne vitúperes quemquam ; & cùm interrogáveris, córripe juſtè. Priuſquàm áudias, ne reſpóndeas verbum ; & in médio ſermónum ne adjícias loqui. De ea re quæ te non moleſtat, ne certéris ; & in judício peccántium ne conſiſtas. Fili, ne in multis ſint actus tui ; & ſi dives fúeris, non eris imúnis à delicto.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea ; & qui communicáverit ſuperbo, índuet ſupérbiam. Pondus ſuper ſe tollet, qui honeſtióri ſe commúnicat : & ditióri te ne ſócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam ? quandò enim ſe colliſerint, confringétur. Dives injuſtè egit, & fremet ; pauper autem læſus tacébit. Si largítus fúeris, aſſúmet te ; & ſi non habúeris, derelinquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te ; & ipſe non dolébit ſuper te. Si neceſſárius illi fúeris, ſupplantábit te ; & ſubrídens ſpem dabit, narrans tibi bona, & dicet : Quid opus eſt tibi ?

℟. Vanitatem. 304.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre, diſcéde ; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus ſis, ne impingáris ; & ne longè ſis ab eo, ne eas in oblivión em. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illíus ; ex multa enim loquéla tentábit te ; & ſubrídens interrogábit te de abſcónditis tuis. Immítis ánimus illíus conſervábit verba tua ; & non

Digitized by Google

parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quòniam cum ſubverſióne tua ámbulas. Audiens autò illa quaſi in ſomnis ride, & vigilábis. Omni tuâ tuâ dílige Deum, & vvoca illum in ſalúte tua. Omne ánimal díligit símile ſibi; ſic & omnis homo próximum ſibi.

℟. Finem loquendi. 304.

TERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; ſic & páſcua dívitum ſunt páuperes: & ſicut abomnátio eſt ſuperbo humílitas, ſic & execrátio dívitis ſuper. Dives commótus confirmátur ab amícis ſuis; humilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Multi decepto multi recuperatóres: locútus eſt ſuperba, & juſtificavérunt illum. Húmilis deceptus eſt, inſuper & argúitur: locútus eſt ſenſátè, & non eſt datus ei locus. Dives locútus eſt, & omnes tacuérunt, & verbum illíus uſque ad nubes perdúcent. Pauper locútus eſt, & dixerunt: Quis eſt hic? & ſi offénderit, ſubvertent illum. Bona eſt ſubſtántia, cui non eſt peccátum in conſciéntia; & nequíſſima paupertas in ore impii.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij. Cap. 14.

BEátus vir qui non eſt lapſus verbo ex ore ſuo, & non eſt ſtimulátus in triſtítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua. Viro cúpido & tenáci ſine ratióne eſt ſubſtántia; & hómini livido ad quid aurum? Qui acervat ex ánimo ſuo injuſtè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui ſibi nequam eſt, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis ſuis. Qui ſibi ínvidet, nihil eſt illo néquius, & hæc reddítio eſt malítiæ illíus: & ſi benè fécerit, ignoranter & non volens facit; & in novíſſimo manifeſtat malítiam ſuam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

INſatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis; non ſatiábitur, donec conſúmat arefáciens ánimam ſuam. Oculus malus ad mala, & non ſatiábitur pane; ſed índigens & in triſtítia erit ſuper menſam ſuam. Fili, ſi habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor eſto quóniam mors non tardat, & teſtamentum inferórum quia demonſtrátum eſt tibi; teſtamentum enim hujus mundi, Morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco

Digitized by Google

tuo , & ſecundùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono , & partícula boni doni non te prætéreat. Nonnè áliis relinques dolóres , & labóres tuos in diviſióne ſortis ? Da & áccipe , & juſtífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre juſtítiam ; quóniam non eſt apud ínferos inveníre cibũ.

℟. Oculi. 306.

FÉRIA QUARTA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 20. & 21.

XÉnia & dona excœcant óculos júdicum , & quaſi mutus in ore avertit correptiónes eórum. Sapiéntia abſconſa , & theſaurus invíſus ; quæ utílitas in utríſque ? Mélior eſt qui celat inſipiéntiam ſuam , quàm homo qui abſcondit ſapiéntiam ſuam. Fili , peccaſti ? non adjícias íterùm ; ſed & de príſtinis deprecáre , ut tibi dimittantur. Quaſi à fácie cólubri fuge peccáta : & ſi accéſſeris ad illa , ſuſcípient te. Dentes leónis , dentes ejus , interficientes ánimas hóminum. Quaſi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas ; plagæ illíus non eſt ſánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt ſubſtántiam : & domus quæ nimis lócuples eſt , annullábitur ſupérbiâ , ſic ſubſtántia ſuperbi eradicábitur.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 25.

IN tribus plácitum eſt ſpirítui meo , quæ ſunt probáta coram Deo & homínibus ; concórdia fratrum , & amor proximórum , & vir & múlier benè ſibi conſentientes. Tres ſpécies odívit ánima mea , & ággravor valdè ánimæ illórum ; páuperem ſuperbum , dívitem mendácem , ſenem fátuum & inſenſátum. Quæ in juventúte tua non congregaſti , quómodò in ſenectúte tua invénies ? Quam ſpecióſum canitiéi judícium , & preſbyteris cognóſcere conſílium ! Quàm ſpecióſa veteránis ſapiéntia , & glorióſis intellectus & conſílium ! Coróna ſenum , multa perítia ; & glória illórum , timor Dei.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 28.

QUi vindicári vult , à Dómino invéniet vindictam ; & peccáta illíus ſervans ſervábit. Relinque próximo tuo nocenti te ; & tunc deprecanti tibi peccáta ſolventur. Homo hómini reſervat iram , & à Deo quærit medélam ? In hóminem símilem ſibi non habet miſericórdiam , & de peccátis ſuis deprecátur ? Ipſe , cùm caro ſit , reſer-

Digitized by Google

rat iram ; & propitiatió-
nem petit à Deo ? quis
orábit pro delictis illíus ?
mento novissimórum ,
désine inimicári ; tabi-
o enim & mors ímmi-
in mandátis ejus. Me-
ráre timórem Dei , &
irascáris próximo. Me-
ráre testamentum Al-
mi , & déspice igno-
tiam próximi. Abstine
lite, & mínues peccáta.
. Finem loquendi. 304.

ERIA QUINTA.

e libro Ecclesiástici.

tio j. Cap. 31.

Ntéllige quæ sunt pró-
ximi tui ex teipso : útere
quasi homo frugi his
tibi apponuntur ; ne
mandúcas multùm ,
o habeáris. Cessa prior
sâ disciplínæ ; & noli
ius esse , ne fortè of-
das. Et si in médio mul-
um sedisti , prior illis
extendas manum túam ,
c prior poscas bíbere.
uàm suffíciens est hómi-
erudíto vinum exíguum!
in dormiendo non labo-
bis ab illo , & non sén-
es dolórem. Vigília , chó-
ta & tortúra viro infru-
ito : somnus sanitátis in
hómine parco ; dórmiet
usque mane , & ánima il-
líus cúm ipso delectábitur.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

AUdi me , fili , & ne
spernas me ; & in no-
víssimo invénies verba mea.
In ómnibus opéribus tuis
esto velox , & omnis in-
fírmitas non occurret tibi.
Spléndidum in pánibus be-
nedícent lábia multórum ,
& testimónium veritátis
illíus fidéle. Nequíssimo in
pane murmurábit cívitas ,
& testimónium nequítiæ
illíus verum est. Diligen-
tes in vino noli provocá-
re ; multos enim extermi-
návit vinum. Ignis pro-
bat ferrum durum ; sic vi-
num corda superbórum ár-
guet in ebrietáte potátum.
Æqua vita homínibus , vi-
num in sobrietáte : si bibas
illud moderátè , eris só-
brius. Quæ vita est ei qui
minúitur vino ? quid de-
fraudat vitam ? Mors.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

VInum in jucunditátem
creátum est , & non in
ebrietátem , ab inítio.
Exultátio ánimæ & cor-
dis , vinum moderátè po-
tátum. Sánitas est ánimæ
& córpori sóbrius potus.
Vinum multum potátum ,
irritatiónem , & iram , &
ruínas multas facit. Ama-
ritúdo ánimæ vinum mul-
tum potátum. Ebrietátis
animósitas , imprudentis
offénsio , minórans virtú-
tem , & fáciens vúlnera.
In convívio vini non ár-
guas próximum , & non
despícias eum in jucundi-
táte illíus : verba impropé-
rii non dicas illi , & non

Digitized by Google

premas illum in repetendo.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 32.

AUdi tacens; & pro reverèntia accédet tibi bona grátia. Adolescens, lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. In multis esto quasi ínscius, & audi tacens símul, & quærens. In médio magnatórum non præsúmas; & ubi sunt senes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio, & ante verecúndiam præíbit grátia; & pro reverèntia accédet tibi bona grátia. Et horâ surgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo superbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 32. & 33.

FIli, sine consílio nihil fácias, & post factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offendes in lápides; nec credas te viæ laboriósæ, ne ponas ánimæ tuæ scándalum: & à fíliis tuis cave, & à domésticis tuis attende. In omni ópere tuo crede [illegible] fide ánimæ tuæ; hoc [illegible] enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis; & [illegible] confídit in illo, non [illegible] norábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala, sed in tentatióne Deus [illegible] lum conservábit, & li[illegible] rábit à malis. Sápiens [illegible] odit mandáta & justítia & non illidétur quasi procella navis. Homo [illegible] sátus credit legi Dei, lex illi fidélis.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 34

QUi offert sacrificium ex substántia páuperum, quasi qui víctimam fílium in conspéctu patris sui. Panis egentium, vita páuperum est: qui defraudat illum, homo sánguinis est. Qui aufert in dóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effundit sánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres sunt. Unus ædificans, & unus déstruens; quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & unus maledícens; cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis suis, & íterùm eádem fáciens, quid prófícit humiliando se? Oratiónem illíus quis exáudiet?

Digitized by Google

℣. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 37.

OMnis viro sancto assíduus esto, quemcumque cognóveris servántem timórem Dei, cujus ánima est secundùm ánimam tuam; & qui, si contubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor tuum consílii státue tecum: nihil est enim tibi áliud pluris illo. Anima viri sancti nuntiat aliquandò vera, plus septem circumspectóres, sedentes in excelso speculándum. Et in his omnibus deprecáre Altíssimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium státue. Verbum nequam immutábit cor, ex quo partes quátuor oriuntur, bonum & malum, vita & mors; & dominátrix illórum est assídua lingua. Est vir astútus multórum eruditor, & ánimæ suæ inútilis est. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ suæ suávis est. Qui sophísticè lóquitur, odíbilis est; in omni re defraudábitur.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij. Cap. 41.

OMors, quàm amára est memória tua hómini pacem habenti in substántiis suis; viro quiéto, & cujus viæ directæ sunt in ómnibus, & adhuc valenti accípere cibum! O mors, bonum est judícium tuum hómini indigenti, & qui minorátur víribus, defecto ætáte, & cui de ómnibus cura est, & incredíbili, qui perdit patiéntiam. Noli metúere judícium mortis. Memento quæ ante te fuérunt, & quæ superventúra sunt tibi; hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid supervéniet tibi in beneplácito Altíssimi? sive decem, sive centum, sive mille anni: non est enim in inferno accusátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquístis legem Dómini Altíssimi. Et si nati fuéritis in maledictióne nascémini; & si mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars vestra. Omnia quæ de terra sunt, in terram convertentur; sic ímpii à maledícto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipsórum; nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magis permanébit tibi, quàm mille thesauri pretiósi, & magni. Bonæ vitæ número dierum: bonum autem nomen permanébit in ævum. Disciplínam in pace conserváte, fílii.

Digitized by Google

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Numquid consideráſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, vir ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV. poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Job.

Lectio j. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job: & erat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo: natíque ſunt ei ſeptem fílii & tres fíliæ. Et fuit poſſéſſio ejus ſeptem mílllia óvium, & tria mílllia camelórum, quingenta quoque juga boum, & quingentæ áſinæ, ac família multa nimìs; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant fílii ejus, & faciébant convívium per domos; unuſquiſque in die ſuo. Et mittentes vocábant tres ſoróres ſuas, ut coméderent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem tranſíſſent dies convívii, mittébat ad eos Job, & ſanctificábat illos; conſurgenſque dilúculò, offerébat holocauſta pro ſíngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint fílii mei, & benedíxerint Deo in córdibus ſúis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit: ſícut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum. * Si bona ſuſcépimus de manu Dei, mala quarè non ſuſcipiámus? ℣. Quem díligit Dóminus, caſtígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. * Si bona. *Job* 1. & 2. *Hebr.* 12.

Lectio ij.

QUâdam autem die, cùm veníſſent fílii Dei aſsísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Undè venis? Qui reſpondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum: Numquid conſiderásti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, homo ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui reſpondens Satan, ait: Numquid Job fruſtrà timet Deum? Nonnè tu vallaſti eum, ac domum ejus, univerſamque ſubſtántiam per circúitum; opéribus mánuum ejus benedixiſti, & poſſeſſio ejus crevit in terra? Sed extende páululùm manum tuam, & tange cuncta quæ póſſidet, ſi non in fáciem benedíxerit tibi. Dixit ergò Dóminus ad

Satan: Ecce, universa quæ habet, in manu tua sunt; tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egressusque est Satan à fácie Dómini.

℟. Quómodò potúeris, sto misércors: si multùm tibi fúerit, abundanter tríque; * Si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude: quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat. ℣. Si voluntas prompta est, secundùm id quod habet, accépta est, non secundùm id quod non habet. * Si exíguum. *Tob.* 4. 2. *Cor.* 8.

Lectio iij.

CUm autem quâdam die fílii & fíliæ ejus coméderent, & bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, & ásinæ pascebantur juxtà eos, & irruérunt Sabæi, tuleruntque ómnia, & púeros percussérunt gládio; & evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves puerósque consumpsit; & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit álius, & dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussérunt gládio; & ego fúgi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, & dixit: Fíliis tuis & fíliábus vescéntibus & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repentè ventus véhemens íruit à regióne deserti, & concussit quátuor ángulos domûs, quæ córruens oppréssit líberos tuos, & mórtui sunt; & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Noli timére, fili mi: páuperem quidèm vitam gérimus; sed * Multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè. ℣. Nonnè Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit diligéntibus se. * Multa. Glória. * Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. *Cap.* 18.

Lectio iv.

DOminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est. Sanctus vir Job, tentante adversário, cuncta perdíderat; sed tamen sciens quia contrà se Satan tentandi vires, nisi permittente Dómino, non habébat, non ait: Dóminus dedit, diábolus ábstulit; sed:

Digitized by Google

Dóminus dedit, Dóminus ábstulit. Fortasse enim fúerat dolendum, si quod Cónditor déderat, hostis abstulísset: at postquàm non ábstulit nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit. Si enim ab illo accípimus quibus in hac vita útimur, cur doleámus quòd ipso judicante exígimur, quo largiente fenerámur? Nec aliquandò injustus est créditor, qui dum præfixo reddendi témpore non constríngitur, quandò vult, éxigit quod fenerátur. Ubi & benè subjúngitur: Sicut Dómino plácuit, ita factum est. Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus pátimur, necesse est ut ad eum qui injustum velle nil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, & indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. * Nos álterum Deum nescímus præter ipsum: expectémus húmiles consolatiónem ejus. ℣. Humiliámini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis. * Nos. *Judith*, 8. 1. *Petr.* 5.

Lectio v.

MAgna quippè est consolátio in eo quod dísplicet, quòd illo ordinante erga nos ágitur, cui non nisi justum placet. Si igitur justa placére Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint, póssumus, justa sunt cuncta quæ pátimur; & valdè injustum est, si de justa passióne murmurámus. Sed quia orátor fortis quómodò assertiónem partis suæ contrà adversárium allegávit, audívimus; nunc quómodò in oratiónis suæ término júdicem benedicendo laudet, audiámus. Séquitur: Sit nomen Dómini benedictum. Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclúsit; ut hinc adversárius inspíciat, & ad pœnam suam victus erubescat: quia ipse Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percússus dicit.

℟. Non in multitúdine est virtus tua, Dómine, nec superbi ab initio placuérunt tibi; sed * Humíllium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. ℣. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. * Humíllium. *Judith*, 9. *Luc.* 18.

Lectio vj.

INtuendum verò est quia hostis noster tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus afflígit. Quotí-

Digitized by Google

...namque in ácie stamus, ...die tentatiónum ejus ...excípimus. Sed & nos ...trà illum jácula mítti...s, si confossi tribula...ibus humilia respondé...s. Beátus ígitur Job ...cussus damno rerum, ...cussus morte filiórum, ... vim dolóris vertit in ...em Conditóris, di...s: Dóminus dédit, ...minus ábstulit; sicut ...mino plácuit, ita fac... est: sit nomen Dó...i benedictum; super... hostem humilitáte ...ulit, crudélem patién...stravit.

...R. Dómine, Rex omní...ens, in ditióne tua ...ta sunt pósita, & * ... est qui possit tuæ re...re voluntáti, si decré...s salváre Israël: † Et ...c, Dómine Rex, mi...re pópuli tui. ℣. Si ...s pro nobis, quis con... nos? * Non est. Gló... † Et nunc. *Esther*, 13. ...n. 8.

...III. NOCTURNO.

...ectio sancti Evangélii ...secundùm Mathæum.

Lectio vij. Cap. 6.

...N illo témpore; Dixit ... Jesus discípulis suis: ...emo potest duóbus dó...minis servíre. Aut enim ...num ódio habébit, & ...lterum díliget; aut unum ...stinébit, & álterum con...temnet. Non potestis Deo ...rvíre & mammónæ. Et ...éliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in Monte, Cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referendum est quod consequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt; nam qui sint duo dómini, deinceps ostendit, cùm dicit: Non potestis Deo servíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur. Cóngruit & Púnicum nomen; nam lucrum Púnicè mammon dícitur.

℟. Ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini? * Nonnè ánima plùs est quàm esca, & corpus plùs quàm vestimentum? ℣. Quadraginta annis in deserto nihil pátribus défuit; vestimenta eórum non inveteravérunt. * Nonnè. *Matth.* 6. 2. *Esdr.* 9.

Lectio viij. Cap. 16

NOlíte ergò sollíciti esse, dicentes: Quid edémus, aut quid bibémus, aut quid vestiémur? Hìc manifestíssimè ostendit non hæc esse appetenda tanquàm tália bona

nostra, ut propter ipsa debeámus benè fácere, si quid fácimus; sed tamen esse necessária. Quid enim interest inter bonum quod appetendum est, & necessárium quod sumendum est, hâc sententiâ declarávit, cùm ait: Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia apponentur vobis. Regnum ergò & justítia Dei bonum nostrum est: & hoc appetendum, & ibi finis constituendus, propter quod ómnia faciámus quæcumque fácimus.

℟. Respícite volatília cœli: non serunt, neque metunt, neque congregant in hórrea; & Pater vester cœléstis pascit illa. * Nonnè vos magis pluris estis illis? ℣. Dat jumentis escam ipsórum, & pullis corvórum invocántibus eum. * Nonnè. *Matth.* 6. *Ps.* 146.

Lectio ix.

Sed quia in hac vita militámus, ut ad illud regnum pervenire possímus, quæ vita sine his necessáriis agi non potest: Apponentur vobis hæc; inquit; sed vos regnum Dei & justítiam ejus primùm quærite. Cùm enim dixit illud, Primùm, significávit quia hoc postèriùs quærendum est, non témpore, sed dignitáte: illud, tanquàm bonum nostrum; hoc, tanquàm necessárium nostrum: necessárium autem propter illud bonum. Neque enim verbi grátiâ, ideò debémus evangelizáre ut manducémus; sed ídeò manducáre ut evangelizémus nam si propterea evangelizámus ut manducémus vilius habémus Evangélium quàm cibum; & erit jam bonum nostrum in manducando, necessárium autem in evangelizando.

℟. Nolíte sollíciti esse, dicentes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquírunt: † Scit Pater vester quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam supérfluam, ut addat & congreget; & hoc vánitas est, & cassa sollicitúdo. * Hæc. Glória Patri. † Scit. *Matth.* 6. *Eccles.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a:* Nemo potest duóbus dóminis, servíre: non potéstis Deo servíre & mammónæ. *Matth.* 6.

Oratio.

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur: Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Quærite primùm

Digitized by Google

mùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

SUrréxit Job, & scidit vestimenta sua; & tonso cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedictum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contrà Deum locútus est. Factum est autem cùm quâdam die venissent fílii Dei, & stárent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos & stáret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Undè venis? Qui respondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad Satan: Numquid consíderasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir símplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me adversùs eum, ut afflígerem eum frustrà. Cui respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua; alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. Dixit ergò Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est; verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan à fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testâ sánies radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es: si bona suscépimus de manu Dei, mala quarè non suscipiámus? in ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

IGitur audientes tres amíci Job omne malum quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Elíphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim ut páriter venientes visitárent eum, & consolarentur. Cùmque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum: & exclamantes ploravérunt; scissísque véstibus,

sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum; vidébant enim dolórem esse vehementem.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA,

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

POst hæc apéruit Job os suum, & maledíxit diéi suo, & locútus est: Péreat dies in qua natus sum; & nox in qua dictum est: Conceptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Leviáthan. Obtenebrentur stellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum surgentis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Quia pátiens 358.

Lectio ij. Cap. 4.

REspondens autem E[illegible] phaz Themanítes dixit: Si cœpérimus lo[illegible] tibi, fórsitan molestè [illegible] cípies; sed conceptum [illegible] mónem tenére quis p[illegible] rit? Ecce docuisti mul[illegible] & manus lassas robora[illegible] vacillantes confirmavér[illegible] sermónes tui, & génua [illegible] méntia confortasti: n[illegible] autem venit super te pla[illegible] & defecisti; tétigit [illegible] & conturbátus es. Ub[illegible] timor tuus, fortitúdo [illegible] patiéntia tua, & perf[illegible] viárum tuárum? Re[illegible] dáre, óbsecro te, quis [illegible] quàm ínnocens périit? [illegible] quandò recti deléti su[illegible] Quin pótiùs vidi eos [illegible] operantur iniquitátem [illegible] séminant dolóres, & [illegible] tunt eos, flante Deo, [illegible] riisse, & spíritu iræ [illegible] esse consumptos.

℟. Non in multitú[illegible] 358.

Lectio iij. Cap. [illegible]

REspondens autem [illegible] dixit: Utinam ap[illegible] derentur peccáta mea [illegible] bus iram mérui, & c[illegible] mitas quam pátior, in [illegible] téra! quasi aréna m[illegible] hæc grávior apparér[illegible] undè & verba mea do[illegible] sunt plena; quia sag[illegible] Dómini in me sunt, [illegible] rum indignátio ébibi[illegible] ritum meum, & ter[illegible] Dómini mílitant co[illegible] me. Numquid rúgiet ó[illegible]

Deus cùm habúerit herbam? aut múgiet bos, cùm ante præſépe plenum ſtéterit? aut póterit cómedi inſúlſum, quod non eſt ſale conditum? aut poteſt áliquis guſtáre, quod guſtátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei ſunt. Quis det ut véniat petítio mea; & quod expecto, tríbuat mihi Deus? & qui cœpit, ipſe me cónterat; ſolvat manum ſuam, & ſuccídat me? Et hæc mihi ſit conſolátio, ut afflígens me dolóre non parcat, nec contradícam ſermónibus Sancti.

℟. Dómine, Rex. 359.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 8.

REſpondens Baldad Suhítes, dixit: Uſquequò loquéris tália, & ſpíritus múltiplex ſermónes oris tui? Numquid Deus ſupplantat judícium? aut Omnípotens ſubvertit quod juſtum eſt? Etiamſi fílii tui peccavérunt ei, & dimíſit eos in manu iniquitátis ſuæ; tu tamen ſi diluculò conſurréxeris ad Deum, & Omnipotentem fúeris deprecátus; ſi mundus & rectus incéſſeris, ſtatim evigiláhit ad te, & pacátum reddet habitáculum juſtítiæ tuæ; in tantúm ut ſi prióra tua fúerint parva, & noviſſima tua multiplicentur nimis.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 9.

ET reſpondens Job, ait: Verè ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificétur homo compóſitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei reſpondére unum pro mille. Sápiens corde eſt, & fortis róbore: quis réſtitit ei, & pacem hábuit? Qui tránſtulit montes, & neſciérunt hi quos ſubvertit in furóre ſuo. Qui cómmovet terram de loco ſuo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit ſoli, & non óritur; & ſtellas claudit quaſi ſub ſignáculo. Qui extendit cœlos ſolus, & gráditur ſuper fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Oriónа, & Hyadas, & interióra Auſtri. Qui facit magna, & incomprehenſibília & mirabília, quorum non eſt número.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum; ſi abíerit, non intélligam. Si repentè intérroget, quis reſpondébit ei? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergò ſum ego, ut reſpóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui

Digitized by Google

etiamsi habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocántem exaudíerit me, non credò quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa. Non concédit requiéscere spíritum meum, & implet me amaritudínibus. Si fortitúdo quæritur, robustíssimus est: si æquitas judícii, nemo audet pro me testimónium dícere. Si justificáre me volúero, os meum condemnábit me: si innocéntem osténdero, pravum me comprobábit.

℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 11.

REspondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & audiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irrísseris, à nullo confutáberis? Dixísti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspéctu tuo. Atque útinàm Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi, ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua!

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij. Cap. 12.

REspondens autem Job, dixit: Ergò vos estis soli hómines, & vobíscum moriétur sapiéntia! Et mihi est cor sicut & vobis, nec inférior vestrî sum: quis enim hæc quæ nostis ignórat? Qui deridétur ab amíco suo sicut ego, invocábit Deum, & exáudiet eum: deridétur enim justi simplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus státutum. Abundant tabernácula prædónum, & audacter próvocant Deum, cùm ipse déderit ómnia in manus eórum. Nimírùm interróga jumenta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & respondébit tibi; & narrábunt pisces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis viventis, & spíritus universæ carnis hóminis.

℟. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 13.

AUdíte ergò correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid Deus índiget vestro mendácio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid fáciem ejus accípitis, & pro Deo judicáre pátimini? Aut placébit

ei quem celáre nihil potest? aut decipiétur ut homo vestris frauduléntiis? Ipse ... árguet, quŏniam in ...cóndito fáciem ejus ac...tis. Statim ut se com...verit, turbábit vos; & ...or ejus írruet super vos. ...mória vestra compará...r cíneri, & redigentur ...lutum cervíces vestræ. ...céte paulisper, ut lo...r quodcumque mihi ...ns suggésserit. Quarè ...ro carnes meas dénti... meis, & ánimam meam ...o in mánibus meis? ...amsi occíderit me, in ...o sperábo: verúmtamen ... meas in conspectu ejus ...uam. Et ipse erit salvá... meus: non enim véniet ...conspectu ejus omnis hy...crita.

℟. Dómine, Rex. 359.

...ERIA SEXTA.

De libro Job.

...ectio j. Cap. 32.

DMisérunt tres viri isti respondére Job, eò quòd justus sibi ...derétur. Et irátus, in...gnatusque est Elíu fílius ...árachel Buzítes, de cog...nátióne Ram: irátus est autem adversùm Job, eò quòd justùm se esse díceret coram Deo. Porrò adver...sùm amícos ejus indignátus est, eò quòd non invenis...sent responsiónem rationá...bilem, sed tantúmmodò condemnassent Job. Igitur Elíu expectávit Job loquentem, eò quòd senióres essent qui loquebantur. Cùm autem vidisset quòd tres respondére non potuissent, irátus est vehementer. Respondensque Elíu fílius Bárachel Buzítes, dixit: Júnior sum témpore, vos autem antquióres; idcircò demisso cápite, véritus sum vobis indicáre meam senténtiam. Sperábam enim quòd ætas prolíxior loquerétur, & annórum multitúdo docéret sapiéntiam. Sed, ut vídeo, spíritus est in homínibus, & inspirátio Omnipotentis dat intelligéntiam. Non sunt longævi sapientes, nec senes intélligunt judícium.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 36.

ADdens quoque Elíu, hæc locútus est: Sústine me páululùm, & indicábo tibi; adhuc enim hábeo quod pro Deo loquar. Répetam sciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo justum. Verè enim absque mendácio sermónes mei, & perfecta sciéntia probábitur tibi. Deus potentes non ábjicit, cùm & ipse sit potens. Sed non salvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet à justo óculos suos, & reges in sólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et si fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus pauper-

rátis; indicábit eis ópera eórum & scélera eórum, quia violenti fuérunt.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 38.

REspondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste involvens sententias fermónibus imperítis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundamenta terræ? índica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus; cùm me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes fílii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quandò erumpébat quasi de vulva procédens; cùm pónerem nubem vestimentum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & pósui vectem & óstia. Et dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs; & hic confringes tumentes fluctus tuos.

℟. Noli timére. 357.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 42.

REspondens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? ídeò insipienter locútus sum, & quæ ultrà modum excéderent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus vidit te. Idcircò ipse me reprehendo, & ago pœniténtiam in favilla & cínere. Postquàm autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Elíphas Themanítem: Irátus est furor meus in te, & in duos amícos tuos; quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergò vobis septem tauros & septem aríetes, & ite ad servum meum Job, & offerte holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis; fáciem ejus suscípiam, ut non vobis imputétur stultítia; neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟. *sumuntur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ABiérunt ergò Elíphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos; & suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque conversus est

ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis suis. *Et* áddidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, & univérsæ soróres suæ, & cuncti qui nóverant eum prius: & comedérunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum; & dedérunt ei unusquísque ovem unam, & inaurem áuream unam.

Lectio iij.

DOminus autem benedíxit novíssimis Job magis quàm princípio ejus: & facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem fílii & tres fíliæ. ... Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit fílios suos, & fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; & mórtuus est senex, & plenus diérum.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Tobías factus est cæcus: hanc autem tentatiónem ídeò Dóminus permísit evenire illi, ut pósteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job. *Tob.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XV. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio j. Cap. 1.

TObías ex tribu & cívitate Néphthali, ... cùm captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non desíruit; ita ut ómnia quæ habére póterat, quotídiè concaptívis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in ópere. Déniquè cùm irent omnes ad vítulos áureos quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua & décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis minístraret omnem decimatiónem. Hæc & his símilia secundùm legem Dei puérulus obsérvabat.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

CUm verò factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua; genuitque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, & abstinére

Digitized by Google

ab omni peccáto. Igitur cùm per captivitátem devenísset cum uxóre sua & fílio in civitátem Níniven, cum omni tribu sua; cùm omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodívit ánimam suam, & numquàm contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis; & dedit illi potestátem quocumquè vellet ire, habens libertátem quæcumque fácere voluísset. Pergébat ergò ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita salútis dabat eis. Cùm autem venísset in Rages civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuísset decem talenta argenti; & cùm in multa turba géntis fui Gabélum egentem vidéret, qui erat ex tribu ejus, sub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argenti.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

POst multum verò témporis, mórtuo Salmánasar rège, cùm regnáret Sennácherib fílius ejus pro eo, & fílios Israël exósos habéret in conspéctu suo, Tobías quotídiè pergébat per omnem cognatiónem suam, & consolabátur eos, dividebatque unicúique, prout póterat, de facultátibus suis; esurientes alébat, nudísque vestiménta præbébat, & mórtuis atque occísis sepultúram sollícitus exhibébat. Déniquè cùm reversus esset rex Sennácherib, fúgiens à Judæa plagam quam circa eum fécerat Deus propter blasphémiam suam, & irátus multos occíderet ex fíliis Israël, Tobías sepeliébat córpora eórum. At ubi nuntiátum est regi, jussit eum occídi, & tulit omnem substántiam ejus. Tobías verò cum fílio suo & cum uxóre fúgiens, nudus látuit, quia multi diligébant eum. Post dies verò quadraginta quinque occídérunt regem fílii ipsíus: & reversus est Tobías in domum suam, omnísque facultas ejus restitúta est ei.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Tobía.

Cap. 1. *Lectio iv.*

LEcto prophético libro, qui inscríbitur Tobías, quamvis plenè vobis virtútes sancti Prophétæ Scriptúra insinuáverit, tamen compendiário mihi sermóne de ejus méritis recensendis & opéribus apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra históricо more digessit látiùs, nos strictiùs comprehendámus, virtútum ejus génera velut quodam

Digitized by Google

brevário colligentes. Fuit Tobías vir justus, misericors, hospitális; & hoc virtútum præditus choro, súbiit ærumnam captivitátis quam ferébat humíliter atque patienter, commúnem magis injúriam quàm privátam dolens; nec sibi virtútum suffrágia nihil profuísse deplórans, sed magis eam sibi contuméliam minórem peccatórum suórum prétio illátam arbitrátus, méruit edictum, ne quis ex fíliis captivitátis mórtuum sepultúræ daret.

℟. Quia pátiens est. 358.

Lectio v.

AT ille interdicto non revocabátur magis quàm incitabátur, ne deferere officium pietátis, mortis metu, viderétur; erat enim misericórdiæ prétium mortis pœna. Talis flagítii deprehensus reus, vix tandem per amícum pótuit, direpto património, egénus & exul restítui suis. Iterùm in his versabátur officiis; & si quid alimenti foret, peregrínum cum quo cibum súmeret, quærebat. Itaque cùm fessus à sepultúra revertísset múnere, appósitis sibi edendi subsídiis, misso fílio, quærébat consortem convívii. Dùm convíva accérsitur, nuntiátis insepulti córporis reliquiis, convívium deserébat: nec putábat pium ut ipse cibum súmeret, cùm in público corpus jacéret exánime. Hoc illi quotidiánum opus, & magnum.

℟. Non in multitúdine. 358.

Cap. 2. *Lectio vj.*

TAm sancto fessus offício Prophéta, dùm requiescit juxtà paríetem aulæ, cadente de pásserum nido stércore, albúgine cæcitátem incidit; nec conquestus ingémuit, nec dixit: Hæc merces labórum meórum? Fraudári magis se dóluit obsequiórum, quàm oculórum múnere; nec cæcitátem pœnam, sed impedimentum putábat. Et cùm victum mercéde leváret cónjugis, ne quid furtivum domum suam intráret, cavébat. Déniquè plùs honestáti quàm necessitáti cónsulens, cui sua déerant, commodáverat próximo suo pecúniam quamdam, quam toto vitæ suæ témpore in tanta indigéntia non repopóscit. Vix, ubi se fessum vidit, & depósitum senectúte, insinuávit fílio, non tàm cúpiens commodátum repóscere, quàm sollícitus ne fraudáret hærédem. Quòd ígitur commodávit pecúniam, & non fenerávit, justi servávit offícium. Malum est enim fenus quo quæruntur usúræ; sed non illud fenus malum de quo scriptum est: Fenera próximo

tuo in témpore necessitátis illíus.

℟. Dómine Rex. 359.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. *de verbis Evang. Luc* 7. *C.* 4.

VIdeámus quid Christus nos dícere vóluit in tribus mórtuis quos fuscitávit. Refuscitávit fíliam mórtuam Archisynagógi, ad quam ægrotántem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti sumus; ut hinc ísta quæ ipse largíri dignátur, cum vestra caritáte loquerémur. Modò audístis quómodo excitátus est. Appropinquábat Dóminus civitáti: & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Miserecórdiâ commótus quòd flebat mater vídua, & destitúta único fílio, fecit quod audístis, dicens: Adolescens, tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui; [illegible] réddidit illum matri [illegible] Excitávit & Lázarum de sepúlchro.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; hæc vídua erat. Quam cùm vidísset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam dixit illi: Noli flere. Non despíciet Dóminus duam, si effundat loquelam gémitus. * Dómine *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Cap. 5. *Lectio viij.*

ISta tria génera mortuórum sunt tria génera peccatórum, quos hodíque súscitat Christus. Illa enim mórtua fília Archisynagógi intùs erat in domo; nondùm erat de secrétis pariétibus elàta in públicum. Ibi intùs suscitáta est, viva paréntibus réddita. Íste autem jam quidèm non in domo, sed tamen nondùm in sepulcro, pariétibus elátus erat, tertiæ mandátus non erat. Qui fuscitávit mórtuam nondùm elátam, fuscitávit mórtuum jam elátum, nondùm sepultum. Tértius restábat, ut & sepultum fuscitáret; & hoc fecit in Lázaro.

℟. Accéssit Jesus, & tétigit lóculum; hi autem qui portábant, stetérunt. Et * Ait: Adolescens, tibi dico, Surge. Et resédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noster, Deus salvos faciendi

Dómini Dómini éxitus ...tis. * Ait. *Luc.* 7. *Ps.* ...

Cap. 7. *Lectio ix.*

Æc ergò, caríssimi, sic audiámus, ut qui ...unt, vivant, qui mór... sunt, reviviscant. Sive ...uc peccátum in corde ...ceptum est, & non pro...it in factum; pœníteat, ...rigátur cogitátio, sur... mórtuus intrà domum ...nsciéntiæ. Sive jam quod ...gitávit, admísit; nec sic ...perétur. Non surréxit ...rtuus intùs, surgat elá... Pœníteat facti; de ...ximo reviviscat: non ...t in profundum sepul...ræ; non accípiat désu...r consuetúdinis molem. ...d fortè jam illi loquor, ...i jam duro sui moris lá...de prémitur, qui jam ur...tur consuetúdinis pón...re, qui jam quatriduá...us putet; nec ipse despé...t: profundus mórtuus ...t: sed altus est Christus. ...ovit clamando terréna ...nera rúmpere, novit in...trínsecùs per seipsum vivi...ficáre, solvendum discípu...lis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam; neque enim Lázaro resuscitáto post quatríduum ullus putor in vivente remánserat. Ergò qui vivunt, vivant: quicumque autem mórtui sunt, in quacumque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter jam resurgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, & vivíficat; * Sic & † Fílius quos vult, vivíficat. ℣. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, & vivíficat. * Sic. Glória Patri. † Fílius. *Joan.* 5. 1. *Reg.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui erat mórtuus, cœpit loqui; & dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: &, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Accépit omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 2.

POst hæc cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deum, ut epulentur nobiscum. Cùmque abiisset, reversus nuntiávit ei unum ex fíliis Israël jugulátum

jacére in plátea. Statímque exíliens de accúbitu suo, relinquens prándium, jejúnus pervénit ad córpus; tóllensque illud portávit ad domum suam occúltè; ut, dum sol occubuísset, cautè sepelíret eum. Cùmque occultásset corpus, manducávit panem cum luctu & trémore, memorans illum sermónem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri convertentur in lamentatiónem & luctum.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

CUm verò sol occubuísset, ábiit, & sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicentes: jam hujus rei causâ intérfici jussus es, & vix effugísti mortis impérium; & íterùm sepelis mórtuos? Sed Tobías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occísórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigátus à sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxtà paríetem, & obdormísset, & ex nido hirúndinum dormienti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeò permísit Dóminus evenire illi, ut pósteris darétur exémplum pariéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 2. & 3.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídiè, & de labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. Undè factum est ut hædum caprárum accípiens detulísset domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audísset, dixit: Vidéte ne fortè furtívus sit, réddite eum dóminis suis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus irata, respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò trádita sumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in im-

Digitized by Google

propérium ómnibus natiónibus in quibus dispersísti nos.... Et nunc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 4.

CUm Tobías putáret oratiónẽ suam exaudíri ut mori potuísset, vocávit ad se Tobíam fílium suum, dixitque ei: Audi, fili mi, verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum cónstrue. Cùm acceperit Deus ánimam meam, corpus meum sepéli; & honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: memor enim esse debes quæ & quanta perícula passa sit propter te in útero suo. Cùm autem & ipsa compléverit tempus vitæ suæ, sepélias eam circà me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum; & cave ne aliquandò peccáto conséntias, & præter mittas præcepta Dómini Dei nostri. Ex substántia tua fac eleemósynam, & noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere: ita enim fiet ut nec à te avertátur fácies Dómini. Quómodò potúeris, ita esto miséricors: Si multum tibi fuérit, abundanter tríbue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam.

℟. Quia páriens. 358.

Lectio ij.

ATtende tibi, fili mi, ab omni fornicatióne; & præter uxórem tuam nunquàm patiáris crimen scire. Supérbiam nunquàm in tuo sensu aut in tuo verbo dominári permittas; in ipsa enim inítium sumpsit omnis perdítio. Quicumque tibi áliquid operátus fúerit, statim ei mercédem restítue; & merces mercenárii tui apud te omnínò non remáneat. Quod ab álio óderis fíeri tibi, vide ne tu aliquandò álteri fácias. Panem tuum cum esurién tibus & egénis cómede, & de vestimentis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum super sepultúram justi constítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium semper à sapiente perquíre. Omni témpore bénedic Deum;

Digitized by Google

& pete ab eo ut vias tuas dirigat, & ómnia consília tua in ipso permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dùm adhuc infántulus esses, Gabélo, in Rages civitáte Medórum; & chirógraphum ejus apud me hábeo: & ídeò perquíre quómodò ad eum pervénias, & recípias ab eo supramemorátum pondus argenti, & restítuas ei chirógraphum suum. Noli timére, fili mi; páuperem quidèm vitam gérimus: sed multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recesséerimus ab omni peccáto, & fecérimus benè.

℟. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 5.

TUnc respondit Tobías patri suo, & dixit: Omnia quæcumque præcepísti mihi, fáciam, pater. Quómodò autem pecúniam hanc requíram, ignóro. Ille me nescit, & ego eum ignóro: quod signum dabo ei? Sed neque viam per quam pergátur illuc, aliquandò cognóvi. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirógraphum quidèm illíus penès me hábeo; quod dùm illi osténderis, statìm restítuet. Sed perge nunc, & inquíre tibi áliquem fidélem virum, qui eat tecum, salvâ mercéde fúa, ut, dum adhuc vivo, recípias eam. Tunc egréssus Tobías, invénit júvenem splendídum, stantem præcínctum, & quasi parátum ad ambulándum. Et ignórans quòd Angelus Dei esset, salutávit eum, & dixit: Undè te habémus, bone júvenis? At ille respondit: Ex fíliis Israël. Et Tobías dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regiónem Medórum? Cui respondit: Novi; & ómnia itínera ejus frequenter ambulávi, & mansi apud Gabélum fratrem nostrum, qui morátur in Rages civitáte Medórum, quæ pósita est in monte Echátanis.

℟. Dómine, Rex. 359.

FERIA QUARTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 6.

PRofectus est Tobías, & canis secútus est eum; & mansit primâ mansióne juxtà flúvium Tigris. Et exívit ut laváret pedes suos; & ecce piscis inmánis exívit ad devorandum eum. Quem expavéscens Tobías, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cùm fecísset, attráxit eum in siccum: & palpitáre cœpit ante pedes ejus.

Digitized by Google

Tunc dixit ei Angelus : Exéntera hunc píscem ; & cor ejus, & fel, & jecur repóne tibi : sunt enim hæc necessária ad medicamenta utíliter. Quod cùm fecísset, assávit carnes ejus, & secum tulérunt in via ; cétera saliérunt, quæ sufficerent eis, quousquè pervenírent in Rages civitátem Medórum. Tunc interrogávit Tobías Angelum, & dixit ei : Obsécro te, Azaría frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt ísta, quæ de písce serváre jussísti ? Et respondens Angelus, dixit ei : Cordis ejus partículam si super carbónes ponas, fumus ejus extrícat omne genus dæmoniórum, sive à viro, sive à muliére ; ita ut ultrà non accédat ad eos. Et fel valet ad ungendos óculos in quibus fúerit albúgo, & sanabuntur.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

ET dixit ei Tobías : Ubi vis ut maneámus ? Respondensque Angelus, ait : Est hic Ráguël nómine, vir propinquus de tribu tua, & hic habet fíliam nómine Saram ; sed neque másculum, neque fémina nam ullam habet áliam præter eam. Tibi debétur omnis substántia ejus, & oportet eam te accípere cónjugem. Pete ergò eam à patre ejus, & dabit tibi eam in uxórem. Tunc respondit Tobías, & dixit : Audio quia trádita est septem viris, & mórtui sunt : sed & hoc audívi, quia dæmónium occídit illos. Tímeo ergò ne fortè & mihi hæc evéniant ; & cum sim únicus paréntibus meis, depónam senectátem illórum cum tristítia ad ínferos.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

TUnc ángelus Ráphaël dixit ei : Audi me, & ostendam tibi qui sunt quibus prævalére potest dæmónium. Hi namque qui conjúgium ita suscípiunt, ut Deum à se & à sua mente exclúdant, & suæ libídini ita vacent, sicut equus & mulus quibus non est intellectus, habet potestátem dæmónium super eos. Tu autem cùm accéperis eam, ingréssus cubículum, per tres dies cóntinens esto ab ea ; & nihil áliud, nisi oratiónibus vacábis cum ea. Ipsâ autem nocte, incénso jécore pisces, fugábitur dæmónium. Secundâ verò nocte in copulatióne sanctórum Patriarchárum admittéris. Tertiâ autem nocte benedictiónem consequéris, ut fílii ex vobis procreéntur incólumes. Transáctâ autem tertiâ nocte, accípies vírginem

Digitized by Google

cum timóre Dómini, amóre filiórum magis quàm libídine ductus, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 7.

INgressi sunt ad Raguélem; & suscépit eos Ráguël cum gáudio. Intuensque Tobíam Ráguël, dixit Annæ uxóri suæ: Quàm símilis est júvenis iste consobríno meo? Et cùm hæc dixísset, ait: Undè estis, júvenes fratres nostri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali sumus, ex captivitáte Nínive. Dixitque illis Ráguël: Nostis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cùmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater istíus est. Et misit se Ráguël, & cum lácrymis osculátus est eum; & plorans supra collum ejus, dixit: Benedíctio sit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri fílius es. Et Anna uxor ejus & Sara ipsórum fília lacrymátæ sunt. Postquàm autem locúti sunt, præcépit Ráguël occídi arietem, & parári convívium. Cùmque hortaréntur eos discúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hic ego hódiè non manducábo, neque bibam, nisi prius petitiónem meam confírmes, & promittas mihi dare Saram fíliam tuam.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio. ij.

TUnc dixit Ráguël: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conspéctu suo admíserit; & credo quóniam ídeò fecit vos veníre ad me, ut ista conjungerétur cognatióni suæ secundùm legem Móysi: & nunc noli dúbium gérere quòd tibi eam tradam. Et apprehendens déxteram fíliæ sitæ, dextræ Tobíæ trádidit dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vobíscum sit, & ipse conjungat vos, impleatque benedictiónem suam in vobis. Et accepta chartâ, fecérunt conscriptiónem conjúgii. Et post hæc epulláti sunt, benedicéntes Deum. Vocavitque Ráguël ad se Annam uxórem suam, & præcépit ei ut præparáret álterum cubículum. Et introdúxit illuc Saram fíliam suam, & lacrymáta est. Dixitque ei: Fortí ánimo esto, fília mea: Dóminus cœli det tibi gáudium pro tædio quod perpessa es.

℟. Non in multitúdine. 358.

Digitized by Google

Lectio iij. Cap. 8.

TUnc hortátus eſt vírginem Tobías, dixitque ei: Sara, exurge, & deprecémur Deum hódiè, & cras, & ſecundum cras; quia his tribus nóctibus Deo júngimur; tértiâ autem tranſactâ nocte, in noſtro érimus conjúgio: fílii quippè ſanctórum ſumus; & non póſſumus ita conjungi ſicut gentes quæ ignórant Deum. Surgentes autem páriter, inſtanter orábant ambo ſimul, ut ſánitas darétur eis. Dixitque Tobías: Dómine Deus patrum noſtrórum, benedícant te cœli & terræ, máreque & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis ſunt. Tu fecíſti Adam de limo terræ, dediſtíque ei adjutórium Evam: & nunc, Dómine, tu ſcis quia non luxúriæ cauſâ accípio ſoróre meam cónjugem, ſed ſolâ poſteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in ſécula ſeculórum. Dixit quoque Sara: Miſerére nobis, Dómine, miſerére nobis; & conſeneſcámus ambo páriter ſani.

℟. Dómine, Rex. 359.

FERIA SEXTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 8. & 9.

ADjurávit Ráguël Tobíam, ut duas hebdómadas morarétur apud ſe. De ómnibus autem quæ poſſidébat Ráguël, dimídiam partem dedit Tobíæ; & fecit ſcriptúram, ut pars dimídia quæ ſupérerat poſt óbitum eórum, Tobíæ domínio deveníret. Tunc vocávit Tobías Angelum ad ſe, quem quidèm hóminem exiſtimábat, dixitque ei: Azaría frater, peto ut auſcultes verba mea. Si meipſum tradam tibi ſervum, non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbſecro te, ut aſſúmas tibi animália ſive ſervítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum, reddaſque ei chirógraphum ſuum, & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas. Scis enim ipſe quóniam númerat pater meus dies; & ſi tardávero unâ die plùs, contriſtátur ánima ejus. Et certè vides quómodò adjurávit me Ráguël, cujus adjuramentum ſpérnere non poſſum. Tunc Ráphaël, aſſúmens quátuor ex ſervis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perréxit: & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum ſuum, & recépit ab eo omnem pecúniam. Indicavitque ei de Tobía fílio Tobíæ, ómnia quæ geſta ſunt; feciteque eum ſecum veníre ad núptias.

℟. Dóminus. 356.

Digitized by Google

Lectio ij. Cap. 10.

CUm verò moras fáceret Tobías causâ nuptiárum, sollícitus erat pater ejus Tobías, dicens: Putas quarè morátur fílius meus, aut quarè detentus est ibi? Putasne Gabélus mórtuus est, & nemo reddet illi pecúniam? Cœpit autem contristári nimis ipse, & Anna uxor ejus cum eo; & cœpérunt ambo simul flere, eò quòd die statúto mínimè reverterétur fílius eórum ad eos. Flebat ígitur mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum, báculum senectútis nostræ, solátium vitæ nostræ, spem posteritátis nostræ? ómnia simul in te uno habéntes, te non debúimus dimíttere à nobis. Cui dicébat Tobías: Tace, & noli turbári; sanus est fílius noster: satis fidélis est vir ille cum quo mísimus eum.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 11.

ANna autem sedébat secùs viam quotídiè in supercílio montis, undè respícere póterat de longinquo. Et dùm ex eódem loco specularétur advéntum ejus, vidit à longè; & illicò agnóvit veniéntem fílium suum; currénsque nuntiávit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitque Ráphaël ad Tobíam: At ubi introíeris domum tuam, statìm adóra Dóminum Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum. Statimque lini super óculos ejus ex felle ísto piscis quod portas tecum: scias enim quóniam mox aperientur óculi ejus; & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudébit. Tunc præcucurrit canis qui simul fúerat in via; & quasi núntius advéniens, blandimento suæ caudæ gaudébat. Et consúrgens cæcus pater ejus, cœpit offendens pédibus cúrrere; & datâ manu púero, occurit óbviam fílio suo: & suscípiens osculátus est eum cum uxóre sua, & cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cùmque adorássent Deum, & grátias egíssent, conquiévérunt. Tunc súmens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui: & sustínuit quasi dimídiam ferè horam; & cœpit albúgo ex óculis ejus, quasi membrána ovi, égredi: quam apprehendens Tobías traxit ab óculis ejus; statimque visum recépit. Et glorificábant Deum.

℟. Noli timére. 357.

Digitized by Google

SABBATO.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit ad ſe Tobías fílium ſuum, dixitque ei: Quid póſſumus dare viro iſti ſancto qui venit tecum? Reſpondens Tobías, dixit patri ſuo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit eſſe beneficiis ejus? Me duxit & redúxit ſanum, pecúniam à Gabélo ipſe recépit, uxórem ipſe me habére fecit, & dæmónium ab ea ipſe compéſcuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meipſum à devoratióne piſcis eripuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti ſumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum ſi fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ allata ſunt, ſibi aſſúmere. Et vocantes eum, pater ſcílicèt & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, acceptam habére.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *ſumentur è II. Nocturno Dominicæ XIV.*]

Lectio ij.

TUnc dixit eis occultè:.... Manifeſto vobis veritátem, & non abſcondam à vobis occultum ſermónem. Quandò orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo, neceſſe fuit ut tentátio probáret te. Et nunc miſit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. Ego enim ſum Ráphaël Angelus, unus ex ſeptem qui aſtámus ante Dóminum. Cùmque hæc audiſſent, turbati ſunt, & trementes cecidérunt ſuper terram in fáciem ſuam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Étenim cùm eſſem vobiſcum, per voluntátem Dei eram: ipſum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidèm vobiſcum manducáre, & bíbere; ſed ego cibo inviſíbili & potu qui ab homínibus vidéri non poteſt, utor. Tempus eſt ergò ut revertar ad eum qui me miſit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

Lectio iij. Cap. 14.

POſtquàm illumináti eſt Tobías, vixit annis quadraginta duóbus, & vidit fílios nepótum ſuórum.... In hora autem mortis ſuæ, vocávit ad ſe To-

Digitized by Google

bíam fílium ſuum, & ſeptem júvenes fílios ejus nepótes ſuos, dixitque eis: Propè erit intéritus Nínive; non enim éxcidit verbum Dómini: & fratres noſtri qui diſperſi ſunt à terra Iſraël, revertentur ad eam. Omnis autem deſerta terra ejus replébitur, & domus Dei quæ in ea incenſa eſt, iterùm reædificábitur; ibíque revertentur omnes timentes Deum: & relinquent gentes idóla ſua, & vénient in Jerúſalem, & inhabitábunt in ea; & gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes Regem Iſraël. Audíte ergò, fílii mei, patrem veſtrum: Servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita ſunt illi; & fíliis veſtris mandáte ut fáciant juſtítias & eleemóſynas, ut ſint mémores Dei, & benedícant eum in omni témpore in veritáte, & in tota virtúte ſua. Nunc ergò, fílii, audíte me, & nolíte manére hìc; ſed quácumque die ſepeliéritis matrem veſtram circà me in uno ſepulcro, ex eo dirígite greſſus veſtros ut exeátis hinc: vídeo enim quia iníquitas ejus finem dabit ei. Factum eſt autem poſt óbitum matris ſuæ, Tobías abſceſſit ex Nínive, cum uxóre ſua, & fíliis, & fíliórum fíliis, & reverſus eſt ad ſóceros ſuos. Invenitque eos incólumes in ſenectúte bona, & curam eórum geſſit, & ipſe clauſit óculos eórum: & omnem hæreditátem domûs Raguélis ipſe percépit, viditque quintam generatiónem, fílios filiórum ſuórum. Et complétis annis nonaginta novem in timore Dómini, cum gáudio ſepeliérunt eum. Omnis autem cognátio ejus, & omnis generátio ejus in bona vita & in ſancta converſatióne permánſit; ita ut accépti eſſent tàm Deo quàm homínibus, & cunctis habitántibus in terra.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Venit Aſſur in multitúdine fortitúdinis ſuæ: Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus fœminæ, & confódit eum. *Judith* 16.

Oratio, ut infrà ad Laúdes.

DOMINICA XVI. poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Judith.

Lectio j. Cap. 1.

ARphaxad rex Medórum ſubjugáverat multas gentes império ſuo; & ipſe ædificávit civitátem potentíſſimam, quam appellávit Echbátanis. . . . . Et gloriabátur quaſi potens in poténtia exércitûs ſui, & in glória quadrigárum ſuárum. Anno ígitur duodécimo regni ſui,

Digitized by Google

Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contrà Arphaxad, & obtínuit eum.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 2.

ANno tértio-décimo Nabuchodónosor regis, vigésimâ & secundâ die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnesque duces, & bellatóres suos; & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixitque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram sito subjugáret império. Quod dictum cùm placuísset ómnibus, vocávit Nabuchodónosor rex Holofernem príncipem milítiæ suæ, & dixit ei: Egrédere adversùs omne regnum Occidentis, & contrà eos præcipuè qui contempsérunt império meum.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 4.

TUnc audientes hæc fílii Israël, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valdè à fácie ejus. Tremor, & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem & templo Dómini, quod fécerat cæteris civitátibus & templis árum. Et misérunt in omnem Samariam per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos; & congregavérunt frumenta in præparatiónem pugnæ. Sacerdos étiam Elíachim scripsit ad universos qui erant contrà Esdrelon, quæ est contrà fáciem campi magni juxtà Dothaïn, & universos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascensus móntium per quos via esse póterat ad Jerúsalem, & illic custodírent ubi angustum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt fílii Israël secundùm quod constitúerat eis Sacerdos Dómini Elíachim.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Cap. 9. *Lectio iv.*

POtentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, obliviscantur sapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis munita proféssit, & omnem

Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holofernis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit. Hæc enim succincta jejúnio, in castris prætendébat aliénis: ille vino sepultus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque unius mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio v.

ESther quoque púlchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitátibus liberávit: ita ut regem sibi fáceret esse subjectum, non libídinis ardóre flammátum, sed cœlesti miseratióne conversum; ita ut & pœna retorquerétur in ímpium, & honor sacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aquâ lavit, plùs plácuit, & vindictam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exolvit. Est ergò jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Non in multitúdine. 358.

Cap. 10. *Lectio vj.*

NOn omnis fames acceptábile jejúnium facit; sed fames quæ Dei timóre susc̃ipitur. Non sola fames quæritur, sed plena disciplínâ jejúnii. Aliis dicitur: In diébus jejuniórum vestrórum invenítis voluntátes vestras, & omnes súbditos vobis stimulátis. Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejúnium improbétur, audívimus: nunc audiámus quod sit probábile. Sed solve omnem colligatiónem injustítiæ tuæ: dissolve obligatiónes violentárum commutatiónum: dimitte confractos in remissiónem, & omnem conscriptiónem iníquam dirumpe: frange esurienti panem tuum, & egénos non habentes tectum índuc in domum tuam: & si víderis nudum, coóperi eum; & domésticos féminis tui non despícias.

℟. Dómine Rex. 359.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Cùm intráret Jesus in domum cujusdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, & ipsi observábant eum: & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Digitized by Google

Homília sancti Gregórii Papæ.

Lib. 16. Moral. in Job, C. 23. & 24.

QUantálibet sit justítia óperis, apud internum Júdicem nulla est, si hanc élevat tumor mentis. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória; & qui inclináverit óculos suos, ipse salvábitur. Quæ nímirum sententia à Veritátis ore non discrepat, dicentis: Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. Undè & per Salomónem dícitur: Antequàm conterátur, exaltátur cor hóminis; & ántequàm gloriétur, humiliátur. Rectè autem dícitur: Qui inclináverit óculos suos, ipse salvábitur; quia quantùm per membrórum minístérium deprehendi potest, prima supérbiæ ostensio esse in óculis solet. Oculos ergò inclináre, est nullum respiciendo despícere, sed se minórem atque ímparem cunctis quos áspicit, æstimáre. Salvábitur qui óculos inclínat; quia qui falsum supérbiæ vérticem déserit, veritátis altitúdinem ascendit.

℟. Cùm invitátus fúeris ad núptias, * Non discumbas in primo loco, ne fortè honorátior te sit invitátus, & qui te vocávit, dicat tibi; Da huic locum. ℣. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem est humílitas, ibi & sapiéntia. * Non. *Luc.* 14. *Prov.* 11.

Homil. 7. in Evang. n. 4.

Lectio viij.

REstat ergò ut in omne quod scit, sese mens déprimat; ne quod virtus sciéntiæ congregat, ventus elatiónis tollat. Cùm bona, fratres, ágitis, semper ad memóriam malè acta revocáte; ut dùm cautè culpa conspícitur, numquàm de bono ópere incautè ánimus lætétur. Superióres ínvicem, eos máximè qui vobis commissi non sunt, próximos vestros atténdite; quia & quos ágere áliqua prava conspícitis, quæ in eis láteant bona nescítis. Magnus ergò unusquisque esse stúdeat, sed tamen áliquo modo esse se nésciat; ne dùm sibi magnitúdinem arroganter tríbuit, amittat. Hinc étenim per Prophétam dícitur: Væ qui sapientes estis in óculis vestris, & coram vobísmetipsis prudentes. Hinc Paulus ait: Nolíte prudentes esse apud vosmetipsos. Hinc contrà superbientem Saúl dícitur: Cùm esses párvulus in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es. Ac si apertè dicerétur: Cùm tu te párvulum conspíceres, ego te præ céteris magnum feci. Quia verò

Digitized by Google

tu te magnum cónspícis, à me parvus æstimáris.

℟. Recumbe in novíssimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi; Amíce, astende supérius. * Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus. ℣. Mélius est ut dicátur tibi, Ascende, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergò sancti viri, étiam cùm agunt fórtia, de semetipsis vília séntiunt; quid in sua excusatióne dicturi sunt qui sine ópere virtútis intumescunt? Sed etsi quælibet bona adsint ópera, nulla sunt, nisi ex humilitáte condiantur. Miranda quippè áctio cum elatióne non élevat, sed gravat. Qui enim sine humilitáte virtútes congregat, in ventum púlverem portat; & undè áliquid ferre cérnitur, indè detériùs cæcátur. In cunctis ergò quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam superióres, sed quibus adhuc inferióres estis aspícite; ut dùm meliórum vobis exempla propónitis, ad majóra semper ascéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Superbum sequitur humílitas; * Et † Húmilem spíritu susclpiet glória. ℣. Qui potens est, dispersit superbos, & exaltávit húmiles; * Et húmilem. Glória Patri. † Et Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. J. Jesus dixit ad Legisperítos & Phariséos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse verò apprehensum sanávit hydrópicum, ac dimísit. *Luc.* 14.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse intentos; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Respondens Jesus ad Legisperítos, dixit: Cujus vestrùm ásinus aut bos in púteum cadet, & non contínuò éxtrahet illum die sábbati? & non póterant ad hæc respondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

ERat Judith relícta vidua jam annis tribus, & ménsibus sex. Et in superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puellis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domûs Israël. Erat autem eleganti aspéctu nimìs; cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes

ssiónes armentis boum
grégibus óvium plenas.
erat hæc in ómnibus
osíffima, quóniam ti-
bat Dóminum váldè;
erat qui loquerétur de
verbum malum.
. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 10.
Actum est autem cùm
descénderet montem
ortum diéi, occurré-
ei exploratóres Assy-
m, & tenuérunt eam,
ntes: Undè venis? aut
vadis? Quæ respon-
: Fília sum Hebræó-
, ídeò ego fugi à fá-
órum, quóniam futú-
agnóvi quòd dentur
in deprædatiónem;
o quòd contemnentes
noluérunt ultrò trá-
eipsos, ut invenírent
icórdiam in conspectu
o. Hac de causa cogi-
mecum, dicens: Va-
ad fáciem príncipis
fernis, ut índicem illi
ta illórum, & osten-
illi quo áditu possit
ére eos, ita ut non
t vir unus de exércitu
... Et dixérunt ad
: Conservásti ánimam
, eò quòd tale reperísti
silium, ut descénderes
óminum nostrum. Hoc
n scias, quóniam cùm
eris in conspectu ejus,
tibi fáciet, & eris
ssíma in corde ejus.
xeruntque illam ad ta-
náculum Holofernis,
annuntiantes eam. Cùmque intrasset ante fáciem ejus, statìm captus est in suis óculis Holofernes.

℟. Quómodò. 357.

Lectio ij. Cap. 13.
Erat Judith sola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte sopítus. Dixitque Judith puellæ suæ, ut staret foris ante cubículum, & obsérváret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Israël, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum: ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixísset, accessit ad columnam quæ erat ad caput léctuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cùmque evaginasset illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait: Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percussit bis in cervícem ejus; & abscídit caput ejus.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 15.
Cum omnis exércitus decollátum Holofernem audísset, fugit mens & consílium ab

eis, & solo tremóre & metu agitáti, fugæ præsídium sumunt; ita ut nullus loquerétur cum próximo suo: sed inclináto cápite, relictis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se veníre audiébant, fugientes per vias campórum & sémitas cóllium. Videntes ítaque fílii Israël fugientes, secúti sunt illos; descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos. Et quóniam Assyrii non adunáti, in fugam ibant præcípites; fílii autem Israël uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos invenire potuíssent.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum universis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exisset ad illum, benedixérunt eam omnes, unâ voce dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecísti viríliter, & confortátum est cor tuum; eò quòd castitátem amáveris, & post virum tuum, álterum nescíeris: ídeò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collecta sunt spólia Assyriórum à pópulo Israël.

℟. Non in multitúdine. 358

Lectio iij. Cap. 16.

ET factum est post hæc omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocaústa, & vota, & repromissiónes suas. Porrò Judith universa vasa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conópeum quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus; óbtulit in anathéma oblivónis. Erat autem pópulus jucundus secundùm fáciem sanctórum, & per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquísque rédiit in domum suam; & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat universæ terræ Israël. Erat étiam virtúti cássitas adjuncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória. Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimísit abram suam líberam, & defuncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus septem.

℟. Dómine, Rex.

DOMINICA III. POST PENTECOSTEN.

IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. DElíciæ meæ eſſe cum fíliis hóminum. Beáti qui cuſtódiunt vias meas. *Proverb.* 8.

Ant. 3. E. Fériam eis pactum ſempiternum, & non déſinam eis benefácere. *Jerem.* 32.

Ant. 6. Lætábor ſuper eis cùm benè eis fécero in toto corde meo, & in tota ánima mea. *Jerem.* 32.

Ant. 5. C. Erit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona quæ factúrus ſum eis. *Jerem.* 33.

Ant. 7. G. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis. *Oſee* 11.

CAPITULUM. *Iſ.* 66.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo ſuper Jerúſalem quaſi flúvium pacis, & quaſi torrentem inundantem. Ad úbera portabímini, & ſuper génua blandientur vobis. Quómodò ſi cui mater blandiátur, ita ego conſolábor vos: vidébitis & gaudébit cor veſtrum.

℟. Transíte ad me omnes qui concupíſcitis me, & à generatiónibus meis implémini: * Spíritus enim meus ſuper mel dulcis, & hæréditas mea ſuper mel & favum. ℣. Veníte ad me omnes qui laborátis, & oneráti eſtis, & ego refíciam vos. * Spíritus. Glória Patri. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Eccli.* 24. *Matth.* 11.

HYMNUS.

CHriſti triumphos, dígnaque Númine,
Statis diébus, geſta juvet coli;
Nunc Cor ſacrátum, caritátis

Digitized by Google

Perpétuæ venerámur aram.
Hæc nempè carnis pars mélior sacræ,
Hæc arca magni cónscia fœderis,
Quam Numen implet, quam trementi
Angélicum tegit agmen alâ.
Altis quot ignes viscéribus latent!
Amóris ô quæ quántaque vis tui!
De corde nostro, Christe, Cordi
Delícias próprio creasti.
Tu, secla nondùm cúrrere cœperant,
Tu nos amábas; jam cúpidum sitít
Mortem, dolóres, probra, Pectus,
Quid nímio nimis est amóri?
Pendens cruentâ quos cruce párturis,
Ardente gestas nuncque foves sinu;
Insonsque mundo pro nocente
Cor gémitu rogat efficáci.
O Cor amandum! Quis mihi símplicis
Alas columbæ quis dabit, ut tuos
Petam recessus, sic amantem
Ut dócear redamáre Christum?
Laus summa Patri, símmaque Fílio,
Sit summa sancto glória Flámini;
Tibi sacrátas, Christe, mentes
Perpétuò tuus ignis urat.
Amen.

℣. Tu, Dómine, suávis & mitis, ℟. Et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde, & inveniétis réquiem animábus vestris. *Matth.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Sabbati antè Dominicam III. post Pentecosten.

Ant. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constitúerim Saúl regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. 1. *Reg.* 15.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psal. & Capit. de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum Christum qui diléxit nos, * Veníte, adorémus. *Apocal.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

Hymnus.

NOn tingat aras jam pécudum cruor,
En immolátur dígnior hóstia;

Digitized by Google

Flammis aduſtum Cor ſupernis
Ecce Deo Deus ipſe libat.
Unctus perenni chriſmate Póntifex
Ad ſancta templi nos vocat íntima:
Quid thura legis? thure pectus
Pontíficis melióre fumat.
Agnum ſub ara perpétuis ſacri
Fornax amóris cónficit ignibus:
Unâ litandum cæde natum
Jugis amor ſine cæde mactat.
Tu par Parenti quæ Pater ímperat
Promptus ſtatúto témpore pérficis:
Deſcripta vivit lex paterna,
In tábulis animáta Cordis.
Se deprimentis cónſcia núminis,
Mens hæret alto muta ſilèntio:
Quàm magna tractas! quàm potenti
Voce, Deus, lóqueris ſilendo!
Laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sit ſumma ſancto laus quoque Flámini:
Tu fac adúrat dedicátum,
Chriſte, tibi tua flamma pectus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Pſ. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile. 46.

Ant. 6. Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo, in odórem ſuavitátis. *Epheſ.* 5.

Pſ. Conſerva me, Dómine. 98.

Ant. 3. a. Largítus eſt nobis multitúdinem bonórum ſecundùm indulgéntiam ſuam, & ſecundùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum. *Iſ.* 63.

Pſ. Exáudiat te Dóminus. 99.

Ant. 5. F. In qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite & manducáte; Hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradétur. 1. *Cor.* 11.

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus; ℟. Eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. Cap. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedíxit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto; ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte. Qui prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum in ipſum,

Digitized by Google

ſecundùm propóſitum voluntátis ſuæ, in laudem glóriæ grátiæ ſuæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio ſuo. In quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis in omni ſapiéntia & prudéntia.

℟. Sciens Jeſus quia venit hora ejus, ut tránſeat ex hoc mundo ad Patrem, * Cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo, in finem díléxit eos. ℣. Omni témpore díligit qui amícus eſt, & frater in angústiis probátur. * Cùm dilexiſſet. *Joan.* 13. *Prov.* 17.

Lectio ij. Cap. 2.

DEus autem, qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam caritátem ſuam, quâ diléxit nos, & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto (cujus grátiâ eſtis ſalváti) & conreſuſcitávit & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu: ut oſténderet in ſéculis ſuperveniéntibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu. Grátiâ enim eſtis ſalváti per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum eſt, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipſius enim ſumus factúra, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui; & factus eſt eis ſalvátor: * In dilectióne ſua, & in indulgéntia ſua ipſe redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus. ℣. Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere. * In dilectióne. *Iſ.* 63. 1. *Tim.* 1.

Lectio iij. Cap. 3.

HUjus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis ſecundùm divítias glóriæ ſuæ virtúte corroborári per ſpíritum ejus in interiórem hóminem: Chriſtum habitáre per fidem in córdibus veſtris: in caritáte radicáti & fundáti, ut poſſítis compreheńdere cum ómnibus ſanctis, quæ ſit latitúdo, & longitúdo, & ſublimitas, & profundum: ſcire étiam ſuperemínentem ſciéntiæ caritátem Chriſti; ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem qui potens eſt ómnia fácere ſuperabundánter quàm pétimus, aut intelligímus, ſecundùm virtútem quæ operátur in nobis, ipſi glória in Eccléſia & in Chriſto Jeſu, in omnes generatiónes ſéculi ſæ-

Digitized by Google

culórum. Amen. Tu autem.

℟. Propósuit mensam suam, misit ut vocárent: * Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis, & vívite. ℣. Comédite; Hoc est corpus meum: Bíbite; Hic est sanguis meus. * Veníte. Glória. * Veníte. *Prov.* 9. *Matth.* 26.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómine, in virtúte tua. 92.

Ant. 4. E. Fílios enutrívi & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. *Is.* 1.

Ps. Dóminus regit me. 111.

Ant. 3. *a.* Ego quasi nutrítius portábam eos in bráchiis meis; & nesciérunt quòd curárem eos. *Osee* 11.

Ps. Expectans expectávi. *cum sua divisione.* 130.

Ant. 1. a. Incrassátus est dilectus, & recalcitrávit; impinguátus, dilatátus recessit à Deo salutári suo. *Deuter.* 32.

℣. Foràs fugérunt à me: ℟. Oblivióni datus sum tanquàm mórtuus à corde. *Ps.* 30.

Lectio iv.

CUm immensam Christi caritátem recólere ac venerári veræ pietátis sit; dicente Apóstolo: Hoc sentíte in vobis quod & in Christo Jesu, qui Salvátor ómnium factus, non ni ara Crucis solùm, sed in augustíssimo étiam Eucharístiæ Sacramento, suum in hómines amórem testátum vóluit & consignátum; plúribus Galliárum Epíscopis, jam ab áliquot annis, visum fuit, cultum sacratíssimi Cordis Jesu, ex quo tàm divíni affectus profluxérunt, in suas Diœcéses admíttere, atque públicum decérnere in illíus honórem Offícium; quátenùs fidéles, revocátâ tantórum beneficiórum memóriâ, veheméntiùs excitarentur, tùm ad majóres redemptiónis fructus percipiendos, tùm ad reparandas abundántiùs injúrias, in hocce suæ bonitátis infinítæ monumento, Christo Salvatóri illátas. Quin étiam Clemens décimus tértius, summus Póntifex, hoc idem Polóniæ Eccléſiis, & áliis id postulántibus, summo Religiónis enutriendæ zelo recèns concessit. Undè Epíscopi hujus-ce Regni pro Comítiis generálibus Paríſiis congregáti anno Dómini millésimo septingentésimo sexagésimo quinto, pissimis augustæ Regínæ Maríæ Leczínskiæ votis ultrò annuentes, eamdem devotiónem in sua quisque Diœcési instituendam esse unánimi consensu decrevérunt, ceteroſque Galliárum Epíscopos ad eam cum ipsis adoptandam per lítteras invitárunt, ut quos

Digitized by Google

habent dignitátis conſortes, eoſdem tàm laudábilis inſtitúti æmulatóres habérent.

℟. Impropérium expectávit cor meum & miſériam : * Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur & non fuit ; & qui conſolarétur, & non invéni. ℣. Triſtítia mihi magna eſt, & contínuus dolor Cordi meo. * Et ſuſtínui. *Pſ.* 68. *Rom.* 9.

De Sermóne ſancti Bonaventúræ Eccléſiæ Doctóris.

Lectio v.

De Stimulo amoris, Parte 1. *Cap.* 1.

O Páſſio deſiderábilis ! ô mors admirábilis ! quid mirabílius quàm quòd mors vivíficet, vúlnera ſanent, ſanguis album fáciat, apértio láteris cor cordi conjungat ! O mors amábilis ! ô mors delectábilis ! Non volo ámpliùs à Jeſu ſeparári : bonum eſt enim cum illo eſſe, & in ipſo volo tria tabernácula fácere, unum in mánibus, unum in pédibus, ſed áliud contínuum in látere. Ibi loquar ad Cor ejus, & ab ipſo quod volúero impetrábo. Sic fáciens, dulcíſſimæ Matris veſtígia ſequar, cujus ánimam paſſiónis Fílii gládius pertransívit. O amantíſſima vúlnera Dómini noſtri Jeſu Chriſti ! quantâ credis ánimam frui dulcédine, quæ per illa forámina conjúngitur Co Chriſti ? Certè expríme tibi néqueo, ſed experi & ſcito.

℟. Pro eo ut me dil rent, detrahébant mi ego autem orábam, poſuérunt adversùm mala pro bonis, & ódi pro dilectióne mea. ℣. I veni ut vitam hábeant abundántiùs hábeant ; * *Pſ.* 108. *Joan.* 10.

Lectio vj.

ECce apertus eſt the rus divínæ ſapié & caritátis æternæ : i ergò per vúlnerum ape ram, & cum cogniti delícias obtinébis. O ſt & tardi corde ! qui ad p ſidendum Dei Fílium ſe mum bonum, candó & ſplendórem æternu per apertas vúlnerum nuas non introítis ! O ma ad imáginem Dei fa quómodò te potes ampl continére ? Ecce ſpon tuus dulcíſſimus, pro vulnerátus, jam factus g rióſus, te cupit amplec & tibi dulcíſſima elarg óſcula, & ad ipſum né gis feſtináre ? Præ nim amóre apéruit ſibi latu ut tibi tríbuat cor ſuum. vúlnera corda ſáxea v nerántia & mentes cong látas inflammántia, & p tora adamántina liqu ciéntia præ amóre.

℟. Factus eſt in Cord meo ignis exæſtuans, &

Digitized by Google

deſéci ferre non ſúſtinens, * Audívi enim contumélias *à viris* qui erant pacífici mei, & qui cuſtodiébant latus meum. ℣. Dolor meus ſuper dolórem, in me cor meum mœrens. * Audívi. Glória. * Audívi. *Jerem.* 20. & 8.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Exaudi, Deus, deprecatiónem. . . . intende. 121.

Ant. 2. Numquid & vos vultis abíre? Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ æternæ habes. *Joan.* 6.

Pſ. Quàm dilecta. 110.

Ant. 5. a. Et ſi diſcédat unuſquiſque, non faciémus ſicut omnes; non eſt nobis útile ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

Pſ. Benedixiſti. 63.

Ant. 8. G. Et nunc ſequímur te in toto corde, ne confundas nos: ſed fac nobíſcum juxtà manſuetúdinem tuam. *Dan.* 3.

℣. Ecce qui elongant ſe à te, períbunt; ℟. Mihi autem adhærére Deo bonum eſt. *Pſ.* 72.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Léctio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Judæi, quóniam paraſcéve erat; ut non remanérent in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum ut frangerentur eórum crura & tollerentur. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 61. *in Cant.*

EGo fidenter quod ex me mihi deeſt, uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini; quóniam miſericórdiâ áffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latuſque lánceâ foravérunt; & per has rimas lícet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo, id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Ferrum pertránſiit ánimam ejus, & appropinquávit Cor illíus, ut non jam non ſciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis ſacramentum: patent víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, in quibus viſitávit nos óriens ex alto. Quanta in his multitúdo dulcédinis, plenitúdo grátiæ, perfectióque virtútum! Ibo ad illa cellária, & habitábo in petra. Ero quaſi columba nidíficans in ſummo ore foráminis.

℟. Ecce ſancta noſtra, & pulchritúdo noſtra, & cláritas noſtra deſoláta eſt, & coinquinavérunt ea gentes. * Quò ergò nobis adhuc vívere? ℣. Subintroiérunt hómines ímpii, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negantes; locúti

ſunt contrà Deum. * Quò. 1. *Mach.* 1. *Judæ* 4. & 15.

Lectio viij.

Ex Tract. de Paſſione inter opera ejuſdem.

O Quàm bonum & quàm jucundum habitáre in Corde Jeſu! Bonus theſaurus, bona margaríta Cor tuum, bone Jeſu. Quis hanc margarítam abjíciat? Quin pótiùs dabo ómnia, & comparábo illam mihi, jactans omnem cogitátum meum in Cor Dómini Jeſu. Ad hoc templum, ad hæc ſancta ſanctórum, ad hanc arcam teſtamenti adorábo & laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris & amíci benigni Jeſu. Hoc ígitur Corde tuo, & meo, dulcíſſime Jeſu, invento, orábo te Deum meum. Admitte in ſacrárium exaudiciónis tuæ preces meas: immò me totum trahe in Cor tuum. Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, ut in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre. * Ad hoc enim perforátum eſt latus tuum, ut nobis pateſcat introítus. Ad hoc vulnerátum eſt Cor tuum, ut in illo habitáre poſſímus. Nihilóminùs & propterèa vulnerátum eſt, ut per vulnus viſíbile vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodò hic ardor meliùs oſtendi poteſt, n quòd non ſolùm corpu verùm étiam ipſum C lánceâ vulnerári permiſ Carnále ergò vulnus vuln ſpirituále oſtendit. Quis lud cor tàm vulnerát non díligat? Quis amans non rédamet? Q tàm caſtum non ample tur?

℟. Ecce irátus es, D mine, & pèccávimus: nunc, Dómine, Pater n ter es tu, & ópera nuum tuárum omnes * Ne iraſcáris, Dómi ſatìs, & ne ultrà me neris iniquitátis noſtr ecce réſpice, pópulus t omnes nos. ℣. Occíſus Dómine, & redemiſti Deo in ſánguine tuo; * *Iſ.* 64. *Apoc.* 5.

Lectio ix. de Homilia Evang. Dominicæ. Quò hoc Feſtum non celebre in die Dominica, Le Octava dividetur ad A riſcum. * Ad hoc.

℟. Vos qui permanſi mecum in tentatiónib meis: * Non turbétur c veſtrum. Quodcumque v luéritis, petétis, & fiet v bis: Sicut diléxit me Pa ter, & ego diléxi v ℣. Qui pacíficè veniſtis me, ut auxiliémini mih Cor meum jungátur vob * Non. Glória. *Repet. uſquè ad* ℣. *Luc.* 22. *Joan.* 14. & 15. 1. *Paral.* 12.

Te Deum.

Digitized by Google

℣. *Sacerd.* Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : ℟. Cantábo & pſalmum dicam. *Pſ.* 56.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. VEníte ad Sanctuárium Dómini, quod ſanctificávit in æternum. 2. *Paral.* 30.

Ant. 5. a. In ipſo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloſſ.* 2.

Ant. 6. Ibi ſolúmmodò magníficus eſt Dóminus noſter : locus fluviórum, rivi latiſſimi & patentes. *Iſ.* 33.

Ant. 7. d. De plenitúdine.

CANTICUM. *Eccli.* 24.

IN me grátia omnis viæ & veritátis, * in me omnis ſpes vitæ & virtútis.

Transíte ad me omnes qui concupíſcitis me, * & à generatiónibus meis implémini :

Spíritus enim meus ſuper mel dulcis, * & hæréditas mea ſuper mel & favum.

Memória mea * in generatiónes ſeculórum.

Qui edunt me, adhuc eſúrient : * & qui bibunt me, adhuc ſítient.

Qui audit me, non confundétur : * & qui operantur in me, non peccábunt.

Qui elúcidant me, * vitam æternam habébunt.

Ant. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 3. a. Per ipſum habémus acceſſum in uno ſpíritu ad Patrem. *Epheſ.* 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 6.

ADeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

HYMNUS.

O Quàm digna coli cántibus æmulis
Quæ Chriſti látitant Corde ſub íntimo !
Patris progénies, Chriſtus homo Deus,
Quantis dignus honóribus !
Templum tu, Génitor, péctoris íntima
Præſens ipſe tuo númine cónſecras ;
Tu votis, Génitus, ſuppléicibus Patrem
Cultu non colis ímpari.
Templum perpétuis láudibus ínſonat,
Templum perpétuis fragrat odóribus ;
Hìc mens pura Deo múnera dévovet,
Dignas mens litat hóſtias.
In Chriſto quot opes, dona ſciéntiæ
Quot præcelſa Pater pródigus ábdidit !
O quàm dives adeſt in penetrálibus
Theſaurus Sapiéntiæ !
Ardens intériùs qui facer ártifex

Digitized by Google

Tantum finxit opus, Spíritus ínſidet :
Perluſtrans óperis grande decus ſui,
Mirùm quàm ſibi cómplácet !
Quæ Chriſti cúmulas alta ſacrária
Tantis divítiis, laus tibi, Trínitas :
Fac nos, Chriſte, piis munéribus ſacri
Cordis perpétuò frui.
Amen.

℣. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram ? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 72.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Secundùm Cor tuum feciſti ómnia magnália hæc : idcircò magnificátus es, Dómine Deus ; quia non eſt ſímilis tuî in ómnibus quæ audívimus áuribus noſtris. 2. *Reg.* 7.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui ineffábiles Cordis tui divítias Eccléſiæ ſponſæ tuæ, ſingulári dilectiónis benefício, aperíre dignátus es ; concéde propítius, ut grátiis cœléſtibus ex hoc dulcíſſimo fonte manántibus, corda noſtra ditári ac recreári mereantur ; Qui vivis.

Fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ant. Múlier ſi perdíderit drachmam unam, quærit diligenter ; & cùm invénerit, cónvocat amícas dicens : Congratuláminimihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

℣. Mane aſtábo tibi Dómine, & vidébo ; Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Orémus.

PRotector in te ſperántium, Deus, ſine cui nihil eſt válidum, nihil ſanctum : multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam, ut, te rectóre, te ducénte, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittamus æterna ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

AD HORAS,

In fine Hymnorum Doxo

Sit laus Patri, laus Fílio
Par ſit tibi laus, Spíritus :
Aduſta ſacris ígnibus,
Fac, Chriſte, corda fér
veant. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum.

Quicumque.

Ant. 7. *d.* Præbe, fili mi, cor tuum mihi, & óculi tui vias meas cuſtódiant. *Prov.* 23.

In ℟. *br.* ℣. Qui mitis es * & húmilis corde. *Matth.* 11.

Digitized by Google

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. *Cap.* 8.

PAterno affectu ádmonet sancta Synodus, hortátur, rogat, óbsecrat per víscera misericórdiæ Dei nostri; ut omnes qui Christiáno nómine censentur, mémores tantæ majestátis, & tàm exímii amóris Jesu Christi Dómini nostri, qui dilectam ánimam suam in nostræ salútis prétium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum, hæc sacra mystéria córporis & sánguinis ejus, eâ fídei constántiâ & firmitáte, eâ ánimi devotióne ac pietáte & cultu credant & venerentur, ut panem illum supersubstantiálem frequenter súscípere possint; & is verè eis sit ánimæ vita & perpétua sánitas mentis.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. *Apoc.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

INgrédiens mundum dicit: Hóstiam, & oblatiónem noluísti: corpus autem aptásti mihi: holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt: tunc dixi: Ecce vénio.

℟. *br.* In cápite libri * scriptum est de me: * Allelúia, allelúia. In cápite. ℣. Ut fáciam, Deus, * voluntátem tuam. * Allelúia. Glória. In cápite.

℣. Deus meus, vólui; ℟. Et legem tuam in médio Cordis mei. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Stude sapiéntiæ, fili mi, & lætífica Cor meum; ut possis exprobranti respondére sermónem. *Prov.* 27.

CAPITULUM. *Prov.* 23.

FIli mi, si sápiens fúerit ánimus tuus, gaudébit tecum Cor meum, & exultábunt renes mei, cum locúta fúerint rectum lábia tua.

℟. *br.* Cor meum * & caro mea: * Allelúia, allelúia. Cor meum. ℣. Exultavérunt * in Deum vivum: * Allelúia. Glória. Cor. *Ps.* 83.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo; ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ignem veni míttere in terram, & quid volo, nisi ut accendátur? *Luc.* 12.

CAPITULUM. *Cant.* 8.

POne me ut signáculum super cor tuum, quia fortis est ut mors diléctio; lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

℟. *br.* Díligam te, Dómine, * fortitúdo mea; * Allelúia, allelúia. Dí-

Digitized by Google

ligam. ℣. Firmamentum meum, & refúgium meum* & liberátor meus, * Allelúia. Glória. Díligam. *Pſ.* 17.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

AD II. VESPERAS.

Pſ. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 1. D. MAjórem hâc dilectiónem nemo habet, ut ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis. *Joan.* 15.

Pſ. Confitébor. 29.

Ant. 3. E. Commendat autem caritátem ſuam Deus in nobis, quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. *Rom.* 5.

Pſ. Laudáte púeri. 30.

Ant. 4. E. Habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis in omni ſapiéntia & prudéntia. *Epheſ.* 1.

Pſ. Crédidi. 114.

Ant. 6. Nos ergò diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Pſ. Super flúmina. 55.

Ant. 5. C. Si quis non amat Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, ſit anáthema. 1. *Cor.* 16.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

CAritas Chriſti urget nos; æſtimantes hoc, quóniam ſi unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergò omnes mórtui ſunt; & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant; ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurréxit.

Allelúia, allelúia. ℣. Vivo jam non ego, vivit verò in me Chriſtus, qui diléxit me & trádidit ſemetipſum pro me. Allelúia. *Gal.* 2.

HYMNUS.

CHriſte, fons jugis ſalientis undæ,
Péctoris ſacros áperi receſſus;
Ut Deo plenos bibat ore puro
Spíritus amnes.
Hic latens blando plácidus ſopóre
Nóxio mundi procul à tumultu,
Ébrius largo jacet affluentis
Núminis hauſtu.
Igneis pectus jáculis feritur:
Vulnus inflígit Deus ipſe telum:
Lædit & ſanat ferientis idem
Ictus amóris.
Ardor hinc creſcit; prius hinc amáta
Mens amat Chriſtum, redamante Chriſto:
Æmulum pectus nimis æſtuanti
Sólvitur igne.
Chriſte, quo ferves, cremer intùs æſtu;

Digitized by Google

Corda fac zelus, benè
doctus urat;
Qui tuos rexit, regat ille
noſtros
Spíritus actus.
Cordis in ſacris látebris
ſepulta
Mens ſibi ſanctè moritúra
vivat:
Vana dediſcens, tibi,
Chriſte, fida
Serviat uni.
Qui pari ſeſe rédamant
amóre,
Summa laus Patri, Genitóque ſumma,
Laus tibi compar, utriuſque ſanctum
Flamen amóris.
Amen.

℣. Bénedic ánima mea Dómino; ℟. Et noli obliviſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. *duplic.* Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à caritáte Dei quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. *Rom.* 8.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui ineffábiles Cordis tui divítias Eccléſiæ ſponſæ tuæ, ſingulári dilectiónis beneficio, aperíre dignátus es; concéde propítius, ut grátiis cœléſtibus ex hoc dulcíſſimo fonte manántibus, corda noſtra ditári ac recreári mereantur; Qui vivis.

Fit Commem. Dominicæ.

Ant. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

Orémus.

PRotector in te ſperántium, Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus æterna; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica.

Ant 2. Unus míſlitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. *Joan.* 19.

HYMNUS.

JEſu rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus deſiderábilis.
Mane nobiſcum Dómine,
Et nos illuſtra lúmine,

Digitized by Google

Pulsâ mentis calígine,
Mundum replens dulcédine.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite,
Jesum ardenter quærite,
Quærendo inardéscite.
O beátum incéndium,
Et ardens desidérium!
O dulce refrigérium,
Amáre Dei Fílium.

Tu fons misericórdiæ
Tu veræ lumen pátriæ
Pelle nubem tristítiæ,
Dans nobis lucem glóriæ
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Amantíssimus Dómini habitábit confidenter in eo: quasi in tabernáculo morábitur & requiescet. *Deuter.* 33.

Si Dominica III. post Pent. occurrat die 24. vel 25. Junii, Festum SS. Cordis transferetur in primam diem Festo Duplici aut suprà non impeditam.

Digitized by Google

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

De B. Maria Virgine, fiet Commem. tanquàm de Feſto Simplici, in Veſperis Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cujuſvis Hebdomadis, ut infrà in Officiò de B. Maria in Sabbato; niſi de ea fiat Officium, vel fiant Suffragia Sabbato.

Feſta Semiduplicia (niſi cum ſimili Officio aut ſuprà concurrant) habent primas Veſperas integras, hoc modo: Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona, quæ eſt prima è primis Veſperis in Communi, vel propria, ſi adſit.

FESTA MAII.

Diebus primis non impeditis Officio Duplici vel ſuprà, poſt Feſtum SS. Trinitatis, fiet Officium de Feſtis hujus menſis tranſlatis.

DIE IX.

In Feſto

SANCTI GREGORII NAZIANZENI,

Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum additis quæ ſequuntur. Oratio, Omnipotens. xxxiij.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente; & ſic in omnibus duplicibus & ſuprà, niſi aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Scriptis ejus & veteribus Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus.

GRegórius, ob ſingulárem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondùm in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoleſcens, Cæſaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio, perréxit; ubì amicítiam íniit cum Baſílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ profeſſor eſt deſignátus. In pátriam reverſus anno ætátis trigéſimo, baptizátus

Digitized by Google

eſt. Tùm Préſbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubì cum Basílio monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubì patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confeſſióni Ariminenſi ſubſcripſerat, addúxit ut ſubſcriptiónem revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipſo deſcíverat, reconciliávit.

Lectio v.

SAſimórum Eccléſiæ à Basílio præfectus, ne cauſa eſſet diſſídii Basílium inter & Anthimum Tyanenſem Epíſcopum de Saſimórum óppido, epiſcopátu ceſſit; & poſtquàm aliquándiù in noſocómio ægrótis miniſtraſſet, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Conſtantinópolim ad reſtaurandam hujus civitátis Eccléſiam miſſus, Ariános & Apollinariſtas expugnávit: multiſque ab hæreſi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro perſecutóribus, & ut ſeditióſus tráhitur ad judícium, ſed abſólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit: at paulò pòſt, mutáto conſílio, ad eam ſedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit.

Lectio vj.

COnvocátâ deindè Conſtantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Epiſcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui cùm adeſſent, negarentque citra ſuum conſenſum Conſtantinópoli dari Epíſcopum potuíſſe, Gregórius in Concílio ſtúdio pacis ſe ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo diſſidii cauſa ſum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non ſúpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ conquieſcent. Poſt hæc à Synodo diſcédens, cùm Nectárius ei ſubſtitútus eſſet, Arianzum ſe recépit: undè Cæſaréam profectus, in laudem Baſílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præſule orbátam aliquándiù adminiſtrávit; eique Eccléſiæ hæreſi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè ſeceſſit, ubì Mónachi vitam agens, graviſſimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis ſuperávit.

Digitized by Google

...ùm, Theodósio im-
...re, decessit; multis
...ægros & energúmenos
...tis in vita miráculis.

...III. NOCTURNO.

...io sancti Evangélii se-
...ndùm Matthæum.

...io vij. Cap. 5.

...illo témpore; Dixit
...us discípulis suis:
...tis sal terræ, quòd
...evanúerit, in quo sa-
...? ad níhilum valet
..., nisi ut mittátur fo-
... & conculcétur ab ho-
...bus. Et réliqua.

...ília sancti Gregórii
Nazianzéni.

... 25. *ad Arianos & de seipso.*

Ostquàm hùc veni,
... ac fortassè cum po-
... testáte mínimè con-
...enda, (libet enim ob
...uæ insipiéntiæ sunt
...ihil gloriári,) quem-
... eórum qui inexplébili
...litáte flagrant, imi-
...um mihi duxi? Quid-
... ex hac témporis inso-
...a pérperàm æmulátus
...? Idque cùm tália exem-
...ob óculos pósita habé-
..., quibus étiam remó-
... malum tamen non esse,
...cile ac rarum est. De
...bus Ecclésiis vobiscum
...téndimus? de quibus
...niis? Idque cùm vos
...tráque re, ultrà quàm
...esse esset affluerétis, nos
...em utriusque inópiâ pre-
...erémur. Quodnam Impe-
...tóris edictum contemp-
tum ácribus ánimis persecúti sumus? Quos præfectos in perníciem vestram colúimus? Quorum atrocitátem denuntiávimus?

Lectio viij.

Quid autem ego? Équidèm & tùm, Dómine, ne státuas illis hoc peccátum, dicébam, (nam opportúnè Stéphani verba in mentem venérunt,) & nunc idem precor. Maledícimur, & benedícimus; persecutiónem pátimur, & sustinémus; blasphemámur, & obsecrámus. Quòd si proptéreà injúriam fácio, quia tyránnide pressus, æquo ánimo id fero, hanc injúriam mihi velim condonétis: nam étiam ab áliis tyránnide pressus, patienti ánimo id tuli. Ac sanè grátiam vobis hábeo, quòd mansuetúdinem mihi tanquam améntiam objecistis. Sic enim excélsiùs multò quàm pro vestro more meum réputo. Quota tandèm pars hæc sunt sputórum & alapárum Christi, pro quo & ob quem perícula subeuntur.

Lectio ix.

Quin hæc quoque mecum cogitábam, atque etiamnùm cógito, (quàm rectè, ipsi vidéte,) de quibus étiam ipsis apud vos sæpè dissérui. Hi domos habent, nos hóspitem; hi templa, nos Deum: idque prætéreà, quòd viva

viventis Dei templa fumus, víctimæ vivæ, holocaústa ratióne prædita, sacrifícia perfecta, Dii déniquè, Trinitátis adorátæ benefício. Hi pópulos habent, nos Angelos: hi temeritátem & audáciam, nos fídem: hi minas, nos oratiónes: hi, quòd percútiunt; nos, quòd férimus: hi aurum & argentum, nos repurgátam doctrínam. Feciſti tibi dúplices & tríplices contignatiónes, (agnoſce Scriptúræ verba,) domum perflátilem, feneſtris diſtinctam: at hæc nondùm fide meâ ſublimióra ſunt, nec cœlis ad quos tendo. At mihi grex exíguus; ſed in præcipítia non fertur. At anguſta mihi caula; ſed quæ lupis non páteat, ſed quæ latrónem non admittat, nec à fúribus & éxteris tranſcendátur. Nec dúbito quin eam quoque latiórem aliquandò viſúrus ſim.

DIE XIX.

In Feſto

S. PETRI CŒLESTINI, Papæ, Congregationis Cœleſtin. Inſtitutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. Pontificum. Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Suſcitábo. xxij. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xxvj.

Fit Commem. S. Yvonis, Presbyteri, Ant. Notum. ℣. Oculi xlv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

AD NOCT. Lectio j. Scriptura occurrente, e bus fit una; & ſic in o bus Semiduplicibus.

Lectio ij.

Ex Jacobo Gaëtano & P de Alliaco apud Bolla

CŒleſtínus quintus, trus de Muróne Pontificátum appellá piis paréntibus ex A oriundus, à téneris deſerta pétiit. Eremí cerdótium ſuſcépit Ro moxque monáſticam vi ingreſſus, ſub régula ſa Benedicti vota profe eſt. Deindè cum ſupe rum permiſſu in mont Murónem ſeceſſit: u in montem Magellum teà tránſiit. Tanta fuit vitæ aſpéritas, ut dies noctéſque ánimum or nibus & legendo Pſalt inténderet; & jejúniis bóre mánuum ac cili adhíbitâ étiam caténâ reâ, corpus domáret. C que multi ad eum, t ſanctitátis famâ perm conflúerent, congrega nem Cœleſtinórum ſub gula ſancti Benedicti, tútis étiam arctióribus ditis, inſtituit. Poſt mort Nicolái quarti, cùm S apoſtólica biénnio & pliùs vacaſſet, ad Po ficátum promótus eſt. H núntio ita perculſus fuit, ut jam fugam cogitáret: ſed præſulum & ipſórum regum précibus victus pon-

Digitized by Google

cium recépit. Aquilæ
no concursu consecrá-
ejus facta est; undè
olim venit: sed diffi-
us hujus sublímis dig-
tis munéribus se ímpa-
exístimans, post sex
er menses eam abdicá-
ut rerum divinárum
emplatióni libériùs va-
. Cùmque deserta re-
et, detentus & in cus-
m missus, patiéntiæ
nam felíci morte pro-
it, anno ætátis octo-
no quarto: quem mi-
lis conspícuum Cle-
s quintus Sanctórum
nero ascripsit.

De sancto Yvone.

Lectio iij.

x Bolland. Papeb. &c.

Vo in Diœcési Treço-
rensi nobílibus & piis
éntibus natus, Luté-
Parisiórum, & Aure-
is, óperam lítteris de-
Quibus stúdiis sum-
m imprímis juris perí-
m adeptus, cùm in Are-
ricam rediisset, Judex
clesiásticus ab Archidiá-
no Rhedonensi primùm,
m à duóbus Epíscopis
recorénsibus est constitú-
us. Hinc Paróchiæ uníus
per annos octo, & altérius
per annos decem Rector,
magna labóris & sollicitú-
inis Pastorális in utráque
xempla præbuit. Cœpe-
at jam tùm, cùm Aureliá-
is versarétur, à cárnibus
k vino abstinére; quod per
totum vitæ tempus obser-
vávit, sæpiùs solo pane
contentus. Singulári in
páuperes, víduas, & ór-
phanos affectu enítuit. Ora-
tióni, & verbi Dei prædi-
catióni vacávit assíduè.
Tanta in eo erat dicendi
vis, ut ipse Spírítus sanc-
tus loquenti verba suggé-
rere viderétur. Miráculis
clarus obdormívit in Dó-
mino, anno ætátis círciter
quinquagésimo. A Clemen-
te sexto post annos ferè vi-
ginti septem, instante Phi-
lippo Valésio, solémniter
inter sanctos relátus est.

AD LAUDES, pro Commem. ejusdem, Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. xlix.

Orémus.

DEus, qui beátum Yvó-
nem presbyterum mi-
sericórdiæ viscéribus imple-
visti; præsta, quæsumus,
ut quem páuperum patrem
tuâ grátiâ effecisti, benig-
num apud te júgiter habeá-
mus intercessórem; Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum, &c.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commem. præced.

DIE XX.

In Festo

SANCTI HILARII,

Tolosani Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Omnípotens. *infrà*,

Digitized by Google

Lectio ij.

Ex vita S. Saturnini & Traditione Eccl. Toloſanæ.

HIlárius Eccléſiæ Toloſánæ tértius à beáto Saturníno præfuiſſe tráditur. Hujus ſancti Mártyris túmulum eò uſquè minùs decenter hábitum, extructo déſuper oratório celebriórem réddidit. Cétera quæ in vita geſſit, témporum injúriâ vel hóminum negligéntiâ intercidérunt. Sola apud póſteros ſuperſtes manſit ſanctitátis ejus memória, & propagáta público Eccléſiæ cultu venerátio, cum relíquiis córporis quæ in basílica ſancti Saturníni cónditæ ſummâ cívium religióne celebrantur.

Sermo ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Serm. 46. de Paſtoribus, c. 1.

Lectio iij.

NOs quos in iſto loco, de quo periculóſa rátio rédditur, Dóminus, ſecundùm dignatiónem ſuam, non ſecundùm méritum noſtrum, conſtítuit, habémus duo quædam: unum, quòd Chriſtiáni ſumus; álterum, quòd præpóſiti ſumus. Illud quòd Chriſtiáni ſumus, propter nos eſt; álterum, quòd Præpóſiti ſumus, propter vos eſt. In eo quòd Chriſtiáni ſumus, attenditur utílitas noſtra; in eo quòd Præpóſiti ſumus, non niſi veſtra. Cùm Præpóſiti ad hoc ſint, ut his qui ſ jecti ſunt, cónſulant; in eo quòd præſunt; nínò utilitátem ſuam a dant, ſed eorum quibus niſtrant. Quiſquis ita pófitus eſt, ut in eo Præpóſitus eſt gáudeat honórem ſuum quærat cómmoda ſua ſola reſp ſe paſcit, non oves.

Oratio.

OMnípotens ſempi Deus, qui be Hilárium Pontíficem æternæ ſalútis dediſti niſtrum; quæſumus, ejus ſuffragántibus mér pietátis tuæ grátiam ſequámur; Per Dómi noſtrum Jeſum Chri Fílium tuum, qui te vivit & regnat in un Spíritûs Sancti Deus,

DIE XXIV.

In Feſto

S. FRANCISCI REG Preſbyteri.

Simplex.

Oratio, Dómine D *in Communi Juſtorum byterorum.*

Lectio iij.

Ex vita ejus per J ſcripta.

JOannes Franciſcus gis nóbili génere, pè Carcaſſónam na in oppídulo Narbo Gálliæ, cui nomen F coopertus, exímiæ titátis à téneris annis dícia præbuit. Soc tem Jeſu ingreſſus

lósæ anno ætátis décimo nono, ómnibus excélluit vitæ religiósæ virtútibus. Absolútis stúdiis totum se procurandæ animárum saliti pénitùs devóvit. Velauónum & Forénsium montes, & ingentes Helviórum tractus, eorumque colónos barbárie intractábiles suscépit excolendos, eo successu ut innumerábiles hómines aut Calviniánâ lue infectos, aut pérditis móribus corruptos, ad fidem cathólicam, & ad christiánam pietátem tradúxerit. Campéstribus missiónibus hiberno témpore perfunctus, æstívo revertebátur Anícium; ibíque per nosocómia in ægrotórum ministériis, sustentandisque paupéribus strénuam exhibébat óperam. Grassante peste infirmos eo morbo laborantes sédulò invísens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus, in se ipse sæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, semper abstémius, vili cibo victitans, divíno amóre sic erat incensus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Tandèm miráculis clarus, in Viennensis diœcésis pago, cui nomen est Lalovescus, spíritum Creatóri réddidit anno milléssimo sexcentésimo quadragéssimo, vitæ suæ quadragéssimo quarto.

DIE XXVI.
In Festo
SANCTI BERENGARII,
Presbyteri & Monachi.

Duplex-minus.

[*In Cathedrali Duplex-majus.*]

Omnia de Communi SS. Monachorum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex ejus vita scripta per Anselm. Monach. Beccens.

BErengárius in Tractu Tolosáno paréntibus nobilitáte consspícuis ortus, ab ipsis puerílibus annis plúrima dedit futúræ sanctitátis specímina. Adolescens oblátas sibi fortúnæ spes fórtiter abjíciens, ut Deo soli tútiùs deservíret, ad monastérium sancti Pápuli confúgit, in quo sub Abbáte Raymundo sancti Benedicti hábitum institutumque suscépit. Mox rerum cœléstium contemplatióni, oratióni, & divinárum litterárum lectióni assíduè incumbens, ita virtútum ómnium splendóre refulsit, ut frátribus suis étiam ætáte ac professióne provectióribus admiratióni fúerit & exemplo.

Lectio v.

MIra in eo elucébat cástitas, quam vigíliis, jejúniis sensuumque ómnium arctíssimâ custódiâ ab omni labe immúnem servávit. His ornátus virtútibus, ad Sacerdótium ob-

Digitized by Google

diéntiâ impellente evectus, nihil non egit, ut tantum ministérium dignè impléret. In divínis offíciis assíduus, in sacris mystériis celebrandis frequens ac devótus, in verbo Dei prædicando strénuus, in sublevandis paupéribus & ægrótis vigilantíssimus, magnam apud omnes sanctitátis famam sibi comparávit.

Lectio vj.

FActus monastérii Operárius, hoc ministérium summo cum humilitátis & caritátis stúdio adimplévit. Labóribus fractus, próximæ dissolutiónis cónscius, óbitûs sui diem frátribus prænuntiávit, quos ad observántiam regulárem adhortátus, sumptis magna cum pietáte Ecclésiæ sacramentis, migrávit ad cœlum anno (ut créditur) millésimo ducentésimo nonagésimo secundo, regnante in Gállia Philippo quarto. Sacrum ejus corpus honoríficè servátur in Ecclésia sancti Pápuli quam ex Abbatiáli Joannes vigésimus secundus Cathedrálem effécit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te; quid ergò erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Berna[illegible] Abbátis.

Serm. 22. de divers. qu[illegible] de quadrupl. debito.

IN via estis, frat[illegible] quæ ducit ad vit[illegible] in via recta & im[illegible] lúta, quæ ducit ad ci[illegible] tem sanctam Jerúsalem[illegible] lam, quæ líbera est, [illegible] sursùm est, quæ est [illegible] nostra. Arduus quidè[illegible] census ejus, útpotè p[illegible] sam montis summi[illegible] incísus; sed via com[illegible] diósior labóris magni[illegible] nem vel témperat, v[illegible] clúdit. Vos autem tà[illegible] líci facilitáte, quàm [illegible] felicitáte viam istam [illegible] lùm itis; sed cúrritis [illegible] exoneráti estis & acc[illegible] nihil pónderis super [illegible] portantes.

Lectio viij.

FElíces ígitur vos [illegible] vos & vestra sine [illegible] exceptiúncula reliq[illegible] per ipsum montis ve[illegible] iter fácitis ei qui a[illegible] super occásum; Dó[illegible] nomen illi. Illi verò [illegible] quamvis Ægyptum [illegible] rint, tamen ad qu[illegible] Ægyptia tenérrimè res[illegible] rant, viam civitátis [illegible] táculi non invenérunt [illegible] voluntátum suárum gr[illegible] simis sárcinis prægra[illegible] vel sub ónere, vel [illegible] ónere cadunt, ut vi[illegible] cursum pervéniant de[illegible] tum. Quid enim est [illegible] vita vestra vitam Apost[illegible]

ca[illegible]

repræsentet? Illi reli-
unt ómnia, & in scho-
lvatóris sub ejus præ-
ia congregáti, hausé-
aquas in gáudio de
Salvatóris ipsum vitæ
em in ipso fonte bi-
es.

Lectio ix.

áti óculi qui vidérunt.
unquid non & vos,
in præséntia, sed in
tia ipsíus: non ad
oris ejus, sed ad vo-
nuntiórum ejus, sí-
áliquid fecistis? De-
vobis hanc præro-
; quòd, illi ad vi-
& ad verbum, vos ad
um & núntium, cre-
s. Sic state in Dómi-
caríssimi, ut quemád-
m illi in fame & siti,
gore & nuditáte, in
bus & jejúniis, &
s, & céteris obser-
, justítiæ viam ré-
enuérunt: sic & vos,
n eórum méritis, ta-
xercítiis aliquátenùs
ti, dicátis Dómino
estro, cùm venéritis
thronum glóriæ ip-
Lætáti sumus pro dié-
quibus nos humiliasti;
quibus vídimus mala.

Oratio.

Eus, pro cujus amóre
beátus Berengárius
nárum rerum cupidi-
contempsit; fac, ut
exemplo incensi, &
cessióne suffulti, ab-
o séculi fastu, quæ tibi
sunt plácita, fidéliter exequámur; Per Dóminum.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum, additis quæ sequuntur. Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Quid prodest. xxxvj. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Mabillonium & Bollandum.

GUillelmus, patre Theodoríco Cómite & matre Abdónâ natus, sub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis sortítus est principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam sibi laudem comparasset, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ Dux, Comesque Tolosánus renuntiátus est. Tùm, victis sæpiùs bárbaris, dilatatóque império Christiáno, & pace constitútâ, sub disciplína sancti Benedicti Anianensis, totum se dedit opéribus justítiæ, pietátis ac misericórdiæ. Nec multò pòst monastérium ædificári curávit in valle Gellonensi Diœcésis Lodovensis, scópulis & móntibus aspérrimâ, quod nunc sancti Guillelmi in erémo nuncupátur.

Lectio iij.

IN áulam póstea ab Imperatóre vocátus, hinc brevi discedendi licéntiam impetrávit; pergensque ad sanctum Benedictum, moram nullam fieri passus, hábitu monachali indúitur in Gellonensi monastério, quod quidèm jam ánteà amplis à se redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum splendóre, ac potíssimùm humilitátis laude antecélluit; contínuè vacans oratióni, jejúniis impénsiùs favens, ac sæpè noctes sólitus insomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino quinto Calendas Júnii, anno octingentésimo duodécimo. Ejus corpus in oratório sancti Michaélis quod ipse constrúxerat, primò sepultum, deindè in majórem monastérii Gellonensis basílicam translátum, sub altári cónditum est, ubi etiamnùm quiescit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beátum Confessórem tuum Guillélmum imitári; ut seculáribus expediti negótiis, donis cœléstibus, te largiente, ditémur; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de sequenti. Oratio, Deus, Sanctórum tuórum, *infrà. cum Commem. præc.*

DIE XXIX.

In Festo

SANCTI GERMANI, Parisiensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum.

Lectio ij.

Ex Venana. Fortunato Pictav. &c.

GErmánus apud Æduos honestis paréntibus natus, à sancto propinquo suo educátus est. Presbyter à sancto Agrippíno ordinátus, ex mónacho per Nectárium Agrippini successórem factus est Abbas Monastérii sancti Symphoriáni Augustodunensis. Eusébio Parisiórum Episcopo mórtuo suffectus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Mira ejus in páuperes, máximè verò in servos captivosque redimendos beneficéntia fuit, quod ei Childebertum Regem ita conciliávit, ut ex Regis ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam subminístráret.

Lectio iij.

ACeersítus à Clotário, qui quòd eum contempsísset, à Deo percussus fúerat, illum admótis vestimentis suis sanávit. Caribertum unum è Francis Régibus, qui uxóris sorórem dúxerat sacris interdíxit. Sigebertum per litteras à cæde Chilperici fratris deterrére conátus est,

Digitized by Google

k ſuis mónitis reluctan-
m, brevi moritúrum præ-
xit. In Synodo Bitu-
censi plúrimos Judæos
risto lucrátus est. Se dit
Concílio Parisiensi tér-
o & quarto, & Turo-
nsi secundo. Aliquot ante
ánsitum diébus per Notá-
m hæc verba, quinto
endas Júnias, ad lec-
suum scribi vóluit;
die cùm obiísset, aper-
est qui latébat verbó-
sensus.

Oratio.

Deus, Sanctórum tuó-
rum splendor mirábi-
, qui hunc diem beáti
rmáni Pontíficis deposí-
ne consecrásti: da Ec-
siæ tuæ in ejus natalítio
ltranti, ut apud, miſe-
órdiam tuam, exemplis
protegátur & méritis;
Dóminum.

Die xxxi.

In Festo

Sancti Sylvii,

Tolosani Epiſcopi.

Semiduplex.

*Omnia ut in Communi
ntificum additis quæ ſe-
untur. Pridiè ad VESP.
al. ſub ſola Ant.* Suſci-
bo. xxij. *Oratio*, Deus,
nos beáti. *infrà.*

Lectio ij.

*Eccleſiæ Toloſanæ Tra-
ditione.*

Um è Biterrensi ſyno-
do Rhodánius Tolo-
us Antistes, Saturníni
Tolosatensis factióne, unà
cum sancto Hilário Pictavi-
ensi, in Phrygiam relegátus fuisset, plúribus annis Ecclésia Tolosána pastóre viduáta remansit. Rhodánio autem in exílio defuncto, in locum Confessóris Christi, unánimi cleri & pópuli consensu suffectus est Sylvius. Is prædecessórum suórum vestígiis insístens, fídei cathólicæ defensórem acérrimum se exhíbuit. Infidéles ab idolórum cultu avértere ardenti stúdio, felicíque successu allaborávit. De extruenda basílica, in qua honorificéntiùs collocarentur sancti Saturníni primi Tolosáni Epíscopi relíquiæ cógitans, morte prævéntus, opus consummáre non pótuit; fundamenta tamen jecisse dícitur, ipsámque ex parte ædificásse. Cétera quæ Episcopátum ejus illustrárunt gesta, ad nos usquè non pervenérunt. Sanctitáte célebris óbiit instio quinti séculi. Corpus ejus plúrimis pòst séculis in Ecclésia sancti Saturníni inventum, ibídem religiosíssimè asservátur.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De offic. Epiſc. ad Henricum Senonenſ. C. 3.

Lectio iij.

Honorificábitis ministérium vestrum, non cultu véstium, non equórum fastu, non amplis ædi-

Digitized by Google

ficiis, ſed ornátis móribus, ſtúdiis ſpirituálibus, opéribus bonis. Quàm multi áliter! Cérnitur in nonnullis Sacerdótibus véſtium cultus plúrimus; virtútum aut nullus aut exíguus. Non Chriſti ſtígmata ſunt hæc, quæ iſti Mártyrum exemplo circúmferant in córpore ſuo. Verùm tu, Sacerdos Dei altíſſimi, cui ex his placére geſtis, mundo, an Deo? Si mundo, cur Sacerdos? Si Deo, cur qualis pópulus, talis & Sacerdos? Nam ſi placére vis mundo, quid tibi prodeſt Sacerdótium? Nec enim potes duóbus dóminis ſervíre. Volens ſtaque placére homínibus, Deo non places: ſi non places, non placas. Cur ergò, ut dixi, Sacerdos? Si verò placére intendis, non mundo, ſed Deo: cur qualis pópulus, talis & Sacerdos? Enim verò ſi Sacerdos paſtor eſt, & pópulus oves; dignumne eſt ut in nullo appáreat óvibus paſtor diſſímilis?

Oratio.

DEus, qui nos beáti Pontíficis Sylvii ánnuâ ſolemnitáte lætíficas; concéde, propítius ut ejus qui tibi plácuit, exemplis informémur, & interceſſiónibus adjuvémur; Per.

FESTA JUNII.

DIE II.

In Feſto SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plurium Mart. additis quæ ſequunt. Pridiè ad VESP. Pſal. ſub ſola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Mártyrum. *infrà.*

Ex Epiſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

BEatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epiſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univérſa plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quinnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidèm qui própiùs aſtábant, cálcibus

pugnis illum contume-
appéterent; qui verò
iùs diſtábant, quid-
d ad manum erat, in
am conjícerent, omnes
íquè graviſſimi piáculi
ſe exiſtimárent, niſi
ſua quiſque parte ei pe-
ater inſultárent. Quip-
oc modo injúriam deó-
,ſuórum ultúros ſe ar-
abantur. Exindè vix
uc ſpirans, in cárce-
projectus eſt; tandèm
poſt bíduum ánimam
lávit. Matúrus verò
hytus, & Sanctus Diá-
s Viennenſis cum Blan-
ancilla & Attalo,
i ſunt ad béſtias in
phitheátrum. Et Matú-
quidèm ac Sanctus con-
ta illic flagrórum vér-
a pertulérunt, & beſtiá-
ipſos trahéntium mor-
ipſam poſtrémò fér-
n cáthedram; cui ſu-
póſita Mártyrum mem-
cùm torrerentur, illó-
nares moleſtiſſimus ni-
implébat. Hi ergò má-
o certámine perfuncti,
dèm jugulati ſunt. Blan-
a autem ad palum ſuſ-
ſa, béſtiis objecta eſt.
e cùm in crucis ſpé-
m ſuſpenſa cernerétur,
óque intentiſſimè ſup-
cáret, máximam ala-
átem addébat certánti-
; quippè qui ſub ſoró-
perſóna cérnerent illum
pro ipſis crucifixus eſt.
mque nulla tunc béſ-
tia corpus ejus attigiſſet, depósita ex ſtípite, rurſùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

ATtalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno ſermóne ſcriptum erat: Hic eſt Attalus Chriſtiánus; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe cómperit, redúci in cuſtódiam jubet, lítteris ad Cæſarem datis de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquàm in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béſtiis. Cæterùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidèm negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis, Alexander natióne Phryx, profeſſióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fidei confeſſiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tanquàm partúriens videbátur. Inſtans íllicò Præſes interrogávit eum quis eſſet: qui cùm Chriſtiánum ſe

Digitized by Google

esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postridiè igitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuíssent, gládio percussi sunt. Ultimo tandèm spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est, unà cum Póntico adolescente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta supplícia generósè perpessus, emísit spíritum. Beáta verò Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipsa instar víctimæ jugulàta est.

Oratio.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis & Sociórum solémnia recensentes, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

VESPERÆ, à Capitulo de sancta Clotilde, ut in Communi sanctarum Mulierum, exceptis quæ sequuntur.

Post Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réspice, quæsumus. *infrà.*

Pro Commem. SS. Pothini & Sociorum, *Ant.* Datæ sunt. ℣. In æternum xxj. *Oratio*, Mártyrum. *suprà.*

DIE III.

In Festo SANCTÆ CLOTILDIS, Reginæ, Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon. & quibusdam aliis.

CLotildis, Chilperici regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperísset, eum, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitum fúerat Ingoméres, in Albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptísmo

Digitized by Google

imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, ásserens *deos* pátrios ob contemptum núminis fúi irátos, fibi filium eripuísse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non úsquequáquè judicávit indignam ut de útero meo génitum regno fuo dignarétur ascíre. Alterum fílium Regína cùm genuísset, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpísset, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſsábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens fuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Túrones ádiit Clotildis: ibíque ad sepulcrum sancti Martíni summâ piétate réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta, munífica erga Eccléfias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes fuos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandèm plena diérum, Túrone migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psallántium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

AD LAUDES.

Post Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Ps.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis. *Esther* 15.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulísti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

VESP. à Capit. de se-

quenti, cum Commem. præc. ut sequitur.

Ant. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti virsliter, & confortátum est cor tuum. *Judith* 15.

℣. Trísbuat tibi Dóminus secundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Ps.* 19.

Oratio, Réspice. *ut suprà.*

DIE IV.

In Festo

SS. MARCELLINI ET PETRI, Martyrum. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex Carminib. S. Damasi Pap.

DIocletiáno & Maximiáno, circà inítium séculi quarti, Eccléfiam devastántibus, & vehementer in eos omnes qui Christiáno gloriabantur nómine sæviéntibus, glorióso martyrio Románam illustrárunt Eccléfiam, sanctus Marcellínus ejusdem Eccléfiæ Préfbyter, & sanctus Petrus Exorcísta. Uterque cápite truncáto palmam obtínuit. Illórum Mártyrum laudes cármine célebrat Dámasus Papa: & ipsi sunt quorum nomen quotídiè in altáris sacrifício commemorátur.

Lectio iij.

Sermo sancti Ephrem, Diáconi.

Serm. 2.

OBtestámur vos, ô sanctíssimi Mártyres, qui pro Dómino Salvatóre, ejusque amóre, sponte ac promptè atrocíssima tormenta subiístis, (quamóbrem étiam familiáriùs jam ei conjuncti estis,) ut pro nobis míseris peccatóribus negligéntiæ squalóre óbsitis, Dóminum deprecémini, ut divínam suam in nos infundat grátiam, quæ corda nostra sanctæ caritátis rádio júgiter illustret atque illúminet; quò ipsum toto corde, totáque mente, dilígere valeámus. Vos étenim verè nunc beáti ac gloriósi estis, quos Angeli páriter & hómines, unâ voce atque consénsu, felíces prædicant.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ constántiam, ut hostem víncerent, contulísti; Per Dóminum.

VÉSP. à Capit. de seq. Oratio, Deus, cujus. xiij. *cum Commem. præcedentis.*

DIE V.

In Festo

SANCTI BONIFACII, Moguntini Episcopi & Martyris. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex Wilibaldo, Othlono & aliis apud Mabill.

BOnifácius, qui & pátriâ linguâ Wínfridus, ex nóbili prosápia natus

eſt apud Anglo-Sáxones. Religiónem monáſticam primùm profeſſus, pietáte & ſacrárum litterárum ſtúdiis cláruit: tùm anno ſuæ ætátis trigéſimo preſbyterátu inſignítus, elapſis deindè aliquot annis, relicto natáli ſolo in Fríſiam venit, ubi præco divíni verbi effectus, in multórum ánimis Chriſtiánam ingeſſit religiónem, indéque ad ſuos reverſus eſt. Paulò pòſt verò cum líttéris epíſcopi ſui commendatítiis Romam profectus, ſummum Pontíficem Gregórium ſecundum ádiit, apud quem aliquándiù commorátus, indè acceptâ benedictióne, litteríſque munítus à beatíſſimo Papa, in Germániam ſe recépit. Hìc ſancto Willibródo epíſcopo, Trajectenſis ad Rhenum Eccléſiæ fundatóri adhæſit per annos tres, ac deindè Sáxones & Héſſones convertit ad fidem. Póſteà íterùm Romam acceſſit ad eumdem Gregórium Papam, qui eum ordinávit Epíſcopum; & ut fidei myſtérium incrédulis géntibus annuntiáret, poteſtátem illi fecit, ac inſuper cum Cárolo Martello duci, majóri palátii Fránciæ commendávit; à quo revérà príncipe in Alemánniam reverſus, ubi monachórum & vírginum monaſtéria primus inſtítuit, gratanter accípitur.

Lectio iij.

NEque Gregório tértio in ſecundi demórtui, locum ſuffecto, minùs fuit gratus Bonifácius, quem ſcílicèt hic Póntifex vagæ & incertæ ſedis archiepíſcopum inſtítuit & pállio exornávit. Exindè Romam tertiò invíſit iſte præſul, ibíque ab eódem Pontífice facultátem accépit novos inſtituendi Epíſcopátus, quod & præſtitit in Bavária, ubi concílium celebrávit. Mémorat étiam idem Póntifex Bonifácii pietáte & Cároli Príncipis grátiâ Deum de poteſtáte paganórum centum míllia animárum, in ſinu matris Eccléſiæ aggregáre dignátum fuiſſe. Idem porrò legátus, vicárius & miſſus fídei apoſtólicæ in Galliárum província & Bavária plúrimis concíliis præfuit. Depóſito autem Gerviliébo Moguntíno epíſcopo, ſtatìm Bonifácius à Carlomanno & Pipíno fratre ejus, Eccléſiæ Moguntiacenſi præfícitur; & ut ejus dignitas eminéntior foret, decrevérunt iídem príncipes Eccléſiam Moguntiacenſem, metrópolim ómnium in Germania poſitárum Eccleſiárum, efficere; moxque legatióne factâ, illud à præſule apoſtólico

impetravêre. Bonifácii consíliis Carlomannus ita profécit, ut abjectis régiæ dignitátis pompâ deliciísque, in monte Caſsíno vitam monásticam incógnitus amplexus ſit. Sic autem ejus frater Pipínus íntegro Francórum regno potítus, ſucceſſióne inúngitur Rex, coronaturque ab eódem præſule, quo étiam ſuadente multa pius Princeps pro religióne fecit. Cùm ad vitæ exítum ſe properáre animadvérteret Bonifácius, eâ uſus facultáte quam ei concéſſerat Zachárias Papa, Lullum pro ſe Moguntínum epíſcopum ordinávit. Quo facto, in Fríſiam trajécit, ut illíc labórum ſuórum mercédem ac præmium percíperet, ubi prædicatiónis primítias poſſúerat. Cùmque aliquandò Neóphytos conſignatúrus eſſet, circumventus à Pagánis, martyrium paſſus eſt.

Oratio, Deus, cujus grátiâ. *in Communi.*

VESPERÆ, à Capitulo de ſequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE VI.

In Feſto

SANCTI NORBERTI, Magdeburgenſis Epiſcopi, Inſtit. Ord. Præmonſtr.

Semiduplex.

Oratio, Da Eccléſiæ. *infrà.*

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

NOrbertus Sanctis, Clíviæ óppido, in diœcéſi Colonienſi, nóbili proſápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dediſſet, ſtatim atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdùm formátis ad gravitátem Eccleſiáſticam móribus, ordinátus eſt. Sed in tempeſtáte deprehenſus, & ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum converſus eſt. Tùm relictâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos háctenùs ſuſcípere diſtúlerat ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem ferventi zelo ággredi cœpit. De quo tamen póſteà véritus, ne quid illegítimè à ſe præſumptum eſſet quòd uno die ſacros diaconátûs & preſbytérii Ordines contrà Cánones accepiſſet, à Geláſio Papa ſecundo, ignoránti am confeſſus, véniam pétiit, & regulárem demùm Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis beneficiis eccleſiáſticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, auſteriórem vitam amplexus eſt. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diſ-

Digitized by Google

dentes ad concórdiam re-
ocávit. Cùm eſſet Lau-
ii, à Bartholomæo Epiſ-
po rogátus ne ab ipſius
cæſi diſcéderet, deſer-
in ea locum qui Præ-
onſtrátus dicebátur, ſi-
delégit, ex quo totus
rdo, quem ibi ſub Ré-
la ſancti Auguſtíni inſtí-
it, nomen accépit.

Lectio iij.

Acramentáriam & Ada-
míticam Tanchelíni hæ-
im Antuérpiæ graſſan-
n, eò vocátus, profli-
vit: & qui multò antè
látum ſibi Cameracen-
n Epiſcopátum recuſá-
rat, ad Magdeburgen-
m Archiepiſcopátum póſ-
à raptus, eccleſiáſticam
ſciplínam, præſertímque
crórum miniſtrórum cœ-
bátum, conſtanter pro-
gnávit. Remis in Concí-
o Innocéntium ſecundum
régiè adjúvit: & Romam
im áliis Epiſcopis profec-
us, ſchiſma Petri Leónis
ompreſſit, Innocéntio ſuæ
di réddito. Exactis in pon-
ificátu annis ferè octo, ábiit
à Dóminum anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; hunc que Gregórius décimus-tértius anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecundo in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, ut méríta ſancti Epiſcopi Norberti pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per.

VESP. à Capit. de ſeq. cum Commem. præc.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI CLAUDII, Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Bolland. &c.

CLáudius Veſuntionenſis Epiſcopus ſubſcripſit Concílio Epaonenſi, anno Chriſti quingentéſimo décimo ſéptimo, & Concílio Lugdunenſi, anno ſequenti: in quibus multa circà diſciplínam Eccleſiáſticam egrégiè ſancíta ſunt. Cùm ſedem per annos ſeptem ſumma cum laude tenuiſſet, abdicáto Epiſcopátu, ad Jurenſe monaſtérium ſe cóntulit, ubi monáſtici inſtitúti régulam profeſſus eſt. Poſtquàm Injuriósus illíus cœnóbii ſanctíſſimus Abbas è vivis exceſſiſſet, ómnium votis expetítus, & in ejus locum ſuffectus, huic monaſtério per annos quinquaginta præfuiſſe tráditur.

Lectio iij.

LOnga vitæ ſpátia emenſus, méritis plenus ábiit ad Dóminum octávo Idus Júnii anno Chriſti quingentéſimo octogéſimo primo. Corpus ejus háctenùs íntegrum & incorrup-

Digitized by Google

tum magnâ populórum pietáte & frequéntiâ cólitur in eódem monaſtério, quod, ſicut & óppidum ibi cónditum, à ſéculis áliquot ſancti Cláudii nomen habet, & à Benedicto décimo quarto ſummo Pontífice anno milléſimo ſeptingentéſimo quadragéſimo primo ad Epiſcopális ſedis dignitátem titulumque evectum Lugdunenſi Provínciæ áddítum eſt.

Oratio.

DEus Juſtórum lux & via, qui beátum Cláudium à paſtoráli ſollicitúdine in vitæ mundo abſcónditæ ſémitas mirabíliter deduxiſti: exaudi nos propítius, & concéde, ut ejus exemplo & interceſſióne honóres fúgere, & in novíſſimo loco recúmbere gaudeámus; Per,

DIE XI.

In Feſto

SANCTI BARNABÆ,

Gentium Apoſtoli.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 2. MUltitúdinis credéntium erat cor unum & ánima una: nec quiſquam eórum quæ poſſidébat, áliquid ſuum eſſe dicébat. *Act.* 4.

Ant. 6. Erant illis ómnia commúnia; & virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri. *Act.* 4.

Ant. 1. a. Grátia magna erat in ómnibus illis, neque quiſquam egens erat inter illos. *Act.* 4.

Ant. 5. a. Quotquot poſſeſſóres agrórum aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant. *Act.* 4.

Ant. 8. G. Ponébant ante pedes Apoſtolórum: dividebátur autem ſíngulis, prout cuíque opus erat. *Act.* 4.

CAPITULUM. *Deuter.* 33.

QUi dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos, & neſciérunt fílios ſuos; hi cuſtodiérunt elóquium tuum, & pactum tuum ſervavérunt.

℟. Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, * Céntuplum accípiet, & vitam æternam poſſidébit. ℣. Si déderit homo omnem ſubſtántiam domûs ſuæ pro dilectióne, quaſi nihil deſpíciet eam. * Céntuplum. Glória Patri. * Céntuplum. *Matth.* 19. *Cant.* 8.

HYMNUS.

CŒlo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Digitized by Google

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe fit tuus.
Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.
Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.
Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Joſeph qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum. *Act.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſp.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Eccléſiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Coloſſ.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Supréme. *in Communi Apoſtolorum.* ij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehenſum Saulum duxit ad Apóſtolos, & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum, & quia locútus eſt ei. *Act.* 9.

Ant. 2. Quidam ex iis qui diſperſi fúerant à tribulatióne quæ facta fúerat ſub Stéphano, cùm introiſſent Antiochíam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jeſum. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Miſérunt Apóſtoli Bárnabam uſquè ad Antiochíam; qui cùm perveniſſet, & vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt. *Act.* 11.

℣. Ego in Dómino gaudébo, ℟. Et exultábo in Deo Jeſu meo. *Cant. Hab.* 3.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto, & fide. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Digitized by Google

Post ij. Lect. ℟. Cùm invenísset Bárnabas Saulum, perdúxit Antiochíam; * Et annum totum conversáti in Eccléſia, docuérunt turbam multam: ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ Discípuli, Christiáni. ℣. Annuntiavérunt opus quod operátus es, Deus, in diébus eórum; * Et annum. *Act.* 11. *Ps.* 43.

Post iij. Lect. ℟. Discípuli, proùt quisque habébat, propoſuérunt sínguli in minisſtérium míttere habitántibus in Judæa frátribus: quod & fecérunt: * Mittentes ad senióres † Per manus Barnábæ & Sauli. ℣. Prædicátum est ut deferrent sínguli prétium Dómino: lætatíque sunt cuncti, & ingressi contulérunt, * Mittentes. Glória. † Per. *Act.* 11. 1. *Paral.* 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Erant in Eccléſia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas & Saulus. *Act.* 13.

Ant. 3. *a.* Minisſtrántibus illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. *Act.* 13.

Ant. 7. b. Jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. *Act.* 13.

℣. Dómini est assúmptio

nostra: ℟. Locútus es visióne sanctis tuis, D mine. *Ps.* 88.

Ex Commentário sa Joannis Chrysóstomi Acta Apostolórum.

Homil. 28. *in Cap.* 1 *n.* 1. & 2.

Lectio iv.

BArnabas & Saulus dináti simul exiérunt & cùm veniſſent S mínam, prædicábant bum Dei in Metrópoli pri. Per annum manſér Antiochíæ. Oportébat abíre, nec semper hic dére. Majóribus opus bébant Doctóribus. V quómodò Seléuciæ non ras trahant, scientes à cína civitáte multùm uti tátis accepiſſe Seleucie ſes; sed illic étiam fe nant ad ea quæ magis gébant. Nam ut vené ad metrópolim ínsul Procónsulem emendáre débant. Quòd autem ex adulatióne dicátur, cum Procónsule viro dente, ex re ipsa disce modò non multis ſerm bus opus habúerit, modò volúerit ipsos aud Et nihil quidèm ad mag dictum, donec ille o sióném daret. Quia álios attendentes vidé id unum ille in scopo bébat ne Princeps per derétur. Et cur non signum fecit? Quia nulla huic par erat quod inim

Digitized by Google

am áperet. Et statim
dit Proconsul, non sim-
iter, sed obstupescens.
ir enim non hic verba
i, neque fallácijs rem
i. Vide quantum doctri-
amórem hábuit.

℟. Proconsul Sérgius
ulus, accersítis Bárnabâ
Saulo, desiderábat audíre
bum Dei : sed * Resis-
it illis Élymas magus,
cécidit in eum calígo.
consul autem cùm vi-
it factum crédidit, ad-
ans super doctrína Dó-
i. ℣. Pósuit Dóminus
is verba signórum suó-
, & prodigiórum in
a. * Resistébat. *Act.* 13.
104.

Lectio v.

Homil. 30. *n.* 1.

Ursùs Pergen venien-
tes, prætercurrunt
s civitátes : nam ad Pi-
e metrópolim Antio-
am festinábant. Secúti
t autem eos multi Ju-
rum & pii ádvenæ, quos
ócúti, persuadébant eis
manérent in grátia Dei.
lentes autem turbas Ju-
i, repléti sunt zelo, con-
adicentes ac blasphéman-
es. Hoc ipsos clarióres red-
ébat, quòd illi contradí-
erent. Tunc constanter
aulus & Bárnabas dixé-
unt : Vobis oportébat pri-
ùm loqui verbum Dei :
ed quóniam repéllitis il-
ud, & indignos vos judi-
cátis æternâ vitâ, ecce
convértimur ad Gentes.
Nec dixit, Indigni estis ;
sed, Indignos vos judicá-
tis ; ut non onerósius sermo
esset. Quia verò repulístis
illud, inquit, non nos,
(non enim in nos contu-
mélia vestra vértitur,) con-
vértimur ad Gentes. Multâ
plenum mansuetúdine hoc
verbum. Non dicunt, De-
relínquimus vos ; innuen-
tes fieri posse ut reverte-
rentur. Et hoc non prop-
ter vestram contuméliam
factum est, sic enim præ-
ceptum est nobis. Oportet
adíre Gentes : verùm hoc
non à nobis, sed à vobis
factum est, quod à nobis
fieri oportébat. Sic enim,
inquit, præcépit nobis Dó-
minus : Pósui te in lucem
Géntium, ut sis in salú-
tem, hoc est, in cognitiónem quæ sit ad salú-
tem, non simpliciter Gén-
tium, sed ómnium gén-
tium.

℟. Repléti zelo Judæi con-
tradicébant his quæ di-
cebantur, blasphemantes.
* Tunc constanter Paulus
& Bárnabas dixérunt : Vo-
bis oportébat primùm loqui
verbum Dei, sed quóniam
repéllitis illud, & indignos
vos judicátis æternæ vitæ,
ecce convértimur ad Gen-
tes. ℣. Dedérunt húmerum
recedentem, & cervícem
suam induravérunt, nec au-
diérunt ; * Tunc. *Act.* 13.
2. *Esdr.* 9.

Digitized by Google

Lectio vj.

NOn expectârunt ígitur, sed vidérunt ímpetum. Judæi verò concitârunt mulíeres religiósas, & persecutiónem excitavére; id est, calumniáti sunt Apóstolos, de míllibus eos accusántes. Vidérunt ímpetum, & confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lystram & Derben, & universam in circúitu regiónem, ubi étiam furórem suum exercére licébat illis. Vide Géntium simplicitátem, & Judæórum nequítiam. Opéribus declarábant Gentíles, se dignos esse qui audírent: sicque illos ob sola signa honorábant. Alii ut deos colébant; álii ut pernicióſos pellébant. Et álii quidém non modò prædicatióni non obsístébant, sed étiam dicébant: Dii homínibus símiles descendérunt ad nos; Judæi verò scandalizabantur. Et vocábant, inquit, Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium. Mihi vidétur venerábilis aspectu fuísse Bárnabas. Tentátio verò non módica ex immoderáto illo stúdio pródiit: verùm étiam hinc Apostolórum virtus osténditur. Et vide quómodò ómnia ubíquè Deo réferant. Hos & nos imitémur: nihil nostrum esse putémus; quandò nec ipsa quidém fides nostra est, sed Dei. Quòd autem non sit nostra, sed magis Di audi Paulum dicentem: hoc non ex nobis; enim donum est.

℟. Disseminabátur v bum Dómini: & * Audi tes Gentes gavísæ sunt glorificábant verbum mini; Judæi autem exc vérunt persecutiónem Paulum & Bárnabam, ejecérunt eos de fi suis. ℣. Ecce ego, cit Dóminus, ecce ad Gentem quæ non vocábat nomen me expandi manus meas die ad pópulum incr lum. * Audientes. Gl Patri. * Audientes. *Act. Is.* 65.

IN III. NOCTURNO

Ant. 6. Bárnabas & P lus, excusso púlvere dum, venérunt Icónii & illic fiduciáliter agé in Dómino, testimóni perhibente verbo gr suæ. *Act.* 13. & 14.

Ant. 5. a. Cùm f esset ímpetus Gentílium Judæórum, ut contu liis afficerent & lapid eos, confugérunt ad c tátes Lycaóniæ; & evangelizantes erant. 14.

Ant. 4. *E.* Sacerdos vis volébat sacrificáre quod ubi audiérunt Bá bas & Paulus, conci túnicis suis, vix sedavérun turbas, ne sibi immolá rent. *Act.* 14.

Digitized by Google

℣. Non nobis, Dómine, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matt. Homil. 34. *num.* 1.

POstquàm Dóminus omnem curam à discípulórum ánimis ejécerat, ac signórum spectáculo munérat, & quasi férreos adamantinosque reddíderat, seculáribus ómnibus superióres, & ab omni temporánea sollicitúdine liberátos; demùm illa prædícit mala quæ ipsos invasúra erant, non solùm ea quæ paulò pòst futúra, sed étiam ea quæ post multum témporis erant eventúra, diù ante illos ad bellum præparans contrà diábolum suscipiendum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipsíus præsciéntiæ vim agnóscerent; secundò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem evenísse; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percellerentur, si hæc inexpectáta & præter spem accidíssent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbarentur.

℟. Bárnabas & Paulus exiliérunt in turbas, clamantes & dicentes: Viri, quid hæc fácitis? * Et nos mortáles sumus, símiles vobis hómines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit cœlum & terram. ℣. Omnes dii populórum, idóla; Dóminus autem cœlos fecit; * Et nos. *Act.* 14. 1. *Paral.* 16.

Lectio viij.

JAm verò ut intélligant novam esse hanc bellandi legem, & inaudítum aciéi modum, cùm nudos mittat, unâ indútos túnicâ, sine cálceis, sine virga, sine cíngulo vel pera, quos ali jubet ab excipiéntibus, non hìc finem dicendi facit; sed suam ostendens ineffábilem poténtiam, dicit: Sic abeuntes óvium mansuetúdinem exhibéte, etiamsi contrà lupos itúri, nec modò contrà lupos, sed étiam in médio lupórum. Neque tantùm óvium mansuetúdinem jubet habére, sed étiam simplicitátem columbæ. Sic præsertim meam ostendam fortitúdinem, cùm oves lupos vícerint, etiamsi in médio lupórum sint, & innúmeris mórsibus lacerentur, nec modò non deleantur, sed étiam lupos convertant.

Digitized by Google

℟. Numquid non habémus potestátem manducandi & bibendi, sicut & céteri Apóstoli? *An ego solus & Bárnabas non habémus potestátem hoc operandi? Sed non usi sumus hâc potestáte, ne quod offendículum demus Evangélio. ℣. Dixit Dóminus ad Aáron: Pro offício sacerdotáli accípies de his quæ sanctificántur & oblàta sunt: in sanctuário cómedes. * An. 1. *Cor.* 9. *Num.* 10.

Lectio ix.

MAjus certè atque mirabílius est voluntátem adversariórum mutáre, animumque transformáre, quàm illos occídere: & hæc cùm illi duódecim essent tantùm, & totus orbis lupis esset plenus. Erubescámus ígitur qui contrà facientes quasi lupi inimícos invádimus. Quámdiù enim oves sumus, víncimus; atque etsi innúmeris circúmdati lupis, superámus. Si verò lupi efficiámur, víncimur: Pastóris quippè auxílio destitúimur. Non enim ille lupos, sed oves pascit: tunc autem te relinquit, ac discédit; quia non finis illum virtútem suam osténdere.

℟. Reversi sunt Bárnabas & Paulus per civitátes, confirmantes ánimas discipulórum, exhortantesque ut permanérent in fide, & * Quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. ℣. Vos scitis quanta fécimus, & angústias quales vídimus; * Quóniam. Glória. *Quóniam. *Act.* 14. 1. *Mach.* 13.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua: ℟. Vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus cùm constituíssent per síngulas Eccléstas Presbyteros, & orantes cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veníssent Antiochíam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta feciísset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fidei. *Act.* 14.

Ant. 6. Descendentes quidam de Judæa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Facta est ergò disceptátio non mínima Paulo & Bárnabæ adversùs illos *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos: illi ergò deducti ab Eccléstia, pertransíbant narrántes conversiónem Gentium. *Act.* 15.

Digitized by Google

Ant. 4. a. Cùm veniſſent Jeroſólymam, ſuſcepti ſunt *ab* Eccléſia, & ab Apóſtolis, & à ſenióribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus, Quem miſit. *in Communi Apoſt.* vij.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus *in* Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis; ut nos in gentes, ipſi autem in circumciſiónem: tantùm ut páuperum mémores eſſémus. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni ſit & trino Deo, Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas *In* ℟. *br.* ℣. Qui Eccléſiæ tuæ * Apóſtolos dediſti. *Epheſ.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

GEntes quæ non ſectabantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam: juſtítiam autem quæ ex fide eſt. Iſraël verò, ſectando legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit. Quarè? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * Hæreditátem ſuam. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Hæreditátem. Glória. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam: ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Deſcendentes.

CAPITULUM. *Galat.* 2.

SUbintroiérunt falſi fratres exploráre libertátem noſtram quam habémus in Chriſto Jeſu, ut nos in ſervitútem redígerent: quibus neque ad horam céſſimus ſubjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égi-

Digitized by Google

mus * In teſtamento tuo, Dómine. Iníquè. ℣. Et non receſſit retrò * cor noſtrum. * In. Glória. Iníquè. *Pſ.* 43.

℣. Confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia Dómini: ℟. Et véritas ejus manet in æternum. *Pſ.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Cùm veniſſent.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in aſtútia, neque adulterantes verbum Dei; ſed in manifeſtatióne veritátis commendantes noſmetipſos ad omnem conſciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * Laudábimur totâ die. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in ſéculum, * Laudábimur. Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8 *G.* PLácuit Apóſtolis & ſenióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, ſcribentes per manus eórum. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam: quam cùm legíſſent, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 6. Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes viſitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 2. Bárnabas, aſſúmpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam. *Act.* 15.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut in I. Veſperis.*

℣. Dediſti nos tanquàm oves eſcárum, ℟. Et in géntibus diſperſiſti nos. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

Doxologia, Uni ſit. *ut ſuprà ad Horas.*

Ad Nunc dimitis.

Ant. 5. a. Géntibus miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient. *Act.* 28.

Digitized by Google

DIE XIV.
In Feſto
SANCTI EXUPERII,
Toloſani Epiſcopi.
Duplex-minus.

INI. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUæſívit Dóminus ſibi virum juxtà cor ſuum, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13.

Ant. 2. Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit símilis illi in omni pópulo. 1. *Reg.* 10.

Ant. 3. a. Vir bonus & benignus, verecundus viſu, modeſtus móribus, & elóquio decórus, & à púero in virtútibus exercitátus. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. *E.* Spíritum ſanctórum habet in ſe: ſciéntia & ſapiéntia inventa ſunt in eo. *Dan.* 5.

Ant. 5. F. Vos ergò, confortámini: ipſum audite ſemper, & ipſe erit vobis pater. 1. *Mach.* 2.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

HÆc dicit Dóminus Deus: Viſitábo oves meas, & ſuſcitábo ſuper eas paſtórem unum, qui paſcat eas, ſervum meum; ipſe paſcet eas, & ipſe erit eis in paſtórem.

HYMNUS.

O Quæ, tincta ſacri ſánguine Mártyris,
Noſtris, Relígio, fínibus ímperas!
Nunc lætáre; tuum qui cúmulat decus,
Paſtórem Deus éxcitat.
Te plebs, Exúperi, te Deus éligit:
Adſis: impóſitum quid trépidas onus?
Quondàm Tectóſagum córdibus ínſita,
Per te ſémina púllulent.
Quid, dùm, Chriſte, faves, non ſúperat labor?
Denſis quæ fúerat vépribus óbſita
Tellus, culta manu Præſulis úberes
Nunc promit ſégetes ſinu.
Quæ ſervábat adhuc lúdicra númina
Plebs cæcáta nimis, fuſa ſolo ruunt:
Et Chriſto pénitùs ſúbdita cívitas
Sanctis fit nova móribus.
Ergò, ſancta fides quo duce gérminat,
Hunc gens grata novum dicat Apóſtolum:
Chriſto quos ſterùm párturit, óptimum
Hunc cives célebrent patrem.
Sit qui cuncta creat, máxima laus Patri;
Qui mundum réparat, máxima Fílio;
Per quem firma viget pectóribus fides,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Docébo iníquos vias tuas, Dómine; ℟. Et ímpii ad te convertentur. *Pſ.* 50.

Digitized by Google

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erit magnus coram Dómino, Spíritu sancto replébitur; & multos convertet ad Dóminum Deum ipsórum. *Luc.* 1.

Oratio, Dómine. *infrà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum, Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O quæ. *ut suprà in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. Surréxit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat. *Eccli.* 48.

Ant. 2. Vidit mala quæ fiébant in pópulo, & dóluit, & contremuérunt renes ejus. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. d. Et dixit: Sancta in manu extraneórum facta sunt: quò ergò nobis adhuc vívere? 1. *Mach.* 2.

℣. Vidi prævaricantes, & tabescébam; ℟. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

Lect. de Script. occurr.

Post j. Lect. ℟. Lex veritátis fuit in ore ejus: in pace & in æquitáte ambulávit, * Et multos avertit ab iniquitáte. ℣. Fervens Spíritu loquebátur, & docébat diligenter ea quæ sunt Jesu. * Et multos. *Malach.* 2. *Act.* 18.

Post ij. Lect. ℟. Persecútus est iníquos, & præ timóre ejus omnes operá iniquitátis conturbáti su * Et directa est salu manu ejus. ℣. Pera lábat confirmans Eccl præcípiens custodíre cepta Apostolórum & niórum. * Et directa 1. *Mach.* 13. *Act.* 15.

Post iij. Lect. ℟. Ips directus divínitùs in po téntiam gentis, & tulit minatiónes impietátis, in diébus peccatórum roborávit pietátem. ℣. cebat ad turbas: F fructus dignos pœnité * Et in. Glória Patri. * *Eccli.* 19. *Luc.* 3.

IN II. NOCTURN

Ant. 1. D. In diébus prosperátum est, ut rorentur gentes de regió 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. d. Subvertit tária peregríni cultûs, co frégit státuas; & ábst aras & fana. 2. *Paral.*

Ant. 3. a. Cùm altá dissipassét, & sculptília co trivísset, fecit omnes serv Dómino Deo suo. 2. *Par* 34.

℣. Annuntiávi, & locú tus sum; ℟. Multiplicáti sunt super número. *Ps.* 39.

De Epístola sancti Hiero nymi Presbyteri, ad Rú ticum Mónachum.

Epist. 95. *Lectio iv.*

SAnctus Exupérius Tolósæ Epíscopus, vídua Sareptensis imitátor, esúriens pascit álios; & ore

pallente jejúniis, fame torquétur aliénâ; omnemque *substántiam* Christi viscéribus erogávit. Nihil illo dítius, qui corpus Dómini cánistro vimíneo, sánguinem ejus portat in vitro; qui avarítiam ejécit de Templo; qui absque funículo, & increpatióne, cáthedras vendéntium columbas, id est, dona sancti Spíritûs, mensásque subvertit mammónæ, & nummulariórum æra dispersit: ut domus Dei vocétur domus oratiónis, & non latrónum spelunca. Hujus è vicíno sectáre vestígia, & ceterórum qui virtútum illíus símiles sunt, quos sacerdótium & humilióres facit & páuperes.

℟. Elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habentes in lege Dei, & mundavérunt sancta, * Et aversum est oppróbrium. ℣. Ejiciébat omnes vendentes, & ementes in Templo; & mensas nummulariórum & cáthedras vendéntium columbas evertit. * Et. 1. *Mach.* 4. *Matth.* 21.

De ejusdem Epístola ad Agerúchiam víduam.

Epist. 92. *Lectio v.*

QUòd rari hùc usquè resídemus, non nostri mériti, sed Dómini misericórdiæ est. Innumerábiles & ferocíssimæ natiónes, universas Gállias occupârunt. Quidquid inter Alpes & Pyrenæum est, quod Océano & Rheno includitur, vastârunt. Aquitániæ, novemque populórum, Lugdunensis, & Narbonensis provínciæ, præter paucas urbes, populáta sunt cuncta. Quas & ipsas foris gládius, intùs vastat fames. Non possum absque lácrymis Tolósæ fácere mentiónem, quæ ut hùc usquè non rúeret, sancti Epíscopi Exupérii mérita præstitérunt. Cétera táceo, ne vídear de Dei desperáre cleméntia.

℟. Dedit illis legem, ne obliviscerentur præcepta Dómini, & ut non exerárent méntibus: * Et hortabátur ne légem amovérent à corde suo. ℣. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. * Et. 2. *Mach.* 2. *Act.* 11.

De ejusdem Epístola ad Fúriam víduam.

Epist. 47. *Lectio vj.*

POst Scriptúras sanctas, doctórum hóminum tractátus lege; eórum duntaxat quorum fides nota est. Non necesse habes aurum in luto quærere; multis margarítis unam rédime margarítam. Sta, juxtà Jeremíam, in viis plúribus, ut ad illam viam, quæ ad Patrem ducit, pervénias. Habes sanctum Exupérium, probátæ ætá-

Digitized by Google

tis & fídei, qui te mónitis suis frequenter instítuat. Fac tibi amícos de iníquo mammóna, qui te recípiant in æterna tabernácula. Intéllige super egénum & páuperem. Omni petenti te, da; sed máximè domésticis fídei: nudum vesti, esurientem ciba, ægrotantem vísita.

℟. Pergébat ad omnes, & mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos: *Esurientes alébat, nudísque vestimenta præbébat. ℣. Erat timens Deum, fáciens eleemósynas multas plebi. *Esurientes. Glória. *Esurientes. *Tob.* 1. *Act.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Sápiens liberávit urbem per sapiéntiam suam. *Eccl.* 9.

Ant. 5. a. Præcépit ut die ac nocte Dóminum invocárent, quò adjuváret eos. 2. *Mach.* 13.

Ant. 1. f. In témpore iracúndiæ factus est reconciliátio; ídeò dimíssum est réliquum terræ, dùm factum est dilúvium. *Eccli.* 44.

℣. Stetit & placávit, & cessávit quassátio; ℟. Et reputátum est ei in justítiam. *Ps.* 105.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros in terra. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Ex Prolog. in Zachar. Prophet. ad Experium Tolosanum Episcopum.

ULtimo jam autumno témpore frater noster, fílius tuus Sisínnius mónachus, tua mihi dignatiónis epístolam réddidit: quâ lectâ gavísus sum te esse sóspitem, & mémorem meî, omniumque fratrum qui in sanctis locis Dómino sérviunt, in quorum refrigériis facis tibi amícos de iníquo mammóna, & præparas æterna tabernácula, ut possis cum David dícere: Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine, virtútum! concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. Si enim passer invénit sibi domum, & turtur nidum ubi ponat pullos suos: Cur tu qui Póntifex Dómini es & calcas in fine mundi torculária, ut sitiéntibus pópulis sánguinis Christi vinum tribuas, non líberè proclamábis ac dices: Cor meum & caro mea exultávit in Deum vivum: beáti qui hábitant in domo tua!

℟. Mémores estóte, *servi* Dómini, qui * Confidentem hostem in poténtia sua & in exército suo, *non* ferro pugnando, *sed* précibus sanctis orando, dejécit. ℣. Jam ablàta *erat* spes salútis omnis. Tùm dixit:

Digitized by Google

dixit: suádeo vobis bono ánimo esse; amíssio enim *nullíus* ánimæ erit ex vobis. *Confidentem. *Judith* 4. *Act.* 27.

Lectio viij.

AUdio te in valle lacrymárum, in loco quem Deus póstuit ad certámen, ut vincéntibus corónam daret, ascensiónes in corde tuo dispónere, & ire de virtúte in virtútem: & imitári Dómini paupertátem, ut cum illo dives fias, & in te reclínet caput, & per singulos dies suscipiátur, visitétur, alátur, vestiátur, & præcípuè in sanctárum Scripturárum lectióne fervére. Cùmque tibi cúperem ingeníoli mei áliquod offerre munúsculum, & cœpta in duódecim Prophétas explanátio perveníret ad calcem, susceptum opus deférere nólui; sed quod & absque te dictatúrus eram, tuo potíssimùm nómini consecrávi. Tuæ benevoléntiæ erit, non eruditiónem nostram quæ vel nulla, vel parva est: sed pronam in te suscípere voluntátem; ut nos ad cétera próvoces, & in longo Scripturárum campo currere cohortéris. Si qui autem sunt quibus interpretatiónem, & horum & aliórum volúminum antè promísi, ignoscant incredibili in te amóri meo: & quidquid tibi scripsi sibi scriptum arbitrentur.

℟. Vidi captivitátem pópuli, filiórum meórum & filiárum, quam superdúxit illis Æternus: * Nutrívi illos cum jucunditáte. ℣. Venit fames in universam Ægyptum & Chánaan, & tribulátio magna; & non inveniébant cibos. * Nutrívi. *Baruch* 4. *Act.* 7.

Lectio ix.

Ex Prolog. in Lib. 2. & 3.

FActi dimídium habet, qui benè cœpit: quantò magis nos qui tértiam partem jam confécimus viæ, eódem debémus in réliquis labóre súdare; ne perdámus prætérita, & imperfectum opus áugeat lectóris desidérium. Itaque, mi Exúperi, Papa venerábilis, adesto præsens oratiónibus, qui córpore absens es. Frater Sisínnius Ægyptum ire festínat; ut odórem bonæ fragrántiæ, qui à te missus est frátribus, illùc quoque pérferat: & nequáquam Æthiópiæ flúmine, sed Galliárum largíssimis aquis rigentur arva sitiéntia. Rudes ígitur, non meâ culpâ, sed studio portitóris súscipe libros: dùm ipse tua festínat sanctis æra divídere, & nos non pátitur nostra tibi æra numeráre.

℟. Benedíctio perítúri super me veniébat, & cor

víduæ conſolátus ſum : * Oculus fui cæco, & pes claudo ; pater eram páuperum. ℣. Factus ſum infirmis infirmus ; ómnibus ómnia factus ſum, ut omnes fácerem ſalvos. * Oculus. Glória Patri. * Oculus. *Job* 29. 1. *Cor.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pavit eos in innocéntia cordis ſui; ℟. Et in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos. *Pſ.* 77.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. VIr amátor civitátis, & benè áudiens, pro affectu pater appellabátur. 2. *Mach.* 14.

Ant. 4. *E.* Curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne ; & adeptus eſt glóriam in converſatióne gentis. *Eccli.* 50.

Ant. 7. a. Templi altitúdo ab ipſo fundáta eſt. duplex ædificátio, & excelſi paríetes templi. *Eccli.* 50.

Ant. 1. Quæsívit bona genti ſuæ ; civitátibus tribuébat alimónias, ſancta glorificáyit, & multiplicávit vaſa ſanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 6. Eleemóſynas illíus enarrábit omnis Eccléſia Sanctórum. *Eccli.* 31.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 12.

NOn quæro quæ veſtra ſunt, ſed vos ; nec enim debent fílii paréntibus theſaurizáre ; ſed parentes fíliis : ego autem libentíſſimè impendam, & ſuperimpendar ipſe pro animábus veſtris.

HYMNUS.

TE pium dicam, ſcelelerisque purum ;
Te canam fortem grege pro tuendo,
Cuſlibet promptum míſero benignam
Téndere dextram.
Dùm fames multas populátur urbes,
Triſtis & vexat pópulos egeſtas ;
Cáritas fundo melióre dives
Paſcit egénos.
Páuperi per te nova gaza crevit ;
Nil tibi ſervas, tuæ ſublevandæ,
Sit, licèt vili prétio, ſupellex
Véndita plebi.
Se bonis poſtquàm ſpoliávit ultrò,
Mox Dei ſacras ſpoliávit aras :
Nudus in terris Deus induendus,
Pauper alendus.
Vaſa templórum benè frégit audax :
Quod manus fabri fluidióſa cudit,
Cáritas rumpit ; meliore flammâ
Sponte liqueſcunt.
In Dei cultum ſacra templa ponit ;

Digitized by Google

Quot situ lapsæ, réparat
tot aras;
Fundat & cunctis patefacta morbis
Hóspita tuta.
Alter ut Moses, prece fretus unâ,
Arcet à muris inimíca
castra:
Ecquis obsessas tueátur
arces,
Si Deus absit?
Lúminis splendor, Patris
una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Ad Benedictus.

Ant. 3. E. Flebam super eo qui afflictus erat, & compatiebátur ánima mea páuperi, quia ab infántia mea crevit mecum miserátio. *Job* 30.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui cùm dives esses, propter nos egénus factus es, ut tuâ inópiâ dívites essémus; concéde propítius, ut exímii imitatóris tui Exupérii Pontíficis vestígiis inhærentes, contemptis fallácibus mundi divítiis, consequámur æternas; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,
Doxologia.

Supréme, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vir.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confessiónis nostræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *E.* Curávit.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium conscientiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis, & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo; abundántiùs autem ad vos.

℟. *br.* Veníte, fílii, * Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini *docébo vos; * Audíte me. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Constitútus sum à Deo super Sion montem sanctum ejus, ℟. Prædicans præceptum ejus. *Ps.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Templi altitúdo.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.

APpáruit ei Dóminus, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii; óculi quoque mei

Digitized by Google

erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco iſto oráverit.

℟. *br.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis * glóriæ tuæ. * Decórem. Glória. Dómine. *Pſ.* 25.

℣. Altária tua, Dómine virtútum, ℟. Rex meus, & Deus meus. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 6. Eleemóſynas.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 9.

QUi ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus. & metet. Unuſquiſque prout deſtinávit in corde ſuo, non ex triſtítia, aut ex neceſſitáte: hílarem enim datórem díligit Deus.

℟. *br.* Diſperſit, * Dedit paupéribus. Diſperſit. ℣. Juſtítia ejus * manet in ſéculum ſéculi. * Dedit. Glória. Diſperſit.

℣. Jucundus homo qui miſerétur & cómmodat; ℟. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. a. VIr Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum eſt. 3. *Reg.* 17.

Ant. 4. E. Cadat orátio noſtra in conſpectu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. *Jerem.* 42.

Ant. 5. C. Ne ceſſes pro nobis clamáre ad Dóminum Deum noſtrum, ut ſalvet nos. 1. *Reg.* 7.

Ant. 6. Tu es dux noſter: pugna prælium noſtrum: & ómnia, quæcumque díxeris nobis, faciémus. 1. *Mach.* 13.

Ant. 8. G. Ne rétrahas manus tuas ab auxílio ſervórum tuórum: líbera nos, ſerque præſídium. *Joſ.* 10.

CAPITULUM. 4. *Reg.* 19.

HÆc dicit Dóminus; Prótegam urbem hanc, & ſalvábo eam propter me & propter ſervum meum.

[*Ubi fit ritu Solemni.* Allelúia, allelúia. ℣. Hic eſt fratrum amátor & pópuli: hic eſt qui multum orat pro pópulo & univerſa civitáte. Allelúia. 2. *Mach.* 15.]

HYMNUS.

QUantus eſt! cujus véniens ad aras
Déxterum ſentit ſibi quiſque Numen,
Et domum ſemper redit impetráto
Múnere lætus.
Omnis hùc ſexus, volat omnis ætas;
Sacra Paſtóris venerátur oſſa.
Turba languentûm, properáte: præſtat
Ille ſalútem.
Hæc tuas dicent ſine fine laudes,
Quæ tuos, Præſul, cíneres recondunt
Templa, quos ſervat cinis hìc ſepultos

Digitized by Google

Súscitet ignes.
Ac genuflexos quot habes clientes !
Quot tibi dulces recinuntur hymni !
Hic tuum nomen sonat, omniumque
Vivit in ore.
Quæ fuit vivo tibi cura, Præsul,
Hanc licèt vectus super æthra, serves ;
Et tuam, nostræ, bone tutor, urbis,
Réspice gentem.
Luminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus ; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui.

Ps. 83.

Ad Magníficat.

Ant. J. Réspice ad oratiónem servi tui, & ad preces ejus, Dómine Deus : audi oratiónem, quam orat coram te hódiè, & ostende servis tuis viam bonam per quam ámbulent.

3. *Reg.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Aniani,

Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incénsum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti ; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Aniáni Pontíficis festivitáte deférimus ; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Cùm effúderis esurienti ánimam tuam, & ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua. *Is.* 58.

In fine Hymni Doxologia, Supréme, Christe, Pontifex. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Frange esuriénti panem tuum, & egénos, vagosque induc in domum tuam : & réquiem tibi dabit Dóminus. *Is.* 58.

DIE XV.

In Festo

SANCTI ANIANI,

Aurelianensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Caroli Sauss. Annal. Aurelian.

ANiánus Præsul Aurelianensis, Germáno & Lupo Epíscopis contá-

Digitized by Google

neus, ipsíque nec zelo nec doctrínâ inférior, sub Románo Leónis magni pontificátu præcípuè floruísse scríbitur. Multa jam senex in Eccléſiæ suæ administratióne, exímiæ non solùm sanctitátis, sed étiam sapiéntiæ specímina déderat, cùm Attila Hunnórum rex ad devastandas Gállias Rhenum transgressus est. Nec multò pòst Aureliánis præcípuè incúbuit hæc tempestas, imò pótiùs ira indignatiónis Dei, quam précibus suis differre decertábat Aniánus, ut pópulum ínterim ad pœniténtiam revocáret. Nec negléxit Arelátem usque, ad Aétium pérgere, qui rebus Románis Valentiniáni nómine tunc præerat, ut festínum urbi periclitanti auxílium impetráret.

Lectio iij.

JAm áderat Attila, totáque vi Aureliános impugnábat. Cùmque inclúsi pópuli suo Pontífici, quid ágerent, acclamárent; ille fusus in Deo, monet omnes in oratiónem prosterni, & cum lácrymis præsens semper auxílium Dómini imploráre. Factum id ítemùm ac tértiò, ardentióri semper desidério ac uberióri fletu, donec his, ut præcéperat, deprecántibus, post tértiam oratiónem, de muro juxtà senis impérium aspicientes, vidérunt à longè quasi nébulam de terra consúrgere. Quod ut renuntiavérunt, ait Sacerdos: Dómini auxílium est. Interìm expugnátâ civitáte, ingressi Hunnórum próceres, ad eamdem diripiendam sese accingébant, cùm ecce Románi Gothíque ex improvíso supervéniunt, imparatosque ex urbe expellunt. Biennio pòst, juxtà traditiónem Aurelianensis Eccléſiæ, Aniánus plenus bonis opéribus obdormívit in Dómino, anno salútis quadringentésimo quinquagésimo tértio; & in Basílica sancti Laurentii, cujus Abbas fúerat, sepultus est.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Aniáni Pontíficis festivitáte deférimus; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis: Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de seq. cum Commem. præcedentis.

DIE XVI.

In Festo

Sanctorum Martyrum

CYRICI, & JULITTÆ, matris ejus.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur. Oratio, Pietátem. *infrà.*

Digitized by Google

Lectio ij.

Ex Actis ejus ap. Ruinart.

CYricus & Julitta mater ejus Lycaóniæ ciuitáte Icónio nóbili génere [illegible]undi, Tarsi in Cilícia [illegible] Diocletiáno imperatore martyrium consum[illegible]runt. Cyricus triennis [illegible]fántulus, cùm Julittæ [illegible]tris cruciátus, quæ co[illegible] Alexandro præside Christum libérrimè pro[illegible]ssa, crudis nervis imma[illegible]mè lacerabátur, impla[illegible]ili ejulátu defléret, pe[illegible]nsque & mánibus præ[illegible], qui eum génibus suis [illegible]posúerat, pro víribus [illegible]nítens, Christiánum se [illegible] proclamáret; ab eo ex [illegible]o tribunáli in subjectos [illegible]adus lapídeos projectus [illegible]contrítus, intériit. Ju[illegible]a verò in ligno suspen[illegible] férreis pectínibus dila[illegible]ta, & pice bullienti per[illegible] martyrii sui cursum [illegible]itis obtruncatióne com[illegible]it, anno círciter tre[illegible]ntésimo quinto. Celebér[illegible]na est illórum sanctórum [illegible]ártyrum per totam Gál[illegible]am memória, ex quo sanc[illegible]us Amátor Autissiodorensis Epíscopus ex orientáli peregrinatióne redux, eórum córpora in Gálliam transtulisse tráditur. Præcípua sacrórum pígnorum pars multis ab hinc séculis Tolósæ in Basílica sancti Saturníni repósita, ibi etiamnùm religiosíssimè asservátur.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 306. in natali Martyrum massæ candidæ.

Lectio iij.

OMnes hoc vólumus, fratres, vitam & veritátem. Sed quà venímus? quà imus? Nam quò veniámus, etsi nondùm possessióne tenémus, jam tamen cogitatióne & ratióne crédimus & vidémus: ad vitam téndimus & veritátem. Ipse Christus est. Quà ire quæris? Ego sum, inquit, via. Quò ire quæris? Et véritas & vita. Ecce quod mártyres amavérunt; ídeò præséntia & transitória contempsérunt. Nolíte mirári fortitúdinem; amor vicit dolórem. Vestígia Mártyrum sectantes, caputque Mártyrum & nostrum intuentes, si ad tàm magnum bonum veníre concupíscimus, iter durum non timeámus. Quid times vias duras passiónum & tribulatiónum? Tránsiit ipse. Respondes fortè, sed ipse. Transiérunt Apóstoli. Adhuc respondes, sed Apóstoli. Accípio. Responde: transiérunt pósteà & multi viri. Erubesce: transiérunt & féminæ. Senex venisti ad passiónem? noli timére mortem, vel quia vicínus es morti. Júvenis es? tran-

Digitized by Google

siérunt & júvenes, qui adhuc vitam sibi sperábant; transiérunt & púeri, transiérunt & puellæ. Quómodò adhuc via áspera est, quam multi ambulando liniérunt. Hæc ergò est solemnis & assídua commonítio nostra ad vos, fratres, ut solemnitátes Mártyrum non vanâ solemnitáte celebrémus; sed quos in suis solemnitátibus amámus, étiam fide símili imitári non formidémus.

Oratio.

PIetátem tuam, Dómine, súpplices deprecámur; ut dùm sanctórum Cyrici & Julittæ matris ejus passiónem cólimus, peccatórum véniam consequámur; Per Dóminum.

DIE XIX.

In Festo
Sanctorum Martyrum
GERVASII & PROTASII.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Martyrum. *infrà.*

Ex Epístola sancti Ambrósii, Epíscopi, ad Marcellínam sororem.

Epist. 22. *Lectio ij.*

PRíncipes pópuli quos álios nisi sanctos Mártyres æstimáre debémus, quorum jam in númerum diù antè ignoráti Protásius Gervasiusque proferuntur, qui stérilem martyribus Ecclésiam Mediolanensem jam plurimórum matr[illegible] filiórum, lætári passi[illegible] própriæ fecérunt & tít[illegible] & exemplis? Grátias t[illegible] Dómine Jesu, quòd [illegible] témpore tales nobis [illegible] tórum Mártyrum spi[illegible] excitasti, quo Ecclésia [illegible] præsídia majóra desíde[illegible] Cognoscant omnes qu[illegible] ego propugnatóres re[illegible] ram, qui propugnáre [illegible] sint, impugnáre non [illegible] leant. Hos ego acqu[illegible] tibi, plebs sancta, qui [illegible] sint ómnibus, némini [illegible] ceant. Tales ego ám[illegible] defensóres, tales mí[illegible] hábeo; hoc est, non [illegible] culi mílites, sed mí[illegible] Christi. Sanctórum Már[illegible] rum cognitiónem quam [illegible] amisérunt, nos adepti [illegible] mus. Eruuntur nóbile[illegible] líquiæ è sepulcro i[illegible] bili; ostenduntur c[illegible] trophæa; sánguine tú[illegible] lus madet; appárent c[illegible] ris triumphális notæ; [illegible] violátæ relíquiæ loco [illegible] & órdine repertæ; a[illegible] sum húmeris caput. N[illegible] senes répetunt audisse [illegible] aliquandò horum Mártyrum nómina, titulum [illegible] legisse. Perdíderat c[illegible] suos Mártyres, quæ [illegible] aliénos. Et si hoc Dei [illegible] nus est, tamen grátia[illegible] quam tempóribus sacerdó[illegible] tii mei Dóminus Jesus tri[illegible] buit, negáre non possum:

& quia ipſe martyr eſſe non
reor, hos vobis Mártyres
quisívi. Succédant victi-
triumpháles in locum
i Chriſtus hóſtia eſt: ſed
ſuper altáre, qui pro
anibus paſſus eſt; iſti ſub
tári, qui illíus redempti
nt paſſióne.

x libro Confeſſiónum
ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
ib. 9. Cap. 7. Lectio iij.

Um Juſtína Valentiniáni
regis púeri mater, Am-
ſíum hóminem tuum,
ómine, perſequerétur hæ-
ſis ſuæ causâ, quâ fúerat
ducta ab Ariánis, antíſ-
ti tuo per viſum aperuiſti
uo loco latérent Márty-
m córpora Protáſii &
ervásii; quæ per tot an-
os incorrupta in theſauro
ecréti tui recondíderas,
ndè opportúnè prómeres
d coërcendam rábiem fe-
míneam, ſed régiam. Cùm
nim propaláta & effoſſa
gno cum honóre tranſ-
errentur ad Ambroſiánam
aſílicam, non ſolùm quos
mmundi vexábant ſpíri-
ms, confeſſis eiſdem dæ-
mónibus, ſanabantur; ve-
rùm étiam quidam plures
annos cæcus civis, civita-
tíque notíſſimus, cùm pó-
puli tumultuantis lætítiæ
cauſam quæſiiſſet, atque
audiſſet, exilívit: eóque
e ut dúceret, ſuum ducem
rogávit. Quò perductus im-
petrávit admitti, ut ſudá-
rio tángeret féretrum pre-
tióſæ in conſpectu tuo
mortis ſanctórum tuórum.
Quod ubi fecit, atque ad-
móvit óculis, confeſtim
aperti ſunt. Indè fama diſ-
currens, indè laudes tuæ
ferventer lucentes, indè
illíus inimícæ (Juſtínæ)
ánimus, etſi ad credendi
ſanitátem non applicátus,
à perſequendi tamen furóre
compreſſus eſt.

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gervásii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerantes; ſúpplices te rogámus, ut quos cœléſti glóriâ ſublimaſti, nobis pérpeti ſuffrágio concédas ſubvenire; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XX.

In Feſto
SANCTI ROMUALDI,
Abbatis, Inſtitutoris
Ordinis Camaldulenſis.
Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus per S. Petrum Damiani ſcripta.

ROmualdus Camaldulenſis inſtitúti auctor, Ravennæ nóbili génere natus, adoleſcens in propinquum Claſſenſe monaſtérium ſeceſſit. Deindè verò ad Marínum ſeverióre diſciplínâ célebrem virum ſe cóntulit, ut ad arctam & ſublímem perfectiónis viam

eo duce uterétur. Quâ vivendi ratióne, Sérgium patrem, multoſque illuſtres viros, ac præter céteros Urſéolum Venetiárum Ducem, & Gradenícum nóbilem Vénetum ad húmiles erémi caſas addúxit. Poſteà venit in Gálliam Narbonenſem, ad monaſtérium ſancti Michaélis de Cuſáno, cum Urſéolo, Gradeníco & Maríno, ſecútus Varínum abbátem, qui ex Catalaúnia in Itáliam peregrinatiónem ſuſcéperat: ibíque cùm in ſolitùdine propè ejus monaſtérium annos plures exegiſſet, mórtuo Urſéolo, in Itáliam cum ſóciis revérſus eſt, ubi reſtítuit ac miríficè propagávit eremíticam diſciplínam.

Lectio iij.

INter inſignes viros quos Chriſto acquisívit Romualdus, éminet præcípuè ſanctus Bonifácius Ruſſórum apóſtolus qui martyrii palmam adeptus eſt. Deo prædicatióni Romualdi benedictiónibus ſuis favénte, ita crevit númerus eórum quos à ſéculo revocábat, vel inter diſcípulos ſuſcipiébat, ut vária neceſſe ei fúerit in multis provínciis monastéria erígere. Omnium celebérrimum fuit illud quod in Etrúria apud Caſam Málduli in fínibus territórii Florentíni: undè ordo ejus Camaldulenſis uſque nunc étiam in Gállia vocátur. exactis in ſumma vitæ aſperitáte plúribus annis, quiévit ſanctus vir circá annum Chriſti milléſimum vigéſimum ſéptimum. Quinquénnio pòſt data eſt diſcípulis ejus ab Apoſtólica ſede licéntia altáris ſuper corpus ejus conſtruendi, qui erat eo témpore canonizandi ritus. Ejus vitam ſcripſit ſanctus Petrus Damiáni cardinális.

Oratio, Da nobis, quæſumus. *in Communi.* xlj.

VESP. à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XXI.

In Feſto SANCTI RAYMUNDI, Barbaſtenſis Epiſcopi.

Semidúplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland.

RAymundus in caſtro Durbanenſi ad límites Conſeranórum paréntibus génere conſpícuis natus, militiæ ab annis téneris nomen dedit; mox in ſancti Antoníni Appamiárum monaſtério vitam profeſſus regulárem, tantâ flóruit laude virtútum, ut à Canónicis ſancti Saturníni civitátis Toloſánæ Abbas electus fúerit. Hanc dignitátem aſſecútus minùs præfuit imperando, quàm ſerviendo; & tantâ famâ præfulſit, ut in cauſa ne-

Digitized by Google

gotiórum ultra montes Pyrenæos progressus Barbastrum usque, fúerit omnium votis consecrátus Epíscopus. Susceptâ animárum curâ vivendi licéntiam refrenávit; templa à Mauris díruta restaurávit, Cánonum leges abrogátas restítuit, optimíque pastóris partes omnes implévit. Cùm autem Stéphanus Urgelitánus antístes intrà suæ diœcéseos fines Barbastrum urbem pósitam conténderet, & Raymundum apertâ vi tentáret expéllere, nudo pede egressus Præsul excommunicatiónis gládio invasórem ferire non tímuit, & ad Pontíficem Románum interpósuit appellatiónem.

Lectio iij.

REdux in Gálliam Raymundus plúribus intérfuit concíliis, imprímis Tolosáno anni. milléssimi centéssimi décimi noni, cui per se præerat Callístus Papa secundus. Affuit étiam eídem súmmo Pontífici in consecratióne altáris quod Tolósæ in Eccléfia sancti Saturnini in honórem sancti Augustíni dedicávit. Sedi suæ restitútus, príncipem in Sarracénos bella moventem secútus est, & præclára constántiæ & caritátis édidit testimónia erga duces & mílites exércitûs dirâ lue laborantis. Ipse pestífero morbo correptus, post partam in hostes insignem victóriam, ad diœcésim regressum méditans, sanctíssimè óbiit anno milléssimo centéssimo vigéssimo sexto. Corpus ejus Barbastrum translátum est ubi magnâ fidélium devotióne cólitur.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Raymundi pontíficis festa venerantes, & fídei muniámur auxílio, & caritátis proficiámus exemplo; Per Dóminum.

VESPERÆ, à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XXII.

In Festo SANCTI PAULINI, Nolani Epíscopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, Ausonio, Hieron. Ambros. Augustin. Sulp. Sev. & aliis.

PAulínus, consulári & patrício génere natus Hebrómagi in Santónia, pátrio in óppido ad Garumnam flúvium haud procul à Burdégala, rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio institútus est. Património peramplo potítus, ac in ipso juventútis flore Consulátum consecútus, Theráfiam piam ac locúpletem mulíerem uxórem duxit, è qua post longa vota fílius ei in Hispánia,

quò cum uxóre ob negótia profectus fúerat, natus eſt; qui ſub octávum ab ortu diem Complúti óbiit. Circà annum vitæ ſuæ trigéſimum-octávum à Delphíno Burdegalenſi Epíſcopo baptizátus, relictâ cognatióne, in Hiſpániam ſoli Deo vacatúrus rédiit, Therâſiâ à viri propóſito non diſſentiente. Sed cùm virtus ejus latére non poſſet, Barcínone, facto in eum multitúdinis ímpetu, die Natális Dómini preſbyterum ſe ordinári à Lámpio Barcinonenſi Epíſcopo paſſus eſt, eâ tamen lege ut Eccléſiæ Barcinonenſi non alligarétur, in ſacerdótium tantùm Dómini, non in locum Eccléſiæ conſecrátus.

Lectio iij.

INdè, poſt facultátes, étiam conjugáles, in Gállia potíſſimùm paupéribus erogátas, in Itáliam profectum, ut Nolæ, juxtà quam prædium ipſi erat, ad túmulum ſancti Felícis réliquum vitæ Deo ſerviret, ſanctus Ambróſius Clero ſuo aſcríbere vóluit; ut, etſi diverſis in locis dégeret, ipſíus preſbyter cenſerétur. Romæ, multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ déniquè poſtquàm per ſéxdecim annos mónachi vitam egiſſet, ejuſdem civitátis Epíſcopátum ſuſcípere coactus eſt. Vaſtántibus póſteà Nolam Gothis, Paulínus ex opulentíſſimo dívite, ut ſanctus Auguſtínus ſcribit, voluntáte paupérrimus, & copioſíſſimè ſanctus, cùm ab eis tenerétur, ſic in corde ſuo precabátur: Dómine, non excrúcier propter aurum & argentum; ubi enim ſint ómnia mea tu ſcis. Tandèm cùm láterum dolóre correptus eſſet, cubículum in quo jacébat, terræ motu contrémuit; ac paulò pòſt ánimam Deo réddidit, anno ſalútis quadringentéſimo trigéſimo primo. Multa eleganter ſcripſit vérſibus & ſolútâ oratióne. Hunc ſanctus Martínus diſcípulis imitandum proponébat, ſuumque ſéculum felix judicábat tantæ fidei virtutiſque documento. Hunc & ſanctus Hierónymus ferventíſſimè fídei preſbyterum; beátus autem Eucherius Lugdunenſis peculiáre Gálliæ exemplum, ac ubérrimum eloquéntiæ fontem appellábat. Ejus relíquiæ, poſt multos annos Romam delátæ, in Eccléſia ſancti Adalberti, quæ nunc ſancti Bartholomæi in Inſula dícitur, collocátæ ſunt.

Oratio.

DEus, qui ómnia pro te relinquéntibus, in hoc ſéculo céntuplum, & in futúro vitam æternam promiſiſti; concéde propí-

Digitized by Google

us, ut sancti Pontíficis
ulini vestígiis inhæren-
, perintúra contemná-
s, & ad sola manfúra
pirémus; Per Dóminum
trum.

DIE XXIII.
in Vigilia Nativitatis
OANN. BAPTISTÆ.
fficium de Feria occur-
e, exceptis quæ sequun-

D NOCT. Lectiones duæ
ores de Scriptura occur-
e; è tribus fiunt duæ.
uo ℟℟. priora de Tem-
e.

tio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.
Lectio iij. Cap. 1.
Uit in diébus Heródis
regis Judææ Sacerdos
idam, nómine Zacha-
s, de vice Abía; & uxor
ius de filiábus Aáron,
nomen ejus Elísabeth.
ant autem justi ambo
te Deum. Et réliqua.

omília sancti Ambrósii
Epíscopi.
mment. in Luc. Lib. 1.
§. 15. & 16.

DOcet nos Scriptúra di-
vína non solùm mo-
res in iis qui prædicábiles
sunt, sed étiam parentes
oportére laudári; ut vé-
uti transmíssa immaculá-
e puritátis hæréditas in
is quos vólumus laudáre,
præcellat. Quæ enim ália
nténtio hoc loco sancti
Evangelistæ, nisi ut sanc-
us Joannes Baptista nobi-
litétur paréntibus, mirá-
culis, móribus, múnere,
passióne? Sic étiam sancti
Sámuel mater Anna laudá-
tur: sic Isaac à paréntibus
nobilitátem pietátis accé-
pit, quam pósteris derelí-
quit. Sacerdos ítaque Za-
charías, nec solùm sacer-
dos, sed étiam de vice
Abía, id est, nóbilis in-
ter superióres famílias. Et
uxor, inquit, ejus de fi-
liábus Aáron. Non solùm
igitur à paréntibus, sed
étiam à majóribus sancti
Joannis nobílitas propagá-
tur; non seculári potes-
táte sublímis, sed religió-
nis succéssióne venerábilis.
Tales enim majóres habére débuit prænúntius
Christi, ut non repentè conceptam, sed à majóribus acceptam, & ipso infúsam jure natúræ prædicáre fidem Domínici vide-
rétur adventûs.

℟. Ne tímeas, Zacharía; quóniam exaudíta est deprecátio tua: & * Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, & † Vocábis nomen ejus Joannem. ℣. Dixit Deus: Benedícam uxóri tuæ, & ex illa dabo tibi fílium cui benedictúrus sum: * Uxor. Glória. † Vocábis. *Luc.* 1. *Gen.* 17.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Digitized by Google

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Reſpondens Angelus dixit Zachariæ: Ego ſum Gábriel, qui aſto ante Deum, & miſſus ſum loqui ad te, & hæc tibi evangelizáre. *Luc.* 1.

Preces flexis genibus.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè fiunt Commemorationes communes.

AD HORAS, Preces flexis genibus.

Digitized by Google

DIE XXIV.

IN NATIVITATE
S. JOANNIS BAPTISTÆ.

SOLEMNE - MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. G. CUm ſacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis ſuæ, appáruit illi Angelus Dómini ſtans à dextris altáris incenſi. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Ait ad eum Angelus: Ne tímeas, Zacharía; exaudíta eſt deprecátio tua: & uxor tua Elíſabeth páriet tibi fílium. *Luc.* 1.

Ant. 1. D. Vocábis nomen ejus Joannem: & erit gáudium tibi, & exultátio; & multi in nativitáte ejus gaudébunt. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Vinum & ſíceram non bibet; & Spíritu ſancto replébitur adhuc ex útero matris ſuæ. *Luc.* 1.

Ant. 4. d. Multos filiórum Iſraël convertet ad Dóminum Deum ipsórum, & præcédet paráre Dómino plebem perfectam. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Malach.* 4.

ECce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis; & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Erit magnus coram Dómino: * Et ipſe præcédet ante Dóminum in ſpíritu & virtúte Elíæ, ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam juſtórum. ℣. Scriptus eſt Elías in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob: * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Erit magnus. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

CHriſte, prolapſi reparátor orbis,
Ut tuum caſto celebrémus omnes
Ore Baptiſtam, máculas profáni
Élue cordis.

Hunc paratúrum Dómino ſequenti
Sémitam priſci cecinêre vates:

Digitized by Google

Vátibus cunctis fuit ipse major,
Júdice Christo.
Hic & inclúsus genitrícis alvo,
Sentit exultans Dóminum latentem;
Jamque cœlesti trépidat veníre
Obvius Agno.
Quid fide pendes dúbiâ, Sacerdos?
Muta torpébit tibi vox: at infans
Prótinùs nascens pátriæ resolvet
Víncula linguæ.
Quin repromissam, súbitus Prophéta,
Cernis humáno géneri salútem;
Núntias pacem, referasque fatis
Grándibus ora.
Gaudet admírans pópulus stupetque:
Quis puer, clamant, erit iste, cujus
Se statìm prodit manifesta tantis
Glória signis?
Laus sit æternæ sua Trinitáti,
Quæ novam mundo paritúra lucem,
Prævium Soli vóluit Joannem
Súrgere sidus. Amen.

℣. Suscepisti me, Dómine, de útero matris meæ: ℟. Confitébor tibi, quia mirabília ópera tua. *Ps.* 138.

Ad Magníficat.

Ant. 6. duplicanda. Dixit Zacharías ad Angelum: Undè hoc sciam? Et respondens Angelus, dixit: Ecce non póteris loqui usquè in diem quo hæc fiant, pro eò quòd non credidísti verbis meis. *Luc.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum Dei à Joanne demonstrátum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

EXiit cunis pretiósus infans,
Munus Excelsi: venit ut tenello
Córpori robur, nova ditat intùs
Grátia mentem.
Jamque conventus fúgiens profános,
Hórridis blandâ procul urbe lustris,
Mílitem Christo parat, innocentes
Sævus in artus.
Cinctus hirsúti spóliis camèli,
Arido vitam toleráre victu
Gaudet, insulsas médicans agresti
Melle locustas.
Scílicèt, sacrâ stimulánte flammâ,
Pérfidam natus renováre gentem,
Ad patrum mentes revocábit olim

Digitized by Google

Corda nepótum.
Qui creat mundum, sit honos Parenti:
Laus tibi compar, Reparátor orbis:
Æquus ambórum sit honos per omne
Tempus Amóri. Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Zacharías & uxor illíus Elísabeth erant justi ante Deum, incedentes in ómnibus mandátis Dómini. *Luc.* 1.

Ant. 2. Non erat illis fílius, eò quòd esset Elísabeth stérilis, & ambo proceссíssent in diébus suis. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Et ecce Elísabeth concépit fílium in senectúte sua; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. *Luc.* 1.

℣. Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, ℟. Et benè patientes erunt. *Ps.* 91.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 40.

COnsolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester, loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam; quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus: súscepit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Parate viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est.

℟. Concépit Elísabeth, & occultábat se ménsibus quinque, dicens: * Quia fic fecit mihi Dóminus in diébus quibus respéxit auferre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur senectus mea in misericórdia úberi; * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

De Malachía Prophéta.

Lectio ij. Cap. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quæritis; & Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: & quis póterit cogitáre diem adventûs ejus? & quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & emundans argentum, & purgábit fílios Levi, & colábit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia. Et placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem sicut dies séculi, & sicut anni antíqui.

℟. Intrávit María in do-

Digitized by Google

mum Zachariæ, & salutávit Elísabeth; * Et factum est ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Præveníst eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. *Luc.* 1. *Ps.* 20.

Lectio iij. Cap. 4.

ECce dies véniet succénsa quasi camínus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietátem, stípula: & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus; & egrediémini, & saliétis sicut vítuli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum; in die quâ ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israël, præcepta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis. Et convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit voce magnâ: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce exultávit in gáudio infans in útero meo. ℣. Experimento dídici quia benedíxerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Repléta est. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Gen.* 30.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Elísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium. *Luc.* 1.

Ant. 1. g. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabantur ei. *Luc.* 1.

Ant. 6. Venérunt circumcídere púerum; & mater ejus dixit: Vocábitur Joannes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, quia ego servus tuus: ℟. Ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ. *Ps.* 115.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 292. *de Nativ. S. J. B.*

Lectio iv.

NAtivitátis Joannis dies hodiernus tráditur, hódiè celebrátur. Hoc majórum traditióne susc̃épimus; hoc ad pósteros imitandâ devotióne transmíttimus. Quâ re pósitâ, occurrit quæstio non prætereunda: Quare natálem, quo est ortus ex útero Joannes, pótiùs celebrámus, quàm cujúslibet Apóstoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriar-

Digitized by Google

? Si interrogémur, respondébimus? Quan- mihi vidétur, quan- meárum vírium medio- ti occurrit, hæc causa Discípuli Dómini nati, er ætátis accessum ad s capacióres perducti, discipulátum assumpti : illórum pósteà fides mino adhæsit, sed nul- illórum natívitas Dó- o militávit. Recordé- & Prophétas, recolá- Patriarchas : nati sunt nes; ætátis accessu re- i Spíritu sancto Chris- prophetavérunt. Nati , ut pósteà prophetá- . Joannis autem ipsa vitas Dóminum Chris- prophetávit, quem ceptum ex útero salu- it.

℟. Innuébant patri ejus, m vellet vocári eum. póstulans pugillárem, psit : * Joannes est no- n ejus : & miráti sunt iversi. ℣. Vocábitur no- n quod os Dómini no- nábit. * Joannes. *Luc.* 1. . 62.

Lectio v.

HIc Joannes non invenítur inter discípulos Dómini; sed invenítur pótiùs discípulos habuisse cum Dómino. Quid est hoc? Quis est iste homo? Homo tantus : quis homo tantus? Tamen non sequebátur inter discípulos Dóminum, & sequebantur eum discípuli : absit ut dicam, contrà Dóminum, sed tamen quasi extra Dóminum. Discípulos habébat Christus, discípulos habébat Joannes : docébat Christus, docébat Joannes. Quid jam dicam? Baptizábat Joannes, baptizábat Christus. Plùs hìc de baptismo dico : à Joanne baptizátus est Christus. Magna jam eminére causa cœpit, quâ fúerat & Christus à Patre mittendus, & Joannes à Christo præmittendus. Prior missus est Joannes; sed sicut ab obsequéntibus antecéditur judex. Postérior homo creátus est Christus; sed Joannem creávit Deus Christus.

℟. Apertum est íllicò os Zacharíæ, & replétus est Spíritu sancto; & prophetávit, dicens : Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere : Puer sum, dixit Dóminus; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis : * Præíbis. *Luc.* 1. *Jerem.* 1.

Lectio vj.

ERat ígitur Joannes homo perfectus quidèm, & cujus tanta grátia commendáta est, ut ipse de illo Dóminus díceret : In natis mulíerum nemo exurréxit major Joanne Baptistâ. Iste ergò tàm magnus agnoscit Dómi[illegible] in parvo

magnum : agnoscit homo eum qui vénerat homo Deus. Si enim in natis muliérum, hoc est, in homínibus, nemo exurréxit major Joanne Baptísta ; quísquis Joanne plùs est, non tantùm homo, sed & Deus est. Débuit ergò tantus iste & discípulos próprios habére, & cum discípulis suis magístrum ómnium Christum cognóscere. Quod enim est majus testimónium veritátis, quàm se humiliando eum agnóscere, cui æmulando póterat invidére ? Putári Christus pótuit, & nóluit. Dixérunt hómines, cùm fallerentur in eo : Nùm fortè hic est Christus ? Respondit ille quòd non erat, ut manéret quod erat. Indè quippè Adam lapsus pérdidit quod erat, quia id quod non erat usurpávit.

℟. Puer crescébat, & confortabátur spíritu : *Et erat in desertis usquè in diem ostensiónis suæ ad Israël. ℣. Crevit puer, & benedíxit ei Dóminus, cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo. *Et. Glória. *Repetitur* ℟. Puer. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Judic.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Factum est verbum Dómini super Joannem in desérto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ. *Luc.* 3.

Ant. 8. *c.* Ipse Joannes habébat vestimentum pilis camelórum, & nam pellíceam circa bos suos ; esca autem erat locustæ, & mel sy tre. *Matth.* 3.

Ant. 5. *a.* Vox clam in desérto : Paráte Dómini ; exalta in for dine vocem tuam, evangelízas Jerúsalem 40.

℣. Vox Dómini in túte : ℟. Vox Dómi magnificéntia. *Ps.* 28.

Léctio sancti Evangéli cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap.

ELísabeth implétum tempus pariendi, péperit fílium. Et au runt vicíni & cognáti quia magnificávit Dómi misericórdiam suam illa ; & congratulaba ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambro Epíscopi.

In Luc. Lib. 2. *n.* 30.

HAbet sanctórum tio lætítiam plu mórum, quia co múne est bonum ; justi enim communis est virt Et ídeo in ortu justi futu vitæ insigne præmittitur & grátia secutúræ virtú exultatióne vicinórum figurante signátur. Pulch autem tempus quo fuit i útero Prophéta, descri tur, ne Maríæ præsentia taceátur ; sed tempus fil tur infántiæ, eò quòd pra

...à Dómini matris in ...roborátur, qui infán... impedimenta nescívit. ...eò in Evangélio nihil ...reo légimus, nisi ortum ...& oráculum, exultatió... in útero, vocem in de... Neque enim ullam in...iæ sensit ætátem, qui ...a natúram, supra ætá... in útero situs matris, ...ensúra perfectæ cœpit ...is plenitúdinis Christi. ... Fuit homo missus à ..., cui nomen erat Joan... * Non erat ille lux, ...ut testimónium perhi...t de lúmine, ut omnes ...erent per illum. ℣. Sur... quasi ignis; & ver... ipsíus quasi fácula ar...at. * Non. *Joan.* 1. ...*li.* 48.

...ectio viij. *n.* 31.

...Irè sanctus Evange...lista præmittendum ...ávit, quòd plúrimi in...tem patris nómine Za...ríæ appellandum putá...nt; ut advertas matri ...n nomen alicújus displi...isse degéneris, sed id ei ...ncto infúsum Spíritu, ...uod ab Angelo antè Za...charíæ fúerat prænuntiá...um. Et quidèm ille mu...us intimáre vocábulum fí...i nequívit uxóri; sed per ...rophetíam Elísabeth dídi...cit quod non didícerat à ...maríto. Joannes est, in...quit, nomen ejus; hoc est, ...on nos ei nomen impóni...mus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant; & benè ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris esse, sed vatis.

℟. Joannes testimónium pérhibet de Verbo, & clamat, dicens: Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat; * Et de plenitúdine ejus nos omnes accépimus. ℣. Ego novíssimus in benedictióne Dei & ipse sperávi. * Et. *Joan.* 1. *Eccli.* 33.

Lectio ix. *n.* 32.

SCripsit autem: Joannes est nomen ejus. Et hìc nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque contínuò resolúta est lingua ejus; quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra quæ incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur. Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntium Christi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Étenim qui Joannem lóquitur, Christum prophétat.

℟. Qui misit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptízat

in Spíritu sancto. ℣. Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus est fortitúdo mea; & dixit: * Super. Glória. *Repetitur* ℟. Qui misit me. *usquè ad* ℣. *Joan.* 1. *Is.* 49.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. EXistimante pópulo de Joanne, ne fortè esset Christus, respondit: Véniet fórtior me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum. *Luc.* 3.

Ant. 4. *E.* Confessus est: Non sum ego Christus: ego vox clamantis in deserto, Dirígite viam Dómini. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aquâ; ille verò baptizábit vos Spíritu sancto. *Marc.* 1.

Ant. 5. a. Vidit Jesum.

CANTICUM. *Isaïæ* 40.

Prænuntius Christi vaticinatur.

SUper montem excelsum ascende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, * qui evangelízas Jerúsalem.

Exalta, noli timére; * dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester.

Ecce Dóminus De[illegible] fortitúdine véniet, [illegible] bráchium ejus domi[illegible]tur.

Ecce merces ejus [illegible] eo, * & opus illíus c[illegible] illo.

Sicut pastor gregem [illegible] pascet: * in bráchi[illegible] congregábit agnos, [illegible] sinu suo levábit; fœta[illegible] portábit.

Ant. Vidit Jesum, & Ecce Agnus Dei, ec[illegible] tollit peccátum mund[illegible] est de quo dixi: Po[illegible] venit vir, qui ante m[illegible]tus est. *Joan.* 1.

Ant. 2. Lex & Pro[illegible]tæ, usquè ad Joannem [illegible] eo regnum Dei evange[illegible]tur, allelúia. *Luc.* 16.

CAPITULUM. *Act.* [illegible]

JOannes baptizávit [illegible]tismo pœniténtiæ p[illegible]lum, dicens: In eum [illegible] ventúrus esset post ips[illegible] ut créderent, hoc est [illegible] Jesum.

HYMNUS.

NUnc suis tandèm [illegible]vus è latébris
Prodit Elías, populis[illegible] Christum
Clamat, expróbrans [illegible] viperínæ
Crímina proli.
En Deus judex, Deus [illegible] propinquat
Véntilans fruges: súper[illegible] recondet
Tríticum cellis, paleas[illegible]que diros
Tradet in ignes.

Digitized by Google

Hujus adventu, rígidum ſuperbi
Déprimant montes caput; erigantur
Vállium paſsim cava: corrigantur
Prava viárum.
Sancte Præcurſor, date præco lucis,
Excitet ſomno tua vox inertes;
Ut graves olim fugiámus Agni
Vindicis iras.
Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Æquus ambórum ſit honos Amóri,
Qui ſacrum Chriſti púgilem potenter
Ungit & armat. Amen.

℣. Docébo iníquos vias tuas; ℟. Et ímpii ad te convertentur. *Pſ.* 50.

Ad Benedictus,

Ant. 3. a. *duplicanda.* A diébus Joannis Baptiſtæ regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Oratio.

DEus, qui præſentem diem honorábilem nobis in beáti Joannis Nativitáte feciſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis æternæ; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Quem vox Joannis núntiat,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
Nunc & per omne ſéculum. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Exiſtimante pópulo.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *E.* Confeſſus eſt.

CAPITULUM. *Iſ.* 52.

GAudéte, & laudáte ſimul, deſérta Jerúſalem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem. Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium; & vidébunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri.

℟. *br.* Vox Dómini * concutientis deſertum, * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ℣. Vox Dómini * revelábit condenſa, * Allelúia. Glória. Vox. *Pſ.* 28.

℣. Dabit Deus voci ſuæ vocem virtútis: ℟. Date glóriam Deo. *Pſ.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Prædicábat.

CAPITULUM. *Act.* 13.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſsiónem edúxit Iſraël ſalvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptiſmum pœniténtiæ omni pópulo Iſraël.

Digitized by Google

℟. *br.* Altíſſimus * dedit vocem ſuam, * Allelúia, allelúia. Altíſſimus. ℣. Et apparuérunt * fontes aquárum, * Allelúia. Glória. Altíſſimus. *Pſ.* 17.

℣. Vox Dómini ſuper aquas: ℟. Dóminus dilúvium inhabitáre facit. *Pſ.* 28.

AD NONAM.

Ant. 2. Lex & Prophétæ.

CAPITULUM. *Act.* 13.

CUm impléret Joannes curſum ſuum, dicébat: Quem me arbitrámini eſſe, non ſum ego; ſed ecce venit poſt me, cujus non ſum dignus calceamenta pedum ſólvere.

℟. *br.* Parávi lucernam * Chriſto meo, * Allelúia, allelúia. Parávi. ℣. Super ipſum * efflorébit ſanctificátio mea, * Allelúia. Glória Patri. Parávi. *Pſ.* 131.

℣. Prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meū: ℟. Et oſtendam illi ſalutáre meum. *Pſ.* 90.

AD II. VESPERAS.

Pſ. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 6. CŒpit Jeſus dícere ad turbas de Joanne: Quid exiſtis vidére? Prophétam? Étiam dico vobis, & pluſquàm Prophétam. *Matth.* 11.

Pſ. Beatus vir. 29.

Ant. 5. C. Hic eſt de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11.

Pſ. Laudate pueri. 30.

Ant. 7. a. Amen dico vobis: Non ſurréxit inter natos mulíerum major Joanne Baptiſtâ. *Matth.* 11.

Pſ. Dómine non eſt. 97.

Ant. 4. E. A ventre matris conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm renováre. *Eccli.* 49.

Pſ. Memento. *cum ſua diviſione.* 157.

Ant. 1. D. Si vultis recípere, ipſe eſt Elías qui ventúrus eſt. *Matth.* 11.

CAPITULUM. *Eccli.* 46.

IN fide ſua probátus eſt Prophéta, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis; quia vidit Deum lucis.

Allelúia, allelúia, ℣. Major inter natos mulíerum Prophéta Joanne Baptiſtâ, nemo eſt. Allelúia. *Luc.* 7.

HYMNUS.

QUid moras nectis? Dómino jubenti
Cede: qui ſacro lavat igne corda,
Hic tuis ardet mánibus, Joannes,
Amne lavári.
Quis fuit ſenſus tibi, cùm vidéres
Súpplicis ritu dare colla pronum,
Cui pedum ſummo réputes honóri
Sólvere lora?
Cernis ut, nimbo rutilante, Chriſto
Spíritus,

Digitized by Google

Spíritus, Patris comitante voce,
cubat; sese Triadisque tota
andit imago?
gens instas óperi minister:
ictimam mundi scelus auferentem
ædicas Agnum, digitóque fidus
dice monstras.
emor laudis própriæ, magistro
ébitos Christo próperas alumnos
éddere: ardébas mínui, decébat
réscere Christum.
fidem vitâ sat erit probasse;
ndicem læsi rígidum pudóris
e manet carcer: Dómino cruentâ
orte præíbis.
ma laus Patri, genitóque Verbo:
quus ambórum, sit honos Amóri,
ui sacrum Christi púgilem potenter
ngit & armat. Amen.
. Loquébar de testimóis tuis, Dómine, ℟. Et confundébar. *Ps.* 118.
Ad Magníficat.
nt. 7. G. *duplicanda.*
nnes testimónium perbuit veritáti; ille erat luna ardens & lucens. *n.* 5.
ratio, ut *suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.
Psalmi de Dominica.
Ant. 7. d. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini; rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. *Is.* 40.
Doxologia, Quem vox. *ut suprà, ad Horas; nisi occurrat intrà Octav. Corporis Christi.*
Ad Nunc dimittis.
Ant. 6. Revelábitur glória Dómini; & vjdébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est. *Is.* 40.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
S. JOANN. BAPTISTÆ.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur.
Psalmi de Feria in toto Officio.
AD NOCT. tres Antiph. ℣. & ℟℟℟. è Nocturno diei, secundùm Feriam.
Lectio j. de Scriptura occur. tribus in unam junctis.
Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.
AD LAUDES, unica Antiphona super Psalmos, quæ quarta Laudum diei, cum Cantico, Super montem. *ut in die Festi.*
AD HORAS, omittitur Allelúia. *in ℟℟℟. brev.*
AD VESP. unica Antiph. super Psalmos, quæ prima Vesperarum diei. Post Capitulum omittitur Allelúia. *cum suo ℣.*

DOMINICA intrà Octavam, omnia de Dominica occurrente cum Commemoratione Octavæ.

DIE XXV.

DE OCTAVA S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 21. de Sanctis.

Lectio ij.

NAtálem ſancti Joannis, fratres cariſſimi, hódiè celebrámus, quod nulli umquàm Sanctórum ſégimus fuiſſe conceſſum. Solíus enim Dómini, & beáti Joannis dies nativitátis in univerſo mundo celebrátur & cólitur. Hunc enim ſtérilis péperit, illum virgo concépit: in Elíſabeth ſterílitas víncitur, in beáta María conceptiónis conſuetúdo mutátur. Elíſabeth virum cognoſcendo fílium génuit: María Angelo crédidit, & concépit. Hóminem concépit Elíſabeth, hóminem & María: ſed Elíſabeth ſolum hóminem, María Deum & hóminem.

Lectio iij.

MAgnus ígitur Joannes, cujus magnitúdini étiam Salvátor teſtimónium pérhibet, dicens: Non ſurréxit inter natos mulíerum major Joanne Baptiſtâ. Præcellit céteros, éminet univerſis: antecellit Prophétas, ſupergréditur Patriarchas; & quiſquis de mulíere natus eſt, inférior eſt Joanne. Dicit fortaſsè áliquis: Si inter natos mulíerum Joannes major eſt; major eſt Salvatóre. Abſit. Joannes enim natus mulíeris, Chriſtus autem vírginis natus eſt.

VESP. à Cap. de ſeq. cum Commem. Octavæ.

DIE XXVI.

In Feſto

SS. JOANNIS & PAULI, Romæ Martyrum.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Greg. Turon. & Martyrologiis.

SAnctórum Mártyrum Joannis & Pauli conſtántiam adversùs renaſcentem ſub Juliáno apóſtata idololátriam Romæ celebrári teſtis eſt Gregórius Turonenſis. De his mentiónem habent antíqui Maryrológia; feſtumque eórum fuiſſe olim unum ex ſolémnibus in urbe Româ appáret ex vetuſtíſſimis ſacramentáriis. Horum Mártyrum nómina ad altáris ſacrifícium tota jam latína Eccléſia commemorat: undè eórum veneratio ſenſim per omnes occidentis Eccléſias propagáta eſt.

Sermo ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 6. *Lectio ij.*

QUandò judicatúros vos & regnatúros cum Dómino cogitátis, exultétis

Digitized by Google

ceſſe eſt, & futurórum
o præſéntia ſupplícia
étis, ſcientes ab inítio
di ſic inſtitútum, ut la-
et iſtic in ſeculári con-
atióne juſtítia, quandò
rígine ſtatim prima,
i juſtus occíditur; &
dè juſti quique & Pro-
æ & Apóſtoli miſſi.
us ómnibus Dóminus
que in ſeipſo conſtítuit
plum, docens ad ſuum
m non niſi eos qui ſe
iam ſuam ſecúti ſunt,
eníre, dicens: Qui
ánimam ſuam in iſto
o, perdet illam; &
odit ánimam ſuam in
culo, in vitam æter-
conſervábit illam. Et
m: Nolíte timére eos
occídunt corpus, ání-
verò non poſſunt oc-
e; magis autem me-
eum qui poteſt & &
am & corpus occídere
hennam.

Oratio.

Uæſumus, omnípo-
tens Deus, ut nos ge-
ta lætítia hodiernæ
vitátis exeſpiat, quæ
beatórum Joannis &
i glorificatióne procé-
quos éadem fides &
o verè fecit eſſe ger-
os; Per Dóminum
rum Jeſum Chriſtum
um tuum, qui tecum
t, &c.

Commem. Octav. ut
ud. Veſti.

D VESPERAS, ſit à Capitulo de ſequenti, cum Commemoratione præcedentis & Octav. ut in II. Veſp. Feſti.

DIE XXVII.

In Feſto SANCTI CRESCENTIS, primi Viennenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex variis Monumentis.

BEátũ Creſcentem Apóſtóli Pauli Diſcípulum ab ipſo in Gállias directum, ut ibi Evangélium prædicáret, teſtantur inter véteres Eccléſiæ Scriptóres Euſébius Cæſarienſis, ſanctus Epiphánius ac Theodorétus, qui eum eſſe contendunt quem Paulus ad Timótheum ſcribit in Galátiam, ſeu, ut interpretantur, in Galliam abiiſſe. Hanc ſenténtiam firmiter tenent Eccléſiæ Viennenſis & Moguntína, quæ à Creſcente fundátas ſe ac gubernátas gloriantur. Idem docent ómnia ferè Martyrológia, in quibus légitur Creſcentem primùm quidem in Galátia Chriſtum annuntiaſſe, indè in Gállias tranſeuntem, verbo prædicatiónis multos ad fidem convertiſſe, redeuntem verò ad gentem cui ſpeciáliter datus erat Epiſcopus, cum Gálatas ipſos uſquè ad extrémam ſenectútem in ópere Dómini confirmaſſet, demùm glorióſo fine quieviſſe.

Digitized by Google

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Mártyris adversùs Hæreſes.

Lib. 1. Cap. 10.

Lectio iij.

ECcléſia per univerſum orbem uſquè ad fines terræ ſeminàta; & ab Apóſtolis, & à Diſcípulis eórum accépit eam fidem, quæ eſt in unum Deum, Patrem omnipotentem: qui fecit cœlum & terram, & mare, & ómnia quæ in eis ſunt. Et in unum Jeſum Chriſtum Fílium Dei, incarnátum pro noſtra ſalúte: Et in Spíritum ſanctum qui per Prophétas prædicávit diſpoſitiónes Dei. Hanc prædicatiónem cùm accéperit, & hanc fidem, quemádmodùm prædíximus, Eccléſia; & quidèm in univerſum mundum diſſeminàta; diligenter cuſtódit quaſi unam domum inhábitans. Et ſimíliter credit iis, vidélicèt quaſi unam ánimam habens, & unum cor; & conſonanter hæc prædicat, & docet, & tradit; quaſi unum póſſidens os. Nam etſi in mundo loquélæ diſsímiles ſunt; ſed tamen virtus traditiónis una & éadem eſt.

Oratio.

DEus, qui ad géntium illuminatiónem beátum Creſcentem Pontificem prædicatiónis Evangélicæ glóriâ decoraſti; præſta, ut quos per ipsíus documenta eſſe donaſti fi[deles], meritórum imitató[res] eſſe concédas; Per D[ominum].

Fit Commem. Octav[. in Laud. Feſt.

VESPERÆ de ſequ[enti] cum Commem. præce[dentis] & Octav. ut in II. [Vesp.] Feſt.

DIE XXVIII

In Feſto

SANCTI IREN[ÆI]

Lugdunenſis Epiſco[pi] & Eccl. Doct. & Soc[ii] ejus Martyrum.

Duplex - minu[s]

Omnia de Commu[ni] rium Martyrum, e[t] quæ ſequuntur. Or[emus] Omnípotens. *infrà.*

IN II. NOCTUR[NO]

Ex Epiſtola ſancti I[re]Epiſcopi & Márty[ris] ad Florínum, de [mo]nárchia.

Euſ. Hiſt. Eccleſ. L[ib.] C. 20.

Lectio iv.

FLoríne, vidi te adhuc puer eſ[ſem] inferióre Aſia Polycarpum, ſpl[endi]agentem in palátio magnóperè laboran[tem] te illi appobáres. [Et] ea quæ tunc témpor[a] ſunt, méliùs mem[o]neo, quàm illa qu[æ] accidérunt: ádeò u[t] cum ipſum poſſim [a]quo beatíſſimus Poly[carpus] ſedens diſſerébat, [e]ſus quoque ejus & i[n]

Digitized by Google

ſus, vitæque totíus formam & córporis ſpéciem; ſermónes déniquè quos ad pópulum habébat; & familiárem conſuetúdinem quæ illi cum Joanne, ut narrábat, & cum réliquis qui Dóminum vidiſſent, intercéſſerat; & quáliter dicta illórum commemorábat, & quæcumque de Dómino ab iiſdem audíerat: de miráculis quoque illíus ac de doctrína, proùt ab iis qui Verbum vitæ ipſi conſpéxerant, Polycarpus accéperat, eódem prorsùs modo referébat, in ómnibus cum Scriptúris conſéntiens. Hæc ego, divínâ mihi largiente miſericórdiâ, tunc ſtudióſiùs audiébam, non in charta, ſed in corde meo audita deſcríbens: eademque per Dei grátiam aſsíduè répeto ac revolvo.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 35. *Lectio v.*

IRenæus, Pothíni Epíſcopi qui Lugdunenſem in Gállia regébat Eccléſiam, préſbyter, à Martyribus ejuſdem loci ob quaſdam Eccléſiæ quæſtiónes legátus Romam miſſus, honoríficas ſuper nómine ſuo ad Eleuthérium Epíſcopum perfert lítteras. Póſteà, jam Pothíno propè nonagenário, ob Chriſtum martyrio coronáto, in locum ejus ſubſtitúitur. Scripſit quinque adversùs hæréſes libros; & contrà Gentes, volúmen breve; & de Diſciplína, áliud; & ad Marciánum fratrem, de Apoſtólica prædicatióne; & librum variórum tractátuum; & ad Blaſtum, de Schíſmate; & ad Florínum, de Monárchia, ſive quòd Deus non ſit cónditor malórum; & de Octonário, egrégium commentárium. Feruntur ejus & áliæ ad Victórem Epíſcopum Románum, de quæſtióne Paſchæ epíſtolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii ſcíndere: ſiquidèm Victor multos Aſiæ & Orientis Epíſcopos, qui décimâ-quartâ lunâ cum Judæis Paſcha celebrábant, damnandos credíderat. In qua ſenténtia ii qui diſcrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè ſub Cómmodo Príncipe, qui Marco Antoníno Vero in Impérium ſuccéſſerat.

Ex libro primo hiſtoriárum ſancti Gregórii Turonenſis Epíſcopi.

Cap. 27. *Lectio vj.*

BEatíſſimus Irenæus, Pothíni ſucceſſor Mártyris, qui à beáto Polycarpo Lugdunenſem ad urbem directus eſt, admirábili virtúte enítuit: qui in módici témporis ſpátio prædicatióne ſuâ máximè in inte-

Digitized by Google

gro civitátem réddidit christiánam. Sed veniente persecutióne, tália ibídem diabolus bella per tyrannum exércuit, & tanta ibi multitúdo Christianórum ob confessiónem Domínici nóminis est jugulàta, ut per platéas flúmina cúrrerent de sánguine Christiáno: quorum nec númerum, nec nómina collígere potúimus; Dóminus enim eos in libro vitæ conscripsit. Beátum Irenæum diversis in sua cárnifex præséntia pœnis affectum, Christo Dómino per martyrium dedicávit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótiùs timéte eum qui potest & ánimam & corpus pérdere in gehennam. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris.

Lib. 3. adv. hær. C. 20.

SCiébat Dóminus eos qui persecutiónem passúri erant; sciébat & eos qui flagellári & occídi habérent propter eum. Erat ergò sermo ejus adhortantis étiam illos: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Timéte autem magìs eum qui habet potestátem & corpus & ánimam míttere in gehennam, & serváre eas quæ essent ad eum confessiónes. Etenim ipse confessúrum se promittébat coram Patre suo, qui confiterentur nomen suum coram homínibus, negatúrum autem eos qui negárent eum, & confusúrum eos qui confunderentur contrà confessiónem ejus. Et cùm hæc ita se hábeant, ad tantam temeritátem progressi sunt quidam, ut étiam Mártyres spernant, & vitúperent eos qui propter Dómini confessiónem occiduntur, & sústinent ómnia à Dómino prædicta, & secundùm hoc conantur vestígia sequi passiónis Dómini, passíbiles Mártyres facti, quod & concúpimus ipsis Martyribus. Cùm enim inquirétur sánguis eórum, & glóriam consequentur, tunc à Christo confundentur omnes qui inhonoravérunt eórum martyrium.

Lectio viij.

HOc autem idem & illis occurrit, qui dicunt eum putativè passum. Si enim non verè passus est, nulla grátia ei, cùm nulla fúerit pássio: & nos cùm incipiémus verè pati, *sed*ícens vidébitur, adhortans nos vapuláre, & álteram

Digitized by Google

ædere maxillam, si ipse
lud non prior in veritate
ssus est. Et quemádmo-
m illos sedúxit, ut vide-
rur eis ipse hoc quod non
at; & nos sedúcit, adhor-
as perferre ea quæ ipse
n pértulit. Erimus au-
m & super Magistrum,
ùm pátimur & sustinémus
æ neque passus est, ne-
e sustínuit Magister. Sed
óniam solus verè magis-
r Dóminus noster, &
nus, verè Fílius Dei, &
rè pátiens fuit Verbum
i Patris, Fílius hóminis
tus: luctátus est enim &
cit (erat enim homo pro
tribus certans, & per
ediéntiam, inobedién-
m persolvens,) & ita
ligávit fortem, & solvit
rmos, & salútem do-
vit pláfmati suo. Igitur
ii dicunt eum putatívè
anifestátum, neque in
rne natum, aut passum,
huc sub véteri sunt dam-
tióne.

[*Si transferatur, dici-
ur Lectio ix. ut sequitur.*
C. 46.

NOs autem precámur
non perseveráre eos
in fóvea quam ipsi fodé-
runt, sed legítimè eos ge-
erári conversos ad Eccléi-
iam Dei, & formári Chris-
tum in eis, & cognóscere
os fabricatórem & factó-
em hujus universitátis so-
um verum Deum, & Dó-
minum ómnium. Hæc pre-
cámur de illis, utíliùs eos
diligentes, quàm ipsi se-
metipsos putant dilígere.
Quæ enim est à nobis dilé-
ctio, cùm sit vera, salu-
táris est eis, síquidèm eam
recípiant. Est enim austéro
medicámini símilis absú-
mens improbiórem ac su-
pérfluam súlneris carnem.
Elatiónem enim illórum,
& inflatiónem evácuat.
Quapropter tentantes omni virtúte manum eis porígere non tædébit nos.]

De Vigilia SS. Petri & Pauli.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 16.

IN illo témpore; Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. in Vig. SS. Petri & Pauli.

GAudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet. Si hæc in Vigíliis uniuscujusque Sancti cogitáre debémus; quid faciémus in solemnitáte Sanctórum, & summórum Apostolórum? Petrum & Paulum loquor. Sufficeret uníus festívitas ad infundendam exultatiónem universæ terræ; sed ambórum juncta,

Digitized by Google

eſt ad cúmulum gaudiórum; ut quómodò in vita ſua dilexérunt ſe, ita in morte non ſint ſeparáti. Quid illis poténtius dùm fuérunt in terris, quorum álteri traduntur claves cœlórum, álteri magiſtérium Géntium? Et qui nobis reliquérunt majóra exempla, quàm illi, qui in fame & ſiti, in frígore & nuditáte, & in ómnibus illis, quæ Paulus enúmerat, júgiter ſunt afflicti; & demùm felíci Martyrio regna cœléſtia conſcendérunt? Verè nobis rubor confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpícere, ne dicam imitári. Orémus ergò eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum, Júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedictus in ſécula.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem; ut Mártyris tui Irenæi & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum.

Fit Commem. Octav. ut in Laud. Feſt. deindè Vigiliæ SS. Apoſtolorum, ut ſequitur.

Ant. Tentáti ſunt patres noſtri, & per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. *Judith* 8.

℣. Déxtera tua, Dómine, ſalvávit eos: ℟. Quóniam complacuiſti in eis. *Pſ.* 43.

Oratio.

DEus, qui nobis beatórum Apoſtolórum Petri & Pauli natalítia præveníre concédis: tríbue nos, quæſumus, ſemper & eórum benefíciis confovéri, & oratiónibus adjuvári; Per Dóminum.

VESPERÆ de ſequenti ſine ulla Commem. Octavæ S. Joannis Baptiſtæ in toto Officio.

Digitized by Google

DIE XXIX.

IN FESTO SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. RE ſpíciens Joannes 1. D. Jeſum dicit: Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eum duo diſcípuli loquentem, & ſecúti ſunt Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 2. Erat Andréas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joanne, & ſecúti fúerant Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 3. a. Invénit hic primùm fratrem ſuum Simónem, & dixit ei: Invénimus Meſſíam. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Addúxit Andréas Simónem fratrem ſuum ad Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. Intúitus Simónem Jeſus, dixit: Tu es Simon fílius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

IGnobília mundi, & contemptíbilia elégit Deus, & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt deſtrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus.

℟. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſraël: * Et oſtendam eis manum meam; & ſcient quia nomen mihi Dóminus. ℣. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis: Fáciam vos fieri piſcatóres hóminum; * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Ecce *uſquè ad* ℣. *Jerem.* 16. *Marc.* 1.

HYMNUS.

QUos junxit unus, vitæ dùm manſit, labor, Quos una clarat morte palma Mártyres,

Ambo ſacráti príncipes exércitûs,

Cœlo receptos una vos colit dies.

Vos, anguláris cui ſubeſt Chriſtus lapis,

Fundátis Ædem: myſtico vos córpori,

Cui præſídere gaudet augúſtum Caput,

Fulgére clara juſſit ambo lúmina.

In te poteſtas clávium, Petre, éminet;

Te, Paule, flumen irrigat sciéntiæ:
Uterque Pastor, & magister, & parens,
Olìmque mundo destináti júdices.
Infirmitátem carnis experti tamen,
Nostis cadúcam fíctilis testam luti;
Et consecúti grátiam, cliéntibus
Præstátis ultrò quam piè poscunt opem.
Vos ergò votis súpplicum solémnibus
Adeste: lapsis impetráte grátiam;
Ut Christiánis assequámur móribus,
Quæ sancta mundo tradidistis dógmata.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit, máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini. Amen.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G. duplicanda.* Ait Jesus Simóni qui vocátur Petrus, & Andréæ fratri ejus: Veníte post me. Illi contínuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Ire[illegible] & Sociorum, Mart. An[illegible] Datæ sunt. ℣. In æternum xxj. *Oratio*, Omnípoten[illegible] *suprà.*

AD COMPLETORIUM *Psalmi & Capitulum [illegible] Feria; cetera ut infrà p[illegible] II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT[illegible]

Invit. Christum quiæ[illegible]ficávit nos super fundam[illegible]tum Apostolórum, * [illegible]níte, adorémus. *Ephes.*

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ORbe nunc toto c[illegible]brentur ambo
Príncipes, orbis d[illegible]
atque lumen,
Mille qui Christo p[illegible]
rére verbi
Sémine gentes.
Auctor incœpti Deus: [illegible]
terras
Incolens, primas t[illegible]
Petre, defert:
Mox vocat Paulum, [illegible]
peras regressus
Victor ad arces.
Alter æterni Patris e[illegible]
tur
Voce delapsâ: super [illegible]
raptus
Alter arcánæ sacra [illegible]
tátis
Flúmina potat.
Quanta sub vili látitat [illegible]
testas
Córpore! infirmo[illegible]
sanat umbra,
Petre: letháles tua, [illegible]
le, pellunt
Líntea morbos.

Digitized by Google

Mérgitur ponto superante Petrus :
Náufragum Paulus flúitat per æquor :
Christe, ades, sævosque jubes utríque
Párcere fluctus.
Heu ! fidem cernis titubáre nostram :
Tu vacillantes rege, Christe, gressus :
Fac, Deus, tantos dócili sequámur
Corde magistros. Amen.

INI. NOCTURNO.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Ascendens Jesus in navim quæ erat Simónis, dixit : Duc in altum, & laxáte rétia vestra in captúram. *Luc.* 5.

Ant. 1. g. Respondens Simon, dixit illi : Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cépimus ; in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5.

Ant. 8. G. Cùm hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam ; rumpebátur autem rete eórum. *Luc.* 5.

℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, ℟. Et mirabília ejus in profundo. *Ps.* 106.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 52.

SCiet pópulus meus nomen meum in die illa, quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem ; annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion : Regnábit Deus tuus. Vox speculatórum tuórum : levavérunt vocem, simul laudábunt : quia óculo ad óculum vidébunt cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem : quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, & vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. Recédite, recédite ; exíte indè, pollútum nolíte tángere : exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis : præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël.

℟. Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium. Quod cùm vidísset Petrus, prócidit ad génua Jesu, dicens : * Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine. ℣. Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti ? * Exi. *Luc.* 5. 1. *Reg.* 6.

Lectio ij. Cap. 61.

SPíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me : ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer contrítis

Digitized by Google

corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem: ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro, ut consolárer omnes lugentes: ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii, pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris; & vocabuntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à sæculo, & ruínas antíquas érigent, & instaurábunt civitátes desertas, dissipátas in generatiónem & generatiónem. Et stabunt aliéni, & pascent pécora vestra: & fílii peregrinórum, agrícolæ & vinitóres vestri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini; Minístri Dei nostri, dicétur vobis: fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum superbiétis.

℟. Petrus dixit ad Jesum: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. Jesus ait: Veni. Et * Descendens de navícula, ambulábat super aquam ut veníret ad Jesum. ℣. Dedísti, Dómine, & in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíssimam. * Descendens. *Matth.* 14. *Sap.* 14.

Lectio iij. Cap. 66.

VÉnient & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui salváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam, tendentes sagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínsulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, & adducent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis & in carrúcis, ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus; quómodò si ínferant fílii Israël munus in vase mundo in domum Dómini. Et assúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia sicut cœli novi, & terra nova quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus; sic stabit semen vestrum & nomen vestrum.

℟. Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpísset mergi, clamávit. Et * Jesus apprehendit eum, & ait: Módicæ fídei, quarè dubitásti? ℣. Noli timére: vocávi te nómine tuo, meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Jesus. Glória. *Repetitur* ℟. Videns Petrus. *usquè ad* ℣. *Matth.* 14. *Isa.* 43.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Multi discipulórum abiérunt retrò. Dixit ergò Jesus ad duódecim:

Digitized by Google

Numquid & vos vultis abíre? *Joan. 6.*

Ant. 5. a. Respondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ æternæ habes. *Joan. 6.*

Ant. 3. a. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Christus Fílius Dei. *Joan. 6.*

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília: ℟. Tu es Deus solus. *Ps.* 85,

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Festo Apostolorum.

Lectio iv.

GLorióſa nobis ſolémnitas illúxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apostolórum príncipes morte clarissimâ consecrárunt. Isti sunt Petrus & Paulus, duo magna luminária, quos Deus in córpore Ecclésiæ suæ constítuit quasi géminum lumen oculórum. Hi mihi tráditi sunt in magistros & in mediatóres, quibus secúrè me commíttere possim; quia & notas mihi fecérunt vias vitæ; & mediántibus illis, ad illum Mediatórem ascéndere pótero, qui venit pacificáre per sánguinem suum & quæ in cœlis & quæ in terris sunt. Ille enim in utráque natúra purissimus est, qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Quómodò ergò ad illum accédere audébo, qui sum supra modum peccans peccátor, qui peccávi supra número arénæ maris; cùm ille púrior, ego impúrior esse non possim? Propterèa dedit mihi Deus hómines istos, qui & hómines essent, & peccatóres, & máximi peccatóres, qui in seipsis & de seipsis díscerent quáliter áliis miseréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis crimínibus facilè donábunt véniam; & in qua mensúra mensum est eis, remetientur nobis.

℟. Dicit Jesus discípulis: Quem me esse dícitis? *Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. ℣. Quis ascendit in cœlum, atque descendit? Quod nomen est ejus, & quod nomen Fílii ejus, si nosti? * Respondens. *Matth.* 16. *Prov.* 30.

Lectio v.

PEccávit peccátum grande Petrus Apóstolus, & fortassis quo grándius nullum est; & tàm velocíssimè quàm facíllimè véniam consecútus est; & sic, ut nihil de singularitáte sui primátûs amítteret. Sed & Paulus qui in ipsa víscera nascentis Ecclésiæ tàm singulári-ter quàm incomparabíliter grassátus est, per ipsíus Fílii Dei vocem ad fidem addúcitur; & pro tantis malis, tantis bonis replé-

Digitized by Google

tus est, ut vas electiónis fíeret ad portandum nomen ejus coram Géntibus, & régibus, & fíliis Israël: vas dignum, & cœléstibus férculis replétum, de quo & sanus escam, & infírmus accípiat medicínam. Tales decébat humáno géneri pastóres & doctóres constítui, qui & dulces essent, & potentes, & nihilóminus sapientes: dulces, ut me blandè miserìcorditerque susscíperent; potentes, ut fórtiter protégerent; sapientes, ut ad viam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis; & ego dico tibi * Quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Eccléstam meam. ℣. Pastor egréssus est lapis Israël; Deus omnípotens benedícet tibi: * Quia. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui tàm dúlciter omnes ad se cónvocat peccatóres sicut & Actus Apostólici, & Epistolárum ejus séries atteństátur? Quid illo poténtius, cui & terra obedívit cùm mórtuos réddidit, & mare cùm sub ejus pédibus calcábile se præbuit; qui Simónem magum spíritu oris sui in áere átrigit; qui claves regni cœlórum tàm singularíter accépit, ut præcédat sententia Petri sententiam cœli? Quid autem illo sapiéntius, cui non caro & sanguis, sed Pater qui in cœlis est, sapiéntiam illam quæ de cœlis est, multâ largitáte revelávit? Libentíssimè Paulum sequor, qui præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam; qui fórtior est omni principátu & potestáte; qui sapiéntiam & medullam sacrórum sénsuum non à primo vel secundo, sed à tértio cœlo lárgiter asportávit. Hi sunt magístri nostri, qui à Magístro ómnium vias vitæ pléniùs didicérunt, & docent nos usquè in hodiernum diem.

℟. Simon, ego rogávi pro te ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquandò conversus, confírma fratres tuos. ℣. Convertàm te, & ante fáciem meam stabis, & quasi os meum eris. * Et tu. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Simon. *usquè ad* ℣. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Dixit Jesus: *Adhuc módicùm vobíscum sum: quò ego vado, vos non potestis veníre. Joan.* 13.

Ant. 2. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, quò va-

Digitized by Google

is? Respondit Jesus: Quò ego vado, non potes me modò sequi; sequéris autem pósteà. *Joan.* 13.

Ant. 4. *E.* Dicit ei Petrus: Quarè non possum sequi modò? Tecum vitátus sum & in cárcerem & in mortem ire. *Joan.* 13.

℣. Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam? ℟. Scito cor meum, & cognosce sémitas meas. *Ps.* 8.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Simóni Petro Jesus: Simon Joannis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 296. *n.* 3.

RESurgit Dóminus, appáret discípulis. Videt jam Petrus viventem, cui morienti timúerat. Videt non Dóminum occísum, sed mortem in Dómino occísam. Jam ergò confirmátus exemplo carnis ipsíus Dómini, mortem non esse usquè ádeò metuendam, docétur amáre. Modò opus est ut amet, jam viso Dómino vivo post mortem: modò amet, modò secúrus amet; secúrus quia secutúrus. Dóminus ergò: Petre, amas me? Et ille? Amo, Dómine. Et íterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díscite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur: non áliud quàm, Amo, respondétur. Respondenti dícitur: Pasce oves meas.

℟. Christus resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras; & * Visus est Cephæ, & post hoc Undecim, deindè Apóstolis ómnibus. ℣. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. * Visus est. 1. *Cor.* 15. *Sap.* 6.

Lectio viij. *n.* 3. & 4.

COmmendátis Petro óvibus suis, & commendáto sibi Petro cum óvibus suis, jam prænúntiat passiónem, & dicit: Cùm esses júnior, cingébas te, & ibas quò velles; cùm autem sénior factus fúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Hoc autem dicébat, ait Evangelista, signíficans quâ morte clarificatúrus esset Deum. Vidétis hoc pertinére ad pascendas oves Dómini, ut non recusétur mors pro óvibus Dómini. Pasce oves meas. Commendat oves idóneo, an minùs idóneo? Primò, quas oves commendat? Pretiósas, emptas non auro, non argento, sed sánguine. Si dóminus homo commendáret servo suo

oves suas, procul dúbio cogitáret utrùm pecúlium servi illíus idóneum esset prétium óvium suárum, & díceret, Si perdíderit, si dissipáverit, si consúmpserit, habet undè reddat. Commendáret ergò servo idóneo oves suas, & servi facultátes in pecúnia quæreret pro óvibus quas pecúniâ comparávit.

℟. Dicit Simóni Petro Jesus: Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: * Pasce oves meas. ℣. Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. * Pasce. *Joan.* 21. 2. *Reg.* 5.

Lectio ix. *n.* 4. & 5.

NUnc verò Dóminus Jesus Christus, quia servo commendat oves quas sánguine comparávit, idoneitátem servi in passióne sánguinis quærit. Tanquàm díceret: Pasce oves meas, commendo tibi oves meas. Quas oves? Quas emi sánguine meo. Mórtuus sum pro eis. Amas me? Mórere pro eis. Et quidèm servus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro consumptis óvibus; Petrus sánguinem réddidit pro óvibus conservátis. Eia, fratres, áliquid pro témpore volo dícere. Quod Petro commendátum est, quod Petro mandátum est, non Petrus solus, sed étiam álii Apóstoli audiérunt, tenuérunt, servavérunt, maximéque ipse consc[illegible] sánguinis & diéi Pau[illegible] Apóstolus. Audiérunt ista, & ad nos audienda tra[illegible] misérunt. Páscimus vo[illegible] páscimur vobiscum. D[illegible] nobis Deus vires sic am[illegible] di vos, ut possímus éti[illegible] mori pro vobis, aut esse[illegible] aut affectu.

℟. Dixit Jesus Pe[illegible] significans quâ morte [illegible] rificatúrus esset De[illegible] Cùm senúeris, * Exte[illegible] manus tuas, & álius te [illegible] get, & ducet quò tu [illegible] vis. ℣. Ecce data sunt [illegible] per te víncula, & ligáb[illegible] te in eis; & non egredi[illegible] de médio eórum: * Ext[illegible] des. Glória. *Repetitur* [illegible] Dixit Jesus. *usquè ad* [illegible] *Joan.* 21. *Ezech.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Nimìs hon[illegible] rificáti sunt amíci tu[illegible] Deus: ℟. Nimìs confort[illegible] tus est principátus eóru[illegible] *Ps.* 138.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. FActa est vox a[illegible] Petrum: Surge & mandúca: quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. *Act.* 10.

Ant. 3. a. Apériens Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum acceptor Deus. *Act.* 10.

Ant. 6. Adhuc loquente

Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. *Act.* 10.

Ant. 4. *d.* Obstupuérunt.

CANTICUM. *Gen.* 49.

Patriarchæ Jacob Prophetia de Christo & ejus Apostolis.

Juda, te laudábunt fratres tui: * manus tua in cervícibus inimicórum tuórum, adorábunt te fílii patris tui.

Cátulus leónis Juda; ad prædam, fili mi, ascendisti: * requiescens accubuisti ut leo; & quasi leæna, quis suscitábit eum?

Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore suus, * donec véniat qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium.

Ligans ad víneam pullum suum, * & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam,

Lavábit in vino stolam suam, * & in sánguine uvæ pállium suum.

Pulchrióres sunt * óculi ejus vino, * & dentes ejus lacte candidióres.

Néphthali, cervus emissus, * & dans elóquia pulchritúdinis.

Bénjamin lupus rapax: * manè cómedet prædam, & vésperè dívidet spólia.

Ant. Obstupuérunt ex circumcisióne fidéles qui vénerant cum Petro, quia & in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. *Act.* 10.

Ant. 5. a. Glorificavérunt Deum, dicentes: Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 10.

AUdiébant illos loquentes linguis & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizentur hi qui Spíritum sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

HYMNUS.

JAm nil Hebræis, Géntium plebs, ínvide,
Dignáta eisdem, fausta plebs, honóribus:
Ovíle summus Pastor expandit suum,
Novusque primo grex adunáris gregi.
Promissa Patrum, Christe, natus éxequi,
De stirpe Jacob quæris amissas oves;
Petrumque, primo quem locavisti gradu,
Tanto labóri súfficis vicárium.
Divína Gentes at simul cleméntia
Respectat, illis, Paule, Doctor mítteris:
Arcána profers tu Dei mystéria:
Tu christiánæ præco fulges grátiæ.
Utrimquè fervet úberi fructu labor:

Digitized by Google

Judæus, an sis bárbarus, nil interest:
Diversa quamquàm sors duóbus óbtigit,
Par universi cura succendit gregis.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini.
Amen.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et Sancti Israël, Regis nostri. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. J. *duplicanda.* Dei sumus adjutóres: nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim vestra sunt, sive Paulus, sive Cephas: vos autem Christi, Christus autem Dei. 1. *Cor.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præceptum, per quos religiónis sumpsit exórdium; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Facta est vox *In* ℟. *br.* ℣. Qui es caput córporis Ecclésiæ. *Coloss.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Apériens.

CAPITULUM. *Act.* 10.

IN omni gente, qui timet Deum & operátur justítiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

℟. *br.* Deus excelsus * subjécit pópulos nobis, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et gentes * sub pédibus nostris, * Allelúia. Glória. Deus. *Ps.* 46.

℣. Benedícite, *gentes,* Deum nostrum; ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Adhuc loquente.

CAPITULUM. *Act.* 15.

AB antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, testimónium perhibuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis.

℟. *br.* Annuntiavérunt cœli * justítiam ejus, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Vidérunt omnes pópuli * glóriam ejus, * Allelúia. Glória. Annuntiavérunt. *Ps.* 96.

℣. Afferte Dómino, pátriæ géntium, ℟. Afferte

Digitized by Google

Dómino glóriam & honórem. *Ps.* 95.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Glorificavérunt.

Capitulum. *Act.* 15.

Nihil discrévit Deus inter nos & illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi.

℟. *br.* Omnes gentes vénient; * & adorábunt coram te, Dómine, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Et glorificábunt * nomen tuum, * Allelúia. Glória. Omnes.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília; ℟. Tu es Deus solus. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 1. Justum árbitror, quándiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne. 2. Petr. 1.

Ps. Laudáte, púeri. 30.

Ant. 3. E. Velox est depositio tabernáculi mei, secundùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. 2. *Petr.* 1.

Ps. Crédidi. 114.

Ant. 7. G. Dabo óperam & frequenter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. 2. *Petr.* 1.

Ps. In convertendo Dóminus. 55.

Ant. 4. E. Properantes in adventum diéi Dómini, satágite immaculáti & inviolati ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

Ps. Dómine, probásti me, & cognovísti me. *cum sua divisione.* 135.

Ant. 1. D. Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini; sicut & carissimus frater noster Paulus, secundùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis. 2. *Petr.* 3.

Capitulum. 2. *Petr.* 3.

Vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem, ut mémores sitis eórum quæ prædíxi verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris.

Allelúia, allelúia. ℣. Isti sunt duo fílii ólei, qui assístunt Dominatóri universæ terræ. Allelúia. *Zach.* 4.

Hymnus.

Tandèm labórum, gloriósi Príncipes,
Fructum tenétis: fana passim córruunt:
Quin ipsa latè Roma victrix géntium,
Se Christiáno jam stupet subdi jugo.

Digitized by Google

Sævit Tyrannus; at triumphant víctimæ:
Alter per enſem victor, alter per crucem,
Cœlo corónam laureáti póſſident,
Fuſuſque ſanguis Chriſtiános ſéminat.
Superba ſordent Cæſares cadávera,
Queîs urbs litábat ímpii cultûs ferax:
Apoſtolórum gloriátur óſſibus,
Fixamque adórat cóllibus ſuis crucem.
Nunc, ô cruóre purpuráta nóbili,
Noviſque felix Roma conditóribus,
Horum trophæis aucta, quantò vériùs
Regína fulges orbe toto cívitas!
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Petro ſupernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit máxima:
Sit par ſuprémo laus decuſque Flámini.
Amen.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Príncipes & ínclyti Iſraël, amábiles & decóri in vita ſua, in morte quoque non ſunt diviſi. 2. *Reg.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 5. a. Cor meum díligit príncipes Iſraël, qui obtulérunt ánimas ſuas morti. *Judic.* 5.

Doxologia, Uni ſit. *ut ſuprà ad Horas; niſi occurrat intrà Octavam Corporis Chriſti.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Magnificáti ſunt valdè in conſpectu omnis Iſraël & géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. 1. *Mach.* 5.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

Totum Officium ſit de Dominica, ut in Pſalterio; incipiendo à I. Veſperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. SS. Apoſtolorum in utriſque Veſperis & Laudibus.

DIE XXX.

In Commemoratione

SANCTI PAULI, APOSTOLI.

Duplex - majus.

[*Si transferatur, habet primas Veſperas ſic.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. FIdélis ſermo, quòd 1. D. Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério; qui priùs blaſphè-

Digitized by Google

mus fui, & perſecútor, & contumelióſus. 1. *Tim.* 1.

Ant. 6. Miſericórdiam conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. 1. *Tim.* 1.

Ant. 8. G. Regi ſeculórum immortáli, invisíbili, ſoli Deo, honor & glória in ſécula ſeculórum. Amen. 1. *Tim.* 1.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

IDeò miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri ſunt illi, in vitam æternam.

℟. Vivo, jam non ego; vivit verò in me Chriſtus: * Quòd autem nunc vivo in carne, † In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit ſemetipſum pro me. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: non móriar, ſed vivam, & narrábo ópera Dómini. * Quòd. Glória Patri. † In fide. *Gal.* 2. *Pſ.* 117.

HYMNUS.

DIvínum mémori péctore Príncipem,
Paulum pro méritis tóllite láudibus:
Orbis concélebret, jam dócilis Deo,
Orbi præpóſitum ducem.
Quam lucem ſúperis fóntibus háuſerat,
Oblítus véterum, raptus in æthera,
Commiſſis pópulis, débitor ómnibus,
Pleno dívidit álveo.
Illi paupéries ſpléndida cópia;
Ingens mœror erat lætítiæ ſeges;
Carcer, naufrágium, crébraque vérbera
Altæ ſémina glóriæ.
Mors deſidérium, mors fuit & lucrum:
Terris hunc rétinet ſola neceſſitas,
Fratrum ſolus amor, pro quibus óbviàm
Se totum vovet hóſtiam.
Tandèm Roma virum vidit: inánium
Cultrix Roma Deûm; Cæſaris in domum
Infert ille fidem: ſæva nec álligant
Verbum víncula líberum.
Mundo conſpícuum ſeu jubar émicat,
Spargens perpétuum quà gráditur diem:
Humánis óculis, qui ſemèl óccidit
Æterno rútilat die.
Laus ſit ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Par ſit, ſancte, tibi laus quoque, Spíritus:
Da Paulum, per iter quod docet árduum,
Nobis, quà líceat, ſequi.
Amen.

Digitized by Google

℣. Quis Deus magnus sicut Deus noster? ℟. Tu es Deus qui facis mirabília. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ego sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Eccléſiam Dei; grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Petri. *Ant.* Simon. ℣. Elégit. *Oratio*, Deus, qui. *infrà ad II. Vesp.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*]

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Christum qui vocávit Paulum per grátiam suam, * Veníte, adorémus. *Galat.* 1.

Ps. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

SAt, Paule, sat terris datum:
Post multa te certámina,
Cursu peracto, débita
Coróna jam cœlo manet.

Quot tu mari perículis,
Terrâque jactátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes!
Quot damna, curæ, fúnera!

Nunc ille confixum suæ
Qui te cruci dudùm tenet,
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque lucrum jam mori.

Sed caritátis víscera
Strictis coarctant néxibus;
Christóque quos tu párturis,
Patrem reposcunt fílii.

Verùm parátur jam tibi
Finis labóris árdui,
Merceſque: bissénos thronus
Te poscit inter júdices.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

Psal. de Fer. in toto Off.

IN I. NOCTURNO,

Ant. 4. E. Grátia data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in Géntibus, sanctíficans Evangélium Dei. *Rom.* 15.

Ant. 1. f. Qui operátus est Petro in Apostolátum circumcisiónis, operátus est & mihi inter Gentes. *Galat.* 2.

Ant. 7. b. Nonnè Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonnè opus meum vos estis in Dómino? Mea defénsio hæc est. 1. *Cor.* 9.

℣. Erípies me, Dómine, de contradictiónibus pópuli: ℟. Constítues me in caput géntium. *Ps.* 17.

Lectiones de Script. occ.

Post j. Lect. ℟. Pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & magister Géntium: ob quam causam * Pátior, sed non confundor; scio enim cui crédidi. ℣. Ipse Deus meus,

Digitized by Google

Salvátor meus : in Deo ória mea, & spes mea Deo est. *Pátior. 2. Tim. Ps. 61.*

Post ij. Lect. ℟. Evangé-im quod evangelizátum à me, non est secun-m hóminem ; * Neque ium ego ab hómine ac-pi illud, neque dídici, d per revelatiónem Jesu hristi. ℣. Dixit Dómi-us ad me : Ecce dedi rba mea in ore tuo ; e constítui te super gen-. * Neque. *Galat. 1. rem. 1.*

Post iij. Lect. ℟. Non ju-cávi me scire áliquid, si Jesum Christum, & unc crucifíxum ; * Et Sermo meus non in per-asibílibus humánæ sa-éntiæ verbis, sed in os-nsióne spíritûs & virtú-s. ℣. Mihi dedit Deus dí-ere ex senténtia, & præ-imere digna horum quæ mihi dantur ; quóniam ipse apiéntiæ dux est. * Et. Glória. † Sermo. 1. *Cor. 2. Sap. 7.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar. 1. *Cor. 9.*

Ant. 4. a. Ego libentíssimè impendam, & superimpendar ipse pro animábus vestris. 2. *Cor. 12.*

Ant. 5. a. Sic curro, non quasi in incertum : sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo ; ne fortè, cùm áliis prædicáverim, ipse réprobus efficiar. 1. *Cor. 9.*

℣. Pes meus stetit in directo : ℟. In eccléstis benedícam te, Dómine. *Ps. 25.*

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Adverſ. vitup. vitæ monaſt. Lib. 1. Lectio iv.

CUm beátus Paulus péllicem quam Nero deperíbat, fídei sacramenta susscípere induxisset, simul persuáserat impúrum illum congressum declináre. Ille corruptórem & impostórem Paulum vócitans, primùm qui. dèm eum conjécit in vínc-la : cùm verò illi persuadére non posset ut puellæ hæc mónita dare desíneret, necávit tandèm. Quid ígitur ex hoc cóntigit, vel detrimenti ei qui mortem passus est, vel emolumenti ei qui íntulit ? Imò, quid non emolumenti fuit tunc necáto Paulo ? quid non detrimenti necanti Neróni ?

℟. Omnia detrimentum feci, * Ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. ℣. Príncipes persecúti sunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meum ; * Ut, *Philipp. 3. Ps. 118.*

Digitized by Google

In 2. Ep. ad Tim. Cap. 2.
Hom. 4. Lectio v.

PAulus Cilix erat, pélium ſutor, inops, imperítus externæ ſapiéntiæ: homo ſæpè cum fame luctátus, & cui veſtítus neceſsárius ſæpè déerat. Neque hoc ſolùm; ſed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubente, cædebátur tanquàm maléficus. Quis ígitur illúſtrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctuſque trahebátur ex cárcere, an qui ſuperabátur in púrpura? qui contemnebátur ſmperans, an qui juſſus nihil curábat jubentis impérium? qui, ſolus cùm eſſet, vicit; an qui innúmero vallátus exércitu victus eſt? Cujus, inquam, ſortem quíſpiam cúpiat magis, Neróns an Pauli? Illíus nempè neque ſepulcrum cuſquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus ſplendídior, régia in urbe in qua vicit, cónditus eſt: hic per ora ómnium ubíquè celebrátur, coronatuſque prædicátur; ille contrà maledictis lacéſſitur innúmeris.

℟. In labóre fui & ærumna, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. * Præter illa quæ extrínſecùs ſunt, inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. ℣. Die noctúque æſtu urébar & gelu, fugiebatque ſ nus ab óculis meis. * ter. 2. *Cor.* 11. *Gen.*

In Epiſt. ad Rom. C
Hom. 52. Lectio

QUis mihi dabit cin fundi córpori P affígi ſepulcro, vidér verem córporis illíus, adhuc in Chriſto dé adimplentis, ſtígmat líus geſtantis, prædic nem Evangélii ubíqu minantis? Púlverem quam, oris illíus per magnália & ineff Chriſtus locútus eſt, miranda illa orácula prótulit Spíritus ſanc Quid enim os illud ſan non effécit? Dæmone pulit; peccáta abſol tyrannos compéſcuit; loſophórum linguas o rávit; orbem Deo addú bárbaros philoſophári ſuáſit; ómnia coapt quæ in terra; & quæ in lis, ad quem vóluit mod diſpóſuit. Non ſolùm tem oris, ſed & cordi líus púlverem vidére lem. Cor iſtud ádeò fuit tum, ut in ſe ſuſcépe & íntegras urbes, & pulos, & gentes: cor lis ſublímius, orbe lát rádiis ſolaribus ſple dius, igne fervéntius, mante ſólidius. Cor P cor erat Chriſti, & Spíritûs ſancti atque volúmen. Quid opus ſíngula recenſére? Velle vidére

Digitized by Google

re sepulcrum quo re-
ra sunt arma illa jus-
, arma lucis, membra
ibus vivébat Christus;
templum fuérunt Spí-
sancti. Hoc corpus
nam munit, & cum
corpus étiam Petri.
℣. Cùm liber essem ex
ibus, ómnium me ser-
feci, ut plures lucri-
rem: * Omnibus óm-
factus sum, ut omnes
em salvos. ℣. Vidéte
iam non soli mihi
ávi, sed ómnibus
iréntibus veritátem:
nibus. Glória. * Om-

s. 1. Cor. 9. Eccli. 24.

III. NOCTURNO.

nt. 6. Víncula & tri-
tiónes me manent; sed
horum véreor, dúm-
consummem cursum
m, & minister ium ver-
uod accépi. *Act.* 20.
nt. 3. c. Ego non solùm
ári, sed & mori para-
m propter nomen Dó-
Jesu. *Act.* 21.
nt. 8. G. Non in vá-
laborávi; sed etsi im-
r supra sacrifícium, &
quium fídei vestræ,
leo, & congrátulor
nibus vobis. *Philipp.* 2.
℣. Dóminus protector
meæ: ℟. A quo tre-
bo? *Ps.* 26.
lio sancti Evangélii se-
ndùm Matthæum.
Cap. vij. Cap. 10.
illo témpore; Dixit
esus discípulis suis:
Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum; estóte ergò prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 33. in Matth. n. 2.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter lupos mitto, tanquàm oves & columbas esse júbeo: nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquàm oves subjecti sitis, sed efficere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim pósteà dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos manswetúdine oves efféci. Cùm enim ait: Ego mitto vos sicut oves, illud occultè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim scio hâc potíssimùm manswetúdine ubíquè invíctos vos esse futúros.

℟. Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos; * Quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis;

* Quia spectáculum facti sumus. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

Lectio viij. n. 4.

NOn enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. Habébant reges in médio sui duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagellis, carcéribus, ut silérent, comminabantur: sed sicut rádii soláres vincíri néqueunt, sic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipsi erant qui loquebantur, sed virtus Spíritûs sancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ ministros, ipsumque Nerónem ómnium hóminum flagitiosíssimum fácilè superávit. Dóminus enim mihi ástitit, ait, & confortávit me, & éruit me de ore leónis.

℟. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifíxus est, & ego mundo. ℣. Quid mihi est in cœlo? & à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, * Per. *Galat.* 6. *Ps.* 72.

Lectio ix. n. 5.

RÉs útique magna, virum circà stagna versári sólitum, circà pelles, & telónii mensam, sedéntibus tyrannis & sátrapis, astántibus satellítibus strictis gládiis, cùm omnes déniquè pro tyrannis starent, solum ingressum, ligátum, prono cápite, potuisse os aperíre. Etenim nec quendi, nec dógmata fendendi locum illis bant; sed tanquàm munes orbis peltes sup ciis deputábant. Hi om aiébant, contrà dec Cæsaris fáciunt, re álium dicentes esse Je Ubíquè tribunália hu modi opiniónibus præoc páta erant; & auxílio perno multùm ege (Apóstoli,) ut hoc ut que probárent, & v esse doctrínam quam dicábant, & se comm bus légibus non adver utque, dùm loquere de doctrína, ne videre leges subvértere; ac sùs, dùm demonstráre narentur se communia túta non violáre, dóg tum puritátem ne com perent: quæ ómnia vi & à Petro & à Paulo, céteris ómnibus prude observáta. Quamvis ut factiósi & novatóres què terrárum accus tur; hanc tamen susp nem repulérunt & co rlam sibi conciliárunt, servatóres, curatóres benéfici apud omnes bráti. Hæc autem ex ingenti patiéntia bantur. Quamóbrem bat Paulus: Quotídiè rior; & usquè in finem periculis perseverávit.

℟. In Evangélio lab

què ad víncula, quasi
lè óperans: sed * Ver-
Dei non est alligá-
m. ℣. Loquébar de tes-
óniis tuis in conspectu
um, & non confundé-
; & respondébo expro-
ntibus mihi verbum.
Verbum. Glória Patri.
Verbum. 2. *Tim.* 2. *Ps.*
8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Narrábo no-
n tuum frátribus meis;
In médio Ecclésiæ lau-
o te. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

t. NIhil minùs fui ab
a. iis qui sunt su-
modum Apóstoli, ta-
tsi nihil sum. 2. *Cor.* 12.
Ant. 7. d. Secundùm re-
atiónem mihi data est
ária hæc, in Géntibus
ngelizáre investigábiles
ítias Christi, & quæ
dispensátio sacramenti
scónditi à séculis. *Ephes.*

Ant. 1. a. Signa Aposto-
tûs mei facta sunt in omni
tiéntia, in signis, &
odígiis, & virtútibus.
Cor. 12.
Canticum, Juda. *suprà* 467.
Ant. 3. *a.* Dóminus mihi
itit, & confortávit me,
per me prædicátio im-
leátur, & áudiant omnes
entes. 2. *Tim.* 4.
Ant. 2. Abundántiùs
ómnibus laborávi; non
go autem, sed grátia Dei
ecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

SIc prædicávi Evangé-
lium, non ubi nomi-
nátus est Christus, ne super
aliénum fundamentum ædi-
ficárem; sed sicùt scriptum
est: Quibus non est annun-
tiátum de eo, vidébunt;
& qui non audiérunt, in-
télligent.

HYMNUS.

SUdóre sat tuo fides,
Crucisque crevit glória;
Multóque per te fœnore
Impléta Christi pássio.
Per sacra sese jam tuæ
Impressa carni stígmata,
Suóque totum Spíritu
In te Magister éxprimit.
Sic, Paule, non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agensque vivit péctore:
Sat ergò, sat terris datum.
Audíta quondàm tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruenda se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.
Hinc lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christumque tritos, quà doces
Præisque, per calles sequi.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Confiteantur tibi pópu-
li, Deus: ℟. Confiteantur
tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Gáudeo in

Digitized by Google

passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro córpore ejus, quod est Eccléfia, cujus factus sum ego minister. *Coloss.* 1.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti; da, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus; Per.

Fit Commem. Octav. S. Joan. Bapt. ut in Laud. Festi, deindè S. Petri.

Ant. Simon ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua; & tu aliquandò conversus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

℣. Pósui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis ánimas ligandi atque solvendi Pontifícium tradidísti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio à peccatórum nostrórum nexibus liberémur; Qui vivis.

AD HOR. Doxol. Uni sit. *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Nihil.

In ℟. br. ℣. Qui constituísti Paulum * testem suum ad Gentes. *Act.* 26.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Secundum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 12.

SCio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usquè ad tértium cœlum. Et scio huiúsmodi hóminem, sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit, quóniam raptus est in Paradísum, & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. *br.* Ecce, Dómine, *Veritátem dilexísti. Ecce. ℣.* Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ * manifestásti mihi. * Veritátem. Glória. Ecce. *Ps.* 50.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ feci magnália. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Signa.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

HAbeo glóriam in Christo Jesu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficit Christus in obediéntiam Géntium, verbo & factis, in virtúte signórum & prodigiórum, & in virtúte Spíritûs sancti; ita ut ab Jerúsalem per circúitum, usquè ad Illyricum, repléverim Evangélium Christi.

℟. *br.* Ecce cognóvi * Quóniam Deus meus es. Ecce cognóvi. ℣. In Deo laudábo Verbum; * in

Digitized by Google

Dómino laudábo Sermónem; * Quóniam. Glória Patri. Ecce. *Ps.* 55.

℣. Posuísti super me manum tuam, Dómine : ℟. Mirábilis facta est sciéntia tua. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 2. Abundántiùs.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

EXístimo nihil me minus feciſſe à magnis Apóstolis. Nam etsi imperítus sermóne, sed non sciéntiâ; in ómnibus autem manifestáti sumus vobis.

℟. *br.* Benedíxit Dóminus, * Et multiplicáti sunt nimis. Benedíxit. ℣. Et póstuit * sicut oves famílias, * Et. Glória. Benedíxit. *Ps.* 106.

℣. Confitébor nómini tuo super misericórdia tua; ℟. Quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum. *Ps.* 137.

AD II. VESPERAS.

Antiph. 1. D. IN defensiónem Evangélii pósitus sum: pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipso áudeam, proùt oportet me loqui. *Philipp.* 1. *Ephes.* 6.

Ant. 3. a. Quæ circà me sunt, magis ad profectum venérunt Evangélii; ita ut víncula mea manifesta fierent in omni prætório; & plures in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántiùs audérent sine timóre verbum Dei loqui. *Philipp.* 1.

Ant. 4. d. Omnia sustíneo propter electos, ut & ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem: mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum. *Philipp.* 1.

Ant. 6. Respónsum mortis in nobismetipsis habúimus; ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos. 2. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

EGo jam delíbor, & tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

[*Ubi fit ritu Solemni.* Allelúia, allelúia. Nominátus est usquè ad novíssimum terræ, & de præliis ejus narrábunt omnes gentes. 1. *Mach.* 3.]

HYMNUS.

PAulus, peractis déniquè cúrsibus,
Infertur astris, quæ priùs árduis
Evectus alis transvolárat,
Inspíciens sine nube Verum.

Digitized by Google

Quantis Magistrum, qui caput immolat,
Judex corónis nunc décorat bonus,
Post tot labóres, tot pericla,
Post vária genus omne mortis?
Immersus alto flúmine glóriæ,
Circumfluentes delícias bibit;
Merceséque fúsceptos labóres
Exúperat potióre lucro.
Nos de supernis áspice sédibus
Caros alumnos, quos géneras, Pater,
Verbo feráci; fervidísque
Nos réfove, tua regna, votis.
Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus:
Fac quos revelásti fahúbres
Tot mónitus patris æmulémur. Amen.

℣. Veníte, fílii, audíte me; ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quæ audístis & vidístis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobíscum. *Philipp.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. Oct. sancti Joannis Baptistæ ut in I. Vesperis Festi, suprà.

Deindè sancti Petri, Ant. Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti, tu scis quia amo te; Pasce oves meas. *Joan.* 21.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, qui beáto Petro. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo: & salvum fáciet in regnum suum cœleste. 2. *Timoth.* 4.

Doxologia, Uni sit. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Scio quia non confundar, desidérium habens dissolvi & esse cum Christo. *Philipp.* 1.

Digitized by Google

FESTA JULII.

Die I.

Octava Nativitatis
S. JOANN. BAPTISTÆ.
Duplex-minus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi, Psalmi de Feria in omni Officio.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 288. *in Nat. S. Joann. Bapt.* 2.

Lectio iv.

VOx Joannes, Verbum Christus. Quærámus quid interfit inter vocem & Verbum. Intellígitis quia Verbum erat in corde meo ántequàm fibi adhibéret vocem in qua procéderet ad aures veftras. Puto quia intélligant hómines omnes, quia quod mihi áccidit, hoc omni loquenti. Ecce jam fcio quod volo dícere; corde téneo; miniftérium vocis inquíro: ántequàm fonet vox in ore meo, jam tenétur Verbum in corde meo. Præceffit ergò Verbum vocem meam, & in me priùs eft Verbum, poftérior vox: ad te autem ut intélligas, prior venit vox auri tuæ ut Verbum infinuétur menti tuæ. Nofce enim non poffes quod in me fúerat ante vocem, nifi in te fúerit poft vocem. Ergò fi vox Joannes, Verbum Chriftus. Ante Joannem, Chriftus; fed apud Deum: poft Joannem, Chriftus; fed apud nos. Magnum Sacramentum, fratres: atténdite, accípite magnitúdinem rei.

Lectio v.

PErfónam gerébat Joannes vocis in Sacramento: nam non ipfe folus vox erat; omnis enim homo annuntiátor Verbi, vox Verbi eft. Quòd enim eft fonus oris noftri ad Verbum quod in corde geftámus, hoc omnis ánima pia prædicátrix ad illud Verbum de quo dictum eft; In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum; hoc erat in princípio apud Deum.

Lectio vj.

QUanta verba, imò quantas voces facit Verbum corde conceptum! quantos prædicatóres fecit Verbum apud patrem manens! mifit Patriarchas, Prophétas, mifit tot & tantos prænuntiatóres fuos. Verbum manens voces mifit, & poft multas præmiffas voces, unum ipfum Verbum venit tanquàm in vehículo fuo, in voce fua,

Digitized by Google

in carne sua. Cóllige ergò tanquàm in unum omnes voces quæ præcessérunt Verbum, & eas omnes constítue in persóna Joannis. Harum ómnium Sacramentum ille gestábat; harum ómnium persóna sacráta & mystica ille unus erat. Ideò própriè dictus est vox, tanquàm ómnium vocum signáculum atque mystérium.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium: & audiérunt vicíni, & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Luc. Cap. 1.

ET Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetábat. Vide quàm bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non solùm abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudùm mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum qui negáverat, confitétur. Nemo ergò diffídat, nemo véterum cónscius delictórum præmia dívina despéret. Novit Dóminus mutáre sententiam, si tu nóveris emendáre delictum.

Lectio viij.

ET tu, puer, prophétæ altíssimi vocáberis. Pulchrè, cùm de Dómino prophetáret, sua verba convertit, ut hoc quoque benefícium Dómini esse designáret: ne cùm públicè enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse vidérétur quæ agnoscébat in fílio. Sed fortasse áliqui quasi irrationábilem mentis excessum putent, quòd octo diérum allóquitur infantem. Verùm, si teneámus, intelligémus profectò quòd pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem ántequàm nascerétur audívit.

Lectio ix.

SCiébat profectò álias esse aures prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reserantur. Habébat intelligendi sensum, qui exultandi habébat affectum. Simul illud adverte, quàm paucis Elísabeth, quàm multis Zacharías Prophétet: & uterque sancto replétus Spíritu loquebátur: sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt, stúdeat, quàm docére.

Fit Commem. Oct. SS. Apost. Ant. Dei summus. ℣. Dómini est. *Oratio*, Deus, qui hodiernam diem, &c. *suprà*.

Digitized by Google

VESPERÆ de sequenti.

DIE II.

In Festo

VISITATIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex - majus.

INI. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. QUæ est ista quæ 1. g. ascendit per desertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & universi púlveris pigmentárii? *Cant.* 3.

Ant. 4. d. Quàm pulchri sunt gressus tui, Fília princípis! *Cant.* 7.

Ant. 5. C. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis bonum! *Is.* 52.

Ant. 8. c. Arca fœderis Dómini véniat in médium nostri, ut salvet nos. 1. *Reg.* 4.

Ant. 6. Descendísti, Dómine, & à fácie tua montes defluxérunt: óculus non vidit absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

CAPITULUM. *Eccli.* 4.

QUi tenúerint sapiéntiam, vitam hæreditábunt; & quò introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequentes erunt Sancto; & eos qui díligunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce dilectus meus venit, sáliens in móntibus, transíliens colles: * En iste stat post paríetem nostrum. ℣. Spíritus dicit, Veni: & qui audit, dicat, Veni. * En. Glória Patri. * En.

Cant. 2. *Apoc.* 22.

HYMNUS.

QUò sanctus ardor te rapit,
O Virgo, flos ô Vírginum?
Quò tendis, & cito gradu
Conscendis alta móntium?
Urget facer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Matris Dei jam dignitas
Nil caritáti détrahit.
Tibi propinquam sánguine
Matrem puella vísitas,
Concessa cui divínitùs
Gratáris alvi múnera.
O quanta matrum gáudia!
Stupente natúrâ, gravem
Anum stupes, quæ Vírginem
Fœtam Deo te prædicat.
Absconditum sub íntimo
Ceu nube portábas sinu
Solem, suo qui prótinùs
Lustrábit orbem lúmine.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ℟. Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum. *Ps.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es

Deus abscóndidit, Deus Israël salvátor: in Dómino justificábitur & laudábitur omne semen Israël. *Is.* 45. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. Octavæ S. Joannis Bapt. Ant. Joannes. ℣. Loquébar. *Oratio*, Deus, qui. *suprà*, *deindè Oct. SS. Apostolorum. Ant.* Principes. ℣. Prætiósa. *Oratio*, Deus, qui. *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

MOntes, superbum vértice,
Quà Virgo transit, súbdite,
Cui se libenter stérnerent!
Vel ipsa cœli sídera.

Occulta quæ latet domi,
Audet foràs se pródere:
Semper sibi timens pudor
Se caritáte prótegit.

It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.

Beáta quam pressit pede,
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensistis Deum!

Beatióres hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Concépit Elísabeth, & occultábat se ménsibus quinque, dicens: Quia respéxit Dóminus auférre oppróbrium meum. *Luc.* 1.

Ant. 8. *G.* In mense sexto missus est Angelus Gábriël à Deo ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 7. *d.* Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábitur Altíssimi Fílius. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Tres Lect. de Script. occ.

Post j. Lect. ℟. Ecce Elísabeth cognáta tua concépit fílium in senectúte sua, & hic mensis sextus est illi quæ vocátur stérilis; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. ℣. Plantáti in domo Dómini, adhuc multiplicabuntur in senecta úberi; * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

Post ij. Lect. ℟. Christi generátio sic erat: Mater ejus * María inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ℣. Prope timentes Dóminum salutáre ipsíus. * María. *Matth.* 1. *Ps.* 84.

Post iij. Lect. ℟. Quod

in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Parturiens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur; * Ipse. Glória Patri. † Salvum. *Matth.* 1. *Mich.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Ponam visitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus; & occupábit salus muros tuos. *Is.* 60.

Ant. 8. c. Effúndam Spíritum meum super semen tuum, * & benedictiónem meam super stirpem tuam. *Is.* 44.

Ant. 1. a. Hódiè salus dómui huic facta est; venit enim Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod perierat. *Luc.* 19.

℣. Visitasti terram, Deus salutáris noster: ℟. Multiplicásti locupletáre eam. *Ps.* 64.

Absol. & Bened. de B. M. V.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 19.

Lectio iv.

MOrále est ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeò Angelus, cùm abscóndita nuntiáret, ut fides astrueréturex emplo, senióris fœminæ sterilísque conceptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut posse bile Deo omne quod ei placúerit asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incerta de núntio, nec quasi dúbitans de exemplo; sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, nisi ad superióra, cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina sancti Spíritûs grátia.

℟. Exurgens María ábiit in montána * Cum festinatióne, in civitátem Juda. ℣. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, * Cum. *Luc.* 1. *Cant.* 2.

Lectio v.

IN montána Virgo cum festinatióne, Virgo officii memor, injúriæ immemor, affectu vigente, non sexu, relictâ perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcurráre per aliénas domos, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festínat in público. Didicístis, vírgines, pudórem Maríæ; díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem; nec solùm venit, sed étiam prior salutávit: decet enim ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Sit magístra humilitátis, in qua

est profféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuendum est enim quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: Maria ad Elísabeth, Christus ad Joannem.

℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; * Et exultávit infans in útero ejus. ℣. Factum est verbum tuum, Dómine, in gáudium & lætítiam cordis; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 15.

Lectio vj.

CItò quoque adventûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarantur. Simul enim ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta est Spíritu sancto. Vide distinctiónem, singulorumque verbórum proprietátes. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joannes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatísque mystérium maternis adoriuntur profféctibus, duplicísque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quàm fílius; sed cùm fílius esset repletus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus; * Et repléta est Spíritu sancto Elísabeth. ℣. Benedíxit Dóminus dómui ejus, & ómnibus quæ habébat: * Et. Glória Patri. * Et. *Luc.* 1. 1. *Paral.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Venit mihi gáudium à Sancto super misericórdia quæ véniet ab Æterno salutári nostro. *Baruch* 4.

Ant. 4. a. Ecce Deus salvátor meus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

Ant. 1. g. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu, & glorificátus sum in óculis Dómini, & factus est fortitúdo mea. *Is.* 49.

℣. De ventre matris meæ, ℟. Tu es protéctor meus. *Ps.* 70.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

De 12. Prærog. B. M. V. n. 10.

IN omni textu quátuor Evangeliórum, si benè memínimus, nónnisi quater María loquens audi-

Digitized by Google

tur. Primò quidèm ad Angelum, sed cùm jam semèl atque ìterùm allocútus eam fuísset: secundò ad Elísabeth, quandò vox salutatiónis ejus Joannem exultáre fecit in útero, & eâ magnificante Maríam, ipsa magis Dóminum magnificáre curávit: tértiò ad Fílium, cùm jam esset annórum duódecim, quòd ipsa & pater ejus dolentes quæsíssent eum: quartò in núptiis ad Fílium & minístros. Si Maríam dilígitis, si conténditis ei placére; æmulámini modéstiam ejus. Nec in sola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, sed evidéntiùs résonat in sermóne. Audíerat, Quod ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm ancillam ejus se esse respondit. Indè ventum est ad Elísabeth, & contínuò Vírginis glória singuláris eídem per Spíritum revelátur. Déniquè & mirabátur persónam venientis, dicens: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elísabeth voce magnâ, & dixit: * Et undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid est homo, Dómine, quòd memóres ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? * Et.

Luc. 1. *Ps.* 8.

Lectio viij.

COmmendábat & vocem salutantis, adjíciens: Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fidem credentis: Beáta, ínquiens, quæ credidísti; quóniam perficientur in te quæ dicta sunt tibi à Dómino. Magna quidèm præcónia; sed & devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis universa refúdit, cujus in se benefícia laudabantur. Tu, inquit, magníficas matrem Dómini; sed, Magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exultásse in gáudio; sed, Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; & ipse quoque, tanquàm amícus sponsi, gáudio gaudet ad vocem sponsi. Beátam esse dícis quæ credidísset; sed credulitátis & beatitúdinis causa respectus est supernæ pietátis, ut ex hoc magis beátam me dicant omnes generatiónes, quia ancillam húmilem & exíguam respéxit Deus.

℟. Ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum; & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. ℣. Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ: * Magníficat.

Luc. 1. *Ps.* 65.

Digitized by Google

Lectio. ix.

VErúmtamen numquid putámus, fratres, Elísabeth sanctam in eo quod per Spíritum útiquè loquebátur, errásse? Abíit. Beáta planè quam respéxit Deus, & beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divínæ respectiónis éxtitit fructus. Ineffábili síquidèm artifício Spíritûs supervenientis tantæ humilitáti magnanímitas tanta in secretário virgínei cordis accéssit, ut hæ quoque nihilóminùs fiant stellæ ex respéctu mútuo clarióres; quòd vidélicèt nec humílitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanímitas tanta humilitátem. Agit hoc nimírùm in córdibus electórum grátiæ prærogatíva divínæ, ut eos nec humílitas pusillánimes fáciat, nec magnanímitas arrogantes; magis autem cooperentur sibi, ut non solùm nulla ex magnanimitáte subintret elátio, sed hinc máximè provehátur humílitas; ut inveniantur eò ámpliùs timoráti, & largitóri múnerum non ingráti: ac vicissim ex occasióne humilitátis pusillanímitas nulla subrépat; sed quò minùs de sua quísque vel in mínimis præsúmere consuévit, eò ámpliùs étiam in magnis quibusque de divína virtúte confídat.

℟. Habitávit Arca Dómini in domo Obédedom tribus ménsibus, *Et † Benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter illam. ℣. Mansit María cum Elísabeth quasi ménsibus tribus. * Et. Glória Patri. † Benedíxit. 2. *Reg.* 6. *Luc.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Ps.* 68.

AD LAUDES.

Ant. VIdérunt eam, & *p. f.* beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Ecce ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Luc.* 1.

Ant. 4. *E.* Amícus sponsi. CANTICUM. *Judith* 13.

Carmen triumphale propter victum salutis hostem.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël. Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non defécit sperantes in se.

Et in me ancíllâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël.

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Digitized by Google

Confitémini illi, omnes; quóniam bonus, * quóniam in féculum misericórdia ejus.

Ant. Amícus sponsi qui audit eum, gáudio gáudet propter vocem sponsi. *Joan.* 14.

Ant. 7. c. Benedictus Dóminus Deus Israël, qui misit te; & benedictum elóquium tuum. 1. *Reg.* 25.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

Viæ sapiéntiæ, viæ pulchræ; & omnes sémitæ illíus pacíficæ: lignum vitæ est his qui apprehénderint eam; & qui tenúerit eam, beátus.

HYMNUS.

AD prima verba Vírginis,
Intùs moventeSpíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géstiit.
Agnóvit infantem Deum:
Quem sensit, ardet pródere:
Vates & infans, quà potest,
Adesse Christum núntiat.
Hic jam Redemptóris vices,
Præcónis ille fúnctinet:
Materna claustra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.
Felix puer, felix parens,
Felix sacerdos, & domus,
Qui per parentem Vírginem
Deo fruuntur hóspite!
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Benedixísti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertísti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Benedictus Dóminus Deus Israël, quia visitávit & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Oratio.

ADesto Eccléstæ tuæ, miséricors Deus, & fílios adoptiónis júgiter in ejus sinu purífica, qui Maríæ clausus útero, Joannem in sinu Elísabeth sanctificásti; Qui vivis & regnas.

Fit Commem. Oct. SS. Apost. Ant. Dei fumus adjutóres. ℣. Dómini est. *Oratio*, Deus, qui. *ut supra.*

AD HORAS,
Doxologia.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Vidérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Benedícta tu.

CAPITULUM. *Genes.* 22.

BEnedícam tibi, & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedísti voci meæ.

℟. *br.* Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ, * Allelúia, allelúia. Benedicentur. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum; * Allelúia. Glória. Benedicentur. *Ps.* 71.

℣. Ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

SCiétis quia in médio Israël ego sum: & ego Dóminus Deus vester, & non est ámplius: & non confundétur pópulus meus in æternum. Et erit post hæc: Effundam Spíritum meum super omnem carnem; & prophetábunt fílii vestri & fíliæ vestræ.

℟. *br.* Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum, * Allelúia, allelúia. Vox. ℣. Déxtera Dómini * fecit virtútem. * Allelúia. Glória Patri. Vox. *Ps.* 117.

℣. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: ℟. Dedísti lætítiam in corde meo. *Ps.* 4.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Benedictus.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℟. *br.* In Dómino * laudábitur ánima mea, * Allelúia, allelúia. In Dómino. ℣. Audiant mansuéti * & lætentur, * Allelúia. Glória Patri. In Dómino.

℣. Magnificáte Dóminum mecũ; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. RESpéxit Deus humilitátem ancillæ suæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

Ant. 1. D. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

Ant. 5. C. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispersit superbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus. *Luc.* 1.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

DEus superbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis.

Digitized by Google

HYMNUS.

CÆteri nunquàm, niſi vagiendo,
Primitùs vocem púeri profundunt:
Unus in cunctis álacris Joannes
Prævenit ortum.
Hunc ſibi nondùm génitum ſacrávit
Patris æterni Génitus Prophétam:
Spíritu gaudens canit hinc futúra
Utraque mater.
Ecce quàm fructu génitrix utróque
Digna! quàm fructus genitríce dignus!
Hæc Deum Virgo, ſtérilis recondit
Illa Prophétam.
Fac tuos puris hódiè clientes,
Virgo, colluſtrent rádiis Redemptor
Ille, quem prodit nova naſcitúro
Grátia Vati.
Det ſequi certo pede quà præiſti,
Dùm Patris ſummi paritúra Prolem,
Vilis ancillæ títulum modeſto
Pèctore præfers.
Qui paras talem, Deus alme, terris,
Ut tuo Chriſtó præeat, lucernam,
Nos bonus, turmis précibus Maríæ,
Junge ſupernis. Amen.

℣. Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Manſit María cum Eliſabeth quaſi ménſibus tribus, & reverſa eſt in domum ſuam. *Luc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Raymundi, Presbyteri, Ant. Notum. ℣. Oculi. xlv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Deindè Oct. SS. Apoſtol. Ant. Principes. ℣. Pretióſa. *Oratio*, Deus, qui. *ut ſuprà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Recordáre meî, Dómine, & víſita me, & tuére me. *Jerem.* 15.

Hymnus, Virgíneis títulis. lxxxviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Eréxit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui. *Luc.* 1.

DIE III.

In Feſto

SANCTI RAYMUNDI, Preſbyteri, Eccleſiæ ſancti Saturnini Canonici.

Semiduplex.

Omnia de Communi Juſt. Presb. additis quæ ſequunt.

Lectio ij.

Ex monumentis Hiſtoricis Eccleſiæ Toloſanæ.

RAymundus, Tolóſas, à puerítia ſua totum ſeſe divíno cúltui in Eccléſia ſancti Saturníni manci-

Digitized by Google

pávit. Inter Canónicos hujus Eccléſiæ cooptátus ac Préſbyter póſtmodùm factus, eleemoſynárii offícium ſuſcépit, ac fidelíſſimè implévit. Nullum penè fuit neceſſitátis genus, cui próvida illíus cáritas non ſubveníret; nec opus pietátis, cui exequendo non allaboráret. Basílicam ſancti Saturníni ferè in íntegrum deſtructam ſuis ſúmptibus & curis inſtaurávit. Sanctitáte célebris óbiit deſinente ſéculo undécimo, aut ſaltèm duodécimo ineunte. Sepultus eſt in xenodóchio à ſe reſtauráto, quod póſteà Collégium ſancti Raymundi vocátum eſt. Multis poſt mortem cláruit miráculis, inter quæ illud inſigne memorátur, quòd peſtis quæ anno ſalútis milléſimo ſexcentéſimo quinquagéſimo ſecundo, Tolóſam depopulábat, Raymundo à concívibus ſuis ſupplíciter invocáto, ſævíre desíerit. In cujus benefícii memóriam, ac grati ánimi monumentum, Toloſáni cives in thecis argénteis oſſa & caput ſui protectóris condidérunt.

Ex Epíſtola ſancti Bernardi Abbátis, ad Fulcónem Canónicum regulárem.

Epiſt. 2. n. 11. Lectio iij.

FUnes cecidérunt tibi in præcláris, & tu ópibus ínhias terrénis? ſi vis habére ſimul & hæc & ill[illegible] bréviter tibi reſpond[illegible] tur: Memento, fili, [illegible] recepiſti bona in vita [illegible] Recepiſti dixit, non [illegible] puiſti: ne étiam de hoc [illegible] fruſtrà blandiáris, [illegible] tuis contentus, aliéna [illegible] rápias. Verúmtamen [illegible] ſunt illa tua? Benefícia [illegible] cléſiæ? Rectè. Quia ſu[illegible] ad vigílias, vadis ad M[illegible] ſas, horis chorum noct[illegible] nis diurniſque frequent[illegible] benè facis. Sic Eccl[illegible] præbendam gratìs non [illegible] cipis. Dignum eſt ut [illegible] altário deſervit, de altá[illegible] vivat. Concéditur er[illegible] tibi, ut ſi benè deſervi[illegible] de altário vivas; non au[illegible] tem ut de altário luxuri[illegible] ris, ut de altário ſupérbia[illegible] Déniquè quidquid præte[illegible] neceſſárium victum ac ſim[illegible] plicem veſtítum de altári[illegible] rétines, tuum non eſt: rapína eſt, ſacrilégium eſt. Orábat quidèm Sápiens tantùm víctui ſuo tríbui neceſſária, non ſupérflua. Habentes, ait Apóſtolus, victum & veſtítum, non victum & ornátum. Sic ergò & nos contenti ſimus veſtimentis quibus operiámur, non quibus laſciviámus, non quibus ſuperbiámus, non quibus muliérculis vel ſimilári, vel placére ſtudeámus. Sed hoc fáciunt, inquis, cum quibus hábito: ſi non fácio quod céteri, de ſingularitáte [illegible]

tábor. Proptéreà, inquam, exi de médio eórum.

Oratio.

DEus, qui beátum Raymundum Presbyterum, misericórdiæ viscéribus impleviſti : quæſumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effeciſti, benignum pro nobis interceſſórem júgiter eſſe largiáris; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Fit Commem. Oct. SS. Apoſtol. Ant. Dei ſumus adjutóres. ℣. Dómini eſt. *Oratio*, Deus, qui. *ut ſuprà.*

AD VESP. ſit à Capitulo de Octava SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, ut II. Veſpetis Feſti, cum Commem. præc. Ant. Operátus. ℣. Sacerdótes. lii. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

DIEBUS INTRA Oct. SS. Apost. PETRI ET PAULI.

Semiduplex.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Feſti præter ea quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFIC. NOCT. tres Ant. ℣. & ℟℟. *ex uno è Nocturnis diei, juxtà Fer.*

Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUD. dicitur Canticum de Feſto, Juda.

Ant. ſola 5. a. Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum circumciſiónis, operátus eſt & (Paulo) inter gentes. *Gal.* 2.

AD HOR. omittitur Alleluia. *in* ℟℟. *br.*

AD VESP. Ant. ſola 1. D. Dómini noſtri longanimitátem, ſalútem arbitrémini; ſicut & caríſſimus frater noſter Paulus, ſecundùm datam ſibi ſapiéntiam, ſcripſit vobis. 2. *Petr.* 3.

Poſt Hymnum omittitur Allelúia. *cum ſuo* ℣.

DIE IV.

DE OCTAVA SS. Petri & Pauli.

De Expoſitióne ſancti Joannis Chryſóſtomi in Epiſtolam ad Romános.

In Cap. 16. *Homil.* 32.

Lectio ij.

EGo tametſi Romam laudáre queam à magnificéntia, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, à potentátu, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter geſtis; his tamen omiſſis, ob id illam beátam prædico, quòd ergà illos Paulus, dùm víveret, ádeò fuit benévolus, ádeò illos amávit, & coram diſſéruit, & poſtrémò vitam apud eos finívit; cujus ſanctum corpus ipſi póſſident; & proptéreà cívitas

Digitized by Google

illa hinc facta est insignis magis, quàm ab áliis rebus ómnibus: & tanquàm corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgentes, sanctórum vidélicèt horum córpora.

Lectio iij.

NOn ita cœlum splendescit quandò rádios sol demittit, quemádmodùm Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíquè terrárum emittens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Considerâte, & mirámini, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicèt repentè ex theca illa cum Petro resurgentem in occursum Dómini sursùm ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? Quálibus corónis duábus ornátur urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? propterèa admíror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter columnas, neque propter áliam quamcumque rerum spéciem, sed propter columnas illas Eccléfiæ.

DIE. V.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. in natali Apost. Petri & Pauli.*

Lectio ij.

OMnium quidèm sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps; & unius fidei pietas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, communibus ubíquè gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodierna festívitas præter illam reveréntiam quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própriâ nostræ urbis exultatióne veneranda est; ut ubi præcipuórum apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die Martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; & quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

Lectio iij.

ISti sunt patres tui veríque pastóres, qui te regnis cœléstibus inserendam multò méliùs, multóque felíciùs condidérunt, quàm illi quorum stúdio prima mœnium tuórum fundamenta locáta sunt; ex quibus is qui tibi nomen dedit, fraternâ te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt; ut gens sancta, pópulus electus, cívitas sacerdotális & régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effecta, latiùs præsidéres religióne divínâ, quàm dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ marísque protúleris; minùs tamen est quod tibi

Digitized by Google

cus labor súbdidit, quod pax christiána ...cit.

DIE VI.

OCTAVA APOSTOLORUM ...TRI ET PAULI.

Duplex-minus.

...mnia, dempto ritu So...ni, ut in die Festi, ad...s quæ sequuntur.

...salmi de Feria in toto ...cio.

...N I. VESPERIS.

Post Hymnum.

...Dómine, in lúmine ...tûs tui ambulábunt; ...Quóniam glória virtú...eórum tu es. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Hi sunt duæ olí... in conspectu Dómini ...tes: habent potestátem ...udendi cœlum & percú...re terram. *Apoc.* 11.

Oratio, Deus, cujus ...xtera. *infrà ad Laudes.*

IN I. NOCT. Lectiones ...Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

...x libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 1. *Lectio iv.*

SImon Petrus, fílius Joannis, provínciæ Galilææ, è vico Bethsáïda, frater Andréæ Apóstoli, & princeps Apostolórum: post Episcopátum Antiochensis Ecclésiæ, & prædicatiónem dispersiónis eórum qui de circumcisióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, Asia, & Bithynia; secundo Cláudii Imperatóris anno, ad expugnandum Simónem Magum, Romam pergit; ibíque annis viginti quinque Cáthedram sacerdotálem ténuit, usquè ad últimum annum Nerónis, id est, décimum quartum; à quo affixus cruci, martyrio coronátus est, cápite ad terram verso, & in sublíme pédibus elevátis; ásserens se indignum, qui sic crucifigerétur ut Dóminus suus. Scripsit duas epístolas quæ cathólicæ nominantur. Sepultus Romæ in Vaticáno, juxtà viam triumphálem, totíus orbis veneratióne celebrátur.

Lectio v. Cap. 5.

PAulus Apóstolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apostolórum, de tribu Bénjamin, & óppido Judææ Gíschalis fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus suis Tarsum Cilíciæ commigrávit; à quibus, ob stúdia legis missus Jerosólymam, à Gamaliéle viro doctíssimo, cujus Lucas méminit, erudítus est. Cùm autem interfuisset neci Mártyris Stéphani, & acceptis à pontífice templi epístolis ad persequendos eos, qui Christo credíderant, Damascum pérgeret: revelatióne compulsus ad fidem, quæ in Ac-

Digitized by Google

tibus Apostolórum scríbitur, in vas electiónis de persecutóre translátus est. Cùmque primùm ad prædicatiónem ejus Sérgius Paulus Proconsul cypri credidísset, ab eo, quòd eum Christi fídei subégerat, sortítus est nomen: & juncto sibi Bárnabâ, multis úrbibus peragrátis, revertensque Jerosólymam, à Petro, Jacóbo & Joanne Géntium Apóstolus ordinátur.

Lectio vj.

ET quia in Actibus Apostolórum plenissimè de ejus conversatióne scriptum est, hoc tantùm dicam, quòd post passiónem Dómini vicésimo quinto anno, id est, secundo Nerónis, eo témpore quo Festus procurátor Judææ succéssit Felíci, Romam vinctus míttitur, & biénnium in líbera manens custódia, adversùs Judæos de adventu Christi quotídiè disputávit. Sciendum autem in prima satisfactióne, necdùm Nerónis império roboráto, nec in tanta erumpente scélera, quanta de eo narrant históriæ, Paulum à Neróne dimíssum, ut Evangélium Christi in Occidentis quoque pártibus prædicarétur, sicut ipse scribit in secunda Epístola ad Timótheum. Hic décimo quarto Nerónis anno, eódem die quo Petrus, Romæ pro Christo cápite truncátur; sepultúsque est in via Ostiénsi, anno post passiónem Dómini tricésimo séptimo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homília sancti Hyerónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2.

DIscípulis præcépit transfretáre, & cómpulit ut ascénderent navículam: quo sermóne osténditur invítos eos à Dómino recessísse, dùm amóre præceptóris ne punctum quidèm témporis ab eo volunt separári. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus: erat enim contrárius ventus. Rectè quasi invíti & retractantes Apóstoli à Dómino recésserant, ne illo absénte naufrágia sustinérent. Déniquè Dómino in montis cacúmine commorante, statìm ventus contrárius óritur & turbat mare, & periclitantur Apóstoli: & tándiù imminens naufrágium persevérat, quándiù Jesus véniat. Quartâ autem vigíliâ noctis venit ad eos ámbulans supra mare.

Digitized by Google

ationes & vigíliæ militá-
is terna horárum ſpátia
untur. Quandò ergò
, quartâ vigíliâ noctis
iſſe ad eos Dóminum,
ndit totâ nocte peri-
tos & extrémo noctis
que in conſummatióne
ndi eis auxílium præbi-
rum.

Poſt pauca. *Lectio viij.*

RÉſpondens autem Pe-
trus dixit : Dómine,
tu es, jube me ad te ve-
re ſuper aquas. In ómni-
s locis ardentíſſimæ fídei
venítur Petrus. Interro-
tis diſcípulis quem hó-
ines dícerent Jeſum, Dei
ium confitétur. Volen-
m ad paſſiónem pérgere,
óhibet ; & licèt erret in
nſu, tamen non errat in
fectu, nolens eum mori
em Fílium Dei fúerat
aulò antè confeſſus. In
montem cum Salvatóre in-
er primos primus aſcen-
dit, & in paſſióne ſolus
équitur. Peccátum negá-
iónis quod ex repentíno
timóre deſcénderat, amá-
ris ſtatim ábluit lácrymis.
Poſt paſſiónem cùm eſſent
in lacu Genézareth & piſ-
cárentur & Dóminus ſtaret
in líttore, ille non pátitur
moras; ſed accinctus epén-
dyte ſuo, ſtatim præcipi-
tátur in fluctus. Eódem ígi-
tur fídei ardóre quo ſem-
per, nunc quoque céteris
tacéntibus credit ſe poſſe
fácere per voluntátem ma-
giſtri, quod ille póterat
per natúram.

Paulò poſt. *Lectio ix.*

ET cùm cœpiſſet mergi,
clamávit dicens : Dó-
mine, ſalvum me fac. Ar-
débat ánimi fides ; ſed hu-
mána fragílitas in profun-
dum trahébat. Páululùm
ergò relínquitur tentatióni,
ut augeátur fides, & intél-
ligat ſe non facilitáte poſ-
tulatiónis, ſed poténtiâ
Dómini conſervátum. Et
contínuò Jeſus extendens
manum apprehendit eum,
& ait illi : Módicæ fídei,
quarè dubitaſti ? Si Apóſ-
tolo Petro (de cujus fide
& ardóre mentis ſuprà dixi-
mus, qui confidenter ro-
gáverat Salvatórem, dí-
cens : Dómine, ſi tu es,
jube me veníre ad te ſuper
aquas) quia páululùm tí-
muit, dícitur : Módicæ
fídei, quarè dubitaſti ?
quid nobis dicendum eſt,
qui hujus módicæ fídei ne
mínimam quidèm habémus
portiúnculam ?

Oratio.

DEus, cujus déxtera
beátum Petrum am-
bulantem in flúctibus, ne
mergerétur, eréxit ; &
coapóſtolum ejus Paulum
tértiò naufragantem de
profundo pélagi liberávit :
exaudi nos propítius, &
concéde, ut ambórum mé-
ritis æternitátis glóriam
conſequámur ; Qui vivis.

AD VESP. fit Commem.

Digitized by Google

sancti Prosperi, Doctoris, Ant. Beátus. ℣. Beátus. xxx. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

DIE VII.

In Festo

SANCTI PROSPERI,

Aquitani Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus operibus, & Scriptoribus coætaneis.

PRosper in Aquitánia natus, vir in divínis humaníque lítteris apprímè versátus, sanctitátis non minùs quàm doctrínæ laude refulsit. Dei nutu in Provínciam deductus est, ut Cathólicam de Grátia doctrínam à beáto Augustíno adversùs Pelagiános egrégiè assertam, contrà Semipelagiános Massíliæ tùm pullulantes defénderet ac tuerétur. Celebratíssimam de eórum erróribus & querélis ad sanctum illum Doctórem Epístolam dedit; professus scríbere se fídei, quâ Ecclésia vivit, affectu. Plúraália vulgávit, tùm ut sincéram de Grátia fidem astrúeret, tùm ut Massiliénsium in sanctum Augustínum, quem malè interpretabantur, calúmnias depélleret. Cùm verò non desísterent tantum virum ejusque defensóres impétere, Romam cum Hilário ejusdem causæ strénuo propugnatóre profectus est, ad Cœlestínum Papam rem delatúrus. Eóm circà Deum sollicitúdi laudávit sanctus Pón & célebri ad Gallia copos datâ Epístolâ, clárum judícii sui de pero ac Hilário te nium impértiit, Aug níque famam magn encómio túitus est.

Lectio iij.

REdux in Gállias P per ácriùs adhuc S pelagiános aggressus es forumque errónes det ac refellere non dé Interália quæ adversùs los édidit ópera, v commendantur, tùm contrà collatórem, id contrà Joannem Cas num, qui in collationib à se scriptis réferens p quasdam Orientálium m nachórum sententias, no nulla intérferit ab Eccléi fide discrepántia; tùm nó bile æquè ac jucundum car men de ingrátis, de iis ne pè qui in seipsis liberíque bítrii víribus ea pósita p tant, quæ máxima mis ricórdiæ ac omnipoténti Salvatóris dona sunt a beneficia. Iis sancti Doct ris scriptis tanta vis ine tantùm affulget lúmin ut susceptum ab Augustin debellandórum Pelagian rum opus gloriosíssimè per fecisse prædicétur. A sancto Leóne magno, ubi primùm ad Eccléstæ fastígium evec tus est, áccitus est Prosper

ret in Notárum assump-
ver ejus óperâ, consíliis
ctrínâ uterétur in res-
ad quæstiónes sedi
ólicæ propósitas. Mul-
ndèm præclárè pro fi-
defensióne scriptis &
; cathólicis ómnibus
, toto orbe célebris,
, ut créditur, paulò
médium quinti séculi.

Oratio.

us, qui beátum Prós-
perum, exímium grá-
risti defensórem ef-
; ádjuva nos ejus
cessióne, ut in vácuum
bis éadem grátia tua
uàm recipiátur; Per
dem.

ESP. à Capit. de seq. nem. præc.

DIE VIII.

In Festo

CTI MARTIALIS, Epíscopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon.

Artiális, ad dissemi-
nandam inter Gentes
bi divíni prædicatió-
, ordinátus Epísco-
, ab inítio presbyteros
os Alpiniánum & Aus-
ticliniánum adjutóres há-
it, qui eum, ut refert
regórius Turonensis, ab
riente secúti, comitáti
nt in Galliárum regió-
, ad quas missus est à
ománis Epíscopis. Hoc
n múnere cùm álios sex
Epíscopos collégas habé-
ret, áliis ália loca petén-
tibus, ipse Aquitániæ Apos-
tolátum cum Stremónio,
qui apud Arvernos consé-
dit, partítus est, & sta-
tim usquè ad Bitúrigum ci-
vitátem, quam unus ex eó-
rum discípulis aggréssus
est, efficacíssimo ópere fi-
dem propagávit. Per ália
quoque ejusdem provín-
ciæ óppida jactis religiónis
sanctæ fundamentis, tan-
dèm Lemóvicas advénit;
qua in urbe ut primùm præ-
dicáre cœpit, crédidit ac
professa est præ céteris
Christi nomen Valéria Leo-
cádii Senatóris fília, quæ
virginitátem Deo vovit,
& mox prima ómnium in
Aquitánia sánguinem mar-
tyrio profúdit.

Lectio iij.

STatìm verò sedátâ illíus
persecutiónis procellâ,
ita deinceps in illa civitáte
Martiális exemplo virtutibusque, salútis doctrína
convàluit, ut ferè pópulus
omnis, abjectis simulacró-
rum rítibus, ad cultum Dei
sese conferret, nec ipse
álibi sedem Episcopátûs
sui collocandam dúceret.
Non tamen ídeò vicínas
Pictónum, Santonumque
regiónes prorsùs neglèxit,
in quibus Burdégalam usquè palàm ac líberè annuntiásse tandèm regnum Dei
in senectúte tráditur. Demùm post annos octo supra viginti ministério ver-

bi impensos, felíciter migrávit ad Dóminum. Cónditum est corpus ejus in crypta, quam miráculis plúrimis suo témpore inclaruísse refert Gregórius Turonensis, ubi étiam duo Presbyteri qui ei ad mortem usquè adhæserant, conjunctis túmulis, sepulti sunt.

Oratio.

DEus, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Póntifex Martiális in Géntibus evangelizávit investigábiles divítias Christi: da nos ejus intercessióne créscere in sciéntia tua, & in omni ópere bono fructificántes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

DIEX.

In Festo
SS. SEPT. FRATRUM, & Sanctæ FELICITATIS eorum matris, Martyrum.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Da nobis. *infrà,*

Lectio ij.
Ex Actis eorum apud Ruinart.

SEptem Fratres fílii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Antoníni, à Públio Præfecto primùm blandítiis, deindè terróribus tentáti sunt, ut, ejurátâ Christi fide, idólis sacra fáceret. Adhortante matre, tantam hausêre constántiam, ut à religiónis sanctæ propósito, nec spe, nec metu deterréri potúerint. Itaque in fídei confessióne perséverantes, vária tormentórum & mortis génera perpessi sunt. Januárius plumbátis cæsus est. Felix & Philippus fústibus contúsi; Silvánus ex altíssimo loco præceps dejectus: Alexandro, Vitáli & Martiáli, caput amputátum. Mater eórum quinto pòst mense, abscísso cápite, eamdem martyrii glóriam consecúta est.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de correptióne & grátia.

num. 35. *Lectio iij.*

MAjor libertas est necessária adversùs tot & tantas tentatiónes, quæ in paradíso non fuérunt, dono perseverántiæ munita atque firmáta, ut cum ómnibus amóribus, terróribus, erróribus suis vincátur hic mundus; hoc sanctórum martyria docuérunt. Ille Adam, & terrente nullo, & insúper contrà Dei terrentis impérium líbero usus arbítrio, non stetit in tanta felicitáte, & in tanta non peccandi facilitáte: isti autem non dico terrente mundo, sed sæviente ne starent, stetérunt in fide; cùm vidéret ille bona præsentia quæ fúerat relictúrus, isti futúra, quæ acceptúri erant,

Digitized by Google

non vidérent. Undè hoc, nisi donante illo, à quo misericórdiam consecúti sunt, *ut* fidéles essent, à quo accepérunt spíritum non timóris quo persequéntibus céderent, sed virtútis & caritátis & continéntiæ, quo cuncta minántia, cuncta invitántia, cuncta cruciántia superárent?

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus, unánimes in fide & dilectióne tua perseveráre, qui sanctos Mártyres tuos esse tribuísti sincérâ caritáte in vita concordes, & gloriósâ confessióne in morte conjunctos; Per Dóminum.

VESP. à Capit. de seq. Commem. præc.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BENEDICTI,

Cassinensis Abbatis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Magno & Paulo diacono.

BEnedictus Núrsiæ in Sabínis claro génere ortus, relictis quibus Romæ instituebátur liberálibus disciplínis, ut totum se Christo daret, in altíssima spelunca eo loco qui Sublácus dícitur, per triénnium delítuit. Sed jam erumpente ex illis látebris fámâ ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituendos tradidérunt: qui póstea cùm regulárem ejus disciplínam ferre non possent, venénum ipsi miscére in potu constítuunt. Ille póculum oblátum crucis signo confrégit, ac relícto monastério, in solitúdinem se recépit. Sed cùm multi ad eum quotídiè discípuli confluérent, duódecim monastéria ædificávit. Posteà migrávit ad Casínum, anno quingentésimo vigésimo nono, ubi símulácrum Apóllinis comminuit, & aram evertit: ibíque sancti Joannis Baptistæ & sancti Martíni sacella constrúxit. Incolas autem christiánis præceptis imbuit. Scripsit Monachórum régulam, quam sanctus Gregórius discretióne præcípuam, sermóne luculentam appellat.

Lectio iij.

MUlta prophético spíritu ventúra prædíxit. Aliquot antè ménsibus quàm è vita migráret, prænónuit discípulos quo die esset moritúrus; ac sepulcrum in quo suum corpus condi vellet, sex antè diébus quàm eò inferrétur, jussit aperíri. Sextóque die deferri vóluit in oratórium, ubi Domínici córporis & sánguinis perceptióne munítus, sublátis in cœlum mánibus orans, inter manus discípulórum ánimam efflávit vigésimo primo die Mártii, anno salútis quin-

Digitized by Google

gentésimo quadragésimo tértio. Sancti viri ossa unà cum reliquiis sanctæ Scholásticæ sororis ejus è Casinensi monastério à sancto Aigulfo Mártyre in Gállias advecta, atque in cœnóbium Floriácense, nunc sancti Benedicti ad Ligérim, in Provincia Ecclesiástica Parisiensi, circà annum sexcentésimum quinquagésimum tértium translàta sunt undécima die Júlii.

Oratio.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem, de ejus quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptióne ereptum, Christo fidéliter adhærére fecisti: quæsumus, ut contrà sæculi hujus illécebras tuâ virtúte roboráti, bravium supernæ vocatiónis constanter pérsequi, & felíciter ássequi valeámus; Per eumdem.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, de Communi Justorum pro Presbyteris.

Post Hymnum.

℣. Hic accípiet benedictiónem à Dómino; ℟. Et misericórdiam à Deo salutári suo. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Sicut Patri fílius servívit in Evangélio; illum cum honóre habetóte. *Philipp.* 2.

Oratio infrà.

Fit Commem. S. Benedicti, Ant. Attendite, ℣. Justus.. xliij. *Orat.* Deus, qui *supra*,

DIE XII.

In Festo SANCTI HONESTI, Presbyteri, socii sancti Saturnini.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Monumentis Ecclesiæ Tolosanæ.

HOnestus, Nemausi, ut fertur, natus, à sancto Saturnino Tolósam pergente instructus & baptizátus, deindè ad Sacerdótium evectus est. Pompelónem missus ad prædicandum Evangélium, plúrimos ab idolórum cultu ad Christi fidem perdúxit, imprímis Firmínum qui póstea Ambianensem fundávit Eccléstam. Tolétum indè petens Honestus, ibi multo cum fructu prædicávit. Tolósam reversus Honoráto sancti Saturnini succéssori adhæsit. Déniquè labóribus & sénio confectus, migrávit ad Dóminum. Sacræ ejus reliquiæ diversas Gálliæ Eccléstas illustrárunt, caput autem in argéntea theca inclusum, in Eccléstia sancti Saturnini religiosíssimè asservátur.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 2. *Lectio iij.*

VOs, fratres, si quid mihi gratificári est ánimus, vos, inquam,

agricultúra mea, vínea mea, víscera mea, aut communis pótiùs parentis hujus nostri, à quo per evangélium in Christo géniti estis, nos quidèm étiam ipsos cólite atque obsérvate. Æquum est enim, cùm vos ómnibus rebus prætulérimus: vos testes estis, & qui hoc, sive impérium, sive ministérium, fídei nostræ commiserunt. Et si ei, qui plùs amávit, plùs debétur, quânam mensúrâ caritátem eam métiar, quâ vos mihi caritas mea tanquàm ære aliéno devinxit? Cæterùm vobismetipsis magis, & Christi passiónibus, & spei vitæ futúræ honórem habébitis, si eam quidèm fidem, quam accepístis, & in qua educáti estis, mínimè dúbiam retineátis. Hæc velim faciátis, atque hujusmodi nos honóris génere complectámini.

AD LAUD. post Hymnum. ℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui, Dómine; ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Psl.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Non subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Oratio.

DEus, qui apostólicis sancti Saturnini labóribus beátum Honestum Sacerdótem tuum associáre dignátus es: tríbue, quæsumus, ut ipsíus mérita misericórdiam tuam pro nobis exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per Dóminum.

AD VESP. post Hymnum. ℣. Annuntiávi & locútus sum; ℟. Multiplicáti sunt super número. *Psl.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Non in vácuam cucurri, neque in vácuum laborávi. *Philipp.* 2.

Oratio, Deus qui. *suprà.*

DIE XIV.

In Festo

S. BONAVENTURÆ, Episcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. A Deo. xxix. *Orat.* Omnípotens. xxxiij.

Lectio ij.

Ex Octav. de Martinis ap. Sur. & Ann. Min. Wading.

BOnaventúra Balneoregii in Etrúria natus, anno ætátis vigésimo-secundo in Ordinem Fratrum Minórum ascríbi vóluit; ubi Alexandro Alensi magístro usus, tantos progréssus fecit, ut séptimo pòst anno libros Sententiárum Paríssis públicè interpretátus sit, & láuream doctorálem adeptus. Minister generális séptimus post sanctum Franciscum electus, Ordinem in Províncias Custodiasque divísit, & singulárem in Ordi-

nis administratióne prudéntiam ac sollicitúdinem adhíbuit. Archiepiscopátum Eboracensem in Anglia sibi à Clemente quarto oblátum recusávit. Hunc Gregórius décimus, Clementis succéssor, honóres licèt fugientem, in Cardinálium collégium, & ab ipso initio (quod dudùm desuefactum erat) in Episcopórum órdinem coaptávit, propter exímias virtútes, novo, ut tùm visum est, exemplo præficiens eumdem Eccléſiæ Albanensi, quæ nónnisi antiquióribus Cardinálibus jam à duóbus ferè séculis committi solébat.

Lectio iij.

HAc ille amplíssimâ dignitáte auctus, in propugnanda cathólica fide, & gerendis rebus difficíllimis, egrégiam in Concílio Lugdunensi generáli, quod secundum dícitur, præstitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejusque prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, fubláto schísmatis dissídio, Míchaël Palæólogus Græcórum Imperátor, orientalesque natiónes ad Apostólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Christi millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, décimâ-quartâ Júlii, & post óbitum clárus miráculis. Multa scripsit, in quibus lectórem sic docendo afficit, ut in íntimos ánimi recéssus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum número rétulit.

Oratio, Omnípotens. xxxiij.

DIE XVII.

In Festo SS. Martyrum

SPERATI,

& Sociorum ejus.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Omnípotens, sempiterne Deus. xx.

Ex Actis Mártyrum Scillitanórum.

Apud Baronium, anno 202.

Lectio ij.

CArthágine præcepérunt Magistrátus astáre sibi Sperátum & Sócios ejus (qui Africánæ Eccléſiæ protomártyres esse créduntur.) Astántibus eis, Saturnínus Proconsúl dixit: Potestis véniam à dóminis nostris Imperatóribus Severo & Antonino promeréri, si conversi fuéritis ad deos nostros. Sperátus dixit: Nos núllinè aliquandò malum fécimus, nec aliquandò cuíquam maledíximus; sed malè suscepti à vobis grátias égimus semper. Quamóbrem Dóminum verum & regem adorámus. Saturnínus dixit: Jura per Génium

regis nostri. Sperátus dixit: Ego Imperatóris mundi Génium néscio, sed cœlesti Deo meo sérvio, quem nullus hóminum vidit, nec vidére potest. Ego enim nec furátus sum aliquandò; sed quodcumque emam, tribútum do Imperatóri, quóniam cognósco eum dóminum meum: sed adóro Dóminum meum Regem regum, & ómnium géntium Dóminum. Saturnínus ad álios conversus dixit: Nolíte furóris hujus insipiéntiâ partícipes fíeri; sed timéte pótiùs Regem nostrum, obedientes præceptis ejus. Cittínius unus ex eis dixit: Nos non habémus álium quem timeámus, nisi Dóminum Deum nostrum, qui est in cœlis. Saturnínus dixit: Detrudantur in cárcerem, ponantur in ligno in diem crástinum.

Lectio iij.

SEquenti die Saturnínus dixit Speráto: Persevéras ut Christiánus sis? Sperátus dixit: Etiam, persevéro: & omnes audíte, quia Christiánus sum. Audientes omnes qui cum illo retenti fúerant, consensérunt confessióni illíus, dicentes: Sumus & nos páriter Christiáni. Saturnínus dixit: Qui sunt libri quos adorátis legentes? Sperátus respondit: Quátuor Evangélia Dómini nostri Jesu Christi, & Epístolas sancti Pauli Apóstoli, & omnem divínitùs inspirátam Scriptúram. Saturnínus dixit: Spátium trium diérum tríbuo vobis, ut respiscátis. Sperátus dixit: Christiánus sum, & omnes qui mecum sunt, & à fide Dómini nostri Jesu Christi non discédimus: fac quod vis. Proconsul dedit in eos senténtiam per exceptórem, dicens sic: Sperátum, Nárzalem, Cittínum, Vetúrium, Felícem, Acyllínum, Lætántium, Januáriam, Generósam, Vestínam, Donátam & Secundam, Christiános se esse confitentes, & Imperatóri honórem & dignitátem dare recusántes, cápite truncári præcípimus. Hæc cùm essent ex tabella recitáta, Sperátus & qui cum eo erant omnes, dixérunt: Deo grátias conférimus, qui dignátur nos hódiè mártyres accípere in cœlis pro confessióne sua. His dictis ducti sunt; & flexis génibus unanímiter, cùm iterùm grátias Christo ágerent, truncáta sunt singulórum cápita mense Júlio, die décimo-séptimo. Beáti Sperati membra Lugdúnum ex Africa Cároli Magni témpore delata sanctus Ado in Martyrológio testátur.

VESP. de sequenti, cum Commem. præc.

Digitized by Google

DIE XVIII.
In Festo
SANCTI THOMÆ
AQUINATIS,
Ecclesiæ Doctoris.
Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui Ecclésiam tuam. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.
Ex Vita ejus & aliis monumentis apud Bollandum.

THomas, Landulfo Cómite Aquináte, ac Theodórâ Cómitis Theatíni fíliâ natus, quintum annum agens, Cassinátibus Mónachis pietáte & lítteris imbuendus tráditur. Indè Neápolim studiórum causâ missus, anno ætátis décimo-octávo, sancti Domínici Ordinem ingressus est. Quod cùm parentes indignè ferrent, Lutétiam Parisiórum míttitur. Verùm in itínere jussu fratrum per vim raptus, in castrum paternæ ditiónis deductus est. Ibi cùm à frátribus, tùm à soróribus váriè exagitátus, quò sanctum mutáret propósitum, eárum álteri persuásit, ut, contemptis séculi pompis, sacris se virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactandam ejus castitátem introducta fúerat, titióne fugávit. E castro per fenestram post bi[illegible]nium ferè íntegrum em[illegible]sus, Neápolim redúci[illegible] undè Romam, pósteà Parísios à Joanne Teuto[illegible] Ordinis Generáli duct[illegible] tùm Colóniam Agrippí[illegible] missus est, ut Alberto M[illegible]no doctóre uterétur. Pa[illegible]sios revocátus, post pr[illegible]lectas Petri Lombardi [illegible]téntias, gradum Magi[illegible]rii obtínuit.

Lectio v.

SUmmæ eruditióni acce[illegible]sit summa vitæ sánc[illegible]tas. Nunquàm se lecti[illegible] aut scriptióni dabat, [illegible] post oratiónem, ad qua[illegible] in exponendis difficiliór[illegible]bus Scriptúræ locis jej[illegible]nium adhibébat; dícer[illegible] sólitus, quidquid sciret no[illegible]tàm se stúdio & labóre su[illegible] reperisse, quàm divíni[illegible] tráditum accepisse. Nu[illegible]lum penè fuit scriptóru[illegible] genus, in quo non esse[illegible] diligentíssimè versátus: ac ne ex rerum subtiliórum inquisitióne caritátis ardo[illegible] tepésceret, collatiónes Patrum assíduè pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine, & varietáte, ac in rebus étiam intricatíssimis perspicuitáte ádeò excellunt, ut eam ob causam Doctóris Angélici nomen adeptus sit. De sacrosancto potíssimùm Eucharístiæ sacramento multa piè non minùs quàm scitè conscripsit, ac præter cétera illud

lebre Officium, quod ussu Urbáni quarti ordi-vit.

Lectio vj.

DElátum sibi à Clemente quarto Archiepiscopá-m Neapolitánum cons-ter recusávit. Missus à egório décimo ad Con-ium Lugdunense gene-e, quod secundum nun-pátur, in itínere morbo rreptus, divertit in mo-térium Fossanovense Or-is Cisterciensis in dioe-i Terracinensi; & in o ingressu mortem præ-tiens, ait: Hæc réquies ea in séculum séculi; hìc bitábo, quóniam elégi m. Tùm rogátus à frá-ibus, expósuit Cántica anticórum. Deficiéntibus ribus, exhibéri sibi pé-it Ecclésiæ sacramenta. riusquàm autem Viáticum scíperet, profúsus in lá-rymas ad præséntiam Do-ínici Córporis, & assuétâ móris Dei dulcédine lique-ctus, hæc verba protu-isse refertur: Ego de sanc-tíssimo Córpore Dómini nostri Jesu Christi, & áliis Sacramentis multa dócui, multa scripsi in fide Jesu Christi, & sanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni cuncta subjício. Recepto deindè Viático, & áliis Ec-clésiæ Sacramentis, tértio die obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragésimo-nono, Christi verò millé-simo ducentésimo septua-gésimo quarto. Clarus mi-ráculis, à Joanne vigésimo secundo Sanctis ascriptus est décimo-quinto Calen-das Augusti, anno millé-simo trecentésimo vigésimo tértio. Anno autem millé-simo trecentésimo sexagé-simo nono, jussu Urbáni quinti, bráchium ejus dex-trum Parísios ad sanctum Jacóbum Prædicatórum, réliquum corpus Tolósam translátum est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii sé-cundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo sa-liétur? ad níhilum valet ultrà, nisi ut mittátur fo-ràs, & conculcétur ab ho-mínibus. Vos estis lux mun-di. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

PRæcónes ventúri Jú-dicis sumus. Quis ergò ventúrum Júdi-cem núntiet, si præco ta-cet? Proindè considerandum nobis est, ut in quan-tum valet quisque, vel in quantum súfficit, & ter-rórem ventúri judícii, & dulcédinem regni susceptæ Ecclésiæ insinuáre conten-dat. Et quia unâ eâdem-que exhortatiónis voce non

sufficit simul cunctos admonére, debet singulos, in quantum valet, instruere, privátis locutiónibus ædificáre, exhortatióne símplici fructum in filiórum suórum córdibus quærere. Debémus namquè pensáre contínuò quod sanctis Apóstolis dícitur, & per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergò sal sumus, condíre mentes fidélium debémus.

Lectio viij.

CUráre namquè sacerdótem necesse est quæ síngulis dicat, unumquemque quáliter admóneat; ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu, sapóre vitæ æternæ condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod profectò condimentum ille veráciter próximo impendit, qui prædicatiónis verbum non subtrahit: sed tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus & exemplis osténdimus, si nos ipsi divíno amóre compúngimur, & humánæ vitæ, quæ sine culpa transíri nequáquàm potest, quotidiánas lácrymis máculas lavémus. Tunc autem de nobis verè compúngimur, si studiósè patrum præcedéntium facta pensámus, ut ex conspecta illórum glória in nostris nobis óculis vita nostra fordéscat. Tunc verè compúngimur, cùm præcepta Dómini studiósè perscrutámur, & per hæc proficere ipsi conténdimus, per quæ jam profeciísse nóvimus quos venerámur.

Lectio ix. n. 11. & 14.

EST autem valdè necessárium, ut, cùm de nobis in compunctióne afficimur, étiam commissórum nobis vitam zelémus. Sic ergò nos amarítudo compunctiónis afficiat, ut tamen à proximórum custódia non avertat. Quid enim prodest, si amantes nosmetipsos, relinquámus próximos? Vel quid rursùm prodest, si amantes vel zelantes próximos, relinquámus nosmetipsos? Sed quandò nos vitam corrígere valeámus aliénam, qui negligimus nostram? Curis enim seculáribus intrenti, tantò insensibilióres intùs efficimur, quantò ad ea quæ foris sunt, studiosióres vidémur. Usu quippè curæ terrénæ, à cœlesti desidério obdurescit ánimus; & dùm ipso suo usu durus efficitur per actiónem sæculi, ad ea emolliri non valet, quæ pértinent ad caritátem Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne clarificas, & sanctâ operatióne fœcundas: da nobis, quæsumus, & quæ

docuit intellectu conspícere, & quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per omnia sécula seculórum.

℟. Amen.

AD II. VESPERAS, fit Commem. sancti Vincentii à Paulo, Presb. Ant. Notum. ℣. Oculi. xlv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

DIE XIX.

In Festo SANCTI VINCENTII A PAULO, Presbyteri, Congregationis Missionis Institutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Justorum Presbyterorum; additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Ludov. Abeli scriptæ, & aliis.

VIncéntius à Paulo Pódiit non procul ab Aquis-Tarbellis in Aquitánia natus, à púero exímiâ in páuperes caritáte enítuit. A custódia paterni gregis ad lítteras evócatus, humánas Aquis, divínas cùm Tolósæ, tùm Cæsaraugustæ dídicit. Sacerdótio initiátus, & Theológiæ laureâ insígnitus, cùm Tolósam Massíliâ redíret, in Turcas incidit; qui, navis magístro aliísque interemptis, ipsum fagittâ vulneratum, in Africam captívum abduxérunt. Ibi herum suum qui à christiánæ fide, ut Mahumétis sequerétur deliramenta, defécerat, rursùs Christo lucrifécit. Reversus in Gállias, suadente sanctæ Románæ Eccléstæ Cardináli Berullo, Clippiáci primùm, mox Castelliónis Parœcias sanctíssimè rexit. Moniálibus Visitatiónis à sancto Francisco Salésio præpósitus, quàm verum & rectum esset judícium ejusdem sanctíssimi Præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur, comprobávit.

Lectio iij.

GYmnasiarcha Collégii Bonórum-Puerórum Parísiis constitútus, Congregatiónem Presbyterórum seculárium Missiónis instítuit; qui, contemptis mundi hujus illécebris, ad rústicos & agrestes fídei cathólicæ mystéria & divína præcepta edocendos se addícerent. Plures misit ex his non solùm in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, sed étiam ad Bárbaros & Indos, nostrísque terris dissociátas gentes, quas depulsis idololátriæ ténebris, ad lucem veritátis adduxêre. Ecclesiásticas Domos recipiendis Cléricis qui ad sacros Ordines promovendi essent, assignávit. Sacerdótes adu-

návit, qui ſtatis diébus de divínis rebus inter ſe conferrent. Ut autem non ſolùm ſalúti animárum, ſed étiam córporis indigéntiæ conſúleret; Matronárum cœtus, & ſocietátem Puellárum Caritátis nuncupatárum fundávit, quæ ſénibus, púeris, egénis, & omnis géneris ægrotántibus, curandis inſerviendiſque diu noctúque allaborárent. Infantes expóſitos, vírgines periclitantes, mulíeres lapſas, peregrínos infírmos, artífices inválidos ſubsídiis & hoſpítiis etiamnùm ſuperſtítibus excépit ac piè fovit. Valetudinária pro infírmis Remígibus, Paríſiis & Maſſília, eo enixè procurante, régiâ liberalitáte conſtructa & dotáta fuêre. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam peſte, fame, bellóque vaſtátas lárgiter refécit: & cùm ipſa Paríſiórum cívitas ingenti annónæ penúriâ graviſſimè vexarétur, domi ſuæ ad duo míllia páuperum ſuſtentávit. Ipſum Ludovícus décimus-tértius móriens, in último illo agóne adjutórem conſolatoremque eſſe vóluit; & Anna Auſtríaca, poſt regis óbitum, in ſánctius conſciéntiæ conſílium adſcívit. Quo in múnere ejus præcípua cura fuit, ut nónniſi dignióres Eccléſiis ac Monaſtériis præficerentur. Hæc inter &ália graviſſima negótia Deo júgiter intentus, cunctis affábilis, ac ſibi ſemper conſtans, ſimplex, rectus, húmilis, ab honóribus aliénus, ſanctæ Sedi Apoſtólicæ firmiter addictus, & fídei avítæ apprimè tenax, non minus ſénio quàm córporis labóribus confectus, óbiit Paríſiis quinto Calendas Octóbris anno milléſimo ſeptingentéſimo ſexagéſimo, ætátis ſuæ octogéſimo-quinto, & apud Domum ſancti Lazari, quæ caput eſt Congregatiónis Miſſiónum, ſepultus eſt. Quem Clemens Papa duodécimus anno milléſimo ſeptingentéſimo tricéſimo ſéptimo Sanctórum número adſcripſit, ipſíusque celebritáti die décimâ nonâ menſis Júlii quotannis aſſignátâ.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum páuperibus derelictórum infirmorumque miſérias ſublevandas & Eccleſiáſtici Ordinis decórem promovendum Fílii tui Spíritum in apoſtólico beáti Vincéntii caritáte & humilitáte ſuſcitáſti; ejus nobis interceſſióne concéde, ut à peccatórum miſériis ſubleváti eádem tibi ſemper caritáte & humilitáte placeámus. Per eumdem... in unitáte ejuſdem

AD VESP. ſic à Capitulo

Digitized by Google

de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XX.

In Festo

S. MARGARITÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex *notis Baronii in Martyrol. Rom. & aliis.*

MArgarita, Virgo & Martyr, cultu quidem in Ecclésia illustris, monumentis verò parùm nota. Hanc Marínam dícere vidéntur Beda & Usuardus décimo quarto Calendas Júlii: Græci verò, quibus eam Marínam étiam dicunt, agunt de ea in Menológio décimo sexto Calendas Augusti: in véteri autem Románo martyrológio, cui adstipulantur antíqua manuscripta atque recentióra Martyrológia, hâc die ágitur. Erróre nosctuntur hi qui ipsam Alexandríæ passam réferunt, cùm constet ipsam Antiochiâ Pisídiæ oriundam, ibídem martyrium consummasse, ut Græci tradunt, vel saltèm Antiochíæ Syriæ, undè vidéntur reliquiæ in occidentáles plagas circà finem tértii décimi séculi transláta. Verus fuit in Ecclésia Occidentáli étiam hujus sanctæ Mártyris cultus; in antíquis enim Litániis Románæ Ecclésiæ, quæ habentur in Ordine Románo; inter álias sanctas vírgines & mártyres recensétur. De ejusdem célebri festa die habetur méntio in Concílio Oxoniensi, décimo tértio século ineunte.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi, de virginitáte ad Marcellínam sorórem.

L. 1. c. 3.

Lectio iij.

QUóniam hódiè natális est Vírginis, invítat nos integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeò laudábilis virgínitas, quia & in Martyribus repéritur; sed quia ipsa Mártyres facit. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complecti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec imméritò vivendi sibi usum quæsívit è cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo. Hæc nubes, áëra, sídera, Angelosque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péctore.

Oratio, Omnípotens. lviij.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XXI.
In Festo
SANCTI VICTORIS,
Massilienſis, Martyris.
Semiduplex.
Lectio ij.

Ex Actis ejus apud Ruinart.

VIctor miles, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni cùm idólis ſacrificáre nollet, Præfectórum tribunálibus oblátus eſt; ibíque Chriſtum líberè confeſſus, quia vir nóbilis erat, Maximiáni Imperatóris audiéntiæ reſervátus eſt. Hic, fruſtrà tàm blandítiis quàm terróribus adhíbitis, ut eum ad ſacrificia perurgéret, loris ligátum, retortis bráchiis & pedes fune conſtrictum, per médiam civitátem trahi præcépit. Tùm ad tribunália Præfectórum reductus, dùm alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedente Eutychio qui primus aggreſſus Mártyrem fúerat, Aſtérii juſſu, cujus tandèm eſt poteſtáti tráditus, fústibus crudelíſſimè cæſus, deindè ſuſpenſus, & táureis cruciátus eſt. Déniquè cùm exhíbitam ſibi aram in qua ſacrificáret, calce excuſſiſſet, pedem ei Præſes abſcindi juſſit. Cùm autem in confeſſióne conſtans permanéret, ſubjectus molæ piſtrináriæ, atque ita contrítus, martyrium conſummávit. Paſſi ſunt cum eo tres mílites, Alexander, Feliciánus & Longínus. Hi dùm eum noctu in cárcere cuſtodírent, inſóliro fulgóre perculſi, quem illùc ventitantes Angeli emittébant, credidérunt in Chriſtum, & eádem nocte in mari baptizáti ſunt; ſequenti verò die ante conſummatiónem beáti Mártyris, gládio juguláti. Quorum córpora unà cum beáti Victóris córpore in mare demerſa líttori réddita ſunt, & à Chriſtiánis ſepulta. Eo in loco Caſſiánus ſancti Chryſóſtomi diſcípulus, duo Monaſtéria, unum virórum, mulíerum álterum, ſancti Victóris nómine conſtrúxit.

Ex libro ſancti Gregórii Turonenſis, de Glória Mártyrum.

Cap. 67. *Lectio iij.*

ESt ad ſepulcrum ſancti Victóris Maſſilienſis Mártyris mira virtus. Nam cùm ſæpiùs ad eum accedentes infirmi ſanentur, réliqui energúmeni tamen multùm ſe collidentes & Mártyrem clamantes, ejectis dæmónibus liberantur. Aureliáni autem Patrítii ſervus, à dæmónio correptus, dolendo éxitu cruciabátur, ita ut plerumquè própriis ſe mórſibus lacerá-ret; ſed adductus ad baſilicam Sancti, cùm ſe exíri ejus virtúte faterétur, de bacchans per totam ædem, die tértiâ mundátus abſce-

fit. Qui in tantum fídei mérito roborátus est, ut deinceps, humiliátis capillis, *Abbátis* sortítus órdinem, monastério uni præponerétur.

Oratio.

CContere, Dómine, sátanam sub pédibus nostris, qui beáto Victóri Mártyri tuo in confessióne tui nóminis cultum dæmoniórum calcáre tribuísti; Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXII.

In Festo

SANCTÆ MARIÆ MAGDALENES.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 4. E. JEsus iter faciébat per civitátes & castélla, prædicans & evangelizans regnum Dei; & duódecim cum illo. *Luc.* 8.

Ant. 2. Mulíeres, inter quas erat María Magdaléne, cùm esset Jesus in Galilæa, sequebantur eum. *Marc.* 15.

Ant. 7. d. Erant curátæ à spirítibus malignis & infirmitátibus; & ministrábant ei de facultátibus suis. *Luc.* 8.

Ant. 1. D. De María Magdaléne Jesus ejécerat septem dæmónia. *Marc.* 16.

Ant. 8. G. Ejiciébat spíritus verbo, ut adimpleréture quod dictum est: Ipse infirmitátes nostras accépit, & ægrotatiónes nostras portávit. *Matth.* 8.

CAPITULUM *Tob.* 11.

BEnedíco te, Dómine, Deus Israël, quia tu castigásti me, & tu salvásti me. [*Ubi fit ritu Dup. maj. vel supra.*

℟. Egréssus es in salútem pópuli tui, * Egréssus es in salútem cum Christo tuo, Dómine: † Maledixísti veniéntibus ut turbo ad dispergendum me. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. * Egréssus es. Glória. † Maledixísti. *Habac.* 3. 1. *Joan.* 3.

HYMNUS.

PRocul, maligni, cédite, spíritus,
Nunc imperanti cédite Númini,
Fessamque duris Magdalénam
Párcite nunc agitáre pœnis.
Christi jubentis númine términi
Fugére septem: mox sibi réddita
Te, Christe, confectátur unum,
Et mémori tibi mente servit.
Quin & cruentâ de trabe péndulo
Christo litábat mille dolóribus:
Quàm vellet insontis Magístri
Sola graves toleráre pœnas!

Digitized by Google

Miscére fletus sánguinis æmulos.
Non cessat, astans víctima víctimæ:
Christus silendo, nil rependit:
Quàm méliùs probat hinc amantem!
Laus summa Patri, súmmaque Fílio:
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflante quo semper calescunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spirítibus, & éxeunt? *Luc.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. sancti Vicaris, Ant. Justum. ℣. Posuísti. xv. *Oratio*, Cóntere. *suprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui manifestat se diligéntibus eum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 14.

Ps. 94. Veníte. z.

HYMNUS.

PLagis Magistri sáucia,
Dùm mœsta largos fúnderet
María fletus, ácribus
Revíxit in pœnis amor.
Non turba, non vetat crucis
Mortísque diræ scándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum mílites.
Quis tantus ignáram labor
Exercet? extinctam doles
In morte vitam: quid gemis,
Mors ipsa cùm victrix cadit?
En ille quem luges amans,
Præsens resúmpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam salútat vócibus.
O si beátos tángere,
O si tenére fas pedes!
Sed hìc perennis non datur
Gustáre vitæ gáudia.
Impléta nunc Apóstolam
Promissa te primam choro
Apostolórum grándia
Jubent referre núntia.
Qui Magdaléna visus es,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Sicut malus inter ligna sylvárum, sic dilectus meus inter filios. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, & fructus ejus *dulcis* gústuit meo. *Cant.* 2.

Ant. 4. a. Surge, Aquilo; & veni, Auster: perfla hortum meum, & fluant aromata illíus. *Cant.* 4.

Digitized by Google

℣. Adhæsit ánima mea post te : ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Fortis est ut mors diléctio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum ; * Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. ℣. Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. * Aquæ. *Cant.* 8. *Joan.* 19.

Post ij. Lect. ℟. Aspícient ad me : & plangent planctu, quasi super unigénitum, & * Dolébunt super eum, ut in morte primogéniti. ℣. Jesus clamans, expirávit : erant autem de longè aspicientes María Magdaléne, & áliæ quæ cum eo ascénderant Jerosólymam. * Dolébunt. *Zach.* 12. *Marc.* 15.

Post iij. Lect. ℟. Accepto Joseph córpore Jesu, pósuit illud in monumento suo novo, & ábiit : * Erat ibi María Magdaléne, & áltera María, sedentes contrà sepulcrum. ℣. Abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem. * Erat. Glória. * Erat. *Matth.* 27. *Thren.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Nùm quem dilígit ánima mea vidístis ? quæsívi illum, & non invéni. *Cant.* 3.

Ant. 5. C. Fíliæ Jerúsalem, si invenéritis dilectum meum, nuntiáte ei quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 7. a. Quò declinávit dilectus tuus ? & quæréms eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte ; ℟. Dùm dícitur mihi : Ubi est Deus tuus ? *Ps.* 41.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang. Lectio iv.*

MAría Magdaléne, postquàm venit ad monumentum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit. Qui venientes, vidérunt ; atque ita esse ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinùs scriptum est : Abiérunt ergò discípuli ad semetipsos. Ac deindè subjúngitur : María autem stabat ad monumentum foris, plorans. Quâ in re pensandum est hùjus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monumento Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat : flebat inquirendo, & amóris sui igne succénsa, ejus quem sublátum crédidit, ardébat desidério. Undè cóntigit ut eum tunc sola vidéret, quæ remánserat ut

Digitized by Google

quæreret : quia nímirùm virtus boni óperis, perseverántia est ; & voce Veritátis dícitur : Qui perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit.

℟. Unâ sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum, & vidit lápidem sublátum à monumento. ℣. Benè confúrgit dilúculo, qui quærit bona : * Venit. *Joan.* 20. *Prov.* 11.

Lectio v.

SEd María cùm fleret, inclinávit se, & prospéxit in monumentum. Certè jam monumentum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat : quid est quòd se íterùm inclínat, íterùm vidére desíderat ? Sed amanti semel aspexísse non súfficit ; quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergò priùs, & mínimè invénit : perseverávit ut quæreret, undè & cóntigit ut inveníret : actumque est ut desidéria dilàta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenírent. Sancta enim desidéria dilatióne crescunt ; si autem dilatióne defíciunt, desidéria non fuérunt. Hoc amóre arsit quisquis ad veritátem pertíngere pótuit. Hinc Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit : Vulneráta caritáte ego sum. Hinc rursùs ait : Anima mea liquefacta est, ut dilectus locútus est.

℟. Cucurrit ad Petrum María Magdaléne, & ad álium discípulum quem amábat Jesus, & dicit illis : Tulérunt Dóminum de monumento, * Et nescímus ubi posuérunt eum. ℣. Quæsívi quem díligit ánima mea : quæsívi illum, & non invéni : * Et. *Joan.* 20. *Cant.* 3.

Lectio vj.

MEns namque hóminis, Conditóris sui spéciem non quærentis, malè dura est ; quia in semetipsa rémanet frígida. At si ardére jam ex desidério cœperit ad sequendum quem díligit, liquefacta per ignem amóris currit. Fit desidério ánxia : vilescunt in século cuncta quæ placébant : nihil est quod extra Conditórem líbeat ; & quæ priùs delectábant ánimum, fiunt póstmodùm vehementer onerósa. Nihil ejus mœstítiam consolátur, quousquè adhuc qui desiderátur, non aspícitur. Mœret mens, lux ipsa fastídio est. Ista staque quæ sic amat, se ad monumentum quod perspéxerat, íterùm inclínat.

℟. Exiit Petrus, & ille álius discípulus, & venérunt ad monumentum : María autem * Stabat ad monumentum foris, plorans. ℣. Donec propinquet, non consolábitur, &

non discédet, donec Altíssimus aspíciat. * Stabat. Glória Patri. * Stabat. *Joan.* 20. *Eccli.* 35.

LN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Páululùm cùm pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea. *Cant.* 3.

Ant. 6. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

Ant. 8. ç Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus locútus est. *Cant.* 5.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum. *Psl.* 72.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; María stabat ad monumemtum foris, plorans. Et réliqua. Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 121.

SUblátum esse Dóminum de monumento, discípulis ejus nuntiáverat María Magdaléne: quò illi venientes, invenérunt sola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergò ad semetipsos discípuli, id est, ubi habitábant, & undè ad monumentum cucúrrerant. María autem stabat ad monumentum foris, plorans: viris enim recedéntibus, infirmiórem sexum in eódem loco fórtior figébat affectus; & óculi qui Dóminum quæsíerant, & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ámpliùs dolentes quòd fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occísus; quóniam magístri tanti, cujus eis vita subtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monumentum jam dolor iste mulíerem.

℟. Dùm fleret María, * Inclinávit se; & prospéxit in monumentum, & vidit duos Angelos in albis sedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. ℣. Præ sollicitúdine quiéscere non pótuit. * Inclinávit. *Joan.* 20. *Jer.* 49.

Lectio viij.

DIcit ei Jesus: Noli me tángere. Aut sic dictum est, Noli me tángere; nondùm enim ascendi ad Patrem meum; ut in illa fémina figurarétur Eccléfia de Géntibus, quæ in Christum non crédidit, nisi cùm ascendísset ad Patrem: aut sic in se credi vóluit Jesus, hoc est, sic se spiritáliter tangi, quòd ipse & Pater unum sint. Ejus quippè íntimis sénsibus quodámmodò ascendit ad Patrem, qui sic in eo profécerit ut Patri agnoscat æquálem. Aliter non rectè tángitur, id est, áliter non rectè in eum créditur.

Digitized by Google

℟. Dicunt ei Angeli : Múlier ; quid ploras ? Díciteis : * Quia tulérunt Dóminum meum , & néscio ubì posuérunt eum. ℣. Idcircò ego plorans , & óculus meus dedúcens aquas ; * Quia. *Joan.* 20. *Thren.* 1.

Lectio ix.

POterat autem sic crédere María , ut eum putáret ímparem Patri : quod útiquè prohibétur , cùm ei dícitur , Noli me tángere ; id est , Noli in me sic crédere , quemádmodùm adhuc sapis. Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat , quem sicut hóminem flebat ? Nondùm enim ascéndi , inquit , ad Patrem meum. Ibi me tanges , quandò me credíderis Patri non ímparem Deum.

℟. In símplicitáte cordis quærite Dóminum ; * Quóniam † Invenítur ab his qui non tentant eum : appáret autem eis qui fidem habent in illum. ℣. Conversa est María retrorsùm , & vidit Jesum stantem ; * Quóniam. Glória. † Invenítur. *Sap.* 1. *Joan.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in salutári tuo : ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 6. VIdit Jesum María, & non sciébat quia Jesus est ; & dicit ei : Múlier , quid ploras ? quem quæris ? *Joan.* 20.

Ant. 3. *a.* María existimans quia hortulánus esset , dicit ei : Dómine , si tu sustulísti eum , dícito mihi ubì posuísti eum ; & ego eum tollam. *Joan.* 20.

Ant. 5. a. Dicit ei Jesus : María. Conversa illa dicit ei : Rabbóni , quod dícitur Magíster. *Joan.* 20.

Ant. 8. G. Dicit ei Jesus : Noli me tángere ; nondùm enim ascéndi ad Patrem meum. *Joan.* 20.

Ant. 7. ç. Vade ad fratres meos , & dic eis : Ascendo ad Patrem meum , & Patrem vestrum ; Deum meum , & Deum vestrum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo ; & qui manè vígilant ad me , invénient me.

HYMNUS.

MAría sacro fáucia vúlnere ,
Non jam dolendum quid
Dóminum doles ?
Semper renascens hic
amóris
Undè tibi violentus ardor ?
Quem quæris ipso fúneris in sinu ,
Victo triumphat fúnere clárior.
Vivit : retecto jam sepúlcro ,
Ecce jacent revolúta saxa.

Digitized by Google

Myrrham quid affers, vánaque bálſama?
Hæc luce functis débita múnera:
Mox ille donandos Olympo
Non eget his redivívus artus.
Ingens amantem te dolor índicat;
Amans viciſsim ſe Deus óbtulit:
Agnoſce vocem tu Magiſtri
Nómine te próprio vocantis.
Tu prima teſtis, prímaque núntia,
Velox in urbem prótinùs ádvola;
Chriſtíque nutantes Miniſtros
Plena Deo propióre firma.
Laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio:
Sit ſumma puro laus quoque Flámini,
Afflante quo ſemper caleſcunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Appáruit Jeſus primò Maríæ Magdalénæ. Illa vadens nuntiávit his qui cum eo fúerant, lugéntibus & flentibus. *Marc.* 16.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus poſt reſurrectiónem ſuam primò Maríæ Magdalénæ appáruit: præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne eumdem in déxtera tua ſedentem vidére mereámur Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui Magdalénæ viſus es,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 6. Vidit Jeſum.

In ℟. *br.* ℣. Qui Maríæ Magdalénæ * viſus es. *Joan.* 20.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* María.

CAPITULUM. *Cant.* 3.

SUrgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *br.* Deus, Deus meus, * Ad te de luce vígilo. Deus. ℣. Sitívit in te * ánima mea: * Ad te. Glória. Deus. *Pſ.* 62.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Dixit ei Jeſus.

Digitized by Google

CAPITULUM. *Sap.* 6.

SApiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

℟. *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis * erípuit me, * Et. Glória. Exquisívi. *Ps.* 33.

℣. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, ℟. Consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. ç. Vade.

CAPITULUM. 2. *Tob.* 12.

SAcramentum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei revelâre & confitéri honorificum est.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, * In toto corde meo. Confitébor. ℣. Narrábo * ómnia mirabília tua, * In toto. Glória. Confitébor. *Ps.* 9.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scísti. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. REgressæ mulíeres 1. *f.* à monumento, nuntiavérunt Undecim ómnia quæ víderant; erat autem María Magdaléne, & Joanna, & céteræ quæ cum eis erant. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Et ecce Jesus occurrit illis, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt & tenuérunt pedes ejus, & adoravérunt eum. *Matth.* 28.

Ant. 4. E. Ait illis Jesus: Nolíte timére: ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. *Matth.* 28.

Ant. 5. C. Audiérunt Apóstoli quòd víveret Dóminus, & vísus esset à María. *Marc.* 16.

Ant. 6. Venit María Magdaléne annúntians discípulis, Quia vidi Dóminum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Act.* 10.

QUem occidérunt suspendéntes in ligno, hunc Deus suscitávit tértia die, & dedit eum manifestum fíeri.

[*Ubi fit ritu Solemni,* Allelúia, allelúia. ℣. Christus resurréxit tértia die secundùm Scriptúras, & vísus est mihi. allelúia. 1. *Cor.* 15.]

Hymnus, María sacro. *suprà ad Laudes.*

℣. Narrábo nomen tuum fratribus meis: ℟. In médio eccléfiæ laudábo te. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Erant Apóstoli perseverántes unánimiter in oratióne cum muliéribus: & repléti sunt omnes Spíritu sancto. *Act.* 1. *Oratio, ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Bonus est Dóminus sperántibus in eum,

Digitized by Google

ánimæ quærenti illum. *Thren.* 3.

Doxol. Qui Magdalénæ vísus es. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Invéni quem dilígit ánima mea ; ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

DIE XXV.
In Festo
SANCTI JACOBI,
(*Zebed.*) Apostoli
Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum, ℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. J. Procédens Jesus vidit Jacóbum & Joannem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficientes rétia sua ; & vocávit eos. Illi autem, relictis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Math.* 4.

Orat. Omnípotens. *infrà.*

Fit *Comm. S. Christophori*, *Mart. Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Orat.* Adesto. xij.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

Ex Evang. Actis Ap. & ceteris antig. monum.

JAcóbus Zebedæi fílius, Joannis Apóstoli frater, natióne Galilæus, vocátus à Christo cum fratre, relicto patre cum mercenáriis & rétibus, secútus est Dóminum ; qui impósuit utríque nomen Boanerges, quod est, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóstolis quos Salvátor máximè diléxit, voluitque interésse miráculo, cùm Jáiri Archisynagógi fíliam à mórtuis excitávit. Eum étiam cum Petro & Joanne assúmpsit Christus testem suæ Transfiguratiónis. Ambitiósæ illíus petitiónis occasióne, quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxteram ejus, alter ad sinístram in glória sederet, suam Christus eórumque passiónem prædíxit his verbis : Cálicem quem ego bibo, bibétis ; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini.

Lectio. v.

JAcóbum quoque cum Petro & Joanne assúmpsit Christus, cùm éxiit in montem Olivéti, Patrem rogatúrus ántequàm à Judæis apprehenderétur ; & post resurrectiónem appáruit eídem cum Petro, & áliquot áliis piscántibus ad mare Tiberíadis. Quamvis autem hos tres, Pétrum, Jacóbum & Joannem, Dóminus per tot signa céteris prætulísset, non tamen, inquit Clemens Alexandrínus, post Servatóris ascensum de primo honóris gra-

Digitized by Google

dù inter se contendérunt; sed Jacóbum, cognómine Justum, Hierosolymórum Episcópum elegérunt. Duódecim verò tríbubus quæ erant in dispersióne, Jacóbus Zebedæi prædicátor destinátus fuísse tráditur. Sed ántequàm ab Hierosólymis discéderet, Heródes, ut Judæis se gratum exhibéret, Jacóbum in civitáte Evangélium Christi prædicantem, in ipso azymórum die, cápitis condemnávit. Hunc in virginitáte usquè ad mortem permansísse refert Epiphánius. Ejus corpus Compostellam in Hispánia translátum magnâ veneratióne cólitur; conveniéntibus eò, religiónis & voti causâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Cæterùm memória ipsíus natális hodierno die, qui Translatiónis dies est, ab Eccléfia celebrátur; cùm ipse, circa Festum Paschæ, primus Apostolórum, Hierosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

Ex libro séptimo Hypotypóseon sancti Clementis Presbyteri Alexandríni.

Eus. hist. Eccl. Lib. 2. C. 9.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum judício obtúlerat, cùm illum vidísset Christi fidem líberè confitentem, commótus viri constántiâ, se quoque Christiánum esse affirmávit. Ambo igitur simul ad supplícium ducti sunt. Cùmque inter eundum rogásset Jacóbum comes, *ut* sibi véniam daret, paulísper morátus Jacóbus: Pax tibi, inquit; statimque illum osculátus est. Ita simul ambo cápite truncáti, interière.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Accessit ad Jesum mater filiórum Zebedæi, cum fíliis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

33. *de Petit. Filiorum Zeb. n.* 5.

DUo sunt quæ ínnuit Christus, dicens: Nescítis quid petátis: unum, quod de regno loquantur de quo sermónem Christus non instituérat; non enim de terréno annuntiátum erat: álterum, quòd dùm sedis prærogatívam & céteris clarióres vidéri contendunt, ádmodùm intempestívè ista quærant; tempus enim illud non coronárum aut præmiórum, sed certáminum, luctárum, labórum, sudórum, stadiórum atque prælíorum fuit. Hoc igitur sibi vult illud quod ait, Nescítis quid petátis; dùm de his apud me verba fáciens,

Digitized by Google

tis, cùm necdùm labóres ullos exantlavéritis, cùm incorrectus adhuc máneat orbis terrárum; nondùm è carcéribus exiliistis, nondùm ad ineunda luctámina vos exuistis. Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum, & baptismo quo ego baptízor baptizári? cálicem hoc loco & baptismum, crucem suam & mortem appellans: cálicem quidèm, quóniam cum voluptáte illam adíbat: baptismum autem, quia per illam orbem terrárum expurgábat. Quod autem dicit, est hujúsmodi: Potestis occídi & mortem oppétere? horum enim nunc tempus est, fúnerum, periculórum, labórum. Verùm illi, Possúmus, inquiunt; cùm nec intélligant quid affirment, sed adducti spe impetrandi postuláta, promittant.

Lectio viij.

AT illis ait: Cálicem quidèm meum bibétis, & baptismo quo ego baptízor baptizabímini; mortem sic appellans: nam & Jacóbo gládio caput abscíssum; & multótiès mórtuus est Joannes. Sedére autem ad déxteram meam & ad sinístram non est meum dare, sed quibus patátum est. Quod hìc dicit, ést ejúsmodi: Vos quidèm moriémini, occidémini, & honórem martyrii obtinébitis; sed ut ómnium primi sítis, non est meum dare, sed eórum qui decertant, accípere, ob majus nempè stúdium, ob majórem ánimi alacritátem. Id enim præstandum habet certáminum árbiter, ut non témerè, aut quoquómodò præmia largiátur, sed honórem fortitúdini déferat: hoc nimírùm & Christus facit; & ita locútus est, ut indicáret non ipsíus esse solíus dare, sed eórum qui decertant, accípere. Nam si solíus esset ipsíus, omnes hómines salvi fierent, & ad agnitiónem veritátis venírent: si solíus esset ipsíus, differentes honóres non essent; omnes enim ipse cóndidit, & æquáliter est illi cura de ómnibus.

[*Ubi nulla fit Commemoratio.*

Lectio ix.

HÆc porrò dicébat, ut osténderet non posse nos dormiendo vel stertendo in regnum cœlórum introíre, sed per multas tribulatiónes accipienda esse illa præmia. Nam quia, propter eum, quâ plúrimùm apud ipsum valébant, amicítiam & grátiam, censébant fore ut ipsos étiam honóre céteris anteferret; ne hâc spe delúsi negligentióres eváderent, dixit: Non est meum dare, sed vestrum, si velítis, accípere; ut majórem ánimi

alacritátem exhibeátis, ut majórem labórem, ut stúdium majus: opéribus enim corónas propóno, & labóribus honóres, & præmia sudóri: hæc apud me commendátio valet máximè, quæ ab óperum exhibitióne prománat.]

Léctio ix.

De sancto Christophoro, ex Bolland.

CHristóphori Mártyris quàm célebris & antíqua venerátio per universam Eccléfiam fúerit, testantur cùm cétera Græcórum & Latinórum martyrológia, tùm pervetustum illud & primárium quod sancti Hierónymi nómine insignítur, & jam à séptimo século descríbi cœptum est in Eccléfiis. Ædes verò sacræ & basílicæ sub ejus invocatióne Deo dicátæ, étiam ævo anterióre per diversas Gálliæ & Itáliæ partes reperiuntur. Etenim corpus sancti Remígii, qui século quinto flóruit, & Francórum gentem ad Christi fidem amplectendam perdúxit, Remis in ædícula sancti Christóphori sepultum fuisse tráditur: século verò sequenti, Gregórius magnus in Epístola ad Secundínum Tauromenitánum Epíscopum méminit monastérii sancti Christóphori nómine insignis in Sicília. Simíliter in Hispánia sanctus Eulógius presbyter, qui in persecutióne Arábica de certamínibus Mártyrum memoriále scripsit, mentiónem bis facit monastérii juxtà Córdubam, quod sancti Christóphori patrocínio gloriabátur. Sanctum hunc mártyrem ígitur extitísse, atque à prísicis temporibus inter sanctos relátum fuísse némini dúbium esse debet, quamvis síngula quæque ad ejus vitam & martyrium attinéntia mínimè comperta sint.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Cálicem salutáris accípiam, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini. *Marc.* 10.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui Apostolórum tuórum primítias beáti Jacóbi sánguine dedicásti: da, quæsumus, Eccléfiæ tuæ, ejus sempér & confessióne firmári, & patrocíniis confovéri; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium, &c.

Pro Commemoratione S. Christophori, Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adesto. xij.

AD II. VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Propter te, Dómine, mortifi-

Digitized by Google

cámur totâ die ; ℟. Æstimáti sumus sicut oves occiliónis. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Eccléſia, occídit autem Jacóbum fratrem Joannis gládio. *Act.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Joachim & Annæ, Ant. Egrediétur Virga de radíce Jesse. ℣. Jurávi in sancto meo. *Oratio*, Deus, qui beátis Joachim & Annæ. *infrà.*

DIE XXVI.

In Festo

SS. JOACHIM & ANNÆ, Parentum B. Mariæ Virg.

Duplex - minus.

[*Si habeat I. Vesper.*

IN I. VESPERIS.

Ps. de Fer. & sic in toto Officio.

Ant. 6. EGo Dóminus qui appárui Abraham, Isaac & Jacob, in Deo omnipotente : recordátus sum pacti mei. *Exod.* 6.

Ant. 8. *G.* Ego ero vobis in Deum ; ut súscitem juramentum quod jurávi pátribus vestris. *Jerem.* 11.

Ant. 3. a. Abraham patrem vestrum unum vocávi, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Ant. 7. c. Respíciam vos & créscere fáciam : & firmábo pactum meum vobiscum. *Levit.* 26.

Ant. 1. *f.* Germináre fáciam David germen justítiæ : multiplicábo semen David servi mei. *Jerem.* 33.

CAPITULUM. *Is.* 55.

INclináte aurem vestram, veníte ad me : audíte, & vivet ánima vestra ; & fériam vobiscum pactum sempiternum, misericórdias David fidéles.

[*Ubi fit ritu Duplici-majóri*, ℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus : & * Suscitábo David germen justum ; & regnábit rex, & † Fáciet judícium & justítiam in terra. ℣. Dabo vobis sancta David fidélia : * Suscitábo. Glória Patri. † Fáciet. *Jerem.* 23. *Act.* 13.]

HYMNUS.

REgále Davídis genus,
Et cónjugum par nóbile,
Mundo datúri Vírginem,
Matrem futúram Núminis:
Qui sacra nectit vínc-
cula,
Vos jungit ínnocens amor;
Piosque sensus ápprobans
Divínus aspírat favor.
Virtúte solâ dívites
Non vos opum fallax de-
cus,
Sed corde fervens cáritas,
Et casta commendat fides.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Juráví in ſancto meo, ſi David méntiar : ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini. *Iſ.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Jacobi.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum factum ex ſémine David ſecundùm carnem, * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomiſſa mundo gáudia
Jam ſperat humánum genus ;
Adſunt beáti cónjuges,
Orbíque Chriſtum præparant.
Hunc Anna votis ádvocans,
Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cœlo, cóncipit.
Fœcunda radix púllulans
Florem tenellum próferet,
Qui lætus optáto dabit
Fructum ſalútis gérmine.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Dóminus teſtificátus eſt inter te & uxórem : & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. *a.* Fáciat Dóminus hanc mulíerem quæ ingréditur domum tuam, ſicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Iſraël. *Ruth* 4.

Ant. 4. E. Fiat domus tua ſicut domus Phares, ex ſémine quod tibi déderit Dóminus ex hac puella. *Ruth* 4.

℣. Benedícti vos à Dómino, ℟. Qui feçit cœlum & terram. *Pſ.* 113.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Tu Dómine Deus, elegiſti Abraham, & inveniſti cor ejus fidéle coram te, & perciſiſti cum eo fœdus, & impleſti verba tua ; * Quóniam juſtus es. ℣. Ex fide ſunt fílii Abrahæ, benedícentur cum fidéli Abraham ; * Quóniam. 2. *Ejúſ.* 9. *Galat.* 3.

Poſt. ij. Lect. ℟. Quærite Dóminum, & conármamini ; quærite fáciem ejus ſemper : * Mementóte mi-

Digitized by Google

rabílium ejus, ſemen Abraham ſervi ejus. ℣. Fílii Dei eſtis per fidem, ſemen Abraham eſtis, ſecundùm promiſſiónem hærédes: * Mementóte. *Pſ.* 104. *Galat.* 3.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacob, ſervórum ſuórum fidélium; * Et † Exáudiat oratiónes veſtras. ℣. Vos Dóminus multíplicet, & abundáre fáciat caritátem veſtram in ínvicem, * Et. Glória Patri. † Exáudiat. 2. *Mach.* 1. 1. *Theſſ.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Erant ambo incedentes in ómnibus mandátis & juſtificatiónibus Dómini ſine queréla. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Exaudítæ ſunt preces ambórum in conſpectu glóriæ ſummi Dei. *Tob.* 3.

Ant. 1. a. Dóminus amávit eos, elegitque ſemen eórum poſt eos. *Deut.* 10.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

Sermo ſancti Joannis Damaſcéni.

Orat. 1. *de Nat. Virg. Mariæ.*

Lectio iv.

QUóniam futúrum erat ut Dei génitrix Virgo ex Anna naſcerétur, natúra grátiæ germen antevértere non auſa eſt; ſed manſit fructûs expers, donec grátia fructum éderet. Naſci síquidèm primogénitam oportébat, ex qua naſcitúrus eſſet omnis creatúræ primogénitus, in quo ómnia conſtant. O par beátum Jóachim & Anna! vobis omnis creatúra obſtricta eſt. Per vos enim donum ómnium donórum præſtantíſſimum Creatóri óbtulit, nempè caſtam matrem quæ ſola Creatóre digna erat.

℟. Ex toto corde ſuo * Orábant Deum ut viſitáret pópulum ſuum Iſraël. ℣. Expectábant redemptiónem Iſraël: * Orábant. *Judith.* 4. *Luc.* 2.

Lectio v.

EXulta, Jóachim, quóniam ex fília tua Puer natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; & vocábitur nomen ejus, magni conſílii, hoc eſt, ſalútis univerſi mundi, Angelus, Deus, Fortis. Neſtórius erubeſcat, & ori manum impónat. Puer iſte Deus eſt: quî ergò puérperam Dei genitrícem negas? Si quis ſanctam Vírginem Dei genitrícem non confitétur, aliénus eſt à Deitáte. Non meum hoc dictum eſt, etſi meus eſt ſermo: hanc enim diviníſſimam hæreditátem à Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna, immaculatíſſimum prorsùs! Ex

Digitized by Google

fructu ventris vestri cognoscímini, velut alícubi Dóminus ait: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Utì Deo gratum erat, atque eâ d.gnum quæ ex vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes instituístis. Castâ enim & sanctâ conversatióne vestrâ virginitátis moníle protulístis.

℟. Tulit uxórem: & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret. Dixeruntque mulíeres: Benedictus Dóminus, qui * Non est passus ut defíceret famílíæ tuæ nomen in Israël. ℣. Deus Israël ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, & memorári testamenti sui sancti, *Non. *Ruth* 4. *Luc.* 1.

Lectio. vj.

O Castíssimum rationálium túrturum par Jóachim & Anna! vos castitátem, quam natúræ lex præscríbit conservantes, ea quæ natúram súperant, divínitùs estis consecúti; mundo quippè Dei matrem viri néscíam peperístis. Vos piè & sanctè in humána natúra vitam agentes, fíliam Angelis súperiórem, nuncque Angelórum dóminam edidístis. O speciosíssima dulcissímaque puella! O lílium inter spinas, ex generosíssima, & máximè nobilíssima, ac maximè régia radíce Davídica progénitum! O rosa quæ ex spinis, Judæis scílicèt, orta es, divinóque odóre cuncta perfudísti! O fília Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te gestavérunt; lábia ítem quibus castis ósculis tuis frui concéssum est!

℟. Cùm essent justi, * Erudiérunt fíliam suam secundùm legem Móysi. ℣. Coæquálem nobiscum sortíti fidem in justítia Dei nostri & Salvatóris, * Erudiérunt. Glória. * Erudiérunt. *Dan.* 13. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. In fémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te; nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. *Is.* 26.

Ant. 7. d. Nunc, Dómine Deus Israël, firmentur verba tua quæ locútus es servo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. Dabis veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm speravímus in te. *Ps.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

IN illo témpore; *Jesus* erat incípiens quasi annórum triginta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Digitized by Google

Homília sancti Irenæi, Epíscopi & Mártyris.

Lib. 3. adv. hæres. C. 33.

LUcas genealógiam quæ est à generatióne Dómini nostri què ad Adam, septuanta duas generatiónes habére ostendit: finem congens initio, & significans quóniam ipse est qui mnes gentes exindè ab dam dispersas, & univerls linguas, & generatiónes ominum cum ipso Adam semetipso recapitulátus t. Undè & à Paulo typus túri dictus est ipse Adam. ℟. Qui sanctíficat, & ui sanctificantur, ex uno mnes; propter quam cauam non confúnditur fraes eos vocáre; * Nusquàm enim Angelos, sed senen Abrahæ apprehendit. ℣. Quid est homo, quòd nemor es ejus? aut fílius óminis, quóniam vísitas um? Minuísti eum paulò ninùs ab Angelis. * Nusquàm. *Heb. 2. Ps. 8.*

Lectio viij.

PRophéta dicit: Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. Primogénitus enim mortuórum natus Dóminus in signum suum recípiens prístinos patres, regenerávit eos in vitam Dei, ipse inítium vivéntium factus, quóniam Adam inítium moriéntium factus est. Propter hoc & Lucas inítium generatiónis á Dómino inchoans in Adam rétulit, significans quóniam non illi hunc, sed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Evæ inobediéntiæ nodus solutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Eva per incredulitátem, hoc virgo María solvit per fidem.

℟. Misericórdia Dómini ab æterno & usquè in æternum super timentes eum; * Et justítia illíus in fílios filiórum, his qui servant testamentum ejus. ℣. Misericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum; * Et justítia. *Ps. 102. Luc. 1.*

Lectio ix.

NEcesse ergò fuit Dóminum ad pérditam ovem venientem, & tantæ dispositiónis recapitulatiónem facientem, & suum plasma requirentem, illum ipsum hóminem salváre qui factus fúerat secundùm imáginem aut similitúdinem ejus, id est, Adam, adimplentem témpora ejus condemnatiónis quæ facta fúerat propter inobediéntiam, quæ Pater pósuit in sua potestáte; quóniam & omnis dispositio salútis quæ circà hóminem fuit, secundùm plácitum fiébat Patris, utì non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus

fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amittens vitam, læsus à serpente qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, sed in totum projectus esset morti, victus esset Deus, & superasset serpentis nequítia voluntátem Dei: sed quóniam Deus invictus & magnánimus est, magnánimum quidèm se exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium. Per secundum autem hóminem alligávit fortem, dirípuit vasa ejus, & evacuávit mortem, vivíficans eum hóminem qui fúerat mortificátus.

℟. Deus Israël jusjurándum jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis, ut sine timóre serviámus illi * In sanctitáte & justítia coram ipso, † Omnibus diébus nostris. ℣. Ego & domus mea serviémus Dómino. * In. Glória. † Omnibus. *Luc.* 1. *Jos.* 24.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ℟. Universum semen Jacob, glorificáte eum. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. LAudémus gloriósos parentes in generatióne sua, quorum pietátes non defuérunt. *Eccli.* 44.

Ant. 2. Semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. *Is.* 65.

Ant. 4. A. Dívites in virtúte glóriam adepti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli.* 44.

Ant. 6. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44.

Ant. 8. G. Cum sémine eórum pérmanent bona: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

NOn omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii; sed in Isaac vocábitur tibi semen. Id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; sed qui fílii sunt promissiónis, æstimantur in sémine.

Hymnus, Regále. *Supra in I. Vesperis.*

℣. Dóminus fáciens misericórdiam Christo suo David, ℟. Et sémini ejus usquè in séculum. *Ps.* 17.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Benedictus Dóminus Deus Israël; quia eréxit cornu salútis nobis in domo David púeri sui. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátis Jóachim & Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut ex eis unigéniti Fílii tui mater nascerétur: concéde propítius, ut quorum

Digitized by Google

festivitátem celebrámus, eórum précibus promíssam in Christo salútem consequámur; Per eundem.

AD HORAS,
Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Laudémus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es *de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Semen.

Capitulum. *Act.* 3.

VOs estis fílii Prophetárum, & testamenti, quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ.

℟. *br.* Beáta gens * Cujus est Dóminus Deus ejus. Beáta gens. ℣. Pópulus quem elégit * in hæreditátem sibi, * Cujus. Glória. Beáta. *Pf.* 32.

℣. Firmamentum est Dóminus timéntibus eum, ℟. Et testamentum ipsius ut manifestétur illis. *Pf.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dívites.

Capitulum. *Eccli.* 10.

SEmen hóminum honorábitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonorábitur, quod præterit mandáta Dómini.

℟. *br.* Custodiébant * Testimónia ejus. Custodiébant. ℣. Et præceptum * quod dedit illis, *. Testimónia ejus. Glória. Custodiébant. *Pf.* 98.

℣. In nómine tuo exultábunt totâ die; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pf.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Cum sémine.

Capitulum. *Prov.* 17.

CORóna senum fílii filiórum; & glória filiórum patres eórum.

℟. *br.* Hæc est generátio * Quæréntium Dóminum. Hæc est. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Quæréntium. Glória. Hæc est. *Pf.* 23.

℣. Plantáti in domo Dómini, ℟. In átriis domûs Dei nostri florébunt. *Pf.* 91.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. EXcelsus jurejurando dedit Abrahæ glóriam in gente sua, & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Ant. 1. D. In Isaac eódem modo fecit: benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testamentum confirmávit super caput Jacob. *Eccli.* 44.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis. *Act.* 13.

Ant. 8. c. Státuit testamentum David regi fílio Jesse de tribu Juda: hæré-

Digitized by Google

ditas ipsi & sémini ejus. *Eccli.* 45.

Ant. 6. Hujus Deus ex sémine secundùm promissiónem edúxit Israël salvatórem Jesum. *Act.* 13.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

SUnt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testamentum, & legislátio, & obséquium, & promissa; quorum patres, & ex quibus est Christus secundùm carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. ℟. Deo grátias.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. Sit memória illórum in benedictióne, & nomen eórum permáneat in æternum. Allelúia. *Eccli.* 46.]

Hymnus, Promissa. *suprà ad Offic. Noct.*

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ súæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham, & sémini ejus in sécula. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Pantaleonis, Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Orat.* De Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Bonum est præstolári cum silèntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Doxologia. Qui natus et. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Fílii sanctórum sumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquàm mutant ab eo. *Tob.* 2.

DIE XXVII.

In Festo

S. PANTALEONIS, Martyris.

Simplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, præter ea quæ seq.

Lectio ij.

Ex actis ejus apud Surium.

PAntáleon áliàs Pantaleémon, pátriâ Nicomediensis, Eustórgii senatóris filius, professióne médicus, ab Hermoláo sanctíssimo sene & pósteà mártyre christiánæ fídei mystériis imbutus est. Sacro tinctus lavácro, insígnia édidit mirácula, vários Christi virtúte curans languóres. Verùm cùm ab idolórum cultu ad christiánam religiónem plúrimos revocáret, Maximiáni imperatóris jussu diversímodè cruciátus, tandèm cápitis obtruncatióne martyrii corónam accépit. Sacræ ejus relíquiæ ex Nicomediensi urbe Constantinópolim translá-

Digitized by Google

tæ sunt, & in eo loco collocátæ, ubi hábitum est Concílium secundùm œcuménicum. Caput ejus cartháginem, ut ferunt, transmíssum est, undè sæculo nono ineunte in Gálliam Lugdúnum advectum unà cum óssibus sancti Cypriáni Carthaginensis, & sancti Speráti ex Scyllitáno agmine mártyris in Eccléſia primatiáli collocátum fuit.

Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sancto Pantaleóne Mártyre tuo intercedente, superbè non sápere, sed tibi plácitâ humilitáte proficere; ut prava deſpíciens, quæcumque recta sunt líberâ exérceat caritáte; Per Dóminum.

VESP. de seq. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Præsta, quæsumus. *infrà.*

DIE XXVIII.

In Festo

SS. NAZARII & CELSI, Martyrum.

Semiduplex.

Lectio ij.

In appendice sancti Ambrosii Serm. 55. auctore incerto, sed magni ponderis, & sancto Ambrosio ferè coævo. n. 5.

BEátus Nazárius, cujus hódiè gloriósam de mundi hoste victóriam universális Eccléſia festâ exultatióne concélebrat, cùm témpore gentilitátis non ignobílibus paréntibus oriundus exísteret, sacrílegi adhùc puer genitóris militiam simul & doctrínam deteſtári ex improvíso cœpit; atque ab Innocente matre, quæ jam christiánæ fídei títulis insignita, Christo sédulè insistébat, sacro-sanctæ regeneratiónis fluenta, fidélis jam spíritu, ac fide instítúta prævéniens, demonstrári sibi flagitábat. Nondùm síquidèm baptismum consecútus, sed inter Religiónis princípia consummátus, & nondùm manifeſtátis sibi légibus, Deo plenus, repentè possédísio atque habitáculum Dei factus est: atque ita perventúræ usquè ad cœlos turris priùs méruit eleváre fastígium, quàm dispóneret fundamentum, nondùm sacramentórum cónscius, & in sacrifícium jam præelectus.

Lectio iij.

QUid illud quámque insigne divínæ grátiæ munus! quòd accepto jam salutári lavácro, post innúmera virtútum signa, post peragrátas circumquáquè ob Christi prædicatiónem inúmeras regiónes; cùm pro Dei summi confessióne, diversa per supplícia adversùs eum totus

penè orbis baccharétur, & nunc atrocíssimis arctarétur pœnis cruciandus, nunc in longinquis finibus transveherétur exulandus; ita robustíssimo péctore tormenta ómnia devincébat, ut strénuum de proftráto hoste reportáret trophæum: interque cruenta Cæsaris jussa vasti maris dejectus gurgítibus, ambuláre ei divínâ super aquas concessum est providéntiâ. Sed tandèm perfecto agónis certámine, cum Celso puérulo, quem ipse Deo in holocaustum pollúto assúmpserat ex século, crudéli império, damnatióne absólvitur, gládio consecrátur.

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnípotens Deus, ut ad te toto corde clamantes, intercedéntibus sanctis martyribus tuis Nazário & Celso, tuæ pietátis indulgéntiam consequámur; Per. *VESP. à Capit. de sequenti, Commem. præc.*

Die xxix.

In Festo

SANCTI LUPI,

Trecensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Surium, Beda & Greg. Tur.

LUpus Tulli Leucórum nóbili famíliâ natus, uxórem duxit Pœmenísolam, sancti Hilárii Arelatensis sorórem. Qui cùm séptimo conjúgii anno réliquum vitæ in continéntia dégere decrevíssent, Lupus ad beátum Honorátum, Lirinensem Abbátem, se cóntulit: undè post annum cùm Matiscónem venísset, ut quod sibi de facultátibus supérerat, paupéribus erogáret, improvíso ad Trecensem Episcopátum raptus est. Biénnio pòst electus est à Synodo Gallicána, qui cum sancto Germáno Autissiodorensi in Británniam majórem ad expugnandam Pelagiánam hæresim proficiscerétur. Undè Trecas reversus, Hunnis in Gálliam effúsis, suis précibus urbem ab iis servávit incólumem, ipsúmque Attilam eórum ducem in suî veneratiónem convertit.

Lectio iij.

ANnis circiter viginti, tábulâ pro lecto usus est Lupus, cilício pro interióre túnicâ; in oratióne alternis nóctibus pérvigil, in jejúniis assíduus, solo pane hordeáceo Sábbato víctitans, census suos alendis paupéribus, captivísque redimendis impéndere sólitus. Discípulos hábuit sanctos Episcopos Polychrónium Virdunensem, Severum Trevirensem, & Alpínum Catalaunensem:

Digitized by Google

ipſe, ob exímias virtútes, Pontíficum Gallicanórum dictus fácilè princeps. Cùm autem annis quinquaginta duóbus facerdótio functus fuiſſet, clarus miráculis ábiit ad Dóminum.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam ſalútis æternæ, quam beáti Pontíficis Lupi vita cum doctrína monſtrávit; & fac nos, eódem intercedente, ſic ejus ſúbſequi veſtígia, ut cum ipſo coronári mereámur; Per Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

VESP. à Capit. de ſeq. Commem. præced.

DIE XXX.

In Feſto

SANCTI GERMANI, Autiſſiodorenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Conſtant. Lugd. ſcripta, Beda & Greg. Turon.

GErmánus nóbili génere Autiſſiodóri natus, poſt auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adeptus cauſas egit; ibíque uxórem duxit. Provínciæ ſuæ viſitátor conſtitútus, in Gálliam rédiit: ubì venatióni nimiùm déditus, ab Amatóre Autiſſiodorenſi Epíſcopo reprehenſus eſt. Sed ubì Germánum ſibi ſucceſſórem futúrum divínitùs cómperit Amátor, Auguſtodúnum ſe cóntulit, ut Germáni in Clerum aſciſcendi poteſtátem à Júlio Præfecto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum, reſciſſo capillítio, clericáli veſte índuit. Creátus Epíſcopus, ſúbitò mutátur in virum álterum: exindè namque cœpit ſéculi pompam aſpernári, uxórem habére pro ſoróre, vitam áſperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, ſua paupéribus erogáre, ómnibus ſine perſonárum acceptióne hoſpítium præbére, oratiónem vix unquàm intermíttere. Cùm autem Pelagiána hæreſis in Británnia majóre graſſarétur, ad eam extirpandam Gálliæ Epíſcopi, rogántibus Britannis, miſérunt Germánum cum Lupo Trecenſi qui ínſulam purgárent ab erróre. Quo in itínere, concitátam in mari tempeſtátem oratióne ſuâ compéſcuit. In ínſula tùm multis, tùm inſignibus miráculis cathólici dógmatis veritátem aſſéruit. Junctos adversùs Brítones Sáxonum Pictonumque exércitus, factus ipſe dux mílitum, qui quotidiánis Quadragéſimæ prædicatiónibus

Digitized by Google

institúti baptismum in Páschate recèns suscéperant, terret fugatque non armórum vi, nec copiárum número vel róbore, sed voce Allelúia ejus jussu ter à Cléricis tùm à milítibus vasto clangóre repetítâ.

Lectio iij.

IN Gálliam redux Germánus cùm accepisset civitátem suam tribútis aliisque calamitátibus ádmodùm premi, Arelátem se cóntulit ad Auxiliárem Gálliæ præfectum, pro vexáta plebe intercessúrus. Auxiliáris Germáni précibus ultrò ánnuit, & vicissìm à Germáno grátiam recépit; quippè qui uxórem ejus quartánâ febre dudùm laborantem prístinæ réddidit sanitáti. Rogátus à Britannis, ut quod cœperat opus absólveret, adjuncto sibi cómite Sevéro Trevirensi, in ínsulam íterùm profectus, renascentem Pelagiánam hæresim prorsùs extinxit. Alanórum regem Eocharícum, cum exércitu in Aremóricos rebelles ab Aétio patrício missum, manu ad habénas equi injectâ, avocávit. Indè expetítâ Ravennâ, ut à Valentiniáno Imperatóre véniam ipsis péteret, ab ipso ejusque matre Placídia, summo honóre exceptus, cùm æqua ómnia & placabília inveníret, mórtuo sub aulæ ipsíus óculis suscitáto, morbo correptus est, & intrà paucos dies decessit. Corpus ejus honorífico comitátu Autissiodórum relátum est.

Oratio.

DA nobis, Dómine, in hac sancti Pontíficis Germáni festivitáte, cœlestis grátiæ, quam ille verbis, opéribus & miráculis asséruit, præsens adesse præsídium; ut dùm tanti Præsulis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

VESP. à Capit. de seq. Commem. præc.

DIE XXXI.

In Festo

S. IGNATII LOYOLÆ, Presbyteri. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex vita ejus per Ribad. Maff. Buhurt. & alios ejus discip. scripta.

IGnátius in Diœcési Pompelonensi nobílibus paréntibus natus est. Adolescens à milítia seculári ex lectióne piórum librórum ad Deum conversus, factâ in monte Serráto ómnium delictórum exomologési, apud Minorissam inter egé-

nos quibus vilíſſima étiam obſéquia exhibébat, vitam áſperam egit. Hinc Romam, dein Jeroſólymam ſe cóntulit; perluſtratiſque ſacris locis, in Hiſpániam reverſus, tricéſimum jam agens annum, Grammáticis, Philoſóphicis, atque Theológicis óperam dedit; Parſíos ádiens, ſtúdia illa repétiit, eleemóſynis ínterim víctitans, non intermiſſis caſtitátis & pœniténtiæ opéribus.

Lectio iij.

DUm Lutétiæ Pariſiórum dégeret Ignátius, ſócios ſibi adjunxit Pariſienſis Académiæ grádibus inſignes, qui in inferióri Eccléſia Montis-Mártyrum ſeſe omnes in próximi auxílium devovérunt: & hæc fuére ſocietátis nómine Jeſu inſignítæ incunábula; quam póſteà, áddito ad tria religiónis vota de Miſſiónibus quarto, Ignátius inſtítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpóſitum generálem electus, ſummâ cum prudéntiâ rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam chriſtiánam perdíſcerent, carcéribus inclúſi levarentur, Sacramentórum uſus & frequéntior eſſet & ſánctior. Nonnéum ab opéribus caritátis difficultátes, non contuméliæ aut irriſiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat, his verbis, Ad majórem Dei glóriam, velut ſymbolo uti ſólitus. Romæ obdormívit in Dómino; eumque Gregórius décimus-quintus Sanctis aſcripſit.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi.* xlix.

VESPERÆ de ſequenti.

Digitized by Google

FESTA AUGUSTI.

DIE I.
In Feſto SANCTI PETRI, Apoſtoli, ad Vincula.

Duplex - minus.

Pſ. de Fer. in toto Officio.

Ant. DAbo te pópulo 7. ç. huic in murum æreum, & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt. *Jerem.* 15.

Ant. 4. d. Ne tímeas, ſerve meus, neque páveas; quia ecce ego ſalvábo te. *Jerem.* 30.

Ant. 1. g. Liberábo te; éruens liberábo te, & gládio non cades. *Jerem.* 39.

Ant. 2. In die illa cónteram jugum de collo tuo, & víncula dirumpam. *Jer.* 30.

Ant. 8. *G.* Ego ante te ibo, & glorióſos terræ humiliábo: portas æreas cónteram, & vectes férreos confringam. *Iſ.* 45.

CAPITULUM. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & ſacerdótibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt, quia ego tecum ſum, ait Dóminus, ut líberem te.

℣. *Ubi ſit ritu Dup. maj.* ℟. Eris quaſi os meum, dicit Dóminus: convertentur ipſi ad te, & tu non convertéris ad eos: * Ego verò tecum ſum, ut ſalvem te, & éruam te. ℣. Dixit Jeſus Petro: Cùm eſſes júnior, cingébas te, & ambulábas ubi volébas; cùm autem ſenúeris, álius te cinget: * Ego. Glória Patri. * Ego. *Jerem.* 1. *Joan.* 21.]

HYMNUS.

QUi Chriſtiáno gloriántur nómine,
Ahéna fruſtrà vincla captívos tenent;
Fruſtrà ſatelles ſervat in ſomnis fores:
Inter caténas mente ſtant libérrimâ.
Ornant revinctos invidendæ cómpedes;
Nec ponderóſæ, quas amor leves facit:
Non denſa tetri cárceris nox óbſidet,
Æterna ſummo quos manet cœlo dies.
Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Chriſti amantem quas probant Apóſtolum;
Regum corónis, áureis monſtribus,
Vos, ſacra pluris æſtimámus víncula.
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Petro ſupernus quem revelávit Pater,

Æterne Fili, laus tibi ſit máxima :
Sit par ſuprémo laus decúſque Flámini.
Amen.

℣. Dómine Deus meus, in te ſperávi ; ℟. Salvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me. *Pſ.* 7.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Dóminus Deus auxiliátor meus, & ſcio quia non confundar. *Iſ.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Ignatii, Ant. Operátus eſt. ℣. Sacerdótes. *Oratio*, Dómine Deus. xlix.

Deindè SS. Machabæorum, Ant. Paráti ſumus mori magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

℣. Iníquè non égimus in teſtamento tuo, Dómine ; ℟. Et non receſſit retrò cor noſtrum. *Pſ.* 43.

Oratio, Fraterna. *ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM, *ut* infrà *poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum qui ſolvit compedítos, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Qui Chriſtiáno. *ut ſuprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Petrus & Joannes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3.

Ant. 3. c. Vir qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur ; quem ponébant quotídiè ad portam templi, ut péteret eleemósynam. *Act.* 3.

Ant. 7. ç. Intuens in eum Petrus, dixit : Argentum & aurum non eſt mihi ; quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. *Act.* 3.

℣. Dómine Deus meus, ſciant quia manus tua hæc : ℟. Et tu, Dómine, feciſti eam. *Pſ.* 108.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Petrus, apprehensâ manu claudi déxterâ, allevávit eum ; & protínùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et * Exíliens ſtetit, & ambulábat. ℣. Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos ; tunc ſáliet ſicut cervus, claudus. *Exíliens. *Act.* 3. *Iſ.* 35.

Poſt ij. Lect. ℟. Intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exíliens, & laudans Deum : Et * Vidit omnis pópulus ambulantem & laudantem Deum ; & impléti ſunt ſtupóre. ℣. Deus in médio civitátis judícium ſuum dabit in lucem, & non abſcondétur : * Vidit. *Act.* 3. *Soph.* 3.

Poſt iij. Lect. ℟. Petrus reſpondit ad pópulum : Quid mirámini in hoc ? Deus glorificávit Fílium

Digitized by Google

ſuum Jeſum ; * Et in fide nóminis ejus, † Hunc quem vos vidiſtis, confirmávit nomen ejus. ℣. Signa Dei excelſi magna ſunt, & mirabília ejus fortia ; * Et. Glória Patri. † Hunc. *Act.* 3. *Dan.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Loquéntibus Petro & Joanne, ſupervenérunt Sacerdótes, & injecérunt in eos mannus. *Act.* 4.

Ant. 1. *D.* Poſuérunt eos in cuſtódiam : multi autem credidérunt, & factus eſt númerus virórum quinque míllia. *Act.* 4.

Ant. 4. E. Factum eſt in cráſtinum, ut congregarentur príncipes, & ſenióres, & Scribæ ; & ſtatuentes eos in médio, interrogábant. *Act.* 4.

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer ; ℟. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ.* 104.

Lectio iv.

Ex Actis Apoſt. & Hiſt. Eccl. Scriptoribus.

PEtrus Apóſtolus propter nomen Dómini Jeſu víncula & cárceres, non unâ vice, nec uno in loco expertus eſt. Nam primò quidèm ſtatim à Pentecoſte, claudo ad portam templi ſanáto, dùm pópulum cum Joanne allóquitur, invídiâ Sacerdótum in cuſtódiam detrúſus eſt ; undè productus in cráſtinum, tantam oſtendit conſtántiam, ut ipſi príncipes ſatis admirári non poſſent intérritam hóminis illiterati libertatem ; & númerus credéntium, auctâ ex ipſis Apóſtoli vínculis fidúciâ, ad quinque míllia accréſceret. Non ita multò pòſt cùm ſolâ Petri prætereuntis umbrâ omnis cujuſque morbi ſpécies ſanarétur, rursùs per Pontíficem & Sadducæos ipſe cum céteris Apóſtolis in cárcerem públicum adductus eſt, & póſteà flagellis cæſus, quòd ob hóminum interdicta, juſſa Dei à ſe contemni non poſſe reſpondiſſet. Tértiâ vice, occíſo Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam eſſe perſpíceret, Petrum ítidèm in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum, per quátuor mílitum quaterniónes aſſervári præcépit ; undè nihilóminùs per Angelum mirabíliter eductus eſt. Ultimò, Romæ cùm martyrium pértulit, in cuſtódia Mamertíni aſſervátus, & Nerónis juſſu caténis conſtrictus fuiſſe tráditur, quæ in Romána Eccléſia ſpeciáli honóre à primis ſéculis hábitæ ſunt. Scribit autem Arátor, ejuſdem Eccléſiæ ſexto ſéculo Subdiáconus, étiam ex Jeroſólymis Petri caténas, aut certè unam ex iis quibus illic vinctus fúerat, jam Romæ

Digitized by Google

ſuâ ætáte ſervátas fuiſſe : undè non mediócriter aucta eſt illárum veneratio ; ſtructâ præſertim , ut ex áliis Eccléſiæ Románæ monumentis perſpícitur , per iuniórem Eudóxiam Valentiniáni tértii uxórem in monte Eſquilíno Basílicâ , nómine ſancti Petri ad Vincula. Quæ cùm Calendis Auguſti dedicáta eſſet , ejus memóriæ dies feſtus inſtitútus eſt.

℟. Replétus Spíritu ſancto Petrus , dixit : Si nos hódiè dijudicámur in benefácto , * Notum ſit omni plebi Iſraël , quia in nómine Jeſu Chriſti iſte aſtat coram vobis ſanus. ℣. Qui cuſtodiébant ánimam meam , conſílium fecérunt in unum ; ego autem adjíciam , ut annúntiem poténtiam tuam : * Notum. *Act.* 4. *Pſ.* 70.

De Expoſitióne ſancti Joannis Chryſóſtomi in Epíſtolam ad Ephéſios.

Homiliâ 8. *Lectio v.*

NIhil eſt æquè præclárum atque víncula propter Chriſtum. Si quis amat Chriſtum , novit quod dícitur : ſi quis Dómini amóre úritur , novit vim vinculórum & dignitátem. Vinctum eſſe propter Chriſtum , fortaſsè eſt præclárius quàm ſedére à dextris ejus ; hoc eſt magnificéntius , quàm ſedére ſuper duódecim ſedes. Aliis quidèm vidétur ridículum , ſi probrum & contuméliа dignitátis & lætítiæ loco habeantur : iis autem qui ſciunt Chriſti deſidérium , quid beátius quàm contuméliis áffici ? Vellem ego quidèm nunc eſſe iis in locis in quibus dicuntur manére illa víncula : vellem vidére caténas quas pertimeſcunt quidèm & horrent dæmones , reverentur autem Angeli. Nihil eſt enim mélius quàm mala pati propter Chriſtum. O beáta víncula ! O beátas manus quas ornávit illa caténa ! Ego ſi fuiſſem illis tempóribus , tunc máximè eas eſſem amplexus : certaſſem illas deoſculári manus , quæ dignæ ſunt hábitæ pro Dómino meo vincíri.

℟. Princeps Sacerdótum , & omnes qui cum illo erant , poſuérunt Apóſtolos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris , dixit : Ite , * Et ſtantes loquímini in templo verba vitæ hujus. ℣. Exultáte in conſpectu ejus , qui edúcit vinctos in fortitúdine ; * Et ſtantes. *Act.* 5. *Pſ.* 67.

Lectio vj.

ERat , inquit Lucas , Petrus vinctus , & tráditus milítibus ; & dormiébat. Non dormiiſſet , ſi in magna fuiſſet ſollicitúdine.

Digitized by Google

Dormiébat inter mílites; & venit ad eum Angelus, & percuſſo ejus látere, eum excitávit. Si quis ergò mihi díceret: Quid malles, an eſſe Angelus qui Petrum pupúgit, an Petrus qui ſalvus evásit? mallem eſſe Petrus, propter quem venit Angelus; illa mihi prodeſſent víncula. Quid ergò? Quómodò, inquit, precátur tanquàm liberátus magnis malis? Ne miréris: precátur enim timens ne moriátur. Timébat autem mori, proptéreà quòd vitam adhuc matériam vellet ac cauſam ferendi cruciátus. Quanta eſt gloriátio ſcire quòd propter Chriſtum ſit vinctus! Quanta voluptas, quantus honor, quantus ſplendor! Vellem hæc perpétuò effári.

℟. Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto; & ecce repleſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ. Reſpondens Petrus, & Apóſtoli, dixérunt: * Obedíre oportet Deo magis quàm homínibus. ℣. Eſt Dóminus vivus ipſe in cœlo potens, qui juſſit. * Obedíre. Glória. * Obedíre. *Act.* 5. 2. *Mach.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Cùm audiſſent Apóſtoli quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem. *Act.* 8.

Ant. 5. a. Imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum. *Act.* 8.

Ant. 8. c. Invénit hóminem quemdam paralyticum, & ait illi Petrus: Ænéa, ſanat te Dóminus Jeſus Chriſtus. Et continuò ſurréxit. *Act.* 9.

℣. Veníte & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ poſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore; Veniens Jeſus in partes Cæſaréæ Philippi, & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. Homil. 55. n. 1.

VOs verò quem me eſſe dícitis? Quid ígitur os Apoſtolórum Petrus? Semper fervens, chori Apoſtólici coryphæus, cùm omnes interrogáti eſſent, ipſe reſpondet. Et cùm de ſententia pópuli Chriſtus ſciſcitarétur, omnes reſpondérunt: cùm autem de ſua eos rogáret, Petrus prósilit & prævertit, aitque: Tu es Chriſtus, Fílius Dei vivi. Quid ergò Chriſtus? *Tu* es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam, & portæ ínferi non

Digitized by Google

prævalébunt adversùs eam: &, quæcumque ſólveris ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlis. Viden quómodò ad ſublimiórem de ſe opiniónem Petrum érigat, & ſeipſum revélet, ac per haſce duas promiſſiónes ſe Fílium Dei eſſe oſtendat? Nam quæ uni Deo ſunt própria, nempè peccáta ſólvere, Eccléſiam in tanto flúctuum concurſu imótam réddere, hominemque piſcatórem, toto impugnante orbe, petrâ firmiórem réddere, hæc ſe illi datúrum pollicétur: ſicut Pater Jeremíam álloquens, dicébat ſe poſuiſſe illum ſicut columnam æream & ſicut murum; ſed illum uni genti, hunc autem in univerſo terrárum orbe.

℟. Petrus in médio fratrum dixit: Deus elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere; * Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis. ℣. Salvábis me à contradictiónibus pópuli mei: pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi, * Et. *Act.* 15. 2. *Reg.* 22. *Pſ.* 17.

Lectio viij. *n.* 2.

Libenter quærerem ab iis qui dignitátem Fílii minórem quàm Patris volunt, quæ majóra fint dona, an quæ Pater, an quæ Fílius Petro dedit. Nam Pater revelatiónem Fílii Petro dedit; Fílius verò & Patris & ſuam revelatiónem per totum orbem diſſeminávit, ac mortáli hómini omnem in cœlo poteſtátem dedit, dùm claves illi trádidit, qui Eccléſiam per totum terrárum orbem extendit, & cœlis firmiórem monſtrávit. Nam ait: Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt. Quómodò ergò minor is qui tália dedit, qui tália fecit? Hæc porrò dico, non quòd Patris & Fílii ópera dívidam: ómnia enim per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil; ſed ut impudentem illórum linguam réprimam, qui tália proferre audent. Ex his autem ómnibus ejus poténtiam animadverte: Ego tibi dico, tu es Petrus: ego ædificábo Eccléſiam: ego tibi dabo claves cœlórum.

℟. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infirmos; ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum: qui * Curabantur omnes. ℣. Erit odor ejus ut Líbani; convertentur ſedentes in umbra ejus, & vivent. * Curabantur omnes. *Act.* 5. *Of.* 14.

Digitized by Google

[*Si nulla fiat Commemoratio.*

Lectio ix. *n.* 3.

CUm hæc dixíſſet, præcépit eis ut némini dícerent quòd ipſe eſſet Chriſtus. Et cur præcépit ? Ut ſcándalis de médio fublátis, & cruce atque áliis quæ paſſus eſt conſummátis, nullóque demùm reſtante quod vel impedíret, vel turbáret fidem in ipſum à multis ſuſceptam, ſincéra & immóbilis circà ipſum opínio in auditórum ánimis imprimerétur. Certè, ſi ii qui ſigna víderant plúrima, & tot ineffabílium myſteriórum partícipes erant, vel ſolo auditu ſcandalizáti ſunt, immò non ipſi ſoli, ſed & Petrus ómnium coryphæus ; cógites velim quid paſſúri erant plúrimi, ſi didiciſſent ipſum eſſe Fílium Dei, & póſteà vidiſſent eum crucifígi, & ſputis fœdári, cùm myſteriórum hujúſmodi arcána non noſſent, necdùm Spíritum ſanctum accepiſſent. Et ut diſcas quantùm intérerat plenam póſteà doctrínam accípere, ſummótis iis quæ offendículo eſſe póterant, id ab ipſo coryphæo áccipe. Ipſe namque Petrus, qui poſt tot mirácula ádeò imbecillus appáruit, ut negáret, vilemque puellam timéret, poſtquàm crucis peracto myſtério, reſurrectiónis claras hábuit demonſtratiónes ; cùm nihil illi ultrà offendículo eſſet, nihil illum turbáret ; ſic immótam tenuit Spíritûs doctrínam, ut veheméntiùs quàm leo in Judæórum pópulum irrúeret, etſi perícula & mille mortes imminérent.]

De SS. Machabæis.

Lectio ix.

Ex Scrip. ſacra & SS. Patribus.

MAchábæi fratres ſeptem quorum *memória* Calendis Auguſti conſignáta eſt in Martyrológiis, ante Chriſti témpora pro pátriis légibus ab Antíocho Epíphane váriis ſupplicióram *genéribus* tentáti, fórtiter ſánguinem fudérunt. Horum diem natálem jam à quarto ſéculo ſolemnem in Eccléſia fuiſſe, teſtes ſunt Gregórius Nazianzénus, alíique ſancti Patres, qui eo die ſermónes ad pópulum habuérunt, in quibus eórum triumphos eo potíſſimùm nómine magnificéntiùs éfferunt, quòd qui nondùm propóſito Chriſti exemplo, tantam conſtántiam oſtendérunt, multò fortióres fuiſſent, ſi poſt paſſiónem Chriſti illos *in certámen* deſcéndere contigiſſet, quamvis ómnibus *Dei* amatóribus ſemper *fuiſſe* perſuáſum teſtentur némi*nem* eórum qui ante adventum Chriſti *martyria*

Digitized by Google

áti ſunt, id ſine
hriſtum cónſequi
¶ Sanctis Septem
in eádem ſolemni-
t Eccléſia ipſórum
cujus ſapiéntiam
intiam commen-
úra, addens quòd
poſt filios & ma-
mpta eſt.
tum eſt ut more-
ædam diſcípula
éribus bonis: &
:niſſet Petrus, po-
ua orávit, & di-
ítha, ſurge; & aſ-
:am vivam. * No-
um eſt ſignum; &
mt multi in Dó-
. Dómine, in vir-
magna feciſti tibi
& dediſti timó-
n in córdibus noſ-
nvocémus te. * No-
ctum eſt ſignum.
Patri. * Notum
:ſt ſignum. *Act.* 9.
2.
Te Deum.
icerd. Laudábilem
o Dóminum, Ps.
iimícis meis ſalvus
Reg. 22.

LAUDES.

Miſit Heródes rex
manus, ut affli-
quoſdam de Eccle-
póſuit autem ut ap-
leret & Petrum,
miſit in cárcerem.
2.

3. c. Petrus ſerva-
in cárcere; orátio
fiébat ſine intermiſ-
ſióne ab Eccléſia ad Deum
pro eo. *Act.* 12.

Ant. 6. Cùm productú-
rus eum eſſet Heródes, in
ipſa nocte erat Petrus dór-
miens inter duos mílites,
vinctus caténis duábus.
Act. 12.

Ant. 7. *d.* Angelus Dó-
mini áſtitit, & lumen re-
fulſit in habitáculo; per-
cuſſóque látere Petri, ex-
citávit eum: & cecidérunt
caténæ de mánibus ejus.
Act. 12.

Ant. 5. a. Dixit Angelus
ad eum: Circumda tibi veſ-
timentum tuum, & ſéque-
re me. Et éxiens ſequebá-
tur eum, & neſciébat quia
verum eſt quod fiébat per
Angelum. *Act.* 12.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

SApiéntia juſtum non de-
relíquit, ſed à peccá-
tóribus liberávit eum; deſ-
cenditque cum illo in fó-
veam, & in vínculis non
derelíquit illum.

HYMNUS.

PEtrum, tyranne, quid
caténis óbruis,
Jubeſque condi cárceris
nigro ſpecu?
Quid trux ſatelles ante
limen excubat?
Carcer, ſatelles, vincla
non Petrum tenent.
Fulgens ab alto venit Ales
æthere;
Recédit horror, & fugat
noctem dies:
Jubente Chriſto, rupta
vincla cóncidunt;

Digitized by Google

Panduntur ultrò clauſa
ferro límina.
Cœleſtis ille ductor oſtendit viam:
It Petrus; atque ſómnium quod ſit, putat:
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ ſalútis certus agnoſcit manum.
Lux noſtra, Chriſte, noſtra libertas, vides
Quibus caténis vínciant nos crímina,
Et quanta noſtris íncubet nox méntibus:
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Petro ſupernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit máxima:
Sit par ſuprémo laus decuſque Flámini.
Amen.

℣. Dirupiſti víncula mea: ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Petrus ad ſe reverſus, dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Oratio.

DEus, qui Beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti: noſtrórum, quæſumus, abſolve víncula peccatórum; ut a eórum néxibus expediti viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus Per Dóminum.

Fit Commemoratio S. Machabæorum,

Ant. Rex mundi defu tos nos pro ſuis légibus æternæ vitæ reſurrectió ſuſcitábit. 2. *Machab.* 7.

℣. Judicábit Dómi pópulum ſuum, ℟. Et ſervis ſuis deprecábitur. 134.

Oratio.

FRaterna nos, Dó ne, Mártyrum tuó Machabæórum coróna tíficet, quæ & fidei noſ præbeat incrementa vir tum, & multíplici nos frágio conſolétur; Per D minum.

AD HORAS,

Doxologia.

Gregi tuo qui próvide Petrum caténis éripis, Sit laus tibi, Paſtor bon Cum Patre, cumque Spí ritu. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Miſit.

In ℟. *br.* ℣. Qui eduxiſ Petrum * de cárcere. *Act.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Petrus.

CAPITULUM. *Jac.* 5.

ORáte pro ínvicem, ut ſalvémini; multum enim valet deprecátio juſti aſſídua.

℟. *br.* Clamavérunt juſti,

Digitized by Google

i, * Et Dóminus exaudí-
it eos. Clamavérunt. ℣.
Et ex ómnibus tribulatió-
ibus eórum * liberávit
os, * Et. Glória. Clama-
vérunt. *Ps.* 33.

℣. Exaudívit páuperes
óminus, ℟. Et vínctos
os non despéxit. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Cùm productú-
e.

CAPITULUM. *Jerem.* 17.
Ece ipsi dicunt ad me:
Ubi est verbum Dómi-
veniat. Et ego non sum
bátus, te pastórem se-
ens; & diem hóminis
n desiderávi.

℟. *br.* In pace in idip-
m, * Dórmiam & re-
escam. In pace. ℣. Quó-
m tu, Dómine, * sin-
láriter in spe constituísti
e, * Dórmiam. Glória.
pace. *Ps.* 4.

℣. Deus meus, in te con-
lo, non erubescam; ℟.
eque irrídeant me inimí-
mei. *Ps.* 24.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Dixit Angelus.

CAPITULUM. *Genes.* 49.
Dissolúta sunt víncula
brachiórum & má-
nuum illíus per manus Po-
tentis Jacob.

℟. br. Misit de cœlo Dó-
minus, * Et liberávit me.
Misit. ℣. Dedit in opprób-
rium * conculcantes me,
* Et. Glória Patri. Misit.
Ps. 56.

℣. Salvum me fecit Dó-
minus, ℟. Quóniam vóluit
me. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Usquè ad mortem
periclitátus sum,
& liberátus sum grátiâ Dei.
Eccli. 34.

Ant. 5. C. Dóminus mihi
ástitit, & liberátus sum
de ore leónis. 2. *Tim.* 4.

Ant. 6. Factus es mihi
adjútor: Dómine, liberásti
me à rege iníquo. *Eccli.* 51.

Ant. 1. g. Liberásti me
secundùm multitúdinem
misericórdiæ nóminis tui,
de mánibus quæréntium
ánimam meam. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Cantáte Dómino,
laudáte Dóminum;
quia liberávit ánimam páuperis
de manu malórum.
Jerem. 20.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 22.
Prævénit me in die afflictiónis
meæ, & factus est Dóminus firmamentum
meum, & edúxit me
in latitúdinem: liberávit
me, quia complácui ei.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Vivit
Dóminus, quóniam revocávit
me vobis gaudentem
in victória sua, in evasióne
mea. Allelúia. *Judith* 13.]

Hymnus, Petrum. *supra*
ad Laudes.

℣. Deus, edúcis me ab
inimícis meis; ℟. Propterèa
confitébor tibi in géntibus,
2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Narrávit Pe-

trus quómodò Dóminus eduxíſſet eum de cárcere, dixitque; Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egreſſus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Stephani, Papæ & Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Deus, cujus grátia. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Éruis ſuſtinentes te, Dómine, & líberas eos de mánibus géntium. *Eccli.* 51.

Doxologia, Gregi tuo. *ut ſuprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Módicum paſſos ipſe Deus perficiet, confirmábit, ſolidabitque. 1. *Petr.* 5.

DIE II.
In Feſto
SANCTI STEPHANI,
Papæ & Martyris.
Semiduplex.
Lectio ij.
Ex Euſebio, Cypriano & aliis Scrip. Eccleſiaſt.

STéphanus poſt Lúcium, ſucceſſórem Cornélii, Románam rexit Eccléſiam. Hunc ádiit Baſílides in Hiſpánia Epíſcopus; qui unà cum Martiále à Concílio Epiſcopórum Hiſpániæ propter idololátriam & ália crímina ſede ſuâ dejectus, ad communiónem láicam redactus fúerat; & ab eo, rei geſtæ & tácitæ veritátis ignáro, obtínuit ut ſedi ſuæ reſtituerétur, ad ſuperióra peccáta falláciæ & circumventiónis crimen adjungens.

Lectio iij.

GRaſſabátur his tempóribus Novatianórum hæreſis, quæ pœniténtibus lenitátis paternæ ſolátia claudébat ſine ſpe pacis & communicatiónis. His cùm ſe Marciánus Arelatenſis adjunxíſſet, Stéphanus primùm à Fauſtíno Lugdunenſi, ſubindè à ſancto Cypriáno mónitus eſt in hunc modum: Dirigantur in Provínciam & ad plebem Areláte conſiſtentem à te lítteræ, quibus abſcento Marciáno, álius in locum ejus ſubſtituátur; & grex Chriſti, qui in hodiernum ab illo diſſipátus & vulnerátus contémnitur, colligátur. Eccléſiæ tamen diſciſſæ ad unitátem reverſæ ſunt: & rédditam imperátò pacem ipſi Stéphano per lítteras gratulátus eſt ſanctus Dionyſius Alexandrínus. Alia non minor exorta eſt controvérſia, utrùm baptizáti ab hæréticis ad Eccléſiam redeúntes, dénuò eſſent baptizándi; de qua ad Cypriánum ita ſcripſit Stephanus: Nihil innovétur niſi quod tráditum eſt. Demùm poſt adminiſtrátam per tres annos Eccléſiam, in perſe-

Digitized by Google

cutióne Valeriáni Martyr occúbuit.

Oratio.

DEus, cujus grátia beátum Stéphanum, Pontíficem tuum, in sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, patiéntia ad perséverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum Christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per Dóminum.

VESPERÆ à Capitulo seq. Commem. præc.

DIE III.

Revelatione seu Invent. Corporis

SANCTI STEPHANI, Proto-Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. additis quæ seq.

Lectio ij.

Ex Epist Luciani Presb. de revel. corp. S. Stephani, apud S. Aug. tom 7. in Append.

STéphanum ignis & prodígiis, simul & sermónibus Christum prædicántem, lapídibus obruísse, sævítiæ Judæórum non fuit satis: in ipsum corpus exánime idem exarsit furor. Jussérunt Príncipes Sacerdótum, ut projectum béstiis cadáver extra portam Jerúsalem, in ipso passiónis loco manéret insepultum: die noctúque sic jácuit, sed pénitùs illæsum; non avis, non fera áttigit. Gamáliel compátiens, ut ipse ait, Christi ministro, & festínans habére mercédem, & partem cum sancto viro in fide, clam nocte corpus súrripi curávit; & in villam suam Caphargámala, viginti míllibus à civitáte distantem, asportávit. Ibi per quadraginta dies fúnerum obséquiis digno súmptu & planctu magno celebrátis, corpus sancti Mártyris in monumento suo novo depósuit. Nicodémum exindè pro Christo passum & expulsum, in eamdem villam súscitávit defunctum, & honorificè juxtà sanctum Stéphanum sepelívit. Demùm ipse cum filio suo Abiba in eódem sepulcro cónditus est. Latuérunt horumce córpora Sanctórum ad annum usquè quadringentésimum décimum quintum, quo sic fuére revelàta divínitùs.

Lectio iij.

LUciáno presbytero Eccléstæ quæ erat in villa Caphargámala, appáruit in somnis vir quádam præclárâ senis digníque Sacerdótis spécie, virgam áuream in manu habens. Qui, pulsans Luciánum, ter nómine vocávit, ímperans ut Joannem Jerosolymórum Antístitem adíret, ageretque cum eo, ut córpora illa, quorum sepultúræ históriam contéxuit, honeste

tióri reponerentur loco. Evígilans Luciánus primæ huic visióni non acquiévit. Jejúniis & obsecratiónibus insérviens, Dóminum deprecátus est, ut, si ab illo esset vísio, ter apparéret ei. Luciáni votis ánnuit Dóminus. Iterùm & tértiò appáruit idem venerábilis senex, ipsum de nímia cautióne gráviùs objurgans. Mónuit cœlum non priùs datúrum plúviam, (tunc enim erat síccitas máxima,) quàm Stéphano & sóciis facta fuisset oratiónis domus, ut eórum intercessióne misererétur Dóminus pópulo suo. Cessit tandèm Luciánus repetítæ visióni. Quæ víderat & audíerat, Joanni Epíscopo renuntiávit. Epíscopus terram fodi jubet in quodam acervo, in quo nihil repertum est. Gamáliel verò appárens cuídam Mónacho nómine Migétio, sancta illa córpora in loco qui dicebátur Bonórum Virórum posséssio, perquirenda esse commónuit. Quæ cùm rescivisset Luciánus, ad locum pergit, ubì effossâ humo, tres invénit thecas, & in lápide óbruto nómina Stéphani, Nicodémi & Gamaliélis, hebráicis inscripta lítteris. Habébat tunc Joannes célebrem adversùm Pelágii erróres Diospolitánam synodum: assumptis indè secum duóbus Epíscopis, venit ad locum. Qui cùm Stéphani thecam aperuissent, statìm terræ motus factus est, & mira odóris suávitas indè diffúsa. Multitúdo pópuli áderat, inter quos plúrimi erant infirmi, váriis affecti languóribus: & ipsâ horâ de odóre suavitátis ejus septuaginta & tres sanáti sunt. Indè osculantes sanctas relíquias, íterùm clausérunt. Tùm cum Psalmis & Hymnis portavérunt relíquias beatíssimi Stéphani in sanctam Ecclésiam Sion. Illárum reliquiárum partículæ in Africam, Gálliam, aliasque orbis partes delátæ, innúmeris claruérunt miráculis.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui sacrum beatíssimi Proto-Mártyris Stéphani corpus fidélibus tuis reveláre dignátus es: concéde, ejus intercessiónis auxílio, nos ab instántibus tribulatiónibus liberári, & æternis consolatiónibus adimpléri; Per Dóminum.

VESP. à Cap. de seq. Commem. præc.

DIE IV.

In Festo

SANCTI DOMINICI,

Presbyreri.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum pro Presbyteris, additis quæ sequuntur.

Digitized by Google

Lectio ij.

Ex vita ejus per varios ipsius discipulos scripta.

DOmínicus Calárogæ in Hispánia ex nóbili Gusmannórum família natus est. Hunc mater dùm útero gestáret, quædam vidisse per quiétem tráditur, ex quibus conjícere pronum esset, eum quem paritúra erat, splendóre sanctitátis & doctrínæ multos ad pietátem christiánam inflammatúrum. Paténtiæ liberálibus disciplínis ac Theológiæ óperam dedit. Quo in stúdio cùm primùm profecísset, annos natus viginti novem inter Canónicos Reguláres Uxamensis Eccléstæ cooptátus est. Hujus ingénium & virtus máximè enítuit, tùm in impietáte Mahumetanórum expugnanda, tùm præcípuè in evertendis Albigénsibus hæréticis qui Tolosátes pervértere conabantur. Huic óperi, primùm auctóre Didáco Episcopo suo, póstea cum Legátis Apostólicis, & adjunctis eisdem Cistercienstis Ordinis Abbátibus, non sine crebro vitæ discrímine per annos novem, verbo, précibus, & miráculis incúbuit. Qui labor fructus ubérrimos prótulit, conversis infiníto propè número tàm viris quàm muliéribus; inter quas cùm plures ad sanctimoniálem vitam aspiráre cérneret, iis excipiendis monastérium in loco tunc Pruliáno dicto, Fulcóne Tolosáno Episcopo consentiente, constítuit: quod Simon, Comes de Monteforti, multis donatiónibus auxit.

Lectio iij.

POsteà cœpit étiam adscícere sibi sócios, quibuscum vitæ communis ratiónem instituéret; quos Fulco, Tolosánus Episcopus, cùm se hæréticis ad fidem revocandis, & pravis mortálium móribus corrigendis devovérent, in diœcési sua retinére constítuit; Domínicum verò secum Romam addúxit ad Synodum quam in Basílica Lateranensi quartam Innocéntius Papa tértius indíxerat, ut de propósito institúto cum Pontífice ágeret, ejusque confirmatiónem obtinéret. Sed hæc Innocéntio, propter Decrétum quod de vetandis novis Ordínibus enixè à Pátribus in Synodo petebátur, differenda vita est; & Domínicus ínterim dimissus, ut cum sóciis unam ex approbátis ánteà régulis elígeret. Quo facto, Romam rédiens, ab Honório tértio qui próximus Innocéntio succésserat, approbatiónem Ordinis sui sub Augustíni régula, & Prædicatórum título, impetrá-

Digitized by Google

vit ; & primam domum Tolósæ ad Eccléſiam ſancti Románi conſtítuit. Illinc, anno nondùm elapſo, ſeptem ex illo ſodalítio Paríſios miſſi, quos Domínicus, anno Ordinis tértio Paríſios véniens, ad triginta illic excreviſſe réperit ; undè horum áliquot in várias regni urbes ad propagandum Ordinem, dùm ipſe Romam revértitur, diréxit. Déniquè Romæ duóbus ítidèm monaſtériis conſtitútis, anno Chriſti ducentéſimo vigéſimo primo ſupra milléſimum, Bonóniæ poſt celebráta Ordinis comítia, febre correptus, caritátem, humilitátem, paupertátem frátribus teſtamento relinquens, obdormívit in Dómino ſextâ die Auguſti : quem miráculis clarum póſteà Gregórius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beáti Domínici illumináre dignátus es méritis & doctrínis : concéde, ut ejus interceſſióne temporálibus non deſtituátur auxíliis, & ſpirituálibus ſemper proficiat incrementis ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

DIE VI.
In Feſto TRANSFIGURATIONIS DOMINI.
Duplex - majus.

INI. VESPERIS.

Pſalmi de Feria ; & ſi in toto Officio.

Ant. MAgnália ſapién... 5. C. tiæ ſuæ decor... vit Dóminus. Quàm deſ... derabília ſunt ! & quis ſa... tiábitur videns gloriæ... ejus ? *Eccli.* 42.

Ant. 1. g. Laudis ejus... plena eſt terra : ſplendo... ejus ut lux erit. *Habac.* 3.

Ant. 2. Confundétur ſol... cùm regnáverit Dóminus... in monte, & in conſpectu... ſenum ſuórum fúerit glori... ficátus. *Iſ.* 24.

Ant. 3. a. Ipſi vidébunt... glóriam Dómini, & decor... rem Dei noſtri. *Iſ.* 35.

Ant. 6. Cánticum eri... & lætítia cordis, & audi... tam fáciet Dóminus gló... riam vocis ſuæ. *Iſ.* 30.

CAPITULUM. *Iſ.* 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fúerint de Iſraël.

℟. Dicébat Jeſus diſcípulis ſuis : Amen dico vobis ; ſunt de hìc ſtántibus, qui * Non guſtábunt mortem, donec vídeant regnum Dei véniens in virtúte. ℣. Póſuit óculum ſuum ſuper corda illórum, &

Digitized by Google

éndere illis magnália ópe-
um suórum : * Non. Gló-
ia. * Non. *Marc.* 8. *Eccli.*
7.

HYMNUS.

HOc jussa quondàm rúmpimus
Festo die siléntia :
Celáta dudùm jam decet
Vulgáre nos mystéria.
Montis sub alto vértice,
Tribus vocátis téstibus,
O Christe, visus háctenùs
Terris homo, pates Deus.
Tuæ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit :
Vestis tuo te númine,
Tibíque totus rédderis.
Cœlo tonante, prótinùs
Audíta summi vox Patris :
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo glóriatur, ásserit.
Hic est Magister ómnium,
Quem pronus orbis áudiat.
Siléte, mortáles ; Deus
Qui nos docet, fatur Deus.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. A século non audiérunt, néque áuribus percepérunt ; óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post. II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Splendórem glóriæ Dei Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FOns lucis æternæ, Deus,
Qui nube nostri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.
Cessante jam miráculo,
Quo te premébas háctenùs,
Mortále quidquid súmpseras,
Splendóre circumfúnditur.
Rei gerendæ cónscius,
Fidos sodáles éligis ;
Ut qui tuæ testes necis,
Testes tuæ sint glóriæ.
E fronte qui lucem vibrat,
Cedit tuis fulgóribus :
Vetusta lex jam se pavet
Legi novæ compónere.
Ad astra curru flámmeo
Qui raptus olìm tránsiit,
Sub mole lucis óbrutus,
Vix te tuendo sústinet.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum,

Digitized by Google

& Joannem, & ascendit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. Ducit illos in montem excelsum seorsùm solos, & transfigurátus est coram ipsis. *Marc.* 9.

Ant. 3. g. Facta est, dùm oráret, spécies vultûs ejus áltera; & resplénduit fácies ejus sicut sol. *Luc.* 9. *Matth.* 17.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ps.* 44.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conspectu ejus: & adoráte Dóminum in decóre sancto. ℣. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. * Veníte. 1. *Paral.* 16. *Act.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confessiónem & decórem indúisti, amictus lúmine sicut vestimento. ℣. Vestimenta ejus facta sunt splendéntia & cándida nimis. * Confessiónem. *Ps.* 103. *Marc.* 9.

Post iij. Lect. ℟. Deus qui glorificátur in concílio sanctórum, * Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam, spectatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória. * Magnus. *Ps.* 88. 2. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Erat spécies glóriæ Dómini quasi ignis ardens, super vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. G. Petrus, & qui cum illo erant, gravati erant somno; & evigilántes, vidérunt majestátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquentes. *Matth.* 17.

℣. In concílio justórum & congregatióne, ℟. Magna ópera Dómini, *Ps.* 110. Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Tom. V. Serm. 78.

Lectio iv.

INspicienda nobis & tractanda est, carissimi, vísio ista quam Dóminus demonstrávit in monte. Ipsa est enim de qua díxerat: Amen dico vobis, quia sunt hìc quidam de circumstántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo. Post dies sex assúmpsit tres discípulos, Petrum, Joannem & Jacóbum, & ascendit in montem. Ipsi tres erant quidam de *quibus* díxerat: Sunt hìc quidam qui non gustábunt mortem, donec vídeant *Fílium*

Digitized by Google

hóminis in regno suo. Regnum futum dicit, quod multis locis appellat regnum cœlórum. Regnum autem cœlórum est regnum sanctórum. Hoc ut ostenderétur, vidéte quid factum est. Dóminus ipse Jesus resplénduit sicut sol ; vestimenta ejus facta sunt cándida sicut nix ; & loquebantur cum eo Móyses & Elías. Ipse Jesus quidèm, ipse splénduit sicut sol, se lumen esse significans, quod illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Quod est iste sol óculis carnis, hoc ille óculis cordis ; & quod iste cárnibus, hoc ille córdibus.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant autem Móyses & Elías visi in majestáte, & dicébant excessum ejus quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Dóminus ortus est, appáruit de monte ; sancti in manu illíus sunt. * Erant. Luc. 9. *Deut.* 33.

Lectio v. Serm. 79.

VEstimenta ejus facta sunt cándida sicut nix. Hoc significat Eccléstæ mundatiónem, cui dictum est per Prophétam : Etsi fuerint peccáta vestra sicut phœnícium, tanquàm nivem dealbábo. Elías & Móyses colloquebantur ei, quia Evangélii grátia testimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyse Lex, in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fieri tabernácula, Móysi unum, Elíæ unum, & Christo unum. Delectábat eum montis solitúdo : tædium patiebátur à tumultu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quarè quærébat, nisi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii nondùm sciébat ? Déniquè nube emendátus est. Hæc eo loquente, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit : tu tria quarè quærébas ?

℟. Factum est, cùm discéderent Móyses & Elías ab illo, ait Petrus ad Jesum : * Præceptor, bonum est nos hic esse. ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te ! * Præceptor. *Luc.* 9. *Ps.* 30.

Serm. 78. *unde suprà.*

Lectio vj.

VErbum Dei Christus, verbum Dei in Lege, verbum in Prophétis. Quid, Petre, quæris divídere ? magis te oportet adjúngere. Tria quæris, intéllige & unum. Nube ergò obumbrante omnes, fónuit & vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus dilectus. Ibi erat Móyses, ibi Elías ; non est dictum : Hi sunt fílii mei dilecti. Aliud est

Digitized by Google

enim únicus, áliud adoptáti. Ille commendabátur, ndè Lex & Prophétæ gloriabantur. Hoc audíto, illi cecidérunt in terram. Jam demonstrátur nobis in Eccléfia regnum Dei. Hìc Dóminus, hìc Lex & Prophétæ: fed Dóminus, tanquàm Dóminus; Lex in Móyfe; Prophetía in Elía: fed ipfi tanquàm fervi, tanquàm miniftri. Ipfi tanquàm vafa, ipfe tanquàm fons. Móyfes & Prophétæ dicébant & fcribébant: fed de illo implebantur, quandò fundébant. Dóminus autem porréxit manum, & excitávit jacentes. Deindè néminem vidérunt, nifi fólum Jefum. Quandò eos Dóminus erèxit, refurrectiónem fignificávit. Poft refurrectiónem ut quid tibi Lex? ut quid tibi Prophetía? Ideò non appáret Elías, non appáret Móyfes. Rémanet tibi, ut fit Deus ómnia in ómnibus. Defcende, Petre: requiéfcere cupiébas in monte, defcende laboráre: habe caritátem, prædica veritátem; tunc pervénies ad æternitátem, ubi invénies fecuritátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus: * Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móyfi unum, & Eliæ unum. ℣. Mélior eft dies una in átriis tuis fuper míllia. * Si vis. Glória Patri. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Pf.* 89.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Adhuc Petro loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Exod.* 24.

Ant. 1. a. Petrus, & qui cum illò erant, timuérunt, intrántibus illis in nubem: & vox facta eft de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus, ℟. Et Altíffimus dedit vocem fuam. *Pf.* 17. Léctio fancti Evangélii fecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Affúmit Jefus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelfum feorsùm; & transfigurátus eft ante eos. Et réliqua.

Homília fancti Leónis, Papæ.

Serm. 94. *de Transfig.*

PRæfens quidèm erat in Fílio Pater: & in illa Dómini claritáte quam ad difcipulórum temperárat afpectum, non feparabátur ab Unigénito Genitóris eſſéntia, fed ad commendandam proprietátem utriufque perfónæ, ficut vífui fignificávit Fílium fplendor ex córpore, fic auditui Patrem vox nuntia-

Digitized by Google

vit ex nube. Quâ voce acceptâ, discípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valdè, non de Patris tantùm, sed & de Fílii majestáte tremuérunt: altióri enim sensu unam utriúsque intellexérunt deitátem; & quia in fide non erat hæsitátio, non fuit in timóre discrétio. Latum ergò illud & múltiplex testimónium fuit, & plùs in verbórum virtúte quàm in sono vocis audítum est. Dicente enim Patre: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte; nonnè evidenter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me & mecum esse sine témpore est? quia nec Génitor Génito prior, nec Génitus est Genitóre posterior. Hic est Fílius meus, quem à me non séparat déitas, non dívidit potestas, non discérnit ætérnitas: qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapínâ appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit; sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparandum genus humánum exequerétur commúne consílium, usquè ad formam servílem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; * Ipsum audíte. ℣. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus; * Ipsum. *Matth.* 17. *Is.* 55.

Lectio viij.

HUnc ergò, in quo mihi benè per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctanter audíte: quia ipse est véritas & vita; ipse virtus mea atque sapiéntia. Ipsum audíte, quem legis mystéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipsum audíte, qui sánguine suo mundum rédimit, qui diábolum ligat, & vasa ejus rapit; qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirumpit. Ipsum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis supplícium gradus vobis ascensiónis parat ad regnum. Quid trepidátis rédimi? Quid pavétis sáucii liberári? Fiat quod, me volente, vult Christus. Abjícite carnálem formídinem, & fidéli vos armáte constántiâ: indignum est enim ut in Salvatóris passióne timeátis, quod ipsíus múnere nec in vestro fine metuétis.

℟. Dùm fieret vox, inventus est Jesus solus: * Et audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Dixitque eis Jesus: Súrgite, & nolíte timére. ℣. Deus ma-

jestátis intónuit : vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia. * Et. *Luc.* 9. *Matth.* 17. *Ps.* 28.

Lectio ix.

HÆc, dilectíssimi, non ad illórum tantùm utilitátem dicta sunt, qui ea própriis áuribus audiérunt; sed in illis tribus Apóstolis, universa Ecclésia dídicit quidquid eórum & aspectus vidit, & audítus accépit. Confirmétur ergò secundùm prædicatiónem sacratíssimi Evangélii ómnium fides, & nemo de Christi cruce per quam mundus redemptus est, erubéscat. Nec ídeò quisquam aut pati pro justítia métuat, aut de promissórum retributióne diffídat; quia per labórem ad réquiem, & per mortem transítur ad vitam : cùm omnem humilitátis nostræ infirmitátem ille susceperit, in quo, si in confessióne & in dilectióne ipsíus permaneámus, & quod vicit víncimus, & quod promísit accípimus. Quia sive ad facienda mandáta, sive ad toleranda adversa, præmissa Patris vox debet semper áuribus nostris intonáre, dicentis : Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte, qui vivit & regnat cum Patre & Spíritu sancto in sécula seculórum. Amen. Tu autem, &c.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, * Ipse † Illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu. ℣. Ecce ostendit nobis Dóminus Deus noster majestátem & magnitúdinem suam : vocem ejus audívimus. * Ipse. Glória. † Illúxit. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Ps.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. FIlii Sion, exultáte, & lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. c. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. a. Venit vox de nube, dicens : Hic est Fílius meus caríssimus, audíte illum. *Marc.* 9.

Ant. 7. d. Ipsum.

CANTICUM. *Baruch* 3.

MAgnus est Dóminus, & non habet finem; * excelsus & immensus.

Hic est Deus noster, * & non æstimábitur álius adversùs eum.

Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, * & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo.

Digitized by Google

Post hæc in terris visus est, * & cum homínibus conversátus est.

Ant. Ipsum audiétis, juxtà ómnia quæcumque locútus fúerit. *Act.* 3.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. *Act.* 3.

Capitulum. *Hebr.* 12.

Vidéte ne recusétis loquentem: si enim illi non effugérunt, recusántes eum qui super terram loquebátur; multò magis nos, qui de cœlis loquentem nobis avértimus.

Hymnus.

Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium
Et omne desidérium.

Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine,
Pulsâ mentis calígine,
Mundum replens dulcédine.

Quandò cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas:
Mundi vilescit vánitas,
Et intùs fervet cáritas.

Jesu mi bone, sentiam
Amóris tui cópiam,
Da mihi per præséntiam
Tuam vidére glóriam.

Quem tuus amor ébriat,
Novit quid Jesus sápiat:
Quàm felix est quem sátiat!
Non est ultrà quod cúpiat.

Tu fons misericórdiæ,
Tu verè lumen pátriæ,
Pelle nubem tristítiæ,
Dans nobis lucem glóriæ.
Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronasti eum, Dómine, ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. J. Amplióris glóriæ Jesus præ Móyse dignus est hábitus, quantò amplióre honórem habet domûs, quifabricávit illam. *Hebr.* 3.

Oratio.

Deus, qui fídei sacramenta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborasti; & adoptiónem filiórum perfectam, voce delapsâ, in nube lúcida mirabíliter præsignasti: concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriæ nos cohæredes effícias, & ejusdem glóriæ tríbuas esse consortes; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Fílii Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui accepísti à Deo Patre * honórem & glóriam. 2. *Petr.* 1.

Digitized by Google

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vocem.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SI teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt; quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo.

℟. *br.* Fílii hóminum, * úſquequò gravi corde? *Allelúia, allelúia. Fílii. ℣. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus * Sanctum ſuum, * Allelúia. Glória. Fílii. *Pſ.* 4.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Venit vox.

CAPITULUM. *Iſ.* 42.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum; electus meus, complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum; judícium géntibus prófferet.

℟. *br.* Ipſe invocábit me: * Pater meus es tu, * Allelúia, allelúia. Ipſe. ℣. Deus meus, * & ſuſceptor ſalútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ipſe. *Pſ.* 88.

℣. Hódiè ſi vocem ejus audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet obſervâre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem; quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem?

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem ſuam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD II. VESPERAS.

Ant. 7. ç. VOcávit nos Deus vocatióne ſuâ ſanctâ, ſecundùm grátiam quæ manifeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. 2. *Tim.* 1.

Ant. 6. Appárurit grátia ejus erúdiens nos, ut abnegantes impietátem & ſeculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus, expectántes adventum glóriæ ejus. *Tit.* 2.

Ant. 4. E. In ipſo edocti eſtis, depónere vos véterem hóminem, qui corrúmpitur ſecundùm deſidéria erróris. *Epheſ.* 4.

Digitized by Google

i. Quos præſcí-
& prædeſtinávit
fieri imáginis
ut ſit ipſe pri-
in multis frátri-
. 8.

f. Nondùm ap-
érimus : ſcimus
cùm apparúerit,
rimus ; quóniam
eum ſícuti eſt.

UM. 1. *Cor.* 15.
: homo de terra,
us ; ſecundus ho-
o, cœleſtis : qua-
is, tales & ter-
qualis cœleſtis,
cœleſtes. Igitur
ívimus imáginem
portémus & imá-
leſtis.
it ritu Solemni,
allelúia. ℣. Con-
& déficit ánima
ia Dómini. Beáti
ant in domo tua,
Pſ. 83.]
M N U S.
nos potenter ál-
is !
riſte, quandò dé-
,
lò celas, próvidus
ræquè cónſulis.
s adoptat fílios,
ocávit Fílium ;
futúræ glóriæ
a nobis pignora.
e quid, Pater,
bas ?
te, Fili, quid doces ?
procul cedéntibus,
t una véritas.

Ut juſſa Patris ímpleas
Mactanda mundo víctima,
Formam reſúmens príſtinam,
Mortalitáti rédderis.
Fac, Chriſte, qui nobis
lates,
Obſcúra dùm regit fides,
Fracto ſolútos córpore,
Nos te vidére, te frui.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

℣. Satiábor, Dómine,
℟. Cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Noſtra converſátio in cœlis eſt, undè Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. *Philipp.* 3.

Oratio, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Xyſti, Papæ & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Quæſumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte ſancti Spíritus. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Fidélis ſermo : ſi commórtui ſumus, & convivémus ; ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2.

Doxologia. Qui, nube ruptâ. *ut ſuprà ad Horas.*

Digitized by Google

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei; cohærédes autem Christi, si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8.

DIE VII.

In Festo

SANCTI XYSTI,

Papæ & Mart. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex SS. Cypriano & Ambros. aliisque Scriptorib. Eccles.

XYstus secundus Stéphano successit in sede Romána. Ad eum Dionysius Alexandrínus scripsit epístolam de Baptísmate, quâ étiam eum commonefécit de exortâ apud Ptolemáïdem Pentapóleos urbem Sabellianórum hæresi. Sed & in ália epístola senténtiam ejus expétiit de ímpio quodam hæreticórum baptismo, quem se dudùm suscepisse quidam fidélis asserébat. Cùm autem, acrióri adversùs Christiános persecutióne decrétâ, Valeriánus inter ália, rescripto ad Senátum dato, edixisset ut Epíscopi, Presbyteri & Diácones incontinenti animadverterentur; Xystus, simul cum Quarto, sextâ die Augusti in cœmetério animadversus est. Quem cùm sanctus Lauréntius ad martyrium duci cérneret, in has voces flens erúpit: Quò progréderis sine fílio, Pater? quò, Sacerdos sancte, sine ministro próperas? Cui Xystus: Non ego te désero, fili, majóra te manent certámina; post tríduum me sequéris. Gloriósam Xysti mortem sanctus Cypriánus Epíscopis Africæ per Successum illórum collégam significári vóluit; quò suos quisque corroboráret, ut gaudérent magis quàm timérent in hac confessióne, in qua scirent Christi mílites non périmi, sed coronári.

Lectio iij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. cap. 7. Tract. 27.

QUid est quod ait Christus: Qui manet in me, & ego in illo? quid, nisi quod Mártyres audiébant: Qui perseverávit usquè in finem, hic salvus erit? Quómodò mansit in illo sanctus Lauréntius? Mansit usquè ad tentatiónem, mansit usquè ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usquè ad acérrimam comminatiónem: mansit usquè ad peremptiónem: parum est; usquè ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim occísus est citò; sed cruciátus est in igne: diù vívere permissus est; immò non diù vívere permissus est, sed tardè mori compulsus est. In illa ergò longa morte, in illis tormentis,

Digitized by Google

manducáverat & erat, tamquàm ſaginátus & illo rius, tormenta t. Ibi enim erat Spíritus eſt qui Caro enim ardéſpíritus ánimam . Non ceſſit, & i ſucceſſit. Díxeilli Xyſtus marus; Noli mœrére copus enim erat diáconus. Noli inquit; ſequéris íduum. Tríduum xit médium inter iónis ſancti Xyſti, paſſiónis ſancti i. Tríduum eſt méconſolário! non li mœrére, fili; erſecútio & ſecú: ſed, Noli mœuò ego præcédo, ris; nec conſecúiffertur: tríduum erit, & mecum ccépit oráculum, ábolum, pervénit ıphum.

Oratio.

ümus, omnípotens us, ut nos virtúte ípíritûs & ad credóciles, & ad conn fortes effíciás; o Xyſto Pontífici, verbum tuum & nium Jeſu, ánimam ónere tribuiſti; Per n Dóminum. . . in ejuſdem.

DIE X.

In Feſto SANCTI LAURENTII, Diaconi & Martyris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi unius Mart. exceptis quæ ſeq.

IN I. VESPERIS.

CAPITULUM. *1. Cor. 4.*

SIc nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei: hìc jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * In die malâ liberábit eum Dóminus. † Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus. ℣. Qui féminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * In die. Glória. † Dóminus. *Pſ. 40. 2. Cor. 9.*

HYMNUS.

BEáte, quò tendis, Pater?
Quò, ſancte, pergis, Póntifex?
Offerre temet víctimam,
Me non miniſtro, quid paras?
Levíta, qui juſſu tuo
Chriſti propínat ſánguinem,
Litáre promptus & ſuum,
Ibit comes Lauréntius.
Audíris: è cœlo Deus
Majóra ſpondet prælia.
Brevi ducem nec dégener
Patrem ſequéris fílius.

Digitized by Google

Obláta Christo múnera,
Opes sibi tot créditas,
Quas rex avárus éxigit,
Custos fidélis dénegat.
Addit preces, addit minas;
Minæ, precesque nil movent,
Non hos profánas in manus
Veníre thesáuros sinet.
Monstrans egéntûm squállidos
Quos ipse pascébat greges;
Hæc turba, dixit, quas sitis
Opes Olympo tránstulit.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis: & Deus prospector est ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Romani, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Deus, cujus. *infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus, Beáte. *ut suprà in I. Vesperis.*

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

83. *In Nat. S. Laurentii.*

Lectio iv.

CUm furor gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sæviret, ac præcípuè eos qui órdinis erant sacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, *qui* non solùm in ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promittens; quem si feciísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque *gémina* face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto *sacrárii* præsule opes ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inferri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret ostendens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamisíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant salvæ, quantò sánctiùs probabantur expensæ.

Digitized by Google

Lectio v.

FRemit ergò prædo frustrátus; & in ódium religiónis quæ talem divitiárum usum instituisset arcescens, direptiónem thesauri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperisset, ut illud depósitum, quo sacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Christo Laurentium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, & multâ vérberum sectióne consciſſos, subjecto præcipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret urendi, conversórum alternâ mutatióne membrórum, fieret cruciátus veheméntior, & pœna produ&tior.

Lectio vj.

NIhil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur inventis tuis matéria mortális; & Laurentio in cœlos abeunte, tu déficis. Flammis tuis superári caritátis Christi flamma non pótuit; & frégnior fuit ignis qui foris uſſit, quàm qui intùs accendit. Sæviſti, persecútor, in Mártyrem; sæviſti, & auxiſti palmam, dùm aggeras pœnam. Nam quid non ad victóriæ glóriam ingénium tuum réperit, quandò in honórem transiérunt triumphi étiam instrumenta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spirituáli; & de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis & præsídium constítuit & exemplum; atque ita per universum mundum clarificávit glóriam suam, ut à solis ortu usquè ad occásum, Leviticórum lúminum coruscante fulgóre, quàm clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illustris fieret Roma Laurentio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; nisi granum frumenti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 305. al. 26. è XL. à Sirm. editis.

AGnoscit fides vestra granum quod in terram cécidit, & mórtuum multiplicátum est. Agnoscit, inquam, hoc

granum fides vestra; quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim quin de seipso díxerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram, ex quibus est & beátus Laurentius, cujus seminatiónem hódiè celebrámus.

Lectio viij.

DE illis autem granis sparsis toto orbe terrárum quanta pullulàverit seges vidémus, gaudémus, sumus; si tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet, quidquid in ségete est. Eadem quippè plúvia, útilis & nutritória, & tríticum pascit & páleam. Absit ut simul utrumque in hórreo recondátur, quamvis simul utrumque in agro nutriátur, & simul utrumque in área triturétur.

[*Ubi nulla sit Commem.*

Lectio ix.

NUnc tempus eligendi est. Antequàm véniat ventilátio, fiat morum separátio: sicut in área granum adhuc mundatióne discérnitur, nondùm ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta; imò, audíte primum granum per me. Non amétis in hoc século ánimas vestras. Nolíte amáre, si amátis; ut non amando servétis, quia non amando plùs amatis. Qui amat in hoc século ánimam suam, perdet eam. Granum lóquitur; granum quod in terram cécidit, & mortificárum est ut multiplicarétur, lóquitur: audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipse fecit: instrúxit præcepto, præcessit exemplo.]

De sancto Romano.

Lectio ix.

Ex Actis S. Lucer. & veter. Martyrol.

ROmánus miles unus fuit ex his quibus commissa fúerat sancti Laurentii custódia. Invicta hujus Mártyris inter immanissimos cruciátus constántia ita percussus fuit, ut jam indè sat probátam habúerit religiónis Christiánæ veritátem. Laurentio post tormenta in cárcerem remisso, Románus ab eo postulávit fídei documenta sanctumque baptísmum. Ab ipso non discessit, nisi quantùm satis fuit ad petendam aquam, quâ, ministrante sancto Diácono, statim baptizátus est. Hunc magistrum & ducem mox ipse præcessit in glória cœlesti: ipso namque die, Christi nomen ante persecutóres confidenter professus, cápite damnátus est, & ante noctem percussus, vix uno die ante ipsius

Digitized by Google

Laurentii consummátum martyrium. Cultus ejus apud Romam célebris, indè ferè cunctas per Ecclésias Occidentis pervásit.

AD LAUDES.

Capitulum. *Isaiæ* 43.

CUm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te; quia ego Dóminus Deus tuus, sanctus Israël; Salvátor tuus, dicit Dóminus.

Hymnus.

FRustrà parantur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ignibus,
Ardens cubíle sternitur.

Christi pugil, lætus mori,
Pœnisque magnis débitus,
Hanc irretorto lúmine
Pompam dolórum réspicit.

Nudos in artus sæviunt;
Scissæ flagris carnes volant:
Tortóris ad fastídium
Truncus jacens relínquitur.

Sed ille fracto córpore
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tíngitur
Lustranda flammis víctima.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres.
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt præ cáumate. *Job* 30.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Laurentio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre; Per Dóminum.

Fit Commem. S. Romani, Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xij.

Orémus.

DEus, cujus múnere sanctus Románus fidem mirábili victóriâ propugnávit; da infirmitáti nostræ ejus intercessióne virtútem; ut fidem quam voce profitémur, ópere exequámur; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

QUisquis confessus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. In conspectu astántium factus es mihi adjútor, Dómine, & in médio ignis non sum æstuátus. Allelúia. *Eccli.* 51.]

Hymnus.

NOndùm satis dignum Deo
Christi probásti míllitem,
Tyranne, cruda sint tui
Furóris hæc prælúdia.

Digitized by Google

Impoſta membra crátibus
Ardente prunâ férvidis
Deſpectat exultans, ſuo
Et ipſe plaudit fúneri.
Altis medullis íntimus
Toſtos per artus it dolor;
Menti Deus ſed íntimæ
Præſens dolórem témperat.
Dùm corpus in flammas abit,
Mens intùs ardet fórtior,
Sacris profános cómprimens
Ignes retundit ígnibus.
Corpus peruſtum Mártyris
Horret vel ipſe cárnifex;
Sed thuris inſtar, dùm perit,
Deo litátur grátiùs.
Flammis in ipſis, ceu roſis
Viſus ſibi quiéſcere;
Verſa, Tyranne, páſcere,
Aſſáta, dixit, víſcera.
Quid inter ardentes rogos
Senſum dolóris ábſtulit?
Te nempè potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.
O pura, quæ Deo places,
Igni probáta víctima!
Fac nos ſacris urat Deus,
Quibus flagrábas, ígnibus.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Igne me examinaſti, Dómine; ℟. Et non eſt inventa in me iníquitas. *Pſ.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberaſti me, ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

Orat. Da nobis, *ut ſuprà.*

DIE XII.

In Feſto SANCTÆ CLARÆ, Virginis, Clariſſarum Abbatiſſæ.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Pſal. ſub ſola Ant. Quid Dómini. liij. *Oratio*, Tribue. *infrà.*

Lectio ij.

Ex hujus vita. Alexandri quarti Papæ juſſu ſcripta apud Surium.

CLara nóbili génere Aſſíſii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, ſéculo renuntiávit, ſancti Franciſci adhortatiónibus permóta, qui & capillos ei incídit. Plures ejuſdem inſtitúti ſócias, ac præ céteris Hortulánam matrem & ſoróres ſibi adjunxit. Arctiórem vitæ ratiónem ampléxa, aut nudo ſolo, aut ſarmentis interdùm pro léctulo utebátur, ſtípite pro cervicáli. Unì túnicâ cum pállio ex vili panno, adhíbito frequenter ad carnem cilício, induebátur. Per multos annos, Fériis ſecundâ quartâ & ſextâ, nihil pénitùs alimenti; réliquis diébus parciſſimum capiébat cibum. Cùm per octo & viginti an-

Digitized by Google

nos præ infirmitáte è léctulo súrgere non poſſet, ótium fúgiens, corporália ex lino, in ſacrifícii uſum, quæ váriis largirétur Eccleſiis, conficiebat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut ne Monaſtérium poſſeſſiónes habéret, ipſi étiam Gregório nono, ſufficientes réditus aſſignáre volenti, obſtíterit.

Lectio iij.

SAracénis juſſu Frederíci Imperatóris Aſsiſium obſidéntibus, & cœnóbium cui illa præerat jamjam invaſúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóſtibus óbjici, ſimul & præferri cápſulam argénteam ébore inclúſam in qua ſacratíſſima Euchariſtia ſervabátur: cùmque córam Chriſto proſtráta oráret ut ſoróres tutarétur, vocem quaſi púeri audívit: Ego vos ſemper cuſtódiam. Iterúmque pro civitate precáta eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina ſuſtinébit; ſed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipſos quos conſcénderant muros fugérunt. Tandèm cùm quadraginta duóbus annis Monaſtérium rexiſſet, inſtante morte, Viáticum à Cardinále Oſtienſi accépit. Ejus exéquiis intérfuit Innocéntius quartus, qui ægrotantem inviſerat, & ſupplíciter petenti peccatórum indulgéntiam fúerat impertítus. Alexander quartus, Innocéntii ſucceſſor, eam inter ſanctas Vírgines rétulit.

Oratio.

TRíbue, quæſumus, virtútum cœléſtium Deus, ut hæc ſanctæ Claræ virginis tuæ ſacra ſolémnia terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre ſempiterna; Per.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de ſequenti, cum Commemorat. præcedentis.

DIE XIII.

In Feſto

S. RADEGUNDIS, Viduæ, Francorum Reginæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Tur. S. Fortunat. Pictav. & aliis Scriptoribus, apud Mabillon.

RAdegundis, fília Berthárii Thuringórum príncipis, décimum explébat ætátis annum, cùm à Clothário primo, Francórum Sueſſionénſium Rege in Gállias captíva ducta eſt. Clothárius óptimis eam magiſtris, liberálibus erudiendam diſciplínis crédidit. Tùm Radegundis, arreptis ávidè fídei Chriſtiánæ documéntis, & ſpontè ejuráto hæreditário deórum inánium cultu, non præcepta tantùm, ſed & Evangélica decrevit ſervá-

Digitized by Google

re consília. Detractis ex própria mensa cibis, púeros reficiébat egénos. Domesticórum contemptum ac persecutiónes álacri tolerábat ánimo. Christo, quem sibi sponsum destináverat, in ómnibus stúdebat placére. At Clothárius exímiis captívæ dótibus, & eleganti decóre captus, eam sibi jamdúdùm uxórem destináverat: quem honórem nec resistentiâ nec fugâ vitáre pótuit. Ex captíva Regis facta conjux, beneficéntiam in páuperes, crebras vigílias, oratiónes assíduas, cilícii & aculeátæ caténæ usum, vini abstinéntiam, jejúnia, summam dénique vitæ asperitátem, cum régia dignitáte conjunxit.

Lectio iij.

ORphanórum mater, viduárum & Eccléstæ Ministrórum patróna Radegundis erat. Nullum fuit miseriárum genus, cui maternâ non occúrrerit pietáte. Cœlestis hæc vivendi norma Prócerum in eam irrisiónes & persecutiónes concitávit. Quamóbrem occíso fratre jussu Clothárii, ipso permittente, Radegundis ab aulâ discédens, sanctum Medardum adit, à quo monásticam vestem enixè póstulat: quo reluctante, sacrárium ingréssa, tonsis capillis & accepto velo, confidenter ad eundem Pontíficem reversa, ab ipso in Diáconam benedicta est. Pictávos profecta, ibi monastérium Vírginum sub regula sancti Cæsárii Arelatensis condidit. Eâ pietáte Sacrificium Eucharístiæ prosequebátur, ut in illíus usum, própriis mánibus conficeret panes, quos diversis súppeditábat Eccléstis. *Id* illi máximè curæ erat, ut pro Rege indesinenter preces fierent in monastério. Missis Cléricis ad Justínum Imperatórem, partem ligni Dominicæ Crucis impetrávit, quam in Monastério solémniter repóni curávit. Accensis carbónibus, ferróque candenti, córporis membra, viscera autem síti cruciábat inextinguíbili. Ita voto Martyr, juge in se perferébat martyrium. Obiit anno quingentésimo octogésimo séptimo. Corpus ejus terræ mandávit Gregórius Turonensis, occupáto in diœcési obeunda Merovæo Pictavíensi, cui reservátum est, ut reversus Missam celebráret, ac túmulo opérculum impóneret.

Oratio.

DEus, cujus amóre, beáta Radegundis ex aulæ tumultu, spretis mundi illécebris, in solitúdinem evolávit; tribue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere & amare cœléstia;

Digitized by Google

Per Dóminum

E XIV.
Vigilia
PTIONIS
E MARIÆ.
it in Dominica,
t de Dominica
erſiculum tertii
cluſivè: reliqua
id eſt, ſeptima
ect. de Evange-
, cum Homilia
Chryſoſtomi,
ſione facta ad *
: Lectio ix. de
& Homil. Domi-
r.
it infrà. Et di-
)eum.
IUDES, & ad
ılmi de Domini-
'ommem. Domi-
ua de Vigilia.]
ilia iſta venerit
Officium ſit ut

CIUM NOCT.
implex.
:ſum de María
veníte, adoré-
th. 1.
. Veníte 2.
MNUS.
onga tandèm,
;o, poſt ſuſpíria,
at aſtris, reddit
to dies,
æveníre cántibus
decet:
, benigna Ma-
ıuſculta preces.
: nobis ut Joanni

Matrem relíquit, è crucis pendens trabe;
Agnoſce natos, Virgo, quos fratres ſibi
Deóque Chriſtus comparávit fílios.
Tu, Chriſtiáni flos decuſque nóminis,
Adſtas petenti Spíritum cœnáculo:
Apóſtolis mox verba ſeminántibus,
Tu caritáte párturis Eccléſiam.
Quæ nos amóre tam pio complécteris,
Nos gratulári da tuis honóribus.
Jam nos relinquis, Mater: at noſtrî memor
Te comprobábis ſédulâ matrem prece.
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Sit ſempiternum Fílio Patris decus:
Fœcunda per quem Virgo fit Mater Dei,
Sit & tibi laus ſempiterna Spíritus.
Amen.

Pſ. & Ant. de Feria occur.

℣. Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas & malas! ℟. Et converſus, conſolátus es me. *Pſ.* 170.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurr. è tribus fiunt duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Stabant juxtà crucem Jeſu * Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luc.

tum & plorátum vidérunt vicínæ Sion ; Sic vidébunt & in celeritáte salútem à Deo quæ supervéniet , * Mater. *Joan.* 19. *Baruch* 4.

Post ij. Lect. ℟. Cùm vidísset Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat , dicit matri suæ : * Múlier , ecce fílius tuus. ℣. Amíco fidéli nulla est comparátio , & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. * Múlier. *Joan.* 19. *Eccli.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 19.

IN illo témpore ; Stabant juxtà crucem Jesu Mater ejus , & soror matris ejus María Cléophæ , & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília Sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 85. *aliàs* 84. *in Joan.*

IPse crucifíxus matrem suam discípulo commendat , ut nos dóceat ad extrémum usquè hálitum , parentum curam præcípuam esse gerendam. Quandò ígitur Mater intempestívè accéssit , dicit : Quid mihi & tibi est , múlier ? & : Quæ est mater mea ? Hìc verò magnum éxhibet amórem , & discípulo quem diligébat ipsam commendat. Matrem verò commendans , dicit : Ecce fílius tuus. O quantum honórem discípulo collátum! Cùm enim ipse jam abíret , ipsam discípulo curandam tradit. Quia enim credíbile erat ipsam , útpotè matrem , dolére & patrocínium quærere , jure illam discípulo tradit , dicens : Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat , ipsos mútuo conjungens amóre ; quod cùm intellígeret discípulus , ipsam in sua accépit. * Cur autem nullam áliam memorávit mulíerem , licètália quoque aftáret ? Ut nos docéret plus tribuendum mátribus esse. Ut enim parentes , cùm spiritália impédiunt , ne cognoscendi quidèm sunt ; sic cùm non ea cóhibent , omne débitum est ipsis præstandum , & áliis sunt anteponendi , quia nos genuérunt , educárunt , milleque mala subiérunt. Sic Marciónis impudéntiam réprimit. Si enim secundùm carnem natus non esset , nec matrem habéret , cur tantam de illa sola gerit curam?

℟. Dicit Jesus discípulo : Ecce Mater tua. Et , * Ex illa hora † Accépit eam discípulus in sua. ℣. Cùm acceperit Deus ánimam meam , honórem habébis matri tuæ , ómnibus diébus vitæ ejus. * Ex. Glória Patri. † Accépit. *Joan.* *Tob.* 4.

℣. *Sacerd.* Tibi dixit cor

xquisívit te fá-
. Fáciem tuam,
equíram. *Ps.* 26.

AUDES.
riduplex.

ius mea tu es,
Dómine : diem
on desideravi ;
em. 17.
1. Nomen tuum
iále tuum in de-
mæ : ánima mea
: te. *Is.* 26.
3. Attenuáti sunt
suspicientes in
Dómine. *Is.* 38.
m, Lauda. xcvj.
a. Cunctis diébus
ac mílito, expecto
éniat immutátio
14.
E. Quis mihi det
véniam te foris,
e nemo desperet?

UM. *Cantic.* 2.
amica mea, spe-
mea, & veni ;
mea, in foramí-
træ, in caverna
ostende mihi fá-
n.

MNUS.
carne Christum,
go, paris, vocant
e beátam : réctiùs
pas
i beátæ, quæ fidéli
eris, pia Virgo,
e.
Jato, non muliér
:r
ademptum. Scíli-
áltior

Tellúre cœlestes, triumphans
Quò rédiit, meditáris arces.
Amóris illùc te rapit ímpetus ;
Tardi sed obstant víncula cóporis,
Dolesque durum longiórís
Exílii toleráre pondus.
Hæc vota tandèm qui cúmulas, Pater,
Succurre nostris, áuspice Fílio :
Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo, & requiescam. *Ps.* 54.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Veni, dilecte mi, in portis nostris : ómnia nova & vétera servávi tibi. *Cant.* 7.

Oratio.

DEus, qui virgínalem úterum beátæ Maríæ, in quo requiéscere, elígere dignátus es : da nobis Assumptiónis ejus solémnia præveniéntibus, dignum in córdibus nostris habitáculum tuæ præparáre majestáti ; Qui vivis, &c.

AD HORAS,
Duplex - minus.
Doxologia.

Qui natus es de Virgíne,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Digitized by Google

AD PRIMAM.

Ant. 2. Laus mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Virgíne. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Nomen tuum.

Capitulum. *Prov.* 13.

Spes quæ differtur, afflígit ánimam : lignum vitæ, desidérium véniens.

℟. *br.* Heu mihi, Dómine, * Quia incolátus meus prolongátus est ! Heu mihi. ℣. Multùm íncola fuit * ánima mea, * Quia. Glória. Heu. *Ps.* 119.

℣. Sitívit in te ánima mea : ℟. Quàm multipliciter tibi caro mea ! *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Attenuáti sunt.

Capitulum. *Thren.* 3.

Oculus meus afflictus est, nec tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. *br.* In salutáre tuum * Defécit ánima mea. In. ℣. Et in verbum tuum * superspérávi : * Défecit. Glória. In. *Ps.* 118.

℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, ℟. Dicentes : Quandò consolaberis me ? *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Quis mihi.

Capitulum. *Tob.* 3.

Nunc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & precípe in pace récipi spíritum meum : éxpedit enim mihi magis mori quàm vívere.

℟. *br.* Educ de custódia ánimam meam * Ad confitendum nómini tuo. Educ. ℣. Me expectant justi, * donec retríbuas mihi. * Ad. Glória Patri. Educ. *Ps.* 141.

℣. Mélior est misericórdia tua súper vitas : ℟. Lábia mea laudábunt te. *Ps.* 62.

Digitized by Google

DIE XV.

IN ASSUMPTIONE EÆ TÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE.

I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

ECce tu pulchra es, amíca mea, ecce lchra es : óculi tui ıbárum. *Cant.* 1.

. 8. G. Multæ fíliæ egavérunt divítias : ergressa es univérsas. 31.

. 4. E. Indue te de- & honóre ejus, quæ tibi est, sempiternæ . *Baruch* 5.

3. a. Circúmdabit s diplóide justítiæ, ónet mitram cápiti s æterni. *Baruch* 5.

5. C. Eris coróna in manu Dómini, éma regni in manu i ; quia complácuit o in te. *Is.* 62.

ULUM. *Cant.* 6.

ıra es, amíca mea, vis, & decóra sicut m, terríbilis ut cas- ácies ordináta.

oncupíscet Rex de- tuum ; quóniam

* Ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum : vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. ℣. Benedícta tu in muliéribus; invenísti enim grátiam apud Deum. *Ipse. Glória. *Ipse. *Repetitur* ℟. Concupíscet. *usque ad* ℣. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

HYMNUS.

O Vos æthérei, pláudite, cives :
Hæc est illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte solútam
Natus sidéreâ súscipit aulâ.
Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes :
Verbum vestíeras carne; vicíssim
Te Verbum próprio lúmine vestit.
Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te sátiat Núminis hausto :

Digitized by Google

Et quem virgíneo lacte cibásti,
In jugem tibi dat se Deus escam.
O concessa tibi quanta potestas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célsior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonante.
Quæ Regína sedes próxima Christo,
Alto de sólio vota tuórum
Audi; namque potes flectere Natum,
Virgo mater: amas nos quoque natos.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória Flamen. Amen.

℣. Magna est glória ejus ℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 6. duplicanda. In plenitúdine sancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedictos benedicétur. *Eccli.* 24.

Oratio, Veneranda. *infrà.*

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capit. de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesp.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUæ cœlo nova nunc ádditur hospes!
Sese tota poli Régia pandit:
Ruptis Virgo parens líbera vinclis,
Caro se próperat réddere Nato.
Quantùm delítuit páupere tecto,
Tantùm spléndida nunc fulget in astris:
Se veláre quibus mater amábat,
Densas Natus amat rúmpere nubes.
Olim quæ fúerat juncta maríto,
Et de connúbio crédita mater,
Totum jam cólitur nota per orbem
Cum matris títulis íntegra virgo.
Ancillæ trísbuit quæ sibi nomen,
Cœlesti dóminans regnat in aula:
Quæ tot passa neces Prolis amóre,
Jam secúra, suâ Prole triumphat.
Nostras, tu nova lux, díscute noctes:
Tu Regína, graves sólve caténas:
Cæcos, stella maris, dírige cursus;
Da quo tu fúeris, cérnere Natum.

Digitized by Google

Sóboli qui dare ma-
n
rris vóluit, glória
ri:
Virgo parens, gló-
Nato:
œcunda, tibi gló-
, Flamen.
men.

NOCTURNO.

Dómine Dóminus
46.

1. D. Fortis est ut
éctio: aquæ multæ
:uérunt extínguere
m. *Cant.* 8.
æli enarrant... *cum*
ione. 58.
t. E. Adjúro vos,
úsalem, ut nuntié-
:o meo quia amóre
. *Cant.* 5.
ructávit. 152.
. *G.* Ego dórmio;
neum vígilat: vox
nei pulsántis: súr-
t aperírem dilecto
nt. 5.
iam pétii à Dómi-
c requíram: ℟. Ut
m in domo Dómi-
nibus diébus vitæ
. 26.
it Cántica Canti-
córum.
j. Cap. 1.
ósculétur me ósculo
oris sui; quia me-
lióra sunt úbera tua
agrántia unguentis
Oleum effúsum
:uum; ídeò adoles-
dilexérunt te. Tra-
post te currémus
in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me considerare quòd fusca sim, quia decolorávit me sol.

℟. Quid mihi est in cœlo? & * A te quid vóluí super terram? † Defécit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea in æternum. ℣. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum. * A te. Glória Patri. † Defécit. *Ps.* 72. *Philipp.* 1.

Lectio ij.

EQuitátui meo in cúribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, verniculátas argento. Dùm esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi: inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea; ecce tu pulchra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. Léctulus noster

Digitized by Google

flóridus : tigna domórum noſtrárum cédrina , laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini : * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia ſecundùm expectatiónem & ſpem meam in nullo confundar. * Cor. Glória Patri. † Vidébitur. *Pſ.* 83. *Philipp.* 1.

Lectio iij. Cap. 2.

EGo flos campi , & lílium convállium. Sicut lílium inter ſpinas , ſic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna ſylvárum , ſic dilectus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem deſideráveram , ſedi ; & fructus ejus dulcis gúſturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam , ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus , ſtipáte me malis ; quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo , & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúſalem , per cápreas cervoſque campórum , ne ſuſcitétis , neque evigiláre faciátis dilectam , quoadúſque ipſa velit. Vox dilecti mei : ecce iſte venit ſáliens in mónti bus , tranſíliens colles : ſímilis eſt dilectus meus cápreæ , hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum , reſpíciens per feneſtras , proſpíciens per cancellos. En dilectus meus lóquitur mihi : Surge , própera , amíca mea , columba mea , formóſa mea , & veni. Jam enim hyems tránſiit , imber ábiit & receſſit ; flores apparuérunt in terra noſtra , tempus putatiónis advénit ; vox túrturis audíta eſt in terra noſtra ; ficus prótulit groſſos ſuos : víneæ florentes dedérunt odórem ſuum.

℟. Deſíderat ánima mea ad te , Deus : * Sitívit ánima mea ad Deum fortem , vivum. † Quandò véniam , & apparébo ante fáciem Dei ! ℣. Quæ retrò ſunt obliviſcens , ad deſtinátum pérſequor , ad bravíum ſupernæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. * Sitívit. Glória Patri. † Quandò. *Repet.* ℟. Deſíderat. *uſquè ad* ℣. *Pſ.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Deus noſter refúgium. 153.

Ant. 7. *d.* Veni in hortum meum , ſoror mea , ſponſa : méſſui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Pſ. Deus, judícium tuum. *cum ſua diviſione.* 59.

Ant. 6. Jam hyems tránſiit : ſurge , amíca mea , ſpecióſa mea , & veni : oſtende mihi fáciem tuam ; fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Pſ. Benedixiſti Dómine. 63.

Digitized by Google

3. a. Favus distil-
ábia tua, sponsa;
lac sub lingua tua.

lória filiæ Regis ab
℟. In fimbriis áu-
cumamicta varietá-
Ps. 44.
& Bened. B. M. V.
sancti Bernardi,
Abbátis.
umpt. B. M. V.
Serm. 1.
Lectio iv.

Irgo hódiè glorióſa
cœlos ascendens,
supernórum gáudia
copiósis sine dúbio
vit augmentis. Hæc
n, cujus salutatió-
x & ipsos exultáre
ı gáudio, quos ma-
adhuc víscera clau-
Quòd si párvuli nec-
ati ánima liquefacta
: María locúta est;
utámus quænam illa
:cœléstium exultátio,
vocem audíre, &
fáciem, & beátâ
ii præséntiâ meruế.
Nobis verò, carissi-
uæ in ejus Assump-
olemnitátis occásio,
ausa lætítiæ, quæ
a gaudiórum! Ma-
æséntiâ totus illus-
orbis; ádeò ut &
m cœlestis pátria clá-
rtilet virgíneæ lám-
rradiáta fulgóre. Mé-
oindè résonat in ex-
gratiárum áctio &
udis.

℟. Veni de Líbano, sponsa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. ℣. Corónam justítiæ reddet justus Judex: * Veni. Glória † Odor. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

Lectio v.

SEd plangendum nobis quàm plaudendum magis esse vidétur. Quantùm enim de ejus præséntia cœlum exultat, numquid non cónsequens est ut tantùm lúgeat hic noster inférior mundus ejus absséntiam? Cesset tamen queréla nostra, quia nec nobis hìc est manens cívitas; sed eam inquírimus, ad quam hódiè María benedícta pervénit. In qua si conscripti cives sumus, dignum profectò est étiam in exílio, étiam super flúmina Babylónis, ejus nos recordári, ejus communicáre gáudiis, ejus participáre lætítiam, maximéque eam quæ tam copiósо ímpetu lætíficat hódiè civitátem Dei, ut sentiámus & ipsi stillicídia stillántia super terram. Præcessit nos Regína nostra: præcessit, & tam gloriósè suscepta est, ut fiduciáliter sequantur Dóminam fámuli clamantes: Trahe nos; post te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Tota pulchra es, amica mea, & * Mácula non est in te; veni de Lí-

Digitized by Google

bano : † Odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. ℣. Qui non inquinavérunt vestimenta sua, ambulavérunt mecum in albis, quia digni sunt. * Mácula. Glória Patri. † Odor. *Cant.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio vj.

ADvocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquàm Júdicis mater, & mater misericórdiæ, supplíciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractábit. Pretiósum hódiè munus terra nostra diréxit in cœlum ; ut dando & accipiendo felíci amicitiárum fœdere copulentur humána divínis, terréna cœléstibus, ima súmmis. Illò enim ascendit fructus terræ sublímis, undè data óptima & dona perfecta descendunt. Ascendens ergò in altum Virgo beáta, dabit ipsa quoque dona homínibus. Quidni daret ? Síquidèm nec facultas ei deesse póterit, nec voluntas. Regína cœlórum est, miséricors est ; dénique mater est unigéniti Fílii Dei. Nihil enim sic potest potestátis ejus seu pietátis magnitúdinem commendáre, nisi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis potest omnínò in affectum caritátis transísse Maríæ víscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est cáritas, novem ménsibus corporáliter requiévit.

℟. Anteíbit fáciem tuam justítia tua, * Et glória Dómini cólliget te ; & † Dóminus implébit splendóribus ánimam tuam. ℣. Abundanter ministrábitur introítus in æternum regnum ; * Et glória. Glória Patri. † Dóminus. *Repetitur* ℟. Anteíbit. *usquè ad* ℣. *Is.* 58. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta ejus 154.

Ant. 5. C. En dilectus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amica mea, columba mea, formósa mea, & veni. *Cant.* 2.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Ant. 2. Anima mea liquefácta est, ut locútus est dilectus meus. *Cant.* 5.

Ps. Cantáte Dómino... quia mirabília. 50.

Ant. 1. a. Totus desiderábilis, talis est dilectus meus ; & ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo : ℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 15.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Intrávit Jesus in quoddam castéllum : & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Digitized by Google

ia ſancti Bernardi, Abbátis

ſumpt. B. M. V. Serm. 1.

Uem in caſtellum mundi hujus intrantem priùs María ſuſcéperat, ab ípitur hódiè ſanctam iens civitátem. Sed anto putas honóre, anta putas exultacum quanta glória? terris locus dignior irginális templo, in lium Dei María ſuſnec in cœlis regáli in quo Marſam Fíblimávit. Felix niútraque ſuſcéptio: ilis útraque, quia e inexcogitábilis eſt. d enim ea hódiè in is Chriſti Evangéliio recitátur, in qua benedicta in muliéxcepiſſe intellígitur ſrem? Credo; ut am celebrámus, ex ceptióne aliquátenùs tur; imò ut juxtà inæſtimábilem glóinæſtimábilis cogır & iſta. Quis enim linguis hóminum ırumque loquátur, re queat, quemádı ſuperveniente Spíbumbrante virtúte ni, caro factum ſit n Dei, per quod ant ómnia; & Dómajeſtátis, quem pit univérſitas creatúræ, intrà virgínea ſeſe cláuſerit víſcera factus homo?

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, * Et † Dixit mihi: Inter electos meos hæreditáre. Et ſic in Sion firmáta ſum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt. * Et dixit. Glória. † Deus. *Eccli.* 24. *Luc.* 10.

¶ *Quandò hoc Feſtum incidit in Dominicam, loco Lectionis ſequentis dicitur pro Commemoratione voti Lud. XIII.* Hodiè, &c. *infrà: & pro ix. Lectione dicitur Homilia in Evangelium Dominicæ occurrentis, cum Commem. ejuſdem in toto Officio.*]

Lectio viij.

SEd & illud quis vel cogitáre ſufficiat, quàm glorióſa hódiè mundi Regína procéſſerit, & quanto devotiónis affectu tota in ejus occurſum cœléſtium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis ſit deducta; quàm plácido vultu, quàm ſerénâ fácie, quàm lætis ampléxibus ſuſcepta à Fílio, & ſuper omnem exaltáta creatúram, cum eo honóre quo tanta mater digna fuit, cum ea glória quæ tantum décuit Fílium? Felícia prorsùs óscula lábiis impreſſa lactentis, cui virgíneo mater applaudé-

bat in grémio. Verùm numquid non felicióra censébimus quæ ab ore sedentis in déxtera Patris hódiè in beáta salutatióne suscépit, cùm ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, & Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adepta est præ céteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ singuláris. Felix planè María, & multiplíciter felix, sive cùm éxcipit Salvatórem, sive cùm à Salvatóre suscípitur. Utrobíque miranda dignitas Vírginis matris; utrobíque amplectenda dignátio majestátis.

℟. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilecti mei: * Ecce iste venit. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni. * Ecce. Glória. * Ecce. *Cantic.* 2. *Apoc.* 22.

Pro Commemoratione voti Ludovici XIII.

Lectio ix.

Ex Declaratione Ludovici XIII. data die 10. *Februarii* 1638.

HOdiè celebrátur memória solemnis illíus voti, quo Ludovícus décimus-tértius, Francórum Rex, se súaque tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit Edicto propósito in hæc verba: beatíssimam & gloriosíssimam Vírginem in speciálem Regni nostri patrónam assumentes, eídem speciáli modo Nos, nostrum Sceptrum, nostram Corónam, nostrosque omnes Súbditos dicámus & consecrámus. Cujus nostri mancipátûs ne memória apud pósteros éxcidat, mandámus fieri post Vésperas diéi Festi Assumptiónis Processiónem, ritu & apparátu quàm máximè solemni in síngulis dominatiónis nostræ Eccléfiis, tàm Cathedrálibus quàm Parochiálibus & Conventuálibus cujuscumque Civitátis & pagi: præcipientes insuper quátenùs superióres Cúriæ, ac locórum optimátes dictæ processióni interfint. Móneant étiam Epíscopi Pópulos omnes nostros ut peculiári erga beatíssimam Vírginem amóre afficiantur, ipsíusque patrocínium die illâ solemni implórent, ut fretum ádeò potentis Patrónæ præsídio regnum nostrum ab ómnibus hóstium tutum sit insídiis, & diuturnâ gáudeat pace, Deúsque óptimus máximus, tantâ in eo colátur reverèntiâ, ut Nos Subditíque omnes ad beátum finem cui sumus cónditi, téndere ac pervenire valeámus. [Vitâ functo Ludovíco décimo-tértio, Edictum confirmávit Anna

Digitized by Google

ca, mater Ludovíci quarti, Regni mo- x : & Ludovícus dé- quintus erga beatís- Vírginem avítæ pie- nitátor, lítteris ad Galliárum Epíſco- ſis, anno milléſimo entéſimo trigéſimo pia vota renová-

pertum eſt templum cœlo; * Et ſignum m appáruit in cœlo: amicta ſole, & luna libus ejus, & † In ejus coróna ſtellá- ódecim. ℣. Aſtitit à dextris tuis, Deus, ítu deauráto, cir- a varietáte. * Et. † In. *Repet.* ℟. m. *uſquè ad* ℣. 11. *&* 12. *Pſ.* 44.

Te Deum.

acerd. Magnificáte um mecum, ℟. Et ius nomen ejus in 1. *Pſ.* 33.

LAUDES.

mi de Dominica.

QUæ eſt iſta quæ aſcendit de de- elíciis áffluens, in- per dilectum ſuum?

5. a. Aſcendit ſicut fumi ex aromáti- rrhæ, & thuris, & i púlveris pigmen- *ant.* 3.

7. c. Dóminus cón- ſplendórem, ut in- rábili decóre óm-

nium óculis apparéret. *Judith.* 10.

Ant. 6. Vidérunt.

CANTICUM. *Judith.* 13. *Triumphatricis encomium.*

BEnedíxit te Dóminus in virtúte ſua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedíctus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram:

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum;

Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Dicitur per Octavam, quandò fit de ea.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam: Amen, Allelúia. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Cant.* 6.

QUæ eſt iſta, quæ prográditur quaſi auróra conſúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

HYMNUS.

PAráta cùm te póſcerent,
O Virgo, cœli præmia,

Digitized by Google

Purum sacrátis ártubus
Amor resolvit spíritum.
Sed victa partu mors tuo
Te labis expertem nequit,
Suis nec audet stríngere
Vitæ parentem néxibus.
O qualis inter óbvios
Regína scandit Cœlites!
Quàm pulchra, celsæ próxima
Sedi Tonantis, ássidet!
Amicta sole fémina,
Lunamque subjectam premens,
Bisséna *cui* cingunt caput
Fulgóre miro sídera.
O tu, clientûm *cui* preces,
Cui vota cordi, Júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.
Sit nostra per te laus Patri:
Tuóque grata Fílio,
Et utriusque Flámini,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Tu, Dómine, susceptor meus es, ℟. Glória mea, & exaltans caput meum. *Ps.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. *duplicanda.* In plenitúdine sanctórum deténtio mea: quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypressus in monte Sion. *Eccli.* 24.

Oratio.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem, in qua sancta Dei Génitrix mortem súbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum vivit & regnat.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Ascendit.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

SIcut cinnamómum & & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* In voluntáte tua * deduxísti me, Dómine, * Allelúia, allelúia. In voluntáte ℣. Et cum glória * susceptsti me, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 72.

℣. Propter innocéntiam susceptsti me, Deus; ℟. Et

me in consn æternum. *Pſ.*

E X T A M.
:. Dóminus.
UM. *Iſ.* 61.
to juſtítiæ cirt me Deus meus, ſum decorátum & quaſi ſponſam nonílibus ſuis.
onvertiſti planca * in gáudium llelúia, allelúia.
i. ℣. Conſcidiſti eum, * & cirí me lætítiâ, *Alória Patri. Con-

mine, in volunR. Præſtitiſti devirtútem. *Pſ.* 29.
N O N A M.
a. Benedictus.
LUM. *Eccli.* 24.
itáte ſanctificáta vi, & in Jerúſaſtas mea. Et radipópulo honorifi in parte Dei mei illíus, & in pleſanctórum deténHæc réquies mea * m ſéculi, * Alleelúia. Hæc réquies . Hìc habitábo, * elégi eam, * Alória Patri. Hæc

rge, Dómine, in tuam, R. Tu & nctificatiónis tuæ.

AD II. VESPERAS.
Pſalmi de Officio parvo.
Ant. 1. D. REgina ingreſſa Jerúſalem multo cum comitátu & divítiis, venit ad Regem. 3. *Reg.* 10.

Ant. 2. Surréxit rex in occurſum ejus; poſitúſque eſt thronus matri regis, quæ ſedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2.

Ant. 3. E. Hábuit grátiam & miſericórdiam coram rege ſuper omnes mulíeres, fecitque eam regnáre. *Eſther* 2.

Ant. 4. E. Rex dedit regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. C. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúſalem, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith* 15.

CAPITULUM. *Judith* 13.

BEnedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtutis Dómini in ætérnum.

Allelúia, allelúia. ℣. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuiſti, & póſuit te ſuper thronum. Allelúia. 3. *Reg.* 10.

Hymnus, O vos æthérei. *ut in primis Veſperis.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam, R. De lápide pretióſo. 1 *ſ.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplic.* Reſ-

Digitized by Google

péxit Deus humilitátem ancillæ suæ : ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes ; quia fecit mihi magna qui potens est. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Rochi, Ant. Stans. ℣. Stetit. *Oratio*, Pópulum. *ut infrà die* 16.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 4. d. Ego dilecto meo, & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

Hymnus, Virgíneis títulis. *infrà.* lxxxviij. *& dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi ; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
ASSUMPTIONIS.
Semiduplex.

Omnia, omisso ritu Solemni, ut in die, præter ea quæ hìc notantur.

Ps. de Feria in toto Off.

AD NOCT. Tres Antiph. ℣. & ℟.℟. *ex Nocturno diei, secundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente ; è tribus fit una.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola. 6. Vidérunt eam filiæ, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

AD HOR. ℟.℟.℟. *cum duplici* Allelúia, *etiam in Festis occurrentibus.*

AD VESPERAS.

Ant. 2. *sola.* Pósuit in diadéma regni in cápite ejus. *Esther* 2.

Omittitur Allelúia. *cum suo* ℣.

SABBATO
INTRA OCTAVAM.

IN VESPERIS, Psalmi de Sabbato, Ant. Capitulum, (omisso Responsorio.) Hymn. ℣. & Ant. ad Magníficat. ut in I. Vesp. Fest. cum Commem. Dom. seq.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Ut in die, dempto ritu Solemni, exceptis quæ seq.

Ps. de Dom. in toto Off.

AD OFFICIUM NOCT.

Responsoria omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrilli Alexandríni.

Homil. contrà Nest. hab. Ephes. in Basílica majori.

Lectio iv.

SAnctórum cœtum, qui à sancta Deípara semper vírgine María invitáti prompto ánimo hùc confluxérunt, lætum erectumque conspício. Quarè licèt multâ prémerer tristítiâ, áttamen hic sanctó-

ım cœtus lætí-
prǽbuit. Nunc
d hymnógraphi
ɔum apud nos im-
: Ecce jam quid
t quid jucundum,
táre fratres in
alve ítaque à no-
ta Mystica Trí-
æ nos omnes con-
ı hanc Eccléſiam
Maríæ.

Lectio v.

à nobis, María
ra, venerábile ci-
otíus orbis terrá-
mpas inextinguí-
ɔptrum rectæ doc-
emplum indiſſolú-
cus ejus qui loco
poteſt, mater &
ɔer quam nomináı-
ınctis Evangéliis:
us qui venit in nó-
ɔmini.

Lectio vj.

, quæ immenſum
mprehenſumque in
rgíneo útero com-
ılti; per quam cœ-
ıltat; per quam
& Archángeli læ-
per quam dæmo-
antur; per quam
ıs homo cœlum re-
; per quam omnis
ı idolórum veſániâ
ad agnitiónem ve-
ɔervénit; per quam
ı baptiſma obtingit
ibus; per quam
exultatiónis; per
oto orbe terrárum
: ſunt Eccléſiæ; per quam gentes adducuntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis ſedébant, lux effulſit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Repléta eſt Spíritu ſancto Elíſabeth; & exclamávit voce magnâ, & dixit: Benedícta tu inter muliéres. Et réliqua.

Homília ſancti Andréæ Cretenſis.

In S. Annuntiatione.

BEnedícta tu inter muliéres. Verè quidèm benedícta: nam benedíxit te Deus ſuum tabernáculum, quandò paternâ glóriâ exímiè plenum hóminem Chriſtum Jeſum, eumdemque Deum, ex quibus ac in quibus perfectus conſtat natúris, incomprehensâ ratióne útero geſtáſti. Benedícta tu inter muliéres, quæ cœleſtem theſaurum, in quo ſunt omnes theſauri ſapiéntiæ & ſciéntiæ abſcónditi, in virginitátis tuæ inviolátо thálamo, nihil anguſtátum compléxa es. Benedícta tu in muliéribus, quæ ſola benedictiónem hæreditáte conſecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíſerat. Benedícta tu in

Digitized by Google

muliéribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam Reges glorificant, quam Príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur, ac post quam vírgines quà sequentes, quà præeuntes in templum Regis unà contendunt.

Lectio viij.

BEnedícta tu in muliéribus, quam Isaías prophéticis óculis videns Prophetíssam & Vírginem appellávit. Verè benedícta tu, quam Ezéchiel Orientem prænuntiávit, & portam clausam, per quam Deus solus tránseat, & quæ ſteṛùm clausa máneat. Sola tu verè benedícta, quam montem magnum vir desideriórum Dániel vidit, Habacucque ille admirábilis, montem umbrósum; quam prætéreà avus tuus David, montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem déniquè in quo sit beneplácitum Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedícta tu in muliéribus, quam Zacharías, in divínis perspicacíssimus, vidit áureum candelábrum, lucernis septem, & septem infusóriis spléndidum, nempè septem divíni Spíritûs carismátibus úndiquè collustrátum.

Lectio ix. Homilia Dominicæ occurrentis. Cetera ut in die, cum Commem. ejusdem in Laudibus, & Vesperis.

AD PRIMAM non dicitur Symbolum Quicumque.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI ROCHI, Laïci.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Justorum, exceptis quæ seq. Pridiè AD VESP. Assumptionis, pro Commem. dicitur.

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus est, & plaga cessávit. *Num.* 16.

℣. Stetit & placávit, ℟. Et cessávit quassátio. *Ps.* 105.

Oratio. Pópulum. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Diedo & & per Maldura scripta, & aliis monumentis.

ROchus circà séculi décimi tértii finem apud Montempessulánum equéstri génere ortus, à pia matre sollícitè educátus, mortificatiónem Christi jejúniis & austeritáte vitæ, à prima ætáte in córpore suo portávit. Paréntibus orbátus, vigésimum círciter annum agens, post facultátes magna ex parte paupéribus erogátas, peregrinatiónem Románam religiónis causâ, suscépit. Iter aggressus in Xenodóchia & Nosocómia

Digitized by Google

, ibíque páupe-
ros quacumque
tióne & ope ſo-
'eſte ſgitur in Itá-
ıte , præcláram
ercendæ caritátis
itátem, ſtrénuam
is ac ſanandis eâ
peram naváre cœ-
imiſque ſolo cru-
ſanitátem reſti-
ditur. Quod ſolá-
ecípuè Aquapen-
eſéna célebres Itá-
:s , ípſaque urbs
pertæ ſunt.

Lectio v.

m ut tanti viri mé-
augerentur, poſt-
ultos curaſſet, ip-
à egreſſus, Placén-
iléntiâ corrípitur,
n graviſſimè labo-
in próximam ſyl-
recépit, ubì fons
iutu ad Languentis
:xiliiſſe fertur, ad
ındum febris ardó-
vicína quoque do-
iis doméſticus rap-
nenſa fruſtum pa-
ulári planè Dei pro-
â , qui quondàm
miniſtério Elíam in
alúerat, ipſi quotí-
tuliſſe dícitur. Re-
:â ſanitáte , cùm in
n reverterétur, in-
lórum tumultus pro
atóre comprehenſus,
: pátruo mínimè ág-
in cárcerem , eo ju-
, conjícitur. Ibi per
lénnium acerbíſſima quæque perpeſſus , cum máxima patiéntiæ laude, in jugi meditatióne Paſſiónis Chriſti, exceſſit è vivis, décimo ſexto Calendas Septembris , anno milléſimo trecentéſimo vigéſimo ſéptimo.

Lectio vj.

POſt ejus tránſitum multi lue peſtíferâ laborantes, príſtinæ ſanitáti précibus ejus reſtitúti ſunt. Quibus intellectis , Patrum Conſtantienſis concílii œcuménici decréto , ad peſtem in urbe graſſantem propulſandam , honóres ſanctis exhibéri ſóliti , Rocho inter ſanctos nondùm reláto impenſi ſunt, & ipſíus imágine à Pátribus frequenti pópulo , per vícos & cómpita civitátis in ſolemni ſupplicatióne circumductâ, quiévit confeſtim ſævítia morbi. Quapropter cœpérunt honorári ejus imágines , ac in ejus honórem Deo ſacella ædificári , templa érigi , & éxtrui altária. Deinceps mirácula ad ejus invocatiónem pro peſte afflictis multa facta fuiſſe, pública plurimórum locórum vota , atque ánnuæ , ſeu étiam quotidiánæ , gratiárum actiónes cómprobant. Demùm ſub Innocéntio octávo ſacrum Rochi corpus Venétias magna ex parte delátum honoríficè à Senátu ſuſceptum eſt , ac in

Digitized by Google

ejus honórem magnífica Basílica constructa. Réliqua pars córporis Arelátem transláta, in Eccléfia fanctíffimæ Trinitátis religiósè affervátur, undè multa fragmenta áliò váriè transláta funt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio fancti Evangélii fecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore; Circuíbat Jefus omnes civitátes & caftella, docens in Synagógis eórum, & prædicans Evangélium Regni, & curans omnem languórem, & omnem infirmitátem. Et réliqua.

Homília fancti Irenæi, Epíscopi & Mártyris.

Lib. 2. adversùs hæres. C. 57.

NOn poffunt hærétici vifum cæcis conferre, neque furdis auditum, neque omnes dæmones effúgare, præter eos qui ab ipfis immittuntur, fi tamen & hoc fáciunt: neque débiles, aut claudos aut paralyticos curáre. Tantùm abfunt ab eo ut mórtuum excitent, quemádmodùm Dóminus excitávit, & Apóftoli per oratiónem, & in fraternitáte fæpíffimè propter áliquid neceffárium, eâ, quæ eft in quoquo loco Eccléfiâ poftulante per jejúnium & fupplicatiónem multam, reverfus eft Spíritus mórtuo, & donátus eft homo oratiónibus fanctórum.

Lectio viij. Cap. 58.

IN Jefu nómine qui verè illíus funt Difcípuli, ab ipfo accípientes grátiam, perfíciunt ad benefícia reliquórum hóminum, quemádmodùm unufquifque accépit donum ab eo. Alii enim dæmones exclúdunt, álii autem & præfciéntiam habent futurórum, & vifiónes, & dictiónes prophéticas. Alii autem áliquâ laborantes infirmitáte per manûs impofitiónem curant, & fanos reftituunt. Jam étiam quemádmodùm díximus, & mórtui refurrexérunt & perfeveravérunt nobifcum annis multis: Et quid autem? Non eft númerum dícere gratiárum, quas per univerfum mundum Eccléfia à Deo accípiens, in nómine Chrifti Jefu crucifixi fub Póntio Piláto per fíngulos dies in opitulatiónem géntium pérficit.

Lectio ix. Lib. 3. Cap. 5.

PORrò ad inventiónem errántium miffi erant Apóftoli, & ad vifiónem eórum qui non vidébant, & ad medicínam languéntium; útiquè non fecundùm præfentem opiniónem colloquebantur eis, fed fecundùm veritátis manifeftatiónem. Nec enim quílibet hómines rectè fácient, fi cæcos, jamjam-

Digitized by Google

æcipítium ferri
, adhortentur
i periculosíssimæ
verè rectæ, &
perventúri sint.
m médicus vo-
æ ægrótum, fá-
ndùm concupis-
rotantis; & non
quod aptum est
? Quóniam au-
inus médicus ve-
qui se malè ha-
se testificátur, di-
n opus est sanis
sed malè habén-
n enim veni vo-
s, sed peccatóres
éntiam.
AUDES, post
℣. Dixit Dó-
t dispérderet eos;
n electus ejus ste-
avérteret iram
105.
Benedictus.
I. Próperans ho-
queréla deprecári
ilis, próferens ser-
ſuæ scutum, ora-
réstitit iræ, &
apósuit necessitáti.

Oratio.

ilum tuum, quæsu-
s, Dómine, ad te
entem paternâ ré-
etáte; ut qui tuæ
liæ flagella formí-
intercedente beáto
, tuâ mereantur mi-
diâ liberári; Per
ium.

Commem. Oct. Assumptionis. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine, *Oratio.* Veneranda. *suprà.*

AD II. VESP. post Hymn. ℣. Memor sit Dóminus omnis sacrifícii tui; ℟. Impleat omnes petitiónes tuas. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Cadat orátio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum, ut benè sit nobis. *Jerem.* 42.

Oratio, ut suprà.

Fit Commem. Oct. Assumptionis. Ant. Respéxit. ℣. Posuísti. *Oratio*, Veneranda. *suprà.*

DIE XVII.
DE OCTAVA.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 2. c. 2. Lectio ij.

SIt vobis tanquàm in imágine descripta virgínitas vítaque beátæ Maríæ, de qua velut spéculo refúlgeat spécies castitátis & forma virtútis. Hinc súmatis licèt exempla vivendi, ubi tanquàm in exemplári magistéria expressa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis ostendunt. Primus discendi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? quid splendídius eâ quam splendor elégit? quid cástius eâ quæ corpus sine córporis contagióne generávit? Talis fuit María, ut ejus unus

Digitized by Google

vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus; ut quicumque sibi ejus exoptat præmium, imitétur exemplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant? Secrétum verecúndiæ, vexillum fídei, devotiónis obséquium; virgo intrà domum, comes ad minístérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre! Quemádmodùm eas ipse Dóminus commendábit Patri, nimírùm illud répetens suum: Pater sancte, istæ sunt quas custodívi tibi; peto ut ubi ego sum, & ipsæ sint mecum. Tunc étiam María tympanum sumens, choros virgináles excitábit cantantes Dómino, quòd per mare séculi sine seculáribus flúctibus transiérunt.

Sermo sancti Procli, Epíscopi.

In S. Deip. Orat 5. kab. in Concil. Ephes.

Lectio iij.

QUamvis ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles sint, nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præcláris láudibus cumulátur; Móyses tanquàm legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne peracti commendátur; verùm nihil tale est qualis est Dei génitrix María; ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percurre, & vide an quicquam sit æquále vel majus Maríâ Deíparâ. Terram úndiquè lustra, cœlos mente scrutáre, invisíbiles omnes virtútes cógita, ac pérspice nùm sit in universis creátis áliud ejúsmodi miráculum.

DIE XVIII.

DE OCTAVA.

De sermóne sancti Bernardi, Abbátis.

In Assump. Beatæ Mariæ Virg. 4.

Lectio ij.

DE Vírginis glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est quòd & ipsi cœlestis cúriæ Príncipes in considerationé tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista quæ ascendit de deserto, delíciis áffluens? ac si manifestiùs dicant: Quanta est hæc, aut undè ei ascendenti, útiquè de deserto, affluéntia tanta deliciárum!

Digitized by Google

pares inveniun-
e vel in nobis,
civitáte Dómini
úminis ímpetus,
u glóriæ, volup-
rente potámur.
itta quæ de ſub
nihil eſt niſi labor
& afflíctio ſpíri-
endit delíciis ſpi-
; áffluens? Quidni
líxerim, virgini-
us cum múnere
tis, humilitátis
diſtillantem cari-
im, miſericórdiæ
plenitúdinem grá-
erogatívam glóriæ
s?

Lectio iij.

idens ígitur de de-
o regína mundi,
ngelis ſanctis, ut
ccléſia, Speciósa
t & ſuávis in delí-
. Déſinant tamen
hujus mirári delí-
uia Dóminus dedit
tátem, & terra noſ-
lit fructum ſuum.
irantur de terra de-
arſam aſcéndere de-
ffluentem? Miren-
iùs páuperem Chriſ-
cœleſtis regni pleni-
deſcendentem. Lon-
n amplióri miráculo
n vidétur, Dei Fí-
aulò minùs ab An-
ninorári, quàm Dei
m ſuper Angelos
ri.

SPERÆ de ſequenti Communi Pontificum.

Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Fit Commem. Oct. Ant. Reſpéxit ℣. Poſuiſti. *Oratio*, Veneranda. *ſuprà.*

DIE XIX.

In Feſto

SANCTI LUDOVICI, Toloſani Epiſcopi.

Duplex-minus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Henr. Sedulium ſcripta, & Bulla canoniſ. ejus.

LUdovícus Cároli ſecundi Sicíliæ regis fílius, adhuc puer, pro patre bello capto, obſes ductus eſt in Cataláuniam. Ibi virtútibus ómnibus præſertímque caſtitáte & córporis caſtigatióne máximè enítuit. In cárcere detentus, votum emíſit de amplectendo Franciſcanórum inſtitúto; quod cùm è Cataláunia reverſus implére vellet apud Montempeſſulánum, à patre prohíbitus eſt. Deſignátus Epíſcopus Toloſánus ſancti Franciſci régulam priùs profitéri vóluit, quàm ordinarétur Epíſcopus. In Epiſcopátu páuperes impensè cóluit, & ómnibus ómnia factus eſt. Obiit anno ætátis vigéſimo quarto, & Maſſíliæ in æde Franciſcanórum, proùt mandáverat, ſepultus eſt. Hunc miráculis clarum Joannes vigéſimus ſecundus Sanctórum fastis adſcripſit.

Digitized by Google

Sermo sancti Bernardi, Abbátis.

De moribus & off. Episc. Cap. 1.

Lectió v.

SI tentátio est cujuscumque hóminis vita super terram, quantis putátis periculis patet vita Pontíficis, cui ómnium necesse est ferre tentatiónes? Quibus moléstiis ángitur, quibus lacéssitur injúriis, cui étiam, etsi própria desint, numquàm tamen de aliénis desunt foris pugnæ, intùs timóres? Fidelíssimis utendo consiliáriis, bonam vobis servábitis & famam & conscién tiam. Sic Dei Sacerdótem, sic tantæ civitátis decet Epíscopum, puerílibus non agi sæcularibusve consíliis. Omnes, juxtà Dómini præceptum, étiam inimíci, diligantur; sed ad consílium soli eligantur, qui & prudentes esse videantur, & benévoli. Proptéreà Dóminus & imprúdens discípuli, & fratrum infidéle consílium refutábat, respondens impróvido: Non sapis quæ Dei sunt: & malévolis; Vos ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendam. Nec istórum malítiæ, nec illíus imprudéntiæ se credendum putávit.

Lectio vj.

QUærens déniquè cui se crédere débeat; cui tutò sua committat dispensanda mystéria, & quasi difficile invéniens, sub admiratióne intérrogat: Quis putas est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamóbrem & Petro curam óvium creditúrus, priùs ejus stúduit probáre benevoléntiam, ter scíscitans si se dilígeret. Probávit & prudéntiam, quandò errántibus hominibus, & putántibus ipsum esse quémpiam ex Prophétis, ille prudenter veritátem advertens, Deum pótiùs Prophetárum confessus est: Tu es, ínquiens, Christus fílius Dei. Væ nostro géneri ab imperfectióne sua! Vix in multitúdine hóminum unum repérias in utráque grátia consummátum. Haud fácilè siquidèm vel prudenti benevoléntiam, vel fidéli inesse sapiéntiam deprehendas. Sine número autem sunt, quos utriusque múneris expertes esse constíterit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Scitis quia príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos. Non ita erit inter vos. Et réliqua.

Homília

›mília sancti Bernardi Abbátis.

Offic. Episcop. Cap. 7.

JOn dícimus quamcumque ætátem Dei grátiæ præmatúram, t nec seram : cùm mul- videámus juniórum r senes intellígere, mós antiquáre dies ; præ- re témpora méritis, & d ætáti deest, compensá- irtútibus. Boni púeri, quod ætáte videntur, student & malítiâ : ma- , inquam, sed non u : quorum, juxtà ad- nitiónem Apóstoli, ne- contemnat adolescén- n. Melióres bonæ ín- is adolescentes inveterá- diérum malórum. Puer tum annórum maledic- est : & est è regióne se- tus venerábilis, non turna, neque número iórum computáta. Bo- puer Sámuel, qui lo- enti Deo promptus áde- audítor, dicens : Ló- re, Dómine, quia au- servus tuus ; ac si dí- et : Parátus sum & non n turbátus, ut custó- am mandáta tua.

Lectio viij.

BOnus & Jeremías qui antè sanctificátus quàm tus, cùm se excusáret puerítia, nihilóminùs nstitútus est super gen- & regna. Bonus quo- e Dániël, cujus spíritum scitávit Deus, ut convínceret iníqua judícia, & sánguinem innóxium liberáret. Déniquè cani sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculá[illegible]. Sícubi hujuscémodi puer senex promótus invenítur, opus Dei est, his qui tales non sunt, mirandum non imitandum. Céterùm cúrritur in Clero passìm ab omni ætáte & órdine, à doctis páriter & indoctis ad Ecclesiásticas curas, tanquàm sine curis jam quisque victúrus sit, cùm ad curas pervénerit. Rogo, quæ hæc tàm odiósa præsúmptio ! quis hic tantus ardor dominandi super terram ! quæ princi[illegible]di tàm effrénis cupíditas !

Lectio. ix.

CErtè cùm primùm tractus es ad cáthedram, flebas, refugiébas, vim querebáris, multùm ad te & omnínò supra te esse dicens ; míserum clámitans & indignum, qui non esses idóneus tàm sancto ministério, tantis non suffíceres curis. Quid ígitur nunc verecundâ depulsâ formídine, spontè ambis ad amplióra ? Crudélis ambítio, & incredíbilis, si fidem óculi non adstrúerent ! Vix tenent manus, quin illud ad lítteram ímpleant quod légitur in Prophéta : secuérunt prægnantes Gálaad ad dilatandum términos suos. Nudè nuda

loquor, nec rétego verenda, sed inverecunda confúto. Utinàm privátim hæc fierent! útinàm soli viderémus & audirémus! útinàm nec loquéntibus crederétur! Nunc verò cernente orbe mundi fábulam, soli tacébimus? Caput meum úndiquè conquassátum est, & ego sánguine circumquáquè ebulliente putáverim esse tegendum? Quidquid appossúero, cruentábitur; & major erit confúsio voluisse celáre, cùm celári nequíverit.

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, qui ad immortáles triumphos beátum Ludovícum Pontíficem extulísti; da nobis dignam pro ejus veneranda solemnitáte lætítiam; & præsta, ut qui in ejus patrocínio gloriámur, sanctis móribus ad ejus mereámur pervenire consórtium; Per Dóminum.

Fit Commem. Octavæ, Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Oratio*, Veneranda. *suprà.*

VESPERÆ à Capitulo de sequenti ut in Communi Doctorum, Oratio, Deus, qui. *infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Ludovici, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum fecit. xxviij. *Oratio*, Omnípotens. *ut suprà.*

Deindè Octavæ Assumptionis, Ant. Respéxit. ℣. Posuísti. *Oratio*, Veneranda. *suprà.*

DIE XX.

In Festo

SANCTI BERNARDI, primi Claravallensis Abbatis & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Guill. Arn. & Gaufr. scripta ap. Sur.

BErnardus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigésimo secundo, Cisterciense monastérium cui Stéphanus Hardipgus tértius à sancto Roberto præerat, ingréssus est; ejusque exemplo triginta sócii idem vitæ genus amplexi sunt. Ut autem se ad arctiórem observántiam excitáret, hoc sæpiùs in ore habébat: Bernarde, ad quid venísti? Eos in pietáte fecit progréssus, ut à Stéphano ad construendum Claravallense monastérium, júvenis licèt, mitterétur. Cujus loci, ut tunc mos erat, Abbas párlter designátus, à Guillelmo Catalaunensi Epíscopo, absénte Ceranno Epíscopo Lingonensi, benedictiónem accépit. Ibi pro victu pul-

Digitized by Google

æpiùs ex fóliis :
ıórdeo, mílio &
:miles casæ; soli-
ns in magna fra-
ltitúdine; silen-
nta observántia,
laborántium stré-
voces laudántium
ıihil pénitùs audi-
ım legem sibi ipsi
Bernardus è mo-
numquàm exeun-
aut urgérent Or-
negótia, aut ab
æ Sedis Legáto,
io Epíscopo, evo-
Intérfuit Concílio
sub Honório se-
n quo Templáriis
Régula præscrip-
:mensem pópulum
scopo reconciliá-
:tificátum asséruit
io secundo, quem
.eónis, usurpáto
secundi nómine,
expúlerat: cùm
:oacto apud Stam-
cílio, Rex & An-
:m totam ad unius
i arbítrium detu-
Inn[illegible]éntium legí-
sse beáti Petri suc-
declarávit.

Lectio v.

ícum primum An-
: regem, partes
i cum Epíscopis
ıis tuentem, ita
ıt Innocéntio Car-
squè óbviàm pro-
Tùm Bernardus,
ynodo Pisánâ cui
, Mediolanenses
& Aquitános, qui Anaclétum fovébant, ad unitátem Ecclésiæ revocávit; Ducemque Aquitániæ Guillelmum, expósitâ cum obtestatióne ob óculos ejus tremendâ Hóstiâ, ádeò térruit, ut ille abjecto schíssmate, ad saniórem mentem súbitò redíerit. Imperatórem Lothárium jus investiturárum sibi vindicantem sólitâ loquendi libertáte reprehendit, & à susceptis consíliis dimóvit. Romam áccitus, Victóri qui Anacléto & ipse pseudopóntifex subrogátus fúerat, persuásit ut Innocéntio obsequerétur. Claravallem reversus, sancti Anastásii monastério, quod ad Aquas Sálvias propè Romam extrúxerat, eum præfécit Abbátem; qui pósteà summus Póntifex creátus, Eugénius tértius appellátus est, ad quem étiam scripsit libros de Consideratióne. Eo summi Pontíficis jussu concionante, sacra in Saracénos expedítio suscepta est, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus est calúmniis, quas patientíssimè tulit. Abailardum confutávit in Senonensi Concílio; & in Remensi adversùs Gilbertum Porretánum Pictavensem Epíscopum, quem erróris convícerat, symbolum cóndidit. Radulfum móna-

chum árguit qui interficiendos esse Judæos contendébat.

Lectio vj.

A Clero Ecclésiæ Tolosánæ invitátus, ad Henrícum quemdam hæréticum, qui ímpia dógmata in his pártibus disseminábat, reprímeret; scripsit ad Hildefonsum Cómitem Tolosánum, ipsum ab Henrico protegendo fórtiter dissuádens; moxque cum Legáto apostólico Tolósam véniens, ibi tanto cum fructu prædicávit, ut intrà paucos dies, quotquot ab hæréticis seducti fúerant, ejurátis erróribus, ad avítam fidem redíerint. Cui óperi promovendo multùm contulérunt plúrima quæ in civitáte Tolosána édidit mirácula, inter quæ præcípuè memorátur célebris illa curátio unius ex Canónicis reguláribus sancti Saturníni, qui jamdúdùm languens paralyticus, desperátus à médicis, & ferè exánimis ad oratiónem Bernardi íntegram non minùs quàm insperátam sanitátem recuperávit. Reversus ad suos Bernardus scripsit ad Tolosános, ipsis de constántia & sinceritáte fidei eórum grátulans, & ipsórum adversùs hæréticos zelum éxcitans. Ab hominibus ómnium órdinum úndiquè consultus, oratióni vacáre numquàm, missæ sacrifícium celebráre vix aliquandò intermísit. Oblátos quinque Episcopátus recusávit, ac inter álios Genuénsem & Mediolanensem. Cùm déniquè annum vitæ sexagésimum tértium ágeret, miraculórum magnitúdine & número claríssimus, Claravalle obdormívit in Christo, anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio; sepultúsque est ante altáre beátæ Vírginis, quam religióne singulári colúerat: péctori verò, uti præcéperat, cápsula reliquiárum sancti Thaddæi Apóstoli in túmulo superpósita est. Sanctórum cánoni vixdùm viginti post mortem annis ab Alexandro Papa tértio ascríptus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis ovium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces: à frúctibus eórum cognoscétis eos. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Epist. 242. ad Tolosanos, post reditum suum, anno 1147.

EXultávimus, & delectáti sumus in his quæ dicta sunt nobis de constántia & sincé-

Digitized by Google

táte fídei veſtræ in Deum, perſeverántia dilectiónis devotiónis in nos, de zelo ódio adversùs hæréticos, ut quiſque veſtrûm mé ò dícere poſſit : Nonnè i odérunt te, Dómine, eram, & ſuper inimícos os tabeſcébam ? Perfecto io óderam illos, & inimíci facti ſunt mihi. Grá s ágimus Deo, quia non it otiósus adventus noſr ad vos. Et mora quim brevis apud vos, ſed n infructuóſa. Veritáte mírùm per nos manifeſtâ, manifeſtátâ autem n ſolùm in ſermóne, ſed iam in virtúte, deprehenſi nt lupi, qui venientes ad s in veſtimentis óvium, evorábant plebem veſam ſicut eſcam panis, cut oves occiſiónis : derehenſæ vulpes, quæ demoiebantur pretioſiſſimam ineam Dómini, civitátem veſtram ; deprehenſæ, ed non comprehenſæ.

Lectio viij.

PRoptéreà, dilectíſſimi, perſequímini & comprehéndite eos, & nolíte deſiſtere, donec pénitùs péreant & diſſúgiant de cunctis fínibus veſtris, quia non eſt tutum dormíre vicínis ſerpéntibus. Sedent in inſídiis cum divítibus in occultis, út interfíciant innocentes. Fures ſunt & latrónes, quales in Evangélio Dóminus notat. Subverſi ſunt, & paráti ad ſubvertendum, planè maculatóres famæ veſtræ, corruptóres fídei veſtræ. Corrumpunt bonos mores colóquia mala : præſertim tálium ſermo, ſicut dicit beátus Apóſtolus ſerpit ut cancer. Quis dabit mihi, ut hábeam opportunitátem ſemèl adhuc veniendi ad vos ? Nam voluntátem hábeo, ſi quo modò poſſim in voluntáte Dómini ſecundò vidére vos, labórem non reputatúrus, quamvis córpore infirmus & débilis, pro veſtra exhortatióne & ſalúte. Interìm autem ſic ſtate in Dómino, caríſſimi, ſicut cœpiſtis & accepiſtis à nobis.

Lectio ix.

OBedíte Epíſcopo ceteríſque præpóſitis veſtris, magiſtris Eccléſiæ. Habéte diligéntiam hoſpitalitáti, quia per hanc multi placuérunt Deo. Abraham pater veſter pro ſtúdio ſancto, quod in ſuſcipiendis peregrínis habére ſólitus erat, Angelos hóſpites ſuſcípere méruit. Simíliter & Lot nepos ejus pro símili devotióne & pia conſuetúdine de eórum ſuſceptióne exultávit. Et vos ſtaque símili formâ non Angelos, ſed Dóminum Angelórum ſuſcípite in peregrínis, páſcite in egénis, operíte in nudis, viſitáte in languén-

tibus, redímite in captívis. Tálibus hóstiis promerétur Deus, qui in judício dictúrus est: Quod uni ex his mínimis meis feciſtis, mihi feciſtis. Hoc étiam móneo vos, caríſſimi, quod & dicébam vobis cùm præſens eſſem, ut nullum extráneum ſive ignótum prædicatórem recipiátis, niſi qui miſſus à ſummo, ſeu à veſtro permiſſus pontífice prædicáverit. Quómodò, inquit, prædicábunt, niſi mittantur? Qui non mittuntur, ipſi ſunt qui induentes ſibi formam pietátis, & virtútem ejus pénitùs abnegantes, profánas novitátes vocum & ſénſuum tamquàm melli venénum, verbis cœléſtibus intermiſcent. Cavéte proindè eos, tanquàm venéficos; & cognóſcite in veſtimentis óvium lupos rapáces.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernardum Abbátem caritátis tuæ igne ſuccenſum in Eccléſia tua lucére ſimul & ardére feciſti: ejus interceſſióne concéde, eódem nos caritátis Spíritu ferventes, coram te ſemper ut fílios lucis ambuláre; Per Dóminum... in unitáte ejuſdem.

Fit Commem. Octavæ Aſſumpt. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Oratio*, Veneranda nobis, Dómine, hujus diéi feſtívitas opem cónferat ſalutárem. *ſuprà.*

AD II. VESP. fit Comm. Octavæ Aſſumpt. Ant. Reſpéxit. ℣. Poſuiſti. *Oratio*, Veneranda nobis, Dómine. hujus diéi feſtívitas opem cónferat ſalutárem. *ut ſuprà.*

Die xxi.
DE OCTAVA.
De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

De 12. prærogat. B. M. V.

Lectio ij.

AMplectámur Maríæ veſtígia, fratres mei, & devotiſſimâ ſupplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens eſt enim. Nempè vellus eſt médium inter rorem & áream, múlier inter ſolem & lunam, María inter Chriſtum & Eccléſiam conſtitúta. Sed fortè miráris non tàm vellus opertum rore, quàm amictam ſole mulíerem. Magna ſíquidèm familiáritas, ſed mira omninò vicínitas ſolis & mulíeris. Quómodò enim in tàm vehementi fervóre tàm frágilis natúra ſubſiſtit? Non eſt virtútis humánæ, ſed nec angélicæ quidèm; ſublímior quædam neceſſária eſt. Spíritus ſanctus, inquit, ſupervéniet in te. Et tanquàm reſpondéret illa: Quóniam Spí-

Digitized by Google

eus, & Deus noſ-
conſúmens eſt;
ait, non mea,
, ſed Altíſſimi
bit tibi. Nihil ſta-
im, ſi ſub tali
culo talis étiam à
ſuſtineátur amic-

Lectio iij.

er, inquit, amicta
e. Planè amicta lú-
nquàm veſtimento.
rcipit fortè carná-
ſírùm ſpirituále eſt,
illi vidétur. Non
ɔátur Apóſtolo, qui
: Induſmini Dó-
Jeſum Chriſtum.
familiáris ei facta
ɔmina! quàm próxi-
ɔò quàm íntima fíeri
ti! quantam inve-
grátiam apud eum!
manet, & tu in eo;
tis eum, & veſtíris
. Veſtis eum ſubſtán-
rnis, & veſtit ille te
i ſuæ majeſtátis. Veſ-
ɔlem nube, & Sole
veſtíris. Novum enim
Dóminus ſuper ter-
, ut múlier circúmda-
irum, nec álium quàm
ſtum, de quo dícitur:
: vir; Oriens nomen
Novum quoque fecit
ælo, ut múlier ſole ap-
ret amicta. Déniquè, &
ɔnávit eum, & viciſsim
:o méruit coronári.

VESP. de die Octava, in primis Veſp. Feſti, ſer-o ritu Duplici-majori.

DIE XXII.
Octava
ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Duplex - majus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Feria in toto Officio.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne ſancti Bernardi, Abbátis.

In Aſſumpt. Serm. 4. n. 5.

Lectio iv.

NOn eſt quod me magis delectet, ſed nec quod térreat magis, quàm de glória Vírginis matris habére ſermónem. Ecce enim ſi in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines poſt eam videntur offerri. Si humilitátem prædicávero, invenientur fortè vel pauci, qui, docente Fílio ejus, mites facti ſunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero miſericórdiæ ejus multitúdinem, ſunt áliqui miſericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum eſt, in quo nec primam símilem viſa eſt, nec habére ſequentem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium eſt, non dábitur álteri: ſinguláre eſt, ſed contínuò étiam indicíbile invenítur.

Lectio v.

VErúmtamen non hoc tantùm, ſed céteras quoque virtútes ſinguláres

Digitized by Google

prorsùs invénies in María, quæ videbantur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritûs sancti sacrárium fieri, & habitáculum Fílii Dei? Quanta verò & quàm pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsùs absque delicto, imò cum tanta grátiæ plenitúdine? Undè tibi humilitas, & tanta humílitas, ô beáta? Digna planè quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab æterno illo paterni sinûs attraherétur accúbitu.

Lectio vj.

ECce jam quibus potúimus votis ascendentem te ad Fílium dedúximus, & prosecúti sumus saltèm à longè, Virgo benedicta. Sit deinceps pietátis tuæ ipsam quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo: reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflictis consolatiónem, periclitántibus adjutórium & liberatiónem sanctis tuis précibus obtinendo. In hac quoque die solemnitátis & lætítiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus fervulis, per te, Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus Fílius tuus, Dóminus noster: qui est super ómnia Deus benedictus in sécula: Amen. Tu autem.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In Luc. Cap. 11. Lib. 4.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Phariséis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tantâ ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tantâ fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam & futurórum confundat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritûs ópera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici, póstea negando Maríam semper vírginem, sancti Spíritûs operante virtúte, nascitúro ex humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam minístrasse, verum consubstantialemque matri fílium hóminis

i debére dixérunt.
ro Verbi Dei ſe-
carnem naſcentis
ſirginis matris pro-
r extránea ; ſine
ıter qui eum por-
. úbera quæ lactaſ-
:atificarentur.

.ectio viij.

ſigitur, his contrà
ychen dictis, ex-
vocem cum Ec-
thólica, cujus hæc
ypum geſſit : ex-
; & mentem de mé-
árum, dicamuſque
i : beátus venter
ortávit, & úbera
xiſti ! Verè enim
arens, quæ, ſicut
ait, enixa eſt puér-
egem, qui cœlum
ue tenet per ſécu-
us Numen & æter-
ıplectens ómnia gy-
mpérium ſine fine
; quæ ventre beáto
matris habens cum
tátis honóre, nec
n símilem viſa eſt,
ıbére ſequentem.

Lectio ix.

ille dixit: Quinímò,
:áti qui áudiunt ver-
Dei, & cuſtódiunt !
rè Salvátor atteſtatió-
líeris ánnuit, non eam
nmodò quæ Verbum
orporáliter generáre
rat, ſed & omnes qui
Verbum. ſpiritáliter
u fidei concípere, &
óperis cuſtódiâ vel in
vel in proximórum
corde párere, & quaſi álere ſtudúerint, aſſevérans eſſe beátos : quia & éadem Dei Génitrix & indè quidèm beáta, quia Verbi incarnandi miniſtra eſt facta temporális ; ſed indè multò beátior, quia ejuſdem ſemper amandi cuſtos manébat æterna.

AD VESP. fit Commem. S. Joannæ Franciſcæ ut in Communi SS. Mulierum. Ant. Exúltavit. ℣. Averte. lxij. *Oratio*, Clementíſſime Deus, qui ſanctæ Joannæ Franciſcæ. *infrà.*

DIE XXIII.

In Feſto

S. JOANN. FRANCISCÆ Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Viſitationis B. Mariæ Fundatricis.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Bulla Canoniſationis.

JOanna Franciſca Divióne in Burgúndia, clariſſimis paréntibus nata, jam indè à téneris annis, exímia futúræ ſanctitátis indícia præbuit. Quintum ætátis annum nondùm excédens, hæréticum quemdam adversùs veritátem Córporis Chriſti in Euchariſtia cavillantem, ſapienter atque animósè redárguens, pudóre ſuffúdit. Graviſſima quæ ipsíus & innocéntiæ & fidei imminébant perícula, ſingulári Deíparæ Vírginis auxílio, evásit incólumis. Patris vo-

Digitized by Google

luntáti óbſequens, nobiliſſimo ſimul & fídei Cathólicæ addictíſſimo viro núptui ſe dari non recuſávit. Novum hoc vitæ genus, nihil virtútum ejus ſplendóri detráxit. In id únicè intenta, ut clementer famíliam régeret, fílios ſanctè educáret, virum ad pietátis ſuæ imitatiónem addúceret, invíſeret ægros, egéntibus ſubveníret, ſúbditis opitularétur, Deo & ſibi vacáret. Vulnerato inter veſandum, & paulò pòſt extincto viro, quem carum imprímis habébat, ſanctíſſimæ Dei voluntáti fórtiter acquieſcens, ad aram beatíſſimæ Vírginis, cœleſti ſponſo, votum núncupans perpétuæ caſtitátis, ſe obſtrinxit. Altióris perfectiónis, deſidério flagrans, rei familiáris ónere magna ex parte depósito, quidquid conditiónis ſuæ neceſſitáte ad ornátum córporis pretióſum adhibúerat, partim in levámen páuperum, partim in ornátum templórum convertit. Jejúniis, ciliciis, vigíliis corpus afflíxit. Innúmeras, & quidèm graves ab ancilla injúrias, incredíbili manſuetúdine pértulit. Novis inter hæc oblátis à patre núptiis conſtantíſſimè recuſátis, ut propóſitum, quo totam ſe Deo mancipáverat, magis magíſque firmáret, adorábile Jeſu nomen candénte ferro péctori impreſſit.

Lectio iij.

PRobante ſancto Franciſco Saléſio quem conſciéntiæ moderatórem ſingulári Dei providéntiâ accéperat, votum illud árduum édidit, ſemper id exequendi, quod perfectius atque acceptius Deo eſſe intellígeret. Eódem auctóre novi órdinis fundatiónem ſuſcépit, cui óperi exequendo multæ occurrérunt ſuperandæ difficultátes. Has inter fortaſsè illa máxima, quòd cùm filius ſtrato per jánuam córpore, interclúdere áditum matri tentaſſet, ne Annécium profectúra quò divínitùs vocabátur, domo pedem efferret, ſeipſâ fórtior mater ſuper fílium tránſiit, quem eximiè carum habébat. Fundátum Ordinem Sanctimoniálium à Viſitatióne beátæ Maríæ nuncupátum, obnitente fruſtrà dæmonum ac perverſórum hóminum fraude, miríficè propagávit. Alia étiam non ſui Ordinis Monaſtéria, juſſu Epiſcopórum víſitans, habentem in iis diſciplínam reſtítuit. Ubi præſens voce non póterat, per lítteras quæ extant benè multæ, ſacris potíſſimùm Virgínibus præſtò erat. Mortem conſanguíneórum, in iſſque fílii dulciſſimi, ipsíus étiam Franciſci Saléſii, à

Digitized by Google

ujus nutu, conſiliiſque
ɐndébat, viríli ánimo tu-
it. In eam tandèm ſapién-
iæ & ſanctitátis opinió-
em apud omnes venit,
t ex órdine quovis, étiam
ſpiſcopáli, ejus conſília
xpéterent príncipes viri,
c reges illíus ſe précibus
ommendárent. Cœlo jam
natúra, Paríſiis rédiens,
uo juſſu Epíſcopi Gene-
enſis ab Anna Auſtríaca
xpetíta, ſeſe contúlerat,
Moliſni in morbum íncidit,
quo inſtáre ſibi ſuprémum diem intélligens, Sacramenta Eccléſiæ piè ſanctéque ſuſcépit, ac paulò pòſt férvidos inter fídei, ſpei & caritátis actus ad Chriſtum felíciter evolávit die décimâ tértiâ Decembris anni milléſimi ſexcentéſimi quadragéſimi primi. Miráculis claram Clemens décimus tértius in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

CLementíſſime Deus, qui ſanctæ Joannæ Franciſcæ glorióſa mérita, per árduum ſemper perféctius exequendi votum, mirâ dignatióne diſpoſuíſti: concéde, ut ejus méritis & imitatióne, ad æterna gáudia conſequenda, quotidiáno virtútum incremento, per grátiæ tuæ dona præparári mereámur; Per Dóminum noſtrum.

VESP. de ſequenti cum Commem. præc.

DIE XXIV.

In Feſto S. BARTHOLOMÆI, Apoſtoli.

Duplex - majus.

Omnia de Comm. Apoſt. additis quæ ſequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. iv.

Ex Evang. Parr. antiq. & veter. Monumentis.

BArtholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jeſus & Apóſtolos nominávit, poſt ejus Aſcenſiónem, accepto Spíritu ſancto, in Indiam profectus, Chriſti fidem, ut ſcribit Euſébius in Hiſtória Eccleſiáſtica, fertur illis Géntibus prædicaſſe, & Evangélium Matthæi Hebráicis conſcriptum lítteris reliquiſſe, quod quidèm ad Pantæni témpora ſervátum eſſe memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis Hierónymus. Poſtquàm enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexandríæ Epíſcopo, rogántibus illíus gentis legátis, miſſum rétulit, ſubdit eundem inter gentes illas comperiſſe olim adventum Dómini Jeſu juxtà Matthæi Evangélium à Bartholomæo, qui inter duódecim Apóſtolos numerátur, illíc fuiſſe prædicátum. In cujus rei fidem ipſum Matthæi exemplar Hebráicis lítteris ſcriptum ſecum Alexandríam rever-

Digitized by Google

tens detúlerat. Fide Gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam martyrio conſummávit.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in Cap. 9. Matth.

Lectio v.

VIden miniſtérii magnitúdinem? Viden, Apoſtolórum dignitátem? Nihil ſensíbile jubentur dícere, nec ſicut Móyſes & Prophétæ prióres; ſed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipſi prædicábant, ſed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum, & quæ ibi ſunt ómnia. Neque indè ſolùm hi majóres ſunt, ſed étiam ex obediéntia. Neque enim recúſant, neque cunctantur ſicut véteres illi: ſed etiamſi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cum obſequéntiâ multâ imperáta ſuſcípiunt, útpotè qui regni ſint præcónes. Et quid mirum, inquies, ſi nihil durum & áſperum prædicatúri, ſúbitò paruérunt? Quid dicis? Nihil durum prædicáre juſſi ſunt? Non audis cárceres, abductiónes ad mortem, bella civília, univerſórum ódium? Quæ ómnia ipſis paulò pòſt eventúra eſſe dicébat.

Lectio vj.

DIábolo cum orbe toto & turbâ dæmonum innúmerâ contrà Duódecim illos irruente, non brevi témpore, ſed per totum vitæ ſpátium vicérunt illi & ſuperárunt. Quodque mirum eſt, non cæſis hóſtibus, ſed mutátis & converſis. Illud enim máximè ubíquè obſervandum eſt, ipſos nec occidiſſe, nec deleviſſe inſidiatóres ſuos; ſed, cùm illos dæmónibus pares cepiſſent, Angelis æquáles feciſſe, humánam natúram hâc ímprobâ tyránnide liberantes: illos autem ſceleſtos dæmones, qui ómnia conturbábant, à médio foro & à dómibus, imò étiam à deſerto expulérunt. Quodque mirabílius eſt, non inſtructâ ácie hoc faciébant; ſed malè hábiti implébant ómnia. Habébant enim in médio póſitos illos ínfimæ conditiónis viros quos ligábant, verberábant, circumagébant; nec póterant eórum ora cláudere: ſed ſicut rádium ſolis vincíre nemo poteſt, ſic non póterant ipſórum linguam alligáre. Cujus rei cauſa erat, non illi quidèm qui loquebantur, ſed Spíritûs virtus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN diébus illis; Éxiit Jeſus in montem oráre; & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípu-

Digitized by Google

is ſuos; & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. Et réliqua. omília ſancti Ambróſii, Epíſcopi.

In Luc. Lib. 5. n. 43.

Pécies tibi, Chriſtiáne, datur, forma præſcríbitur quam démas æmulári. Quid enim pro ſalúte tua fácere portet, quandò pro te hriſtus in oratióne perctat? Quid te fácere cónenit, cùm vis áliquod pietis offícium adoríri; uandò Chriſtus miſſúrus póſtolos, orávit priùs, t ſolùs orávit? Nec uſquàm álibi, ſi non fallor, raſſe cum Apóſtolis repetitur: ubíquè ſolus óbſerat. Dei enim conſílium umána vota non cápiunt, ec quiſquam interiórum oteſt eſſe párticeps Chriſo.

Lectio viij.

Vis ſcire quóniam mihi, non ſibi oráverit? Vocávit, inquit, diſcípulos uos, & elégit duódecim ex ipſis, quos ad propagandum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fídei deſtináret. Simul adverte cœleſte conſílium: non ſapientes áliquos, non dívites, non nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxiſſe prudéntiâ, nec redemiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatiſque auctoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam vidérétur; ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia, prævaléret.

Lectio ix.

Elígitur & Judas, non per imprudéntiam, ſed per providéntiam. Quanta eſt véritas, quam nec adverſárius miniſter infirmat! quanta morálitas Dómini, qui periclitári magis quàm nos judícium ſuum quàm affectum máluit! ſuſcéperat enim hóminis fragilitátem; & ídeò nec has partes recuſávit infirmitátis humánæ. Vóluit déſeri, vóluit prodi, vóluit ab Apóſtolo ſuo tradi; ut tu à ſócio deſertus, à ſócio próditus, moderátè feras tuum erraſſe judícium, periiſſe beneficium.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctamque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuiſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

AD VESP. fit Commem.

Digitized by Google

S. Ludovici. Ant. Quæsívit Dóminus sibi virum juxtà cor suum, & præcépit ei ut esset dux super pópulum suum. *Reg.* 13.

℣. Invéni servum meum: ℟. Oleo sancto meo unxi eum. *Ps.* 88.

Oratio, Deus, qui. *ut infrà ad Laudes.*

DIE XXV.
In Festo
SANCTI LUDOVICI IX.
REGIS FRANCIÆ.
Duplex-majus.
Psalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

REx summe regum, qui potenti númine
Quo sunt creáta regna nutu dívidis,
Dùm thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas Regis in laudem preces.
Nascens in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo dídicit, ántequàm regat.
Justi sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu:
Pietáte cœlum flectit, áras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.
Mox christiáni serus ultor sánguinis
Emensus æquor, inque littus bárbarum
Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
Sit Trinitáti sempiterna glória,
Honor, potestas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Confortátus est in regno suo, & Dóminus Deus ejus erat cum eo, & magnificávit eum in excelsum. 2. *Paral.* 1.

Ant. 2. Fecit quod bonum & plácitum erat in conspéctu Dei sui; & subvertit altária peregríni cultûs. 2. *Paral.* 14.

Ant. 3. *a.* Percussit fœdus coram Dómino, ut ambuláret post eum, & custodíret præcepta ejus; & fecit omnes servíre Dómino Deo suo. 2. *Paral.* 34.

℣. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, ℟. Et super salutáre tuum exultábit vehementer. *Ps.* 20.

Digitized by Google

Tres Lectiones de Script. occurr.

Post j. Lect. ℟. Locútus es sanctis tuis, & dixísti, Dómine: * Exaltávi electum de plebe mea; manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortábit eum. ℣. Deus elégit patres nostros, & suscitávit illis regem; cui testimónium pérhibens, dixit: * Exaltávi. *Ps* 88. *Act.* 13.

Post ij. Lect. ℟. Ecce dedit vobis Dóminus regem: * Si timuéritis Dóminum, & serviéritis ei, éritis & vos & rex qui ímperat vobis, sequentes Dóminum Deum vestrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte; quia sic est voluntas Dei: * Si. 1. *Reg.* 12. 1. *Petr.* 2.

Post iij. Lect. ℟. Dissípat ímpios rex sápiens: misericórdia & véritas custódiunt regem, * Et † Roborábitur cleméntiâ thronus ejus. ℣. Dei minister est in bonum. * Et. Glória. † Roborábitur. *Prov.* 20. *Rom.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insúrgentes hostes, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Invocávit Altíssimum potentem, in oppugnando inimícos úndique; & audívit illum magnus & sanctus Deus. *Eccli.* 46.

Ant. 6. Succinxit se arma béllica sua in prœliis, & protegébat castra gládio suo. 1. *Mach.* 3.

℣. Véritas mea & misericórdia mea cum ipso; ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88.

Lectio iv.

Ex ejus vita per Joan. à Joinv. & alios autores scripta.

LUdovícus nonus, Francórum Rex, anno ætátis duodécimo, patri Ludovíco succéssit, regnumque sub tutéla Blanchæ sapientíssimæ matris administráre cœpit. Hæc fílium à púero sanctis documentis instituérat, dícere sólita: Mallem, fili, te vitâ & regno privátum, quàm lethális peccáti reum agnóscere. In ipso regni exórdio, viros spectátæ virtútis & prudéntiæ, cùm è cléricis, tùm è láicis, in consílium adhíbuit; & Albigenses perduelles, paternis jam armis impetítos, subégit. Rebus cum finítimis princípibus compósitis, totum se divíno cúltui promovendo dedit. Duello & blasphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; histriónes & joculatóres regno éxpulit. Benefícia eccleśiástica nónnisi

probátis, ac præcípuè per Eccléſiæ Pariſienſis Cancellárium, perſónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quacumquè transíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna, per Archidiáconum Pariſienſem alioſve notæ æquitátis viros inquíri juberet ac reſarcíri: & contrà Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem ſúbditos volúerit, ut qui læſi fortè eſſent, ipſum adírent, ómnibus factúrum ſatis.

℟. Sancta in manu extraneórum facta ſunt: vaſa glóriæ noſtræ captíva abducta ſunt: * Quæ erat líbera, facta eſt ancilla: quò ergò nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis, ſtatuens teſtamentum, éxeat poſt me. ℣. Aſcendérunt gentes ſuper latitúdinem terræ: & circuiérunt caſtra ſanctórum & civitátem dilectam. * Quæ. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

TRicéſimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíſcopo Pariſienſi, ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri commiſsâ regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtantes conſpéxit, è navi in mare enſe diſtricto congreſſúrus inſíliit: fugatíſque hóſtibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captuſque eſt; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum, quas ubíquè ad uſum Eccléſiæ Pariſienſis quotídiè perſolvébat, recitatiónem intermíſit. Cùm de pace actum eſt, ipſe conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet; íntegrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deindè círciter quátuor, quò Saracénos ad ſervandas inducíárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus; Chriſtiános multos è vínculis erípuit, Gentíles fídei præceptis ímbuit, ac Chriſtianórum úrbes áliquot & caſtra ſuis ſúmptibus inſtaurávit. Interím mater ejus migrat è vita; cujus ut mortem accépit, in génua prócidens, obortis lácrymis, hæc verba prótulit: Grátias tibi ago,

Digitized by Google

Dómine, qui matrem únicè dilectam quam ad tempus commodáveras, recepísti, ita sit ut plácitum est coram te; sit nomen Dómini benedictum.

℟. Custodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem æternam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

IN Gálliam rédiens, navi propè Cyprum ad Syrtes allísa, coram sacra Eucharístia, cujus in navi asservandæ facultátem à Legáto Apostólico obtinúerat, supplíciter orans, ab imminente naufrágii perículo liberátus est. Cùmque navis ad réliquum itíneris minùs tuta à nautis renuntiarétur; Rex pius, rejectâ prócerum sententiâ, in áliam transíre nóluit; ne sexcenti ferè hómines qui metu perículi ex eádem navi descendíssent, in ínsula remanérent, indè nunquàm aut vix reversúri; malle se dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuspice, perículum adíre, quàm sibi suísque cum tanto totque hóminum damno consúlere. Post réditum, piis opéribus impénsiùs stúduit. Plúrima Lutétiæ aliísque in locis ædificávit aut perfécit monastéria, & páuperum hospítia. Frequens visébat ægrótos, quibus non súmptibus modò, sed & mánibus própriis ministrábat. In páuperes munificentíssimè próvidus, virgínibus dotem, provínciis annónæ inópiâ laborántibus alimenta, universis egéntibus necessária suppeditábat. Veste vulgári utebátur; cilício & jejúnio sæpè corpus affligébat; statis jejuniórum & festórum diébus, cónjuge ábstinens. Cùm in Africam trajecísset, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, castra propè Tunétum in eórum conspectu posuíssет, mortem imminére séntiens, documenta Rege digna Christianíssimo, suâ manu conscripta, Philippo fílio & succéssóri trádidit: illudque Davídicum próferens, Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine; ánimam Deo réddidit apud Cartháginem, anno ætátis quinquagésimo quinto, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo. Eum miráculis illustrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inscríbuit. Ossa ejus apud sanctum Dionysium religiósè asservantur in cap-

Digitized by Google

sa argéntea, caput Parísiis ad sanctam Capellam, pars verò carnis apud Montem-regálem propè Panormum in Sicília.

℟. Ipse est directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei minister, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit. Glória. † In diébus. *Eccli.* 49. *Rom.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Vólui nequáquàm abúti poténtiæ magnitúdine, sed cleméntiâ & lenitáte gubernáre súbjectos. *Esther* 13.

Ant. 8. c. Adversùm me terra mea non clamat, nec ánimam agricolárum ejus afflíxi. *Job* 31.

Ant. 1. *D.* Non putávi aurum robur meum, nec lætátus sum super multis divítiis meis. *Job* 31.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum & topázion: ℟. Propterèa ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longinquam accípere sibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civitate Dei. Lib. 5. *C.* 24.

CHristiános imperatóres non ídeò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperârunt, vel imperantes fílios morte plácidâ reliquérunt, vel hostes Reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs se insúrgentes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc enim &ália vitæ hujus ærumnósæ, vel múnera, vel solátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent ísti: & hoc ipsíus misericórdiâ factum est, ne ab illo ísta, *qui* in eum créderent, velut súmma bona desiderárent.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberássem páuperem vociferántem, & pupillum *cui non* esset adjútor. * Cùm sedérem rex, circumstante exército, eram tamen mœréntium consolátor. ℣. Sic decet nos implére omnem justítiam: * Cùm. *Job* 29. *Matth.* 3.

Lectio viij.

SEd felíces eos dícimus, si justè ímperant; si inter linguas súblimiter ho-

Digitized by Google

norántium & obſéquia nimis humíliter ſalutántium non extolluntur, ſed ſe hómines eſſe meminérunt; ſi ſuam poteſtátem, ad Dei cultum máximè dilatandum, majeſtáti ejus fámulam fáciunt; ſi Deum timent, díligunt, colunt; ſi plùs amant illud regnum, ubi non timent habére conſortes; ſi tárdiùs víndicant, fácilè ignoſcunt; ſi eamdem vindictam pro neceſſitáte regendæ tuendæque Reipúblicæ, non pro ſaturandis inimicitiárum ódiis éxerunt; ſi eamdem véniam, non ad impunitátem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis indulgent; ſi quod áſperè coguntur plerumquè decérnere, miſericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compenſant; ſi luxúria tantò eis eſt caſtigátior, quantò poſſet eſſe libérior; ſi malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúſlibet géntibus imperáre.

℟. Juſtítiâ indútus ſum; & veſtívi me, ſicut veſtimento & diadémate, judício meo: * Pater eram páuperum; & cauſam quam neſciébam, diligentíſſimè inveſtigábam. ℣. Judícium ſine miſericórdia illi qui non fecit miſericórdiam; ſuperexaltat autem miſericórdia judícium. * Pater. *Job* 29. *Jac.* 2.

Lectio ix.

ET ſi hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, ſed propter caritátem felicitátis æternæ; ſi pro ſuis peccátis, humilitátis & miſeratiónis & oratiónis ſacrifícium Deo ſuo vero immoláre non négligunt: tales Chriſtiános Imperatóres dícimus eſſe felíces ínterim ſpe, póſteà reipsâ futúros, cùm id quod expectámus advénerit.

℟. Regna terræ, cantáte Deo, pſállite Dómino, * Quóniam rex omnis terræ Deus. ℣. Lucerna civitátis ſanctæ Jerúſalem eſt Agnus; & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam; * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Pſ.* 67. & 46. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus, ℟. Magníficans ſalútes regis ejus. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. MAgnificávit eum 1. g. Dóminus, & dedit illi glóriam regni, qualem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29.

Ant. 4. E. Operátus eſt bonum, & rectum & verum coram Dómino Deo ſuo, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecitque, & proſperátus eſt. 2. *Paral.* 31.

Digitized by Google

Ant. 8. G. Fecit judícium & justítiam, judicávit causam páuperis & egéni, quia cognóvit me, dicit Dóminus. *Jerem.* 22.

Ant. 7. d. Perambulávit civitátes, & pérdidit ímpios ex eis; & nóminátus est usquè ad novíssimum terræ. 1. *Mach.* 3.

Ant. 2. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit illi contrà inimícos poténtiam. *Eccli.* 47.

Capitulum. 1. *Esdr.* 7.

Benedictus Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus.

Templa nunc fument, resonentque cantu,
En triumpháto Lodoícus hoste,
Quærit æternas, tibi militando,
Christe, corónas.
Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: hic armis tua christiánis
Sacra tuétur.
Bellicæ vixdùm memor ille laudis,
Cuncta qui subdit, tibi servit uni:
Imperes unus, satis imperábit,
Te duce, princeps.
Stat tuâ fidens ope, fortiorque
Sumit ex ipsis ánimos ruínis:
Jura dat victus, sedet inter ipsos
Arbiter hostes.
Summa laus summo super astra Patri:
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi dispar, utriusque sacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum præ régibus terræ. *Ps.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. J. In tentatióne inventus est fidélis: ídeò dedit illi Dóminus glóriam in gente sua, créscere illum quasi terræ cúmulum; & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Ludovícum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consortes; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

AD HORAS.

Doxologia,

Rex summe regum, sit tibi

Christe, Patris
;
Patri, laus Flá-
,
ta semper sécula.
n.

PRIMAM.

. g. Magnificávit.
br. ℣. Qui es Rex
* & Dóminus do-
um. *Apoc.* 19.

TERTIAM.

4. E. Operátus est.
ULUM. *Deut.* 17.
at rex timére Deum,
custodíre verba ejus,
mónias ejus quæ in
æcepta sunt : nec
ir cor ejus in supér-
super fratres suos,
declínet in partem
am vel sinístram ; ut
témpore regnet ipse,
i ejus.
br. Erudímini, re-
Qui judicátis terram.
ímini. ℣. Servíte Dó-
* in timóre. * Qui.
ia Patri. Erudímini.
i.
. Rex qui sperat in Dó-
o, ℟. In misericórdia
íssimi non commovébi-
. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Fecit judí-
m.

APITULUM. *Prov.* 29.
Ex qui júdicat in veri-
. táte páuperes, thro-
s ejus in æternum firmá-
tur.
℟. *br.* Judicábit páupe-
res pópuli, * Salvos fáciet
fílios páuperum. Judicábit.
℣. Et humiliábit * calum-
niatórem ; * Salvos. Glória.
Judicábit. *Ps.* 71.
℣. Ad nihilum deductus est
in conspectu ejus malignus ;
℟. Timentes autem Dóminum
glorificat. *Ps.* 14.

AD NONAM.

Ant. 2. De omni.

CAPITULUM. *Eccli.* 47.

STare fecit cantóres contrà altáre, & in sono eórum dulces fecit modos : & dedit in celebratiónibus decus, & ornávit témpora usquè ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, & amplificárent manè Dei sanctitátem.

℟. *br.* Confiteantur tibi, Dómine, * Omnes reges terræ. Confiteantur. ℣. Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini, * Omnes. Glória. Confiteantur. *Ps.* 137.

℣. Deus, cánticum novum cantábo tibi, ℟. Qui das salútem régibus. *Ps.* 143.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. IN géntibus non erat rex símilis ei, & dilectus Deo suo erat ; & pósuit eum Deus regem super omnem Israël. 2. *Esdr.* 13.

Ant. 7. ç. Símilis illi non fuit rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni cor-

Digitized by Google

de ſuo, & in tota ánima ſua, & in univerſa virtúte ſua. 4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquisívit: ſancta glorificávit, & multiplicávit vaſa ſanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur ſuos, ne formidárent ad adventum natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & conſolátus eſt lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

Capitulum. *Iſ.* 60.

JErúſalem, aperientur portæ tuæ júgiter: die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & reges eárum adducantur, gens enim & regnum quod non ſervíerit tibi, períbit.

[*Ubi ſit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Deus non derelinquet miſericórdiam ſuam, neque perdet à ſtirpe nepótes electi ſui. Allelúia. *Eccli.* 47.]

Hymnus.

TE ſancte rursùs, Ludovíce, prælia
Divína poſcunt: tu crucis clavum tenens,
Speíque ſacras ánchorâ fundans rates,
Moves tyrannis bella, Chriſto míliras.
Vincis cadendo: mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hic palmæ tegunt
Nondùm ſepultum, ſed triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis sídera.
Tuus paternæ réddítus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præſens Dei,
Æterna regnans paſcis inter lília,
Favenſque blando noſtra cernis lúmine.
Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine: ℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ambulábunt reges in ſplendóre ortûs tui, Jerúſalem; & minístrábunt tibi, & vénient, & adorábunt veſtígia pedum tuórum. *Iſ.* 60.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Nunc facta eſt ſalus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti ejus. *Apoc.* 12.

Digitized by Google

logia, Rex. *suprà.*
! Nunc dimittis.

6. Det Dóminus
:m nobis, & illúminet
noſtros, ut vivámus
mbra Regis, & ſub
ı filii ejus. *Baruch* 1.

I E XXVII.

In Feſto
ICTI CÆSARII,
atenſis Epiſcopi, &
:cleſiæ Doctoris.
Duplex - minus.
nnia de Communi Doc-
n, additis que ſeq.

II. NOCTURNO.
Lectio iv.
vita ejus per diſcipulos
ſuos ſcripta.

CÆſárius Cabilóne claro génere ortus, in ínſula Lirinenſi Porcário Abbáte mó-:hus, & póſteà celleráſ fuit. Quo múnere poſt :ve tempus abſolútus, per jejúnia, vigílias orandi ſtúdium, vires rporis attrívit, ut Areláın valetúdinis recuperanæ causâ miſſus fúerit. Ilc, cum Ænónio Arelaten-Antíſtite ſtatìm ob ſacræ ıoctrínæ deſidérium junxit :conſuetúdinem. Is Cæſárium, perſpectâ morum ejus innocéntiâ, Diáconum, & tandèm, impetráto Porcárii Abbátis conſenſu, Preſbyterum ordinávit, & Arelatenſi Eccléſiæ aſcripſit, in qua nihilóminùs curſum canónicum inſtitutiónis monáſticæ, máximè verò humilitátem, caritátem, obſéquium, & patiéntiam monaſtérii ſemper retínuit. Hinc triénnio ferè ante mortem Ænónii, ſuburbánæ ínſulæ monaſtério ab eódem præfectus eſt; qui cùm eum jamprídèm ſibi ſucceſſórem cúperet, ſuum hâc de re votum cívibus & Gothórum princípibus expóſuit. Cæſárius verò, ne id fieret, arreptâ fugâ, in ſepulcris aliquándiù delítuit: verùm, Deo ſic volente, derectus & inventus, Pontificátûs quidèm onus, cogente caritátis neceſſitáte, ſuſcépit, ſed ſublevante quam non dimíſit contemplatiónis ſuavitáte, léniùs tolerávit.

Lectio v.

TErtiæ, Sextæ, & Nonæ Offícia in majóre Baſílica ſancti Stéphani inſtítuit, Laicoſque hortabátur Dei laudes in Eccléſia cánere, ut eos à fábulis avocáret. Ter apud reges Gothos proditiónis accuſátus, ac tótiès in exílium, & in cárcerem detrúſus, ter innocéntiâ ejus manifeſtis argumentis comprobátâ, abſólutus eſt, & ad Eccléſiam ſuam remiſſus. In hac ſíngulis ferè diébus prædicábat; áliis verò Eccléſiis homílias pópulo recitandas ſuppeditábat: inter bella quibus

Digitized by Google

tunc ferè contínuis Arelatensis província deflagrábat, captívis redimendis sacram supelléctilem distráhere non dubitávit, in hoc cum Ambrósio conséntiens, ei displicére non posse de supelléctili sua dari redemptiónem, qui priùs semetipsum pro redemptióne hóminis tradidisset. Puelláre cœnóbium ante hæc bella in civitáte constrúere cœperat, ut Vírginum choris, Arelaténsium Ecclésia & cívitas munirétur. Quo tandèm instauráto atque perfecto, Cæsáriam sorórem, præpósuit Abbatissam. Extat háctenùs inter régulas Patrum institutiónis norma quam illi præscripsit; cujus prima lex erat, ut nulli unquàm licéret exíre è monastério. A Symmacho Papa, qui eum Romam invitáverat, humaníssimè exceptus est, & pállii dignitáte auctus.

Lectio vj.

PLúribus interfuit præfuitque Concíliis; imprímìs Arausicáno secundo, in quo de grátia & líbero arbítrio viginti quinque Cánones promulgáti sunt; in quibus inter cétera definítum est Cánone quinto, quòd, si quis, sicut augmentum, ita étiam inítium fídei, ipsumque credulitátis affectum naturáliter nobis inesse dicat, Apostólicis dogmátibus adversári comprobétur. Hoc erróre damnáto, sana de Christi grátiâ doctrína ex ipsis Augustíni senténti[illegible] sancíta est, juxtà Capít[illegible] quæ à Felíce Románo Pontífice, auctoritáte Se[illegible] Apostólicæ muníta Cæ[illegible]rius suscéperat. Scrip[illegible] Cæsárius speciálem libr[illegible] de grátia Dei, & líb[illegible] arbítrio, adversùs se[illegible]tiam Fausti Rhe[illegible] Epíscopi, & in Scrip[illegible] enarratiónes, & hom[illegible] cum epístolis super v[illegible]rerum divinárum argu[illegible]ta, viris Religiósis, [illegible] appendíce Gennádii [illegible]tur, omnínò necessári[illegible] undè post Irenæum & [illegible]lárium præcípuus Eccl[illegible] Gallicánæ Doctor agnó[illegible]tur. Demùm exactis [illegible] Pontificátu annis quad[illegible]ginta, prídiè festum sa[illegible] Augustíni, uti se, & op[illegible]re, & speráre díxerat, [illegible] vivis excessit anno ætát[illegible] septuagésimo-tértio, Chri[illegible]ti quingentésimo-quadr[illegible]gésimo secundo, & in [illegible]sílica sanctæ Maríæ se[illegible]tus est.

IN III. NOCTURN[illegible]

Léctio sancti Evangéli[illegible]cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Bonus homo de bono thesauro

ordis sui profert bo-
& malus homo de
hesauro profert ma-
Ex abundántia enim
os lóquitur. Et ré-

ília sancti Cæsárii,
Episcopi.

l. 26 tom. 2. Biblioth. Patrum Paris.

Uamvis mélius sit
fácere quàm nosse,
prius est tamen nos-
se quàm fácere;
enim díscere qui op-
mplére. Ut ergò ista
túdo per Dei grátiam
eátur in vobis, si in
áte, ut crédimus, esu-
& sitítis justítiam,
iès vobis verbum Dei
it tárdiùs prædicátum,
te expectáre ut vobis
illud debeámus ingé-
, sed étiam vos ipsi
rem vobis jure débi-
fidéliter à nobis ac si-
ter exígite. Nam si nos
per ultrò velímus offer-
& vos aliquótiès, tar-
tibus nobis, voluéritis
gere; póssumus ab illis
periculum nostrum néss-
nt, importúni fórsitan
licári. Sed qui benè no-
quàm grave pondus im-
neat cervícibus sacerdó-
n, intélligit quòd quam-
verbum Dei assíduè
ædicémus, minùs tamen
ldimus quàm debémus.
stificátur enim sacerdó-
us Spíritus sanctus per Prophétam: Clama, ne cesses; & Apóstolus: Memóriam mei retinéte, quóniam per triénnium non cessávi, die ac nocte cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. Si Apóstolus, ut se apud Deum absólveret, die noctúque verbum Dei prædicábat; quid de nobis fiet qui vix vel post multos dies commisso nobis gregi spirituália páscua providémus?

Lectio viij.

PRoptéreà contestátur Timótheum idem Apóstolus, dicens: Testíficor coram Deo & Christo Jesu qui judicatúrus est vivos & mórtuos, per adventum ipsius & regnum ejus. Et quasi interrogarétur quarè tàm metuendam contestatiónem præmítteret, secútus adjunxit: Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè; árgue, óbsecra, increpa. Quid est, opportúnè, importúnè? nisi opportúnè, voléntibus; importúnè, nolántibus? Voléntibus audíre verbum Dei offerendum est, fastidiéntibus ingerendum; ne fortè contrà nos ante tribúnal Christi stantes, dicant se à nobis admónitos non fuísse, & animárum illórum sanguis de nostris mánibus exquirátur. Undè cum grandi timóre pensáre debémus, ne ad nos étiam

illa terríbilis ſenténtia dirigátur, quam ſervus ille méruit audíre qui acceptum talentum duplicáre nóluit. Quia ergò & noſtrum, & veſtrum períc̃ulum agnoviſtis, quótiès evénerit ut vobis verbum Dei tárdiùs miniſtrétur, ſic hoc moleſtè accípite, quómodò ſi córpori veſtro quotidiáni victûs ſubſtántia ſubtrahátur. Non enim apud nos major debet eſſe córporis fames quàm ánimæ. Nam quantùm ánimam dignióre eſſe nóvimus, tantùm de ejus victu majórem ſollicitúdinem habére debémus.

Lectio ix.

HOc ſdeò dico, ut & in nobis & in vobis iſta ſimilitúdo ſervétur. Cúpimus enim à vobis iſtam deſiderábilem inquietúdinem ſuſtinére, dúmmodò ánimas veſtras vidére mereámur in amóre Chriſti proſícere. Undè ſicut nobis expedit collectis Scripturárum flóribus ſpiritálem cibum confícere, ita & vos oportet cum grandi aviditáte requírere. Nam quómodò ſolent vítuli matrum úbera cum grandi ímpetu inquietáre, ut de interióribus eárum neceſſárium ſibi poſſint extráhere cibum; ita pópuli chriſtiáni ſacerdótes ſuos; velut ſanctæ Eccléſiæ úbera, aſſíduâ debent interrogatióne provocáre, ut cibum poſſint ſibi ſalútis acquírere, & victum ánimæ ſuæ neceſsárium providére; ne fortè (ſi & ſacerdótes tárdiùs volúerint offerre, & pópuli nímiis impedimentis mundi iſtíus occupáti, dedignentur inquírere) impleátur illud quod ſcriptum eſt: Mittam, inquit, famem in terram, non famem panis aut ſitim aquæ, ſed audiendi verbum Dei. Crédimus tamen de Dei miſericórdia, quòd ita & nobis ſtúdium legendi vel prædicandi; & vobis audiendi deſidérium præſtáre dignábitur; ut ante tribúnal æterni júdicis, & nos de prædicatiónibus noſtris bonam poſsímus réddere ratiónem, & vos pro benigna obediéntia, & bonórum óperum perſeveránti, ad æternæ ſalútis præmia pervenire.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ ſalútis beátum Cæſárium miniſtrum tribuiſti: præſta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſsórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum. ℟. Amen.

Digitized by Google

VESPERÆ à Capitulo ; sequenti.

Die xxviii.

In Festo

NCTI AUGUSTINI, lipponensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus. Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ seq.

[*Ubi fit ritu Duplici-ajori.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria & sic toto Officio.

nt. ERat vir astútus, f. multórum erudír, & ánimæ suæ inútilis. :cli. 37.

Ant. 2. Derelíquit Deum ctórem suum, & recessit Deo salutári suo. *Deut.* 32.

Ant. 3. a. Flebat mater is irremediabílibus lácryis, atque dicébat: Heu, u me, fili mi! *Tob.* 10.

Ant. 5. C. Cùm esset náro ánimo, orávit ad óminum, flens lárgiter, ait ei Sacerdos: Vade in ce; & Deus det tibi peiónem tuam, quam roisti eum. 1. *Reg.* 1.

Ant. 4. E. Fílius honobilis mihi: idcircò conrbáta sunt víscera mea per eum: míserans mirébor ejus, ait Dóminus. rem. 31.]

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

Astigasti me, & erudíus sum, quasi juvénilus indómitus: converte me, & convertar: quia tu Dóminus Deus meus. Postquàm enim convertísti me, egi pœniténtiam.

[*Ubi fit ritu Duplici-maj.*

℟. Audívi vocem dicentem: Accipe librum & dévora illum; * Et † Accépi librum, & devorávi illum, & erat in ore meo tanquàm mel dulce. ℣. Factum est verbum à Dómino, dicens: Tolle & lege. * Et accépi. Glória Patri † Accépi. *Apoc.* 10. *Jerem.* 36.]

HYMNUS.

QUid non, Christe, potes? Néscia cédere
Ut gaudes sine vi rúmpere péctora!
Ut victríce manu quos súbigis, tuæ
Formas militiæ duces!
Infánâ túmidus dùm sapiéntiâ
Augustínus ovat, nec pátiens regi,
Spreto, ferre priùs quod décuit, jugo,
Vanis servit amóribus.
Errórum ténebris ut prémitur miser,
Lucem quærit amans, quam trépidus fugit,
Pectus sollícitant hinc bona gáudia,
Hinc rursùs mala dístrahunt.
At cùm plena suo lúmine Véritas
Affulsit Júveni, térrita nox fugit;

Digitized by Google

Et divínus Amor ſacríle-
gos piis
Ignes ígnibus éxcutit.
Quas victus lácrymas, quos
gémitus dedit!
Altè, corda domans, ſpí-
ritus íncubat:
Rumpit vincla, ſacro
flúmine tíngitur,
Chriſti libérior jugo.
Tùm quæsíta diù pax áni-
mo redit,
Vaneſcunt dúbiæ lucis
imágines,
Sublími plácidæ mentis
in ótio,
Vero lúmine páſcitur.
Qui lucis pater eſt, glória
ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris, gló-
ria Fílio;
Amborumque tibi, ne-
xus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Diripuiſti, Dómine, vínculа mea: ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Grátiâ Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Comm. S. Cæſarii, Ant. Qui docti: ℣. Beátus. xxxv. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. Abjiciámus ópera tenebrárum, ſicut in die honeſtè ambulémus. *Rom.* 13.

In fine Hymni, Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui grátiæ das víndicem;
Fac, corde regnet grátia.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum; & carnis curam ne fecéritis in deſidériis. *Rom.* 13.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Fontem ſapiéntiæ Dóminum; * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

NUnc cœlo, ſtygiis libera péſtibus,
Effer conſpícuum, Relligio, caput:
Auguſtínus adeſt, cédite, Tártara,
Tanto cédite lúmini.
Sacris, undè Deum pléniùs háuſerat,
Pectus multa capax imbúerat libris;
Illi nuda patent, quæ fúerant priùs
Denſis óbſita núbibus.
Tantis quanta venit de ténebris dies!
Vires indè novas, hinc ánimos refert;
Armis undè Érebi tela retúnderet,
Se cœléſtibus índuit.
Hinc hoſtes cálami ígne acúmine,
Illinc ore potens fulmíneo tonat:

Digitized by Google

Christi vellit agro, quæ ségeretem necant
Errórum mala sémina.
hristi Sponsa, novas sciſſa per hæreſes,
Per te tuta ſuis fulget honóribus,
Cui dos una fuit, páctaque désuper,
Simplex únaque Véritas.
ctos diſsídiis & malè tránsfugas,
Ut priſcæ fídei reſtítuas Patres,
Ter centum, duce te, Pontífices ſuis
Seſe ſédibus ábdicant.
Quæ vis blanda Dei te rápuit tibi,
Illam gratus amas pándere pósteris,
Ut natúra húmilis cedat amábili
Ultrò súbdita grátiæ.
Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Poſſid. diſcip. ejus ſcriptâ, & ex ſcriptis ejus.

AUguſtínus, Tagaſte in Africa natus, adoleſcens in amóres illícitos & Manichæórum hæreſim impégit. Carthágine primùm Rhetóricam dócuit, deindè Romæ, ac Medioláni; ubi cùm Ambróſii frequens eſſet auditor, paulátim in Cathólicos propénſior factus, ſacros códices, à quorum lectióne priùs abhorrébat, evólvere ſtudióſiùs cœpit, & novæ vitæ inſtitútum meditári. Verùm cùm diù multùmque ſecum ipſe luctátus, converſiónem procraſtinaſſet; tandèm inſólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóſtoli in quæ íncidit, derepentè mutátus eſt, & ab Ambróſio aliquantò pòſt, annum agens tricéſimum-tértium, in Páſchate baptizátus. Cùm pátriam repéteret, matri ad Oſtia Tiberína defunctæ ſuprémа chriſtiánæ pietátis offícia perſolvit. Reverſus in Africam, rus ſe recépit, ut uni Deo vacáret.

Lectio v.

HIppónem-régium evocátus, ut virum ipſius audiendi cúpidum Deo lucrarétur; raptus à pópulo, invítus atque ubertim flens, Préſbyter civitátis ordinátus eſt à Valério Epíſcopo: qui cùm génere Græcus eſſet, nec ſatìs Latínè ſciret, poteſtátem ei fecit in Eccléſia coram ſe Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, ſed

Digitized by Google

præter Africánæ Eccléſiæ conſuetúdinem. Tùm Auguſtínus monaſtérium intrà Eccléſiam inſtítuit, & cum Dei ſervis vívere cœpit ſecundùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginenſi, ut ſibi adhuc viventi darétur Coepíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſupellex nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infírmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut diſputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis dirimendis vacábat per totam diem, ſæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facultas, ſacra vaſa frangi jubébat. Pupillos dumtáxat inviſébat & víduas: feminárum autem monaſtéria non adíbat, niſi urgente neceſſitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipſis manus impóneret, ad eos ſine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, ſublevávit; ægrum enim ad ſe adductum æger ipſe manûs impoſitióne ſanávit: energúmenos étiam, fuſis in oratióne lácrymis, Préſbyter & Epíſcopus liberávit.

Lectio vj.

Acérrimus contrà omnes hæreſes cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos ſtatim à baptiſmo aggreſſus fúerat, tùm ſcriptis tùm públicis diſputatiónibus confutávit. Arianórum hæreſim ſingulári veritátis illuſtratióne profligávit. Eccléſiæ unitátis ſtúdio, quam adversùs Donatiſtas validiſſimè tutátus eſt, Epíſcopos penè trecentos indúxit, ut ſchiſmáticis ad Eccléſiam redeúntibus, non honórem modò ſédium ſervárent, ſed &, ſi opus eſſet, Epiſcopátum céderent. Grátiam Chriſti, ſuo témpore à Pelagiánis ímpugnátam, invictíſſimè aſſéruit; eorumque in Semipelagiánis reliquias, morti jam próximus, repreſſit. Adversùs Paganórum calúmnias & errónes Religiónem Chriſtiánam, eruditíſſimo præſertìm ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confeſſiónum ac Retractatiónum libris, à ſe geſta ſcriptaque magnâ cum humilitáte ſevérus judex recenſuit. De Scriptúra váriis tractátibus ſapientíſſimè diſſéruit. Difficíllimas quæſ-

Digitized by Google

ónes undequáque sibi proóritas suis epístolis enoávit. Eum Theodósius júior nominátim invitávit d Synodum Ephesínam in ausa Nestórii, cujus erróes jam ipse scriptis præocáverat: sed morte præentus, Concílio intereſſe on pótuit. Vándalis enim értium jam menſem Hipónem obſidéntibus, in extrémum morbum íncilit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia parſeti juſſit affígi, quos profúſis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies ſoli intentus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis ſeptuagéſimo-ſexto, Chriſti quadringentéſimo trigéſimo. Pro commendanda córporis ejus depoſitióne, ſacrifícium Deo oblátum eſt. Teſtamentum nullum fecit; quia undè fáceret, ait Poſſídius, Chriſti pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam tranſlátum eſt; póſteà Papíam, ad Basílicam ſancti Petri in Cœlo áureo, nunc ſancti Auguſtíni dictam; ubi tunc Mónachi ſub régula ſancti Benedicti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 23. Ed. Ben.

OMnes hómines, lucernæ, cùm ſápiunt; lucent, & ſpíritu fervent. Permanſérunt enim ſervi Dei lucernæ bonæ, ex óleo miſericórdiæ illíus, non ex víribus ſuis. Grátia quippè Dei gratúita, illa óleum lucernárum eſt. Plùs enim illis ómnibus laborávi, ait quædam lucerna: & ne víribus ſuis ardére viderétur, adjunxit: Non ego autem, ſed grátia Dei mecum. Lucernæ ergò & Apóſtoli: & grátias agunt, quia accenſi ſunt lúmine veritátis, & fervent Spíritu caritátis, & ſúppetit illis óleum grátiæ Dei. Si non eſſent lucernæ, non díceret illis Dóminus: Vos eſtis lumen mundi. Póſteà oſtendit ne tale lumen ſe putárent, quale dictum eſt, Erat lumen verum quod illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Ergò cùm & diſcípulis díceret: Vos eſtis lumen mundi, ne áliquid ſibi tribútum putárent quod de ſolo Chriſto intelligendum eſſet, & ita lucernæ vento ſuperbiæ ex-

Digitized by Google

tinguerentur ; continuò subjunxit : Sic lúceat lumen vestrum coram homínibus, ut videntes bona ópera vestra, glorificent, non vos, sed Patrem vestrum qui in cœlis est.

Lectio viij. Serm. 340.

QUid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi ? Si dicam hoc me retribúere, quòd pasco oves ejus ; hoc fácio, non ego, sed grátia Dei mecum. Ubi ergò retribútor invéniar, cùm ubíquè prævéniar ? Et tamen, quia gratìs amámus, quia oves páscimus, mercédem quærimus. Quómodò fiet istud ? quómodò convenit, Gratìs amo ut pascam, & mercédem posco, quia pasco ? Nullo modo fieret hoc, nullo modo merces quærerétur ab eo qui gratis amátur, nisi merces esset ipse qui amátur. Nam si hoc retribúimus pro eo quòd nos redémit, quia ejus páscimus oves ; pro eo ipso quid retribuémus, quòd nos fecit esse pastóres ? Mali namque pastóres (quod à nobis absit) nostrâ malítiâ sumus : boni verò (quod ab illo nobis adsit) nisi ejus grátiâ esse non póssumus. Undè & vos, fratres mei, præcipientes rogámus, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Fácite nostrum ministérium fructuósum. Adjuváte nos & orando & obtemperando ; ut nos vobis non tàm præesse quàm prodesse delectet.

Lectio ix. Serm. 339.

PErículum meum est, si attendam quómodò laudátis, & dissímulem quómodò vivátis. Ille autem novit sub cujus óculis loquor, imò sub cujus óculis cógito, non me tàm delectári láudibus populáribus, quàm stimulári & angi quómodò vivant qui me laudant. Laudári autem à malè vivéntibus nolo, abhórreo, detestor : dolóri mihi est, non voluptáti. Laudári autem à benè vivéntibus, si dicam, Nolo, méntior : si dicam, Volo, timeo ne sim inanitátis appeténtior quàm soliditátis. Ergò quid dicam ? Nec plenè volo, nec plenè nolo. Non plenè volo, ne in laude humána pericliter : non plenè nolo, ne ingráti sint quibus prædico.

℟. Implétus es quasi flumen sapiéntiâ : * Longè divulgátum est nomen tuum, & dilectus es in pace tua, & in interpretatiónibus mirátæ sunt terræ. ℣. Tu assecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia. * Longè divulgátum est. Glória Patri. * Longè. *Eccli.* 47. 2. *Tim.* 3.

Digitized by Google

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD LAUDES.

Ant. 7. *d.* DEdit illi Deus sapiéntiam, & prudéntiam multam nimis, & erat nominátus in universis géntibus per circúitum. 3. *Reg.* 4.

Ant. 5. *a.* Universa terra desiderábat vultum ejus, ut audíret sapiéntiam ejus, quam déderat Deus in corde ejus. 3. *Reg.* 10.

Ant. 3. *a.* Expósuit ómnia; nec quidquam fuit, quod non perspícuum fécerit. 2. *Paral.* 8.

Ant. 6. Consílium quod dabat in diébus illis, quasi si quis consúleret Deum: sic erat omne consílium ejus. 2. *Reg.* 16.

Ant. 4. *E.* Contrívit inimícos úndiquè, & extirpávit contrários, & subjécit ei Dóminus omnes hostes. *Eccli.* 47.

Capitulum. *Eccli.* 50.

QUasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet; & quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

Hymnus.

ASsertor fídei summus, & árbiter,
Inconcussa stetit quo duce véritas,
Dicet Religio, te páriter suum
Dicet grátia víndicem.
Tanti vix cápiens flúmina lúminis,
Scribis plena Deo mille volúmina,
Omnes undè bibant lárgiùs, & Deum
Puris fóntibus háuriant.
Dictat nempè tibi, qui Deus ássidet;
Scriptis ipse præest, ipse regit manum;
Cœlestes áperit non penetrábilis
Thesauros sapiéntiæ.
Fidens ingénio ne caput éfferas,
Mentis prima vagæ súlnera détegis,
Excelso ráperis quò própior Deo,
Hoc fis tu tibi vílior.
Doctor jam dócilis, magnánimus sequi
Quo te cumque vocat prævia Véritas;
Quâ solâ réperis, rebus in árduis
Hâc solâ regis ómnia.
Nil damnas témerè, nil léviter probas,
Anceps certa Dei lúmina cónsulis,
Cedis sponte; tibi víncere nam pudor,
In quo cédere glória.
Tu, quem pascit amor, núdaque Véritas,
Si te nostra movent, nos bonus áspice,
Flammis ure tuis frígida péctora,

Digitized by Google

Et mentes dúbias rege.
Qui lucis pater est, glória
sit Patri,
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus
amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ fecísti magnália. *Ps.* 70.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Minístérium verbi accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Augustínum Evangélii grátiæ tuæ testem & propugnatórem in Eccléfia fuscitásti: ejusdem grátiæ, quæsumus, in nobis ostende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóscere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

AD HORAS.

Doxologia,

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui grátiæ das víndicem,
Fac, corde regnet grátia.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Dedit.

In ℟. *br.* ℣. Qui es via, * véritas, & vita. *Joan.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Universa terra.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

HAbébo propter sapiéntiam claritátem ad turbas, & honórem apud senióres júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me.

℟. *br.* Constítuit eum Dóminus, * Ut erudíret príncipes; Constítuit. ℣. Et senes * prudéntiam docéret. * Ut erudíret. Glória Patri. Constítuit. *Ps.* 104.

℣. Loquétur poténtias Dómini; ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus. *Ps.* 105.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Expósuit.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

LOquente me respícient, & sermocinante me plura, manus or. suo impónent. Prætéreà habébo per sapiéntiam, immortalitátem: & memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relinquam.

℟. *br.* In æternum * Non commovébitur. In æternum. ℣. Dispónet sermónes suos * in judício; * Non commovébitur. Glória. In æternum. *Ps.* 111.

Digitized by Google

℣. Pronuntiábo mirabília tua, Dómine; ℟. Poténtiam tuam, & justítiam tuam. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 4. *E.* Contrívit.

Capitulum. *Eccli.* 46.

[I]Nvocávit Altíssimum potentem in oppugnando inimícos úndiquè, & auxílivit illum magnus & sanctus Deus.

℟. *br.* Pérsequar inimícos meos, * Et comprehéndam illos. Pérsequar. ℣. Et non convertar * donec deficiant; * Et comprehéndam. Glória. Pérsequar.

℣. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; ℟. Liberátor meus de inimícis meis. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Si Festum non transferatur, Vesperæ dicuntur de Festo sequenti cum Comm. præcedentis

Si verò transferatur, & habeat secundas Vesperas, sumuntur Antiphonæ è Laudibus, Capitulum, &c. ut sequitur.

Capitulum. *Phil.* 4.

QUæ & didicístis, & accepístis, & audístis, & vidístis in me, hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

Hymnus, Assértor fídei. *ut suprà ad Laudes.*

℣. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ; ℟. Obumbrásti super caput meum in die belli. *Ps.* 139.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Máximus in salútem electórum Dei expugnáre insúrgentes hostes: quis ante illum réstitit? Nam hostes ipse Dóminus perdúxit. *Eccli.* 46.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Augustínum Evangélii grátiæ tuæ testem & propugnatórem in Eccléstia suscitásti: ejúsdem grátiæ, quæsumus, in nobis ostende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóscere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

DIE XXIX.

In Festo

DECOLLATIONIS S. JOANN. BAPTISTÆ.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. ECce ego mitto 3. a. Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Digitized by Google

Ant. 2. Convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. Erit quómodò scriptum est in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. *E.* Si vultis recípere, Joannes ipse est Elías qui ventúrus est. *Matth.* 11.

Capitulum. *Act.* 12.

DEus ex sémine David secundùm promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicante Joanne ante fáciem advéntûs ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israël.

℟. Misístis ad Joannem, & testimónium perhíbuit veritáti: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Surréxit Elías Prophéta quasi ignis, & verbum illíus quasi fácula ardébat: * Ille. Glória Patri. * Ille. *Joan.* 5. *Eccli.* 48.

Hymnus.

QUis ille, sylvîs è penetrálibus
Egréssus, ad se tot pópulos trahit?
Ab ore pendentes loquentis
Quâ súbitò tenet arte turbas?
An ille fastu regífico tumens,
Molli solútus dífluit ótio?
Levis-ne arundo ventilátur
Arbítrio populáris auræ?
Atqui ter annos jam décies trahit
Vitam in profundis sáltibus áspera,
Virtútis Elíæ futúrus
Atque ánimi generósus hæres.
Ergò severam Núminis ómnibus
Ostentat iram, non tímidus mori:
Assértor acer véritátis,
In próceres tonat, inque plebem.
Aulâ receptum non rétinet timor,
Non blanda flectit grátia Príncipis,
Contaminâti quin reprendat
Flagítium opprobriumque lecti.
Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini,
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; ℟. Et delinquéntibus: Nolite exaltáre cornu. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. J. Dico vobis quia Elías jam venit, & non cognovérunt eum; sed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. *Matth.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Digitized by Google

Pro Commem. ſancti Auguſtini, Ant. Máximus. ℣. Dómine. *Oratio*, Omnípotens & miſéricors Deus, qui beátum Auguſtínum. *ut ſuprà.*

Ad Completorium, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Dóminum qui dat voci ſuæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 67.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

IMpúnè Vati non erit, ímpotens
Totum furórem fémina cólligit;
Iræque cauſas aggerando
Extímulat fera corda regis.
Quid non libído cogis adúltera?
Dantur caténis innócuæ manus:
At alligári veritátis
Néſcia vox, ſua jura ſervat.
Chriſtum vel atro cárceris in ſpecu
Præco fidélis núntiat; & ſuos
Divína patranti Magiſtro
Diſcípulos jubet ire teſtes.
Vinctus triumphat; tu pávitans fremis,
Tyranne. Cæcum mens malè cónſcia
Quatit flagellum: ſtricta Vatem
Impávidum ſériet ſecúris.
Sit ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini,
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

NI. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Venit Joannes in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. *Luc.* 3.

Ant. 5. a. Hic eſt qui dictus eſt per Iſaíam Prophétam, dicentem: Vox clamantis in deſerto, Paráte viam Dómini. *Matth.* 3.

Ant. 8. *G.* Exíbat ad eum omnis Judæa; & baptizabantur ab eo in Jordáne, confitentes peccáta ſua. *Matth.* 3.

℣. Vox Dómini ſuper aquas, ℟. Vox Dómini concutientis deſertum. *Pſ.* 28.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Videns Joannes multos Phariſæórum venientes ad baptiſmum ſuum, dixit eis: Progénies viperárum, quis demonſtrávit vobis fúgere à ventúra ira? * Fácite ergò fructum dignum pœniténtiæ. ℣. Replétus ſum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte; ut an-

Digitized by Google

núntiem Isráël peccátum suum : * Fácite. *Matth.* 3. *Mich.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Interrogábant eum turbæ : Quid faciémus ? Dicébat illis : Qui habet duas túnicas, det non habenti. Et dixit ad publicános : * Nihil ámpliùs quàm quod constitútum est vobis, faciátis. ℣. Vir si fécerit justítiam, per vim nihil rapúerit, panem suum esurienti déderit, vitâ vivet : * Nihil, *Luc.* 3. *Ezech.* 18.

Post iij. Lect. ℟. Interrogábant eum & mílites : Quid faciémus & nos ? Ait illis : Contenti estóte stipéndiis vestris. * Multa quidem &ália exhortans, † Evangelizábat pópulo. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos : * Multa. Glória. † Evangelizábat. *Luc.* 3. *Tob.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Venérunt ad Joannem, & dixérunt ei : Ille cui tu testimónium perhibuísti trans Jordánem, ecce hic baptízat ; & omnes véniunt ad eum. *Joan.* 3.

Ant 2. Respondit Joannes : Ipsi vos mihi testimónium perhibétis, quòd díxerim : Non sum ego Christus, sed quia missus sum ante illum. *Joan.* 3.

Ant 1. a. Illum opportet créscere, me autem mínui. Qui desúrsum venit, super omnes est. *Joan.* 3.

℣. Tu es lucerna mea, Dómine : ℟. In te enim curram accinctus. 2. *Reg.* 22.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi. *Homil.* 28. *in Ep.* 2. *ad Cor.*

Lectio iv.

UT virtúte nihil púrius est, sic improbitáte nihil obscœnius est. Illa enim sole splendídior est : hæc cœno fœtídior. Atque hoc suo testimónio comprobáre illi queant, qui in cœno volutantur, atque in ténebris versántur, cùm ab áliquo eórum, qui in virtúte vivunt, sese coárgui víderint, vel étiam eum conspéxerint. Tùm demùm misériam suam apértiùs agnoscunt, ac velut immísso quodam rádio fœditátem suam cóntegunt, atque ante consciónone ora erubescunt ; étiamsi hic servus sit, ille liber ; hic súbditus, ille rex. Sic Heródes, cùm reprehensiónum pudórem ferre non posset, (síquidèm prophéticæ vocis ingens, ac præclárus splendor erat,) Joannem in cárcerem conjécit, tanquàm qui nudus esset, ac lucernam extínguere conarétur, ut rursùs in ténebris dégeret. Cur enim non eum contempsit ? Num

oannes eum in judícium
ractúrus erat ? Num adul-
érii pœnas ab eo expétiit ?
vonnè reprehénſio duntá-
at erant eà quæ dicebán-
ur ? Quid ergò métuit
c tremit ? Annon verba
rant, ac ſimplex ſermo ?
ed hujúſmodi verba ma-
is quàm res ipſæ pungé-
ant. Non eum ad judí-
ium, ſed ad áliud con-
ciéntiæ tribúnal pertrahé-
at ; omneſque eos qui lí-
erâ cogitatióne ſuffrá-
ium tunc ferébant, júdi-
es ipſi conſtituébat. Quo-
ircà tremébat tyrannus,
irtútis ſplendórem haud
erens. Vides quantâ philo-
óphiæ vis ſit ? Eum qui
aténis vinctus erat, ty-
anno ſplendidiórem rédi-
idit ; effecitque ut hic il-
im formidáret ac trémeret.

℟. Heródes cùm corripe-
étur á Joanne de Herodía-
e uxóre fratris ſui, & de
mnibus malis quæ fecit,
Adjécit & hoc ſuper ómnia, & inclúſit Joannem
n cárcere. ℣. Non récipit
ultus verba prudéntiæ ;
cùm in profundum vé-
erit peccatórum, con-
emnit : * Adjécit. *Luc.* 3.
Prov. 18.

℣. Libro ejuſdem ad eos qui ſcandalizati ſunt. C. 22.

Lectio v.

℣Erpende quómodò af-
fectum fuiſſe verisímile
t Heródem reprehenſum
à vincto, cùm cérneret nihil eum de loquendi libertáte propter caténam remíttere, ſed occídi malle quàm pulchérrimam illam líberè loquendi facultátem amíttere. Cógita quis ex homínibus illíus ætátis, vèl étiam conſequentis ævi, cùm hæc cérneret & audíret, quantumvis deſes ac remiſſus eſſet, at exíguo tamen judício valéret, non ſummam utilitátem indè decérperet. Noli enim mihi commemoráre ſcelerátos & ſtultos hómines, ſocordes, totos córpori curando addictos, ac fóliis levióres. Iſti enim non his ſolùm, ſed re quâvis quæ accíderit, offenduntur : non áliter ac pópulus Judæórum, qui & cùm manna coméderet, & cùm panem, páriter moróſus erat & offendebátur, ſive in Ægypto eſſet, ſive ab Ægypto liberátus, ſive adeſſet Moyſes, ſive abeſſet. Verùm illos in médium mihi prodúcito, qui ſóbrii erant & vígiles : & cum ánimo tuo réputa quantam ipſos probábile ſit utilitátem indè percepiſſe, cùm ánimam conſtantem cérnerent, mentem invictam, linguam máximâ libertáte loquendi præditam ; hóminem deſerti íncolam, regem ſuperáre ; vinctum eſſe, nec tamen cédere ; cápite truncári, nec ſílére.

Digitized by Google

℟. Joannes in vínculis duos de discípulis suis misit ad Jesum. In ipsa autem hora multos curávit Jesus à languóribus, & ait: Dícite Joanni quæ vidistis; & * Beátus qui non fúerit scandalizátus in me. ℣. Ne extimescas fáciem potentis, & ponas scándalum in æquitáte tua: * Beátus. *Matth.* 11. *Luc.* 7. *Eccli.* 7

Lectio vj.

Sed ne hìc quidèm subsiste; verùm ea quæ secúta sunt, exámina. Caput amputávit Heródes, cápite truncátus est Joannes. Quis ergò beátus ab ómnibus prædicátur? quis imitandus propónitur? quis celebrátur? quis coronátur? quis præcóniis ornátur? quis laudátur? quis commendátur? quis in hunc usquè diem reprehendit? Nonnè in síngulis Eccléſiis hic quidèm clamat: Non licet tibi habére uxórem fratris tui: ille verò diffamátur étiam post óbitum ob adultérium, insániam, & audáciam? Considera verò præter ea quæ dicta sunt, quanta virtus esset captívi, tyranni imbecíllitas. Nam hic quidèm non pótuit linguam unam compéscere; sed, eâ sublátâ, sexcenta pro illa & cum illa ora reserávit. Síquidèm unusquisque dùm Evangélium illud legit, dicit, Non licet tibi habére uxórem fratris tui: & sine Evangélio in cœtibus, in congréssibus, vel étiam ad ipsos últimos mundi límites, hanc vocem áudies; & justum illum vidébis etiamnùm clamantem, inculcantem, & nequítiam tyranni redarguentem. Quid ergò detrimenti cepit ex óbitu justus ille? quid ex morte violenta? quid ex caténa? quid ex cárcere? Quos autem non corréxit, quibus cor fáperet, ex iis quæ dixit, ex iis quæ passus est, ex iis quæ nunc prædicat, éadem prorsùs quæ cùm víveret?

℟. Cùm discessíssent núntii Joannis, cœpit Jesus de Joanne dícere ad turbas: Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? *Dico vobis: †Major inter natos mulíerum Prophéta Joanne Baptistâ nemo est. ℣. Sicut Angelus Dei, sic est, ut nec benedictióne nec maledictióne moveátur. * Dico. Glória. † Major. *Luc.* 7. 2. *Reg.* 14.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. A diébus Joannis Baptistæ usque nunc, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Ant. 7. a. Omnes Prophétæ & lex usquè ad Joannem prophetavérunt. Qui habet aures audiendi, audiat. *Matth.* 11.

Digitized by Google

Ant. 1. f. Omnis pópulus idiens, & publicáni, justificavérunt Deum, baptzáti baptísmo Joannis: iarisæi autem consílium ei sprevérunt, non baptzáti ab eo. *Luc.* 7.

℣. Defécto ténuit me, .. Pro peccatóribus derequéntibus legem tuam. *f.* 118.

éctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 6.

[N illo témpore; Heródes misit, ac ténuit oannem, & vinxit eum n cárcere, propter Herosíadem uxórem Philippi ratris sui. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 3. *de Virg.*

QUóniam Joannis prænúntii Christi non strictìm prætereunda est recordátio; interest ut quis, & à quibus, & quam ob causam, quo modo, & quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & à reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deindè præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémò (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummandæ crudelitátis profertur edictum; & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium, ferális flagítii circumfertur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joannes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ℣. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; Deus enim víndicans vindicábit: * Non. *Marc.* 6. *Eccli.* 5.

Lectio viij.

QUis non? cùm è convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimitti? Quis, inquam, cùm audísset natálem esse Heródis, solemne convívium, puellæ optiónem eligendi quod vellet datam, missum ad Joannem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta, conviváli témpore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absolvi: perímitur gládio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Heródias insidiabátur Joanni, & volébat occídere eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum. ℣. Fortitúdo símplicis, via

Digitized by Google

Dómini; & pavor his qui operantur malum: * Heródes. *Marc.* 6. *Prov.* 10.

Lectio ix.

INtuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sancti cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restingui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis; bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsecti cápitis profluentem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspectum deliciárum. Claudúntur lúmina, non tàm mortis necessitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exangue, cujus sententiam ferre non póteras, conticéscit, & adhuc timétur.

℟. In diébus suis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum, * Nec superávit illum verbum áliquod. ℣. Heródes propter Herodíadem volens Joannem occídere, tímuit pópulum, quia sicut Prophétam eum habébant: * Nec. Glória Patri. * Nec. *Eccli.* 48. *Matth.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum; ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. HEródes ténuit Joannem, & alligávit eum, & pósuit in cárcerem propter Herodiadem. *Matth.* 14.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis saltávit fília Herodíadis, & plácuit Heródi; undè cum juramento pollícitus est ei dare quodcumque postulásset ab eo. *Matth.* 14.

Ant. 7. d. Illa prænónita à matre sua, Da mihi, inquit, hìc in dísco caput Joannis Baptistæ. *Matth.* 14.

Ant. 6. Contristátus est rex: propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, jussit dari. *Matth.* 14.

Ant. 1. a. Misso spiculatóre, præcépit afferri caput ejus in dísco. *Marc.* 6.

CAPITULUM. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ.

HYMNUS.

ECce, saltantis prétium puellæ,
Fertur in dísco caput amputátum:
Hæc cruentátis nova proferuntur
Fércula mensis.

Digitized by Google

Quæ rudes sylvis pópulos docébat,
Quæ Deum totâ resonábat aulâ,
Illa vox, eheu! gládio resécta,
Muta silébit.
Occidit Vates, & adhuc timétur;
Vox silet Verbi, cruor ille clamat:
Sancta fraterni temerâta carpit
Fœdera lecti.
Nube sub densa jubar involútum
Vénerat cæcis aperíre seclis:
Sole matúro, velut umbra, cessit
Lúcifer Orbi.
Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Et tibi compar, utriusque nexus
Spíritus semper, duce quo, Joannes
Fúnera vincit. Amen.

℣. Superbi iníquè agébant usquequáquè: ℟. A lege autem tua non declinávi. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Misit Heródes, & decollávit Joannem in cárcere; & allátum est caput ejus in dísco, & datum est puellæ; & puella dedit matri suæ. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem Baptistam, & nascentis & morientis Fílii tui Præcursórem esse voluísti: concéde, ut sicut ille veritátis & justítiæ Martyr occúbuit; ita nos pro veritáte & justítia ad mortem usquè certémus; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD HORAS.

Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo vates sacri
Et vincla spernunt & necem. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Heródes.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis.

Capitulum. *Eccles.* 5. NE témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermónem coram Deo; Deus enim in cœlo, & tu super terram.

℟. *br.* Deus, iníqui * Insurrexérunt super me. Deus. ℣. Et synagóga poténtium * quæsiérunt ánimam meam, * Insurrexérunt. Glória Patri. Deus. *Ps.* 85.

℣. Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; ℟. Et qui laudábant me, adversùm me jurábant. *Ps.* 101.

Digitized by Google

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Illa prædmónita.

Capitulum. *Is.* 4.

VÆ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem: qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufertis ab eo. Propter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet.

℟. *br.* Adversùm me loquebantur, * Qui sedébant in porta. Adversùm. ℣. Et in me psallébant * qui bibébant vinum, *Qui. Glória. Adversùm. *Ps.* 68.

℣. Quæsiérunt ánimam meam, ℟. Et non proposuérunt Deum ante conspectum suum. *Ps.* 53.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Misso.

Capitulum. *Eccli.* 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre.

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum: * Persecúti sunt. Glória. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Éripe me, Dómine, de operántibus iniquitátem: ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. *a.* ACcedentes discípuli Joannis, tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt illud. *Matth.* 14.

Ant. 1. f. Audívit Heródes famam Jesu, & ait: Hic est Joannes Baptísta; ipse súrrexit à mórtuis. *Matth.* 14.

Ant. 5. C. Hæsitábat, & ait: Joannem ego decollávi. Quis est iste de quo tália áudio? Et quærébat vidére eum. *Luc.* 9.

Ant. 8. G. Venientes discípuli Joannis, nuntiavérunt Jesu. Quod cùm audísset Jesus secessit indè *in* navícula, in locum desértum seorsùm. *Matth.* 14.

Ant. 6. Venérunt multi ad Jesum, & dicébant: Quia Joannes quidèm signum fecit nullum: ómnia autem quæcumque dixit de hoc, vera erant. Et credidérunt in eum. *Joan.* 10.

Capitulum. *Is.* 57.

JUstus perit, & non est qui recógitet in corde suo. Et viri misericórdiæ colliguntur, quia non est qui intélligat: à fácie enim malítiæ collectus est justus.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Condemnat justus mórtuus vivos ímpios: Vidébunt enim finem sapientis, & con-

Digitized by Google

emnent eum ; illos autem Dóminus irridébit. Allelúia. *Sap.* 4.]

Hymnus.

OMnibus manat cruor ecce venis :
Hinc sitim longam sátia, Tyranne,
Et cibos inter pateraſque puro
Sánguine liba.
Ut caput vidit dápibus parátis
Triſte fumanti natitáre tabo,
Hæſit, impaſtis fremuitque menſis
Fúneris auctor.
Non tamen frontis grávitas ſerénæ
Ceſſit immíti violáta ferro :
Dura miteſcit plácido ſub ore
Mortis imágo.
Sic ſuo rursùm Deus hunc præíre
Núntium Chriſto jubet, inferiſque
Ferre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.
Qui Deo plenus rígidis futúrum
Móribus Chriſtum rudis exprimébat,
Débuit durâ quoque morte totum
Réddere Chriſtum.
Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriuſque nexus
Spíritus ſemper, duce quo, Joannes
Fúnera vincit. Amen.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum : ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Venit Joannes in via juſtítiæ, & non credidiſtis ei : publicáni autem & meretríces credidérunt ei ; vos autem videntes, nec pœniténtiam habuiſtis póſteà, ut crederétis ei. *Matth.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Dómine pater & Deus vitæ meæ, ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Doxol. ut ſuprà ad Horas.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mundus gaudébit, vos autem contriſtabímini ; ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium. *Joan.* 16.

Die xxxi.

AD VESPERAS, Pſalmi ſub ſola Ant. 2. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur. *Matth.* 16.

Capitulum, Hymnus, &c. in Communi Abbatum. xxxvj.

Oratio.

SAncti Abbátis Ægídii ſupplicatiónibus tríbue nos, Deus, adjuvári ; ut

Digitized by Google

quæ piè crédidit, appetámus; & quod juſtè ſperávit, conſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Digitized by Google

EXCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS usum Communis Sanctorum contingentia.

¶ *Officium Duplex, & suprà, nisi cum æquali aut igniori concurrat, habet I. & II. Vesperas integras; ad Matutinum tres Nocturnos, & Psalmos Feriales, el de Dominica, vel proprios pro qualitate Festorum, t fusè dicitur in Communi Apostolorum.*

Officium Semiduplex habet etiam I. Vesperas integras, sed isto modo: quinque Psalmi dicuntur sub nica Antiphona, quæ est prima è I. Vesperis de Communi, nisi adsit propria. Unico verò ad Matutinum onstat Nocturno, in quo dicuntur tres Antiphonæ uper novem Psalmos, scilicèt unaquæque Antiphona uper tres Psalmos; deindè Versiculus, tres Lectiones & tria Responsoria. Lectio j. semper est de Scriptura ccurrente, tribus in unam junctis, ij. & iij. habenur in Proprio Sanctorum: tres autem Antiphonæ, V. & RRR. sumenda sunt secundùm Feriarum ordiem, id est; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feriâ III. & VI. de secundo; Feriâ IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad II. Vesperas, nisi aliter fieri debeat propter Octavam, ut suis locis notatur.

Officium simplex incipit à Capitulo I. Vesperarum, unicam habet Antiphonam ad Laudes, quæ semper est quarta ex assignatis. Hoc Officium desinit ad Nonam inclusivè. Unico ad Matutinum constat Nocturno, quod ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ tamen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occurrente, è tribus duæ: scilicèt j. legitur sola, ij. & iij. in unam junguntur; Lectio verò iij. ut assignatur in Proprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio variatur pro gradu Festorum. In solemnibus & suprà, Invitatorium ante Psalmum Veníte. *bis dicitur, & post singulos ejus Versus repetitur integrum: post* Glória. *cum* Sicut erat. *repetitur ab Asterisco, id est, à medio, ac posteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus quibuscumque & Dominicis, idem servatur ritus, nisi quod post II. & IV. Versum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & infrà, semèl tantùm dicitur*

Digitized by Google

ante Pſalmum Veníte. *repetitur integrum poſt I. Verſum &* Glória. *cum* Sicut erat. *à medio autem poſt alios Verſus ; licèt aliter notetur in Pſalterio.*

Reſponſorium in I. Veſperis aſſignatum dicitur tantùm in Duplicibus-majoribus , & ſuprà , licèt aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibuſvis , poſt Glória Patri. *omiſsâ reclamatione , repetitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *In Annualibus poſt* Glória. *dicitur reclamatio , poſt quam reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omiſsâ reclamatione poſt* Glória. *repetitur uſquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo ſupradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *ſed ad III. VI. & IX. poſt ultimam reclamationem , reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣.

Doxologiæ unicuique Communi aſſignatæ dicuntur ad Horas & ad Completorium , præterquam intrà Octavas.

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Feſto , de quo dictæ ſunt Veſperæ , vel de quo factum eſt à Capitulo.

Quocumque Feſto etiam Annuali occurrente intrà Octavam Corporis Chriſti , dicetur in omnibus Hymnis ejuſdem metri Doxologia , Qui carne. *de Feſto Corporis Chriſti , necnon* ℣. *in* ℟. *b-. Primæ , Hymnus ad Completorium , ac Canticum ad Laudes , (niſi Feſtum occurrens proprium habeat.)*

COMMUNE

Digitized by Google

COMMUNE SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in cæteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1.D. VOcávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 2. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis poteſtátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 3. E. Hos misit Jesus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israël. *Matth.* 10.

Ant. 4. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 5. d. Egressi autem, circuíbant per castélla, evangelizantes, & curantes ubíque. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepíssет salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis poteſtátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

HYMNUS.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resúltet æmulis:
Apoſtolórum glóriam
Solemnis inítaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.

Potente qui nutu graves

Digitized by Google

Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
℣ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, súmmum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

[*In Solemnibus minoribus & suprà, Antiphona sequens cantatur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant, *Marc.* 6.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM,

(*In quo semper dicuntur Ps. Feriales.*

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi; lúceat lux vestra coram homínibus. *Matth.* 5.

Doxologia, ℣ Uni sit & trino Deo, *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion: parávit Dóminus brachium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

SUpréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas committere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fulgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant: versa ruunt
Arces superbæ dæmonum.
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondàm mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, súmmum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Vesperas, Psalmi sunt proprii, prout designantur in*

roprio Ecclesiarum : vel, nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Dominica : ad Laudes verò, ad Horas, ad Completorium, dicuntur de Dominica ; & sic i omni alio Communi.

In Solemnibus-minoribus infrà, Psalmi in toto fficio semper sunt de Feia.

N I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jeus duódecim Apóstolis, œpit illos míttere binos rædicáre regnum Dei. *uc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. Præcípiens diébat eis : Infírmos cuáte, mórtuos súscitáte, æmones ejícite : gratis ccepístis, gratis date. *Matth.* 10.

Ant. 3. g. Nolíte possiére aurum, neque argenum, neque pecúniam in onis vestris : dignus enim st operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum uod dedit illis. *Ps.* 98.

Pater noster. *Benedicones habentur post Psalerium.*

Trés primæ Lectiones de criptura occurrente.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Lecones sunt propriæ ; & sic i omni alio Communi.

℟. *j.* Ecce ego mitto vos cut oves in médio lupórum : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia ; & próteget gradientes símpliciter : * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis ; & morte afficient ex vobis, & capillus de cápite vestro non períbit : * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis ; ego, ego ipse consolábor vos : * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. *iij.* Cum tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére : * Non. Glória, * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN IL NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intraveritis, dícite : Pax huic dómui ; & si ibi fuerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit ; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; & quod in aure

Digitized by Google

audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. iv. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Páter meus regnum. ℣. Dispósui testamentum electis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. v. Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc orientur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. vj. Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fuerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, sit vester minister: sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed minístrare. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm feceritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fecimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. vij. Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguà dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. viij. De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; propterèa odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. ix. Pater sancte, serva

eos in nómine tuo quos dedísti mihi. Sicut tu me misísti in mundum, ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israël prædicábunt: * Pro. Glória Patri. * Pro. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEsus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes ferváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem supervenientis Spíritus sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelístas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

CŒlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bissêna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:
Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.
Non vi, nec armis míli-
tum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.
Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.
Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.
¶ Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus minori-*

Digitized by Google

bus & supra, Antiphona sequens cantatur integra, antè & post Canticum : & sic in cæteris communibus.]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm sederit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicántes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ, quod semper observatur, nisi aliter notetur : & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

Capitulum & cætera indè sumuntur, undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

In R. *br.* ℣. Qui Eccléſiæ tuæ * Apóstolos dedísti. *Ephes.* 4.

Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Prædicáte.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

R. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus minoribus & suprà, ac per Octav. Annualium (nisi aliter notetur) in* RRR. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, R. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Quorum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

R. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam : * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : R. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. 8. Ecce.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicístis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem æternam, & spem *bonam* in grátia, exhortétur corda

...stra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono. ℟. br. Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória Patri. Confitébimur. Ps. 74.

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. Ps. 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. INjecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. Act. 5.

Ant. 2. Cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu. Act. 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Act. 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. Act. 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Act. 15.

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Exulta, cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

HYMNUS.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.
Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. Ps. 44.

[*In Solemnibus minoribus & suprà, Antiphona sequens cantatur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : & lucérnæ ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Orátio, ut in Proprio.

AD COMPLÉTORIUM.

Antiphonæ ut pridiè, Capitulum & cætera indè sumuntur unde sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. FOrtitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus ; & firmábit illum. *Eccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Cepérunt me inimíci mei gratis : dixi, Périi ; vocem meam, Dómine, audísti : * Dixísti, Ne timeas : † Judicásti causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixísti. Glória Patri. † Judicásti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.
Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuáque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut sperét mori,
Et morte mortem vincere.

Digitized by Google

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
℣ Sit laus Patri; laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad Completorium, & ad omnes Horas.*]

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FElix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem!
Pœnis victa quibus deficeret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non sufficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilẽ spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Patri máxima laus; máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Digitized by Google

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei conciéntiam sustinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus: * Vestígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Custodívit illum Dóminus ab inimícis: * Descéndit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Descéndit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus efúgiam; quamóbrem fórtiter vitá excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea recepturum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberásti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi astitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis. * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia cum à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc

Digitized by Google

pátior. ℣. Gáudeo in passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea; * Dulcis córporis. 2. *Mach.* 6. *Coloss.* 1.

℟. *vj.* Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo, * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ℣. In hac tribulatiónis exultábo in Deo Jésu meo: super excelsa dedúcet me victor. * Et salvum. Glória. * Et. 2. *Tim.* 4. *Habac.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuísti propter nomen meum, & non defecísti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. a. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. g. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámplius: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum sicut prius, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Dominus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinéntes te. *Eccli.* 51.

Digitized by Google

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuísti me de témpore iníquo; propterèa confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus se pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.
I nunc, sancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia míllitem:
Præsens Christus adest: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.
Frustrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore serénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat suas.
Reges antè feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréque, sui pollíciti memor
Præsens súppéditat Deus.
Æternum cita mors vívere Mártyri
Quod spondet, próperas, Martyr ovans mori;
Palmam dum moriens conséqueris tibi,
Firmas, nósque mori doces.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus *mille* neces pati,
Et per súnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in

Digitized by Google

tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si ſit Pontifex, Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuíſti: fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui ſolus vera vita es, pervenire; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in ſacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si ſit Sacerdos tantùm, Oratio.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas: quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Iſ.* 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt, * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſervare in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo: * Non. Glória Patri. Si. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

Digitized by Google

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuísti me.

CAPITULUM. *Tob.* 5.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam complectens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui sústinet tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In Solemnibus & Anmalibus: Allelúia, allelúia. ℣. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam, custódit eam. Allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carnificum manus,
Inter qui récubas cœlitum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincta manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus decter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundíque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,

Digitized by Google

bore freti
fúnera Márty-

en.
ísti, Dómine,
ejus corónam,
lápide pretiósо.

Ad Magníficat.

Ant. 4. D. Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IUNE PLURIUM MARTYRUM.

VESPERIS.

Eniit hora, ut omnis qui intér-, arbitrétur obse præstáre Deo.

3. g. Injícient vobis uas, & persequenthentes ad reges & propter nomen *Luc.* 21.

4. *D.* Tradet autem ratrem in mortem; gent fílii in parenmorte eos affícient. 10.

1. D. Eritis ódio us propter nomen : qui autem perserit usque in finem, lvus erit. *Matth.* 10.

.8. *G.* Dabo vobis sapiéntiam, cui non int resístere & conere omnes adversárii . *Luc.* 21.

ITULUM. 1. *Petr.* 4.

exprobrámini in nóine Christi, beáti éri-quóniam quod est hoi, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus, & suprá:

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp.* 1. 2. *Paral.* 15.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec
pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœléstis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi spérnit opes, flúxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, præ
Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carnífícum truces:

Digitized by Google

Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus :
Enſes, flágra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ !
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque vírántibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo ſánguine láureas.
Sit laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio :
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præſídio prælia ſúſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℟. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte : ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur dies luctûs tui, Sion : non óccidet ultrà ſol tuus : pópulus tuus omnes juſti. *Iſ.* 60.

Doxologia, ¶ Teſtis fidélis, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo ſervi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronántem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus ſtrit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit :
Per tot neces læſo Patri

Digitized by Google

hristus hóstia.
délis, quo duce
vincunt Márty-

it glória
, cumque Spí-
Amen.

OCTURNO.

ɜ. Convenérunt
nos, ut nos dis-
quómodò potéris-
ſtere, niſi tu,
ljuves nos? ɪ.

a. Séquimur te in
ɔ, & timémus te,
ius fáciem tuam:
, & da glóriam
tuo, Dómine.

. G. Omnes qui
t ſervis tuis mala-
ntur in omnipo-
ıà; & ſciant quia
minus Deus ſolus.

nobis auxílium de
óne, ℟. Quia vana
minis. *Pſ.* 59.
nes de Scriptura oc-
.

Nos ſtulti propter
n: maledícimur,
lícimus: * Perſe-
m pátimur, & ſuſ-
: blaſphemámur,
rámus. ℣. Propter
mine, mortificámur
: æſtimáti ſumus
es occiſiónis: * Per-
nem. ɪ. *Cor.* 4.

ɪ. Quis nos ſeparábit
áte Chriſti? Tribu-
látio? an angúſtia? an fa-
mes? an perſecútio? an
gládius? * Neque mors, ne-
que vita póterit nos ſepa-
ráre à caritáte Dei. ℣. Hæc
ómnia venérunt ſuper nos,
nec oblíti ſumus te, Dó-
mine; * Neque mors. *Rom.*
8. *Pſ.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grá-
tiæ, qui vocávit nos in
æternam ſuam glóriam in
Chriſto Jeſu, * Módicùm
paſſos ipſe perficiet: ipſi
glória & impérium † In
ſécula ſæculórum. ℣. Rex
mundi defunctos nos pro
ſuis légibus in æternæ vitæ
reſurrectióne ſuſcitábit:
Módicùm. Glória Patri.
† In ſécula. ɪ. *Petr.* 5. 2.
Mach. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem
trádimur propter Jeſum,
ut & vita Jeſu manifeſté-
tur in carne noſtra mortáli.
2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti ſumus
mori, magis quàm pátrias
Dei leges prævaricári. 2.
Mach. 7.

Ant. 6. Propítius ſit no-
bis Deus: non eſt nobis
útile relínquere legem &
juſtítias Dei, ut eámus ál-
terâ viâ. ɪ. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus vir-
tútem; ℟. Et ipſe ad ní-
hilum dedúcet tribulantes
nos. *Pſ.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Abſit à nobis, ut
relínquámus Dóminum,

Digitized by Google

& serviámus diis, aliénis : * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra ; nobis tamen unus Deus : * Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. v. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. vj. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte ; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est ! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino ; ℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. vij. Ludíbria & verbera experti, ínsuper & vínculla & cárceres, * Lapidáti sunt, sécti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Transiérunt córpora sua, ne sepelírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo : * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. viij. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem : * Propterèa lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento æterno vitæ effecti sunt : * Propterèa. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. ix. Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi ; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes ; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvásti nos, Dómine, de affligéntibus nos ; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sæculum. *Ps.* 43.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 1. Datum est bestiis bellum facere cum sanctis, & vincere eos, *Apoc.* 13.

Ant. 2. d. Elegérunt magis mori, & noluérunt infringere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

Ant. 2. In paucis vexáti, in multis bene dispónentur, quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3.

Ant. 3. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

QUam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.

Omnes in ostro spléndido
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo móllius
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.

¶ Testis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus, *Ant.* J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adésto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per.

Digitized by Google

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritatisque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & sociórum, quórum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis: Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * In plebem suam. Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos. * In. Glória. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribula... is nostræ, sup... modum in sub... itáte æte... num glóriæ pondus ... tur in nobis, non conte... plántibus nobis quæ vide... tur, sed quæ non videntu... Quæ enim videntur, te... porália sunt; quæ aut... non videntur, æterna su...

℟. *br.* Probasti nos Deus, * Et eduxisti nos ... refrigérium. Probasti. ... Igne nos examinasti * sic... examinátur argentum, * ... edúxisti. Glória Patri. Pr... basti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro di... bus quibus nos humiliast... ℟. Annis quibus vidim... mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum...

CAPITULUM. *Isaiæ* 9...

LÆtabuntur coram t... sicut qui lætantur ... messe, sicut exultant vi... tóres captâ prædâ, quand... dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant i... lácrymis, * In exultatió... metent. Qui. ℣. Eunt... ibant & flebant, * mitten... tes sémina sua; * In exu... tatióne. Glória Patri. Q... séminant.

℣. Venientes vénient cu... exultatióne, ℟. Portan... manípulos suos. *Ps.* 125...

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas inter... fectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Digitized by Google

Ant. 4. *D.* Stabant antè thronum in conſpectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. *G.* Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. *Apoc.* 7.

Apoc. 1. *D.* Antè thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. *a.* Non eſúrient, neque ſítient ámpliùs, nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, Allelúia. ℣. In his ſecunda mors non habet poteſtátem; ſed erunt Sacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte ſacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Chriſte, tuos róbore mílites!
Ad tormenta rapit, non pávidos mori,
Quam das, ígnea cáritas.
Tortóris rábies ſæviat ímpotens;
Addat carcéribus férrea víncula;
Conſtanti púgiles péctore prælia,
Trunci córpore ſúſtinent.
Alto de ſólio nunc, Deus, áſpice,
Non indigna tuo núnine múnera;
Quot proſtráta jacent córpora Mártyrum,
Aſtant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere ſaúcii,
Vectantur róſeo flúmine ſánguinis:
Emenſi, duce te, Chriſte, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Chriſtiádas vúlnera déprimunt:
Gens exorta ſacro fúnere Núminis,
Creſcit ſánguine Mártyrum,
Patri máxima ſit, máxima Fílio,
Sit par Spíritui, laus tibi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pródiga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In ætérnum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleántur conſervi eórum, qui

interfielendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénsum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacérdos in æternùm secundùm órdinẽ Melchísedech.

In duplicibus, & suprà:

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixísti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam venerátа lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.
Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.
Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.
Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibúsque
Omnia factus.

Digitized by Google

pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Doxologia. ¶ Supréme Christe Póntifex, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. *G.* Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse minístros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille, qui súmmos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura posçit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam benè olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Digitized by Google

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Póstui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurrente.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt, noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium minister: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In ménte habe quáliter accéperis & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Pontifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis: * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 1. a. Dedit illis legem, ne oblivíscerentur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus; ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplínæ, * Docére Jacob testamentum suum, & judícia sua Israël. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, *qui accépit verba vitæ dare nobis,*

* Docere

℣. Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus; & iníquitas non est inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach.* 2. *Hebr.* 3.

℟. *vj.* In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte: * Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum ample&i eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana: * Lábia. Glória Patri. † Quia. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in

sæculum sæculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. *viij.* Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *ix.* Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastòr est óvium : huic ostiárius áperit ; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus ; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam ; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat ; mercenárius videt lupum, & fugit : bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum ; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè ; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus prærnium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, & præit vocans
In túta quemque páscua,
Victumque præbet : áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die ;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
Offert frequentem victimam
Cum plebe Pastor ínnocens ;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
¶ Supréme, Chriſte, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Psl.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium : per me si quis introíerit, salvábitur ; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis minis-

Digitized by Google

da, quæsumus, in-
len re beáto *N.* Pon-
, Spíritum sapiéntiæ,
is præesse dedísti Ec-
: tuæ, ut de profectu
árum óvium fiant gáu-
terna pastórum; Per...
itáte ejusdem Spíritûs.

Alia Oratio.

Eus, fidélium lumen
& Pastor animárum,
beátum *N.* Epíscopum
ccléſia posuísti, ut oves
verbo páſceret, & in-
táret exemplo: da no-
eius intercessióne, &
n ſervâre quam dócuit,
iam ſequi quam exem-
monſtrávit; Per.

D PRIMAM.

Int. 7. a. Qui intrat.
1 ℟. *br.* ℣. Qui es Pón-
x * confessiónis nostræ.
br. 3.

D TERTIAM.

Int. 2. Próprias oves.

APITULUM. *Prov.* 27.

) Iligenter agnosce vul-
tum pécoris tui, tuos-
e greges consídera; non
im habébis júgiter potes-
tem; sed coróna tribué-
r in generatiónem & ge-
ratiónem.

℟. *br.* Deus protector
eus, * In ipso sperávi.
eus. ℣. Qui subdit * pó-
ulum meum sub me, * In
o. Glória Patri. Deus.
f. 143.

℣. Nisi Dóminus custo-
erit civitátem, ℟. Frus-
à vígilat qui custódit eam.
f. 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion,
& dabo vobis Pastóres
juxtà cor meum; & pascent
vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In
viam rectã. Deduxit. ℣. Ut
irent * in civitátem habi-
tatiónis, * In viam. Glória
Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & uni-
verso gregi in quo vos
Spíritus sanctus pósuit Epís-
copos régere Ecclésiam Dei,
quam acquisívit sánguine
suo.

℣. *br.* Pavit eos * In in-
nocéntia cordis sui. Pavit
eos. ℣. Et in intellectibus
mánuum suárum * deduxit
eos, * In innocéntia. Glória.
Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECcléliæ factus sum
ego minister se-
cundùm dispensatiónẽ Dei,
quæ data est mihi in vos,
ut impleam verbum Dei.
Coloss. 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil sub trâxerim utílium, quóminùs annuntiá-

Digitized by Google

rem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Abśit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia, ℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præsul, súperis recepte,
Advola terris: sacra te reposcunt,
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.
Pro Deo vitam cúpidus paciści,
Otium durus tibi denegásti;
Prælium Christi benè præliári
Una voluptas.
Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege protuendo
Víctima placas.
Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus sacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.
Laude non unâ, memorande Præsul,
Nos ama patris stúdio benigni;
Et laborantem médiis periclis
Dírige plebem.
Christe, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum tuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia : & in ore fidéli abundábit ; & Dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit absconsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intellectum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur ; & continébit illum, & non confundétur ; & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit illum Spíritu sapiéntiæ & intellectûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum ; & nómine æterno hæreditábit illum. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

ANimam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : possédi cum ipsa cor ab ínitio ; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súfficis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides :
Quæ sunt prísca, docent ; quæ nova, súbruunt :
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Pátrum quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem

Digitized by Google

tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſraël. *Eccli.* 45.

In fine Hymni,

℣ Jeſu, Magiſter únice
Tibi decus, laus, glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſe ipſa círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſidéreum, Rellígio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tíbi ſúſcitas.
Quandò ſparía lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium próti nus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenũ révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui vehimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſequimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quandò foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Sapiéntia non eſt multis manifeſta; quibus autem cógnita eſt, pér-

Digitized by Google

uſque ad conſpec-
)ei. *Eccli.* 6.
. 4. E. Os prudentis
ur in eccléſia, &
illíus cogitábunt in
ous ſuis. *Eccli.* 21.
. 5. a. Sciéntia ſa-
s tanquàm inundátio
lábit, & conſílium
ſicut fons vitæ pér-
t. *Eccli.* 21.
Os juſti meditábitur
ntiam, ℟. Et lingua
oquétur judícium. *Pſ.*

*ctiones de Scriptura oc-
ente.*

. *j.* Sápiens apériet os
n in oratióne : * Si
n Dóminus magnus vo-
it, Spíritu intelligén-
replébit illum. ℣. Si
veſtrûm índiget ſapién-
, póſtulet à Deo qui dat
nibus affluentèr. * Si.
li. 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipſe tanquàm im-
s mittet elóquia ſapién-
ſuæ : * Ipſe palàm fá-
t diſciplínam doctrínæ
e, & in lege teſta-
nti Dómini gloriábitur.
Multos filiórum Iſ-
l convertet ad Dómi-
m Deum ipſórum. * Ipſe.
cli. 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis ſcriba doc-
s in regno cœlórum * Sí-
ilis eſt hómini patrifamí-
is qui † Profert de the-
uro ſuo nova & véte-
. ℣. In corde prudentis
quieſcit ſapiéntia, &
idoctos quoſque erúdiet.
* Símilis. Glória. † Pro-
fert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi ver-
ba mea in ore tuo : ecce
conſtítui te uc evellas, &
déstruas, & diſperdas, &
ædífices, & plantes. *Je-
rem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas
verbum in témpore ſalútis :
in lingua enim ſapiéntia
dignóſcitur ; & ſenſus, &
ſciéntia, & doctrína in
verbo ſensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depósitum cuſ-
tódi, devítans profánas vo-
cum novitátes, & oppoſi-
tiónes falſi nóminis ſcien-
tiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuiſti me à
juventúte mea : ℟. Pronun-
tiábo mirabília tua. *Iſ.* 70.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet ſermó-
nem meum, loquátur ſer-
mónem meum verè. * Num-
quid non verba mea ſunt
quaſi ignis, & quaſi málleus cónterens petram ? ℣.
Si quis volúerit voluntátem
fácere ejus qui miſit me,
cognoſcet de doctrína,
utrûm ex Deo ſit. * Num-
quid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea
in ore ejus, loqueturque
ómnia quæ præcépero illi :
* Qui autem verba ejus au-
díre nolúerit, ego ultor
exiſtam. ℣. Qui à ſemetipſo
lóquitur, glóriam própriam
quærit : qui quærit glóriam
ejus qui miſit eum, hic ve-

Digitized by Google

rax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Psl.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: veníerunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapientiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia communico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Psl.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Isl.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasíbilibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjúrus Dei sto, testíficans minóri

atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex sententia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relígio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti suffícitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicístis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedísti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

OMnípotens, æterne Deus, qui Eccléstæ tuæ fílios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis interceslióne beáti *N.* quem eis æternæ salútis minis-

Digitized by Google

trum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Eccléfia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit: ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod docuit; Per.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magister noster * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, superbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & conscientiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, & erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se,

Digitized by Google

parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæſívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlorum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náſcitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Eccléſiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indeſinenter ínſtruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His ſtat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hiſque, quam nos vis ſequi,
Doctrína ſana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui ſciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos áſſequi.

Qui vera lux es méntium,
Jeſu, Magiſter únice,
Sit laus tibi, ſit laus Patri,
Sancto ſimul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti, & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas ætérnitates. *Dan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Digitized by Google

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magiſter, ſequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſſídeant, quem ſítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia kidicra
Sano péctore temnunt,
Confíſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.

Digitized by Google

Fac nos, ſumme Deus, quæ
pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxi-
ma Filio,
Amborum quoque ſacro má-
xima Flámini
Quo deſerta petívi.
Quondàm ductus hom.
Deus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Doxologia, ¶ Qui ſponte deſertum petis, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum. *Iſ.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, qui ductus eſt in deſertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis queſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo: ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quandò die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet: cætera dum tacent,

Digitized by Google

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus
labor ;
Incumbunt óperi non ré-
sides manus ;
Tellus culta colónis
Victum súppéditat súis.
Quin regína súi mens quo-
que súbditur,
Rectorísque studet núti-
bus óbsequi :
Nil sérvat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborumque sacro má-
xima Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo
Deus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. ç. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam : fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis : quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus ; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum : ℟. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam ; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis ; * Quóniam. *Item.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desértum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes : * Non enim habémus hîc manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus : dies nostri quasi umbra super terram. * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos reliquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. Non deficímus : sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur ; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam ;

Digitized by Google

℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones. ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet : * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum : sic pugno, non quasi ærem vérberans ; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam : colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum. * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo : * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu ; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat *Act.* 11.

Ant. 6. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. *Buruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Ps.* 136.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabantur ; & in locis desértis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti ; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra desérta, circumduxit, & docuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuit super excelsam ter-

Digitized by Google

ram. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt: ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non ſedi in concílio ludéntium: ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus: & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Qui ſponte deſertum petis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit *mihi* Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat *in* monte Sion. *Iſ.* 8.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem perseveravit imitári: da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò aspíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam æternam apprehendant; Per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donásti, per eum nobis subsídia perpétuæ salutis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódiè tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad æterna totâ mentis intentióne festináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre sæculo, & sub alas tuas confúgere tribuísti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perfectio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in desértum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus: qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Mansi. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas: ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

Digitized by Google

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; postéa autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * Laudem dixi tibi. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in univérsa terra, Dómine: sed in ánimo contrito & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudéntes; tanquàm nihil habéntes, & ómnia possidéntes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modésti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & consideremus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum docuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

Digitized by Google

M N U S.
rat pœnas pia
a flentûm,
délis sibi quis re-
et?
Væsi nimis ah!
endas
s iras.
nt longas vigi-
do noctes,
ucunt sólidos ca-
ndis
sacris, precibus-
e juncti
a lacessunt.
os temnunt, cali-
sque soles:
it nudos malè ves-
s artus
intonsis & acúta
igit
cula setis.
et cœlum, próprios
reposcit,
qui regnant super
astra, cives:
iovos terris hómines
iníquus
léspicit orbis.
ad æternas datur ire
sedes;
is intrábit, nisi durus
ultor
et fletu, crucianda
sævis
Crímina flammis.

Ipse desertum petis, ô
Redemptor,
Factus exemplum: decus
hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus &
tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terréstris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

NI. VESPERIS.
t. Dicébat Jesus ad
i. omnes: Si quis
it post me venire, ábne-
get semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis:

Digitized by Google

Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi converti fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, sperate in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si sit Sacerdos;

HYMNUS.

JAm satis fluxit cr
hostiárum;
Prístinæ cessent ha
causta legis;
Christe, quos forma
melióra libant
Sacra Minístri.
Orat Elías; celer ig
astat:
Mysta nunc major jubet;
& potenti
Obsequens verbo, Deu
astat aris,
Hóstia factus.
Pingue libámen, novus &
Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus
immolátur:
Se, manu Mystæ, litat
incruento
Fúnere Christus.
Tale nil prísci pátribus
tribútum;
Angelis nusquàm data
par potestas:
Se, manu Mystæ, Deus
ipse cunctis
Præbet in escam.
Christe, fac semper tua
sacra puro
Corde tractémus, mani-
busque puris;
Cáritas aptos tua nos tre-
mendis
Applicet aris.
Lúminis splendor, Patris
una proles,
Christe, te pronus vene-
rétur orbis,
Qui Sacerdótes per amó-
ris almi
Flamen inungis. Amen.

Digitized by Google

i mei ad fidéles
édeant mecum ;
ıns in via imma-
c mihi ministrá-
ɔo.
Magníficat.
. Notũ fáciet Dó-
ad se pertíneant,
applicábit sibi,
:gerit, appropin-
:i. *Num.* 16.
: *infrà ad Laudes.*
sit Sacerdos,
MNUS.
pusillus grex Pa-
,
nentem sólvite :
nus vos amor
regni cómpotes.
;nat inter Cœlites,
t olìm século
, exósus sibi,
per, & sciens pati.
sta pœniténtiæ
ıs, & viam crucis,
a Christum prælia,
ına non timet sequi.
em terit jejúniis ;
m domat siléntio :
perum, parcus sibi,
ıdit & spargit sinu.
ıre verbi páscitur ;
ue legem péctore
tus, orat pérvigil :
celsa versátur polo.
: surgit ad cœlum viâ :
s eâdem da, Pater,
Sate, da cum Spíritu,
veníre sémitâ. Amen.
Sperent in te qui
unt nomen tuum ;
Quóniam non dereli-
i quærentes te, Dó-
. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiescent illi ; quóniam donum & pax est electis ejus. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & estóte paráti ; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est. *Matth.* 24.

Si sit Sacerdos,
In fine Hymni.

¶ Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si non sit Sacerdos, Æterna Justórum quies, *ut infrà ad Officicium Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5.

Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus !
Christe, cùm per te légitur Sacerdos :

Ille, qui primum decus,
& ministris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliísque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non sit Sacerdos,

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos purpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines;
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit castitas,
Et líberam mentem fides
Amor supernis ignibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Cùm ingressus fúeris sémitas æquitatis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non

habébis offendículum. *Proverb.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & próteget te in sempiternum; & in die ignitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

Lect. de Script. occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * Et inveniétis. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandáris Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Si quis mihi minístrat, me sequátur; & ubi sum ego, illíc & minister meus erit. * Glória magna. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. † Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur justi simplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. *Jób.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci processus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & scientiam! sed * Non est super timentem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritus, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec

Digitized by Google

sperávit in pecúnia & thesáuris : * Qui probátus est in illo, & perfectus est, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio fídei multò pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem : current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nómen Dómini spes ejus. ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *viij.* Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardéntes in mánibus véstris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, confestim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine : * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognósco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus; & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. ANte Dóminum qui fecit me, vilior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscóndi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum, & non confúndar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. d. Donec supereest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur

Digitized by Google

ditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, referántque nobis
Atria cœli.
Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.
Quàm manus morbis ádhibent peritas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.
Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.
Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adversb, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.
Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicásti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non líttera, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregásti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Digitized by Google

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti: præſta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis ſacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non ſit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuſ.
Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déſtinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.
¶ Æterna juſtórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit ſumma laus, ſummum decus
In ſempiterna ſécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*].

℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitátis in me eſt; ℟. Et deduc me in via æterna. *Pſ.* 138.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus, quia in Deo ſunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Pſ.* 109.

Si fiat de non Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui exemplum * dediſti nobis. *Joan.* 13.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua, * Timentes. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

Digitized by Google

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi persévexerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor oblivióſus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * ſémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec ſúpereſt.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſquè ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * Juſtítia in æternum. Juſtítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas. * Juſtítia. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Iſraëlíta, in quo dolus non eſt, *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam æternam.

Si ſit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Induit eum Deus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat ſe Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturiſti Númini,

Digitized by Google

Te filii nunc ámbiunt :
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.
Christus tuum fit præmium,
Quem confecrasti víctimam ;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitûm.
Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove ;
Undisque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.
Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini : fecitque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúja. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

TUâ beandos glóriâ,
Miris, Deus, proba modis ;
Qui dum lates præsentior
Votis amantûm páscaris.
Procul remóti, súpplices
Tendunt manus, & pátrium,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant éxules.
Te sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.
Quam, morte promptâ, férvidi
Emêre palmam *Mártyres* ;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Tu fecisti,* Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zach.* 9.

Ant. 6. Laudábunt, & cónfluent ad bona Dómini; & ultrà non esúrient: tunc lætábitur virgo in choro. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Isa.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. *Isa.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non núptis, & víduis; Bonum est illis, si sic permáneant.

In duplicibus, & suprà:

℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vesteri. * Glorificáte. Glóriæ Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,

Digitized by Google

Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos: ut ſemèl óbligat
Seſe fida ſuo, quem benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum:
Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Complácuit Dómino in te: & gaudébit ſuper te Deus tuus. *Iſ.* 62.

Oratio, ut ipſrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni.

¶ Æterne Sponſe Vírginum,
Jeſu tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Digitized by Google

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsantis : Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr, HYMNUS.

VIrginum robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat virili
Péctore mortes !
Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus :
Non suos sentit, memor ô ! tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem :
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.
Omnis à Recto fluit ille splendor :
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non sit Martyr, HYMNUS.

CŒlestis aula pánditur : En Sponsus ; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post susspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit ?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat ?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus !
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus !
Sit laus Patri, laus Fílio :
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Oleum effúsum nomen tuum ; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Digitized by Google

Ant. 3. g. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impolluta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt: * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te, miserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. *E.* Ingressus sum pactum tecum, & facta est mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deuter.* 4.

℣. Concupíscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Propria.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempiternum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. * Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profeciísti in regnum, quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; * Quia † Fortis est ut mors diléctio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei; * Quia. Glória Patri. † Fortis est. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Chri-

Digitized by Google

rum in incorruptióne. *Epheſ. 6.*

Ant. 3. a. Incorrúptio facit eſſe próximum Deo. *Sap. 6.*

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ. *Eccli. 26.*

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ. 118.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo. * Immortális. *Sap. 4. Jac. 1.*

℟. *viij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. ℣. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam æternam; * Et incoinquináta. *Sap. 3. Rom. 2.*

℟. *ix.* Dábitur illi fors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórum glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap. 3. Matth. 5.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Pſallam, & intélligam in via immaculáta. *Pſ. 100.*

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cantic. 6.*

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant. 3.*

Ant. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília. *Cant. 6.*

Ant. 6. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. *Cant. 2.*

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gúttur meo. *Cant. 2.*

CAPITULUM. *Sap. 8.*

Sci vi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr.

HYMNUS.

Quid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pa-

riterque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponſus récubat, roſíſque:
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meũ: liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſervàre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Caſtis viciſsim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.
Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multipliciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Iſaiæ.* 61.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis exemplo sequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, & tuâ semper suavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus. *In* ℟. *br.* ℣. Quem sequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

MUlier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum.* Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne: desponsi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. VIrgines accipientes 4. *D.* lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes ac-

Digitized by Google

cepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque ierit: sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr, 7.

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima:
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáro Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans amplléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.

Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatione ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœléstis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus

Digitized by Google

Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlítûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.
Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. DOmine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquàm lætáta ſit ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. *Eſther* 14.

Ant. 2. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu ſcis quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórum. *Eſther.* 14.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

RElinquet homo patrem, & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſínguli unuſquiſque uxórem ſuam ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.

Digitized by Google

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre fallaces opes,
Caducа corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tuâ vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Doxologia, ¶ Divína proles fœminæ, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te décore sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo speránt sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeste, sanctæ Cœjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa sæculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas árcubus
Virile pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit:

Digitized by Google

Cultu nitens ſed ſímplice,
Puris placébat móribus.
Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.
Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.
℣ Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini, & cum electis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratióſa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. *a.* Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri ſui: reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. ℣. Vir imágo & glória Dei eſt: múlier autem glória viri eſt. * Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris ſédulæ delectábit virum ſuum: * Diſciplína illíus datum Dei eſt. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, diſcat domum ſuam régere; hoc enim acceptum eſt coram Deo. * Diſciplína. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia ſuper grátiam; múlier ſancta & pudoráta: * Fundamenta æterna ſupra petram ſólidam, mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti; & irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat ſuper petram. * Fundamenta. Glória. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noſter es ſolus, ádjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius. *Eſther* 14.

Ant. 5. a. Oſtende quóniam non derelinquis præſumentes de te; & præſumentes de ſe, & de ſua virtúte gloriantes humílias. *Judith* 6.

Ant. 6. In conſílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non ſit glória mea. *Geneſ.* 49.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non direxit in

Digitized by Google

conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritáte tua: non sedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Ps.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. v. Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptéreà. *Ps.* 118. *Luc.* 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino sperávi: * Exultábo & lætábor in misericórdia tua; † Quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth* 3.

Ant. 9. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei locuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *viij.* Feciſti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in æternum. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *ix.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum: ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 7.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornámentum domûs ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Sílsit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perficitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

Digitized by Google

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra : & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia ; Per.

Si sit Vidua, Oratio.

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam : tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instántes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ muliéres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino ; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ : ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in silèntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíerem non permitto, neque dominári in virum, sed esse in silèntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suã. *Judith* 13.

Digitized by Google

Ant. 4. E. Erat hæc in omnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit fémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus submínistrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam Dómino Deo Israël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ignibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet: ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, ANNUALE.)

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1.D. CErnitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit : præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum ; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos : quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum ? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum ? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei ? Ex ipso sunt ómnia : ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô ! sacram próperas ad ædem,
Dirigat gressus piétas fidésque ;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.
Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta :
Incapax claudi, latet hospes, arcto

Digitized by Google

Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Núnine templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrísque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Doxologia, Qui nos tibi templum facis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ECce sedes hìc tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsius capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.
Hinc facesse, quem profána

Pólluit contágio ;
Neu sacrum transíre límen
Inquinátus aúdeas :
Ultor astat cum flagellis,
Púniens fontes Deus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chrísma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Verba mea. *p.* 85. *Ant.* 6. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli sui, quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. *Zach.* 9.

In Ps. Dómini est terra. 63. *Ant.* 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornandum locum sanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Is.* 60.

In Ps. Júdica me, Dómine. 68. *Ant.* 2. Dabo sanctificatiónem meam in médio eórum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: ℟. In domum Dómini íbimus. *Ps.* 121.

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devorávit holocausta & víctimas : & majestas Dómini implévit domum ; nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Israël vidébant descendentem ignem, & glóriam Dómini super domum : & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus.

℟. Non mansi in domo usque ad diem hanc, *dicit* Dóminus ; sed fui semper in tentório manens cum omni Israël : * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo; plantábitur, & ultrà non commovébitur. ℣. Tabernáculum testimónii fuit cum pátribus in deserto usque in diébus David ; Sálomon autem ædificávit Dómino domum : * Nunc. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Lectio ij.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David

Digitized by Google

ex ad laudandum Dómi-
ium : Quóniam in æter-
ium misericórdia ejus ;
ymnos David canentes per
nanus suas. Porrò sacer-
lótes canébant tubis ante
os, cunctusque Israël sta-
bat. Sanctificávit quoque
Sálomon médium átrii ante
emplum Dómini : obtúle-
at enim ibi holocausta &
ídipes pacificórum ; quia
altáre æneum quod fécerat,
non póterat sustinére holo-
causta & sacrifícia & ádi-
pes. Fecit ergo Sálomon
solemnitátem in témpore
illo septem diébus ; & om-
nis Israël cum eo, ecclésia
magna valdè, ab introítu
Emath usque ad torrentem
Ægypti. Fecitque die octá-
vo collectam, eò quòd de-
dicásset altáre septem diébus, & solemnitátem cele-
brásset diébus septem.

℟. In templo hoc ponam nomen meum in sempiternum, & ultrà non fáciam commovéri pedem Israël, * Si tamen custodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos estis templum Dei vivi ; sicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, * Si. 4. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

COmplevitque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia quæ dispósuerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua ; & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait : Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, & plúvia non flúxerit ; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram ; & mísero pestiléntiam in pópulum meum : conversus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis ; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum istum mihi in domum sacrifícii : * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcumque petíerint fiet ; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. † Ad oratiónem. 2. *Paralip.* 7. *Matth.* 18.

Digitized by Google

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino. 151.

Ant. 1. *f.* Sanctificávi dómum hanc quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 153.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea : sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Israël. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ant. 4. *E.* Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Eccléstis áliis habémus commúnes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Eccléstia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus ? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritus sunt ; ut sciat unusquísque vas suum possidére in sanctificatióne ? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt córpora propter ánimas : sancta erit étiam propter córpora domus.

℟. Mactávit hóstias, & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus ; Sacerdótes autem stabant & Levítæ ad laudandum Dóminum : * Quóniam in æternum misericórdia ejus. ℣. Christus dilexit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret : * Quóniam. 2. *Paral.* 7. *Ephes.* 5.

N. 3. & 4. *Lectio* v.

QUando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est, quæ in parietibus visibíliter præcessérunt. Et ut vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem : his

hac visíbili domo fecêre Pontífices; hæc Christus assístens Póntifex futurórum bonórum invisíbiliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat fudóre pœnitentiæ: magis autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam, non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ; * Quia domus mea, domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. * Quia. *Is.* 56. *Joan.* 2.

N. 4. 5. 6. *Lectio vj.*

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus, sed ad faciendum ea: alióquin sciénti bonum & non facienti, peccátum est illi; & servus sciens voluntátem dómini sui, & non fáciens, plagis vapulábit multis. Undè necesse est, ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram, observantiárum & multímodæ pœnitentiæ cruces devotiónis suæ grátiâ lsniens; quia nec est sine cruce sequi Christum; & sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset? Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam, crúcem quidem vidénteș, sed non étiam unctiónem. Vos qui experti estis, ecce ipsi scítis quia verè crux nostra inuncta est, & per grátiam Spíritûs adjuvántis, suávis & delectábilis est pœniténtia nostra. At postquàm únctio grátiæ hujus præcésserit, jam lucérnam suam Christus non ponit sub módio, sed super candelábrum; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum suam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant: in benedictióne sunt præ-

Digitized by Google

mia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluísti templum habitatiónis tuæ fíeri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, † Conserva in æternum impollútam domum ístam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, dispérdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. † Conserva. 2. *Mach.* 14. 1. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus. 86. *Ant.* 1. g. Majestas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes ingredi domum Dómini, eò quòd implésset majestas Dómini templum Dómini. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 110. *Ant.* 6. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Genes.* 28.

In Ps. Fundamenta. 154. *Ant.* 3. g. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci; & venientes ad malefaciendum percutit ac perdit. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam.

Ps. 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Eccléfiam, sed quæ in ipfa Dei aula perficitur. Ne mihi privátas aulas aut eccléfias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam ostendit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Inter-

Digitized by Google

sunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis ; nec sunt tamen in aulâ ob mentis evagatiónem , & ánimi eórum aberratiónem , ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

℟. Cùm intulísset Móyses arcam in tabernáculum , pósuit & mensam , & candelábrum è regióne mensæ , * Juxtà præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum , ut lúceat ómnibus qui in domo sunt : sic lúceat lux vestra coram homínibus : * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

n. 7. *Lectio viij.*

IN templo adstant sancti Angeli : adest Dóminus , qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniúscujúsque manifestæ Deo sunt , quis ex affectu , quis scíte exquírat cœléstia ; quis perfunctoriè & extrémis labris verba pronúntiet , cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quòd si orat ; carnis sanitátem , opesque terrestres , & humánam glóriam exquírit. Oportet autem nihil horum quærere , ut Scriptúra docet : sed in templo ejus unusquísque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens , tum loquens , tum cœlestis , tum terréna , dat glóriam Conditóri : miserábiles verò hómines , postquàm , ædibus suis relictis , ad templum concurrérunt , quasi quidpiam consecutúri emolumenti , tamen Dei verbis aures non præbent , suam ipsórum natúram non sentiunt : præoccupáti peccáto , non afflíguntur : non mœrent , dum reminíscuntur peccatórum ; non timent judícium ; sed arridentes , & inter se jungentes dextras , precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspérsit ; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur : * Necesse est ergo exemplária quidèm cœléstium his mundári ; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis , quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum , quo linívit tabernáculum cum ómni supellèctili sua : óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

[*Si sit Dominica , loco sequentis Lectionis , legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

CAve ne quandò ábeas unà cum iis qui ímpia & contumelióſa verba in Dei nomen évomunt , condemnátus , cùm debuísses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum , habes Prophetíam , præcepta Evangélica , Apostolórum prædicatiónes. Lingua psal-

Digitized by Google

lat : mens eórum quæ dicta sunt , scrutétur intelligéntiam ; ut psallas spíritu , psallas item & mente. Deus enim minimè índiget glória : sed te vult esse dignum , qui glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo , hoc & metet. Sémina glorificatiónem , ut corónas , honoresque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeò dicta sunt , quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm fáciant , ac inutíliter ingrediantur. Utinàm inutíliter , non cum detrimento !

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum , & adoráte scabellum pedum ejus , quóniam sanctum est : adoráte in monte sancto ejus , * Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte : nam & Pater tales quærit qui adórent eum : * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum ; ℟. Laus ejus in eccléſia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Domus Dei est Eccléſia Dei vivi , columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos , si fidúciam & glóriam spei usque ad finem , firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes , lápidem vivum & electum , & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini , domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Eccleſia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei , luce splendidâ fulgébis , * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo *ad* te vénient : & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum , * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt ;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpserint te ; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te ; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis ; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te , * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea , bénedic Dóminum ; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulati-

Digitized by Google

ábus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad videndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabúntur; * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus sternúntur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum póstui: unusquísque vídeat quómodo superædíficet; fundamentum enim Christus Jesus. 1. *Cor.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6.

AN nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

HYMNUS.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.
Hîc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúsum nova membra Chrísto
Chrisma coaptat.
Hîc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.
Hîc salus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hîc adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs:
Cedit hanc contra furor inferórum:
Irritus omnis.

Laus Deo, qui nos sibi consecrávit:
Una sit Patri, parilísque Proli:
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisíbiliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visíbiliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut ómnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum facis,
Ter sancte, ter potens Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei. *In* ℟. *br.* ℣. Qui magnífica in nobis * locum tuum & Templum. a. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in introítu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ. * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis; &

Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

[*Per Octavam Anniversarii, omisso* Allelúia. *resumptio fit ad primum asteriscum * ; & sic ad alias Horas.*]

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegísti & assumpsísti, * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 74. *Ant.* 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 96. *Ant.* 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 157. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea ; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 55. *Ant.* 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illúmmávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 107. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti

Digitized by Google

sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ : óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël.* 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta surgit ! celsa saxis
Cónditur vivéntibus :
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent :
Murus omnis fulget auro,
Fulget unionibus :
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus :
Æmulantes hìc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia :
Quisquis ambit huc veníre,
Inseríque mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio ;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus ;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei : ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris ; accessístis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem : ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, lxix.

[¶ *De Dominica* (*si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.*) *fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrísque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. & ℟℟℟. ex Nocturno Festi, juxtà Feriam.

Digitized by Google

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. ſola 5. a. Omnis ædificátio conſtructa in Chriſto Jeſu, creſcit in templum ſanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Epheſ.* 2.

Cantic. Jerúſalem. lxxvj.

AD HORAS, omittitur Allelúia. *in* RRR *brevibus.*

AD VESPERAS.

Ant. ſola 4. E. Unus de ſeptem Angelis ſúſtulit me in ſpíritu, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem deſcendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domûs oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta eſt; domus Dei, nos ipſi. Si domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hîc fiébat, quandò iſta ſurgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Chriſtum. Credendo enim, quaſi de ſylvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur. Cùm verò catechizántur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, niſi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna iſta & lápides ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innécterent, ſi non ſe ínvicèm, cohærendo ſibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè ſibi cohærére, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, ínquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruáminì de veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà. *Lectio ij.*

DUm novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laud

Digitized by Google

dem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, proficiat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spiritáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm volentibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Eccléfiam, quam fecit nómini suo constrúi, fecit étiam sanctórum Mártyrum reliquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Serióne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. *de Dedic. Eccles. C.* 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliũ de hâ temporáli terrenáque substántiâ, cùm in thesáuris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædificia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam pie, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compácti: ubi fi-

Digitized by Google

piens ille architectus Apóſtolus fundamentum póſuit Chriſtum Jeſum, ſummum ipſum lápidem angulárem; ſicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà. Lectio ij.

CHriſtus ſimul eſt & lapis fundamentális, quia ipſe nos regit; & angulàris, quia ipſe conjungit. Ipſa eſt petra ſuprà quam vir ſápiens ædíficans domum ſuam, contrà omnes hujus ſéculi tentatiónes tutíſſimus perſevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante ſubvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipſe eſt & pax noſtra, qui fecit útraque unum: in ipſo enim neque circumcíſio quidquam valet, neque præpútium, ſed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverſo venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo ſibimet copuláti ſunt.

Cap. 2. Lectio iij.

ITaque ſicut hoc ædifícium viſíbile factum eſt nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipſi ſumus, Deo ſpiritáliter habitatúro conſtrúitur. Templum enim Dei ſanctum eſt, inquit Apóſtolus, quod eſtis vos. Sicut hoc terrénis mólibus conſtrúimus, ſic illud benè compóſitis móribus erigámus. Hoc enim nunc viſitántibus nobis, illud in fine ſéculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc noſtrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc noſtrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis noſtræ conformábit córpori glóriæ ſuæ.

SEXTA DIE.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in Matth. Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, diſcipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, ſtatim atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo igitur ſocórdiâ tórpeat, némo ſeculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm míllies pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſ-

Digitized by Google

títui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius essèt quàm illud; quandóquidèm hæc magìs própriè domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hìc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiósior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nórunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hìc & léctulus est valdè illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut quì non frustrà sementem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Undè igitur hoc lucrum conjício, undè perspício sermónes ad ópus proféssere? Nímirùm, ex hoc concúrsu; ex eo quòd Eccléstam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quòd angelicórum órdinum statiónea imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offerris Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Eccléstis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celebritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ nostræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Eccléstia congregári. In Eccléstia, gaudéntium conservátur gáudium. In Eccléstia, ánimo dejectórum est recreátio. In Eccléstia, doléntium est voluptas. In Eccléstia, defatigatórum est respiratio. In Eccléstia, laboránium est réquies. Venite enim, inquit, post me, qui laborátis & oneráti estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléstam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi.

Digitized by Google

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ. Lectio iv.

QUotiescumquè, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enimmentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; & íterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei; quantùm póssumus, cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Christo.

Serm. 230. Lectio v.

QUia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus, cum ipsius adjutório ita cor nostrum studeámus bonis semper cogitatiónibus occupáre, & córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis delectet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum foris, áliud intùs: in illo quod foris erat, animálium celebrabátur sacrifícium; in illo verò quod intùs erat, thymiámatis offerebátur incensum. Videámus ergo ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrifícium quærit Deus: unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

IN illo altári, quod à Salomóne légitur dedicátum, júgiter quotidiánus ignis ardébat: quod útinàm & in nobis piétas divína perfíciat! Undè non solùm oratiónibus; sed étiam bonis opéribus placandus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur? Quia duo sunt ignes; cupiditátis scí-

Digitized by Google

licèt, & caritátis : & unus de parte Dei, alter de parte diáboli : unus dévorans ómnia mala, alter univérſa bona conſúmens. Conſíderet unuſquiſque conſciéntiam ſuam : & ſi in ſe vídet ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório feſtínet extínguere ; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit ; ſicut è contrário nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árſerit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis ; & hyems erat : & ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Expoſ. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur ſolémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos ſíngulos celebráre conſuéverat. Sed notandum eſt quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent : quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima ſíquidem ejuſdem témpli dedicátio à Salomóne, témpore autumni ; ſecunda autem à Zoróbabel & Jeſu ſacerdóte, témpore veris ; tértia à Juda Machabæo, témpore hiémis eſt facta ; quandò ſpeciáliter conſtitutum eſſe légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur offíciis : quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſerváta fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio ſalúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti moderno témpore dignóſcitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jeſus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & ſánguis brutórum animálium offerebátur ; multò magis noſtram oratiónis domum, ubi carnis ipſíus ac ſánguinis ſacramenta celebrántur viſitáre gaudébit. Si perambuláre non deſpexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíſſimus ac ſapientíſſimus, ad orándum ſtare ſolébat ; quantò magis penetrália córdium noſtrórum invíſere atque illuſtráre deſíderat : ſi tamen ea pórticum eſſe Salomónis, hoc eſt, ſi ea timórem ſuum, qui eſt ínitium ſapiéntiæ, habére perſpéxerit ?

[*Si Octava Dedicationis*

Digitized by Google

Dominicam inciderit, consequentis Lectionis legitur Evangelium cum Homilia Dominicæ occurrentis.]

Lectio ix.

NEque enim putandum est, quia domus sollummodò in qua ad orandum, vel ad mystéria celebranda convenímus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & simus; cùm manifestè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ textæ præcedentis,

CAPITULUM. *Genes.* 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias bonam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit & Patri,
Sit par tibi, Flamen.
Amen.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magnificat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13.

Oratio, Concéde nos. *ut infrà ad Laudes.*

Digitized by Google

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgíneis títulis matris quæ júngis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benígna tuos.
Fúlgida stella maris, sæcli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spíret amóre Dei.
O Regína potens, própius res áspice nostras.
Dicáris pópuli vita salúsque tui.
Cujus Virgo parens, sit laus tibi súmma Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Cùm in Vesperis Feriæ sextæ facta est tantùm commemoratio de B. M. tunc ad Completorium dicitur Feria vj. & fine Hymni dicitur Doxologia.

Qui natus es de Vírgine, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & invoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cùm virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum:

Digitized by Google

benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut phúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in æternum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex fémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum

Digitized by Google

Ne dediſce genus : noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidiſti ; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

CConcéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére ; & gloriósâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítia, & æternâ pérfrui lætítiâ ; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia :

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium ; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſraël, & egreſſus ejus ab *in*ítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari uſque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * uſque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ ; ℟. Omnes gentes ſérvient ei. *Pſ.* 71.

Digitized by Google

AD NONAM.

Ant. 1. g. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBI venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE MAJO.

Ex libris sancti Augustíni Epíscopi, de Trinitáte.

Lib. 13. *C.* 18. *Lectio iij.*

POterat Deus hóminem suscípere non de génere Adam: sed mélius judicávit & de ipso quod victum fúerat génere assúmere hóminem Deum, per quem géneris humáni vínceret inimícum: & tamen, ex vírgine, cujus conceptum spíritus, non caro; fides, non libído, prævénit. Nascebátur homo, nullum habens, nullum habitúrus omnínò peccátum; per quem renascerentur liberandi à peccáto, qui nasci non possent sine peccáto. Oportébat ítaque ut concupiscéntia nulla ibi esset omnínò, quandò concipiebátur vírginis partus; in quo nihil dignum morte fúerat inventúrus (& eum tamen occisúrus) auctor mortis, auctóris vitæ morte vincendus: victor primi Adam, & tenens genus humánum; victus à secundo Adam, & amittens genus christiánum; ut deceptor ille ab eo vincerétur génere, quod vícerat crímine.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 143. *Lectio iij.*

CONcépit virgo, virgo péperit: non te conceptus turbet; partûs te non confúndat audítus, quandò virgínitas quidquid est humáni pudóris excúsat. Aut quæ ibi verecúndiæ læsio, ubi init Déitas cum amica sibi semper integritáte consórtium? Ubi est interpres Angelus; fides, prónuba; desponsátio, castitas; dotátio, virtus; judex, conscientia; causa, Deus; conceptus, intégritas; virgínitas, partus; virgo, mater. Nemo ergò júdicet humáno modo quod divíno géritur sacramento: nemo mystérium cœleste discútiat ratióne terréna.

Digitized by Google

MENSE JULIO.
Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.
Lib. 18. cap. 27. art. 36.
Lectio iij.

MEdiátor Dei atque hóminum homo Christus Jesus, non, sicut iste hæréticus désipit, alter in humanitáte, alter in Deitáte est: non purus homo conceptus atque éditus, pòst per méritum ut Deus esset, accépit; sed nuntiante Angelo, & adveniente Spíritu, mox Verbum in útero, mox intra útérum Verbum caro, & manente incommutábili essèntiâ quæ est ei cum Patre & cum sancto Spíritu cœterna, assumpsit intrà virgínea víscera undè & impassíbilis pati, & immortális mori, & æternus ante sécula temporális posset esse in fine feculórum; ut per ineffábile sacramentum, conceptu sancto & partu inviolábili secundùm veritátem utriusque natúræ, éadem Virgo & ancilla Dómini esset & mater. Sic quippè ei ab Elisabeth dícitur: Undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? & ipsa Virgo concípiens dixit: Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum.

MENSE AUGUSTO.
Sermo sancti Procli Epíscopi.
In S. Deipar. Orat. 6.
Lectio iij.

QUibus encomiórum colóribus virgínalem depingam imáginem? quibus laudum præcóniis incontamináta exornábo castimóniæ caractérem? Hæc, sacrum impeccántiæ ádytum: hæc, sanctificátum Dei templum: hæc, áureum altáre holocaustómatum: hæc, divínum compositiónis thymíama: hæc, sacrum unctiónis óleum: hæc, pretiósum nardi pístici alabastrum; hæc, sacerdotále ephod, Dei voluntátem índicans. Hæc, áureum candelábrum, septem elychniórum lucernam portans: hæc, arca intrínsecùs & extrínsecùs deaurata, córpore scílicet & spíritu sanctificáta.

Digitized by Google

OFFICIUM PARVUM
BEATÆ MARIÆ.

¶ *Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum generalium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur intrà Suffragia. Prima post Primam diei, antè Officium Capituli: Tertia post Benedicámus. *Tertiæ; & sic de ceteris Horis.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœligenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo máter honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris visceribus casta dedísti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc rite genu flectitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus, Rex; Regina, Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Régi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Digitized by Google

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próspere procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem tuam, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * propterèa unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à déxtris tuis in vestítu deaurato, * circúmdata varietáte.

Divísio Psalmi 44.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur régi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne; * adducéntur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Propterèa pópuli confitebúntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

Deus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Propterèa non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: *

Digitized by Google

edit vocem ſuam, mota ıt terra.

Dóminus virtútum noıſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit proıígia ſuper terram, * áuerens bella uſque ad finem ærræ.

Arcum cónteret, & conıringet arma, * & ſcuta ombúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus: ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater noſter, &c.

Abſolutio & Benedictiones de B. M. poſt Pſalterium.

Lectio j. Iſaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus; quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil díffert à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi eràmus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliére, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus: & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxxxix.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

Digitized by Google

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 108. Dóminus regnávit; decórem. 11. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2. *De adventu Christi Prophetia.*

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *sub sola Ant.* Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, nova núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus!
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedísce genus: nostra fuísti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ fóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidísti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Ver-
n tuum, Angelo nun-
ıte, carnem suscípere
uisti: præsta supplícibus
, ut qui verè eam geni-
em Dei crédimus, ejus
d te intercessiónibus ad-
émur; Per eumdem Dó-
ıum nostrum.

*'it Suffragium de omni-
Sanctis.*

D PRIMAM.

HYMNUS.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
ıstrî misertus, pérditi
ındi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
ltu benigno réspice:
acábilem tuâ prece
c esse nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
su, tibi sit glória
ım Patre, cumque Spíritu,
sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Dómine. Dóminus
ster. 46. Fundamenta.
4. Cantáte... quia mi-
bília. 50. *sub Ant.* Fílius
ei factus est ei ex sémine
avid secundùm carnem.
ım. 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 11.

Grediétur virga de ra-
díce Jesse, & flos de
díce ejus ascendet, & re-
iescet super eum Spíritus
ómini.

Pars Æstiva.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in séculum séculi semen ejus, ℟. Et thronum ejus sicut dies cœli. *Ps.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut suprà.*

Ps. Crédidi propter. 114. Ad te levávi. 95. Nisi quia. 54. *sub Ant.* De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Máríæ virginitáte fœcundâ, humáno

géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij.

Ps. Qui confídunt. 96. In convertendo. 55. Beáti omnes. 157. *sub Ant.* Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij.

Ps. Memento. 57. *Divisio hujus Ps.* Juravit. 158. Ecce quàm bonum. 75. *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ps. Dixit Dóminus. 28. Laudáte, púeri. 30. Lætátus sum. 74. Nisi Dóminus. 96. Lauda Jerúsalem. 107. *sub sola Ant.* In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo

meo ; & dixit mihi : In Jacob inhábita, & in Israël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus, Ave, maris stella. lxxxvij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino : ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes ; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde ; & intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica ; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 135. De profundis. 96. Dómine non est exaltátum. 97. *sub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam :
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, hónores:
Annue, sollícitâ quam prece póscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus sit tibi summa, Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam ; Per Dóminum nostrum.

Digitized by Google

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta es, María:

Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Chriſti caríſſima,

Súſcipe pia laudum præcónia.

Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulcíſona,

Nobis concédas véniam per ſécula.

O benigna! O benigna! O benigna!

Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; *Per eumdem Chriſtum.*

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur ſecundùm conſuetudinem locorum & Eccleſiarum, & ut præſcribitur parte 3. Rubricarum generalium.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dó-

Digitized by Google

nus vocem fletûs mei.
Exaudívit Dóminus deecatiónem meam : * Dónus oratiónem meam cépit.
Erubescant & conturıtur vehementer omnes míci mei : * convertan- & erubescant valde veiter.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei peccatoı per gratiam suam justiıntis commendatur.

Eáti quorum remissæ) sunt iniquitátes, * & orum tecta sunt peccáta.
Beátus vir cui non imtávit Dóminus peccán, * nec est in spíritu s dolus.
Quóniam tácui, inveterérunt ossa mea, * dum márem totâ die.
Quóniam die ac nocte ıváta est super me mas tua : * conversus sum ærumna mea, dum conitur spina.
Delictum meum cógnin tibi feci, * & injustím meam non abscondi.
Dixi : Confitébor adverın me injustítiam meam ómino; * & tu remisísti ıpietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te ınis sanctus * in témre opportúno.
Verúmtamen in dilúvio ıárum multárum, * ad n non approximábunt.
Tu es refúgium meum à bulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.
Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.
In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.
Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;
Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt & corruptæ

Digitized by Google

sunt cicatrices meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt, * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum: Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & ma-

Digitized by Google

m coram te feci ; * ut
ıstificéris in sermónibus
ıis, & vincas cùm judi-
íris.

Ecce enim in iniquitáti-
ıs conceptus sum, * & in
ccátis concépit me mater
ea.

Ecce enim veritátem di-
xisti : * incerta & occulta
piéntiæ tuæ manifestasti
ihi.

Asperges me hyssópo, &
undábor : * lavábis me,
: super nivem dealbá-
or.

Audítui meo dabis gáu-
ium & lætítiam ; * &
xultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à
eccátis meis, * & omnes
iquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus ; * & spíritum rec-
um ínnova in viscéribus
neis.

Ne projícias me à fácie
ua ; * & Spíritum sanctum
uum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam sa-
utáris tui ; * & spíritu
rincipáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ;
* & ímpii ad te conver-
tentur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salútis
neæ ; * & exultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ies ; * & os meum annun-
iábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sa-
rifícium, dedissem útiquè ;
* holocaustis non delectá-
beris.

Sacrifícium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
trítum & humiliátum,
Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion,
* ut ædificentur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifí-
cium justítiæ, oblatiónes
& holocausta ; * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adversa spes in Dei Verbo, per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi ora-
tiónem meam ; * &
& clamor meus ad te vé-
niat.

Non avertas fáciem tuam
à me : * in quacumque
die tríbulor, inclína ad me
áurem tuam.

In quacumque die invo-
cávero te, * velóciter
exaudi me ;

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei, * & ossa
mea sicut crémium arué-
runt.

Percussus sum ut fœnum,
& áruit cor meum ; * quia
oblítus sum comédere pa-
nem meum.

A voce gémitûs mei * ad-
hæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum peli-
cáno solitúdinis : * factus

Digitized by Google

sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret filios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

PSALMUS 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Digitized by Google

Si iniquitátes obſervá-veris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de ſe, omnia de Deo miſericorde, præſumentis inſtantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquóruum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti Beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Pothíne, cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Maurici, cum sóciis tuis, ora.
Sancti Ascísci & Victória, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora pro nobis.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.

Digitized by Google

Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrisóstome, ora pro nobis.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Cæsari, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilari, (*Tolos.*) ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Ludovíce, (*Tolos.*) ora pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Bertrande, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francísce Saléfi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis,
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Honeste, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Berengári, ora.
Sancte Ægidi, ora.
Sancte Guillelme, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Petre Nolásce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Gaudericе, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Theréfia, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Sanctæ Puellæ, oráte.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera,
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine,

Digitized by Google

Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, libera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptiſmum & ſanctum Jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per adventū Spíritûs ſancti paracléti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, & fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Dominum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſervári dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſervári dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſervári dignéris, te.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conſervári dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Dómine.

Digitized by Google

gnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, léison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiã ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Benefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis clementer absólvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

Digitized by Google

DEus, ómnium fidélium páſtor & rector, fámulum tuum *N.* quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propítius réſpice; da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt proſícere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempiternam.

OMnípotens, ſempiterne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis æternæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perficiat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat pervenire.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redémptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſéreris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pierátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Digitized by Google

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes sancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Digitized by Google

Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRofícíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœléstem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assístens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sécula seculórum. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ]; precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericóditer descendísti, eam in pace susscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnósce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Eccleſiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvísti. Delícta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: sed memento miseratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te sperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Digitized by Google

℣. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

℟. Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

℟. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

℣. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

℟. Dómini est salus, * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte salútis tuæ. *Ps.* 68.

℣. Erípe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Ps.* 68.

℣. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat super me púteus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me. *Ps.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluísti in præsépio nasci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, spuris fœdári, spinis coronári, cruci affígi, cum sceleráris deputári, & inter acerbíssimos dolóres expiráre: quæsumus ut per has sanctíssimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxísti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Postea legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Marc. Luc.)

ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem secum; & cœpit pavére & tædére, contristári & mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem; susti-

Digitized by Google

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progréſſus puſillùm, póſitis génibus, orábat dicens: Pater, ſi vis, tranſfer cálicem iſtum à me: verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fíeri poſſet, tranſíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, ſi poſſíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: ómnia tibi poſſibília ſunt; transfer cálicem hunc à me: ſed non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſánguinis decurréntis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu, * Dómine, ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Pſ.* 54.

℣. Cor meum conturbátum eſt in me: ℟. Et formído mortis cécidit ſuper me. *Pſ.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Pſ.* 54.

℣. Ego autem in te ſperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus meus: Prævalui adversùs eum. *Pſ.* 12.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubeſcam; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ triſtítiam uſque ad mortem, & per agóniam quam, inſtante paſſióne, pertulíſti, quandò factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ ſánguinis decurréntis in terram: ſuccur-

Digitized by Google

* fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mor- * constitúto [*vel* constitútæ] : tuére * eum [*vel* m] in hac hora contrà abólicos incursus : líbera eum [*vel* eam] à mortis iminentis terróribus ; & peccatórum suórū conientia formidantem, fac eum [*vel* eam] de misecórdiæ tuæ immensa laritáte * secúrum [*vel* secúum] : Qui vivis & regnas eus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ d Dóminum deprecátus um.

Effundo in conspectu ejus rationem meam, & tribulatiónem meam ante ipum pronúntio, * in deiciendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Períit fuga à me ; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine ; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me ; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax ; ℟. Réspice in me, & miserére mei. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine ; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ! ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum símilia. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te, miserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus ; quátenûs cum

Digitized by Google

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus; (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabactháni? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Pósteà, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortẽ quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam] cujus pater te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubì te cum Deo Patre & Spíritu sancto *perpétuâ* caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, proùt necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére meí, Deus. . . . . quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, *Dómine*, sperávi. 124.

Digitized by Google

Pſ. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 160.

Pſ. 87. Dómine Deus ſalútis. 150.

Pſ. 90. Qui hábitat in adjutório. 33.

Pſ. 138. Dómine, probaſti me. 135.

Egreſſâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo ſpíritum meum: * Redemiſti me, Dómine Deus veritátis: illuſtra fáciem tuam ſuper * ſervum tuum [*vel* ancillam tuam]; * ſalvum [*vel* ſalvam] me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum: * Redemiſti me. *Pſ.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiſcu, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] ſéculo, tibi vívat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Digitized by Google

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Quælibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

In Pſalm. Diléxi. 53. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm, dicitur:

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Pſ. Ad Dóminum. 74. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

In Pſ. Levávi óculos. 54. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Pſ. De profundis. 96. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

In Pſ. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti. 115. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos in[du]cas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória æt[er]erunt juſti; ℟. Ab aud[i]ne mala non timébunt. [Pſ.] 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánim[am] eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bon[a] Dómini ℟. In terra viventium. *Pſ.* 26.

Dicitur Pſalmus. Lauda, ánima mea, Dóminum, 127. *in cujus fine non additur*, Réquiem æternam, *ſed continuò dicitur:*

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Defuncti,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices *deprecámur*; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc ſeculo migráre juſſiſti, *in* pacis & lucis regióne conſtítuas,

ſanctórum tuórum júbeas
e confortem : Per.
Pro Diacono, poſt litta-
n N. *additur* Diáconi.
depoſitione Defuncta,
Oratio.

) Uæſumus, Dómine,
pro tua pietáte miſe-
ē ánimæ fámulæ tuæ *N.*
à cóntágiis mortalitátis
ítam, in æternæ ſalva-
nis partem reſtítue : Per
ıminum.
depoſitione Sacerdotis,
Oratio.

) Eus, qui inter Apoſ-
tólicos Sacerdótes fá-
ılum tuum *N.* ſacerdo-
i feciſti dignitáte vigére :
ſta, ut eórum quoque
rpétuo aggregétur con-
rtio : Per.
(*Pro Epiſcopo*, *loco* ſa-
rdotáli. *dicitur* pontifi-
li.)
Anniverſariis dicuntur
res ſequentes Orationes.

) Eus indulgentiárum,
Dómine, da ánimæ *
ıuli tui *N.* [ſacerdótis,
l pontíficis] [*vel* fámulæ
æ *N.*] cujus [*vel* animá-
us famulórum tuórum *N.*
N. quorum] [*vel* famu-
ılárum tuárum *N.* & *N.*
uarum] anniverſárium de-
oſitiónis diem commemo-
ímus, refrigérii ſedem,
ıiétis beatitúdinem, &
ıminis claritátem.
Pro Benefactoribus.

) Eus, véniæ largítor, &
humánæ ſalútis amá-
r : quæſumus clementiam
tuam, ut noſtræ congrega-
tiónis fratres, propinquos,
& benefactóres, qui ex
hoc ſéculo tranſiérunt, beá-
tâ Maríâ ſemper vírgine in-
tercedente cum ómnibus
Sanctis tuis, ad perpétuæ
beatitúdinis conſórtiu per-
veníre concédas.
Pro omnibus Defunctis.

Fidélium, Deus, óm-
nium cónditor & re-
demptor, animábus famu-
lórum famularumque tuá-
rum remiſſiónem cunctó-
rum tríbue peccatórum ; ut
indulgéntiam quam ſemper
optavérunt, piis ſupplicá-
tiónibus conſequantur; Qui
vivis & regnas in ſécula ſe-
culórum. ℟. Amen.
Si aliud Officium non ſe-
quatur, *dicitur* :
Requieſcant in pace.
℟. Amen.
[*Privatim pro patre &*
matre,
Oratio.

DEus, qui nos patrem
& matrem honoráre
præcepiſti : miſerére cle-
menter animábus patris
mei ac matris meæ, eo-
rumque peccáta dimitte ;
meque eos in æternæ clari-
tátis gáudio fac vidére ; Per
Dóminum noſtrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes
vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.
Pſalmus. Veníte. *in cu-*
jus fine, *loco* Glória Patri.
dicitur : Réquiem æternam

Digitized by Google

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unico Nocturno sic: die Dominicâ primum: Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.*

Cæterùm Vigiliæ dicunr cùm unico, vel cùm tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 58. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 56. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

In Ps. Usquequò Dómine. 77. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ; dimittam adversùm

versùm me elóquium
um, loquar in amari-
ine ánimæ meæ. Dicam
ò: Noli me condem-
e; índica mihi cur me
júdices. Numquid bo-
n tibi vidétur, si calum-
ris me, & opprimas me
is mánuum tuárum, &
sílium impiórum ádju-
? Numquid óculi cár-
tibi sunt? aut sicut vi-
homo, & tu vidébis?
mquid sicut dies hómi-
dies tui, & anni tui
ut humána sunt témpo-
; ut quæras iniquitátem
am, & peccátum meum
utéris? Et scias quia
il ímpium fécerim, cùm
nemo qui de manu tua
ffit erúere. Manus tuæ
érunt me, & plasmavé-
nt me totum in circúitu;
sic repentè præcípitas
? Memento, quæso,
od sicut lutum féceris
, & in púlverem redúces
. Nonnè sicut lac mul-
i me, & sicut cáseum me
agulasti? Pelle & cárni-
s vestísti me; óssibus &
rvis compegísti me. Vi-
m & misericórdiam tri-
isti mihi, & visitátio tua
stodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valdè; sed Precor, Dómine, ut ínsferas iniquitátem ser-tui, quia stultè egi nis. ℣. Deus, propítius to mihi peccatóri. * Pre-, Dómine. 2. *Reg.* 24. uc. 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxisti me? qui útinàm consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam; expectábo Deum salvatórem meum; consurgam, cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 111. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 48. *Ant.* 4. g. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas nè memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 48. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me; non erubescam, quóniam sperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scéléra mea & delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fá-cere mundum de immun-conceptum sémine? Nè tu qui solus es? Bre-dies hóminis sunt; nu-rus ménsium ejus apud est; constituisti térmi-ejus, qui præteríri non terunt. Recéde páulu-ab eo, ut quiescat, de-optáta véniat sicut me-nárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pie-dormitiónem accepérun-óptimam habent repósi-grátiam. * Sancta ergò salúbris est cogitátio p-defunctis exoráre, ut à pe-cátis solvantur. ℣. Si q-superædíficat super fu-mentum, & opus ejus serit, detrimentum pa-tur; ipse autem salvus e-sic tamen quasi per igne-* Sancta ergò. 2. *Mach.* 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tribuat, ut in inferno prote-gas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constituas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mi-lito, expecto donec vén-immutátio mea. Voca-me, & ego respondébo-bi: óperi mánuum tuá-pórriges déxteram. Tu q-dèm gressus meos dinu-

ti : sed parce peccátis is.

℟. Dómine omnípotens, s Israël, * Audi nunc tiónem mortuórum Is- : noli meminisse ini- tátum patrum nostró- : sed memento manûs & nóminis tui. ℣. Oc- s es, Dómine, & rede- ti nos Deo in sánguine : * Audi nunc. *Baruch Apoc.* 5.

III. NOCTURNO.

Ps. Dóminus illumi- io. 109. *Ant.* 5. e. Unam ii à Dómino, hanc re- ram, ut inhábitem in mo Dómini.

In Divisionem ejusd. Ps. audi, Dómine. 110. t. 1. g. Credo vidére a Dómini in terra vi- ntium.

In Ps. Quemádmodum íderat. *cum sua divisione* *Ant.* 3. c. Sitívit áni- mea ad Deum fortem, um : quandò véniam & arébo ante fáciem Dei ! ℣. Quarè tristis es, áni- mea ? & quarè contur- me ? ℟. Spera in Deo, óniam adhuc confitébor . *Ps.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam non revertar, ám- lo. Spíritus meus atte- ábitur; dies mei brevia- ntur, & solum mihi sú- est sepulcrum. Non pec- vi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Li- bera me, Dómine, & pone me juxtà te; & cujusvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novís- simo die de terra surrectú- rus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptió- nem, & mortále hoc indúe- re immortalitátem; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei transiérunt; cogitatiónes meæ dis- sipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est; & in ténebris stravi léctulum meum. Pu- trédini dixi : Pater meus es; Mater mea & soror mea, vérmibus. Ubì est ergò nunc præstolátio mea? & patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Qui dórmiunt in ter- ræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam æternam; & álii in oppróbrium, ut ví- deant semper. ℣. Omnes quidèm resurgémus; sed non omnes immutábimur: * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum; & derelicta sunt

Digitized by Google

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. [illegible] *ad* ℣. Dómine. *Ps.* [illegible] *Apoc.* 15. *Matth.* 15. [illegible]

[*Quando Vigiliæ* [illegible] *brantur manè, præter* [illegible] *quæ sequuntur, conti*[illegible] *inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem æter[illegible] dona eis, Dómine; ℟. [illegible] lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pa[illegible] ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi ora[illegible] nem meam; ℟. Et cla[illegible] meus ad te véniat. *Ps.* [illegible]

℣. Dóminus vobis[illegible] ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória; inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. [illegible] *Ant.* 1. *g.* Secundùm [illegible] titúdinem miseratiónu[illegible]

fum dele iniquitátem meã.

In Pſ. Te decet. 86. *Ant.* 3. b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

In Pſ. Dómine, exaudi oratiónem meam ; aúribus. 151. *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. e. Miſerére.

CANTICUM. *Baruch* 3. *Miſericordia Dei in angúſtiis animæ humiliter obſecranda.*

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angústiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors ; * & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempiternum ; * & nos períbimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui : * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; * ſed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto :

Quia tu es Dóminus Deus noſter ; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine ; quia peccávimus ante te.

In Pſ. Laudáte Dóminum in ſanctis. 66. *Ant.* 7. b. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut ſuprà in Veſperis, excepto quòd loco Pſalmi* Lauda. *dicitur Pſ.* De profundis. 96.

COMMENDATIONES. *Pro pluribus dicuntur in plurali.*

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrũ noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

Digitized by Google

fatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſuffícimus ; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita bénignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem cùm pietáte ſuſcípias : adſit ei Angelus teſtaménti tui Míchaël, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris : quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus ; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. In éxitu. 30. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino ; adjútor eórum & protéctor eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus ; qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es : dùm, te jubénte, pulvis in púlverem revértitur ; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis æternis ſédibus præcípias ſociári ; eamque ad te reverténtem de Ægypti ſártibus blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas, viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnóſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero ; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & claríſica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor

Digitized by Google

nali desidérii : licèt enim eccáverit, tamen te non egávit ; sed signo fídei ingníta, te qui ómnia, & am inter ómnia feciſti, idéliter adorávit ; Qui vivis regnas Deus.

℟. Amen.

In Pſalm. Dilexi. 53. Crédidi. 114. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. Confitémini. 15. & Beáti immaculáti. 16. *integrè*, *Int. ſola*, 4. g. Circumedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, ſbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámodò córdibus fauciáti ; niſericórdiam tuam, munli Redemptor, flebílibus rócibus implorámus ; ut * ari noſtri *N.* [*vel* caræ noſtræ *N.*] ánimam ad uam cleméntiam, qui fons ietátis es, revertentem blandè leniterque ſuſcípias ; & quas ex carnáli commotióne contráxit máculas, u Deus, inólita bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen : Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen : Oblivióni n perpétuum tradas, *Chorus*. Amen : Atque hanc audem tibi cum céteris edditúram, & ad corpus róprium quandóquè reersúram, Sanctórum tuóum cœtibus aggregári præcípias ; Qui cum Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine ; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et ſemen ejus hæréditet terram. *Pſ.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Pſ.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínam præſtáre poſt mortem : præſta, quæſumus, ut ánima * fá-

Digitized by Google

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte número-rétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te spérant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, *pro* universis benefíciis *tuis*; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 159. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *Qui Psalmus semper dicitur, quandò absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

Digitized by Google

℣. Benedícam Dóminum omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltemus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

RE tribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Demissiori voce, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabantur; & laudabunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, &c.

BEnedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, *ut suprà.*

¶ In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

AD UTRAMQUE refectionem.

A NATALI DOMINI, ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Verbum caro factum est, allelúia, & habitávit in nobis, allelúia. *Joan.* 1.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison, Kyrie, eléison. *Et reliqua*, *ut suprà.*

Digitized by Google

GRATIARUM ACTIO.

NOtum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia. *Ps.* 97.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus*, Cantáte. . . . . quia mirabília fecit. 50.

IN EPIPH. DOMINI, ET PER OCTAVAM.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum & thus deferentes, allelúia. *Is.* 60.

Glória Patri. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REges Tharsis & insulæ múnera ófferent, allelúia; reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúia. *Ps.* 71.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quod loco Ps.* Miserére. *dicitur Ps.* Deus, judicium. *cum sua divisione.* 59.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dirigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimici. *Ps.* 60.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis, ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

Digitized by Google

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ ſalútis portum, perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per ómnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut fámilia tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Proceedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 110. Benedixiſti. 63. Inclína, Dómine. *Cum ſua diviſione*, 160. Crédidi. 114. De profundis clamávi. 96.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ſana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

Convértere, Dómine; úſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Sacerdótes tui índuantur juſtítiam, & ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, miſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque ætérnâ caritáte dilígere meréamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: purífica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre meréamur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in ómnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſem-

Digitized by Google

per consolatióne gaudére.

CONsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 111. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 112. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*, 92.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, divites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pingué dine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis æternæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére périculis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circà nos clementiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi

Digitized by Google

ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſuppliciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſequere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui officium facerdotále ſuſcépimus, dignè ac devóte tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famúli valeámus: & ſi non poſſumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debemus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi fervéntius de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

Amen.

CANONES
PARTIS ÆSTIVALIS.

De Festo SS. Trinitatis, & Pueris in ejus & ceterorum mysteriorum fide instituendis; tùm de solemnitate Corporis Christi, & latriæ cultu interno & externo ei debito.

DOMINICA PRIMA *post Pentecosten.* In Festo SS. TRINITATIS.

Ex Concilio Constantinopolitáno secundo œcuménico.

Ann. 553. *Collat.* 8. *Can.* 1.

SI quis non confitétur Patris, & Filii, & Spíritûs sancti, unam naturam, sive substántiam, unam virtútem & potestátem, Trinitátem consubstantiálem, unam Deitem in tribus subsisténtiis ve Persónis adorandam, alis anáthema sit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 3. *Cap.* 3.

UM omnis ignorántia pernicióſa sit, tùm ea otíſſimùm, quæ de divínis ibus est, perniciosíſſima mper exíſtere consuévit. uic pellendæ Epíſcopi, iâ póterunt diligéntiâ, inmbent; Christiánam junctútem, morum, doctriæque præceptis informári, l máximè fídei, Christiaæque disciplínæ rudimentis imbui curábunt. Tu autem, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 3. *Cap.* 3.

DOmínicis, Festíſque diébus fídei præcípua cápita Párochos ipſos, aut álios eórum nómine, púeros, rudioresque è pópulo, pomeridiánis horis palàm in templo edocére, & benè vivendi, orandi, confitendi, communicandíque ratiónem, iísdem explicáre, omni vigilántiâ Epíſcopi compellant.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 2.

COnfeſſárii graviſſimam pœniténtiam impónant, itemque Concionatóres divínam ultiónem denúntient, & pátribus-famílias, & dóminis qui, nullâ aut ſaltèm parvâ diligéntiâ adhíbitâ, omnem ratiónem non ineunt ut ſui líberi ac fámuli Christiánam doctrínam addiſcant, neque iis quos in

Digitized by Google

famulátu habent, tantùm diébus saltèm festis vácui témporis concédunt, quo in Ecclésias ubì ea doctrína tráditur, ad illam percipiendam convenire possint.

FERIA QUINTA.
In Festo CORPORIS CHRISTI.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551. *Sess.*13. *de Euchar. Cap.* 5.

†DEclárat sancta Synodus piè & religiósè ádmodùm in Dei Ecclésiam inductum fuisse hunc morem, ut síngulis annis peculiári & festo die præcelsum & venerábile (Eucharístiæ) Sacramentum singulári veneratióne ac solemnitáte celebrarétur, utque in Processiónibus reverenter & honorificè illud per vias & loca pública circumferrétur. Christiáni omnes singulári significatióne gratos & mémores testentur ánimos erga commúnem Dóminum & Redemptórem pro tàm ineffábili & planè divíno benefício.

FERIA SEXTA
intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551. *Sess.*13. *de Euchar. Can.* 4.

SI quis díxerit, peractâ consecratióne, in admirábili Eucharístiæ Sacramento non esse corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi; sed tantùm in usu, dùm súmitur; non autem antè vel pòst, & in hóstiis seu partículis consecrátis, quæ post communiónem reservantur vel supersunt, non remanére verum corpus Dómini, anáthema sit.

SABBATO
intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551. *Sess.*13. *de Euchar. Cap.* 5.

NUllus dubitandi locus relínquitur quin omnes Christi fidéles, pro more in Cathólica Ecclésia semper recepto, latríæ cultum qui vero Deo debétur, sanctíssimo Eucharístiæ Sacramento in veneratióne exhíbeant. Nam illum eumdem Deum præsentem in eo adesse crédimus, quem Pater æternus introdúcens in orbem terrárum, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei; quem Magi procidentes adoravérunt; quem in Galilæa ab Apóstolis adorátum fuisse Scriptúra testátur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA
intrà Octavam,
Quæ est II. post Pentecosten.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551. *Sess.*13. *de Euchar. Cap.* 6.

COnsuetúdo asservandi in Sacrário sanctam Eucharístiam ádeò antíqua

Digitized by Google

, ut eam séculum étiam
cæni Concílii agnóverit.
rrò deferri ipſam ſacram
charíſtiam ad infirmos,
hunc uſum diligenter in
cléſiis conſervári, præ-
quàm quòd cum ſumma
uitáte & ratióne con-
ctum eſt, tùm multis
Concíliis præceptum in-
ſtur, & vetuſtíſſimo
thólicæ Eccléſiæ more.
obſervátum. Quarè
ícta hæc Synodus reti-
ndum omnínò ſalutárem
nc & neceſſárium mo-
m ſtátuit. Tu autem,
ómine, miſerére noſ-
.

℟. Deo grátias.

ERIA SECUNDA
intrà Octavam.

x Concílio Tridentíno.
ſſ. 13. *de Euchar. Can.* 7.

I quis díxerit non li-
cére ſacram Euchariſ-
am in ſacrário reſervári,
d ſtatìm poſt conſecratió-
em aſtántibus neceſſáriò
iſtribuendam, aut non li-
ère ut illa ad infirmos ho-
oríficè deferátur, anáthe-
a ſit. Tu autem, Dó-
ine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA
intrà Octavam.

Ex Concílio Toloſáno.
An. 1590. *Part.* 2. *de Euchar.*
Cap. 5. *n.* 1.

N ſolo altári, taber-
náculo lígneo, clauſo,
ecenti, quantùmque fíeri
póterit ſcitè, venuſtéque
condecoráto, accenſâ per-
pétuò lámpade, cuſtodíto,
Eucharíſtia diligentíſſimè
ſervétur, éaque ſi non ſem-
per, at ſaltèm ut plúri-
mùm ex píxide miniſtrétur.
Tu autem, Dómine, mi-
ſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA
intrà Octavam.

Ex Concílio Toloſáno.
An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

Frequentíſſimam pópu-
lo communiónem, de-
bitamque in ea ſumenda
reveréntiam, Párochi,
Concionatóres, & Con-
feſſárii crebris hortatióni-
bus ſuadébunt. Tu autem,
Dómine, miſerére, noſ-
trî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
Octava
CORPORIS CHRISTI,
ET FESTUM SACERDOTII
DOMINI N. J. C.

Ex Concílio Tridentíno.
Seſſ. 22. *Can.* 22.

SI quis díxerit illis ver-
bis: Hoc fácite in
meam commemoratiónem;
Chriſtum non inſtituiſſe
Apóſtolos Sacerdótes, aut
non ordinaſſe, ut ipſi alíſ-
que Sacerdótes offerrent
corpus & ſánguinem ſuum;
anáthema ſit. Tu autem,
Dómine, miſerére noſ-
trî.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

De Sacramentis Viatici & Extremæ - Unctionis, & reliquo sacerdotali ministerio erga infirmos.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 1609. *Can.* 32.

INvigilent Párochi supra gregem, & paráti semper sint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli sine Baptismo, aut adulti sine Sacramentis Pœniténtiæ, Communiónis, & Extrémæ-Unctiónis moriantur. Infirmos sæpiùs vísitent & consolentur, ac de salúte ánimæ móneant. Olea sancta intrà cremérias nítidas, mundas, & non fractas distinctè custódiant.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 28.

INjúngimus Médicis córporum, ut vocáti ad infirmos, statim eos móneant & indúcant, ad appellandos Médicos animárum, ut præmissâ ánimæ curâ secúriùs procedátur ad córporis curatiónem.

DOMINICA III. *post Pentecosten.*

Ex Sacramentáli Ambrosiáno sancti Cároli, Mediolanensis Archiepíscopi.

Script. post an. 1582. *C.* 5. *de visit & cur. infirm.*

ÆGrótis máximè visitandis & consolandis assíduam carítatem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntiâ & morbi acerbitáte miserábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur, quorum paupertátem commótus zelo pietátis ita subleválbit, ut & ipse, si per facultátes potest, de suo éroget, & aliórum eleemósynas conquírat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 2. *Cap.* 4.

PArochi animarum vel curatóres tantùm abest ut necessário pestilénti témpore pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo destítuant, ut fixâ ánimi deliberatióne sibi statuendum putent ómnia prorsùs étiam mortis perícula paratíssimo ánimo subíre pótiùs, quàm fidéles Christi sánguine redemptos, ac sibi præcípuè in curam tráditos, in summa penè ómnium adjumentórum necessitáte deserere.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Claromontana.

Ann. 1268.

Tit. 7. *de Pœnitentia.*

INfirmis in mortis artículo constitútis pia *est* inquirenda peccatórum confessio. Est eis intimandum ut conterantur & *ut de-*

Digitized by Google

eant de peccátis ſuis uni-
erſis & ſingulis, non tàm
imóre pœnæ quam pec-
ando meruérunt, ſed quòd
Deum & Patrem Creató-
em & Redemptórem ſuum
fféndere præſumpſérunt.
nducantur infirmi, ut acer-
itátes ægritúdinis quaſi
lagella pii Patris, quemád-
nodùm ei plácuit, cum
áudio toleráre labórent.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Nannetenſi.

Can. 4. & 5. ſeculo ix.

SAcerdos infirmum blan-
dè leniterque alloquá-
ur, ut omnem ſpem ſuam
n Deo ponat, ut peccáta
onfiteátur, ut emenda-
iónem promittat: hujuſ-
émodi allocutiónibus det
ocum Sacerdos ut ægró-
us de peccátis ſuis poſſit
ogitáre. Infirmus qui ne-
eſſitáte mortis urgente
onfitétur peccáta, ſub ea
onditióne à Sacerdóte re-
onciliétur, ut ſi ei Dó-
inus ſanitátem reddíde-
it, ſecundùm qualitátem
elícti & ſecundùm Cáno-
um ſtatúta & Pœnitentiá-
ium probatórum pœníteat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Toloſáno.

An. 1590. Part. 2. Cap. 9.

EGrótos Párochi, quan-
tâ máximâ fíeri póte-
it caritáte, viſitábunt,
onſolabuntur, inſtruent,
ltrò ſeſe étiam non vocáti
s ófferent, dabuntque
ſédulò óperam ne in id tem-
pus ſacram, Extremamque
Unctiónem différant, quo
tàm profutúri Sacramenti
cómmoda, quod frequen-
ter nímiùm áccidit, ſatis
agnóſcere non poſſint.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíſcopi Toloſáni.

Ann. 1531. Tit. 34.

NOn detur Extrémæ-
Unctiónis Sacramen-
tum púeris, furiósis, &
deméntibus, qui nunquàm
requiſivérunt, neque étiam
condemnátis ad mortem.
Sed detur adultis, labo-
rántibus non levi morbo,
ſed gravi, qui id póſtu-
lant. Si tamen poſt requiſi-
tiónem loquélam amittant,
nihilóminùs det illis Sacer-
dos.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1576. Part. 2. Cap. 6.

SAcerdos, dùm ægrótus
ſénſuum uſum non amí-
ſit, eum brévibus & ſuá-
vibus ardentibuſque verbis
excitáre ad deſidérium vitæ
æternæ & ad ſpem de divi-
na miſericórdia concipien-
dam, ne opportúnè deſiſ-
tat; tùm cùm propè mori-
bundus eſt, in illíus ánimæ commendatióne, quàm
máximâ poteſt íntimâ ánimi pietáte, ſtatas, religió-
ſas ſanctaſque preces récitet. Tu autem, &c.

Digitized by Google

De Sacramento Matrimonii.

DOMINICA IV. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Tridentíno. *Sess. 24. de Matrim. Can. 1.*

SI quis díxerit Matrimónium non esse verè & próprie unum ex septem legis Evangélicæ Sacramentis, à Christo Dómino institútum, sed ab homínibus in Eccléſia inventum; neque grátiam conferre; anáthema sit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi. *An. 1528. in Decr. fid. C. 10.*

SAcramentum Matrimónii magnum est in Christo quidèm & Eccléſia, quo sanctificátur vir infidélis per mulíerem fidélem, & múlier infidélis per virum fidélem. Hoc honorábile connúbium per quod cónjuges benedictiónem consequuntur in fíliis, nec habet in eos dæmónium potestátem, nisi ita conjúgium susćipiant, ut Deum à se & à sua mente exclúdant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tolosáno. *Anno 1590. Part. 2. Cap. 8.*

SI quid in ipsam Matrimónii celebritátem, aut pétulans hóminum fascívia; aut témporis injúria, inhonestum, minusque convéniens invéxerit, id omne Epíscopi, quâ póterunt cautióne, & diligéntiâ prohibendum, removendumque curábunt.

FERIA QUARTA.

Ex Epístola canónica secunda sancti Basílii Magni ad beátum Amphilochium, Epíscopum Iconiensem. *Anno 375. C. 42.*

QUæ sine iis qui habent potestátem fiunt matrimónia, sunt fornicatiónes. Nec ergò, vivente patre, nec dómino, ii qui convéniunt, *sunt ab* accusatióne líberi, donec conjúgio dómini annúerint; tunc enim áccipit firmitátem conjúgium.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Carolo. *An. 1579. Part. 3. C. 16.*

PArochus, quos sponsos experiundo viderit doctrínæ christiánæ rudimenta planè ignoráre, ne matrimónio illos *antè* jungat, quàm *ea item ratione* cognórit didicisse quæ eo de génere illos planè scire oportet.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Cameracensi. *An. 1565. Tit. 15. Cap. 2.*

DOcébunt Pastóres, idque frequenter populáres suos in Matrimónio spectári debére fidem, prolem, & Sacramentum;

Digitized by Google

em ſcílicèt quæ jus con-
ii ſervet indiſſolúbile ;
olem , ut Dei beneficio
ſcepta ac donáta mútuâ
nevoléntiâ nutriátur , &
ſtituátur religiósè ; Sacra-
entum autem , ut exem-
o Chriſti & Eccléſiæ di-
ortium cónjuges non ſé-
aret.

SABBATO.

x Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *C.* 22.

MAtrimónium non do-
mi , ſed in loco ſa-
ro celebrétur , ab auróra
ſquè ad meridiem , in
ſſa tantùm. Nec ad con-
rahendum Párochi admit-
ant fidéles ab Adventu
Dómini uſquè ad Epipha-
niam , & à Féria quarta
Cinerum uſquè ad Domi-
nicam in Albis , ſine Epiſ-
copi licéntia. Secundæ verò
Núptiæ nuſquàm benedi-
cantur.

DOMINICA V.

poſt Pentecoſten.

Ex Epiſtola Siricii Papæ,
ad Himérium Tarraco-
nenſem Epiſcopum.

Ann. 385. *Can.* 4.

DE conjugálium vio-
latióne requiſiſti , ſi
deſponſátam álii puellam
alter in matrimónium poſ-
ſit acéipere. Hoc ne fiat ,
modis ómnibus inhibémus ;
quia illa benedíctio quam
nuptúræ Sacerdos impónit,
apud fidéles cujuſdam ſa-
crilégii inſtar eſt , ſi ullâ
tranſgreſſióne violétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 24. *Cap.* 1.
de Reform. Matrim.

ANtequàm matrimó-
nium contrahátur , ter
à próprio contrahéntium
Párocho tribus contínuis
diébus feſtívis in Eccléſia
inter Miſſárum ſolémnia
públicè denuntiétur quos
inter matrimónium ſit con-
trahendum. Quibus denun-
tiatiónibus factis , ſi nul-
lum legítimum opponátur
impedimentum , ad cele-
bratiónem matrimónii in
fácie Eccléſiæ procedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *C.* 22.

GRadus omnes cogna-
natiónis tàm carnális
quàm ſpirituális , affinitá-
tis & públicæ honeſtátis ,
qui à ſacro Concílio Tri-
dentíno impedíre Matrimó-
nium declarantur , Nos eoſ-
dem étiam gradus legítima
eſſe Matrimónii impedi-
menta declarámus , & in
illis contracta dirimenda
eſſe , & ſic contrahentes
puniendos eſſe decérnimus ,
juxtà dicti ſacri Concílii
decréta.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 24. *C.* 1.
de Reform. Matrim.

QUi áliter , quàm præ-
ſente Párocho , vel
álio Sacerdóte de ip-
ſius Párochi ſeu Ordinárii

Digitized by Google

licéntia, & duóbus vel tribus téstibus, Matrimónium contráhere attentábunt; eos sancta Synodus ad sic contrahendum omninò inhábiles reddit: & hujúsmodi contractus írritos & nullos esse decernit, proùt eos præsenti decréto írritos facit & annullat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 24. *C.* 1.

SAncta Synodus hortátur ut cónjuges ante benedictiónem Sacerdotálem in templo susciplendam, in eádem domo non cohábitent. Postrémò, ut ántequàm cóntrahant, peccáta diligenter confiteantur, & ad Eucharístiæ Sacramentum piè accédant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. *de Ref. Matrim. C.* 11.

NUptiis ritè complétis, ita se compónant cónjuges, ut putent se non à Sacerdóte, sed per eum à Christo conjunctos, in quem peccátur quótiès fides promissa sólvitur; natri ergò líceat ab álteo discédere, étiam quoad thorum, nisi causâ legítimâ, priùs à Superióre approbátâ. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Agathens.

Ann. 506. *Can.* 39.

Aderat Heraclianus, Tolos. Episc.

PResbyteri, Diáconi, Subdiáconi, vel deinceps quibus uxóres *ducendi* licéntia non est, étiam alienárum nuptiárum evítent convívia. Nec his cœtibus admíscantur, ubi amatória cantantur & túrpia, aut obscœni motus córporum chóreis & sáltibus eferuntur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De nominatione & institutione canonica ad Beneficia & dignitates Ecclesiasticas.

DOMINICA VI. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

SUmmóperè cavendum est ut hi per quos & Religio Christiána constáre, & céteri ab offensióne debent salvári; tales posthábitâ simoniacâ pestè eligantur, quales & Apostólicus sermo, & canónicus ordo, & beáti Gregórii pastorális Régula docet: scílicèt ut nullius terrénæ rei grátiâ nisi Dei solíus eligantur; quóniam si pro áliquo múnere *præsentis* futuræque retributiónis,

Digitized by Google

pro quálibet ália re quæ
ıtrária eſſe poſſit veri-
i divinæque auctoritáti,
;itur, liquet profectò
)d in hujuſcémodi facto
us offendátur. Orandus
ergò ut eam peſtem ab
nium fidélium corde,
: & manu procul amó-
ıt.

FERIA SECUNDA.

Concílio Lateranenſi tértio.

Anno 1179. *Can.* 8.

NUlla Eccleſiáſtica mi-
niſtéria, ſeu étiam be-
ſícia, vel Eccléſiæ, alí-
i tribuantur ſeu promit-
ıtur, ántequàm vacent;
deſideráre quis mortem
óximi videátur, in cujus
cum & beneficium ſe cre-
derit ſucceſſúrum. Turpe
mis eſt & divíni ple-
ım animadverſióne judí-
i, ſi locum in Dei Ec-
éſia futúræ ſuſceſſiónis ex-
ſtátio hábeat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1119. *Can.* 4.

NUllus Epíſcopus, nul-
lus Préſbyter, nullus
mnínò de Clero Eccleſiáſ-
cas dignitátes vel bene-
cia cuílibet quaſi hære-
itário jure derelinquat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 1.

QUi ad promotiónem
præficiendórum quod-
umque jus habent, aut
alióquin óperam ſuam præſ-
tant, imprímis memínerint
nihil ſe ad Dei glóriam &
populórum ſalútem utílius
poſſe fácere, quàm ſi bo-
nos paſtóres & Eccléſiæ
gubernandæ idóneos pro-
movéri ſtúdeant: eoſque
aliénis peccátis communi-
cántes mortáliter peccáre,
niſi quos dignióres & Ec-
cléſiæ magis útiles ipſi ju-
dicáverint; non quidèm
précibus vel humáno af-
fectu, aut ambiéntium
ſuggeſtiónibus, ſed eórum
exigéntibus méritis, præ-
fici diligenter curáverint.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Albienſi.

Anno 1254. *C.* 56.

CUm in collatióne Be-
neficiórum Eccleſiaſti-
córum habéri débeat prin-
cipáliter ante óculos ſolus
Deus: diſtrictè præcípi-
mus & mandámus, ut ómnia Eccleſiáſtica bona per-
ſónis idóneis, & ſtatúto à Canónibus témpore con-
ferantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 12.

NEmo deinceps ad dig-
nitátes quaſcumque,
quibus animárum cura
ſubeſt, promoveátur, niſi
qui ſaltèm vigéſimum-quin-
tum ætátis annum attíge-
rit; & in Clericáli órdine
verſátus, doctrínâ ad ſuum
munus exequendum neceſ-

Digitized by Google

fáriâ, ac morum integritáte commendétur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi primo.

Anno 1123. *Can.* 7.

NUllus omnínò Archidiáconus, aut Archipréſbyter, aut Præpósitus, vel Decánus, animárum curam, vel Præbendas Eccléſiæ ſine judício vel conſenſu Epíſcopi, alícui tribuat: imò ſicut ſanctis *Cánónibus* conſtitútum *eſt*, cura & rerum Eccleſiaſticárum diſpenſátio in Epíſcopi judício & poteſtáte permáneant. Tu autem, Dómine, &c.

De Prælatoris reſidentia, & Paſtorali ſollicitudine.

DOMINICA VII. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Anno 747. *C.* 1.

UNuſquiſque Epiſcopórum curam paſtorálem ſibi créditam, canonicáſque Chriſti Eccléſiæ inſtitutiónes, ſummo conámine defèndere ſit promptus: nec ullátenùs negligenter vivendo, ſégniter docendo, negótiis ſeculáribus, pluſquàm Dei ſervítiis, quod abſit, ſúbditus exiſtat; ſed bonis útique móribus, abſtinéntiæ virtútibus, juſtítiæ opéribus, doctrínæ ſtúdiis adornátus, ut ſecundùm Apóſtolum, pópulum Dei ſuis exemplis bene corrígere, & ſanæ quoque doctrínæ ſermónibus inſtrúere præváleat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1547. *Seſſ.* 6. *de Reform. Cap.* 1.

OMnes Cathedrálibus Eccléſiis quibuſcumque, quovis nómine ac título, Præfectos monet, ac mónitos eſſe vult ſancta Synodus, ut attendentes ſibi & univerſo gregi, in quo Spíritus ſanctus póſuit eos régere Eccléſiam Dei, vígilent, & miniſtérium ſuum impleant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1547. *Seſſ.* 6. *de Reform. Cap.* 1.

IMplére miniſtérium ſuum nequáquàm poſſe ſciant (Epíſcopi,) ſi greges ſibi commiſſos mercenariórum more déſerant, atque óvium ſuárum, quarum ſanguis de eórum eſt mánibus à ſuprémo Júdice requirendus, cuſtódiæ mínimè incumbant; cùm certíſſimum ſit non admitti Paſtóris excuſatiónem ſi lupus oves cómedit, & Paſtor neſcit.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Anno 1590. *C.* 3.

QUàm ánxiè ſollicitéque commiſſæ ſibi animárum ſalúti invigilare Párochi débeant, facilè intélliget

élliget, qui iis de pó-
li peccátis ratiónem red-
ıdam esse nóverit. Id ne
cidat, súper gregis cus-
liam perpétuò stent, sa-
s hortatiónibus, concio-
ousque diébus Domínicis
áliis Festivitátibus han-
ndis, pópulum commo-
fáciant, ad crebram con-
siónem communionem-
e invítent; ægrótos fre-
enter étiam non vocáti
eant, & quàm máxi-
e póterunt, eorumdem
nsciéntiæ cónsulant; tùm
niquè réliqua ómnia Pa-
chórum múnera fidéli-
r exequantur. Tu au-
m, Dómine, miserére
ostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalensi.

nno 1583. *Tit.* 18. *de Parochis.*

OBservent Párochi sui gregis vítia, & comúnia vel própria pecta; iisque corrigens, cum omni manſuetúne & caritáte, cùm púicè omnes, tùm privátn síngulos admonendo, ligéntiam adhíbeant. Si ii contentióne discordes erint, vel ódia in ínvim susceperint, aut simúltes exercúerint, curent s quamprímùm ad pacem fraternam concórdiam vocáre. Tu autem, Dóine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

*An.*1551. *Sess.*13. *de Reform. Cap.* 1.

SE Pastóres memínerint ita præesse sibi súbditis oportére, ut non eis dominentur, sed illos tanquàm fílios & fratres díligant: elaborentque ut hortando & monendo ab illícitis detérreant. Quos tamen si quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóstoli est ab eis obſervanda præcéptio, ut illos árguant, obsecrent in omni bonitáte & patiéntia. Sin autem ob delícti gravitátem virgâ opus fúerit, tunc cum manſuetúdine rigor, cum misericórdia judícium, cum lenitáte sevéritas adhibenda est. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Avenionensi.

Anno 1594. *Can.* 42.

STudiósè Párochus sit sollícitus de paupéribus suæ Paróchiæ, præsertim puellis nubílibus, víduis, órphanis, pupillis, ægrótis, sénio confectis, aliísque persónis utráque miséricórdiâ indigéntibus, quibus & ipse opitulétur, & álios hortátu suo ad id offícium invítet. Præcípuè de iis Epíscopum certiórem fáciat; ut qui commúnis eórum pater est, iisdem paternam curam præstet: Tu autem, &c.

Digitized by Google

De Visitatione Episcopali.

DOMINICA VIII. post Pentecosten.

Ex Concílio Tolosáno.
Ann. 1590. *Part.* 4. *Cap.* 8.

PRæcípuum hoc Epíscopális offícii munus est, vultum pécoris sui agnóscere & super greges suos consideráre. Quotannis ítaque síngulas, & sibi súbditas, & álias étiam exemptas, quarum visitátio facultáte sibi à sacris Canónibus concessâ eórum curæ incumbit, Ecclésias Epíscopi vísitent. Quæ anno pérfici non póterit, in sequentem visitátio prorogétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolosáno.
Ann. 1590. *Part.* 4. *Cap.* 8.

QUi justâ occasióne impedíti, (Visitatiónem) per se præstáre Epíscopi néqueunt, Vicários, Visitatóresque íntegros, idoneosque déligant, qui brevi témpore visitatiónem sédulò absolvant. In vitam potíssimùm, moresque Ecclesiasticórum Visitantes diligentíssimè inquírant, eosque, si emendandi fúerint, córrigant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Narbonensi.
Ann. 1609. *Cap.* 27.

ECclésias Epíscopi vísitent moderáto comitátu, ne súbditos nímiis súmptibus ópprimant; eosque secum assúmant, quos probátæ fídei & doctrinæ nóverint, & quorum integra fama iis ad quos proficiscantur, exemplo esse possit. Abúsus, si qui irrépserint, tollant; modos státuant quibus in pósterùm vitári possint.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentino.
An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 3.

VIsitatiónum (Episcopálium) præcípuus sit scopus sanam orthodoxamque doctrínam, expulsis hærésibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiamque accéndere; cétera, proùt locus, tempus & occásio feret, ex visitántium prudéntia, ad fidélium fructum constitúere.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Bracarensi secundo.
Anno 572. *Can.* 1.

EPíscopi per Diœcéses euntes, primùm discútiant Cléricos, quómodò órdinem Baptismi téneant, vel Missárum, & quáliter quæcumque officia in Ecclésia peragantur. Et si rectè quidèm invénerint

Deo grátias agant; sin autem mínimè, docére debent ignáros. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Bracarensi.

Anno 572. *Can.* 1.

POstquàm suos Cléricos discússerint vel docúerint Epíscopi, convocátâ plebe ipsíus Ecclésiæ, dóceant illos, ut fúgiant peccáta; aut quod nolunt sibi fíeri, non fáciant álteri. Sic pósteà Epíscopus de Ecclésia illa proficiscátur ad áliam. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 10.

EPíscopi, ut áptiùs quem regunt pópulum, possint in offício atque obediéntia continére, in ómnibus his quæ ad visitatiónem spectant, jus & potestátem hábeant ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi juxtà Cánonum sanctiónes, quæ illis ex prudéntia sua pro subditórum emendatióne ac Diœcésis suæ utilitáte necessária videbuntur.

De Conciliis, & de Synodis Diœcesanis.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

Ex Concílio Vaurensi.

Anno 1368. *Cap.* 6.

Aderat Gaufredus de Vayrolis Archiepisc. Tolos.

SAcro approbante Concílio statúimus, ac in virtúte sanctæ obediéntiæ suffragáneis nostris præcípimus, síngulis annis per se, vel per idóneos viros, si ex causa necessária fúerint impedíti, Synodália Concília hábeant celebráre.

FERIA SECUNDA.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Anastásium Thessalonicensem Epíscopum.

Script. anno 444. *Cap.* 5.

IN Synodo máximè constituendum quod ad disciplínam Ecclesiásticam póterit pertinére. Méliùs enim culpa vitábitur, si inter Sacerdótes Dómini collátio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritáti plúrimùm præstat adunáta socíetas. Illic, si quæ causæ natæ fúerint, præstante Dómino, ita póterunt terminári, ut conténtio nulla resídeat, sed sólida inter fratres cáritas coalescat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tullensi.

Anno 859. *Can.* 2.

EPíscopi secundùm sacram auctoritátem uníti sint, & mútuo consílio atque auxílio pópulum sibi commissum regant atque córrigant; & nemo se à solátio mútuo súbtrahat:

Digitized by Google

sed Synodáles conventus secundùm jussiónem canónicam frequentáre procúrent; quátenùs ordo Ecclesiásticus, qui quasi jam fúerat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non póterant, Episcopáli collatióne ad necessárium ac débitum statum redúci præváleat.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *L.* 1. *Cap.* 26.

VAlde profutúrum sanctæ Dei Eccléfiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipsis Concíliis adsint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui se læsos exístimant, & Synodi experiantur exámen; ut adsint étiam uniusçujusque Epíscopi erudíti viri, quos ad Christi milítiam ejusque Eccléfiæ honórem utilitatemque præparat, quátenùs & céteris Eccléfiis noti sint, & stúdium ac providéntia Epíscopi ad áliórum exempla manifesta fiant. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 2.

PRovinciália Concília sícubi omissa sunt, pro moderandis móribus, corrigendis excéssibus, controvérsiis componendis, aliísque ex sacris Canónibus permíssis, renoventur. Synodi quoque Diœcesánæ quotannis celebrentur, ad quas accédere teneantur qui Parochiálium Eccleſiárum curam gerunt, quicumque illi sint.

FERIA SEXTA.
Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

An. 1531. *Tit.* 78. *de Synod. n.* 5.

OMnes qui administrátionem curæ animárum habent, die Dominicâ, quæ præcédit diem Synodi, inquírant públicè an sint áliqui infirmi in suis Paróchiis, & eos étiam non requisíti vísitent, instruant, & dóceant, quæ ad salútem animárum eórum pértinent. Et nihilóminùs députent áliquem Sacerdótem, qui eis absséntibus, possit & váleat, periculis præter spem eveniéntibus providére.

SABBATO.
Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Rosier, Archiepíscopi Tolosáni.

Anno 1452. *Tit.* 66.

CUm Constitutiónes Synodáles dóceant (Rectóres,) quáliter opórteat ipsos in domo Dómini convérsari, ad honórem & laudem Dei, & utilitátem subjectórum, & habéntium curam régere animárum: Eapropter prædictos Rectóres monémus,

Digitized by Google

quátenùs præsentes Constitutiónes hábeant, & eas frequenter legant, & quantùm in ipsis erit fáciant cum diligentia observári. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Pontificum vita domestica, & de Viris Ecclesiasticis quorum operâ utuntur in Diœceseon regimine.

DOMINICA X. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

An. 398. *Can.* 15. 26. & 35.

EPíscopus dignitátis suæ auctoritátem fide & vitæ méritis quærat: dissidentes fratres, sive Cléricos, sive Láicos, ad pacem magis quàm ad judícium cohortétur. In Eccléfia & in consessu Presbyterórum sublímior sédeat; intrà domum verò collégam se Presbyterórum esse cognoscat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 10.

EPíscopus cujus in primis est Sacerdotálem dignitátem tuéri, ut Láici discant Sacerdótes tanquàm parentes ab ipsis únicè in Christo díligi & coli étiam debére, efficiat ut semper illis à laicális órdinis viris débitus tribuátur locus & honor. Idem prætéreà ne patiátur Sacerdótem quemquam abjéctius se gérere, quàm Sacerdótis dignitas póstulat. Sacerdótes verò morbo, senectutisve incómmodis affectos, qui Sacerdotále munus præstáre néqueunt, inopiáque premuntur, in locum áliquem cogi curet, aut álio modo eis cónsulat & provídeat, ubi victus suppeditétur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi, áliàs Meldensi.

An. 846. *mense Februario. Can.* 25. & 35.

SAlúbre & decens esse cognóscitur, ut non solùm, secundùm Apóstolum, dómui suæ spiritáliter Epíscopus benè præsit, verùm étiam & domum temporálem benè ordinátam & compósitam, secundùm cómpetens minitérium suum, & de vicinitáte Eccléfiæ, & de conveniéntia Religiónis, & de receptióne páuperum vel hóspitum hábeat: & ita fit ordináta, ut quicumque conversatiónem & domos conversatiónis ipsius víderit, habitácula ea Religiónis váleat computáre. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Senonensi.

Anno 1460. Art. 2. Cap. 1.

EPíscopi vitæ mundítiâ, morum gravitáte & conversatiónis exemplo, ópere páriter & sermóne, ómnibus víribus suis decréta Apostólicæ Régulæ quæ in consecratióne sua professi sunt, & ea quæ in divínis Scriptúris, Canónibus & júribus de Epíscopis státuuntur, diligenter obsérvent. In suis Diœcésibus (nisi ex causa necessária, honesta & probábili) resídeant, & principáliter post tempus visitatiónis in civitáte sua mansiónem fáciant: in festivitátibus solémnibus per se in Eccléstis suis solémniter célebrent. Eccleslásticos viros in divínis Scriptúris & Canónibus erudítos, præsertim in visitatiónibus suis, semper hábeant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. Sess. 25. de Ref. Cap. 1.

EXemplo Patrum noftrórum in Concílio Carthaginensi sancta Synodus non solùm jubet ut Epíscopi modestâ supellectíli & mensâ, ac frugáli victu contenti sint, verùm étiam in réliquo vitæ génere, ac totâ ejus domo cáveant ne quid appáreat quod à sancto hoc institúto sit aliénum, quodque non simplicitátem, Dei zelum, ac vanitátum contemptum præ se ferat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

Anno 1576. Part. 3. Tit. de Epíscopis.

FAmília Epíscopórum, Eccléstæ súmptibus sustentáta, in dómibus ministrórum Dei educáta, cæteris propósita esse debet ad imitatiónem christianárum virtútum. Quamóbrem ejúsmodi sit, quæ præláceat vitæ & morum exemplis. Qui (de familia) Clérici sunt, vel sacris initiáti, vel Sacerdótes, eórum ópera ne epíscopi utantur ad officii alicújus quod Sacerdotáli Clericalíve Ordini minùs convéniat, actiónes.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. C. 138.

ECcléstæ Prælati de congregatióne sibi commíssa éligant boni testimónii fratres, in quibus ónera regíminis secúrè possint partíri: quibus étiam talem cónferant potestátem, ut vice illórum fungentes, & inobedientes corrípere, & obedientes hortando ad melióra váleant provocáre. Vice (Prælatórum) fungentes, & sicut álios præcédunt magistério, ita minístrum innocentiæ vitæ ip-

Digitized by Google

ɔrment exemplo ; ut, ıxtà Apóstolum , exemlo sint céteris in verbo, ı conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem , Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De moribus & officiis Canonicorum.

DOMINICA XI. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Rothomagensi.

Anno 1581. *De Episcopis, & Capitulis. n.* 15.

Canónici.... eâ sint morum integritáte ornáti, t nomen suum tuéri & reınére possint, ac præ áliis lléricis Canónici seu Reuláres , ex obsérváta Ecleſiásticæ disciplínæ perfectiùs régula , nominári nereantur ; à quibus céeros stúdium & amórem , ıc tanquàm régulam culûs divíni non pígeat acípere. Tu autem , Dómine , &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1624. *Cap.* 9.

Capítula quæ cápita populórum Epíscopos máximè attingunt , universo pópulo conspícua & clara esse oportet. Decet persónas ita probitáte ac sciéntiâ commendátas ad Canonicátus (Cathedrálium) elígere & assúmere , ut ex iis corpus Capítuli coalescens , senátus Episcopórum , undè consílium arcessant, méritò dici possit. Tu autem , &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 131.

Canónici laudes Deo in commúne persolventes, pro suis , populorumque quorum oblatiónibus vivunt , delictis Dóminum exórent. Cáveant étiam ne pro réquie sibi in locis divíno cúltui mancipátis concessâ ótio tórpeant , sed magis in persolvendis divínis láudibus promptióres ac devotióres exístant ; ut per hanc quiétem benè operantes , ad eam quæ finè caret pervenire váleant. Tu autem , &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Colonienſi.

An. 1536. *Part.* 3. *Cap.* 5.

QUàm à vero aberrant qui exístimant sese non alicújus Offícii in Eccléſia exercendi , sed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus esse adeptos! perindè atque satìs sit , paucis quibusdam Cléricis ádmodùm ignáris , ténui prétio conductis , curam divíni Offícii committi, quod deindè hujuscémodi mercenárii , non servátis témporum interstítiis , syncopándo transcurrunt , interim

Digitized by Google

ipsis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.

Ex Concíliis * Colonienſi & ** Bituricenſi.

**Anno* 1536. *Part.* 3. *C.* 16.

*** Anno* 1584. *Tit.* 34.

ANte ómnia curæ erit ne quis Canonicórum ſacris abſit; ſed ut qui emolumentum ferre volent, officium quoque ſuũ propter quod benefícium datur, in Eccléſia gerant... Sciant autem omnes qui bona Eccléſiæ póſſident, & iis utuntur, ſi officium ſuum non impléverint, aut ab Eccleſiáſtico órdine defécerint, ſe ad reſtitutiónem tenéri: quod cuíque in ſua recepzióne ſignificétur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Anno* 816. *C.* 145.

CAnónici diſcórdiam fúgiant; & quos diſcordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Chriſti nihil præpónant, próprio Epiſcopo ſecundùm canónicam conſtitutiónem obtémperent, doctrínis ſpiritálibus óperam dent, imprehenſibíliter vivant: ſenióres ſpiritáliter juniórs díligant: junióres ſenióribus obſéquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquàm ſe præferant, ſed magis eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris ſe túmidè ſuperextollant.

SABBATO.

Ex Concílio Remenſi. *Anno* 1583. *de Capitul. & Canonic. n.* 12.

PAcis ubíque ſint amantes Canónici, ne cum Epíſcopis animósè contendant, vel ſuperbè reſpóndeant, ſed illis honórem & reveréntiam cum ſumma modéſtia exhíbeant, & ſi quæ lites inter ſe ſuborírí cœperint, utríque amícè compónant. Tu autem, Dómine, &c.

De Officii divini publica celebratione, & privata recitatione; ubi de Cantu Eccleſiaſtico, de Cantoribus, &c. de Organis, Campanis, & de Reformatione Breviarii.

DOMINICA XII. *poſt Pentecoſten.*

Ex Concílio Pariſienſi. *Anno* 1528. *Decr.* 18.

IN Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Eccléſiis, laudes divínæ per ſíngulas Horas, non cursim ac feſtinanter, ſed tractim cum pauſa decenti, præſertim in médio cujúſlibet verſiculi Pſalmórum, débitam faciendo inter ſolemne ac feriále Officium differéntiam, reverenter ab óm-

Digitized by Google

ùs persolvantur. Tu au-
n Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decr.* 18.

ORas Canónicas dic-
túri, cùm in Choró
sint, gravitátem ser-
at quam locus & Offí-
ium exposcunt: non cum
is confabulantes, seu
lloquentes, aut lítteras
a scriptúras álias legen-
s; sed omnes, præser-
m qui majóri funguntur
nóre, in psalmis, hym-
s & cánticis Deo alácri-
r modulentur. Tu au-
m, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Trevirensi,

Anno 1549. *Decr.* 6.

OMnes qui Horis Canó-
nicis persolvendis de-
utáti sunt, dent óperam,
t collectis ánimis, quoad
ieri potest, débitum pen-
um absólvant; nec ita se
hábeant, ut dùm voce
psallunt, quidvis pótiùs
quàm Deum ánimo cogi-
táre videantur; semper ca-
ventes ne prophéticum il-
lud áudiant: Lábiis qui-
dèm me honórant, cor au-
tem eórum longè est à me.
Quid autem est voce qui-
dèm psállere, mente au-
tem domum aut forum cir-
cumíre, nisi hómines fál-
lere, & Deum irridére?
Tu autem, Dómine, mi-
serére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in
communi cantantur,
legat vel dicat privátim
Offícium. Nam non solùm
Offícium quo obnóxius est,
Choro súbtrahit, sed &
álios psallentes perturbat.
Horum autem transgressó-
res, illíus Horæ in qua
circa prædicta excésserint
vel áliâ majóri, pròut
transgressiónis grávitas exé-
gerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Basileensi.

Anno 1435. *V. Sessione* 21.
Canone V. acceptato in
Concilio Senonensi anno
1460.

QUoscumque Beneficiá-
tos, sive in sacris
constitútos, cùm ad Ho-
ras Canónicas teneantur,
ádmonet hæc sancta Syno-
dus, si oratiónes suas Deo
acceptas fore cúpiunt, ut
non in gúttur vel inter
dentes, seu deglutiendo
aut syncopando dictiónes,
nec colloquia, vel risus
intermiscendo; sed sive soli,
sive associáti, diurnum noc-
turnumque Offícium réve-
renter verbisque distinctis
péragant, ac tali loco,
undè à devotióne non re-
trahantur, ad quam se dis-
pónere & præparáre de-
bent, juxtà id quod scrip-
tum est: Ante oratiónem
præpara ánimam tuam, ne

DOMINICA XIV. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 3. *C.* 13.

UTinam optando à Deo óptimo máximo cónſequi poſsímus, ne quiſquam lucri causâ divínis intereſſet, alióqui non acceſſúrus ſacra, véluti quem nummi magis, quàm Dei amor in templum trahit, quæſtum pietátem eſſe putántem! Debet Cléricus habére ſemper menti recónditum Chriſti verbum: Primùm quærite regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remenſi.

An. 1583. *Tit.* 3. *De Cult. div.*

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, némoque earum partem áliquam tácitus prætéreat: aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerumque mentem lingua prævéniat; póterunt Epíſcopi, adhíbito Canonicórum & alióram grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Eccléſiæ dignitáti reſpóndeant, & fácilè ab ómnibus exolvi, piéque decantári poſſint. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA

Ex Concílio Remenſi.

Anno 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii inſtitutióne, id antíqui Patres voluiſſe videntur, ut ſíngulis hebdómadis totum Pſaltérium recitarétur; in Breviário Davídici Pſalmi ita per dies ſíngulos diſponantur, ut totus Pſalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 589. *Can.* 2.

PEr quemque Pſalmum Glória dicátur omnipotenti Deo: per majóres verò Pſalmos, proùt prolíxiùs fúerint pauſatiónes fiant; & per quamcumque pauſatiónem Glória Trinitátis Dómino decantétur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 2. *Can.* 6. & 11.

MUlto jam ex témpore pio ánimo deſideravimus repurgári Breviária; nam cùm olim à ſanctiſſimis Pátribus inſtitútum ſit, ut ſolæ Scriptúræ ſacræ in Eccléſia recitarentur, neſcímus quâ incúriâ accíderit ut in earum locum ſuccéſſerint ália cum his néutiquàm comparanda, atque ínterim hiſtóriæ Sanctórum tàm inculcè, ac tàm negligenti judício

Digitized by Google

conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Milevitáno secundo.

Anno 416. *Can.* 12.

PReces vel Oratiónes, seu Missæ quæ probátæ fúerint, sive præfatiónes, sive Commendatiónes, sive mánuum impositiónes, ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Eccléfia; ne fortè áliquid contrà fidem, vel per ignorántiam, vel per minus stúdium, sit compósitum. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Colonienfi primo.

An. 1536. *Part.* 2. *Cap.* 7.

SUnt in Clero zelum quidèm Dei habentes, sed non secundùm scientiam; qui privátis affectibus ducti, efficiunt ut nova Festa & Offícia præter Eccléfiæ auctoritátem fólemniter celebrentur. Quo interìm fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè recepta, pro affectu cujúslibet fácilè noventur; id quod nobis non satis probátur. Quòd si his affectibus fingulórum indulgébitur, tandèm antíquus ritus pénitùs evanescet.

De Precibus pro Defunctis. De Exequiis & Cœmeteriis.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

Ex Concílio Emeritenfi.

Ann. 666. *Can.* 19.

PRo Eccléfiis in quibus Préfbyter juffus fúerit per fui Epíscopi ordinatiónem præesse, fingulis diébus Domínicis facrifícium Deo procúret offerre; & eórum nómina à quibus eas Eccléfias constat esse constructas, vel qui áliquid his Eccléfiis videntur aut vifi funt contuliffe, témpore Miffæ, fi ab hac decefférunt luce, cum defunctis fidélibus recitentur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolofáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 10.

SAncta & falúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis fólvantur. Id Párochi fédulò præstábunt. Nullus, ínscio vel non approbante Epíscopo, mórtuum in fúnere habitâ oratióne laudábit. Cóncio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm mifériæ ftatus, mortis judiciíque necéssitas qualitasque describétur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Seſſ.* 25. *Dec. de Purgatorio.*

CUrent Epíſcopi ut fidélium vivórum ſuffrágia, Miſſárum ſcílicèt ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, alſaquè pietátis ópera quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri conſuevérunt, ſecundùm Eccléſiæ inſtitúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtatórum fundatiónibus vel áliâ ratióne debentur non perfunctóriè, ſed à Sacerdótibus & Eccléſiæ miniſtris, & áliis qui hoc præſtáre tenentur, diligenter & accurátè perſolvantur.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianenſis Epíſcopi, de Inſtitutióne Laicáli.

An. 830. *Lib.* 3. *Cap.* 15.

NUllárenùs audiendi ſunt illi qui dicunt quod nullæ álíæ eleemóſynæ opitulári poſſint defunctis, niſi ſolúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & ſacrifícia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ, aut certè aliórum perſuaſióne falluntur. Sancta quippè mater Eccléſia pro defunctis ſuis non ſolùm ſacrifícia altáris, ſed étiam quaſcumque álias eleemóſynas offerre conſuévit.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Toloſáno. *Ann.* 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10.

MOrtuos intrà Eccléſiam, multò minùs propè altáre ſepelíri non ita fácilè permittátur, níſi eos, quos Eccleſiáſtica dignitas, aut géneris prærogatíva, aut ómnibus perfecta virtus illuſtrióres reddíderit, ita tamen, ut ſupra ſoli planítiem ſepulcri moles non attollátur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toloſáno. *Ann.* 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10.

PEcuniárias ſuper ſíbi nere, exequiíſque defunctórum pactiónes fieri non permittant; & ſi quæ factæ fúerint, írritas declárent Epíſcopi; & ſi opus fúerit, mandatóque minùs parentes Preſbyteros naſci fúerint, eos quâ decet ſeveritáte púniant.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 1. *tit.* 14. & 17.

CŒmetéria ut muro, vel áliàs, tutè undiquè ſepiantur, & eórum ingreſſus béſtiis occludátur, curet Epíſcopus diligenter. In eórum médio crux firmiter erecta ſit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úſui ne ſint, res profánas onérave aſportántibus, hàcque & illàc per Eccléſiam ſácraque loca, quaſi per viã públicam tranſeúntibus.

Digitized by Google

De ambitione à Clericis fugienda.

DOMINICA XVI. *post Pentecosten.*

Ex sancto Ambrósio, Epíscopo.

Epistolâ 63. ad Vercell. scriptâ ann. 396. in Decr. Gr. dist. 63. Et lib. 1. Offic. cap. 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extolláur supérbiâ. Tamen, si non deest humílitas cómetens sacerdótio, ubi ausa non hæret, vítium non imputátur..... Ergò bonis áctibus & sincéro propósito nitendum ad honórem árbitror Ecclesiásticum, ut neque resupína arrogántia, vel remissa negligéntia sit, neque turpis affectátio & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat animi directa simplícitas, atque seipsa commendat.

FERIA SECUNDA.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Epíscopos Mauritániæ Cæsariensis.

Script. ann. 440. Cap. 4.

SI ad honóres mundi sine suffrágio témporis, sine mérito labóris, indignum est pervenire; & notári ámbitûs solent, quos probitátis documenta non ádjuvant: quàm díligens & quàm prudens habenda est dispensátio divinórum múnerum & cœléstium dignitátum, ne in áliquo Apostólica & Canónica decréta violentur, & his Eccléfia Dómini regenda credátur, qui (sunt) legitimárum institutiónum néscii, & tótius humilitátis ignári.

FERIA TERTIA.

De Sermóne Synodáli Stéphani, Tornacensis Epíscopi.

Ann. 1197. Serm. 1.

NOn quid fiat, sed quid fieri débeat, attendámus. Generális enim est régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, summo, médio, infimóve, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; fola illi suffragétur necéssitas se non excusándi. Si áliter factum est, vitiáta est régula, & pérdidit offícium suum. Inter hæc clamat legis austéritas, stat rigor Cánonum intráre volentes arcens.

Digitized by Google

CANONES PROPRII
PRO QUIBUSDAM FESTIS.

Die xxiv. Junii.
IN FESTO
SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ex Epístola sancti Gregórii, Papæ.
Epíst. l. 9. ep. 39.

QUantæ virtútis Præcursor nostri Redemptóris fuit, nóvimus, qui per sacrum elóquium non solùm plusquàm *Prophéta*, sed étiam Angelus vocátur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

Die xxix. Junii.
IN FESTO
SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Ex Epístola Encyclica Vigílii Papæ ad universam Ecclésiam.
Epíst. 15. Tom. 5. Concil. anno 557.

RECtè Petro pascendárum óvium est cura commíssa, cujus fídei præclára confessio Dei est ore laudáta. Confitenti enim ac dicenti: *Tu es Christus Fílius Dei vivi*, perennis beatitúdo repénditur, & columbæ *fílius vocátur*, & claves regni cœléstis accípit.

Die xv. Augusti.
IN FESTO
ASSUMPTIONIS B. M. VIRGINIS.

Ex sancto Bernardo.
Epíst. 174. n. 2. & 3.

EXalta Matrem Dómini Vírginem régiam, exaltátam súper choros Angelórum ad cœléstia regna. Hæc de illa cantat Eccléfia, & docúit illum diem cum summa veneratióne recolendum, quo *assúmpta de* fœculo nequam, cœlis quoque fntulit celeberrimórum festa gaudiórum. *Tu autem*, &c.

Digitized by Google

N PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

Ubi deest proprius Canon.

: Concílio Mediolanensi rtio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósius íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem cólant íus Sancti Sanctæve cus patrocínio Parochiális ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, t ánimo piè répetant regic sas ejus sanctárum virtu n exercitatiónes; quaum méritis in cœlum ille ocatus, cùm sempiternâ lória perfruátur, pro caritáte quâ abundat, córum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem.

IN DEDICATIONE *ET ANNIVERS. DEDICATIONIS ECCLESIÆ.*

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUi a Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhíbeant.

OCTAVA *DEDIC. ET ANNIVERS. DEDIC. ECCLESIÆ.*

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum est. Quòd si Dei Templum sumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit sacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim réspicit Deus. Quamóbrem, nisi ómnia quæ in hujuscé-

Digitized by Google

modi conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit. Tu autem, Dómine, &c.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis ſanctam gloriósam ſemperque Vírginem Maríam, non próprièque & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipſe qui ante ſécula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in últimis diébus ex ipſa incarnátus & natus eſt: talis anáthema ſit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25.

De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus ſuſtinentes,) fidéles diligenter inſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam ſíngulis orent, invocatiónem eſſe idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adverſaríque honóri uníus mediatóris Dei & hóminum Jeſu Chriſti; ímpiè ſentíre. Tu autem, &c.

Digitized by Google

LECTIONES
NOVO TESTAMENTO
TE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS ÆSTIVA.

SABBATO.
e *Dominicam I. post Pentecoſten.*
ipit Epiſtola beáti Pauli
Apóſtoli ad Ephéſios.
Cap. 1.
Aulus Apóſtolus Jeſu
Chriſti per voluntátem
i, ómnibus ſanctis, qui
it Epheſi, & fidélibus in
riſto Jeſu : Grátia vo-
, & pax à Deo Patre
ſtro, & Dómino Jeſu
riſto.... Non ceſſo grá-
s agens pro vobis, me-
riam veſtrî fáciens in
ationíbus meis : ut Deus
ómini noſtri Jeſu Chriſti
ter glóriæ, det vobis
ſritum ſapiéntiæ & reve-
tiónis, in agnitióne ejus.
DOMINICA I.
post Pentecoſten.
In Feſto
SS. TRINITATIS.
e Epiſtola ad Ephéſios.
Cap. 3.
Flecto génua mea ad
Patrem Dómini noſtri
eſu Chriſti, ex quo om-
is patérnitas in cœlis, &
terra nominátur, ut det
obis ſecundùm divítias
glóriæ ſuæ virtúte corro-
borári per Spíritum ejus
in interiórem hóminem,
Chriſtum habitáre per fi-
dem in córdibus veſtris :...
Scire étiam ſupereminen-
tem ſciéntiæ caritátem
Chriſti, ut impleámini in
omnem plenitúdinem Dei.
FERIA SECUNDA.
De Epiſtola ad Ephéſios.
Cap. 4.
OBſecro vos ego vinctus
in Dómino, ut dignè
ambulétis vocatióne, quâ
vocáti eſtis, cum omni hu-
militáte, & manſuetúdine,
cum patiéntia, ſupportan-
tes ínvicèm in caritáte,
ſollíciti ſerváre unitátem
Spíritûs in vínculo pacis.
Unum corpus, & unus Spí-
ritus, ſicut vocáti eſtis in
una ſpe vocatiónis veſtræ.
Unus Dóminus, una fides,
unum Baptiſma.
FERIA TERTIA.
De Epiſtola ad Ephéſios.
Cap. 4.
HOc dico, & teſtíficor
in Dómino, ut jam
non ambulétis, ſicut &
Gentes ámbulant in vani-

Digitized by Google

ráte sensûs sui, ténebris obscurátum habentes intellectum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperantes, semetipsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.

IN Christo edócti estis,... depónere vos secundùm prístinam conversatiónem véterem hóminem, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris. Renovámini autem spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secundùm Deum creátus est in justítia, & sanctitáte veritátis.

FERIA QUINTA.
In Festo
CORPORIS CHRISTI.
De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.
Cap. 19.

†GAudeámus, & exultémus; & demus glóriam (Deo nostro:) quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendenti & cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt sanctórum... Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.

DEponentes *mendácium*, loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicem membra. Irascímini, & nolíte peccáre: sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo: qui furabátur, jam non furétur: magis autem labóret, operando mánibus suis quod bonum est, ut hábeat undè tríbuat necessitátem patienti.

SABBATO.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.

OMnis sermo malus ex ore vestro non procédat: sed si quis bonus ad ædificatiónem fídei, ut det grátiam audiéntibus. Et nolíte contristáre Spíritum sanctum Dei; in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo, & ira, & indignátio, & clamor, & blasphémia tollátur à vobis cum omni malítia.

DOMINICA II.
post Pentecosten.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4. & 5.

ESróte ínvicem benigni, misericórdes, donántes ínvicem sicut & Deus in Christo donávit vobis.... Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut ava-

Digitized by Google

tia nec nominétur in vo-
s, sicut decet sanctos:
it turpitúdo, aut stulti-
quium, aut scurrílitas,
iæ ad rem non pértinet:
d magìs gratiárum áctio.

FERIA SECUNDA.

e Epístola ad Ephésios.

Cap. 5.

HOc scitóte intelligen-
tes: quòd omnis for-
icátor, aut immundus,
ut avárus, quod est ido-
órum sérvitus, non ha-
et hæreditátem in regno
hristi, & Dei. Nemo vos
edúcat inánibus verbis:
ropter hæc enim venit
ra Dei in fílios diffidén-
iæ. Nolíte ergò éffici par-
ícipes eórum.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

FIlii obedíte paréntibus
vestris in Dómino:
ioc enim justum est. Ho-
nóra patrem tuum & ma-
rem tuam: quod est man-
dátum primum in promis-
sióne: ut benè sit tibi, &
sis longævus super terram.
Et vos, patres, nolíte ad
iracúndiam provocáre fí-
lios vestros: sed educáte
illos in disciplína, & cor-
reptióne Dómini.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

SErvi obedíte dóminis
carnálibus cum timóre,
& tremóre, in simplici-
táte cordis vestri, ... non
ad óculum servientes, ...
sed ut servi Christi, .. sicut
Dómino, & non homíni-
nibus. ... Et vos dómini
éadem fácite illis, remit-
tentes minas: scientes quia
illórum, & vester Dómi-
nus est in cœlis: & perso-
nárum accéptio non est
apud eum.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

FRatres, confortámini
in Dómino, & in po-
ténsia virtútis ejus. Indúite
vos armatúram Dei, ut
possítis stare adversùs insí-
dias diáboli. Quóniam non
est nobis colluctátio adver-
sùs carnem & sánguinem:
sed adversùs príncipes, &
& potestátes, adversùs
mundi rectóres tenebrárum
harum, contrà spirituália
nequítiæ in cœléstibus. Tu
autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

STate ergò succíncti lum-
bos vestros in veritáte,
& indúti lorícam justítiæ,
& calceáti pedes in præpa-
ratióne Evangélii pacis:
in ómnibus súmentes scu-
tum fídei, in quo possítis
ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere: & gáleam
salútis assúmite: & gládium
spíritûs (quod est vérbum
Dei.) Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

ACcípite armatúram Dei, . . . per omnem oratiónem & obsecratiónem orantes omni témpore in spíritu, & in ipso vigilantes in omni instántia, & obsecratióne pro ómnibus sanctis..... Pax frátribus, & cáritas cum fide, à Deo Patre, & Dómino Jesu Christo. Grátia cum ómnibus, qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne, Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA III.

post Pentecosten.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Philippenses.

Cap. 1.

PAulus, & Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis:... Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, . . semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, . . confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usquè in diem Christi Jesu. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

TEstis mihi est *Deus*, quómodò cúpiam vos omnes in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia, & in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, & sine offensa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

QUidam propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex caritáte : scientes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne, . . non sincérè, existimantes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? dùm omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur: & in hoc gáudeo, sed & gaudébo.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

DIgnè Evangélio Christi conversámini : ut sive cùm vénero, & vídeam vos, sive absens áudiam de vobis, quia statis in uno spíritu unánimes, c..

Digitized by Google

laborantes fídei Evangélii : & in nullo terreámini ab adversáriis : ... quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 2.

SI qua consolátio in Christo, ... impléte gáudium meum, ut idem sapiátis eandem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam : sed in humilitáte superióres sibi ínvicèm arbitrantes, non quæ sua sunt sínguli considerantes, sed ea quæ alió… rum.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 2.

CAríssimi mei, ... cum metu & tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim, qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite sine murmuratiónibus, & hæsitatiónibus : ut síris sine queréla, & símplices fílii Dei, sine reprehensióne, in médio natiónis pravæ, & perversæ : inter quos lucétis sicut luminária in mundo. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

FRatres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem, quæ quidèm retrò sunt oblivíscens, ad ea verò, quæ sunt prióra, extendens meipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supernæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergò perfecti sumus, hoc sentiámus.

DOMINICA IV.

post Pentecosten.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

IMitatóres meî estóte, fratres, & obsérváte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Christi : quorum finis intéritus : quorum Deus venter est : & glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 3.

NOstra autem conversátio in cœlis est : undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, se-

Digitized by Google

cundùm operatiónem, quâ étiam possit subjícere sibi ómnia.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 4.

FRatres mei caríssimi, & desideratíssimi, gáudium meum, & coróna mea: sic state in Dómino, caríssimi. . . . Gaudéte in Dómino semper: íterùm dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus propè est.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 4.

NIhil sollíciti sítis: sed in omni oratióne, & obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, & intelligéntias vestras in Christo Jesu.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 4.

DE cétero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 4.

EGo dídici, in *quibus* sum, sufficiens esse. Scio & humiliári, scio & abundáre: (ubíque & in ómnibus institútus sum) & satiári, & esuríre, & abundáre, & penúriam pati. Omnia possum in eo, qui me confortat.

SABBATO.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 4.

DEus meus ímpleat omne desidérium vestrum, secundùm divítias suas, *in* glória in Christo Jesu. . . . Salutáte omnem sanctum in Christo Jesu. Salútant vos, qui mecum sunt, frátres. Salútant vos omnes sancti, maximè autem qui de Cæsaris domo sunt. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, Amen.

DOMINICA V.

post Pentecosten.

Incipit Epístola beáti *Pauli* Apóstoli ad Colossenses.

Cap. 1.

PAulus, ... & Timótheus: . . . . eis, qui sunt Colossis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu: Grátia vobis & pax. . . . Grátias ágimus Deo, . . semper pro vobis orantes: audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem

Digitized by Google

dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cœlis : quam audístis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut & in univérso mundo est, & fructíficat, & créscit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Colossénses.
Cap. 1.

AMbulétis dignè Deo per ómnia placéntes : .... grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine : qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. Tu autem, &c.

FERIA TERTIA.
De Epístola ad Colossénses.
Cap. 2.

SIcut accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti, & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicístis, abundántes in illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosóphiam, & inánem fallácium, secundùm traditiónem hóminum, & non secundùm Christum. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Colossénses.
Cap. 3.

DEpónite vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicèm, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus, qui creávit illum.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Colossénses.
Cap. 3.

INdúite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicèm, & donántes vobísmetipsis si quis adversùs áliquem habet querélam : sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Colossénses.
Cap. 3.

SUper ómnia, .. caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore : & grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, & commonéntes vosmetipsos psalmis, hymnis, & cán-

Digitized by Google

ticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo.

SABBATO.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

MUlíeres súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusillo ánimo fiant.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus Eccléſiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo: Grátia vobis, & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri fácientes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

MÉmores estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis; nocte ac die operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine queréla, vobis, qui credidístis, fúimus.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

SCitis, quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecantes vos, & consolantes testificáti fumus, ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cùm accepissétis à nobis verbum audítûs Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

COnsoláti sumus, fratres, in vobis *in omni* necessitáte, & tribulatióne nostra per fidem vestram, quóniam nunc vívimus, si vos státis in Dómino. Quam enim gratiárum actiónem póssumus Deo retribúere pro vobis in omni gáudio, quo gaudémus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundántius orantes, ut videámus fáciem vestram, et

compleámus ea, quæ desunt fídei vestræ.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPse Deus, & Pater noster, & Dóminus noster Jesus Christus, ... vos multíplicet, & abundáre fáciat caritátem vestram in ínvicèm, & in omnes, quemádmodùm & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra síne queréla in sanctitáte, ante Deum & Patrem nostrum, in advéntu Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus sanctis ejus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

FRatres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepístis à nobis quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum.

SABBATO.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

HÆc est voluntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre: non in passióne desidérii, sicut & gentes, quæ ignórant Deum.

DOMINICA VII. *post Pentecosten.*

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

NE quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit vos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

ROgámus vos, fratres, ut abundétis magis, & óperam detis ut quiéti sítis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcípimus vobis: & ut honestè ambulétis ad eos, qui foris sunt: & nullíus áliquid desiderétis.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

DE tempóribus autem & momentis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini, sicut fur in noc-

Digitized by Google

te, ita véniet. Cùm enim díxerint pax, & secúritas: tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habenti, & non effúgient. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Epístola prima ad Thessalonicenses.
Cap. 5.

NOs, qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fídei, & caritátis, & gáleam spem salútis: quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis: ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.
De Epístola prima ad Thessalonicenses.
Cap. 5.

ROgámus vos, fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis.... Corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Tu autem Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.
De Epístola prima ad Thessalonicenses.
Cap. 5.

VIdéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite.... Spíritum nolíte extínguere. Prophétias nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos.

SABBATO
De Epístola prima ad Thessalonicenses.
Cap. 5.

IPse Deus pacis sanctificet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, & ánima, & corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. Fidélis est, qui vocávit vos: qui étiam fáciet. Fratres, oráte pro nobis. Salutáte fratres omnes in ósculo sancto.

DOMINICA VIII *post Pentecosten.*
Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli, ad Thessalonicenses.
Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Ecclésiæ Thessalonicénsium;.... Grátia vobis, & pax.... Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis,

Digitized by Google

ratres, ita ut dignum èst, quóniam supercrescit fides vestra, & abundat cáritas uniuscujusque vestrûm in invicèm.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

QUi non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi, . . . pœnas dabunt in intéritu ætérnas à fácie Dómini, & à glória virtútis ejus: cùm vénerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DE cétero, fratres, oráte pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificétur, sicut & apud vos: & ut liberémur ab importúnis, & malis homínibus: non enim ómnium est fides. Fidélis autem Deus est, qui confirmábit vos, & custódiet à malo. Confídimus autem de vobis, in Dómino, quóniam quæ præcípimus, & fácitis, & faciétis.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DOminus dírigat corda vestra in caritáte Dei, & patiéntia Christi. Denuntiámus autem vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinátè, & non secundùm traditiónem, quam accepérunt à nobis.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPsi scitis quemádmodùm opórteat imitári nos: quóniam non inquiéti fúimus inter vos: neque gratis panem manducávimus ab áliquo, sed in labóre, & in fatigatióne, nocte & die operantes, ne quem vestrûm gravarémus.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

AUdívimus inter vos quosdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, sed curiósè agentes. Iis autem, qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantes, suum panem manducent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefacientes.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

QUod si quis non obédit verbo nostro per Epístolam, hunc notáte,

Digitized by Google

& ne commiſceámini cum illo, ut confundátur : & nolíte quaſi inimícum exiſtimáre, ſed corrípite ut fratrem. Ipſe autem Dóminus pacis det vobis pacem ſempiternam in omni loco. Dóminus ſit cum ómnibus vobis.

DOMINICA IX. *post Pentecosten.*

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti :... Timótheo dilecto fílio in fide : Grátia, miſericórdia, & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro.... Fidélis ſermo & omni acceptióne dignus ; quòd Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peceatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum. Sed ídeò miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri ſunt illi, in vitam ætérnam.

FERIA SECUNDA. De Epíſtola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

OBſecro ígitur primùm ómnium fíeri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus : pro régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt, ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte, & caſtitáte. Hoc enim bonum eſt, & acceptum coram Salvatóre noſtro Deo, qui omnes hómines vult ſalvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

FERIA TERTIA. De Epíſtola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

UNus Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus : qui dedit redemptiónem ſemetipſum pro ómnibus, teſtimónium tempóribus ſuis : in quo pósitus ſum ego prædicátor, & Apóſtolus (veritátem dico, non ménticr) doctor géntium in fide, & veritáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA. De Epíſtola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

FIdélis ſermo : *Si quis* Epiſcopátum deſiderat, bonum opus deſiderat. Oportet ergò Epiſcopum irreprehenſíbilem eſſe, unius uxóris virum, ſóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinolentum, non percuſſórem, ſed modeſtum : non litigiósum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præ-

Digitized by Google

pósitum : fílios habentem súbditos cum omni castitáte.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

SI quis autem Dómui suæ præesse nescit, quómodò Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

Dláconos símíliter (oportet esse) pudícos, non bilingues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes : habentes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probentur primùm : & sic minístrent, nullum crimen habentes. . . . Qui enim benè minístráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

SABBATO.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

INeptas & anfles fábulas devíta : exerce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est : pietas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futútæ.

DOMINICA X.

post Pentecosten.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

IN hoc laborámus, & maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescéntiam tuam contemnat : sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

ATtende lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli negligere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto : ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ : insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos, qui te áudiunt. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 5.

SEniórem ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem: júvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvénculas, ut soróres in omni castitáte. Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt... Et hoc præcipe ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, & máximè domesticórum curam non habet, fidem negávit, & est infidéli detérior.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 5.

ADversùs presbyterum accusatiónem noli recípere, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccántes coram ómnibus árgue: ut & céteri timórem hábeant... Manus citò némini imposúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teipsum castum custódi. Noli adhuc aquam bíbere, sed módico vino útere propter stómachum tuum, & frequentes tuas infirmitátes.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

ESt quæstus magnus, pietas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti sumus. Nam qui volunt dívites fieri, incidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

RAdix ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam, in qua vocátus es. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

DIvítibus hujus sæculi præcipe non sublímè sápere: neque speráre in incerto divitiárum, sed in Deo vivo, qui præstat nobis ómnia abundè ad fruendum; benè ágere, dívites fieri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundamentum bonum in fu-

Digitized by Google

tórum, ut apprehendant veram vitam.

DOMINICA XI. *post Pentecosten.*

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus, Apóstolus Jesu Christi : . . . . Timótheo carissimo fílio, grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. . . Admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. . . Formam habe sanórum verbórum, quæ à me audísti in fide & in dilectióne in Christo Jesu.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

FIli mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu. . . . Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo implicat se negótiis seculáribus: ut ei pláceat, cui se probávit. Nam & qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

NOli contendere verbis : ad nihil enim útile est, nisi ad subversiónem audiéntium. Sollícitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. Profána autem, & vanilóquia devíta : multùm enim proficiunt ad impietátem : & sermo eórum ut cancer serpit.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

JUvenília desidéria fuge, sectáre verò justítiam, fidem, caritátem, & pacem cum iis qui invocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, & sine disciplína quæstiónes devíta : sciens quia génerant lites.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

SErvum Dómini non oportet litigáre : sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patientem, cum modéstia corripientem eos, qui resístunt veritáti : nequandò Deus det illis pœniténtiam ad cognoscendam veritátem, & resipíscant à diáboli láqueis, à quo captívi tenentur ad ipsíus voluntátem.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

HOc autem scito, quòdin novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seipsos

Digitized by Google

amantes, cúpidi, eláti, superbi, blasphémi, paréntibus non obedientes, ingráti, scelesti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinentes, immites, sine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei: habentes spéciem quidèm pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Et hos devíta.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes:... quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus eripuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

MAli hómines, & seductóres proficient in pejus, errantes, & in errórem mittentes. Tu verò pérmane in iis, quæ didicísti, & crédita sunt tibi: sciens à quo didíceris, & quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instruére ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 4.

PRædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, increpa *in* omni patiéntia, & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, prurientes áuribus, & à veritáte quidèm audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi,.... Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. Hujus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Titum.
Cap. 1.

OPortet Epíscopum síne crímine esse sicut Dei dispensatórem : non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt arguére.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Titum.
Cap. 1.

SUnt multi étiam inobedientes, vaníloqui, & seductóres : ... quos oportet redárgui : qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. . . Confitentur se nosse Deum, factis autem negant : cùm sint abominâti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Titum.
Cap. 2.

TU lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus simíliter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, benè docentes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

SABBATO.
De Epístola ad Titum.
Cap. 2.

JUvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

DOMINICA XIII.
post Pentecosten.
De Epístola ad Titum.
Cap. 3.

ADmone illos princípibus, & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, . . sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Titum.
Cap. 3.

FIdélis sermo est : & de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, &

Digitized by Google

útilia homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles & vanæ.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Titum. *Cap.* 3.

HÆréticum hóminem post unam, & secundam correptiónem devíta: sciens quia subversus est, qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus... Discant autem & nostri bonis opéribus præésse ad usus necessários: ut non sint infructuósi.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Philemónem.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philemóni dilecto, & adjutóri nostro, ... & Eccléstiæ, quæ in domo tua est: Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philemónem.

GAudium magnum hábui, & consolatiónem in caritáte tua: quia viscera Sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pértinet: propter caritátem magis óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philemónem.

OBsecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquandò inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe,... jam non ut servum, sed pro servo carissimum fratrem, máximè mihi: quantò autem magis tibi, & in carne, & in Dómino?

SABBATO.

De Epístola ad Philemónem.

SI ergò habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi quòd & teipsum mihi debes. Ita frater. Ego te fruar in Dómino. Réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua scripsi tibi: sciens quóniam & super id, quod dico, fácies.

Digitized by Google

DOMINICA XIV. *post Pentecosten.*

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Hebræos.

Cap. 1.

MUltifáriàm, multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, . . . sedet ad déxteram majestátis in excelsis : tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 1.

AD Angelos quidèm dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, & ministros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in séculum séculi...Ad quem autem Angelórum dixit aliquandò : Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonnè omnes sunt administratórii spíritus, in ministériù missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis?

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum : qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò ampliórem honórem habet domûs, qui fabricávit illam.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 3.

VIdéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedendi à Deo vivo : sed adhortámini vosmetipsos per síngulos dies, donec Hódiè cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácià peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus : si tamen inítium substántiæ ejus usquè ad finem firmum retineámus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 4.

VIvus est sermo Dei, & efficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti : ac pertingens usquè ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda, & aperta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

IMpossíbile est eos, qui semèl sunt illuminàti, gustavérunt étiam donum cœleste, & partícipes facti sunt Spíritûs sancti, gustavérunt nihilóminùs bonum Dei verbum, virtutesque séculi ventúri, & prolapsi sunt; rursùs renovári ad pœniténtiam, rursùm crucifigentes sibimetipsis Fílium Dei, & osténtui habentes.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

TErra sæpè venientem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis, à quibus cólitur: áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis dilectíssimi melióra, & vicinióra salúti.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

NOn injustus Deus, ut oblivíscatur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis, & minístrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrûm eandem ostentáre sollicitúdinem ad expletiónem spei usque in finem: ut non ségnes efficiámini, verùm imitatóres eórum, qui fide, & patiéntia hereditábunt promissiónes.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 10.

COnsiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis, & bonórum óperum: . . . & tantò *magis* quantò vidéritis appropinquantem diem. Voluntáriè enim peccántibus nobis post acceptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia, terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio, quæ consúmptúra est adversários. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 10.

IRritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne, duóbus *vel* tribus téstibus *móritur*: quantò magis putátis deterióra meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testamenti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est, & Spíritui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. . . . . Horrendum est incídere in manus Dei viventis. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 12.

REmíssas manus, & sólúta génua, erígite, & gressus rectos fácite pédibus vestris: ut non cláudicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum: contemplantes ne quis desit grátiæ Dei: ne qua radix amaritúdinis sursùm gérminans impédiat, & per illam inquinentur multi.

FERIA QUINTA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci, per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio receptis. Mementóte vinctórum, tanquàm símul vincti: & laborántium, tanquàm & ipsi in córpore morantes. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

HOnorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus. Fornicatóres enim, & adúlteros judicábit Deus. Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelinquam; ita ut confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor: non timébo quid fáciat mihi homo. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, & hódiè: ipse & in sécula. Doctrínis váriis, & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis.

DOMINICA XVI.
post Pentecosten.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

HAbémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo deserviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremantur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portàm passus est. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

EXeámus ígitur ad (Jesum) extra castra, impropérium ejus portan-

Digitized by Google

tes. Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergò offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, & cómmuniónis nolíte oblivísci : tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos. *Cap.* 13.

OBedíte præpósitis *vestris*, & subjacéte *eis*. Ipsi enim pervígilant *quasi* rationem pro animábus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, & non gementes : hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis : confídimus enim quia bonam conscién-tiam habémus in ómnibus benè volentes conversári.

Digitized by Google

INDEX PSALMORUM.

Psalmi.		*Paginæ.*
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	74
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7
24	Ad te, Dómine, levávi.	48
122	Ad te levávi óculos meos.	95
28	Afferte Dómino, fílii Dei.	151
77	Atténdite, pópule meus.	81
48	Audíte hæc, omnes gentes.	141
118	BEáti immaculáti in via.	16
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	157
31	Beáti quorum remíssæ sunt.	77
40	Beátus qui intélligit.	140
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	29
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	112
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	35
102	Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	92
143	Benedictus Dóminus Deus meus.	158
84	Benedixísti, Dómine, terram tuam.	63
91	Bonum est confitéri Dómino.	41
95	CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte.	49
149	Cantáte Dño cánticum novum: laus ejus.	153
97	Cantáte Dómino cánticum novum; quia.	50
18	Cœli enarrant glóriam Dei.	58
74	Confitébimur tibi, Deus.	143
110	Confitébor tibi, Dómine.... in concílio.	29
9	Confitébor tibi, Dómine.... narrábo.	79
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audísti.	115
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	37
135	Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	42
106	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	62
117	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	15
105	Confitémini Dómino, quóniam... Quis loquétur.	39
15	Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te.	98
115	Crédidi, propter quod locútus sum.	114
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	32
129	DE profundis clamávi ad te, Dómine.	96
43	Deus, áuribus nostris audívimus.	128
49	Deus deórum Dóminus locútus est.	69
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	11

Digitized by Google

Pſalmi. *Pagin.*
21 Deus, Deus meus, réſpice in me. 13
69 Deus, in adjutórium meum intende. 113
53 Deus, in nómine tuo ſalvum me fac. 114
71 Deus, judícium tuum regi da. 59
108 Deus, laudem meam ne tacúeris. 72
66 Deus miſereátur noſtrî. 108
45 Deus noſter refúgium & virtus. 113
82 Deus, quis símilis erit tibi? 144
59 Deus, repuliſti nos. 155
81 Deus ſtetit in ſynagóga deórum. 94
78 Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam. 78
93 Deus ultiónum Dóminus. 94
114 Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus. 53
17 Díligam te, Dómine, fortitúdo mea. 5
38 Dixi: Cuſtódiam vias meas. 117
109 Dixit Dóminus Dómino meo. 28
35 Dixit injuſtus ut delinquat. 85
52 Dixit inſípiens.... in iniquitátibus. 51
13 Dixit inſípiens.... in ſtúdiis ſuis. 98
140 Dómne, clamávi ad te. 75
7 Dómine Deus meus, in te ſperávi. 57
87 Dómine Deus ſalútis meæ. 150
8 Dómine Dóminus noſter. 46
141 Dómine, exaudi oratiónem meam; áuribus. 151
101 Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor. 132
20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 92
6 Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére. 56
37 Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam. 138
130 Dómine, non eſt exaltátum cor meum. 97
138 Dómine, probaſti me. 135
3 Dómine, quid multiplicáti ſunt. 4
14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo. 58
89 Dómine, refúgium factus es nobis. 109
23 Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 63
26 Dóminus illuminátio mea. 109
22 Dóminus regit me. 111
92 Dóminus regnávit; decórem indútus eſt. 11
96 Dóminus regnávit; exultet terra. 64
98 Dóminus regnávit; iraſcantur pópuli. 51
133 Ecce nunc benedícite Dóminum. 33
132 Ecce quàm bonum. 75
58 Eripe me de inimícis meis. 110
139 Eripe me, Dómine, ab hómine malo. 136
44 Eructávit cor meum verbum bonum. 151
144 Exaltábo te, Deus meus rex. 84

Digitized by Google

Psalmi.		*Paginæ.*
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	8
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	99
60	Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.	122
63	Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	142
54	Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.	119
16	Exaudi, Dómine, justítiam meam.	145
39	Expectans expectávi Dóminum.	130
80	Exultáte Deo adjutóri nostro.	105
32	Exultáte, justi, in Dómino.	106
67	Exurgat Deus, & dissipentur.	101
86	Fundamenta ejus in móntibus sanctis.	154
85	Inclína, Dómine, aurem tuam.	160
125	In convertendo Dóminus.	55
10	In Dómino confído.	97
113	In éxitu Israël de Ægypto.	30
70	In te, Dómine, sperávi.... & éripe me.	124
30	In te, Dómine, sperávi.... in justítia.	89
65	Jubiláte Deo, omnis terra; psalmum.	8
99	Jubiláte Deo, omnis terra; servíte.	11
34	Júdica, Dómine, nocentes me.	67
42	Júdica me, Deus, & discerne.	91
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	68
121	Lætátus sum in his.	74
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	127
147	Lauda, Jerúsalem, Dóminum.	107
148	Laudáte Dóminum, de cœlis.	13
150	Laudáte Dóminum in sanctis ejus.	66
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	149
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	88
134	Laudáte nomen Dómini.	45
112	Laudáte, púeri, Dóminum.	30
120	Levávi óculos meos in montes.	54
47	Magnus Dóminus, & laudábilis.	154
131	Memento, Dómine, David.	157
56	Miserére meî, Deus, miserére meî.	145
55	Miserére meî, Deus, quóniam.	139
50	Miserére meî, Deus, secundùm.	159
100	Misericórdiam & judícium.	60
88	Misericórdias Dómini in æternum.	102
126	Nisi Dóminus ædificáverit domum.	96
123	Nisi quia Dóminus erat in nobis.	54
36	Noli æmulári in malignántibus.	70
61	Nonnè Deo subjecta erit.	142
75	Notus in Judæa Deus.	143

Digitized by Google

Pſalmi. Pag.

46 OMnes gentes, pláudite mánibus, 90

107 PArátum cor meum, Deus. 105
72 QUàm bonus Iſraël Deus. 72
83 Quàm dilecta tabernácula tua. 103
2 Quarè fremuérunt gentes. 3
41 Quemádmodùm desíderat cervus. 50
124 Qui confidunt in Dómino. 128
51 Quid gloriáris in malítia. 53
90 Qui hábitat in adjutório Altíſſimi. 113
79 Qui regis Iſraël, intende. 135
128 SÆpè expugnavérunt me. 132
68 Salvum me fac, Deus. 117
11 Salvum me fac, Dómine. 131
57 Si verè útiquè juſtítiam. 55
136 Super flúmina Babylónis. 86

64 TE decet hymnus, Deus, in *Sion.* 2
94 VEníte, exultémus Dómino. 95
5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine. 47
76 Voce meâ ad Dóminum.... voce *meâ ad Deum.* 76
141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad *Dñum.* 77
12 USquequò, Dómine. 156
73 Ut quid, Deus, repulíſti in finem?

Index Canticorum Pſalterii.

AUdíte, cœli, quæ loquor. 148
Benedícite, ómnia ópera. 12
Benedictus Dóminus. 14
Benedictus es, Dómine. 107
Cantémus Dómino. 43
Collaudáte cánticum. 44
Confitébor tibi. 87
Dómine, audívi. 135
Ego dixi: In dimídio. 64
Exultávit cor meum. 106
Incípite Dómino in tympanis. 149
Magníficat ánima mea. 32
Magnus es, Dómine. 87
Miſerére noſtrî, Deus. 66
Nunc dimittis. 34
Urbs fortitúdinis noſtræ. 119

FINIS.

Digitized by Google

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum, secundùm omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgò sed impropriè Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur; siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secundùm varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

Itaque terminationes aliæ sunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majusculis; incompletæ verò minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam toni sui finalem; id est, cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit; verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re vel in la; in tertio modo terminatio in mi, & sic de ceteris. Terminatio verò incompleta seu suspensa est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cujus ultimus sonus alius est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi; exempli gratiâ; in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda re, terminationes verò in la, in sol, in fa, &c.

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & suprà, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi cantentur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici Magnificat, intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrendum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.*

Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebræa non declinata.

Digitized by Google

Terminatio in omnibus verſibus ſemper eadem eſt ac in primo verſu. Omnis autem terminatio, quæ, ut ſuprà dictum eſt, denotatur per litteras alphabeticas, ideò ſic deſignatur; quia hæ litteræ notis cantûs reſpondent; ita ut more veterum a deſignet chordam la; b chordam ſi; c chordam ut; d chordam re; e chordam mi; f chordam fa; g chordam ſol.

I. Modus cujus Antiphonæ deſinunt in chorda D, *aliter dicta chorda* re.

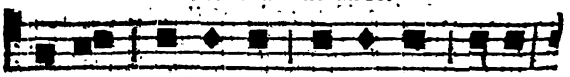

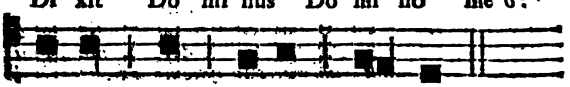

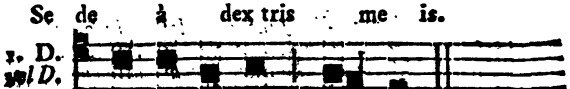

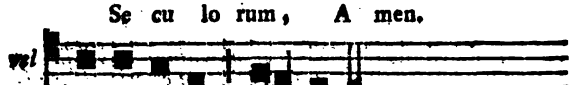

Sequens deſinit pariter in D, *ſed cum ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, notatur per* J. *caudatum.*

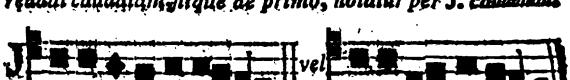

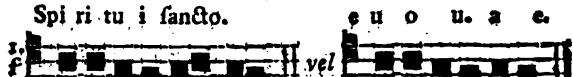

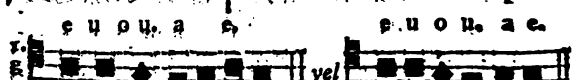

Digitized by Google

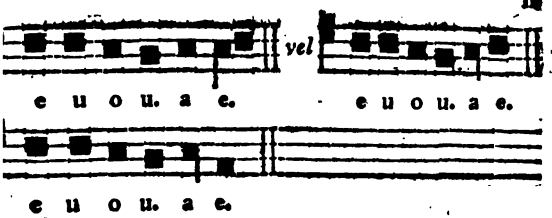

I. Modus in A. *id est in* la.

II. Modus in D. *id est in* re.

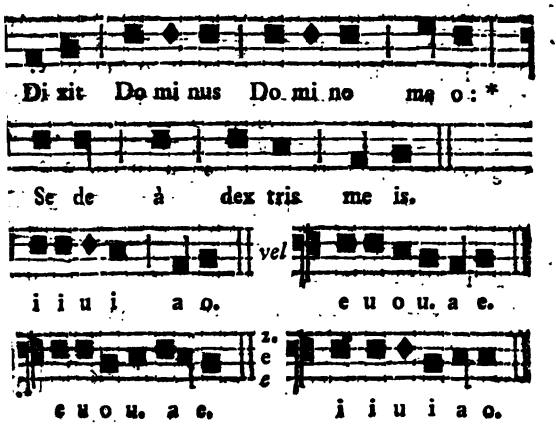

Digitized by Google

III. Modus in E. aliter in mi.

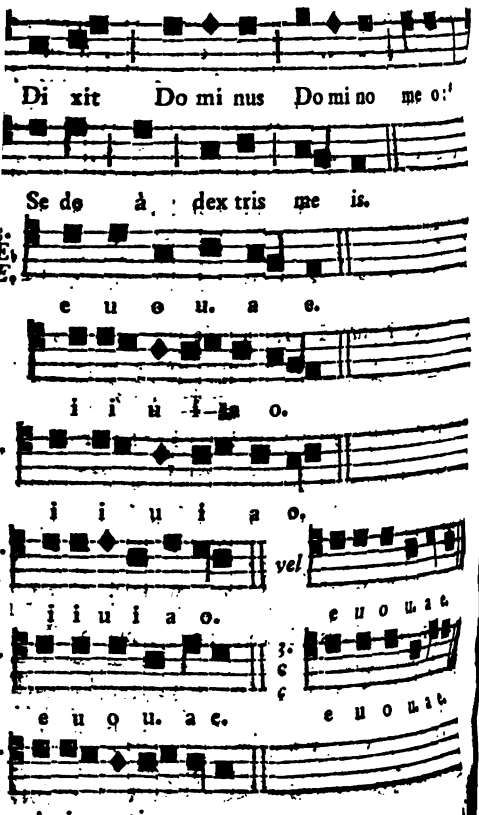

IV. Modus in E. aliter in mi.

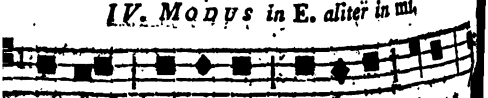

Digitized by Google

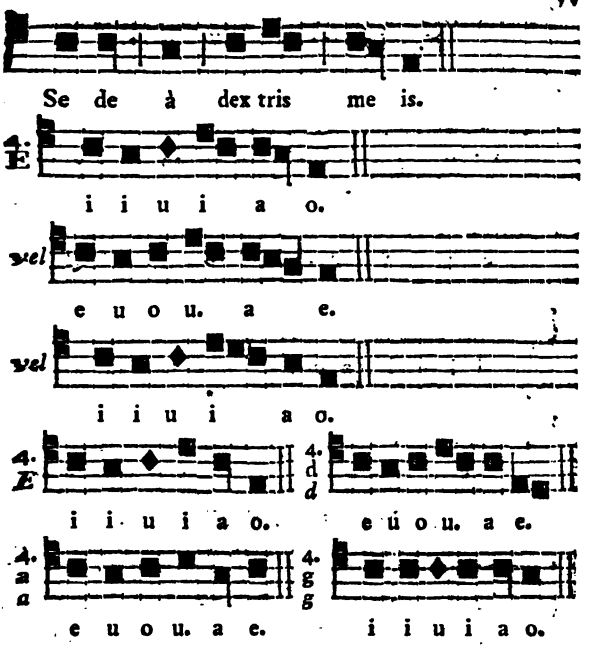

IV. Modus in A. *aliter in* la. *prævio b molli.*

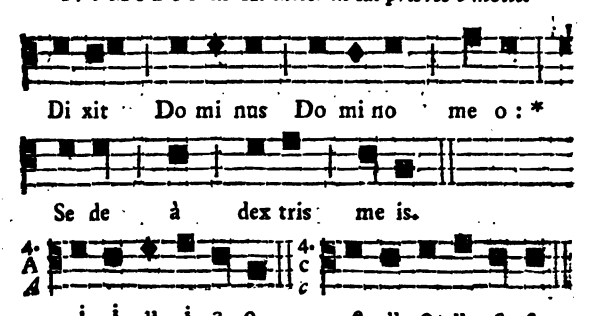

Digitized by Google

V. MODUS in C. aliter in ut.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

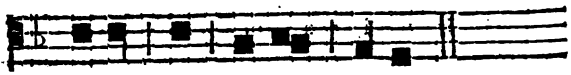

Se de à dex tris me is.

i i u i a o. e u o u. a e.

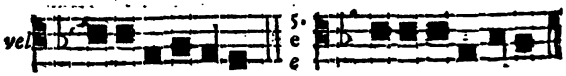

e u o u. a e. e u o u. a e.

V. MODUS in F. aliter in fa.

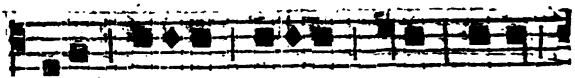

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

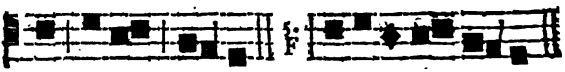

à dextris me is. i i u i a o.

V. MODUS in a. id est in la.

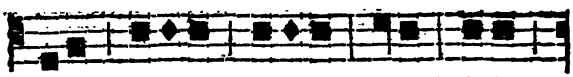

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

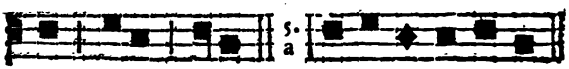

à dex tris me is. i i u i a o.

Digitized by Google

VI. Modus in F. *aliter in* fa.

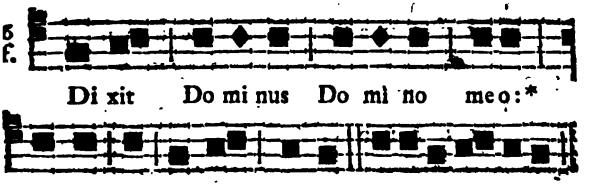

VI. Modus in C. *aliter in* ut, *prævio* b. *molli.*

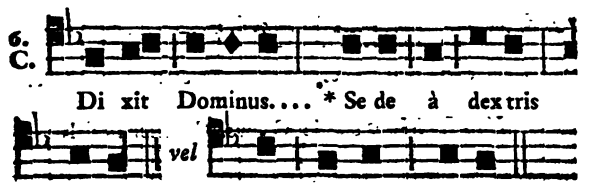

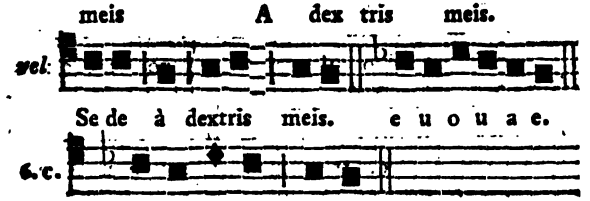

VII. Modus in G. *vel G. aliter in* sol.

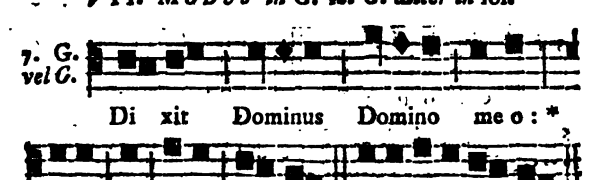

Digitized by Google

7. a.

e u o u a e.

7. b.

e u o u a e.

7. c. 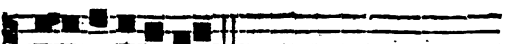

e u o u a e.

7. c.

e u o u a e.

vel

e u o u a e.

7. d.

e u o u a e.

7. d.

e u o u a e.

VIII. Modus in G, *vel* G. *aliter in fol.*

8. G.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

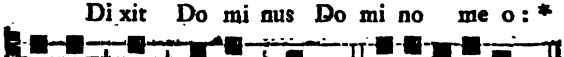

Se de à dex tris me is. e u o u a e.

8. G. 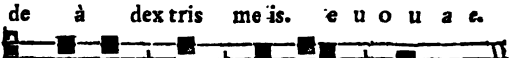

Se de à dex tris me is.

vel 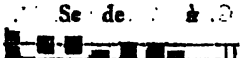

e u o u a e.

vel

i i u i a o.

8. c. vel c. 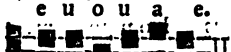

e u o u a e.

8. d.

e u o u a e.

Digitized by Google

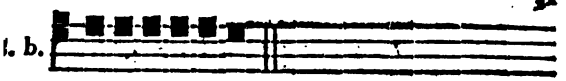

e u o u a e.

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

Lau da te Cre di di.

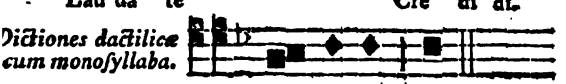

Di ligam te.

INTONATIONES 2. & 8.

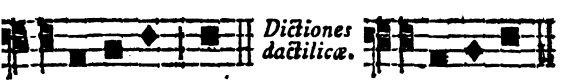

Be a tus vir. Be ne dic.

E ri pe me.

INTONATIONES 3.

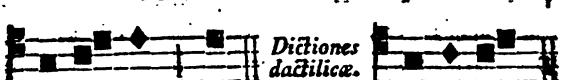

Læ ta tus sum. Cre di di.

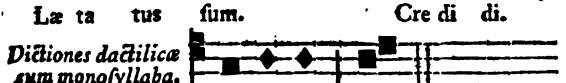

Ju di ca me.

Digitized by Google

INTONATIONES 4.

Dictiones dactilicæ.

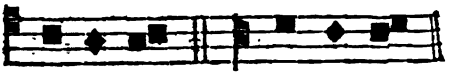

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

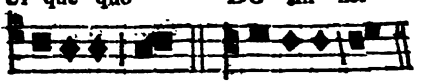

INTONATIONES 5.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

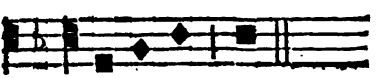

INTONATIONES 7.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

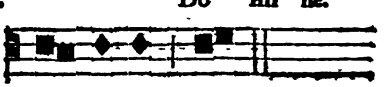

Digitized by Google

In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali , & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum , nec non in Officio Defunctorum.

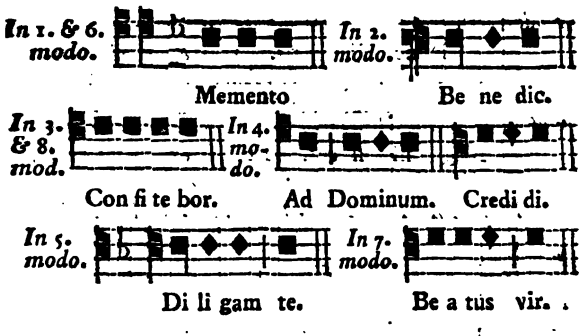

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ numquàm mutantur.

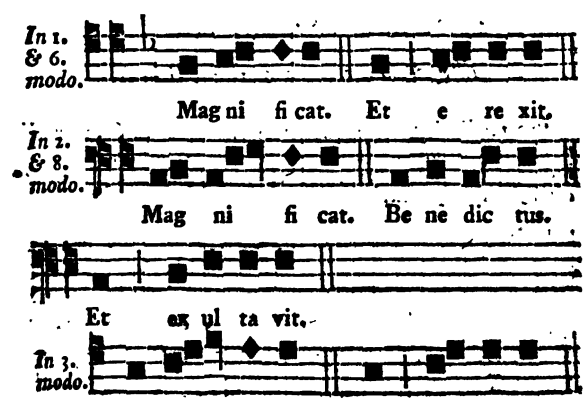

Digitized by Google

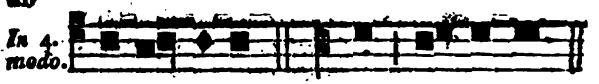

Mag ni fi cat. Et e re xit.

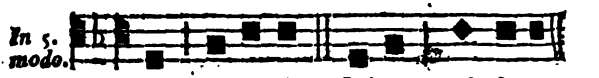

Nunc di mit tis. Qui a vi de runt.

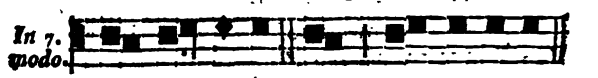

Mag ni fi cat. Et ex ul ta vit.

MEDIATIONES 1. modi in D. & b. modi.

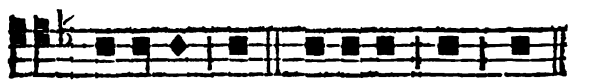

Lo cu tus ſum. * Spe ra vi in te.

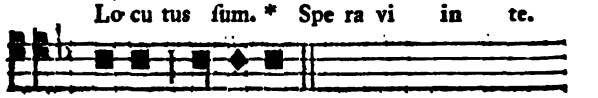

Deus If ra el.

MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hic & alibi ſuo loco poſita.

Ar gen tum & aurum. * Patri, & Fi li o, *

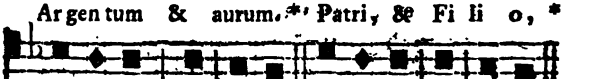

Do mi ne non nobis. * Sterilem in domo. *

Digitized by Google

Mediatio communis.

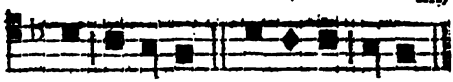

in E phrata, * fi li æ Ju dæ.

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monosyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

Do mu i If ra ël, * Do minus ex Si on; *

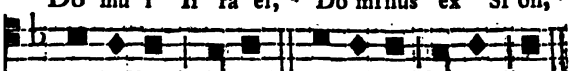

Do mi ne David; * Do mi ni fu per vos: *

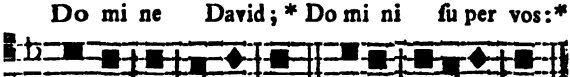

mag na qui potens est: * tu o ar gu as me. *

MEDIATIONES 2. modi.

In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam: si occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monosyllaba, tunc elevatio fit in ultima syllaba tantùm.

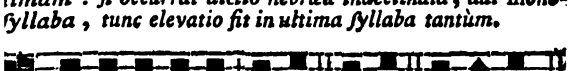

ta ber na cu lum Si lo, * Joseph, * If ra ël; *

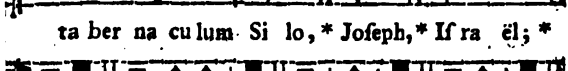

David, * tri bu lant me: * in me est; * il lic es, *

Mediatio communes.

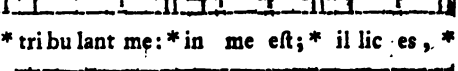

in Ephra ta: * tu î Æ gip te; *

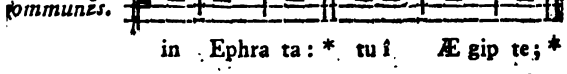

fi li æ Ju dæ, *.

Digitized by Google

MEDIATIONES 3. modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ubi brevis, sed præcedens, ut sequitur.

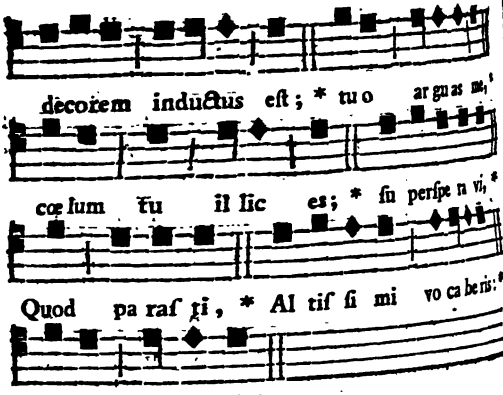

MEDIATIONES 4. modi.

Dictiones hebrææ & monosyllaba attolluntur, ut sequitur.

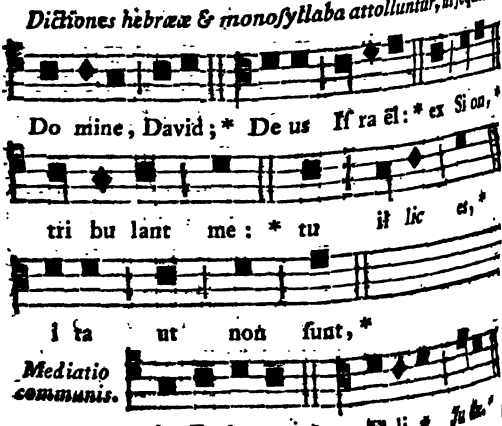

MEDIATIONES 5 & 8 modi fiunt ut in 2 modo.

MEDIATIONES 7 modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut in 1. tono in A. & in 3.

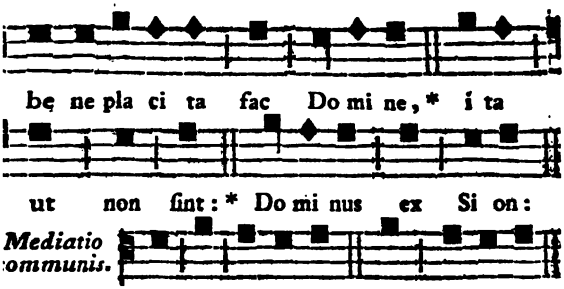

TERMINATIONES 1. modi in D.

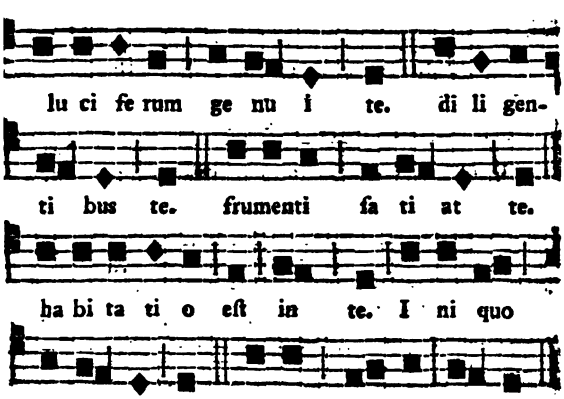

Digitized by Google

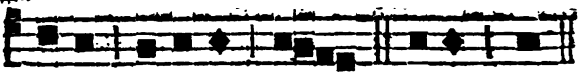

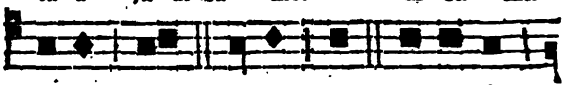

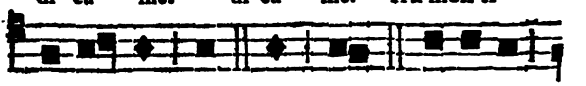

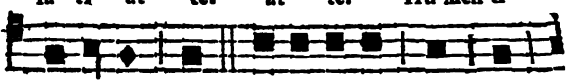

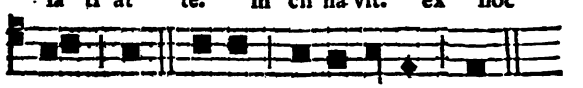

TERMINATIONES 1. modi in A.

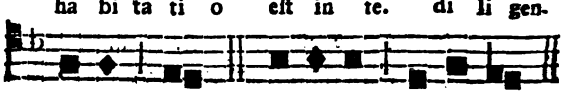

TERMINATIONES 2. modi.

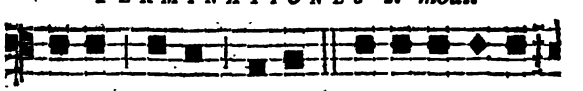

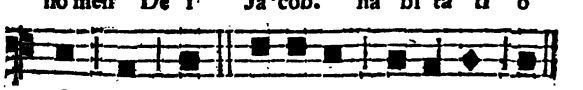

Digitized by Google

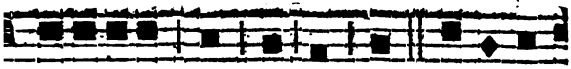

in cli na vit ex hoc in hoc. di li gen-

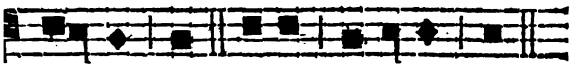

ti bus te. tu a ju di ca me.

TERMINATIONES 3. modi.

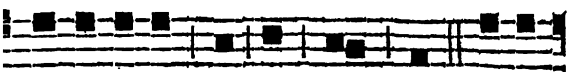

in cli na vit ex hoc in hoc. lu ci-

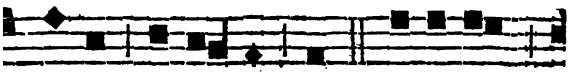

fe rum ge nu i te. fru men ti

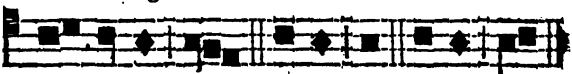

fa ti at te. ti at te. ti at te.

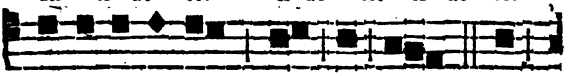

ha bi ta ti o eſt in te. in

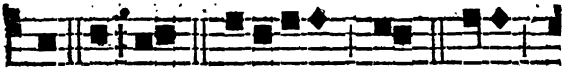

te. in te. ſcien ti um me. tium

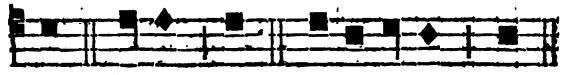

me. ti um me. de glu tiſſent nos.

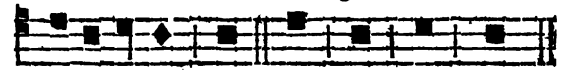

cog noſ ce ret me. ex hoc in hoc.

Digitized by Google

TERMINATIONES 4. modi in E. *&* in A.

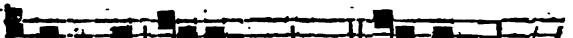

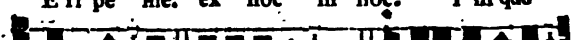

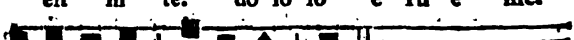

TERMINATIONES 5 modo in C. *in* F. *& in* a.

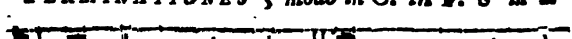

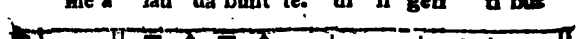

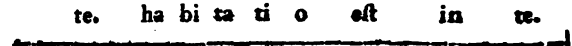

Digitized by Google

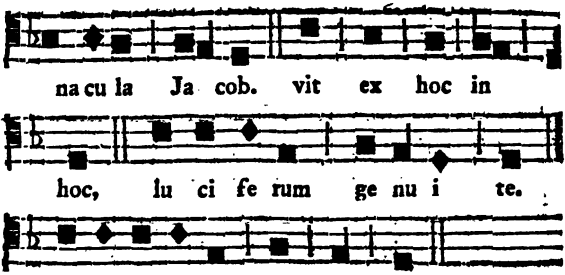

In terminationibus 5. modi in, F, & in, a; non attollitur Syllaba brevis, nec ultima dictionis.

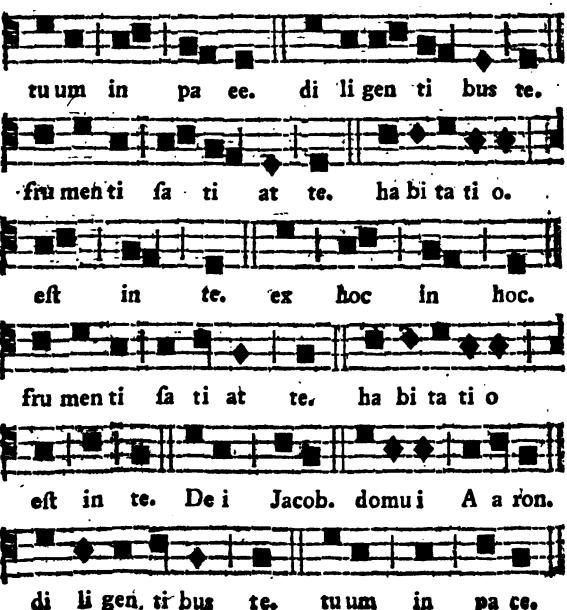

TERMINATIONES 6. modi.

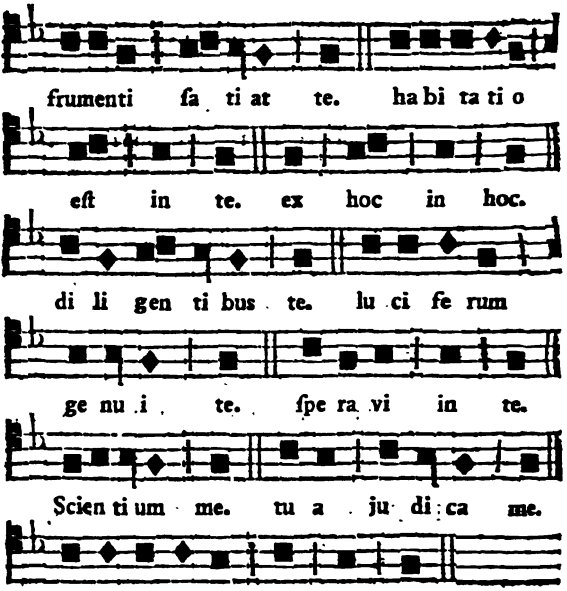

TERMINATIONES 7. modi.

Non attolitur syllaba brevis, nec ultima dictionis.

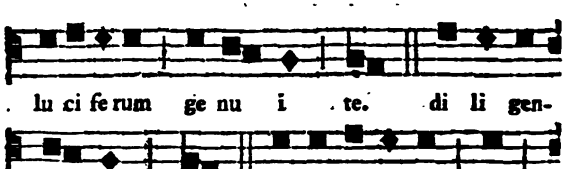

Digitized by Google

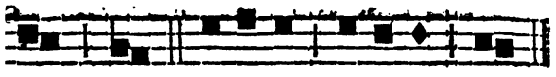

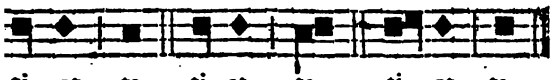

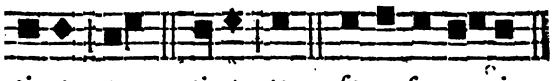

TERMINATIONES 8. *modi.*

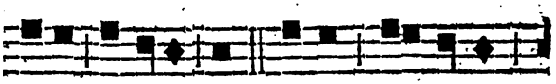

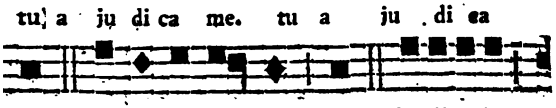

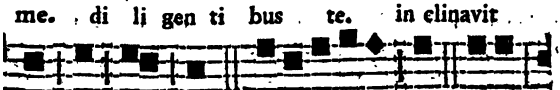

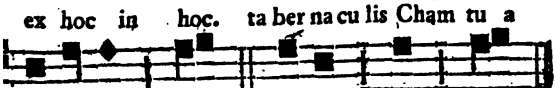

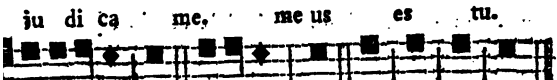

Digitized by Google

MODUS cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

Pa ter noſter. ℣. Et ne nos... tenta

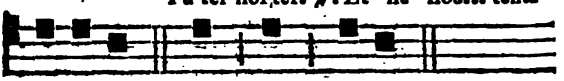

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Absolut.

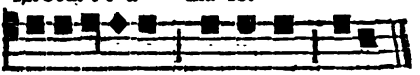

Ad a pe ri at... præceptis ſuis.

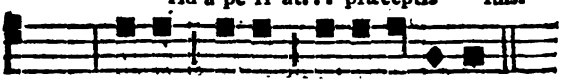

Lector: Ju be, Dom ne be ne di ce re.

Benedict.

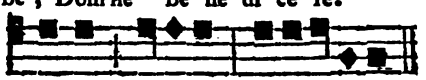

De us... Spiritus ſa pi en ti æ.

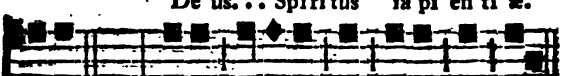

℟. Amen. *Lectio.* Primo tempore... lux or ta eſt eis.

Punctum quod præc. dic. monoſyll. vel hebraic. non decl.

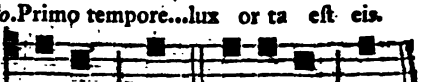

co ram te. lo cu tum eſt.

in di e Madian. Melchiſedech. uſquequo.

Punctum Admirationis, & exclamationis.

quis nos vi de bit? lau do

Digitized by Google

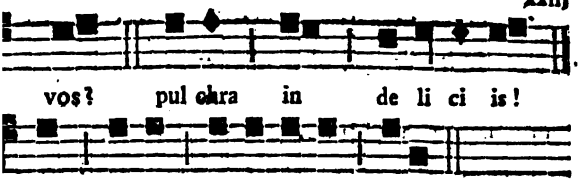

LECTIONES Isaiæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.

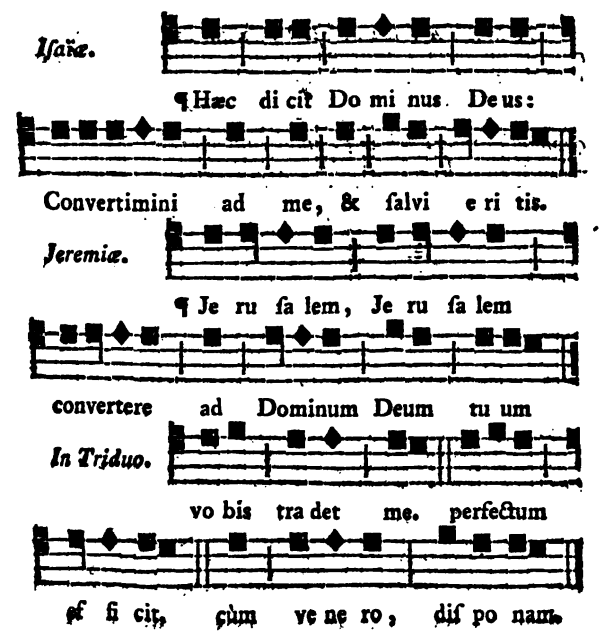

Digitized by Google

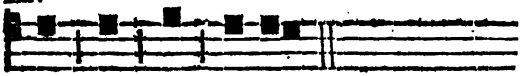

in hoc non lau do.

In Offic. Defunctorum.

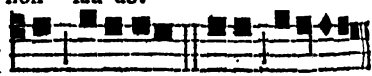

non ſubſiſ tam horror in ha bi tat.

Oratio, Reſpice.

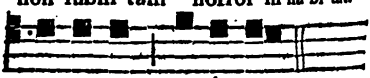

ſu bi re tormen tum.

NEUMATA (ſeu Jubili) quorum tabulam hic, ut quibuſdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Eccleſiarum Libris colligitur inſtituta eſſe ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Pſalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, ſimul cum aliis ad Pſalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interim,

Benè cantate ei in jubilatione.

S. AUG. Enarr. in Pſ. 32.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google